

PREFACE.

The classification and examination of the manuscripts and the preparation of the Report and the Appendices fully occupied my leisure for two years, and the printing has taken fifteen months. The Report would have been published long ago had I contented myself with giving simply a list of the manuscripts purchased, with a few remarks here and there. Still it must be admitted that information as regards our new acquisitions should not be long withheld from Sanskrit scholars. I will therefore in future first publish a classified list of the manuscripts purchased and a detailed report afterwards when ready. A large number of manuscripts have been collected during the last three years, and a list has been prepared, which only awaits my final revision.

The report on the manuscripts of the Śvetāmbara Jains (pp. 126-137) and the extracts (pp. 433-466) together with the notes, corrections, &c., referring to them were prepared by my Assistant, now Assistant Registrar to the University of Bombay, Mr. Shridhar R. Bhandarkar. He also rendered material assistance in the preparation of the list of authors and works cited by Rāyamukūṭa which occurs on pp. 61-65. A supplementary list was prepared by Pandit Durgāprasāda, but as it reached me after the report was printed, it is given at the end (pp. 467-479).

V. C. BHANDARKAR.

5th October, 1887.

CONTENTS.

	Page.
EXAMINATION OF LIBRARIES AT PĀṬAN, THE OLD CAPITAL OF GUJARAT ...	1
EXAMINATION OF LIBRARIES AT AHMEDABAD	16
EXAMINATION OF MANUSCRIPTS PURCHASED FOR GOVERNMENT.	
Class I.—Vedas including Upanishads	23
Class II.—Vedāngas and works on the sacrificial ritual	25
Class III.—Itihāsas, Purānas, Māhātmyas, and Stotras	41
Class IV.—Dharmaśāstra or Religious and Civil Law	46
Class V.—Poems, Plays, and Fables	54
Class VI.—Vyākaraṇa or Grammar	57
Class VII.—Koshas or Lexicons	61
Class VIII.—Poetics and Metrics	65
Class X.—Mīmāṃsā	65
Class XI.—Vedānta and other systems of Theosophy—	
(i) Advaita or S'āṅkarācārya's system	66
(ii) Viśiṣṭādvaita or Rāmānuja's system	68
(iii) Dvaita or Maḍhva's system	74
(iv) Śuddhādvaita or Vallabha's system	75
(v) Miscellaneous Vaiṣṇavism	75
(vi) Karmīr S'aivism	76
Class XII.—Nyāya and Vaiśeṣika	81
Class XIII.—Jyotiṣha or Astronomy, Astrology, and Divination—	
(i) Gaṇita branch	82
(ii) & (iii) Saṁhitā and Horā branches	85
Class XIV.—Medicine	86
Class XV.—Tāntrika Literature	87
Class XVI.—Art	91
Class XVII.—Jaina Literature—	
(1.) Of the Digāmbara Sect—A.—Dharma	91
B.—Legendary Literature	117
(2.) S'vetāmbara works	126
THE SAṂVAT ERA	158
APPENDIX I. A.—List of manuscripts in the Upās'raya of Prahlādopādya in Pāṭan	161
B.—List of manuscripts in the Upās'raya of Dhīrānopādya in Ahmedabad	206
APPENDIX II.—Catalogue of manuscripts purchased for Government	237
APPENDIX III.—Extracts from manuscripts.	311
SUPPLEMENT.—Alphabetical list of the names of authors and works occurring in Kāṇḍas II and III of Rāyamukuta's Commentary on the Amarakośa	467
NOTES, ADDITIONS, AND CORRECTIONS	5

REPORT ON THE SEARCH FOR SANSKRIT MANUSCRIPTS DURING THE YEAR 1883-84.

PÂṬAN.

In the month of December 1883, I paid during the Christmas recess a visit to Pâṭan* in company with my friend Professor Abaji Vishnu Kathavate of the Gujarat College. We could make only a week's stay there, and consequently were not able to examine minutely the several Jaina libraries at the place. Still we collected a good deal of information with regard to them and actually visited some and compared the manuscripts contained in them with the lists placed in our hands.

Each *Gachchha* or sect of the Jains residing in a city possesses a halting place called Upâsraya for their itinerant priests, and each of these Upâsrayas is provided with a more or less extensive library. This library is the property of the *Gachchha* and is in the charge of the prominent lay-members of the sect. When, however, a priest makes an Upâsraya his permanent residence, the library is always in his charge and practically he is its owner. The Upâsrayas and the libraries attached to them are named after the street or ward in which they are situated. Pâṭan contains the following libraries or Bhândârs:—

1. Tapâgachchha.
2. do.
3. Vimalagachchha.
4. Do. Saṃghavinopâdo.
5. Do. Râjavijaya Dayâvijaya.
6. Do. Lîmrinopâdo.
7. Do. Vâdi Pârśvanâtha Mandira.
8. Do. Râpasâgarji.
9. Do. Ratanvijaya, Khetarsi Mahâl.
10. Do. Makâmodi Vâpiâ.
11. Do. Hemachandra in the charge of Svarûpachandra Yati.

Of these No. 7 was not accessible to us, because we were told that one of the keys was with the Sripûjya or high priest of the sect to which the library belonged and he was not in Pâṭan at the time. The owner of No. 8 left the place the day after we arrived there and the Bhândâr had been locked up by him. Ratanvijaya, the practical owner of No. 9 had removed a great many of the manuscripts to Ahmedabad where he generally resided. Makâmodi Vâpiâ (No. 10) who possessed, it appears, manuscripts written on

* In his report for 1874-75 Dr. Bühler calls the place Pâṭhan; but it should be called Pâṭan, the Sanskrit form being Pattana, and the name being so pronounced by the people.

Tāla leaves had, we were told, sent them away somewhere. It is not unlikely that the Tāla leaf manuscripts added to our collection in 1880-81 originally belonged to him. Svratpachandra Yati, who has charge of the Bhāṇḍār said to have originally belonged to Hemachandra, the great Jaina scholar of the twelfth century, was as immovable as he was in 1874-75, when Dr. Bühler wished him to show his manuscripts to him. We paid two visits to him, but he put us off with a variety of excuses and showed us only a few

since we had little time to spare.

The library in the
Pophliānopādo.

The manuscripts in the Bhāṇḍār in the Pophliānopādo (No. 1) are stowed in 80 boxes (Dābdās) mostly made of thick paper-board each box containing a list of its contents. The man in charge showed us also a general list in which the title of each manuscript and the number of folios were given. I got a copy of it made, but owing to some misunderstanding on the part of the man in charge my copyists were not able to get the numbers of folios of the manuscripts in about 28 of the Dābdās. We examined some of the boxes at random and compared their contents with the entries in the general list and found the latter to be correct. I give the list in Appendix I. (*vide A.*) It will be seen that the number of manuscripts in the Bhāṇḍār is 2,801. This appears to be the Bhāṇḍār of the Tapāgachchha that Dr. Bühler speaks of in his report for 1874-75. The number of boxes or Dābdās mentioned by him agrees with that found by me; but the number of manuscripts is given by him as upwards of 1,200. There are several copies of one and the same work in the collection.

We were very greatly anxious to examine closely this splendid collection, and spent two days in the work, but were able to effect little. After going over the long list we selected the following for examination, as likely to be interesting and important:—

Box No. 1.

Jaina Kumārasambhava.

Box No. 2.

Namastānā - 114

Pañchamībhavishyadatta b

Dhanapāla.

Vijayadevamāhātmyakāvya.

Shadhhāshāstavana.

Umriakhyāne pañchamākhyā-
nakam.

Box No. 3.

Kumārāpālācharita.

Balinarendracharita

Box No. 5.

Kalpālātā.

Box No. 6.

Nyāyārātāratiprapikā.
Nyāyasūtra.

Sataslokītikā.

Prithvīsuddhi.

Box No. 7.

Mugdhamedhākārī-alamkāra-
vṛtti.
Sūktāvalī.
Pāṇḍavī gītā.

Rāmachandrakāvya.
Muktāvalī.
Pramāṇamañjarī.

Box No. 10.

Bṛihatpañchākhyāna.
Pañchākhyāna.
Nandopākhyāna.
Nyāyamakaranda.

Jainatarkabhāṣhā by Jasa-
vijaya.
Hāsasamṛitipurāṇa.

Box No. 11.

Bṛihadratnākaraṇvṛtti.
Rāghavanātika (ā)—ṭikā.
Hemaṇṇprākṛitaḍḍhūḍhī.

Kīrtishoḍaśapāda.
Prākṛitaprakṛiyāvṛtti.
Nyāyavṛtti.

Box No. 12.

Harivikramacharita.
Veda.
Kumārāpālacharita.

Vibhātavibhāvanā, Nishadha-
ṭikā.
Kālidāsaḍḍṛitakāvya.

Box No. 13.

Pañjarājaṭikā.

Dānapradīpa.

Box No. 14.

Nyāyārthamañjūṣhā.
Prākṛitaprabodha.

Nyāyavṛtti.

Box No. 15.

Kālidāsaḍḍṛitagrantha.

Box No. 16.

Kumārāpālacharita.

Tarkavṛtti.

Box No. 17.

Hitopadeśavṛtti.

Box No. 20.

Vastupāla-Tejapālacharita.
Dṛiṣṭāntaratnākara.
Brahmadattakathā.

Devarājaprabandha.
Kīrtikaumudī.

Box No. 29.

Vijayaprasasti.

Rājinātīprabodha.

Box No. 32.

Kāvyaprakāśatīkā.
Mahāvidyāvidāmbana.
Raghuṭīkā.

Harivikramacharita.
Śaśadharanyāya.
Prabandhachintāmañjī.

Box No. 33.

Shaddarsanavṛtti
Vṛttaratnākarakāvya.

Kāvyakāmadhenu.

Box No 35.

Mahābhāṣya.

Box No. 36.

Chānakya.
Kumārāpālpratibodha.
Ratnāvalīṭikā.
Dātāngadanātaka

Chandrasevanātaki(?)—praban-
dha.
Vastupāla-Tejapālprabandha.
Dharmasārmakāvya.

Box No. 37.

Sanatkumārāgītā.

Box No. 38.

Vastupālācharita.
Jñānavidyākāvya.

Kumārāpālācharita.

Box No. 40.

Arambhasiddhiyārtakāvya.
Bhūgolaśāstra.
Therāvali.

Ratnamālāyām anekārthakośa
Kumudachandranātaka.
Prāsādaavidhīprakaraṇa.

Box No. 42.

Śrutāyurveda.

Box No. 43.

Rāvanasauvāda.
Nigodavichāra.
Girnārachaityapravāli.
Kumāravihārasātaka.

Māheśvaravāda.
Bhāṣyachūṛṇi.
Harivikramācharitra.

Box No. 44.

Mohnpatirajoharanavichāra.
Laghuśatapadi.

Samayasāraparamāgamanātaka
Gurvāvali.

Box No. 45.

Aśokaācharita.

Kumārāpālācharita.

Box No. 47.

Prabandhachintāmaṇi.

Box No. 48.

Kumārāpālācharita.

Box No. 49.

Rāghavanātika (ā).
Karpūramāñjarīṭikā.

Deśikosannāmārtha.
Hemavibhrama.

Box No. 51.

Andhrakumāravivāha.

Sukṛtasamkīrtana.

Box No. 65.

Vijayaprasasti.

But the examination of so many manuscripts would have taken many more days than we were able to devote to it, and we had to give up the task after having inspected a few. These are as follows:—

1. *Pramāṇamañjarī* (boxes Nos. 7 and 44), folios 9, lines 15, letters 60 in a line, a treatise on the *Vaiśeṣhika* system, by *Tārkika Sarvadevasūri*. There is a commentary on this by *Balabhadramiśra*. (Appendix III. A.)

2. *Vyutpattidīpikā* or *Prākṛitaparakriyāvṛitti* (box No. 11), folios 138, lines 15, letters 55. This is a commentary by *Udayasaubhāgyaṇi*, pupil of *Saubbhāgyasāgarasūri* of the *Tapāgachchha* on *Hemachandra's Prākṛit* grammar which forms the eighth chapter of his *Śabdānuśāsana*. Verses from original works are given to illustrate *Hemachandra's* rules, and the verses quoted by *Hemachandra* especially in the section on the *Apabhraṃśa* dialect are explained. I have since been able to procure a copy of this work for our collection. It will be noticed in next year's report. (Appendix III. B.)

3. *Rājimatiprabodha* (box No. 29), folios 5, lines 17, letters 58. This is a drama in five acts by *Yasaschandra*. The hero is *Nemi*.

4. *Vijayaprasasti* (box No. 29), folios 279, lines 13, letters 40. This is a poem on *Vijayasena*, the successor of *Hiravijaya*, the 58th high priest of the *Tapāgachchha* according to *Dr. Klatt*, but 60th according to a *Gurvāvali* to be presently noticed. It was composed along with a commentary in *Saṃvat* 1688 by *Guravijayaṇi*.

5. *Kīrtikaumudī* (box No. 30), folios 11, lines 19, letters 61, author, *Gārjaresvarapurohita Someśvara*. This manuscript was written in *Saṃvat* 1507 and would, *Professor Kathavate* tells me, have been of great use to him for his edition of the work if he had got it earlier. The manuscripts he possessed did not give satisfactory readings in a good many places and he was in search of a fresh one; but was not then able to procure it. (Appendix III. C.)

6. *Mahābhāṣhya* (box No. 35). This is an incomplete copy of *Patañjali's* work with the commentary of *Kaiyaṣa*. It was transcribed in *Saṃvat* 1543.

7. *Gurvāvali* (box No. 44), folios 10, lines 18, letters 58. The manuscript contains 20 *Gāthās* with a full commentary. (Appendix III. D.) It begins with *Sudharmasvāmin* and ends with *Hiravijayasūri*, the 60th successor. *Hiravijaya* is mentioned as having died in *Saṃvat* 1622 on the 12th of *Vaiśākha Sudi*, at *Vaṭapalli*. According to *Dr. Klatt*, he was the 58th successor and died at *Umnānagara*, on the 11th of *Bhādra Sudi*, 1652.

8. 24, lines 17, letters 53. This is s at the end a history of the mha of the *Chaulukya* dynast.

9. *Śeshasamgraha* (box No. 44), folios 4, lines 17, letters 49. This is a supplement by *Hemachandra* to his *Abhidhānachintāmaṇi*. (Appendix III. E.)

library in the
Bhābhānopaḍo.

We next spent a day in examining the Bhāṇḍār in the Bhābhānopaḍo. The paper manuscripts are stowed in 27 boxes or Dābdās, and there is one manuscript written on Tāla leaves. The following came under our inspection :—

1. An incomplete copy of the *Abhilashitārthachintāmaṇi* by Someśvara, a king of the Dekkan Chālukya dynasty.

2. A commentary by Mādhavasarasvatī on Śivāditya's *Saptapadārthi*. From a stanza at the end it appears that Mādhavasarasvatī was a native of the country of Gorāṣṭra in the south, in which is situated Gokarna Mahābaleśa. The country referred to is thus a portion of North Kanara. There is a copy of this commentary in my collection for 1879-80, but this verso does not occur at the end. (Appendix III. F.)

3. Another commentary on the *Saptapadārthi* by Bhāva-vidyoeśvara, folios 13, lines 13, letters 47.

vyakalpalatā and
Amarachandra.

4. *Kāvyakalpalatāvṛtti*, folios 57, lines 17-20, letters 64; total quantity 3,357 Anuṣṭubhs. The original work called the *Kāvyakalpalatikā* was composed in part by Arisimha and completed by Amarachandra who also wrote the *Vṛtti* or commentary. Amarachandra was a pupil of Jinadatta of the Vāyadachchubha, who must be the same person as the author of the *Vivekavilāsa* to be noticed hereafter. He lived, as will be shown, about the middle of the 13th century. Mādhava mentions both him and his work in his account of the Daundha and Jain systems in the *Sarvadarśanasamgraha*. Arisimha was the author of a poem called *Sukritasāmkīrtana* and Amarachandra wrote besides the present work the *Chhandoratanāvalī*, the *Kalākalāpa*, and the *Bālabbhārata*. They were fellow students and lived according to the account given by Rājasekhara in the *Prabandha-chaturviṃśati* in the time of Viśaladeva before he got possession of the throne at Pāṭan, i.e., about the middle of the 13th century. Copies of the *Kāvyakalpalatāvṛtti* are by no means rare, and there is one in my last year's collection, while in this year's we have a manuscript of the original. The copy in this Bhāṇḍār has the date 1455 of Vikrama corresponding to 1399 A.D., which must be the date when the manuscript was written. (Appendix III. G.)

Jayasimha's
umāpālācharita.

5. *Kumārāpālācharita*, folios 136, lines 16, letters 49. The he first part the genealogy of lukya line of Pāṭan, is given. Vikrama (Appendix III. H.)

6. *Saṁmatitarkaṭikā*, folios 502, lines 15; total quantity 25,000 Anuṣṭubhs. The author of the original is Siddhasena Divākara, and of the commentary Abhayadeva.

7. *Nyāyabhūṣaṇa*, folios 252. The author's name does not appear. Umāpati is adored in the opening stanza.

Nyāyalandall.

8. *Nyāyakandalitīkā* by Śrīdhara, folios 124, lines 15, letters 60. The opening stanzas and the Praśasti at the end have been given by Dr. Bühler under No. 381, Kaśmīr Report, (Appendix II, page cxliii). The readings, however, in this manu-

script are in several cases better than those given by Dr. Bühler, and therefore I give the stanzas and the Praśasti in Appendix III. (*Vide J.*)

9. Āptamīmāṃsālakāra. This appears to be the Digambara work of that name.

10. Complete copies of Vallabha's and Chāritravardhana's commentaries on the Raghuvamśa.

11. A commentary on the Raghuvamśa by Dharmameṇu, folios 136, comes down to the end of Canto XVII., the first leaf missing. Another copy of the same, to the end of Canto III.

Among the manuscripts shown us by Rājavijaya Dayāvijaya, there was a copy of Jayasīmaśūri's Kumārapālacharita, the same work as that noticed above, and an abridgement of Haribhadra's Samarādityacharitra by Pradyumnāchārya.

We devoted a day to the examination of the Bhāṇḍār in the Saṅghaviṇopāḍo. All the manuscripts are written on Tāla leaves and some of them such as those of the old works in illustration of the Nyāyasūtra of Gautama and of Vātsyāyana's Bhāṣhya are very valuable. They are however not well arranged and it was with difficulty that any desired manuscript could be found. Dr. Bühler had prepared a catalogue of the collection, and on comparing some of the entries with the corresponding manuscripts we found them to be correct; so that we did not deem it necessary to pursue the examination further, especially as the time at our command was short.

From the list of the second Bhāṇḍār in the Pophliānopāḍo put into our hands, it appears that it is made up of several collections belonging to different individuals, and the list gives us an insight into the manner in which these Jaina Bhāṇḍārs have grown up. On entering the room there is to the left a large box which contains 17 smaller ones or Dāḍās, in twelve of which the manuscripts belonging to Śāntidāsa Devakarana are kept. The list of these was made out in Sainvat 1853. Of the rest, Dāḍās 13 and 14 contain manuscripts belonging to or presented by another individual, the statement about whom occurring in the list is not intelligible, and the list was compiled in Sainvat 1836. The manuscripts in Dāḍās 15 and 16 belonged to Gangavijayagani, pupil of Lābhavijayagani and their list was made out in Sainvat 1751(?). Those in the last or seventeenth Dāḍā seem to have been owned by another person. Besides these there are 19 manuscripts written on Tāla leaves in the same large box, and four more written apparently on paper. Then there is a smaller box which contains the collection belonging to Satyavijayanyāsa stowed in fourteen Dāḍās. The list was prepared in 1853 Sainvat. In another box, we have nine Dāḍās containing the manuscripts belonging to —? Vijeji, the list of which was made out in 1853 Sainvat. The contents of the tenth Dāḍā seem to have originally belonged to another person who kept them here in Sainvat 1800; while Dāḍās 11 and 12 contain the manuscripts presented to the Bhāṇḍār by Dipachand Hemachand, in Sainvat 1861. There is another Dāḍā in which are stowed the manuscripts left in the Bhāṇḍār by Śrīpūjya

another he is called "the ornament of the lunar race" (Somavamsa-vibhūṣaṇa), and we know from the Khārepāṭaṇ plates that the Rāshtrakūtas who ruled over the Dekkan were considered to have belonged to the family of Yādu which was an offshoot of the lunar race. The Kṛishṇa of the Kavirahasya, therefore, must have been one of the three Kṛishṇas of the Rāshtrakūta line who were sovereign lords of the Dekkan. The first of them reigned about 775 A.D., the second was on the throne in 911 A.D., and the third in 956 A.D. Halāyudha therefore must have lived at a time when the memory of one of these three Kṛishṇas was still fresh, that is, between the beginning of the ninth to about the end of the tenth century. And the comparatively high antiquity of Halāyudha is indicated by the circumstance that the text of the Kavirahasya prevailing in one part of the country differs widely from that in use in another. I have since obtained a manuscript of the work in the Maratha language, and it shows as considerable a difference as the Nāgarī and the Gaudī. Such diver-

gences are not found in manuscripts of a work written only three hundred years ago, and I am inclined, on account of this circumstance, to identify Halāyudha's Kṛishṇa with the first Rāshtrakūta prince of that name and to refer our author to the beginning of the ninth century. I must, however, not omit to mention that the Maratha copy of the Kavirahasya omits the expression "Rāshtrakūta-kulodbhāvam" and reads the whole verse very differently. Similarly, instead of "Somavamsavibhūṣaṇaḥ", we have in that copy "Paralokajigishāyāḥ (yā)." But these must be regarded as later corruptions. For if the names of the Rāshtrakūta family and the Soma race did not exist in the text as Halāyudha wrote it, nobody could have afterwards added them. Corruption must proceed from what is particular to what is general or from one generality to another, but not from what is general to what is particular. There can be nothing to lead a later reader or writer to introduce such a particular name as Rāshtrakūta or Soma race. Halāyudha was the same as

For, in the first place, the the next, Halāyudha, the author of the Kavirahasya, is in the last verse of the Maratha copy called "Sadabhidhānanidhāna," or "the store of good names." And he must be supposed to be spoken of thus in two senses; first, in the sense of his name being a good name, and secondly in so far as he compiled a thesaurus of "good names" the names of which we are referred to. In the third place, a connection has been established between both the works and Kavis or poets. The "necklace of gems in the shape of names" was, we are told in the Maratha copy, a Kavi (Kavikanṭha) who has the secret [that leads

An old and mutilated manuscript of a curious work written in broken Sanskrit and at the end in Gujarātī also came to my notice. As the owner would not part with it I got a transcript made. I had no opportunity of comparing the transcript with the original and

probably the mistakes of the original have been added to by my copyist. The fragment does not contain the beginning and the work has no chapters. At first we have the story of Jamadagni

building of another town of the
ring as its moat in the front
mentioned, and we are then

carried to Pattana. There somebody is represented to have expatiated on the strength of Devagiri and its seven fortresses before Siddharāja, who thereupon led an expedition against the place. From Devagiri Siddharāja proceeded to Paithana which submitted to him, and there he is represented to have induced certain families called Virajas or Viravahajajas, who appear to have been silk-weavers, to go with him to his capital Anahilapattana and settle there. The glories of the city and its previous history were recounted to the Virajas, and this is what is stated:—

Dates of the Chā-
potkata princes.

1. Pattana was founded by Vanarāja who reigned for sixty years, up to 862 of the Vikrama Era, or 806 A.D. He was succeeded by

2. Yogarāja who was on the throne up to 897 Vikrama or 841 A.D. After him reigned

3. Kshemarāja for 25 years, up to 922 Vikrama, or 866 A.D. Then came to the throne

4. Vāudā and Bhuyāda who reigned for 29 years; i.e., up to 951 Vikrama or 895 A.D. But the year of Vikrama is not given. He conquered Dvāravātī and the whole country to the west, down to the sea coast. He was succeeded by

5. Virasimha who was on the throne for 25 years, i.e., up to 976 Vikrama, or 920 A.D., though the year is not given, and we add 951 Vikrama, which must be the year of his accession. Then followed

nāditya who reigned for 15 years, i.e., up to 991 or 935 A.D. But this year is not given, and we have it 976 Vikrama which, as in the last case, must be the year of his accession. After him reigned

antasiṃha for seven years up to 998 Vikrama, or 942 A.D.

This was the last prince of the Chāpotkata line, and the sovereignty of Gujarat fell into the hands of Mālarāja, the son of Sāmanta's sister, who founded the Chaulukya dynasty.

Dates of the
Chaulukyas.

1. Mālarāja reigned for 55 years, up to 1053 Vikrama, and was succeeded by

2. Chāmunda, who was on the throne for 13 years, till the year 1066 of Vikrama. Then followed

3. Vallarāja, who reigned for six months. Vallarāja is the same as Vallabharāja. His successor is represented to have reigned for eleven years, and six months, up to the Vikrama year 1078 (1022 A.D.); but his name is not given. He was Durlabha, as we know, after whom came

4. Bhīma. The date of his ceasing to reign is not given. Bhīma was succeeded by

5. Karṇa. No date occurs even here. Karṇa was followed by

6. Siddharāja. A date is given here, but two or three letters have dropped away. Still it appears to be 1150 Vikrama corresponding to 1094 A.D. Siddharāja conquered many countries and acquired immense wealth. Thirty-five crores of *Tankas* of gold were brought and placed before him, and Siddharāja asked his ministers what to do with this wealth. They advised him to construct a tank in the city. The king then sent for an engineer and ordered him to build a tank with a fortress and a thousand temples of Śiva on the margin and one temple in the centre. The work was completed in five years. After this whole account had been given to the Virajas they agreed to go to Pattana, and did accordingly. A great deal of wealth was given to them and a site for building houses was granted in the north-eastern part of the city. After they settled in Pattana, silk-manufacture began to flourish in the town. But the Virajas being foreigners could not get wives there and they carried their complaint before Siddharāja. It was ascertained that they belonged to the Kshatriya caste. While Parasurāma was carrying on his work of the destruction of the Kshatriyas, some members of that caste gave up their trade of war in fear and became weavers; and from them these Virajas derived their descent. Intermarriages appear then to have been arranged between the new settlers and some of the Kshatriya tribes in Gujarat, and thus in time the Virajas came to have 84 distinct families. The names of these are then given in the manuscript and thus the main story ends.

7. Siddharāja is then spoken of as having been succeeded by Kumārapāla whose mother Ratnasenā was, it is stated, the sister of Siddharāja. He reigned for 31 years and introduced the Jaina religion, which is "the path of universal love." His reign lasted, it is said, till 1199 Vikrama; but that must be the year of his accession. Then we have a mere list of the kings that followed with the dates of their accession. But the first line in which Mūla the younger is spoken of as having come to the throne in Śaṃvat 1230, must have crept in through some mistake, for in the third line that same prince is represented as having got possession of the throne in Śaṃvat 1233, and in the second Ajayapāla is stated as having begun to reign in Śaṃvat 1230. The first line being then struck out, the list is as follows :—

8. In Śaṃvat 1230 (1174 A.D.), Ajayapāla succeeded and reigned for 3 years.

9. In Śaṃvat 1233 (1177 A.D.), Mūla the younger succeeded and reigned for 2 years.

10. In Śaṃvat 1235 (1179 A.D.), Bhīma the younger succeeded and reigned for 63 years.

11. In Śaṃvat 1298 (1242 A.D.), Tihunapāla (Tribhuvana-pāla) succeeded and reigned for 1 years.

"Thus there were 11 princes of the Chaulukya line, and they reigned for——years." The total number of years is given as 3,400, but there is evidently a slip here; 304 must have been meant.

The Vāghelā

1. In Sainvat 1302 (1246 A.D.), Visaladeva succeeded and reigned for 18 years.

2. In Sainvat 1320* (1264 A.D.), Arjunadeva succeeded and reigned for 13 years.

3. In Sainvat 1333 (1277 A.D.), Sārṅgadeva† succeeded and reigned for 20 years.

4. In Sainvat 1353 (1297 A.D.), Karṇa the younger succeeded and reigned for 7 years.

Thus for 58 years the Vāghelā family was in possession of the sovereignty. Then Suratrāṇa (Sultān) Alla-ud-din's army came from Delhi, and the Hindus lost their kingdom. The Turkas came.

The names and dates of the kings of Gujarat here given agree with those mentioned by the chroniclers Merutuṅga and others. There are a few inaccuracies as we have seen, but these are rather to be attributed to the bad condition of the manuscript than to the author's imperfect information. The name of Tihunapāla or Tribhuvanapāla, which is omitted by the chroniclers but which occurs in a grant dated 1299 Vikrama translated by Dr. Bühler, is we see given by our author. But the duration of his reign was unknown before, and Dr. Bühler simply inferred it was very short. Here we see it distinctly stated that he reigned for four years. Our author states the number of the Chaulukya princes to have been 11, from which it appears that in common with some other writers he includes the six months' reign of Vallabha in that of his brother Durlabha. The accession of Visaladeva to the throne of Pāṭan is placed in the Vikrama year 1302, while in the Vichāraśrenī it is represented to have taken place in 1300. The Vichāraśrenī and our author agree as regards the duration of the reigns of Visaladeva, Arjunadeva, and Karṇa the younger, and as regards the date of the extinction of the Vāghelā line which took place in 1360 of Vikrama. But a reign of 22 years has been assigned to the third prince Sārṅgadeva in that work and of 20 years by our author. Hence it is that the author of the Vichāraśrenī has pushed Visala's accession two years backwards, and thus according to him the dynasty was in power for 60 years, while our author expressly states that it lasted for 58 years. The statement of our author is correct and the Vichāraśrenī is wrong; for the dates given by him agree with those given by Dharmasāgara in the Pravachanaparīkṣā as will be hereafter seen. The Vichāraśrenī appears to me to be a curious composition. It places the foundation of Pātan in 821 Sainvat instead of 802, the accession of Mūlarāja in 1017 Sainvat instead of 998, omits the reign of Chāmuṇḍa, assigns fourteen years to

Inconsistency
between our Manuscript
and the
Vichāraśrenī

Youth of the Vi-
chāraśrenī

* This date is not given in the manuscript.

Vallabharāja instead of six months, represents Visaladeva to be a brother of Viradhavala instead of a son, and contains several other mistakes. It is therefore not entitled to our confidence at all, though Dr. Bühler follows it in giving the dates of the Vāghelā princes. The list in our manuscript then goes on thus:—

Saṁvat 1393 (1337 A.D.) Udekhām, reigned for 25 years.

Do. 1418 (1362 A.D.) Suratrāṇa Mudāpar, reigned for 18 years.

Do. 1436 (1380 A.D.) Suratrāṇa Ahimud, reigned for 32 years, 7 months, and 7 days. Founded Ahimudābād.

Do. 1468 (1412 A.D.) Suratrāṇa Kutabādīn, reigned for 10 years, 5 months, and 6 days.

Do. 1479 (1423 A.D.) Suratrāṇa Dāudāsāh, reigned for 36 years.

Do. 1515 (1459 A.D.) Māgha Sudi 12th, Pātasāh Mahimud.

Do. 1568 (1512 A.D.) Mārgasīrsha Sudi 4, Suratrāṇa Madafa(r).

Do. 1582 (1526 A.D.) Suratrāṇa S'akandar, reigned for 8 days.

Do. 1582 (1526 A.D.) Jyeshtha Vadi 5, Thursday, Pātasāh Mahimud, reigned for 1 month and 10 days.

Do. 1582 (1526 A.D.) Srāvaṇa Sudi 2, Pātasāh Bāhādar, reigned for 10 years.

He conquered a large portion of the country. Then came Pātasāh Humāu who was a Mughal. He stayed for 8 months in Gujarat. Then came Bāhādar. He died in the sea.

Saṁvat 1593 (1537 A.D.) Pātasāh Mahimud, reigned for 17 years. He was killed by the murderer Baharā. (By mistake this date is put down as 1583.)

Saṁvat 1610 (1554 A.D.) Pātasāh Mahimud, reigned for 10 years. This date is put down as 1600.

Saṁvat 1617 (1561 A.D.), Vaiśākha Sudi 6, Pātasāh Mudāfar. The kingdom lost, the country destroyed. Then came Akbar, the son of Humāu in 1628 (1572 A.D.), and having established his power in Gujarat went back to Dēlhi.

If the date 1583 in the case of the last Sultān but two and 1600 in the case of the last but one had really been meant by the author, he would have given 1610 for the last instead of 1617. The first therefore must be 1593, the second 1610, and the duration of the reign in the second case 7 instead of 10. In this way only does the last date come out right.

Then Akbar came back on the 2nd of Mārgasīrsha Sudi. (There is a lacuna in the place of the date).

Saṁvat 1682 (1626 A.D.), Māgha Sudi 5, Pātasāh Jāhāngir, reigned for 21 years.

(Lacuna) Sudi 7, Sāh Jhām (Jehan), reigned for 31 years.

Saṁvat 1714 (1658) (lacuna), Pātasāh Aurangjib.

The first of these Mahomedan princes is not mentioned in Forbes' Râsamâlâ or Prinsep's table, and Mahammadshah the third
lates also
gree with
however,

ree. But
in Prinsep's table, Mahammad Faruki of Malwa is brought
in two years after Bahadur's accession. He is omitted by our
author, Bahadur's corpse having been found in the sea is
confirmed by our author's statement that he died in the sea. The
prince who came to the throne in 1554 A.D. is Ahmadshah in
Prinsep's table, while he is called Mahammad in our manuscript.
The date Samvat 1682 or 1626 A.D. is the date of Shah Jehan's
accession put in the line above by a mistake of the scribe, while he
has left a lacuna against the name of that emperor. The date of
Aurangzeb and the duration of the reigns of his two predecessors
are given correctly by our author. (Appendix III. L)

a Pattâvali with a
list of dates of
important events

I also came across a slip of paper on which the Pattâvali or
succession list of the High-priests of one of the Gachchhas or
sects of the Svetâmbara Jainas is given, along with dates in a few
cases. The slip is probably three hundred years old and the
Pattâvali appears to be that of the Vaṭa Gachchha. Below the
Pattâvali is a list of important events together with their dates.
I give the contents of the slip entire in Appendix III (M) and will
here quote some of the important dates:—

Vikrama Samvat 1084 Kharataragachchha.

Samvat 1159 Pârṇimâpaksha.

Samvat 1159, the establishment of Añchalagachchha, a branch
of the Chandragachchha.

Samvat 1285, the doctrine of the Tapâgachchha, establishment
of the Gachchha through Vastupâla.

Samvat 1532, the doctrine about the disuse of images.

Vikrama 585, Haribhadrasûri, the son of Yâkinî.

Vikrama 800, birth of Bappabhaṭṭasûri, 895, went to heaven,
converted Amarâja.

Vikrama 802, Pattana founded by Vanarâja. An image of
Pañchâsara Pârśvanâtha was placed in the Râyavihâra.

Vikrama 1036, 84 Âchâryas were consecrated under a Banyan
(vaṭa) tree.

Vikrama 1088, construction of Vimalavasati (Vimala's temple) and
the placing of a brass image of Âdinâtha.

Vikrama 1166, Hemâchârya raised to the dignity of Sûri.

Vikrama 1199, reign of Kumârapâla.

Vikrama 1198, Rudramâlâ erected by Jayasimha.

Vikrama 1288, Vastupâla placed an image of Kasoṭi in the
temple of Luṅga on Mount Abu.

Vikrama 1298, death of Vastupâla, and 10 years afterwards, death
of Tejapâla.

Vikrama 1302, temple of Śatruñjaya by Chandadeva of the Śrīmāla caste.

Vikrama 1315, three years' famine, Viśaladeva being king.

Vikrama 1441, rise of Merutuṅgasūri.

We learn from Rājasekhara's Prabandhakośa that the Āmarāja converted by Bappabhaṭṭi was the son and successor of Yaśovarman, king of Kanoj. A king of the name of Dharma who was a hereditary enemy of Āma, ruled over the Gauḍa country at that time, and Lakṣaṇāvatī was his capital. He had Vākpatirāja, a poet, in his service, who composed a Prākṛit poem entitled Gauḍavadha or Gōḍavaho, after his patron had been killed by a neighbouring prince of the name of Yaśodharma. It would thus appear that Vākpatirāja belonged to the next generation after Yaśovarman, and I have given reasons in the introduction to my edition of Mālatīmādhava to believe that he belonged to the next generation after Bhavabhūti also. The Rājatarāṅgiṇī speaks of both the poets as having been patronized by Yaśovarman, wherefore it must be concluded that Vākpatirāja first came into prominence in the latter part of his reign, while Bhavabhūti belonged to the first part. Rājasekhara gives 807 Vikrama as the date of Bappabhaṭṭi's initiation as a Jaina monk and 811 Vikrama as the date of his being raised to the dignity of a Sūri. These dates are hardly consistent with the date of his birth given above and generally accepted by the Jainas. But this latter seems to have been arrived at by an inference from the statement that when Bappabhaṭṭi was first seen by his Guru Siddhasena he was only six years old and was soon initiated; and it is not given by Rājasekhara at all. It must therefore be pushed backwards. Similarly the date of his death must be considered as very doubtful.

Bappabhaṭṭi met Āma for the first time soon after his initiation, while the latter was living as a voluntary exile in Gujarat, being displeased with the treatment he had received from his father; and was made a Sūri at the request of Āma after he had succeeded to the throne on his father's death. Yaśovarman thus died between 807 and 811 of the era of Vikrama, i.e. about the year 753 A.D. Lalitāditya of Kāśmīr who subdued Yaśovarman reigned from 693 to 729 A.D. according to the chronology of

General Cunningham by himself, viz. that Śaka

The date of Yaśovarman's death now determined agrees well enough with this; at least it does not furnish any reason for supposing an error in Kalhana's dates and applying a correction to them as General Cunningham afterwards did, though even the corrected date of Lalitāditya, 723-760 A.D., would be equally consistent with it. And Bhavabhūti must be referred to the last quarter of the seventh century and the first of the eighth.

Before proceeding I must here give expression to my deep sense of obligation to Mr. Ramchandra Dhonddev Velankar, the Subordinate Judge of Pāṭan, without whose assistance we should have been able to do nothing. The good man has since died and cannot now receive my thanks; but I feel it to be a duty to place on record the valuable service rendered by him to the cause of oriental research.

AHMEDABAD

We left Pāṭaṇ and returned to Ahmedabad. I could make only two days' stay there; but with the assistance of Professor Kathavate and an old pupil Mr. Śārābhāi Maganbhāi Hatesing I was able to make good use of the short time at my disposal.

The principal Jaina Bhāṇḍārs at Ahmedabad are the following:—

- 1 Bhāṇḍār of Dehalāno Upāśraya.
- 2 Bhāṇḍār of Dayā Vimala.
- 3 Lohvārnī polanum Bhāṇḍār.
- 4 Mulchandji's Bhāṇḍār.
- 5 Jaysing Hathesing's.
- 6 Premābhāi Hemābhāi's.

The first Bhāṇḍār has now been divided into three parts, one of them being deposited in the Upāśraya, another in Hamsanāthji's temple belonging to Umābhāi Hathesing, and the third being in the charge of a private individual. The second we were able to see. The list was placed in our hands and I have taken a copy of it. The Bhāṇḍār contains 53 Dābdās, and on examination we found that the entries in the list and the contents of the Dābdās agreed. Sometimes however there were two Dābdās with the same number and this appeared to us to be due to some confusion that must have taken place on the occasion of the distribution of the original Bhāṇḍār. As at Pāṭaṇ we went over the list and selected certain manuscripts for examination. Though the examination was short, it yielded not unimportant results. The following manuscripts were seen by us:—

1. Rūpamañjarināmamālā (box 31), fols. 7, ll. 12, vv. 120; a thesaurus by Rūpachanda, the son of Gopāla, composed in the reign of Akbar in 1644 Sainvat or 1588 A.D.

2. Anarghyarāghavatippaṇaka (box 31), fols. 36, ll. 21, letters 53; commentary on Murāri's Anarghyarāghava, by Narachandrasūri, pupil of Malladhārin, seven acts. Ms. transcribed in 1434 Sainvat. The date of this manuscript shows that the commentary was written after the death of the founder of the sect. The date after be

3. Śrantaśabdārthamahānīyasamuchchayah, (box 47), fols. 32, ll. 17, Gra. s. 1508; composed by Someśvara, pupil of Yogeśvarāchārya. (Appendix III. N.)

4. Mugdhabodha (box 47), fols. 18, ll. 19, letters 54. A thesaurus composed in 1450 Sainvat. Date of Ms. Sainvat 1517.

5. Nalodaya (box 47). This is usually attributed to Kālidāsa; but in this manuscript the name of the author is given as Ravideva, son of Nārāyaṇa. There are one or two manuscripts in our collection in which also the same name occurs.

6. Bhāvadyotanikā (boxes 47, 49, and 52). A commentary on the Naishadhacharitra by Śeṣha Rāma, pupil of Śeṣha Nārāyaṇa; cantos 1-13, 15, 17, 18, 20-22.

Libraries at
Ahmedabad.

A portion of the
library in the
Dehalāno Upāśraya.

Examination of
Manuscripts.

7. Vidvadbhāṣaṇa by Bālakrishṇa, with a commentary entitled Mañjabhāṣiṇī by Madhusūdana (box 47), fols. 38, ll. 19; the original 68 vv; total Gr. s. 2,332, Sam. 1740. There is a copy of it in this year's Collection.

8. Kārikātikā by Upādhyāya Sucharita (box 49), fols. 109, ll. 12, letters 43. (Appendix III O.) This is a commentary on the Śloka-vārtika of Kumārilabhaṭṭa and the Pratika Viśuddheti is the first word of the first Kārikā. But of this more hereafter.

9. Nyāyasāra (box 49), fols. 14, ll. 12, letters 34, three Parichchhedas, by Bhāsarvajña. Follows the system of Gautama. Manuscript written at Devagiri by Anandayaśogani in Śaivāt 1505.

10. Kumārapālaprabandha (box 49), fols. 58, by Jinamaṇḍanasūri. Composed in Śaivāt 1492.

11. Prabandhakośa by Jayasēkhara, which must be a work of the same nature as Rājasēkhara's Prabandhakośa or Merutuṅga's Prabandhachintāmaṇi.

12. Sīśukhitaishinī, a commentary on the Kumārasambhava by Vyāsavatsa (box 52), fols. 63, ll. 13; comes down to the end of the eighth canto.

13. A mānuscript of a Prākṛit anthology with a Chhāyā or Sanskrit translation and a few notes also came to my notice. There are two copies of the work in our collections also. It is called Prākṛit Padyālaya, which title is in several places transcribed as Vidyālaya. Vajjā (Padyā) is explained by the author as Paddhati and a collection of Gāthā or Gāthāh on the same subject is called Vajjālaya, written often as Vajjālaggā. The author's name is Jayavallabha who was a Svetāmbara Jaina, and that of the author of the Chhāyā is Ratnadeva. The number of Gāthās or verses is 704 and the Granthasamkhya of the whole work is 8,000. The collection embraces 48 subjects and these are given in four Gāthās which together with other extracts from the work the reader will find in Appendix III. (P). The names of the works from which the 704 Gāthās are collected are unfortunately not given; but I observed some verses from the Gauḍavadha, and some quoted in the Kāvya-prakāśa. The Chhāyā was composed by Ratnadeva in the year 1393, which must be of the Vikrama era though it is not stated, at the instance of Dharmachandra, pupil of Haribhadrasūri, the successor as high priest of the Prithugachchha, of Mānabhadrasūri.

14. We found in this Bhāndār a large portion of a commentary Jayanta's Kāvya-prakāśa by Bhānuchandra; and a complete copy of Jayanta's Kāvya-prakāśadīpikā. In 1875-76 Dr. Bühler came across a manuscript of this last, and got a transcript made for our collection; but it is only a fragment. I have therefore got the complete manuscript found at Ahmedabad copied for Government. It is besides valuable in consequence of its giving the date of Jayanta and some particulars about him. Jayanta calls himself a Purohita and was the son of Bhāradvāja who was Purohita or family priest to the minister of Śāraṅgadeva, sovereign of Gujarat. He finished his work on Sunday the 3rd of the dark fortnight of Jyeshtha in the Śaivāt year 1350, in the triumphant reign of D.

Sāraṅgadeva, the Mahārājādhirāja, while his victorious army was encamped near Āśāpalli. Jayanta bestows very extravagant praise on his father and tells us that the king of Gujarat threw himself on the mercy of Sāraṅgadeva, as we have seen in the case of the king who reigned at Pāṭan in 1333 and 1353, i.e.,

1277-1297 A.D. The manuscript was transcribed in 1475 (Sainvat).

A Manuscript of the Vikramāṅkacharita, the second yet discovered.

15. We discovered in box 43 a manuscript of the Vikramāṅkadevacharita or life of Tribhuvanamalla Vikramāditya of Kalyāṇa (1076-1127 A.D.), by Būhaṇa. A copy of this highly valuable historical poem written on palm leaves was discovered by Dr. Buhler at Jessalmir in Marwar in 1874-75, and his edition of the work is based on that manuscript. Our manuscript is a fragment beginning with the second line of stanza 62 of the first canto, and coming down to the end of the seventh canto. But I feel almost sure that if I had had time enough, and if the men in charge of the Bhāṇḍār had

been able to trace the hands on their own as Vikramāṅkadevacharita; and there is another with the same title in box 48, and a third called Vikramādityacharita in box 34. One portion of the commentary on the Naishadhacharita by Śeṣha Rāma, noticed above, was found in one box and two other portions in two other boxes. It is therefore extremely likely that one or both of the other manuscripts the titles of which begin with the name of Vikrama contain the remaining part of the Vikramāṅkacharita. There is still another manuscript entitled Vikramacharita in box 31; but on examination I found it to be a legendary account in prose of Vikrama the celebrated king of Ujjayinī.

I have compared the manuscript with Dr. Buhler's edition and give its readings in Appendix III. (R). Dr. Buhler's manuscript was written on palm leaves and must be older than mine; and on the whole it is much better. But there are many cases in which my readings are better, while Dr. Buhler's do not yield any sense or good sense; and consequently they must be the correct or original readings.

A poem entitled Surathotsava by Someśvaradeva.

16. I have also to announce the discovery of a Mahākāvya or poem, hitherto unknown, by Someśvaradeva whose Kīrtikanuḍī has now been before Sanskrit scholars for some years and whose Rāmaśataka was mentioned by me in my last report. The poem is called Surathotsava and contains fifteen cantos. The plot is the same as that of the Saptasatī or Devīmāhātmya contained in the Mārkaṇḍeya Purāṇa. At the beginning, the poet addresses various deities devoting the first five stanzas to Bhavānī or Durgā. He then

Poets mentioned in the introduction.

1. Guṇādhyā, the author of the Bṛihatkāthā, whose Prākṛit composition surpassed the Sanskrit composition of other poets.
2. Subandhu.

3. Kâlidâsa.

4. Mâgha.

5. Murâri and others.

This Murâri must be the author of the Anarghyarâghava, a manuscript of a commentary on which transcribed in Sâṃvat 1434, has been already noticed. The poet then devotes a good many stanzas to such general subjects as poetry, good men, wicked men, &c., and afterwards introduces his hero Suratha to his readers. The first canto ends with the mention of his Viśvavijaya or conquest of the world.

At the beginning of the second, some of Suratha's counsellors are represented to have played into the hands of his enemies who with their assistance vanquished him and deprived him of his kingdom. Suratha then betook himself to a forest where he met a Muni or sage to whom he recounted his misfortunes. He advised him to have recourse to austere practices (tapas) in order to propitiate Bhavânî, and narrated the glorious deeds of that goddess. Sumbha and Niśumbha had obtained from Brahmadeva the boon of freedom from death at the hands of any but a woman, and through the virtue of that boon they made themselves all-powerful and oppressed all creatures. The gods thereupon went to Brahmadeva, and laid their complaints. Brahmadeva explained to them the nature of the boon the Demon (Daitya) had received, and advised the gods to go to Umâ or Bhavânî and entreat her to kill Sumbha. Thus ends the third canto.

The gods then went to the Himâlaya, a description of which in accordance with the orthodox rules of poetry constitutes the fourth canto. A description of the seasons, all of which came to wait upon the gods in the course of their March, follows in the fifth, and a description of a moon-rise in the sixth. The seventh canto opens with a description of a sunrise and then Bhavânî is represented as going out to gather flowers. Thence she goes to the Gangâ to bathe, and as she is returning the gods see her from a distance and sing her praises. They then lay their complaints before her and implore her to kill the Daitya Sumbha. She allays their fears and promises to destroy the demon. In the eighth canto, Bhavânî

Dhûmrâlochana to induce her to give up what she called her vow, and, if she remained still obstinate, to use force and bring her away. Dhûmrâlochana goes to Bhavânî and while about to execute his master's commands, he is reduced to ashes by the power of the goddess. Then in the ninth canto Sumbha is represented as marching against Umâ in person with a large army; the fight between them is described in the tenth, and the death of Sumbha in the eleventh.

Cantos XII—XIV.

Having heard of this glorious deed of Bhavāni from the mouth of the Muni, Suratha makes up his mind to propitiate her by the

exercises. Then in the fourteenth, Bhavāni is pleased, and promises herself to Suratha; she pronounces a benediction, and promises him a thousand years and the dignity of the seventh is over, in a future life. The sellers of Suratha as were faithful to him destroyed those who had acted as traitors and sent men in all directions to trace him out. One of them reached at last the forest where Suratha had been practising austerities and gave intelligence of his being there to the counsellors. They then went to the place with a large number of followers and conducted Suratha to his capital where he enjoyed supreme sovereignty in accordance with the promise of Umā.

Canto XV.
The history of
Someśvara's family.

In the fifteenth canto Someśvara gives the history of his family and his own and at the end devotes a few verses to the praise of Vastupāla. "There is a place called Nagara where reside Brahmans and which is rendered holy by the sacred fires kept by them and the sacrificial rites they perform. The gods themselves seeing the holiness of the place and the prosperity conferred upon it by Siva live there as : At that place dwell a fu the Gotra of Vasishtha, created by Mūlarāja, Pātan, his family prie and attained great influence over the king. His son Lalla was the spiritual adviser of Chāmunda; and his son Muñja of Durlabha. Muñja's son was Soma by whose blessings Bhīma became victorious everywhere. Āma, the son of Soma, was the family priest of Karna. He performed the seven kinds of Jyotishtoma and obtained the title of Samrāt, and spent the wealth received from the Chaulukya prince in building temples of Siva, digging tanks of water, and making gifts to Brahmans. When the Chaulukya prince harassed the territory of the king of Dhārā, the priest of (Kṛitā) in evil spirit by counter-charms, against the conjuror himself who was instantaneously killed by it. Āma's son was Kumāra, and it was in virtue of his good wishes that Siddharāja made the king of Sindhu a captive though he was a man of great prowess, cast into prison the ruler of Mālava along with his family, and made the proud king of the country of "a lac and a quarter*" bow his head to himself. Kumāra performed sacrifices, and built tanks. His son was Sarradova who knew the essence of the laws laid down by Manu. He was a worshipper of Vishnu, performed sacrifices like his predecessors, and was too proud to beg money of others.

Āmiga had four sons,
The relation of the
Chaulukya princes is not

*The country about the Sambhar lake in Rajaputana was so called.

In an inscription in a temple on Mount Abu composed by Someśvara, Luniga is mentioned as the eldest brother, but as he is said to have died young, his name is omitted here. Prahlādana was a chief of the Paramâra race who ruled over the country about Abu and was a feudatory of the Chaulukyas of Anahilapattana. Someśvara wrote this poem while Vastupâla was alive. (Appendix III S.)

This manuscript of the Surathotsava was transcribed in Sâmvat 1495.

I will now proceed to notice the collection of manuscripts made for Government this year. The funds were equally divided between Professor Peterson and myself. Rs. 3,250 fell to my share, and about the end of the year I drew Rs. 476 more out of the unexpended balance of the allotment for inscriptions. Out of the total of Rs. 3,726, Rs. 2,265 were paid for the manuscripts collected in Gujarat, Rajaputana, and Delhi; and Rs. 930-5-6 for those collected in the Maratha Country. The salaries and travelling expenses of the agents, and sundries absorbed Rs. 530-10-6.

From the catalogue which forms Appendix II, it will be seen that the Gujarat and Rajaputana section of the collection comprises 325 manuscripts (Nos. 1-325), and the Maratha section 412 (Nos. 326-737). In the Gujarat section there are a good many Kāśmīr manuscripts purchased at Delhi, most of which are written in the Sārādā character, and 28 of works belonging to the Digambara sect of the Jainas. The manuscripts have as usual been arranged in classes according to the subjects.

CLASS I.—VEDAS INCLUDING UPANISHADS.

In this class there is an incomplete copy of the first part of the Sāmasaṁhitā and of the Pada text of the second part, as well as a manuscript of one of the song-books, in the Gujarat section; and copies of the Sāmāns sung in connection with various sacrificial rites in the Maratha section. This last contains a manuscript of the Krama text of the Mādhyamīna rescension of the Sāṁhitā of the white Yajurveda, as well as of the Pada text; (Nos. 354 and 353). *Krama*, *Jaṭā*, and *Ghana* are certain arrangements of the Padas or words of a mantra the nature of which has been explained by me in an article published in the Indian Antiquary, vol. III. These schemes or arrangements as well as the Sāṁhitā and Pada texts are learnt by a Brahman who devotes himself to a religious life from the mouth of a *Guru* or teacher. But since manuscripts are of use to the pupil and they serve to refresh the memory at an advanced age, they also are resorted to. Every first class Vaidika or reciter of the Veda must know by heart the first or Mantra portion of a Veda usually called Sāṁhitā in these five forms; and actually one meets with many reciters especially of the Taittiriya and Mādhyamīna rescensions of the Yajurveda who know it in this way. But while we have many manuscripts of the Sāṁhitā and Pada texts we have but a few of the other forms. No. 354 contains the Krama of thirty-seven out of the forty chapters of the Vājasaneyā Sāṁhitā and Jaṭā of a portion of the twenty-eighth chapter.

Ms.
t
v
M.

No. 1 (Gujarat Section) contains a copy of the Āsramopanishad and of the Garbhopanishad written in the Sāradā or Kāśmīr character. At the end the names of the fifty-two Upanishads usually attributed to the Atharva Veda are thus given :—

1 Muṇḍa.	16 Nīlarudra.	30 Tāpanya Maho.	41 Sarvopanishat- sāra.
2 Praśna.	17 Nāḍabindu.	31 Tāpanya Maho.	42 Harisa.
3 Brahmayidyā.	18 Brahmabindu.	32 Tāpanya.	43 Paramaharisa.
4 Kshurikā.	19 Amṛtabindu	33 Nṛisimhatāpa- ni Maho.	44 Ānandavalli.
5 Chūḍikā.	20 Dhyānabindu.	34 Uttarātipani.	45 Bhṛiguvalli.
6 Siras.	21 Tejobindu.	35 Kāṭhāvalli.	46 Gārūḍa.
7 S'ikhā.	22 Yogas'ikhā	36 Kāṭhāvalli, [U] ttaravalli.	47 Kālāgnirudra.
8 Garbha.	23 Yogatattva.	37 Keni(e)she(ḷ)ta.	48 Rāmopārvata- paniya.
9 Mahop.	24 Saṁnyāsa.	38 Nārāyaṇa.	49 Rāmottaratā- paniya.
10 Brahma.	25 Āruneya.	39 Bṛihad Nārā- yaṇa.	50 Kaivalya.
11 Prānāgnihotra	26 Kāṭhāśruti.	40 Bṛihad Nārā- yaṇa.	51 Jābāla.
12 Maṇḍūkā.	27 Pṇḍa.		52 Āsrama.
13 Vaitathya.	28 Ātma.		
14 Advaita.	29 Nṛisimhapārvā- tāpani.		
15 Alītaśānti.			

Observations
on the list.

The list is introduced with the observation that the first fifteen Upanishads from the Muṇḍa to the Alīta belong to the Śaunakīyas and the remaining thirty-seven from the Nīlarudra to the Āsrama, to the Paippalādas and others. (Appendix III. T).

This list differs from that given by Professor Weber in his catalogue (p. 95) in the latter part, but agrees perfectly with that given by Colebrooke. He only calls both the 6th and the 7th Atharvaśiras, while the latter should be called Atharvas'ikhā, as it is here. That this group is not arbitrary but represents some fact of literary history is shown by the circumstance that we have many manuscripts in which these Atharvaveda Upanishads are written exactly in the order in which they are given in this list. Thus No. 328 (Maratha Section) which is but a fragment contains the first thirty-three, and No. 10 of last year's collection forty-seven. No 140 of 1879-80, which is also a fragment, begins with the thirty-fifth in the list and comes down to the forty-seventh; after which we have the Jābāla and Kaivalya, the two Rāmātāpinis being omitted. After Kaivalya we have the Ātmabodha and the Śvetāśvatara. Some of the names, however, in

the above are not correctly written. Upanishad No. 12 is called *Maṇḍūkā*, but *Māṇḍūkya* is the name of all the four from 12 to 15; it should therefore be called *Āgama*, the first of the four parts of the *Māṇḍūkya*. In manuscript No. 10 of last year, all these four are included in Upanishad 12, (p. 194, my last year's report). Nos. 29 to 33 in the above ought to be named, *Prathama Maho*, *Dvitiya Maho*, &c., all the five constituting the *Nṛsiṃhapūrvaṭāpinī*. These five and also the thirty-fourth are included in Upanishad 26 of No. 10 of 1882-83. Nos. 35 and 36 are the two chapters of the *Kāthopanishad* called *Atharvavallī* in last year's No. 10, and included in Upanishad 27 (p. 195); Nos. 39 and 40 together constitute the *Mahānārāyaṇa Upanishad* or the 30th of the latter manuscript, and Nos. 44 and 45 are included in the 31st. Of these, the two *Atharvavallis* or *Kāthavallis* are the same as the *Kāthopanishad* of the Black *Yajurveda*; the two parts of the *Bṛihad Nārāyaṇa* or *Mahānārāyaṇa* the same as the *Nārāyaṇopanishad* of that *Veda*, and the *Ānandavallī* and *Bhṛiguavallī*, the same as the *Taittirīya*. There are of course various readings.

CLASS II.—VEDĀNGAS AND WORKS ON THE SACRIFICIAL RITUAL.

In the Gujarat Section we have a copy of a fragment of the *Bhāṣya* on *Āśvalāyana's Śrautasūtra* by *Siddhāntin*, (No. 8). A copy of three chapters of the work was purchased by me for our collections in 1879. No. 19 is a manuscript of *Dhūrtasvāmin's Bhāṣya* on the *Sāmānyasūtra* or general sacrificial topics, forming a part of the twenty-fourth *Praśna* of *Āpastamba's Sūtra*; and No. 14 is a copy of *Bhavasvāmin's Bhāṣya* on *Baudhāyana's Sūtra* on the *Chāturmāsya* rites. All these three are very old authors as will be shown below. No. 10 is an incomplete copy in the *Kāśmīr* character of *Kātyāyana's Śrāddhasūtra* with a commentary.

In the Maratha Section we have a manuscript of chapters X and XXV of *Devayājñika's Bhāṣya* on *Kātyāyana's Śrautasūtra*; Nos. 367 and 368. No. 382 is *Śrāddhakāśikā* which is a very full commentary on *Kātyāyana's Śrāddhasūtra*, by *Krishṇa*. *Krishṇa* was the son of *Vishṇu* whose father was *Atisukha* and grandfather *Nityānanda*. *Krishṇa* states in the beginning that this *Sūtra* was expounded by *Karka* in words the sense of which was deep. The exposition therefore was difficult to understand and hence another commentary was written by *Halāyudha*. This also did not render the sense of the *Sūtra* plain, and therefore he wrote his commentary to dispell "the darkness in the shape of a mass of doubts." (Appendix III. U). The commentary abounds with quotations from the *Parāṇas* and *Smṛitis*. The author also quotes a work called *Dharmapradīpa* which must be the work of that name written by an author of the name of *Draviḍa*; (see below).

No. 363 is a commentary on *Kātyāyana's Sulvasūtra* by *Mahidhara*. At the end we are told that *Mahidhara* composed it

at Benares "on Sunday the 13th of the light half of—, in the year 1646," at the command of his *Guru* or master Ratneśvaramiśra, the son of Keśava, after duly studying the Bhâshya, the Vṛtti composed by Râma, and the Sûtras themselves. The commentary itself is based on the Bhâshya and the Vṛtti. The date 1646 refers to the Samvat or Vikrama era. For at the end of a manuscript of the Mantramahodadhi together with a commentary composed by Mahîdhara, which forms No. 26 of our collection of 1868-69, there is a statement to the effect that the work was composed in 1645 of the Vikrama era. (Appendix III. V). This Mahîdhara must be the same person as the author of the Vedadîpa or commentary on the Samhitâ of the white Yajurveda. No. 383 is a commentary on Keśava's Śikshâ by a man of the name of Alamûrimañchi, and No. 371, on Kâtyâyana's Snânasûtra, by one who calls himself Trimallatanaya or son of Trimalla.

Nṛsiṃhayajvan, the
author of the
Hautrakârikâs.

Among works on the sacrificial ritual, there are some deserving Nṛsiṃhayajvan, Prayogaratna, as the duties of being with the Darśa-Pañamâsa and ending with the Châturmâsya. At the end of himself. But in the complete Gaṅgâdhar

Sâstrî Dâtâr of Poona, however, possesses a copy of the work and the verses are there given in an entire form. The author therein tells us:—"There is a village of the name of Varuvâlu in the Hosala country where flourished Nṛsiṃha whose son Nârâyanabhaṭṭa of the Atri race went to Kâśî, and he and Ammâyî gave birth to a son, the learned Gopinâtha. Gopinâtha's younger brother Nṛsiṃha composed the Prayogaratna. (Appendix-III. W). The Hosala country must be Maisur. For, in an inscription dated 1277 Śaka or 1355 A.D., published in the Journal of the Bombay Asiatic Society, Bukkarâya, probably the same as that who founded the Vijayanagar dynasty but who was only a Mahâmaṇḍaleśvara or minor prince at the time, is represented to be ruling at his capital Hosapaṭṭana in the Hosala country. And the Hoysala Yâdavas ruled over the country of Maisur and the surrounding districts, and the country probably derived its name from theirs, or *vice versa*, they derived theirs from that of the country.

Gopâla, author of
Kârikâs.

No. 27 is a manuscript of the Darśa-Pañamâsa Sûtra containing the following verses:

Sâyana in his commentary Baudhâyanasûtra. Gopâla, fourteenth century. The

Prâyaścittapradîpa, of which No. 428 is a copy, and which is regarded as a work of great authority though the author's name is unknown, mentions Gopâla in the introductory verses as the expounder of the Prâyaścittas laid down by Baudhâyana. The

author of the *Prāyaścittapradīpa* professes to follow *Bhavasvāmin* in the decision of the knotty points concerning his subject. (Appendix III. X).

An important work belonging to this subdivision of Class II. is the *Āpastambadhvanitārthakārikās* by *Trikāṇḍamaṇḍana Bhāskara Miśra*, the son of *Kumārasvāmin*. The work consists of four parts. The first is called *Adhikāra-kāṇḍa* in which the requisite qualifications of one who has to keep the sacrificial fire and perform the several rites are discussed. The second is called *Pratinidhikāṇḍa* wherein are considered what times for the performance of the sacrificial rites and what materials should be chosen when the principal ones that are laid down in the scriptures cannot be availed of. In the third part which is called *Punarādhānakāṇḍa*, the circumstances and manner in which the old sacrificial fire becomes either polluted or destroyed, and in which it should be resumed, are discussed. In the fourth part, which is called *Ādhāna-*

the collection of 1871-72 (No. 22), and others are noticed by *Burnell* in his catalogue of *Tanjor* manuscripts. But manuscripts of the fourth or last *Kāṇḍa* are extremely rare. No. 21 is a copy of this fourth or last *Kāṇḍa*. *Gaṅgādhara Śāstri* possesses a manuscript of the whole work including the last *Kāṇḍa* also.

Quotations from the second or *Pratinidhikāṇḍa* of *Trikāṇḍamaṇḍana* occur in the *Kālanirṇaya* of *Hemādri* about the end of the work. quot

verses 161 and 162 on f. 362b. In his introduction to these quotations *Hemādri* calls the author *Trikāṇḍamaṇḍana*. *Hemādri*, we know, was a minister of *Mahādeva* the king of *Mahārāshṭra* of the *Yādava* dynasty who reigned at *Devagiri* from 1260 to 1273 A.D. and for a short time of his nephew and successor *Rāmanachandra*. *Trikāṇḍamaṇḍana Bhāskaramiśra*, therefore, must have lived one or two hundred years at least before him, and may have lived still earlier. His work abounds with references to previous works and writers on sacrificial subjects, whose views on different matters are succinctly stated. No. 21 which is a small manuscript of 34 leaves containing matter equal to about 850 *Anuṣṭubhs* contains the following names :—

I.—VEDIC ŚĀKHĀS OR WORKS.

Authors and works
quoted by Tīkāṇ-
ḍamāyana.

Kathāḥ or Katha-(compounded)* 1b 2, 17b 3, 19b 2, 32b 2, 33b 4
 — asruti 15a 3.
 Kaushītakiśruti 13b 1, 2, 3.
 Bahvrichāḥ 18b 3, 19b 5.
 Maitrāyaṇīyakāḥ 14b 4.
 Vājinaḥ 4b 1, 5b 7, 34b 1.
 — as Vājasaneyinaḥ 13b 6.
 Sāṅkhyāyana 13b 5, 17a 7.

II.—AUTHORS OF SŪTRAS.

Aranyanivāsi-Matsya 10b 2,
 Āpastamba 1b 2, 11a 3, 13a 2; Āp—pāṭhaḥ 25b 3
 Āśvnlāyana 2a 2, 8a 3, 14b 4, 17b 4, 20a 3, 20a 4, 27a 4; Āśv-
 pāṭhe 11a 4.
 Upavarsha 5b 1; Upav—pāṭhataḥ 11a 6.
 Kātyāyana 6a 8, 8a 5, 8b 1, 9a 7, 10b 2, 10b 4, 21b 4, 27a 3, 29,
 2, 31a 2, 33b 2.
 Pāṇiniya 17a 2.
 Baudhāyana 8a 3, 10b 2, 12b 3, 14b 2, 15a 5, 17b 2, 19a 1, 2
 19b 3, 21b 1, 25a 5, 30a 5, 32b 2, 33b 3, 34a 4;—Grihya 34a 2
 Bharadvāja 1b 2, 14a 4, 17b 4, 19a 7, 19b 3, 23b 2, 25a 5, 26a 2
 29a 3, 33a 1, 33b 2.
 Laṅgākṣi 6a 2, 10b 2, 17b 4, 21a 2, 33b 2.
 Satyāśhādha 1b 2, 12a 4.
 — as Hiraṇyakeśin 31a 3.

III.—AUTHORS OF COMMENTARIES ON SŪTRAS AND OF PRAYOGAS.

Rishidova 14a 4, 19b 4, 22a 2, 23b 1, 4, 33a 1.
 Karka 6a 8, 14a 1.
 Keśava, 16b 6, 18a 2, 28b 1, 2, 4, 29b 2, 30a 1, 30a 6, 30b 4, 32b 1.
 — as Keśavasāmin 33b 2.
 — as Keśavasūri 8a 1.
 Dmṛida 8b 2, 9b 3, 19a 1.
 Dhūrta, 14a 4, 17a 5, 17b 2, 18a 2, 23b 2, 30b 3, 32a 5.

Śaṅkara 17b 7.
 Sāṅkarashakāṇḍasyabhāṣyakāra 26a 4.
 Siddhāntin 20a 2, 27a 3.

* The number in *Italics* shows the number of the line from the bottom of the page

IV.—OTHER AUTHORS.

Garga 26a 5.

Jaimini 7a 5.

Saṅkha as author of a Dharmaśāstra 26b 5.

WORKS.

Atharvāśāstra 7a 2.

Kāṭiya Dharmaśāstra 27a 5.

Kāṭiyasūtra 5a 7.

Karkasya Paddhati 17b 6.

Kūrmapurāṇa 12b 3.

Chhandogapariśiṣṭa 16a 1.

Tārkyāgrantha 20b 5.

Dharmadīpa 28a 4.

Bhāvabhāṣya 15b 7.

Bhāradvājyabhāṣya 12b 2, 19a 4, 20a 5, 31a 1.

Laugākṣhinirmitasūtra 9a 6.

Vidhiratna 9b 2.

Vishṇusmṛiti 27a 5.

Vṛiddhagrantha, 19b 4.

Saṅkarsha Kāṇḍa. 23a 1, 27b 3.

Sūtranibandha, *by the author* (asmatsūtranibandhas'cha) 22a 3.

Smṛitidīpa, 31b 1.

By the word Kāṭha in the first group of names it is probable that in some cases at least the Sūtra of the Kāṭhacharaṇa is meant; for in the first of the references to that name, Āpastamba, Bhāradvāja and Satyāśhādha are associated with Kāṭha. The name Upavarsha as that of the author of a Sūtra is new; but there is no question that Trikāṇḍamaṇḍana means to speak of him as such. For we are told "Upavarsha and others have laid down that when one has performed the ceremony of the inauguration of the sacred fire, he should feed a hundred (Brahmans); but this is not pre-

not intermarry but may have connection with the Bhāradvājas." But Upavarsha as the author of a Vṛitti or commentary on the Mīmāṃsā and Vedānta Sūtras is spoken of in terms of reverence by Śaṅkarāchārya in his Bhāṣya on the Vedānta Sūtras, (III: 3, 53). And the name occurs in the story of Kātyāyana narrated in Somadeva's Kathāsaritsāgara and Kshemendra's Brihatkathā, along with others which are historical. Upavarsha was the father of Upakośā, the wife of Kātyāyana, and the brother of Varsha, the teacher of the latter. Like Kātyāyana, Vyādi, and Pāṇini, who figure in the story, Upavarsha too must have been a historical person and the author of the Sūtra mentioned by Trikāṇḍamaṇḍana, or of the Vṛittis, or of both must be the person intended to be spoken of. The Sūtras of Laugākṣhi and Bhāradvāja are often referred to in other works and are well known; and one of our author's references is in express

Matsya.

words to the "Sûtra composed by Laugākshi." Copies of Bhāradvāja are also to be met with though rarely. The name Matsya, supposing a sage living in which those of other

members; and therefore was probably borne by the author of a Sûtra. As to Pāṇiniya the words of our author are: "So much is stated in the Ātharvaṇa Sûtra by Pāṇiniya," wherefore, if there is no error here, that too must be the name of the author of a Sûtra.

Karka.

Of the names in the third group, Karka is of course the commentator on Kātyāyana's Sûtra and our author indicates that when in one of the two places in which he refers to him he says, "Kātyāyana calls that (sacrificial vessel) Vajra which is like a sword without mentioning any particulars, and Karka explains it so." In the other place also there is a similar statement. Karka is also mentioned in the Śrāddhachintāya of Hemādri and his views on certain points are discussed and refuted. Keśava or Keśavasvāmin must, I think, be the author of the Prayogasāra, an incomplete copy of which was purchased by me for Government in 1879 and which is noticed in my report for that year. A copy of it is mentioned in Dr. Burnell's Catalogue of the Tanjor manuscripts. Dhūrta or Dhūrtasvāmin is the author of a Bhāshya on the Sûtra of Āpastamba, but copies of the whole work are not available. Besides the manuscript of the commentary on a portion of the 25th Prāsna noticed above, I have recently procured a copy of that on the first seventeen Prāsna. Nārāyana is the author of the Vṛtti on the Śrautasûtra of Āśvalāyana. For, in the first of the three places in which Nārāyana lays (

may that this precept applies only to such persons as are in difficult circumstances and cannot wait till the advent of the season prescribed in the previous Sûtras." This is exactly what we find stated in Nārāyana's comment on Āsv. Śr., II. 1, 14, (p. 80 Ed. Bibl. Ind.). In the second instance in which Nārāyana's name occurs, Trikaṇḍamaṇḍana, in explaining the duties of the keeper of the sacred fire when travelling, gives Nārāyana's definition of travelling which is "going from the village (Grāma), in which one's fires are, to another village (Grāmāntara)", and observes that the word "village" occurring in this definition is not to be taken in its literal sense. Whether he goes to another village, or a town, or a hamlet, or anywhere else, after

Bhavanāga.

Bhavasvāmin.

of a Bhāṣī as above. The author and the Bhāshya itself

are, it will be seen, mentioned by Trikaṇḍamaṇḍana, but he does not give the author's proper name. What author is meant by Draviḍa I cannot say with certainty; but he may be the author of the Smṛitipradīpa mentioned by Śrīdhara in the Smṛityartha-sāra; and perhaps the Smṛitidīpa mentioned by Trikaṇḍamaṇḍana may be the Smṛitipradīpa. Sabara must be the author of the Bhāṣya on the Mīmāṃsā Sūtra of Jaimini. A Sūtra from the Saṃkarashakāṇḍa is quoted by Saṃkarācārya in his Bhāṣya or dissertation on the Vedānta Sūtra III. 3, 43; and Govindānanda, one of the commentators, explains it as "Daivatyakāṇḍa." Ānandajñāna also says it is the "Devatākāṇḍa" and it is called Saṃkarashakāṇḍa, because in it whatever has remained to be spoken of relating to the Karmakāṇḍa is stated succinctly. With reference to it Saṃkarācārya calls that Kāṇḍa first or previous Kāṇḍa which contains two Sūtras which he quotes under III. 3, 44, and 50, and which are found in Jaimini's Mīmāṃsā. Saṃkarashakāṇḍa is, therefore, the second part or appendix of the Mīmāṃsā Sūtra; and there is a copy of it, Gaṅgādhara Śāstri tells me, in Poona, and another at Ālibāg. Our author speaks of a commentator on it. Siddhāntin must be the same as the author of the Bhāṣya on Āśvalāyana's Sūtra mentioned before. Vidhiratna is quoted as I learn from Gaṅgādhara Śāstri in the Prayogapārijāta. Of Varāha and Vṛiddha or Vṛiddhācārya nothing is known. Perhaps the latter is an epithet, but whose epithet it was cannot be said. The Vṛiddhagrantha referred to by Trikaṇḍamaṇḍana in one case was probably the work of Vṛiddhācārya. (Appendix III Y.).

Sām

Aut
some
ti

All these authors thus appear to have flourished and these works to have been written previous to at least the twelfth century. One

Nārāyaṇa meant is the author of the Vṛitti on the Sūtra of Āśvalāyana or another person is doubtful; but there can be no question that the Bhavasvāmin he speaks of must be the author of the Bhāṣya on the Baudhāyana Sūtra, since Keśava's Prayoga is based on that Sūtra. Nārāyaṇa, the author of the Vṛitti, mentions Deva-svāmin as the writer of a comprehensive Bhāṣya on Āśvalāyana-sūtra, which he seems to have followed. By the way, it seems strange that Trikaṇḍamaṇḍana should not mention him in the work before me; but the explanation probably is that Nārāyaṇa's work being a sort of abridgement of Devasvāmin's, he considered the view of the latter to be represented when he quoted from Nārāyaṇa's work. Now, if Keśavasvāmin, because he is quoted by Trikaṇḍamaṇḍana, must have flourished before the twelfth century, Bhavasvāmin must have flourished before the tenth century, since he is spoken of as an established authority by him, and to acquire that position he must at least have been two hundred years old at the time. The same may be said with reference to Devasvāmin. It is a remarkable circumstance that the names of most of the famous writers on the sacrificial rites should have the title Śrāmīn attached to them. No writer later than the thirteenth century seems to have it. We have Bhāṭṭas, Ācāryas, Yajvans, Dikshitas, and Yājñikas during the last six centuries, but no Svāmin. The

title appears to have been in use at a certain period and been given
the author of the Bhāṣhya on
we have Agnisvāmin the com-

mentator on Lāṭyāyana's Śrautasūtra, Bhavasvāmin, Devasvāmin, Dhārtasvāmin, Kapardisvāmin, Keśavasvāmin, and others. Kumārila is both a Svāmin and a Bhāṭṭa. Karka is mostly Upādhyāya and rarely Svāmin. Certain inscriptions of the early Chālukyas of the Dekkan, to one of which Professor Weber has already called attention, and one Valabhi inscription carry the period during which the title Svāmin was used up to the seventh century. In an undated copperplate inscription of Vikramāditya I., who ceased to reign in 680 A.D., the names of some of the donees are Nandisvāmin, Lohasvāmin, and Bhallasvāmin (Ind. Ant., vol. vi., 77); in another dated 700 A.D. the grantee is Dāsasvāmin, son of Jannasvāmin, and grandson of Revāsvāmi-Dikshita; and we have Devasvāmin, Karkasvāmin, Yajñasvāmin, Rudrasvāmin and others in a third dated 705 A.D. (vol. vii. pp. 128, 136); while the Valabhi inscription which is dated 326 of the Val.-Gupta era or 645 A.D. has Mankasvāmin (Ind. Ant. I., p. 16). Two of these names, it will be seen, are the same as those borne by two of our authors. But the period extends still higher into antiquity. Sabarasvāmin is expressly mentioned by Śaṅkarāchārya, whose usually accepted date is the end of the eighth century, as the author of the Mīmāṃsābhāṣya (III. 3, 53), and the work of Kumārila who has been placed about a hundred years before, but who certainly lived after Kālidāsa a verse from whose Śakuntalā (*Sutām hi samdeha &c.*) he quotes in the Tantravārtika, is based on the Bhāṣhya. Sabara therefore must have flourished before the seventh century at least, but how long before we have not the means of determining. He may have lived two or three centuries earlier; and some of the authors of the Bhāṣhyas, Agnisvāmin, Devasvāmin, and Bhavasvāmin probably flourished about the same period.

Sabarasvāmin's
approximate date.

Classes of sacrificial
rites.

All the varied sacrificial rites of the Brahmins may be distinguished into four kinds : 1st, Sāyamprātaraṅnihotra or the morning and evening offerings of milk and ghee to Sūrya and Agni respectively which are thrown into the sacred fires kept in the house; 2nd, Ishti or a complete sacrificial performance consisting of offerings of ghee, Puroḍāsa or cake of flour, and Charu or boiled rice to certain deities some of which are the Pradhāna or chief deities of the sacrifice and the others minor or subordinate; 3rd, Paśu or animal sacrifice; and 4th, Soma or the sacrificial performance in which Soma juice is extracted and offered to the gods. The animal sacrifice properly belongs to the

Ādhāna and a MS.
of a work on it.

first given in the Ṛgveda.
is of course the

But the very first rite to be performed

Morning and evening
offerings and MSS.

of the ritual of the daily morning and evening offerings according to the Vâjasaneyins. Immediately before the first full-moon Ishti after inauguration, another called introductory Ishti has to be performed. Prayoga or ritual of this according to that according to the Vâjasaneyins. Then follow the Darśa-pûṇamâsa or new and full moon Ishtis. In No. 26 the duties of the Brahman priest on the occasion of these sacrifices are mentioned in accordance with the injunctions of Āśvalâyana; and in Nos. 403-10, those of the Hotri. Nos. 403 and 404 are copies of manuals for the use of the Adhvaryu, the Agnidhra, and the Yajamâna or the sacrificer in these Ishtis compiled in accordance with the Sâtra of Bandhâyana. Generally when the Yajamâna or sacrificer is a Rigvedin or student of the Rigveda, his Adhvaryu and Agnidhra as well as he himself follow Bandhâyana in the performance of their duties, the Hotri and the Brahman performing theirs in accordance with the rules laid down by Āśvalâyana. Nos. 403 and 404 are therefore manuals compiled for the purposes of a Rigvedin Yajamâna. No. 405 is a copy of a manual of the new and full moon rites for the use of a sacrificer who is an Atharvavedin or student of the Atharvaveda; and in No. 407 the duties of the Brahman priest of such a sacrificer are explained in accordance with the Kauśikasûtra of that Veda. Then the keeper of the sacred fire (Agnihotrin) has to perform three Ishtis called Āgrayâṇa in three seasons, viz., the rains (Varshâḥ), autumn (Śarad), and Vasanta (spring), or one as a substitute for them all in the autumn. He has on those occasions to offer to the gods the new grain of the season, Śyâmâka, Vrihi (rice) and Yava (barley). No. 391 is a manual giving the details of this rite according to the rules laid down by Bandhâyana.

The introductory Ishti and MSS.

The New and Full moon Ishtis and MSS.

Atharvaveda MSS. of these rites.

Āgrayâṇa Ishti and a MS.

Nirûdhapasû and MSS.

The Agnihotrin has also to perform a Paśu or animal sacrifice once in six months or once every year. This Paśu is called Nirûdhapasû. There are other kinds of Paśus some of which are like the Nirûdhapasû independent Ishtis to be performed under certain circumstances, and others form parts of larger sacrifices such as the Soma. The keeper of the sacred fire. The manner prevalent among sacrificers; and No. 416 is that sacrifice in accordance with Āśvalâyana's rules. The Paśu or animal sacrifice consists of three parts, (1) the Vapâyâga or the offering of the peritoneum, (2) the Purodâśayâga or the offering of the cake, and (3) the Āṅgayâga or offering of certain other parts of the animal.

Parts of the animal sacrifice.

Châturmâsyâni. Four rites.

Interval between the performance of these rites

Another set of sacrificial rites that must be gone through is that called Châturmâsyâni. These are four different performances styled Parvans. The first is called Vaiśvadeva, the second Varuṇa-praghâsa, the third Śākamedha, and the fourth Śunâsirîya or Śunâsirya. The second is to be gone through on the fifth full moon day after the first, that is, at the end of the fourth month; the third at the end of an equal interval after the second; and the fourth after the third. Thus these rites were originally called Châturmâsyâni because they were performed after an interval of

four months in each case; and they were spread over a whole year. A Paśu or animal sacrifice to Indrāgni forms part of the whole ceremony and it is to be performed at the end of the second month after Varuṇapraghāsa. These are the intervals between the different rites making up the Chāturmāsyaṇi laid down by Āśvalāyana,

Intervals allowed
by Baudhāyana

but Baudhāyana allows
five days, or even within
five days. In the first

case, the Vaiśvadevaparvan should be gone through on the first day, the Varuṇapraghāsa on the fourth, the Sākamedha which occupies two days on the ninth and tenth, and the Sunāsiriya on the twelfth. Bhāradvāja also, in a passage quoted by Rudradatta, limits the period to twelve, though he differs from Baudhāyana as to the particular day when each of the parts should be performed. In the second case, the first Parvan or part should be performed on the first day, the second on the second, the third on the third and the fourth, and the last on the fifth. This five days' performance is laid down in the Sūtra of the Kāthas also. There can be little doubt that the spreading of the Chāturmāsyaṇi over the whole year by performing each of the four parts every four months was the ancient practice. The name itself shows this, and the twelve days' performance, which must have come in later, also indicates the same thing. For the twelve days are taken to represent the twelve months, and this is actually stated in the passage from Bhāradvāja, referred to above.

Comparatively later
date of Baudhāyana.

The five days' performance must be still later. The Baudhāyana-sūtra, therefore, in which the period for the performance of the Chāturmāsyaṇi is thus shortened must be later, as is also shown by its mentioning many other such later developments and ceremonies not laid down in the other Sūtras. The same may be said of Bhāradvāja's sūtra also. No. 398 is a manual of the Chāturmāsyaṇi as laid down by Kātyāyana. No. 399 describes the same rites in accordance with the rules of Hiranyakesin, and No. 400 gives the duties of the Hotri priest in these sacrifices. In No. 22 of the Gujarat collection all the rites from the inauguration of the sacred fire to the Chāturmāsya are described according to the Sūtra of Baudhāyana. In No. 394 a mode of performing the Chāturmāsyaṇi in a single day is given. It consists in grouping the deities of the four Parvans together and offering oblations to them one after another. The Pitryeshti and the Tryambaka which form parts of the Sākamedha are alone separately performed. The one whole year therefore laid down by the older writers for the Chāturmāsyaṇi is thus reduced to a single day. The manual is intended for a Vājasaneyin sacrificer, but a Sūtra from a work not belonging to that school is quoted as an authority for this particular mode of shortening the ceremony.

MSS. of works on
the Chāturmāsyaṇi

All the Chāturmāsyaṇi performed on
the same day.

Nitya &c. rites

The sacrificial rites are divided into *Nitya*, *Naimittika*, and *Kāmya*. *Nitya* are those which should be regularly performed and the omission of which constitutes a sin; *Naimittika* are those which are to be performed on the occurrence of a certain event but are as obligatory as the others; and a *Kāmya* rite is gone through only when the keeper of the sacred fire entertains a certain desire the fulfilment of which that particular rite possesses the virtue of bringing about. The rites I have hitherto noticed are *Nitya*;

The rites noticed
above are *Nitya*.

the Ishti to be performed when a son is born is a Naimittika rite, and No. 23 contains the ritual of this according to Baudhāyana. A rite called Pavitreshṭi is performed for destroying sins. The *Pradhāna* or peculiar deities which are invoked and to which offerings are made are:—1. Agniḥ Pavamānaḥ, 2. Sarasvatī Priyā, 3. Agniḥ Pāvakaḥ, 4. Vāyuh Niyutrān, 7. Agniḥ Vaiśvānaraḥ, 10. Prayoga or ritual of the

Kāmya rites Pavitreshṭi and MSS

is the same ritual intended for the followers of the Vājasaneyi Veda; but the author states that this rite is not laid down in the Sūtra belonging to his Veda, and therefore follows Baudhāyana and others in the preparation of his manual. The Pavitreshṭi is a Kāmya Ishti, but since every body wishes to be free from sins and commits them again and again, this rite is generally, though not always, performed every year. A more effective rite for the cleansing

Mrigāreshṭi and MSS.

the Hotri priest in this and 434, and of the py of a manual for the use of the followers of Satyāśhādha Hiranyakeśin contains at the end the ritual of this Ishti. The author therein states that the Mrigāreshṭi is not taught by Satyāśhādha but by Baudhāyana; still since according to the Mīmāṃsakas all Sūtras must be considered as laying down but one harmonious system of rites, the rites laid down by the author of one Sūtra might be adopted by the followers of another. He therefore proceeds to explain the ritual for the followers of Hiranyakeśin. The deities of the Mrigāreshṭi are:—1. Agniḥ Amhomuk, 2. Indrah Amhomuk, 3. Mitrāvaruṇau Agomuchau, 4. Vāyusavi, 6. Marutaḥ Enomuchah, Agniḥ Vaiśvānaraḥ, 10.

Putrakāmyeshṭi.

a copy of the ritual of an Ishti to be performed by one who desires to have a son born to him. It is intended for the Vājasaneyins and the P. according-

are innumerable. Āśvalāyana mentions only a few, but other authors principally Hiranyakeśin and Baudhāyana prescribe a great many. No. 395 gives 134 such Ishtis according to Hiranyakeśin. All these Ishtis are, as above remarked, performed in the manner in which the new or fullmoon Ishti is performed, the *Pradhāna* or principal deities, and the *Anuvākyā* and *Yājyā* which are verses to be repeated in praise of them and in throwing oblations into the fire in their names, as well as the materials used for the oblations, being only peculiar in each case. In No. 395, therefore, these peculiarities only are given.

Many Kāmya Ishtis laid down by Hiranyakeśin and Baudhāyana.

The *Pratikas* or opening words of the *Anuvākyās* and *Yājyās* used in the case of the several deities in the Pavitreshṭi and the Putrakāmyeshṭi are as follows:—

Anuvākyās and Yājyās of the Pavitreshṭi.

Pavitreshṭi.

For No. 1. Anuv.—Agni āyānshi, Rv. X. 66, 10, from a triplet to Agni; Taitt. S. I. 3, 14, 8. Yājyā—Agnau pavasva

rito was merely verbal. Thus in invoking the planet *Sukra* or Venus in the ceremony called *Grahmakha*, the Rik used is *Sukram te anyad yajatum te anyat** (Rv. VI. 58, 1) which is really addressed to Pūshan and has nothing to do with the planet, and the sole reason is that it contains the word *Sukra* which is the name of the planet. Similarly in invoking Ketu or the moon's node, the Rik used is *Ketum krinvannakṭare* (Rv. I. 6, 3), simply because it begins with the word *Ketu*.

The epithets such as *Aśhomuch*, *Āgomuch*, and *Enomuch*, i.e., "deliverer from pollution, transgression, and sin," and *Putravat* and *Putra*, i. e., "having sons", given to the old Vedic deities to adapt them for the particular rites, would also show that these rites were developed in later times. That sacrificial rites in some shape were in use at the time when the Vedic hymns were composed cannot be questioned; but the worship of the several gods was more spiritual, real heart-felt prayers and praises were offered to them and their blessings invoked; and the offerings of Soma and other things were prompted by pious motives. But some time before the Brāhmanas including the Brāhmanic portions of the books of the Black Yajurveda were composed, the old Vedic religion had degenerated into the coldest formalism; the idea that the mechanical repetition of sacrificial operations had a religious value, and the Brahmanic mind, and mysticism

All the rites were reduced to a system, nothing connected with them was so unimportant that it was not necessary to regulate it by specific rules, the number of rites vastly increased, and the sacrificial ritual became so complicated and so extensive that no one who does not devote a number of years to its exclusive study can now master it. It was impossible that this stupendous system should not have been attacked; and it has had very powerful and uncompromising enemies from the remotest time, in the shape of the Sramanas of old and their successors the reformers of later ages, and also in the ranks of the Brahmins themselves; and it has had a varied fortune, but has not been completely destroyed yet.

Nakshatra Sattrā
and a MS.

No. 412 contains the ritual of the Nakshatra Sattrā. It is called a Sattrā because it is a series of 37 *Ishtis*. The first fourteen have the fourteen Devanakshatras or lunar mansions associated with the gods, beginning with *Krittikā* and ending with *Viśākhā* for their *Pradhāna* or principal deities. Then follows an *Ishti* in honour of the *Purṇamāsī* or the full-moon day. The next fourteen are held for the propitiation of the fourteen Yamanakshatras beginning with *Anurādhā* and ending with *Bharanī* and including *Abhijit*. The *Pradhāna* deities of the last eight are:—1. *Amāvāsyā* or new-moon day, 2. *Chandramas* or moon, 3. *Ahorātra* or day and night, 4. *Ushas* or dawn, 5. *Nakshatra* or lunar mansion generally, 6. *Sūrya* or sun, 7. *Aditi*, and 8. *Vishṇu*. With each of these deities *Agni* and *Anumati* are associated, *Agni* preceding the Nakshatra deity and *Anumati* following. The *Anuvākyās* and *Yājyās* of the

* *Nārāyaṇabhaṭṭa's Prayogaratna—Grahmakha.*

37 principal deities are given in the first three Anuvākas of the first Prapāthaka of the third Kāṇḍa of the Taittirīya Brāhmaṇa.

Yājñā throughout same place in the ed by Baudhāyana

as a Prāyaschitta or penance for any omission or fault in the performance of the usual sacrificial rites or for a life of sin; but they are also to be performed by one who desires a long life and by their means the sacrificer avoids death before the natural term of his life and attains the likeness of the heavenly bodies. It will be seen that the first lunar mansion here mentioned is Kṛittikā and in several other places also in the Taittirīya Saṁhitā and Brāhmaṇa the list of the Nakshatras begins with that constellation. I do not agree with those who attach no significance to this fact, and believe that at the time when the system of these lunar mansions came into use, the vernal equinox occurred in the beginning of Kṛittikā. This must have been the case in 1428 B.C.; and the position of the solstices given in the Vedāṅga Jyotiṣa leads to 1180 B. C. These dates have been declared to be worthless for historical purposes, on the grounds that the Hindus are in their nature rude or careless observers and cannot be supposed to have the means of accurate observation at that early period. But they are simply *a priori* grounds which no man with a scientific spirit will assume to enable himself to explain away facts which his predispositions will not allow him to admit. And the grounds are altogether insufficient and the first is certainly

Kṛittikā, the first lunar mansion.

Historical significance of the fact not to be neglected.

to be so to one who does not for observations of the Hindus have been about their Vedas and their sacrificial worship for which essentially the astronomical observations were necessary. The two observations therefore might, I think, be considered correct within about a degree. A degree is equivalent to 72 years, so that somewhere about 1350 and 1110 B. C. these observations must have been made. The Taittirīya Saṁhitā and Brāhmaṇa which mention the Nakshatras with Kṛittikā at their head must be later than 1350 B. C., but to this period must be referred that development of the sacrificial ritual to which a definite shape was afterwards given by the composition of that Saṁhitā and of that and other Brāhmaṇas. The composition of these I would place between 1200 and 900 B. C.; and these dates will tally with those which from an observation of the grammatical literature we have to assign to Pāṇini, Kātyāyana, and Patañjali. But I must reserve a full discussion of the question of these dates for another opportunity.

The period indicated by the fact is that of the development of the sacrificial religion.

Nos. 450 and 451 contain the ritual of the series of Ishtis called Svarga Sattrā. They are twelve in number, divided into two groups of seven and five; but the twelve are also regarded as forming one group. These Ishtis are laid down in the twelfth Prapāthaka of the third Kāṇḍa of the Taittirīya Brāhmaṇa, and the Yājñas and Anuvākyās are also there given. Heaven has twelve gates; the first seven called Dirahśyenayonuvittayaḥ being guarded by (1) Āśā or Hope, (2) Kāmaḥ or Desire, (3) Brahman or the Essence of sacrificial worship, (4) Yajñāḥ or Sacrifice, (5) Āpaḥ or Waters, (6) Agniḥ or the fire who receives all oblations, and (7)

Svarga Sattrā and MSS.

Anuvitti or Discovery; and the other five called Apâdyânnvittayah by (1) Tapah or Mortification, (2) Śraddhâ or Faith, (3) Satyam or Truth, (4) Manah or Mind, and (5) Charaṇam or Action or Foot. The first seven are the Pradhâna or principal deities of the seven Ishtis of the first group which are after the name of the gates called Divahśyenayah; and the next five of the Ishtis of the second group which are called similarly Apâdyâh. When these deities are propitiated by the performance of Ishtis, the gates of Heaven are flung open and the sacrificer is admitted. The principal deity in the case of each Ishti has, as in the case of the Nakshatra Sattrâ, two associates, one Agni before, and the other Anumati after. The epithet Kâmah is however affixed to Agni in the case of the first group.

This series of Ishtis presents a curious development in the ideas involved in the sacrificial religion. The things and feelings concerned in a man's pursuit of Heaven, such as Faith, Hope, Desire, Truth, Mind, Action, Sacrifice, Sacrificial essence, and Agni the receiver of all oblations, are themselves believed to be deities or presided over by deities, and these are worshipped in order that those things and feelings may be in a condition to render the pursuit fruitful.

SS. of works on
Soma sacrifices

seven and four
sainsthâs of the
Jyotishtoma.

It now remains to notice the manuscripts of works on the Soma sacrifices. The Soma sacrifices are the most important of all, on account of the time occupied, the number of priests employed, and the solemn and imposing manner in which the whole service is conducted. One general name by which they are designated is Jyotishtoma. The Jyotishtoma has what are called seven Sainsthâs or modes, viz. Agnisthoma, Atyagnisthoma, Ukthya, Sholaśin, Sometimes the Sainsthâs are Agnisthoma, Ukthya, Sholaśin Agnisthoma is considered to be or varieties. The

preparatory rites of
the Soma sacrifice.

but they are preceded by a good many preparatory rites. On the first day is performed what is called the Dikshaniyâ Ishti and the Yajamâna is anointed, or Dikshâ given to him. This Dikshâ ceremony is sometimes repeated three or four times (Āśv. IV., 2, 17; A. V. 15, 11) that is in successive days; On the day after the introductory ceremony of Ishti the ceremony of what is called the Dikshâ is performed as a rite of

In the Pravargya ceremony a cow is milked and certain ceremonies performed with the milk, and on these occasions a great many Riks are repeated. The Upasâd is a sort of Ishti. The Pravargyas and the Upasâds are repeated the next, i.e., the third day, if the Dikshâ has been done on one day only, and also on the fourth, but on this day both rites of each species are performed before noon.

Then follow on the same day the ceremonies of carrying the Agni, Soma, and the carts on which the offerings are placed, from the part of the sacrificial enclosure called the Prāgvaiśa to that which is called the Uttaravedi where all the later ceremonies are performed. Then late in the afternoon of this day is performed an animal sacrifice in honour of Agnīshoman which is called Agnīshomīyapaśu. Early in the morning of the next or the fifth day begins a ceremony called (1) the Prātaranuvāka which consists of what are called three Kratus; Āgneyakratu, Aushusyakratu, and Āśvinakratu. The essential feature of these Kratus is the repetition of a large number of hymns from the Rīgveda addressed to Agni, Ushas, and Āśvins. (2) Then follows an offering of three Grabas or cups of Soma to three deities. The Grabas are made of wood and resemble liquor glasses in shape. (3) After this the Sāma-singers sing the first or Bahishpavamānastotra. (4) Then we have an animal sacrifice called Savanīyapaśu, which is performed up to the ceremony of throwing the Vapā or peritonium into the fire. (5) The ceremony done next is what is called Upasthāna in which the Dhishnyas, i.e. things such as the sacrificial post and places such as that on which fire is produced by friction are praised. (6) This is followed by the Aindra Puroḍāśas which consist of Dhānās or fried grains of barley, Karambha or flour of Saktu mixed with curds, Payasyā or the caseine of milk separated from the serum by mixing hot milk and curds together, and cakes of flour. (7) Then we have the offering of Soma in Grabas to pairs of deities, viz. Vāyu and Indravāyu, Mitrāvaruṇau, and Āśvinau. (8) This is followed by the repetition of what are called Prasthitayājyās or certain verses by six out of the seven Hotri priests, and the offering of Soma to the deities and drinking it. (9) Afterwards, the remains of the Soma offered to the pairs of deities before are drunk by the priests. (10) Then comes in the Achchhāvāka who goes through certain ceremonies including the repetition of his Prasthitayājyā. (11) This is followed by the Riturājyās, which consist of the offerings of Soma in a vessel called Ritupātra which has two compartments. (12) Then the Hotri repeats the first or Ājyasastra, after which another Stotra is chanted by the Sāma-singers and then follows the second Śastra of the Hotri which is called Prauga. The Śastras are certain arrangements of couplets, triplets, and whole hymns from the Rīgveda Saṁhitā interwoven with certain formulas called Nivids, detached verses called Puroruks, and others known as Dhāyyās. The arrangements are varied and no one of the Śastras resembles another perfectly. Each Śastra is followed by the pouring of the Soma juice into the fire and the drinking of a portion of it by the priests. Thus ends the first or Prātassavana.

Rites performed on the principal or the Satyā day.

Prātassavana.

The Mādhyandina or Midday Savana begins by (13) a priest called Grāvastut entering and performing certain rites including the repetition of a hymn. (14) This is followed by a ceremony called Dadhigharma; and then (15) the Puroḍāśa or cake in connection with the animal sacrifice performed in the morning, which, as explained before, forms a necessary adjunct of the animal sacrifice, is thrown into the fire. (16) After that, we have the Aindra Puroḍāśa and (17) Prasthitayājyā as in the morning, and then (18) is given Dakṣiṇā or remuneration to the priests. This

The Mādhyandina-savana.

is followed by (19) the Marutvatīyagraha or offering of a cup of Soma to Marutvat and then we have (20) the Stotras and Śāstras of the Mādhyandinasavana. At the beginning of the third or Tritīyasavana (21) a cup of Soma is offered to Aditi (Ādityagrahāyāga), and after the Sāma-singers have chanted the Ārbhāvapayamāna (22) the Āngayāga or the casting into the fire of the other parts of the animal whose Vapā was offered in the morning follows. Then we have (23) the Āindra Purodāśas and (24) the Prasthitayājyās as in the last two Savanas, and afterwards (25) the offering of Soma to Savitṛi (Sāvitrāgraha), and (26) the Stotras and Śāstras. After this is over we have the concluding ceremonies called (27) Yajūapucchha or the tail of the sacrifice, (28) Avabhṛtha in the course of which offerings are made by the priests while standing in water, (29) Udayanīyā or the concluding rāyanīyā with which the sacrifice is an animal sacrifice to Maitrāvaruṇa, entered is according to Kātyāyana a sterile cow or an ox (X, 9, 12, and 14), but now only a goat, or in the absence of an animal a Payasyā or the offering of the caseine of milk, and (31) Udayasānīyā which is performed to the north of the sacrificial enclosure and in which fire is newly struck by rubbing the Aranīs or logs of wood. According to the rules laid down in the Sātra all these ceremonies should be performed on the same day, i.e. the fifth, but now it is usual for the last four to be performed on the next or the sixth day. This is a short description of a very complicated sacrifice.

3 containing the
tual of the Soma
sacrifice.

No. 449 is a manual of the Agnishtoma for the Adhvaryu and his assistants, and the duties of these priests are therein laid down in accordance with the Sātra of Hiranyakeśin. No. 436 contains the duties of the Maitrāvaruṇa, the first assistant of the Hotṛi, in the animal sacrifice in honour of Agnīshomau on the fourth day of the Agnishtoma, and in the Satyā ceremonies of the next day. The Maitrāvaruṇa has to give Praśhas to the Hotṛi after he receives similar ones from the Adhvaryu, that is, to communicate the Adhvaryu's order to the Hotṛi. He has also to repeat the Anuvākyās and some other Mantras, a hymn when Soma is poured into the smaller cups (Chamasa) at each of the three libations, and also Śāstras. No. 437 is an incomplete copy of the Maitrāvaruṇa's manual of the Agnīshomīyapaśu.

ferences between
the several Sam-
sthās.

Agnīshomā.

(1.) In the Prātahsavana or morning libation of the Agnishtoma, the Hotṛi has, as above stated, to repeat two Śāstras, the first of which is called Ājyaśāstra and the second Praśha. No. 392 contains these two. The Maitrāvaruṇa, Brāhmaṇāchchhamśin and the Achchhāṇvika have each to recite one. At the Mādhyandinasavana or the noon-libation the Hotṛi has two Śāstras called the Marutvatīya and Nishkevalya, and the other three priests one each as in the morning; while at the evening libation or Tritīyasavana, the Hotṛi alone repeats two Śāstras called Vaiśvadeva and Agnimāruta. Thus in the Agnishtoma, the Hotṛi has on the principal day to repeat six Śāstras and the three minor priests six between them, the total number being twelve. The Śāstras of the Hotṛi are given in No. 401 with the exception of the last or

Agnimâruta, and of the Maitrâvaruṇa in No. 439 as well as in No. 430. Those repeated by the Achchhāvâka together with the other things assigned to him are given in No. 387, and No. 432 contains the Śastras of the Brâhmanâchchhamsin as well as other directions for his guidance. The duties of the Neshtri and Potri in an Agnishṭoma are given in Nos. 417 and 426.

(2). The Atyagnishṭoma differs from the Agnishṭoma so far as the Śastras are concerned only in assigning one more Śastra called the Shoḷaśin to the Hotri at the evening libation, in addition to the Vaisvadeva and the Agnimâruta. Of this Nos. 443 and 444 are copies.

Atyagnishṭoma

(3) In the Ukthya one Śastra is assigned to each of the three minor priests, Maitrâvaruṇa, Brâhmanâchchhamsin, and Achchhāvâka, at the third savana or evening libation. In other respects it is exactly like the Agnishṭoma. There are thus fifteen Śastras in all.

Ukthya

(4). The Shoḷaśin is like the Ukthya except that the Hotri has one Śastra more which is called the Shoḷaśisāstra at the end. Thus in all there are sixteen Śastras.

Shoḷaśin.

(5). The Vājapeya differs from the Shoḷaśin in having some of its Mantras different and assigning one more Śastra called Atiriktoktha to the Hotri at the evening libation.

Vājapeya.

(6). In the Atirâtra the Shoḷaśisāstra is sometimes repeated at the evening libation, and then it is like the Shoḷaśin variety; sometimes not, when it comes to be like the Ukthya. In the night however each of the four Śastra-reciting priests, Hotri and others, repeat one Śastra in turn, then there is another round, and a third. Each of these rounds is called a Paryâya, and thus there are three Paryâyas and twelve Śastras, and these are given in No. 410. The Hotri has then another Śastra called the Āsvinaśastra. There are thus in all 29 or 28 Śastras.

Atirâtra.

(7). The Aptoryâma is like the Atirâtra; but there is a good deal of difference in the Mantras used, and the so-called Nyûkhas or sixteen Os are inserted in the Śastras. In the third Savana the Vâlakhilyas (Rv. VI, 40-59) are inserted in the Śastra assigned to the Maitrâvaruṇa, and the Vṛishâkapisûkta (Rv. X, 86) and others in that recited by the Brâhmanâchchhamsin. The Evayâmarutsûkta (Rv. V, 87), and others are interwoven with the Śastra of the Achchhāvâka; and of the Śastra so enlarged No. 393 is a copy. The other hymns besides V. 87 which are inserted are II. 13; VII. 100; I. 156, and VI. 69. And last of all, in the third Savana the Hotri and not optional to have the three Paryâyas Āsvinaśastra of the Hotri; and Atiriktoktha has to be recited by each of the four priests. In this manner we have in this variety of the Jyotishṭoma 33 Śastras in all. No. 390 contains some of the—

Aptoryâma.

No. 441 gives the duties of and the Sâmans or songs to be sung by the Udgâtri at the Vājapeya sacrifice; and No. 442, the same

M-S.

as well as those referring to the Aptoryāma. The author of this manual is one Govardhana who, however, says nothing about himself. No. 445 is a manual for the Udgātri at a sacrifice called Sarvatomukha. The Sarvatomukha is so called because in four enclosures in four directions—East, West, North and South—four Jyotishtoma sacrifices of different Saṁsthās or varieties are performed at one and the same time.

svatomukha
sacrifice.

rent combina-
ons of the Soma
crifices.

Soma sacrifices are divided into Aikāhika, Ahīna or Ahargana and Sāmvatsarika. The Sutyā being the principal part of the sacrifice, the Aikāhikas (literally, such as last for one day) are those that have one Sutyā. Ahīnas are those which have more Sutyās than one. Sāmvatsarikas are those in which the Sutyā is performed every day for one or more years. The Prakṛiti or original type of an Aikāhika is the Agnishtoma, of an Ahīna the Dvādaśāha in which the Sutyās are twelve, and of a Sāmvatsarika the Gavāmayana in which the Soma sacrifice is performed every day for one year. The Dvādaśāha and Gavāmayana are not simply combinations of a certain number of one or more of the four Saṁsthās before described. There are many peculiarities. An Ahīna or Sāmvatsarika, in which all the priests undergo the Dikshā or anointing ceremony and are Yajamānas or sacrificers, is a Sattra.

CLASS III.—ITIHĀSAS, PURĀNAS, MĀHĀTMYAS AND STOTRAS.

smframāhātmya.

In the Gujarat Section which, as I have already stated, comprises Kāśmīr manuscripts purchased at Delhi, there is a copy of what is in the first and the last leaf and in the margin called Kāśmīra-māhātmya. In the colophon we have *Samṛpārnamidaṁ Nīlamatam*. On comparing it with the extracts given by Dr. Buhler in his report on the Kāśmīr manuscripts from the Nīlamatapūrāna I find that this is identical with that and does not contain the additions made by Sahebram which Dr. Buhler encloses within brackets. The manuscript has no lacunae such as those Dr. Buhler speaks of in his Śāradā copies, and is altogether a good copy. The date is put down at the end as Saṁvat 4872 which I believe refers to the Saptarshi era current in Kāśmīr, and subtracting from it 3154, which according to Dr. Buhler is the interval between the initial date of that era and the Śāka, we get 1718 Śāka as the date of the manuscript. If however the era is that of the Kaliyuga, the date corresponds to 1693 Śāka. Dr. Buhler calls the work Nīlamata-

Stutikusumāñjali
by Jagaddhara.

Stotras, but perhaps it would have been more appropriate to place them under Kāvya or Philosophy. The author of the Stutikusumāñjali was Jagaddhara the son of Ratnadhara who himself was the son of Gauradhara. Gauradhara is spoken of as having composed a sort of commentary on the Yajurveda. (Appendix III Z). The father of Jagaddhara the commentator on Mālatīmādhava was Ratnadhara, but

his grandfather's name was Gadādhara and not Gauradhara, wherefore the author of the Stutikusumāñjali appears to have been a different person. No. 42 is a copy in Śāradā character of a series of twenty Stotras by Utpalāchārya.

Stotras by
Utpalāchārya.

In the Maratha Section there are two copies (Nos. 470 and 471) of a work entitled Śivamāhātmya forming a portion of the Brahmottarakhaṇḍa which itself is called a part of the Skandapurāṇa.

Śivamāhātmya.

of a Purāṇa entitled Mudgalapurāṇa
Mudgala to Dakṣha. The glories of

Mudgalapurāṇa.

ated in the work. No 467 is a copy of a curious work called Vārījākshacharitra. It is represented to be the Uttara or third Kāṇḍa of a work entitled Prajñānakumudachandrikā which is referred to the Brahmāṇḍapurāṇa. The names Skandapurāṇa and Brahmāṇḍapurāṇa are not the names of any definite works; but any Māhātmya or Charitra of a holy place or a god that happens at any time to be written is referred to either of these to confer sanctity on it. The Vārījākshacharitra cannot be a very old work. Vārījāksha was the name of an Avatāra of Vishṇu different from Rāma or Kṛishṇa. But he is sometimes called Vāsudeva, and is identified with Śiva also. He belonged to a family of Gaudasārasvata Brahmans the name of which was Śrīkaṇṭha, and was the son of a mother named Yamunā. His wife's name

Vārījākshacharitra.

the many
ession for
with that

a pretty good description is given of the sacrificial ritual; and in the list of guests or visitors who attended the Sattrā, we have all modern names. A Yati named Bhavānandasarasvatī who was a Gaudasārasvata Brahman came to see it from Kāśī, with his pupil Sachchidānanda. So also the pupil of this last Śivānandasarasvatī, Rāmānandasarasvatī, Sadānandasarasvatī, and Purpānandasarasvatī, each of whom was the pupil of the preceding, attended the Sattrā. Then came Śivānandasarasvatī from Tryambaka and several others. All these Yatis belonged to the Gaudasārasvata caste. Yatis of the Dravida caste also, Śaṅkarāchārya and others came. There were Āchāryas of the Gauda caste among the guests, such as Maheśvarāchārya, Sāmbāchārya, Rāmachandrāchārya, Keśavāchārya, &c., and also ordinary Brahmans and men of learning, such as Rāma, Ananta, Śrīnivāsa, Bhikṣu, &c. Dravīḍāchāryas also bearing the names of Bhīmāchārya, Kṛipāchārya, Trimaṅgalāchārya, &c., were present. Seven Karhātaka or Karhādā Brahmans of the names of Nānūka, Phānasa, Bākara, &c., also came; but they were driven out of the sacrificial enclosure. For the Karhādās were not true Brahmans; they were men of low origin, administered poison, hated true Brahmans, and murdered them and especially their own sons-in-law. Popular estimation still credits the Karhādās with the administration of poison and murder. Then is given an indecent account of the

Validation of
Karhādā Brahmans.

Vishṇu dwelling in Vaikuṇṭha, without hating Śiva. But those others who allow heated Mudrās (scals) to be pressed on their body, and

Of the Mādhyas

is a specimen of those which under the name of the old Rishis have been written in modern times to pour vile abuse upon rival sects and castes. The narrative in the work purports to be communicated by Agastya to Kankeya, and as in the case of the Purāṇas, the Sāta and the Rishis are introduced; but the real author of the work must have been a man of the Gauḍasārasvata caste living among Karhādā Brahmins between whom and his caste there was not, as there is not at present, a good understanding, who hated the Mādhyas, and was himself one of that large body of people in the Maratha country who worship both Śiva and Viṣṇu, revere Saṁkarāchārya, and adhere generally to his doctrines. Vārjāksha must have been some local deity.

In this class there are manuscripts of Māhātmyas, Kavachas, Śāntis, &c., which were not purchased on their own account but were included in the large lots containing copies of valuable works which because they contained such Māhātmyas &c., were paid for at a much lower rate; so that even if these had been rejected the valuable manuscripts would at a higher rate have cost as much as the whole lots.

CLASS IV.—DHARMASĀSTRA.

Smṛitis and
commentaries.

In the Gujarat Section we have of the Smṛiti branch of the literature of this subject, Gautamiya Dharmasāstra (No. 47), Chaturvimsātimatam (No. 48), Manusmṛitā (Kāśmīr text) (No. 53), the Āchāra and Vyavahāra of Yājñavalkya with Aparāditya's commentary (No. 54), a copy of the Śrāddhaprakaraṇa of the same (No. 55), and Vriddhavarasishtha, Chaps. I—X. (No. 60).

Smṛityarthasāra
quoted by Hemādri.

Āchāra.—Of Digests and Manuals belonging to the Āchāra branch of the Hindu law, the first to be noticed is Śrīdharaachārya's Smṛityarthasāra (No. 64). This work is quoted in Hemādri's Śrāddhaprakaraṇa. At fol. 538^v of a manuscript of this last work purchased since, the view of the author of the Smṛityarthasāra is stated along with an unfavourable criticism on it by the author of the Smṛitichandrikā, so that Śrīdharaachārya must have flourished before the author of the Smṛitichandrikā, and both before Hemādri, i.e. before the thirteenth century. This reference I owe

to the author of the Smṛityarthasāra is also mentioned
will be hereafter shown, in the

The verse in which Śrīdhara-

chārya menti

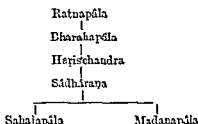
Lollaṭa, and

dheṇu, Pradi

works, is given by Professor Aufrecht in the Oxford Catalogue. No 63 is a seemingly incomplete copy of a work entitled Smṛitisāra written in the Śāradā character. Vāchaspati mentions a work of

Smṛitisāra.

that name in his *Dvaitanirnaya*. No. 52 is a copy about three hundred years old of the *Madanapârijâta* by Viśveśvarabhāṭṭa. Last year's collection also contains a copy of the work, but it is undated. Since I wrote last about *Madanapâla*, the prince of the Tâka race who patronised the author of the work and reigned at Kâshthâ or Kâdhâ on the banks of the Yamunâ, north of Delhi, my assistant Mr. Shridhar R. Bhandarkar has been able to discover his date. In the collection of 1873-74 made by Dr. Buhler there are two copies of a work called *Madanavinodanighaṇṭu* (Nos. 109 and 110). The author or patron of the author of this was the same *Madanapâla* as the patron of Viśveśvara, as is evident from the genealogy given at the end of the work which is as follows:—

This agrees with the pedigree given in the introduction to the *Madanapârijâta*. It may however be remarked that Professor Aufrecht in his notice of this and another work of the author seems to take *Karavimukti* as the name of the father of *Madanapâla*. But that word does not occur in the *Madanavinoda*, and we have only the name *Sâdhârana* in the first verse referring to that prince, as we have it in the corresponding verse in the *Madanapârijâta*. At the end of the *Prâsasti* in the *Madanavinoda* occurs a verse in which we are told that the work was composed by *Madana* on Monday, the 6th of the light half of Mâgha, in the year of Vikramârka, *Brahmayugayugendugante*. Now the manuscript No. 110 in which the verse occurs, it being omitted in No 109, is very incorrect; and in this particular case the metro requires that the *ga* of the first *yuga* should be prosodially long, but it is not. *Yuga* however may be a mistake for *yuga* or *yugant*; but whatever it may be, the word represents the place of *tens* in the date; while it is the numeral in the place of *hundreds* that is very important; and as to that there can be no doubt. Since the day of the week and of the fortnight are both given, I referred this point to Mr. Janardan Balaji Modak, Head-master, High School, Dhulia, who for a considerable time has been studying Hindu Jyotisha, asking him to calculate and ascertain whether the 6th of the light half of Mâgha falls on Monday in the year 1441 of Vikrama. His reply is that it falls on Monday in the year 1431. Thus *yuga* in the verse is a mistake for a word meaning "three", and the date is 1431 Vikrama or 1375 A.D. (Appendix III. AA).

No. 44 is a copy of the *Âchârîdarsa* by S'ridatta, and No. 45 is a commentary on it by Gaurîpati, son of Dâmodara. The commentary was finished by the author in Kâśi on Sunday, the 13th of Âśvina, in the year 1696 of Vikrama, corresponding to 1640 A.D. (Appendix III. BB). No. 44 was transcribed in Samvat 1690 or 1634 A.D. i.e. six years before the commentary was written by Gaurîpati. The

Madanapârijâta.

Date of
Madanapâla.

Âchârîdarsa by
S'ridatta.

Āchārādarsā is quoted by Kamalākara in the Nirnayasinidhū which we know was written in Samvat 1668 or 1612 A.D. and also by Vāchaspati. Besides the Purāṇas and the authors of many Smṛitis Śrīdatta mentions the following digests or their authors :—

Harihara fol. 31b, 36a, 48a, 52a, Kalpatarukāra 37b, 55a, Kāmalhenu 27a, 47a.

S'rāddhāviveka by
Rudradhara.

subject, No. 51 which is in the S'aradā character, and No. 62 are general; and the rest are tracts on the ritual of particular rites of which Nos. 66—68 relate to the Rāmānuja sect.

Vivādachandra by
Sanmīśra Misārū.

Vyavahāra.—No. 57 is a copy of the Vivādachandra by Sanmīśra Misārū. In the introduction which is given by Professor Aufrecht in the Oxford Catalogue, the author states that he composed the treatise under the orders of Lakṣmīdevī, the queen of Chandrasīmha. Chandrasīmha was the son of Darpanārāyaṇa and Hīrādevī, Darpanārāyaṇa of Harasīmha, and he of Bhavēśa. This Harasīmha must have been the same as the prince of Mithilā of that name under the superintendence of whose minister Chandēśvara, a work called Ratnākara was, according to Dr. Hall (Ed. of Sāmkhyapravachana, p. 36), composed in Śāka 1236 or A.D. 1314. Misārū wrote his Vivādachandra about 50 years later and quotes the Ratnākara. No 50 is a large fragment of the Dāyatattva by Raghunandana whose date has been fixed by Professor Aufrecht between 1430 and 1612

Raghunandana's
Dāyatattva.

Vivādārnav a bhāṣā-
jana.

nts about
but the
1875-76.

Dr. Buhler gives Gaurikānta as the name of the author; but it appears to be the work of many men from the passage at the end of his copy, though it is corrupt. In the introductory verses the authors speak of having consulted the works of the following writers :—

1. Chandēśa,	6. Dharmaratnakṛit.
2. Dhāreśvara	9. Śrīkara,
3. Viśvarūpa	10. Śūlapāni.
4. Mitāksharā (kṛit)	11. Govinda
5. Halāyudha.	12. Lakṣmīdhara.
6. Śrīkrishna.	13. Tattvakāra.
7. Vāchaspati.	14. Āchāryachāṭṣamaninācha (?) bhāṭṭa.

The Tattvakāra here mentioned must be Raghunandana noticed above, since he calls his works on different subjects the Tattvas of those subjects. (Appendix III. CC.)

The following are most of the Nibandhas or their authors quoted in the body of the work :—

Ratnākara—f 30a, 32a, 33a, 34a, 35a, 36a, 37a, 38a, 39a, 40a, 41a, 42a, 43a, 44a, 45a, 46a, 47a, 48a, 49a, 50a, 51a, 52a, 53a, 54a, 55a, 56a, 57a, 58a, 59a, 60a, 61a, 62a, 63a, 64a, 65a, 66a, 67a, 68a, 69a, 70a, 71a, 72a, 73a, 74a, 75a, 76a, 77a, 78a, 79a, 80a, 81a, 82a, 83a, 84a, 85a, 86a, 87a, 88a, 89a, 90a, 91a, 92a, 93a, 94a, 95a, 96a, 97a, 98a, 99a, 100a.

Śūlapāni—33a,
Dhāreśvara—38a,
Śūlapāni—39a, 40a
Kalpataru—40b,

Works or authors
quoted in the work.

... 44a, 11b 51c.

... 44a, 11b 51c.

Kalpataṛu—53a, 60b.

Mitāksharā—72a, 96a, 100b.

Vivādaratnākara—79b, 80a, 100b, 101a & b.

Viśvarūpa—57a.

Harihara—89a.

The authors of this work must thus have lived after Chandeśvara or the author of the Ratnākara, Madanapāla, and Raghunandana; and if one of them Gaṛikānta was the same as Gaṛipati the commentator on Śrīdatta's Āchārādarsa, he flourished in the middle of the seventeenth century.

Nearly all of the manuscripts in the Maratha Section belong to the Āchāra branch of Dharma. Some of these are works on (1) Āchāra generally, and others (2) on particular species of it or points connected with it; while the rest are (3) Prayogas or Paddhatis or books containing the ritual of various rites.

1. No. 588 is a copy of the first chapter of the Mitāksharā, which bears no date but looks old. No. 561 is a manuscript of the Nirṇayasindhu transcribed in 1581 Śaka which corresponds to 1716 Samvat, while Kamalākara wrote the book in 1668 Samvat; so that our copy was made 48 years after the work was composed. No. 558 is an incomplete copy of the Dharmasindhu. No. 562 is a manuscript of the Nirṇayāmṛita written by Allādanātha, son of Lakshmana, under the orders of Śūryasena, a prince of the Chohan race, who reigned in the city of Ekachakra on the banks of the river Yamunā. In the introduction the author gives the genealogy of his patron. From the famous race of Chāhuvāṇas sprang Sarūpa, who destroyed all his enemies. His son was Karṇadeva, and his Uddharana. Uddharana is represented to have performed some exploits at Delhi and to have wounded the elephants of the "Lord of the Sakas." He established himself at the city of Ekachakra by which flowed the "daughter of the Sun". He was succeeded by his son Chandrasena, and Chandrasena by his son Śūryasena. Śūryasena had a younger brother of the name of Pratāpasena, and a son of the name of Devasena. I have not been able to find any trace of this line of princes elsewhere. General Cunningham identifies Ekachakra with Arā; but that town is in Behar while Ekachakra was situated on the Yamunā. Allādanātha speaks of his having consulted the following works in the composition of his treatise:—

An old MS. of the Nirṇayasindhu.

Nirṇayāmṛita by Allādanātha.

Śūryasena, the author's patron.

Genealogy of Śūryasena.

Works consulted by the Author.

Manusmṛiti.
Viśvāsmṛiti.
Pārāśarasamṛiti.
Āpastambasmṛiti.
Mitāksharā.
Apārāka.
Arṇava.

Pārijāta.
Smṛtyarthasāra
Smṛitichandrikā.
Māteya.
Kaurma
Vārāha
Vaiśṇava

Vāmana
Māikandeya
Bhaviṣyottara
Hemādri's Pārisiṣṭa
Anantabhṭṭiya
Grihyapārisiṣṭa
Kāladāsa
Cintāmaṇi
Tridambin.
Kṛtyakalpātara.

Dhavalapurāṇasamuchchaya.
Durgotsava.
Rāmakantuka
Sāṁvatsarapradīpa
Bhojardīya.
Devadāsīya.
Rūpanārīya
Vidyāvedapaddhati.
Mahādevīya.
Viśvarūpa's Nibandha.

The Nirṇayāmṛita is quoted in the Nirṇayasindhu, also by Raghunandana, and by Bhaṭṭoji Dikṣita in his Tithinirṇaya. Bhaṭṭoji flourished, as will be presently shown, in the middle of the seventeenth century, and Raghunandana's works are quoted in the Nirṇayasindhu. If the Pārijāta occurring in the above list is the Madanapārijāta about which however there is no reasonable doubt, Allādanātha and Sūryasena must have flourished after 1375 A.D. and before the close of the sixteenth century. (Appendix III. DD.) A copy of the Nirṇayāmṛita is noticed by Professor Weber in his Berlin Catalogue.

Mādhava's Kārikās.

2. (a) Among the treatises written to determine the proper times for the performance of the ordinary ceremonies and the observance

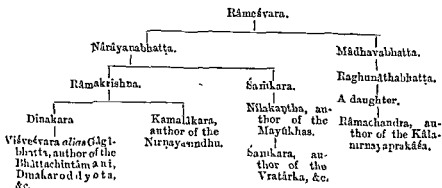
Commentary on the
Kālanirṇayadīpikā.

is the same as the author of the Prakriyākaumudī on Pāṇini's grammar which was superseded by Bhaṭṭoji Dikṣita's Siddhāntakaumudī. His history and date will be given hereafter. The

It is also quoted in the Nirṇaya-
pt of the Kālanirṇayaprakāśa by

Kālanirṇayaprakāśa
by Rāmachandra-
bhaṭṭa.

Rāmachandrabhaṭṭa whose family name was Tatsat and who was the son of Viṭṭhala and grandson of Bālakrishṇa. The book is held in great estimation. Gangādhara Śāstri has ascertained that Rāmachandra was on his mother's side connected with the family of Nārāyaṇabhaṭṭa, as represented in the following genealogical tree, to which I have added two branches in order to determine Rāmachandra's relation with the other authors of the Bhaṭṭa family.

It will thus be seen that Rāmachandra belonged to the generation next after the authors of the *Nirṇayasindhu* and the *Mayākhya* and to the same generation of the *Vratārka*.

Mātāmaha or mother

No. 528 is a fragment of the *Kālasiddhānta* by Chandrachūḍa, son of Umaprabhāṭa and Jānaki, and surnamed Paurāṇika. Chandrachūḍa quotes among others Mādhava, Govindārnava, Madanaratna, Dipikā, and Tithitattva. The last is probably the Tithitattva of Raghunādana. No. 523 also is a fragment of a work entitled *Kālanirṇayachandrikā* by Divākara, son of Mahādevabhāṭa whose family name was Kāle. Divākara quotes the *Nirṇayasindhu*, wherefore he is a recent author. No. 548 is *Tithinirṇaya* by Bhaṭṭoji Dikshita, the son of Lakshmidhara and the author of the *Siddhāntakaumudī* and other grammatical works. In this work Bhaṭṭoji mentions among others the following authors and works:—

Kālasiddhānta by Chandrachūḍa

Divākara's *Kālanirṇayachandrikā*.

Tithinirṇaya by Bhaṭṭoji Dikshita.

Anantabhāṭa.
Aparīkṣa.
Kālādarśa.
Jyotirāmbha.
Tristhalīsetu.
Nārāyaṇa.
Nārāyaṇavṛtti on Āśvalāyana.
Nirṇayadīpikā.
Nirṇayāruṇa.
Prithivīchandrodāya.
Pratāpamārtanda.
Prayogapārijāta.
Bhārgavarāchanauchandrikā.

Madanapārijāta.
Madanaratna.
Mādhava.
Rāgharāchanauchandrikā
Vīśvarāyaṇibandha.
Sarvajñanirāyaṇa.
Smṛtichandrikā.
Smṛtīdarpana.
Smṛtīratnāvalī.
Smṛtīsāṃgraha.
Smṛtyarthasār.
Haradatta.
Hemādri.

Of these the *Nirṇayadīpikā* is the *Kālanirṇayadīpikā* of Rāmachandra. Bhaṭṭoji's date.

It is stated, verified the quotations.

It will be shown hereafter about the

Tristhalīsetu is the work of

1457; and Śaka 1457;

1). The earliest of

Bhaṭṭoji therefore lived

after the third quarter of the sixteenth century. But a still closer

Bhaṭṭoji's date. Nāgojibhāṭa was

grandson of Bhaṭṭoji and Vithalabha

the table given by Dr. Kielhor:

of the Paribhāṣendusekhara, to the fourth generation of teachers

and pupils after Nāgojibhāṭa, and consequently to the seventh

after Bhaṭṭoji; that is, including Bhaṭṭoji there were eight generations

up to 1871. A

activity must have

he might safely

the seventeenth century. This conclusion tallies with the date

1713 A.D., mentioned in the preface to

his editor

quote Bha

Śūdradharmatattva, though these books contain a large number of

names, which

this view. At

same Tithinirṇaya.

but

I have not found it. I believe Bhaṭṭoji and Kamalākara were nearly contemporaries, the latter being the elder of the two. No. 532 is a small tract, written for the purpose of determining the proper time for the rite laid down by Pāraskara, called Keśānta.

Dānāvākyāvali by
Vidyāpati.

(b.)—No. 553 is . . . 1539
or 1483 A. D. of a . . . posed
by Vidyāpati at tl . . . en of
Narasimhadeva, I . . . "the
c . . .
l

Sur. Reports, Vol. XVI); and the name Kāmeśvararājapāṇḍita perhaps points to that fact. The last, Harasimhadeva, who was the third in descent from Narasimhadeva, was subdued by the Emperor of Delhi and compelled to abandon his capital in 1323 A. D. Narasimhadeva therefore must have been on the throne about 1230 A. D. If he is the prince mentioned in our manuscript, of which there appears every likelihood, the Dānāvākyāvali was written about the middle of the thirteenth century. The Harasimhadeva, son of Bhavesa mentioned by Misarā and by Dr. Hall must have belonged to another line of Mithilā princes reigning over some other part of the country. (Appendix III. EE.)

Nandapāṇḍita's
Samskāranirnaya

(c.)—No. 612 is Samskāranirnaya by Nandapāṇḍita, the son of Rāmapāṇḍita, the Dharmādhikārin. The first leaf is missing. The work was composed at the request of prince Harivaṃśavarman, son of king Maṅga, and the "crest-jewel of the Māhendra race." (Appendix III. FF.)

Gāgābhaṭṭa's Āchā-
rīdarsa

(d.)—No. 502 is Āchāradinakaroddyota, completed (pārīta) by Viśveśvara alias Gāgābhaṭṭa, whose pedigree has already been given. It consists of an Āhnika or "the daily religious duties of a pious Brahman" only. Probably Gāgā's father wrote a work on Āchāra generally, and his son added this Āhnika to it. (Appendix III GG.) No. 512 is an Āhnika by Raghunāthabhaṭṭa, son of Mādha-
vabhaṭṭa. This Raghunāthabhaṭṭa must have been the father of the
mother of I
mentioned in
accordance
Several Āhnikas

akara who
the Godā-
wrote the

A Mādhyama Āhnika.

and one more the Kālataraṅga is noticed by Professor Aufrecht in the Oxford catalogue.

Yathāśa
Kundamandapasiddhi.

(e.)—No. 529 is a manuscript of the Kundamandapasiddhi by Viṭṭhala Dikṣita. The work is noticed by Professor Weber in the Berlin catalogue. The Kundas or altars and the Mandapas or

enclosures, the form, measure, and modes of construction of which are given in this tract, are intended for the performance of certain Śmārta religious rites; therefore this and other works of that nature are put in this class. Viṭṭhala was the son of Bāba, of the Atrigoṭra and a student of the Mādhyamīdina branch of the Yajurveda. The manuscript contains also a commentary written by the author himself. The work was finished in Kāśī on Sunday, the 12th of the light half of Phālguna, in the Śāka year 1541, i.e., 1619 A. D. (Appendix III. II.). The manuscript was transcribed in 1690 Śāka by Viṭṭhala S'rotiṛya. No. 530 is another incomplete copy of the same work, and No. 531 is a fragment of another work on the same subject.

(f.)—No. 599 is a copy of the Vratarāja, a modern work by a Chittapāvana Brahman named Viśvanātha, the son of Gopāla, who lived at Kāśī on the Durgāghāt. The work was compiled in Śaivāt 1793 and Śāka 1658 corresponding to 1736 A. D. A very large number of Vratas or fasts and observances are detailed in the book. (Appendix III. JJ.).

Vratarāja.

(g.)—No. 507 contains the Āsaṅchanirnaya by Jivadeva and an incomplete copy of the Saṁskārakaustubha by Anantadeva. Jivadeva was the son of Āpadeva who lived at a place situated on the banks of the Godāvarī. In the colophon the work is called Āsaṅchadīdhiti or "A ray in the form of Āsaṅcha of the Kaustubha". (Appendix III. KK.). The Kaustubha meant must be the Smṛitikaustubha, of which the Saṁskārakaustubha and Rājakaustubha are parts. The author of these is Anantadeva, son of Āpadeva; Jivadeva therefore must be a brother of this Anantadeva. The name of Āpadeva's father was also Anantadeva; so that the author of the Saṁskārakaustubha named an excellent commentary on the Vedāntasāra by this same Āpadeva. Jivadeva quotes the Nirṇayasindhu several times as well as the following among others:—

Jivadeva, Anantadeva, Āpadeva and their works.

Mitākṣarā.
Aparārka.
Mādhyama.
Smṛityarthasāra.
Śālagṛāma and other Gaṇḍas.
Haradatta.

Antyeshṭi by Dhātṭa, i.e. Nārāyaṇadhātṭa.
Sūdhātṭa.
Hemātṭi.
Maulanāprijita.
Madanaratna.

These three authors therefore lived in very modern times. The Saṁskārakaustubha also contains the name of Haradatta.

(h.)—There are also in the collection little tracts on other branches of the Āchāra division of the Dharmasāstra which do not call for any special observation.

3. There is a large number of works descriptive of the ritual to be observed on various occasions. And the first to be noticed among these is the Āvalāyanagrihyapaddhatikārikās attributed to Kumārīlabhaṭṭa. The manuscript is dated Śaivāt 1816 and Śāka 1681. No. 492 is a copy of the ritual of the Agnīmukha or

Āvalāyanagrihyapaddhatikārikās.

Ātharvaveda Agnīmukha.

Ājyatantra, which is an introductory ceremony to all rites performed on the Grīhya fire. The ritual is intended for the followers of the Atharvaveda. Nos. 570 and 623 are fragments of Gaṅgādhara's Prayogapaddhati, and Nos. 613 and 614 of his Samskārapaddhati. In these last Gaṅgādhara speaks of himself as the son of the son of Rāmāgnihotrīn. He appears to be one of the oldest writers on the ritual followed by Mādhyamīdīnas; for in last year's collection there is a copy of the Samskārapaddhati which was transcribed in

nanābha and his
apās.

Pratishthādarpaṇa which contains the ritual to be observed in the consecration of images. (Appendix III LL) A third writer is Tāna Pāthaka of whose Samskāramuktāvalī No. 615 is a manuscript. It comes down to the end of Vivāha or marriage No. 577 is a copy of by an author c Mañ-
chanāch y the
author was a Tailaṅga Brahman. Followers of Āpastamba are mostly to be found in the Tailangana country; while in Mahārāshtra there are a few families living on the borders of the two countries. (Appendix III. MM.) The other works in this group are on special rites and ceremonies and do not call for any particular notice.

stamba Prayoga-
lhati.

As referring to the Vyavahāra branch of the Dharma, we have in the Maratha division only the second chapter of the Mitāksharā (No. 589), transcribed in Śaka 1572. There are also three small tracts belonging to the Prāyaścitta branch (Nos. 551, 555, and 621).

CLASS V.—POEMS, PLAYS AND FABLES.

labhadēva's Com-
mentaries.

arāja's.

In the Gujarat Section we have complete copies in the S'ārādā character of Vallabhadeva's commentaries on the Raghuvamśa (No. 83) and the Meghadūta (No. 82), and of that on the first eight cantos of the Kumārasambhava (No. 72). The name of Vallabhadeva's father was Ānandadeva. No. 71 is a complete copy of Jonarāja's Commentary on the Kirātārjunīya composed as stated in the introduction in Śaka 1370 (Āharshāhīśvamite Sāke) corresponding to 1418 A. D., in the reign of Jainollābhadeva. This prince is the same as Zainul Abuddin whose name occurs in the table of Kāśmīr kings given at the end of Prinsep's Essays, and who ascended the throne in 1422 A. D., and reigned up to 1472 A. D. (Appendix III. NN.)

hṇubhaktikalpa-
i with a commen-
y.

te of the Com-
mentary.

No. 86 is a copy of the eighth Stabaka or canto of Puruṣhottama's Vishnubhaktikalpalatā with a commentary by Maheśvara, son of Virūpākṣa. There is a manuscript of Stabakas I, II, IV, and V of the poem with the same commentary in my collection of 1879-80 (No. 81), and of the whole or eight Stabakas with the commentary of Mahādīpa in that of 1881-82 (No. 320). The present manuscript was transcribed in Samvat 1667 and Śaka 1533; so that the commentary is at least 275 years old. But the date of its composition is given at the end of the manuscript as Thursday, the 3rd

(*Mukhyajayātilkau*) of the light half of Mārgaśīrsha, in the year of Vikrama *Āśvāmbudhirdyabhumī*. The first two words represent 47 and the last 1, and in the place of hundreds we have *rāga*. But the word *Rāga* is not used to denote a numeral, nor is the sense of the word such as to make it fit for such a use. In all probability therefore *Rāga* is a mistake for *Rāma* which word is used to express the numeral (3), for there were three Rāmas, Bhārgava Rāma, Dāśarathi Rāma, and Bala-Rāma. The date therefore is 1347 Vikrama, corresponding to 1291 A. D. According to Mr. Modak's calculations, however, it is 1447 Vikrama. But the word *Rāga* cannot be so understood or corrected as to mean "four." (Appendix III. OO.) In the commentary of the eighth *Stabaka* contained in the manuscript before me the following lexicons are quoted from :—

Amara.
Viśva.
Halāyudha.
Mahīpa.

There is a copy of Mahīpa in my last year's collection. The Bhāgavata also is mentioned. The commentary of Mahīdāsa mentioned above was composed in the year 1654. The era is not given.

No. 96 is a manuscript of the Mahānātaka with a commentary by Balabhadra, son of Kāśinātha and grandson of Kṛṣṇadatta. The commentary was composed on the Rāmanavami day or the 9th of the light half of Chaitra in the year 1638, the cyclic year being Vyaya. The era to which the date refers is not given, but it must be the Sainvat. Balabhadra mentions a previous commentary, the Chandrikā. (Appendix III. PP.)

The Mahānātaka
with a commentary.

No. 77 is a copy of the Prabodhachandrodaya transcribed in Sainvat 1601 corresponding to 1545 A.D.; and No. 78 is a commentary on the play by Rāmadāsa, son of Bhaṭṭa Vināyaka. Among manuscripts written in the Talaṅga character received in 1882 from the Government of H. H. the Nizām through the Government of Bombay, there was a commentary on the play entitled Chandrikā and the report that I made on it under date the 8th of February 1883 is as follows :—

Prabodhachandro-
daya.
A commentary on it

Another entitled
Chandrikā.

'The first of these (*i.e.*, the Chandrikā) was composed by the minister of a king of the name of Nāḍillayappa. In the introduction, the author tells us he was a nephew (sister's son) of Sālva-timma, the minister of Kṛṣṇarāya, king of Vijayanagar, and had an elder brother who was Sālva-timma's son-in-law as well as nephew. He gives a short history of Kṛṣṇarāya who is called "king of Karmātaka." Kṛṣṇarāya was, we are told, the son of Narasiṃha and was a powerful monarch who governed the whole southern peninsula. He married the daughter of Pratāparudra Gajapati (king of Orissa). Among the Mackenzie manuscripts is one of the name of Kṛṣṇarāyacharitra or "an account of Kṛṣṇarāya," and what is stated there with regard to the king as well as what has been gathered from inscriptions agrees with the account given by our commentator. Kṛṣṇarāya reigned from A. D. 1508 to 1530.'

No. 85 is a commentary on a number of verses composed by one Bālakṛṣṇa who lived at Gokula on the river Yamunā in the

Bālakṛṣṇa and
Madhusūdana.

Antarvedi or the Duāb. The author was Madhusūdana, pupil of Bālakrishṇa, and son of Mādhava who himself was the son of Narasiṃha. The commentary was composed in 1700. The era is not given but must be the Sainvat, since the manuscript itself was copied in 1774 Sainvat. (Appendix III. QQ.)

Anthologies.

Nos. 79, 91, 92 and 93 are manuscripts of anthologies. The first is but a fragment containing the Nītiprakaraṇa, the first of the twenty-one sections into which the compilation is divided. The author is Haridāsa who was sons of Purushottama who lived was compiled in the year 1614.

Haridāsa's composed in Sainvat 1614.

be the Sainvat. (Appendix III. Rtt.) No. 91 is also a fragment without beginning or end, about one-half of which is written in the Śāradā character and the other half in the Nāgarī. The names of poets are in most cases given at the end of the verse or verses attributed to them; but in some places they are not. The Sloka *Ayam bandhuḥ para velti*, &c., is attributed to Bhaṭṭo(d)bhāṭṭa; but it occurs in the Pañchatantra and may have been older; and *Durjanah parikharavyo vidyayālanakrito*, &c., to Vālmiki; but we find it in Bhartṛhari's Nīṭisataka. Such mistakes are by no means uncommon in anthologies; and therefore the mere fact of the occurrence of the name of a certain poet after a certain verse in manuscript of an anthology ought not without corroborative evidence to be made the basis of far-reaching historical conclusions. The following poets are mentioned in No. 91:—

Bhāṭṭa Bāna 2a.	Prithvīdhara 26a.
Vitāpitta 2a.	
Jagaddhara 2b.	
Harshadatta 3b.	
Chanyaka 3b.	
Jīva 4a.	
Bhāṭṭāchulita 4b.	
Amritadanta 5a.	
Ānandavardhana 3b, 6a, 8a, 24a, 34b, 37b, 42a.	
Amritavarīhana 6a.	
Manoratha 6a, 7b.	
Vishṇu-Mādhava 6b.	
Chandrasvāmin 7a.	
Sri-Vardhamihira 7b.	
Vijaya-Mādhava 7b.	
Ganapati 8a.	
Sūnavarman 9a.	
Pañḍita Śrīvāṅka 11a.	
Pañḍita-Jagaddhara 12a.	
Jaya-Mādhava 14a.	
Vallabhadava 15a.	
Vārāhamihira 16a.	
Vālmikisūri 17a.	
Kṣhemendra 17b, 23b, 25ab, 33a.	
Kusumadeva 21b.	
Prakāśavarsha 22b, 28a, 34b.	
Vallabha 24a.	
Vālmiki 24b.	
Murāri 26a.	
	Prithvīdhara 26a.
	Sivasvāmin 29a.
	Bhāṭṭa Vāsudeva 29b, 41a.
	Vyāsādāsa 30b.
	Vararuchi 31b.
	Bhāṭṭo(d)bhāṭṭa 33b.
	Dharmagupta 34a.
	Vikramāditya 34a.
	Haribhata 35b.
	Śrīharsha 36a.
	Saṅkuka 36b.
	Pañḍitayājaka 37a.
	Bhallaṭṭi 37a, 37b, 38a.
	Prakāśadatta 37a.
	Dhārādihara 38a.
	Kāḍāsa 38a.
	Kalāśaka 38a.
	Bhavanānandana 38b.
	Dyūṭidhara 39b.
	S'ri-Suka 40a.
	S'ri Muktipāda 40a.
	S'ri-Jonarāja 41a.
	Ratisena 42a.
	Jalhana 42b.

Subhāshitaratnakōśa by Kṛṣṇa.

No. 93 is a copy of Subhāshitaratnakōśa by Kṛṣṇa. A few leaves are wanting at the end. The names of the authors of the excerpts are not given, but the selections are very good. In the section on Kāvya and Kavis we find verses in praise of Bāna who is like "a lion that breaks the globes on the temples of the

Verses about particular poets.

elephants in the shape of other poets," of Mayūra, Māgha, Bhāravi and Muṛāri. Vālmiki is in a verse spoken of as poet No. 1, Vyāsa as No. 2, and Daṇḍin as No. 3. In another Harihara is admonished not to be boastful as "Madana is the goad of elephants in the shape of poets"; and Madana is in his turn bid "to remember the former deeds of Hara (Śiva) and hold his tongue." Here there is a play on the word *Madana* which means the god of love and was the name of a poet, whose full name was Madanakīrti. Madanakīrti is mentioned by Rājasekhara in his Prabandhachaturvīṅśati; and both he and Harihara were the contemporaries of Someśvaradeva, the author of the Kirtikaumudī and Surathotsava. (Appendix III. SS.). No. 92 is an anthology the subject of which is Śrīṅgāra or love, and which contains long extracts from the Malānāṭaka, the Meghadūta, the Kumārasaṁbhava, and other poems. The manuscript was transcribed in 1612 Śaivāt.

CLASS VI.—VYĀKARAṆA OR GRAMMAR.

No. 97. Two leaves are missing. Published by Dr. Eggeling. With No. 279 of 1875-76; agrees with the corresponding portion of No. 280; but the Kṛidvṛitti somewhat differs. Kātantralaghuvṛitti
No. 98 contains the Sūtras of the Kātantra together with the Paribhāṣhās. Most of these last are the same as those laid down by Pāṇini or applicable to the grammar of Pāṇini. No. 103 is a copy of the Prabodhachandrikā by Vaijaya, son of Vikramāditya, belonging to the Chāhuvāna or Chohan race, and king of Chandravati, the modern Jhalrapattan. The tract contains verses giving the rules of grammar along with instances having reference to the story of Rāma (Appendix III. TT). No. 104 is Mahābhāṣhya-gūḍhārthadīpinī containing notes on difficult passages in the Mahābhāṣhya by Sadāsiva, pupil of Kamalākara Dikshita. The first chapter and a small portion of the second are wanting. The manuscript was transcribed or perhaps the book was written in Śaka 1589 or A. D. 1667. In either case it is evident that the author flourished before Nāgojibhaṭṭa. Kātantraparibhāṣhī
Other Works.

No. 99 is a copy of the last five chapters of the Kāśikā. The manuscript contains no date but looks very old. In the colophons at the end of Chapters IV and V the name of the author is not given; but at the end of Pādas I, II, and III of Chapter VI the title is given as *Vāmana-Kāśikā*. At the end of the fourth Pāda of the same chapter no name occurs; but at the end of the eighth chapter we have *Paramapādhyāya-Vāmanakṛitāyām Kāśikāyām vṛittau*, and of the twentieth *Vāmana.....tāyām Kāśikāyām vṛittau*. It would appear from this that Vāmana was the author of the last three chapters. But on the evidence of Kāśmīr manuscripts collected by Dr. Bühler in 1875-76, Jayāditya is now believed to be the author of the first four chapters and Vāmana of the last four. But Kāśikā

madhu as counter-examples given by him; and these we find in the *Kāśikā* under that *Sūtra*. Under the word *pāṇḍura*, Rāyamukuta defends Jayāditya against an attack by the author of the *Bhāṣāvṛtti* for having included the word *pāṇḍu* in the *Vārtika* beginning with *naga* on V. 2, 107. In commenting on his own explanation of *ekavachandī* in Pān. V. 4, 43 as a "word signifying a measure" and directing the application of the suffix *śas* to such a word, Bhattoji observes in the *Manoramā* that he has followed Jayāditya in so explaining it; but according to Vāmana that termination may

under the *Sūtra* :

as instances to s

used in these instances but is the *śas* of the accusative plural. Now the explanation attributed to Jayāditya occurs in the *Kāśikā* under Pān. V. 4, 43, and the instances attributed to Vāmana under Pān. VII, 1, 20. Under the word *apsaras*, which according to Amara is used in the plural only, gives *aphsarāḥ* as an instance of hence the noun is used in the *śir*

occurs under VIII, 4, 48, and we do find *aphsarāḥ* in the *Kāśikā* at that place. Similarly under the words *kravyād* and *kravyāda*, Jayāditya's view is referred to and this we find in the *Kāśikā* under III, 2, 68. Mādhava quotes Vāmana's and Jayāditya's observations in the *Dhātuvṛtti* (Pandit, vol. V, new series, p. 346), and these are found in the *Kāśikā* under VIII, 2, 30 and III, 2, 59 respectively. Thus then on the evidence of Mādhava, Rāyamukuta, and Bhattoji, the third and fifth chapters of the *Kāśikā* were written by Jayāditya, and the seventh and eighth by Vāmana; while the manuscript before me assigns the sixth chapter also to the latter. On a review of the whole available evidence it appears clear that the author of the first five chapters was Jayāditya and of the last three Vāmana. There is an allusion to Jayāditya and Vāmana in

was according to Rāyamukuta the author of another work entitled *Liṅgānuśāsana*, and many of the references to Vāmana contained in that commentary on Amara must be to that work of Vāmana.* Itsing, the Chinese traveller, mentions Jayāditya only as the author of the *Kāśikā* (Professor Max-Müller's note on the Renaissance) and not Vāmana. Jayāditya probably left his work incomplete and it was finished long afterwards by Vāmana who also wrote other philological works.

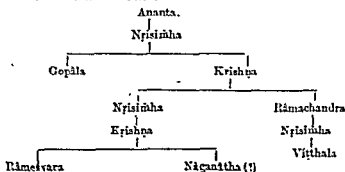
No. 102 is a manuscript of the *Prakriyākaumudī* commentary on the grandson of Rāmachandra. Rāmachandrāchārjya is also the author of the *Kātanirnayadīpikā*, and the commentary on the work usually found is by his son Nṛsiṃhāchārjya, the father of Viṭṭhalāchārjya. The commentaries on both the works contain Prāśastis giving an account of the

* Since the above was put in type a manuscript of this work has been discovered by my friend and colleague Prof. Peterson.

Chapters I V by
Jayāditya and VI-
VIII by Vāmana

Prakriyākaumudī.

family to which the author of the original works and those of the commentaries belonged. The family belonged to the Andhra country or in other words it was a family of Tailaṅga Brahmans, devoted to the study of the R̥gveda and belonging to the Kaundīnynagotra. The first person named is Anantāchārya from whom a certain holy person (Yatindravarya) of the name of Rāmasvāmin derived a knowledge of all the Āgamas and to whom the title of *Āchārya* was given by him. His son was Nṛsiṃhāchārya who was proficient in the Nigamas and Āgamas, Nyāya, Vaiśeṣika, Jaiminiya, and Ganita, wrote a Bhāṣyasāra of the Srutis (Upanishads), and defeated opponents in argument at the court of a prince. He had sons of whom Gopālāchārya was the eldest and Kṛṣṇāchārya the youngest. Kṛṣṇāchārya was the most learned of them all, being well versed in the eighteen branches of learning, of which Nigama is the first. He explained the Sūtravṛtti at the court of Rāma in the presence of that prince. Kṛṣṇa's sons were Nṛsiṃhāchārya and Rāmachandrāchārya who was the younger of the two. Rāmachandra's instructor was Gopālāchārya and he wrote three works, the Prakriyākaumudī, Vaiṣṇavasiddhāntasaddipikā, and a treatise on Kāla. Possibly, instead of one he wrote three treatises on Kāla. Nṛsiṃha was Rāmachandra's son and wrote the commentary on his father's Kālanirṇayadīpikā. His teacher was Kṛṣṇāchārya who was the son of the eldest brother of Rāmachandra, i. e., Nṛsiṃha in all probability, and who wrote commentaries on some of the Kāvya. Viṭṭhala, the author of the Prasāda, was the son of Nṛsiṃha, the commentator on the Kālanirṇayadīpikā. His mother's name was Maṇikāmbā and his teacher was Rāghavendrasarasvatī who defeated many opponents in argument and established the Dvaitasiddhānta (?). At the end of the Prasāsti Viṭṭhala renders his obeisance to Rāmeśvarāchārya, the son of Kṛṣṇaguru, i. e., in all probability Kṛṣṇa the teacher of his father, to Ananta the son of Yatindravarya who defeated Vādirāja in argument, and to Jagannāthāśrama who was versed in the Vedānta of the Yatī. The genealogy is therefore as follows :—

In the history of the family thus given the name of one king only, Rāma, is given. This name was borne by several princes of the Vijayanagar dynasty and of other dynasties which sprang from it, so that it is impossible to find out who the prince meant was. But the dates of Rāmachandrāchārya and his son and grandson can be approximately determined with the aid of other evidence.

Date of Rāmaschan-
drāchārya.

The present manuscript of the Prasāda is dated 1717 Sainvat corresponding to 1661 A. D. A copy of the Kālanirayadīpikāvarana, No. 92 of my last year's collection, was transcribed in 1651 Sainvat or 1595 A. D., and No. 91 of the same collection bears a double date, viz., 1621 Sainvat and 1486 Saka, corresponding to 1565 A. D. There is a manuscript of the Prakrīyākāumudī in the collection belonging to the old Sanskrit College of Poona (No 324) which also bears a double date, viz., 1583 Sainvat and 1448 Saka or 1527 A. D. But the lines in which the date is given run thus:—"On Tuesday the 13th of the light half of the month of Bhādrapada, the current year being Sainvat 1583 and Saka 1448 [thus] was transcribed at Nandigiri by Rāmachandrāchārya-suta-suta-suta." Between the *su* and the *ta* of the second *suta* we have some letter, but there is a mark indicative of erasure on it and the usual upper horizontal stroke is wanting which shows that the letter is not to be read. Thus then that manuscript was transcribed in 1527 A. D., by the son of the son of the son of Rāma-

The Rāmachandrāchārya Prakrīyākāumudī, for if he be the author, some distinguishing particulars would have been given about him. Besides, the Nandigiri where the manuscript was copied is the same as Nānder situated on the Godāvari in the territory of the Nizam; and the country surrounding it corresponds to the Andhradeśa in which, as we are told in the Prasastis, the family lived. If, therefore, a great grandson of Rāmachandrāchārya lived in 1527 A.D., Rāmachandrāchārya himself must have lived about 1450 A.D. (Appendix III. UU). In the beginning of the work before me Viṭṭhala adores Sambhu, Pānini, Vararuchi, Śeṣha (i.e. Patañjali), Bhaṭṭari and other expounders of the Bhāṣya, the authors of the Vṛtti and the Nyāse, Bhoja, Durga, and Kshirasvāmin.

Paribhāṣhābhāskara.

The only work belonging to this class in the Maratha Section that calls for notice is the Paribhāṣhābhāskara by an author of the name of Bhāskara. At the end of the work the author thus gives his pedigree

who

of th

His :

Āpā,

Siradeva

and the other by Udayaṅkara have been noticed by

Dr. Kielhorn in the preface to his translation of the Paribhāṣhen-

the commentary Jayamangalā, the Kāvya-prakāśa, Mādhavāchārya, the Sāhityadarpana, Siradeva, &c. Some of the Paribhāṣhās given in the book Bhāskara Āpādas, the and at the ho says, on Nyāyas or ordinary principles. The author appears to have lived before Nāgojibhaṭṭa. Another copy of the work is noticed in Dr. Burnell's Catalogue of the Tanjor Manuscripts and

also another Paribhāṣābhāṣakara by an author of the name of Śeṣhādri.

CLASS VII.—KOŚAS OR LEXICONS.

We have a copy of the Amarakośa in the S'aradā characters (No. 110), and an old copy of the Padachandrikā or Rāyamukuṭa's commentary on it dated Sainvat 1711. A few leaves of this are missing. At folio 49b of the first part occurs the well-known date of the work, Śaka 1353, corresponding to 1431 A. D. Rāyamukuṭa quotes a very large number of authors and works. We have not been able to make out a complete list, but the following names occur in Kāṇḍa I. :—

Rāyamukuṭa's commentary on the Amarakośa.

Leaf 2 wanting.

Ajyakośa, 14 b 3, 51 a 4, 86 b 3, 96 a 5.
 Atiśla, 54 a 3.
 Anuṇyāsa 12 b 6.
 Abhinanda, 64 a 2.
 Amaradatta (Pumskāṇḍa) 91 a 3.
 Amaramāla, 5 b 4, 33 a 4, 40 a 3, 48 a 2, 57 a 4, 62 b 5, 78 b 2, 89 a 5, 89 b 5,
 90 a 5.
 Āgama, 23 a 4, 25 a 1, 25 b 4, 35 b 7, 41 b 6.
 Āścharyaparvan, 23 b 2.
 Āścharyamañjarī, 46 a 3, 86 b 4.
 Ugada, 8 a 5.

Uśmabheda, 87 a 1, 87 b 4.

Uśmavivēka, 44 a 2.

Kāṇḍaśeṣa, 40 a 4.
 Kātantra, 22 b 3, 47 b 6.
 Kātyāyana, 55 b 5, 60 b 6.
 Kāmandakiya, 54 b 6, 55 b 3.
 Kālāpāth, 79 b 1.
 Kāṇḍāsa, 30 a 2, 89 a 4.
 Kāśikā, 72 a 4.
 Kirāta, 51 b 2.
 Kleśakavādha, 65 a 1.
 Kumāra, 35 a 2.
 Kumāradāsa, 47 b 1 (Pranāśo Mitrasya prasabhamajani Jyeshthavivrahah),
 65 b 2 (Ravah pragalbhāhatahberisanubhavaḥ prakāśayamāsa samam-
 tatāḥ).
 Kumārasambhava, 9 a 1.
 Kaijjata, 12 b 6.
 Kokkata, 42 b 7, 60 a 6, 84 a 5, 6 and 4, 85 a 4, 87 a 5 (Kokkāṭa), 89b 1, 90 b
 3, 91 a 4 and 3, 91 b 1, 95a 3.
 Kokkara, 87 a 4.
 Kolāhālāchārya, 59 b 4 (Writer on Poetics?).
 Kośa 27 a 1.

... 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

16.

Jālorāpa, 87 a 2.

Jātoka, 44 b 6.

Jānakīharana, 42 a 5, 43 b 5, 56 b 6.

Jambavatirajyakavya, 82 b 4 (Payahprishantibhiḥ sprīṣṭā lānti vātāḥ śanaiḥ śanaiḥ)

Jinendrabuddhi, 73 b 3

21 b 7, 22 a 7, 30 b 6, 31 a 4, 34
75 a 6, 76 a 1 & 1, 78 a 1, 79 a

1, 83 a 4, 84 a 4.

Dandaka, 58 a 6

Dvīrāpakosha, 11 b 5, 12 a 2, 16 a 3, 67 b 2, 78 a 1, 78 b 2, 91 b 2, 92 a 4, 93 b 6, 96 a 4.

Dharaṇa, 1 b 6, 47 b 7, 93 a 1.

Dharaṇi, 81 a 3, 84 a 3, 84 b 3.

Dharmakīrtivārtika 57 b 5.

Dharmadāsa 73 b 2.

Dhātupārayāna 21 a 6, 22 b 7, 79 b 3.

Dhātupradīpa, 46 a 4, 70 b 1, 83 b 5.

Nandin, 76 a 3.

Nāmaśāstra, 40 a 3, 40 b 1, 40 c 1.

Nāmaśāstrānubhāṣa, 46 b 6.

Nārada, 63 b 3.

Pāṇini (Jāmbavatyaṁ) 17 a 3 (Sa pārśadairambaramāpupāre).

Pāṇintantra 82 a 5.

Buddhacarita 6 a 6.

Bṛhatkāthā (Pāṇinī) 59 b 6.

Bṛhatkarmakosha 14 b 1.

Bṛhadbhāṣya 19 b 2.

Bopāla 43 b 5.

19 b 6, 54 b 1, 68 a 5,

78 a 3 and 5, 80 b 4

a 4, 51 b 4, 55 b 2, (Gram-

Bhīma 50 b 6.

Bhīmasena 95 a 1.

Bhoja 30 a 4, 38 b 6, (Bhojarāja) 66 a 3.

Matsyapurāṇa, 59 b 3.

Madhumādhava 5 a 1, 12 b 2, 53 a 6.

Manu 6 b 6, 10 a 6, 10 b 4, 25 a 2, 60 a 3.

Mantravarna 10 b 3.

b 1, 33 b 3,

a 6 and 4,

i 14 and 7,

Mādhava 70 b 3, 94 b 6.

95 b 1, 96 b 1

and 6.

Medinikara, 57 b 4, 82 b 5.

Maitreya, 6 a 7, 14 b 7, 39 a 6, 61 a 6.

Yājñavalkya, 78 b 2.

Yogeśvara, 92 a 6.

Ragha, 29 a 7, 32 b 7, 34 a 3, 35 a 3, 51 b 2, 58 b 3, 74 b 5, 92 a 3 and 6.

Ratnakosha, 3 b 1, 21 b 6, 24 b 5, 25 a 1, 35 a 1, 40 a 3, 49 a 6, 54 b 1, 61 a 6,

65 b 3, 67 b 1, 70 b 2 and 4, 71 b 2, 82 a 2, 87 a 3.

a 3, 30 a 4, 40 a 6, 42 a 2, 45 b 4,

b 70 b 6, 73 b 3, 75 b 6, 79 b 1, 82

Rūpamañjarī, 20 a 6.

Rūparatnākara, 47 b 6, 85 a 1.

Līngapurāṇa, 49 b 1.

Lalīṅga, 49 b 6.

Vatseśvara 22 b 5.

Vararuchi, 42 b 5, 44 a 4.

Varāha, 43 a 3.

Vargaviveka, 39 a 1.

Vāchaspati, 18 a 2, 20 b 6, 33 b 5, 40 a 6, 80 a 2, 81 a 5, 91 a 1, 95 a 1.

1 a 3, 81 b 3,

Vikramāditya, 76 b 3.

Vidagdhamukhamāṇḍana, 44 b 6, 51 a 3, 60 a 2.

Viṇḍhyarāsin, 46 a 4.

Vishakha, 71 a 4
 Vastiklinna, 63 b 1.
 Vāta, 15 b 2, 20 b 1, 25 b 3, 49 a 1, 79 a 3, 95 a 4.
 Vishvaprasāda, 95 a 6
 Vishvapurdāna, 12 a 6, 12 b 2, 50 a 3.
 Vishvapurdāna (Akira), 11 b 3.

39 a 2, 91 b 5.

17 a 6, 21 a 6,
 b 4, 32 a 1,
 (twice) and 3, 44 a
 f and 2, 57 b 1, 55 b 2,
 4, 61 a 3, 61 b 4, 65
 b 4, 69 a 4 and 6.

96 a 2 and 1.

42 b 4, 45 a
 78 b 2, 80 b

Sāmbapurdāna, 14 a 2, 16 a 7, 28 a 2, 41 a 6.
 Sārasvatikosha, 96 a 3.
 Sāhasānta, 29 a 1, 34 b 3, 43 a 2.

6, 46 b 5, 61 a 1, 72 b 4,

1, 19 a 4.

3, 16 a 6, 4 and 2, 16 b
 2, 17 a 2, 18 a 4, 18 b 4, 19 b 5 and 2, 20 a 3 and 4, 20 b 6 and
 1, 21 a 2, 21 b 4 and 5, 22 a 1, 22 a 4, 22 a 6 and 6, 22 b 3
 and 1, 23 a 4 and 3, 23 b 4, 6 and 5, 24 a 4, 24 b 2, 25 a 5,
 25 b 1, 5, 6 and 3, 26 a 6 and 3, 26 b 2, 27 a 6, 2 and 1, 28 b 4,

Hattachandra, 27 b 4.

Haduchandra, 6 a 7, 14 a 1, 34 a 6, 41 a 5, 60 a 6 and 3, 66 a 5, 70 b 2, 71 a 4.

Hariprabodha, 34 a 6, 80 a 1, 84 b 2.

Harivamsa, 11 a 7, 12 a 2, 24 a 2.

Harahcharita 59 b 1.

Halayudha 17 b 2, 75 b 4, 79 b 4.

Hārāvali 39 b 4.

CLASS VIII.—POETICS AND METRICS.

In this class we have in the Maratha Section a copy of a commentary on Bhānūdatta's Rasamañjarī by Śeṣha Chintāmaṇi, the son of Śeṣha Nṛsiṃha (No. 662). In Dr. Burnell's Tanjor Catalogue Śeṣhachintāmaṇi is given as the name of a work under S'atakas and Anthologies; but there must be some mistake. Śeṣha is a family name and Chintāmaṇi of an individual belonging to that family (Appendix III. VV). In the Gujarat Section there is another commentary on the same work by one Viśveśvara. It is a very full commentary but the manuscript is incomplete being about two-thirds of the whole. No. 663 is a commentary on the Śrutabodha by Manohara who composed it at the request of a prince of the name of Māṇikyamalla.

Commentaries on the Rasamañjarī.

CLASS X.—Mīmāṃsā.

No. 125 is a fragment of Śābarasvāmī's Bhāṣhya on the Mīmāṃsāsūtra. A complete copy of the work was purchased by me for Government in 1879. No. 120 is a manuscript of a work called at the end of some of the sections Kāśikāṭikā composed by Upādhyāya Sucharitamisra. Many of its leaves are lost. On comparing different portions of the manuscript with Kumārila's Tantravārtika I find that this Tīkā is a commentary on the Ś'loka-vārtika or the first Pāda of the first chapter of the Tantravārtika. The Ś'loka-vārtika thus appears to have been called Kāśikā. Or perhaps, Kāśikā is a mistake for Kārikā, and this work is the same as that put down as No. 8 in the report of the examination of Ahmedabad manuscripts. This commentary is not mentioned in Dr. Hall's Index; neither is there a copy of it among the Tanjor manuscripts catalogued by Dr. Burnell. No. 123 is a copy of the second Pāda of the third chapter of the Nyāyasūdhā, a commentary on Kumārila's Tantravārtika, by Bhaṭṭa Śomeśvara, son of Bhaṭṭa Mādhiara. A manuscript of the second Pāda of the first chapter of this work has been purchased since. No. 122 is a copy of the first Pāda of the second chapter of a commentary on the Tantravārtika by Kamalākara-bhaṭṭa, son of Rāmakrishna and grandson of Nārāyaṇabhaṭṭa, and author of the Nirṇayasindhu and other works. The first leaf is missing. No. 667 is a fragment of the Mīmāṃsābālaprakāśa or substance of Jaimini's work by Saṃkarabhaṭṭa, son of Nārāyaṇabhaṭṭa. No. 124 is a manuscript of the well-known manual of the Mīmāṃsā by Kṛishṇayajvan, and No. 121 of the first four chapters of Mādhyama's Adhikaraṇaratnamālā.

Sucharitamisra's commentary on the Ś'loka-vārtika.

Śomeśvara's Nyāyasūdhā.

Kamalākara's commentary on the Tantravārtika.

No. 666 is Piṣṭapaśumīmāṃsā by Nārāyaṇa Paṇḍita. The followers of Mādhyama maintain that in this Kaliyuga the killing of animals at sacrifices is not allowed; but that an effigy of an animal should be made of the flour of grain and that sacrificed instead of the real animal. Practically, whenever a Mādhyama performs

Piṣṭapaśumīmāṃsā

a sacrifice he uses such an effigy, and not a live animal. This view is defended and shown to be in accordance with the Sāstras by Nārāyaṇa Paṇḍita in the tract before us. He does admit that the Vedas enjoin the sacrifice of a real animal, and though the act is *per se* sinful, still because enjoined by the Vedas for sacrificial purposes, it is not so. But the reason why it is not sinful in this case is that its original sinfulness is neutralized by the holy rites that are performed, just as charms neutralize the effects of snake-poison. As therefore the charms must be correctly muttered and properly used in order that they may neutralize the poison, so the rites must be performed with perfect accuracy exactly as they are laid down in the Vedas in order that they may neutralize the sinfulness consequent on the destruction of animal life. Such a perfect accuracy and a perfectly faithful observance of all the conditions laid down in the Vedas are not possible in this age of ignorance and human frailty. So that, at the present day the destruction of life at sacrifices cannot but be productive of sin. Therefore it is that Manu has laid down that effigies of animals should be made of ghee or flour and sacrificed instead of real animals (Manu v. 37). Kullākabhaṭṭa's explanation of this verse is pronounced by Nārāyaṇa to be wrong. This is the text on which the advocates of Prah̥taparṇ take their stand, but their doctrine is cried down as heterodox by Brahmans of other sects and there are treatises written in refutation of it.

CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER SYSTEMS OF THEOSOPHY.

i.—Advaita or Sāṃkarācārya's system.

Vijñānabhikṣu's
commentary on
the Śvetāśvatara.

a.—*Commentaries on the Upanishads and other sacred texts.* No. 136 is a copy of Sāṃkarācārya's Bhāṣya on the Kena Upanishad. No. 148 is a commentary on the Śvetāśvatara by Vijñānabhikṣu. The first two leaves are wanting and similarly one or two at the end are missing. Nos. 132, 136, 144 and 674 also belong to this branch.

Brahmānrita-
varahiṇī.

b.—*Commentaries on the Brahmasūtra.* No. 671 is a fragment of Sāṃkarācārya's Bhāṣya with the Ratnaprabhā. No. 143 is a concise but clear commentary on the Sūtra entitled Brahmānritavarahiṇī. The author is spoken of as Rāmakṛṣṇaravārya, pupil of Mukunda Gorinda, but in some manuscripts of the work his name is given as Rāmanandavarasvatī. Copies of this work are by no means rare, there being two in previous collections, and one or two offered to me since having been rejected by me.

Kaśmīr text of the
Pañchadaśī.

c.—*Independent works by Sāṃkarācārya.* Nos. 130, 131, 133, 134, 135, 136, and 139 belong to this branch. Of these No. 135 is written in the Śāradā character, and Nos. 131, 133, 134, and 139 are also of a Kaśmīr origin. No. 138 is the Tripurīprakaraṇa with Ānandajñāna's commentary. It treats of the three bodily vestments of the soul, corresponding with the three conditions of wakefulness, dreamy sleep, and sound sleep.

d.—*Works by the followers of Sāṃkarācārya.* Nos. 141 and 145 are written in the Śāradā characters. The first is a complete copy of Vidyāraṇya's Pañchadaśī with the commentary of Rāmakṛṣṇa.

The Pañchadaśī has been printed several times on this side of the country, but No. 141 has been purchased as a representative of the Kāśmīr text of the work. No. 145 is called *Vedāntasāra* but it is not the work usually known by that name and begins with an exposition of the text *Tattvumasi*. No. 127 is a fragment of a work called *Advaitachandrikā* by Brahmānandasarasvatī, pupil of Nārāyaṇatīrtha and Paramānanda; and No. 128 is a copy of a large portion of the *Advaitalaghuchandrikā*, by the same author. This last is an exposition of the *Advaitasiddhi* of Madhusūdana-sarasvatī; and in the introduction the author seems to say that this exposition contains in an abridged form what he has written in the *Chandrikā*, that is, the first work; and hence it is that he calls it *Laghuchandrikā* or abridged *Chandrikā*. No. 137 is *Tattvānu-sandhāna* by Mahādevasarasvatī, pupil of Svayambhūprakāśānanda. No. 149 is *Tantrādīpikā*, otherwise called *Sarvopaniṣatsāra*, which in the colophon is attributed to Saṅkarāchārya. But in the body of the tract the authors of the *Vivaraṇa*, the *Saṅkshepaśāstrīraka*, and the *Vārtikas*, as well as the *Mīśra* (i.e., *Vāchaspati*), are mentioned, wherefore it cannot be the work of Saṅkarāchārya.

Advaitachandrikā.

Other works

Vedāntasiddhānta-
bheda.

No. 146 is an incomplete copy of a work entitled *Vedāntasiddhānta-bheda*. It expounds the varied views on certain points such as the nature of *Māyā*, *Jīva*, *Upādāna*, &c., held by different writers belonging to the school of Saṅkarāchārya. There is far from agreement between them though the system followed by them all is generally the same. For instance, the question is raised, "Brahma(n) being the only reality and the animal spirit or individual soul being Brahma(n) equally with God, to what is the distinction between them due?" This question is, according to our author, thus answered by various writers. In the *Prakāśārthavivaraṇa* it is stated that the uncreated, undefinable, constituent cause of objects is *Māyā* which stands in a certain relation to the principle of Absolute Thought (*Chinmātra*). Absolute Thought or *Chit* as reflected in that *Māyā* is God (*Īśvara*); while, as reflected in the innumerable definite or determined parts

the powers of

appearances, it

Tattvavivēka,

the first of the fifteen essays which compose the *Pañchadaśī*, is that the original constituent cause which is made up of the three principles of *Sattva*, *Rajas*, and *Tamas*, has two forms, in one of which the *Sattva* or principle of goodness is predominant, not being overpowered by *Rajas* or the principle of action and *Tamas* or the principle of evil, and in the other it is so overpowered and is impure. The first is *Māyā* and the second *Avidyā*; and Absolute Thought as reflected in them becomes God and the animal spirit. The constituent cause, when predominant in it, is *Māyā* and when the power of *Avidyā* is predominant, it is the same original cause is *Avidyā*; and in this form it is the environment of the animal spirit. Hence it is that the animal spirit is ignorant of his real Brahma(n) nature, while God is not. The author of the *Saṅkshepaśāstrīraka* holds that the original cause is the environment or *Upādhi* of God, while its effects are the environment of the animal spirit.

But the relation between these environments and Absolute Thought is not like that of Ākāśa or space to the jar in which it is enclosed, but like that of a mirror to the thing which is reflected in it. Thus Absolute Thought as reflected in the original cause which is Avidyā is God, and as reflected in the mind or the cognitive apparatus (Antahkaraṇa) which is an effect of Avidyā it is the animal spirit. According to these views, final deliverance consists in abandoning the condition of reflections or images and attaining to the condition of the thing which is reflected, i.e., of Absolute Thought. Our author then proceeds to the more recondite and detailed explanations given in other treatises; and into these I need not enter, my object being simply to illustrate the large variety of theories that obtain even within the boundaries of the system of the Vedānta promulgated by Saṃkarācārya.

Pākhyaṇḍachapeṭikā. No. 142 is Pākhyaṇḍachapeṭikā or "a slap on the face of heretics." The heretics who come in for this treat at the hands of the author Vijayā-Rāmācārya are the followers of Madhva. Their getting their bodies branded with heated seals of the *Śaṅkha* or conch-shell and the *Chakra* or discus of Vishnu is the principal subject of the attack. The text from the Vedas and the Purāṇas adduced by the Mādhyas in favour of their practice are declared to be forgeries, and in some cases explained in a manner different from that in which they are understood by the members of that sect. The author then adduces his own texts in condemnation of the practice and consigns the Mādhyas to the tortures of hell. The tract ends with a quotation from the Kūrmapurāṇa representing Saṃkarācārya as an incarnation of Śiva and recommending his system to those who seek eternal happiness.

Nos. 129, 140, 147, 668, 669, 670, 672, and 673 also belong to this branch of the Advaita Vedānta.

ii.—Viśiṣṭādvaita or Rāmānuja's system.

Rāmānuja's commentary on the Bhagavadgītā.

α.—No. 153 is a commentary on the Bhagavadgītā by Rāmānuja. Rāmānuja's system is principally followed in Southern India in the Tamil and also in the ... rks belonging to it have been ... ter. The system has also a pre ... ina and Mārwaṛ and also in C ... in this collection purchased in the north are written in the Nāgarī character. No 153 was transcribed in 1792 Sāmvat.

Arthapañchaka.

β.—No. 152 is a copy of the Arthapañchaka by Nārāyaṇapari-vrāt. This is a summary of the topics belonging to the system,

Analysis of the work.

tions to the attainment of God.

(I.)—Jīvas are of five kinds, viz. (1) Nitya, i.e., those who never entered on Saṃsāra or the succession of lives and deaths at all, such as Garuda, Viśvakṣema, and others; (2) Mukta, i.e., those who have shaken off the fetters of life and whose sole purpose and joy is attend-

ance (Kaimkarya) on God; (3) Kevala, *i.e.*, those whose hearts being purified are fixed on the highest truth and who are thus free from the succession of births and deaths; (4) Mumukshu, *i.e.*, those who having experienced the misery of life are averse to its enjoyments and have fixed their desire only on the highest end, *viz.*, the attainment of the condition of an attendant on God; and (5) Baddha, *i.e.*, those who devoting themselves to the life whether of a god, man, or brute that their previous merits or demerits (Karman) have assigned to them, seek only the enjoyments of such a life and are averse to the joys of Brahma(n).

(II.)—The manifestations of Īśvara or God are five; *viz.* (1) Para, *i.e.*, he who lives in Vaikuṇṭha and whose presence is enjoyed by the Nitya and Mukta spirits who dwell near him, who is unbeginning and endless, who wears celestial ornaments, celestial garments, and celestial weapons, who possesses celestial beauty and an endless number of holy attributes, and who is accompanied by Śrī, Bhū, and Līlā; (2) Vyūha, *i.e.*, the forms of Saṁkarṣaṇa, Pradyumna, and Aniruddha assumed for the creation, protection, and dissolution of the world; (3) Vibhava, *i.e.*, incarnations such as Rāma and Kṛṣṇa for the establishment of Truth, the protection of the good and the destruction of the wicked; (4) Antaryāmin, who has two forms in one of which he dwells in every thing and rules over all, is bodiless, all-pervading, and the store of all good attributes and is called Viṣṇu, Nārāyaṇa, Vāsudeva, &c., and in the other he possesses a body bearing celestial weapons such as a conch-shell and a discus, and celestial ornaments, dwells in the heart of man, is the store of all good attributes, and is known by the names of Hṛishīkeśa, Paruṣhotama, Vāsudeva, &c.; and (5) Archā, *i.e.*, idols of stone, metal, &c., in which he dwells and allows himself to be worshipped by his devotees. In the Yatindramatadīpikā to be noticed below and in other places the Vyūhas are given as four, Vāsudeva possessed of
 1 of two,
 viśvarya
 Tejas,

the fourth. The first Vyūha is assumed in order that it may serve as an object of devotion, and the other three for the creation, &c., of the world. In the present work the Vāsudeva Vyūha is put down as the second form of the Antaryāmin.

(III.)—The Upāyas or ways to God are five, *viz.* (1) Karma-yoga, (2) Jñānayoga, (3) Bhaktiyoga, (4) Prapattiyoga, and (5) Āchāryābhimānayoga. Under the first comes the whole Vedic sacrificial ritual and the Smārta or domestic ceremonies along with the fasts and observances, by going through which the person is purified. Then by means of Yama, Niyama, &c., mentioned in the Yoga Sāstra, one should concentrate his mind upon himself. This concentration leads to Jñānayoga, which consists in fixing the mind on Nārāyaṇa or Vāsudeva described in the Vāsudeva Vyūha, as the person on whom one's own self on which the mental powers have already been concentrated depends. Thus the devotee arrives at God through himself. The Jñānayoga leads to Bhaktiyoga which consists in continuously seeing nothing but God. Prapatti is resorted to by those who cannot avail themselves of

or are not equal to the first three methods. It consists in throwing one's self entirely on the mercy of God. There are many details given which need not be reproduced here. The last method, *Āchāryābhīmānaya*, is for one who is unable to follow any of the *in Āchārya* or pre-
The preceptor goes
s deliverance, as a

(IV)—The Purushârthas are five, viz, (1) Dharma, (2) Artha, (3) Kâma, (4) Kaivalya, and (5) Moksha. The first three do not differ from those ordinarily called by those names, and the last two are the conditions attained by the Kevala and Mukta spirits (1, 3 and 2 above.)

(V)—The Virodhins are five, viz., (1) Svasvarūpavirodhin, i.e., that which prevents one's own real or spiritual nature from being seen, such as the belief that the body is the soul; (2) Parasvarūpavirodhin or that which prevents one's approach to the true God, such as devotion to another or false deity or disbelief in God's incarnations; (3) Upāyavirodhin or that which prevents the true ways from being resorted to, as the belief in ways other than those mentioned above being more efficacious or in the latter being inadequate; (4) Puruṣārthavirodhin or attachment to other than the true or highest object of life; (5) Prāptivirodhin, i.e., the being connected with a body that one's own Karman has entailed or with other spirits who are so embodied.

Yatindra-
matadipikā.

No. 154 is a manuscript of the *Yatindramatadipikā* in which the whole system of the *Yatindra* or *Rāmānuja* is briefly explained. The author is *Śrinivāsa*, son of *Govindāchārya* of the *Vādhūla* family. The following persons are mentioned in the beginning as the propounders of the system :—

Vyāsa,
Bodhāyana,
Guhadeva,
Bhāruchi,
Brahmānandin.

Draṁiḍāchārya,
Śrīparāṅkusaṇātha.
Yāmunamuṇi,
Yatīśvara.

At the end the author states that in his explanation of the doctrines of the sect he has followed the following works :—

Dramatābhāṣya.
Nyāyasūddhi.
Siddhānta-
traya.
Śrībhāṣya.
Dipāsārasaṅgraha.
Bhāṣyavivarana.
Samgratimā.
Śhādarthasāṁkṣhepa.
Śrūtaprakāśikā.
Tattvaratnākara.
Prājñāparitrāṇa.
Prameyasāṅgraha.
Nyāyakuṭṭha.
Nyāyasaundaryā.

Darśanayāthātmyanirṇaya.
 Nyāyasastra
 Tattvudīpa.
 Tattvanirṇaya.
 Sarvārtbasiddhi.
 Nyāyaparibhūddhi.
 Nyāyasilādhyāna.
 Paramatbaṅga.
 Tattvatrayachaluta.
 Tattvanirūpaṇa.
 Tattvatrayavyākhyāna.
 Chanāmāruta.
 Vedāntavijaya.
 Pārdīaryavijaya.

And others.

The last in the first list or Yatisvara is Rāmānuja; and his work the Sribhāṣya is the fourth in this. This is so because the followers

of Rāmānuja believe that the system was taught by several teachers who flourished before Rāmānuja. Rāmānuja himself states at the beginning of the Bhāṣhya that the Vṛtti on the Brahmasūtra written by Bodhāyana was abridged by his predecessors; and among these Dramiḍāchārya is mentioned in the Śrutaprakāśikā, the commentary on the Bhāṣhya.

Srinivāsa then proceeds to indicate the variety of views entertained by different classes of writers. The Sūris admit only one entity (Tattva); the Rishis divide it into two, Ātman and Anātman; and the Āchāryas professing to follow the Śruti propound three Tattvas or entities, viz., (1) Bhogya or what is to be enjoyed or suffered; (2) Bhoktri, the enjoyer or sufferer; (3) Niyantri or the ruler and controller. Some Āchāryas teach the system under the four heads of (1) Heya or what is to be shunned, (2) the means of keeping it off, (3) Upādeya or what is to be sought and secured, and (4) its means. Other teachers (Deśikas) divide the subject into five parts, viz. (1) what is to be attained or got at (Prāpya), (2) he who attains it (Prāptri), (3) the means of attainment (Upāya), (4) the fruits or objects of life (Phala), and (5) obstructions or impediments. These are the five topics or Arthapañchaka described above as given in No. 152. Some teachers add one more topic which is called Saṅkandha (salutation) and thus compound six. There is no real difference between these several views, since

Different divisions
of the topics
belonging to
Rāmānuja's system.

of a different principle of division by each teacher. The true substance of the Vedāntas or Upanishads is that there is only one Brahma(n) with the animal or individual spirits and the dead world as its attributes (Chidachidviśiṣṭādvaitam) (Appendix III. WW).

The body of doctrines which constitutes the system of Rāmānuja is eventually the same as that professed by the more ancient school of the Pāñcharātras or Bhāgavatas. The doctrine of Vyūhas, Vāsudeva as the name of the Supreme deity, and Bhakti or faith and love as the way to salvation are characteristic of the school. It does not trace all our finite thought and feeling to a principle alien to the soul such as Prakṛiti or Māyā as the Sāṃkhya or Advaita Vedānta does, and look upon freedom from that sort of thought and feeling as Moksha or deliverance. It is a system of popular religion and has not such a metaphysical basis as either of these two has. Vāsudeva was recognised as the supreme deity even in the time of Patañjali; for under Pāṇini iv, 3, 98, the author of the Mahābhāṣhya states that the Vāsudeva occurring in the Sūtra is not the name of a Kshatriya, but of Tatrabhagavat, which term is explained by Kaiyaṣa as signifying a certain [form of the] Supreme deity. The Pāñcharātra Pāsupatas, among the Nārāyaṇi-nyakas is the Nārāyaṇi form of the

Rāmānuja's
system same as
that of the
Pāñcharātras.

History of the
latter.

part of the Śāntiparvan of the Mahābhārata, (Chap. 350 First Bom. Ed.), and explained in detail to Nārada in the Svetadvīpa by the Supreme Nārāyaṇa who manifested himself to him, (Chap. 339). The whole Nārāyaṇi section seems to refer to that system one way or another. This section is older than Rāmānuja since he refers to it in the passage in his Vedāntabhāṣhya, to be noticed

below, and older also than Śaṅkarāchārya who quotes in his Bhāṣhya under II. 1., 1., from chapters 334 and 339, (p. 409 vol. I., Bibl. Ind. Ed.), and from chapters 350 and 351, (p. 413). Dhruvasena I. one of the earlier princes of the Valabhī dynasty is called a Bhāgavata, while others are styled Māheśvaras. Among the sects mentioned by Bāna in the eighth chapter of the Śīharshacharitra are those of the Bhāgavatas and the Pāñcharātras. From this and also from the passages noticed below occurring in the Vedānta Bhāṣhyas of Śaṅkarāchārya and Rāmānuja, it appears that these were two sects; but they did not differ materially from each other, and the Pāñcharātras considered themselves to be Bhāgavatas also. Śaṅkarāchārya refutes the doctrines of the Bhāgavata school in his Bhāṣhya under the Sūtras II, 2, 42 and 43; and the same doctrines amended so as to avoid his objection are refuted under Sūtras 44 and 45, and the name Pāñcharātra is used in connection with them. Rāmānuja, on the other hand, interprets the first two Sūtras as setting forth the objector's view or the Pārvaṇakṣha; represents the opponent as giving the same doctrines that are refuted by Śaṅkarāchārya under those two Sūtras as the doctrines of the Bhāgavatas, and makes him pronounce them to be opposed to the Śruti. Then under Sūtra 44, he says that the view of the objector is based on a misconception of the doctrines of the Bhāgavata system,

Rāmānuja's
defence of the
Pāñcharātra
system.

and the next, one
by Śaṅkarāchārya
in harmony with
the Śruti, and thus according to him the Pāñcharātra system is not refuted by Bādarāyaṇa, the author of the Sūtras. In connection with his arguments he quotes from the Pauskharasamhitā, Sātvata-samhitā, and Paramasamhitā. Under Sūtra 45, Śaṅkarāchārya accuses the Pāñcharātras of treating the Vedas with contempt, since it is stated in one of their books that Śāṇḍilya not having found the way to the highest good in the four Vedas had recourse to this S'ūtra. Rāmānuja answers this accusation by saying that a similar statement occurs in the Bhūmavidyā (Chhāndogya Up. vii. 1.). Nārada is represented there as saying that he has studied all the Vedas and other branches of learning and still he only knows the Mantras and not the Ātman. This does not involve the contempt of the Vedas, but the object of the statement is simply to extol the Bhūmavidyā or the philosophy of the highest object that is explained further on. Or, the sense is that Nārada studied all the Vedas, but was not keen enough to comprehend the nature of the Ātman though set forth in those works. Precisely the same interpretation should be laid on this statement of Śāṇḍilya's not having found the way to the highest good in the four Vedas, and it should not be construed as involving contempt for the Vedas.

The non-Vedic
origin of the
Pāñcharātra system.

But in spite of all this defence there can be no question that the Bhāgavata or Pāñcharātra system did not owe its origin to the Vedas or Upanishads. It arose from that current of thought from
a, and the doctrine
re appealed to are
six of which have
been mentioned before as existing in the library of Jaganmūrti

Gopālrāi at Pāṭṇa, and three of which are, it will have been seen, quoted by Rāmānuja. The present collection also contains one which will be noticed below. The book printed under the name of Nārada-pañcharātra in the Bibliotheca Indica is only one of the Sainhitās, that called Jñā th 6. in Jasyanta-rā's list. Of the one the Paushkara-samhitā occurs in

the Pāñcharātra given in the Nārāyaṇīya section of the Mahābhārata is perhaps one of the oldest. In forming some idea of the origin of this system the following circumstances must be taken into account. - (1). The characteristic name of the supreme deity is Vāsudeva, and Nārāyaṇa, Viṣṇu, and even Kṛishṇa are only additional and probably later names or identifications. (2). In the Nārāyaṇīya section of the Mahābhārata, the Pāñcharātra is represented as an independent religion professed by the Sātvatas and is also called the Sātvata religion, (Chap. 348, vv. 55, 84 and 84); and Vasu Uparichara who was a follower of that religion is spoken of as worshipping the Supreme God according to the Sātvata manner (vidhi) which was revealed in the beginning by the Sun, (Chap. 335, vv. 19 and 24). (3). The religion is stated to be the same as that taught to Arjuna by Bhagavad himself when the armies of the Pāṇḍavas and the Kuru were drawn up in battle-array and Arjuna's heart misgave him (Chap. 348, v. 8 and chap. 346, v. 11). In the Bhāgavata the Sātvatas are represented as calling the highest Brahma(n), Bhagavad and Vāsudeva (X. 9, 49), and as worshipping and adoring Kṛishṇa in a peculiar way (XI, 21, 1). Rāmānuja too refers, as we have seen, to the Sātvatasamhitā. Satvat was the name of a descendant of Yadu as we learn from the Purāṇic genealogies, and his race was the race or clan of the Sātvatas. The Sātvatas are mentioned in the Bhāgavata along with the Andhikas and Vṛishnis which were two of the Yādava tribes (I, 14, 25, and III, 1, 29). Vāsudeva himself was a prince of that race, being called Sātvatarashabha (Bh. XI, 21, 1), and Sātvatapūrgava (Bh. I, 9, 32). The worship of Vāsudeva ascends, as we have seen, higher into antiquity than Patañjali or even Pāṇini, since the name Vāsudeva is contained in the Sūtra itself. About the time when he flourished or when the Upanishads were written, and even later when Buddhism and Jainism arose, the energies of the Indian mind were directed to religious speculation, and we find a variety of systems coming into vogue. In this intellectual race the Kshattriyas took a much more active part than the Brahmins. In the Chhândogya Upanishad, a prince of the name of Pravāhaṇa, the son of Jaibala (V. 3), and Āśvapati, king of the Kekaya country (V, 11), appear as teachers of religious truth and Brahmins as learners; and in the

Pāñcharātra same as the Sātvata system.

The Kshattriya origin of the Sātvata religion.

former p
original p
brāhman
the true
to teach
is

Bhadra was a Kshattriya and
is Mahāvira who belonged to the
the Kshattriyas were so active

at the time in propounding religious doctrines and founding sects

and schools, we may very well suppose that a Kshattriya of the name of Vāsudeva belonging to the Yādava, Vṛishni, or Sātvata race founded a theistic system as Siddhārtha of the Śākya race and Mahāvīra (And just as Buddha introduced as the teacher in the Bhagavadgītā and some other parts of the Mahābhārata. That must have been one of his most prominent names, since his followers were in later times called Bhāgavatas. Or perhaps, it is possible that Vāsudeva was a famous prince of the Sātvata race and on his death was deified and worshipped by his clan; and a body of doctrines grew up in connection with that worship, and the religion spread from that clan to other classes of the Indian people. In its origin this religion must have been simple and it must have developed into the Pāñcharātra system when some of the Saṁhitās mentioned above were written. Other elements represented by the names Vishnu, Nārāyaṇa, Govinda, and Krishna were engrafted in later times on the religion of Vāsudeva, and thus the various forms of modern Vaiṣṇavism arose

It is therefore clear that the Pāñcharātra was a distinct system independent of the Vedas and Upanishads. But during the early centuries of the Christian era, while the country was under the domination of foreigners of the Saka, Palhava, and Yavana races, the Buddhists had grown powerful. With the restoration of the native dynasties in the fourth century, the influence of Brahmans increased and they then began a fierce conflict with all heretics. These were cried down as scoffers, atheists, nihilists (Vaināśikas), &c. The great Mimāṃsakas, Sabarasyāmin, Mandanamiśra, Kumārila and others, flourished during this period of conflict. They ran down even the Aupanishadas or the holders of the Jñānamārga, i.e., the religion of the Upanishads, as against the Karmamārga or the sacrificial religion. The Buddhas and Jains who had no regard for the Vedas whatever met them on independent or rationalistic grounds. But the Aupanishadas fought them on the field of Vedic orthodoxy and succeeded in maintaining their position. There were unquestionably in ancient times several Aupanishada systems; but it was the doctrine of the unreality of the world and the unity of spirit with which the name of Saṁkarāchārya is connected and which has been characterized by the Mādhyas as but Buddhistic nihilism in disguise that succeeded on the present occasion. And that doctrine was by others considered as subversive of religion and certainty. Saṁkarāchārya and his followers did not treat tenderly the religious systems that had become popular such as that of the Bhāgavatas or Pāñcharātras and of the Pāśupatas. It was, therefore, Rāmānuja's endeavour to put down the pernicious doctrine of Māyā or unreality, and seek a Vedāntic and philosophic basis for the religion of Bhakti or Love and Faith that had existed from times immemorial; and thus the Pāñcharātra system which was independent of the Vedas before became a system of the Vedānta or an Aupanishada system.

iii.—Dvaita or Madhva's System.

Rāmānuja found a Vedāntic basis for the Pāñcharātra or Bhāgavata religion and vindicated the reality of the world and the

Rāmānuja's finding
a Vedāntic basis
for the Sātvata
religion.

separate existence of the human or animal spirit. But the theory that he set up in the place of Saṃkarāchārya's Māyā and unity of spirit, viz., that the world and the individual spirits are the attributes of the Supreme spirit, did not sufficiently distinguish the latter from the two former and was not calculated to emphasize the supreme greatness of God as compared with the littleness of the animal spirit and of the world. Madhva or Ānandatīrtha, therefore, propounded the doctrine of Dvaita or duality, and laid particular stress on the five eternal distinctions, viz., the distinction between (1) God and the animal spirit, (2) God and the inanimate world, (3) the animal spirit and the inanimate world, (4) one animal spirit and another, and (5) one inanimate object and another. In other respects he like Rāmānuja was a vindicator of the Pāñcharātra religion. But he seems to have given a more general or a less exclusive form to it. The name Viṣṇu is more prominent in his system than Vāsudeva, and thus the historical

Madhva's carrying on the same reform further.

back-ground.
authorities for
other points
Pāñcharātra

[Saṃhitās], the Bhārata, the original Rāmāyana, Brahmasūtra, and other texts that agree with these and not those that disagree. The Vaiṣṇava Purāṇas are also to be accepted, because they are of the nature of the Pāñcharātra works, and the Smritis of Manu and others in so far as they agree with the doctrine, [Chapter I. vv. 30-32]. The present collection does not contain many manuscripts of works belonging to this school; but since the close of the year copies of important Mādḥva works have been purchased and these will be noticed in the next report.

No. 156 is a complete copy of Ānandatīrtha's Bhāṣya on the Brahmasūtra, and No. 678 is a fragment of the same work beginning with Sūtra I, 3, 23 and coming down to the last but one Sūtra of Chap. III. No. 675 contains the first two chapters of Ānandatīrtha's Bhāṣya on the Bhagavadgītā, and No. 679 is an incomplete copy of Vidyādhiraṇya's commentary on the same work. No. 677 is a commentary on the Sahasranāmasūtra of Vyākṛtēśa, the god whose shrine on the Vyākṛtagiri is famous. The author was a pupil of Satyavijaya who died in Śaka 1661.

Mādḥva Mas.

iv.—*Suddhādvaita or Vallabha's System.*

Vallabhāchārya gave a sensualistic form to Vaiṣṇavism. The deity is worshipped in the form of Kṛṣṇa, the lover of the Gopis or shepherdesses (rather cowherdresses) living in Gokula. Vallabha's heaven is a region containing cows (Goloka), to which the devotees of Kṛṣṇa repair and where assuming the forms of Gopis they sport with their lover. His Vedāntic theory is called Suddhādvaita according to which the animal spirits and the inanimate world are but forms of the Supreme spirit and are related to him as the sparks of fire to the fire. We have got a manuscript of one work only belonging to this school (No. 157) in the collection.

v.—*Miscellaneous Vaiṣṇavism.*

No. 158 is a copy of the Paramāgamachūdāmani Saṃhitā of the Nārada-pāñcharātra. As the Pāñcharātra Saṃhitās are acknowledged

Paramāgamachūdāmani

to be the chief authorities for Vaishnavism by the earlier Vaishnava sects, and consequently do not belong to any one system in particular, I have put the manuscript under the above heading, it being the only one of its class.

Vishnubhaktichandrodaya.

No. 162 is Vishnubhaktichandrodaya which looks like a manual for the use of an ordinary Vaishnava not necessarily belonging to any of the sects already mentioned but worshipping Vishnu according to the general precepts contained in the Purāṇas. The work is certainly older than Vallabha; for another manuscript recently purchased was transcribed in Samvat 1496 and Saka 1361, the cyclic year being Siddhārtha, in the reign of Mahārāja Śivadāsa, and was finished on Wednesday the 14th of the dark half of Āśvina, the 15th or Amāvāsyā falling in the afternoon of the day; while Vallabha is said to have been born in Samvat 1535. No. 160 is Bhagavadbhaktiratnāvalī which consists of a collection of the several texts on Bhakti scattered in the different parts of the Bhāgavata with a commentary and introductory verses. The author is Vishṇupurī who calls himself a Tairabhukta, i. e., a native of Tirabhukti or Tirhut. No. 159, Bhaktirasāmṛitasandhu, and No. 161, Muktichintāmaṇi, are representatives of later developments of Vaishnavism. The author of the former was a pupil of the celebrated Kṛṣṇa Chaitanya of Bengal

Bhagavadbhaktiratnāvalī.

Works on later Vaishnavism

commentator are not given, but the former calls himself a *Vardka* or "a poor thing" and *Kṣudra* or a "little creature". The date of the composition of the treatise agrees well with the date of Chaitanya who was born in 1407 Saka. The Muktichintāmaṇi promises *Mukti* or eternal bliss to those who adore Jagannātha of Orissa.

vi—Kāśmīr Saivism.

Saivism is perhaps as old as Vaishnavism. It does not seem to

Pāsupata or Māheśvara system.

when the doctrines were reduced to a definite shape, the system came to be known by the name of Pāsupata or Māheśvara. The Pāsupata system is, as we have seen, mentioned along with the Pāñcharātra in the text from the Śaiva. Images of Śiva for the Pāsupatas are

The different Māheśvara sects.

under that Śūtra, and mentions four sects, the Kāpālas, the Kālāmukhas, the Pāsupatas, and Saivas. Mādhava explains the doctrines of two of these sects, the first of which is the Pāsupata and the second Śaiva. The all these Their literature has

Spandagāstra and its principal

Spandagāstra and the other Iratyabhūpanāstāna. The principal

work belonging to the former is that called S'ivasûtrâni which according to Bhâskara, the author of the Vârtikas, manifested themselves to Vasugupta under the guidance of a Siddha*. Kshemarâja, however, in the inscription inscribed on a stone place in a dream.

raja we are told that these Sâtras were communicated by Mahesha to in the Spandaprâdîpikâ states that he However he may have obtained them, them from Vasugupta, i.e., he was their author. Another work of equal authority is the Spandakârikâs, as to the authorship of which also there are varying statements.

the Spandâmrta which was composed by Vasugupta on Mahâdeva-giri. Kshemarâja in the Spandanirṇaya says that Vasugupta having obtained the S'ivasûtras embodied their substance in fifty-one S'lokas. Utpala, on the other hand, tells us in the Spandaprâdîpikâ that it was Kallata who composed the fifty Anushtubh S'lokas after he had learned the *Rahasya* or essence of the Sâstra from his preceptor

* श्रीमन्महादेवगिरौ वसुगुप्तगुरोः पुरा ।
सिद्धादे शतप्रादुरासञ्चिवसूत्राणि तस्य हि ॥
सरहस्यान्वतः सोपि प्रादाद्भ्याय सूरये ।
श्रीकल्लाटाय सोल्येवं चतुःखण्डानि तान्यथ ।

व्याकरोत्रिकमेतेभ्यः स्पन्दसूत्रैः स्वकीस्ततः ॥— From No. 171 of his collection.

+ स्वप्नोपलब्धोपदेशः श्रीमान्वसुगुप्ताचार्यो महादेवपर्वताद्गवादिच्छ-
यैव महाशिलतलोह्लितान्यतिरहस्यानि शिवसूत्राण्यासाद्य प्रसन्नगम्भारैरेकप-
ञ्चाशता श्लोकैरागमानुभोपपत्त्येकीकारं प्रदर्शयन्संगृहीतवान् ।— From No
512 of 1875-76.

† दृष्ट्वं महादेवगिरौ महेशस्वप्नोपादिष्टाच्छिवसूत्रसिन्धोः ।
स्पन्दाभूतं यद्वसुगुप्तपादैः श्रीकल्लटस्तत्प्रकटीचकार ॥

§ अयमत्र किलाभ्यायः सिद्धमुखेनागतं रहस्यं यत् ।

तद्भट्टकल्लटेन्दुर्वसुगुप्तगुरोर्वाप्य शिष्याणाम् ।

अवबोधार्थमनष्टुप्पञ्चाशिकयात्र संग्रहं कृतवान् ॥

यदापि तदर्थो व्याख्याभ्योऽस्मा प्रकटीकृतोस्ति तेनेषत् ।

मोहानिशा मध्यगता मन्ददुश्चस्तदपि नायमीक्षन्ते ॥— From No. 173

of this collection.

Vasugupta.* At the end of the treatise he gives a Śloka as if occurring in the original, in which the something is stated†. "The Sūtras of his own" which Bhāskara speaks of must undoubtedly be the fifty or fifty-one Kārikās mentioned by others. Since this author flourished before the others his account is likely to be correct. If the verse given by Utpala at the end does really occur in the original it decides the point, and the author of the Kārikās must be taken to be Kallaṭa. But even if it does not, there is another verse which is commented on both by Utpala and Rāma and which consequently does belong to the original treatise, i.e. the Kārikās, in which the author praises the style of his master.‡ This master is explained to be Vasugupta by both the commentators; hence the author of the Kārikās must be Kallaṭa. Perhaps the best way of reconciling the varying statements would be to suppose that Kallaṭa put in verse what his master taught him; or both together composed the Kārikās while Kallaṭa published them. Kallaṭa wrote also a short Vṛitti on the Kārikās which is given in some places in Rāma's work and is frequently alluded to by Kṣhemarāja who expressly attributes it to him. The work composed of the Kārikās and the Vṛitti is called Spandasarvasva.

Promulgators of the
Pratyabhijñāsūtra.

The founder of the Pratyabhijñāsūtra, the other branch of Kāśmīr Śaiva philosophy, was Somānanda, the author of a work called Śaiva-sūtra, a principal work of the system, his pupil Utpala, the following works belonging to these two branches.

S'ivasūtravārtika.

No. 171 is a manuscript in the S'aradā character of Bhāskara's S'ivasūtravārtika. The introduction of this is given by Dr. Bühler in his report for 1875-76, from which we learn that the author of the Vārtika

Spandapradīpikā.

No. 173 is a copy of a modern

Its author Utpala different from the author of the Pratyabhijñāsūtra.

collection. The author is Utpala who, Dr. Bühler thinks, might be the same as the author of the P. was the son of Trivikrama who are told in the introduction of the end; while the latter was

Mss. of other works.

of a pupil of the author of the Pratyabhijñāvimarsinīlaghuvṛitti in Śaivāt 1808. No. 165 is

* See the verses given before in the footnotes.

† वसुगुप्तादवाप्येदं गुणैस्तत्त्वार्थदर्शिनः ।

रहस्यं श्लोकयामास सत्यं श्रीमद्वक्त्रतः ॥

अगाधसंशयान्भवेत्तुत्तारणनारिणीम् ।

वन्दे विचित्रार्थपदां चित्रां तां गुह्यभारतीम् ॥

§ F. 25, b, 2 of No. 512 of 1875-76.

Paramârthasâra, and Nos. 166 and 167 are copies of the same with Kshemarâja's commentary in the Sâradâ and Nâgari characters respectively, and No. 163 is Abhinavagupta's Gîtârthasaṅgraha in the Sâradâ character. We have also a Sâradâ manuscript of Nârâyaṇa's Stavachintâmaṇi with Kshemarâja's commentary (No. 172). We have in the collection two copies, one complete and the other incomplete, of a commentary on the Bhagavadgîtâ by Râjânaka Râma who represents himself as the son of Nârâyaṇa who lived at Kânyakubja, and the brother of Kaṇa (?). As the doctrines set forth in the introduction of this commentary resemble those of the Kâsmîr Sâiva school, I have put the work in this class.

In his report for 1875-76 Dr. Buhler identifies the Spanda branch of the Kâsmîr school with the Sâivadarśana, the doctrines of which are explained by Mâdhava in the Sarvadarśanasamgraha, and makes a broad distinction between that and the Pratyabhijñâ branch which is explained by Mâdhava next. But this view is, I think, untenable. The first Sîvasûtra *Chaitanyamâtmâ* and a verse attributed to Vasugupta are quoted by Mâdhava as authorities for some of the Pratyabhijñâ doctrines that he explains (Bibl. Ind. Ed., pp. 94 & 95); while none of the books or writers on the Spandasâstra are mentioned by him in his account of the Sâivadarśana. Besides, the doctrines of Mâdhava's Sâiva school are totally different from those laid down in the Spandasâstra. Sîva, according to that school, is only an efficient or *Nimitta* cause of the inanimate world, the *Kurman* of the animal or human spirits being another prompting cause (p. 80); while there is also an independent material or constituent cause (p. 82). The animal spirits have a separate existence from the Supreme spirit or Sîva; and even when they are delivered or freed from the trammels of the world they become like Sîva but not Sîva himself. There is a plurality of animal spirits, (pp. 84 & 85). Râmânujâ also represents the four schools of Sâivas mentioned by him, in the passage referred to above, as holding the doctrine that God or Sîva is only an efficient cause, and not the material or constituent cause. But the doctrines of the Spandasâstra are that God or Sîva creates the world by his mere will*; he requires no independent material cause† as the Vaiśeshikas and other schools maintain; neither is he himself the material cause as some of the Vedântins hold; but he makes the world appear in himself, as "a whole town" or other things appear in a mirror, and is as unaffected by it as the mirror is by these‡. The illustration of a mirror

Spandasâstra different from Mâdhava's Sâivadarśana.

Comparison of the principal doctrines of the two schools.

* अनेन स्वस्वभावस्यैव शिवात्मकस्य संकल्पमात्रेण जगदुत्पत्तिः संहारयोः कारणत्वम्।— Kallaṭa's vṛtti on the first Kârikâ यस्योन्मेषानमेवाभ्यां जगतः प्रलयोदयो &c.

† सर्वशब्देनोपादानादिनैरेषद्वयं कर्तुर्ध्वनितम्।—Kshemarâja on the second Spandakârikâ.

‡ अपिनु स एव भगवान्स्वस्वभावात्तन्व्यादनतिरिक्तामप्यतिरिक्तामिव जगत्-पतां स्वभित्तौ दर्पणनगरवत्प्रकाशयन्निश्चितः।—Ibid.

Inconsistency between the doctrines of God's being the material cause of the world and his having an independent existence.
How explained away by the author of the Brahmasūtra.

By Sāṅkarācārya.

How avoided by Vasugupta.

Relations between the Spanda and Pratyahyūṣa Śāstras.

is only applicable to this extent that he is not affected by his creation, while the theory that he is the material cause involves the supposition that he undergoes development and change. Being a simple substance not divisible into parts, if he develops, he must be immanent in the world and can have no existence distinct from the world. That

are denied on the ground that the Upanishads represent him, though a simple substance without parts, to have a distinct existence at the same time that they represent him to be the material cause undergoing development. The two propositions, howsoever inconsistent, must be admitted on the authority of the sacred texts; (Vedāntasūtra II, 1, 26 & 27) Sāṅkarācārya and before him Gauḍapāda avoided these consequences by declaring the world of which Brahma(n) is the material cause to be unreal and due to some principle of illusion called Māyā. But they are avoided by Vasugupta and Kallata by having recourse to the illustration of a mirror; while Sāṅkarācārya's illustration is that of a rope and the serpent for which it is mistaken. Creation, according to the Kāśmīr Śāivas, is therefore not unreal; and this follows also from their doctrine that it is due to God's will alone. Another illustration they give is that of a Yogin who by his power produces anything he chooses without using any materials. The animal spirits are identical with the Supreme spirit* and become the Supreme spirit when they shake off their impurity.† These are the doctrines

* परमेश्वरएव स्वमायावशान्नानाक्षेत्रज्ञरूपतयावभासमानः स्वमेव व्याप्तिरिति परां शक्तिं ज्ञानज्ञेयभावेनावभासयन् जगत्स्वप्नदशाभ्यवहारभुङ्गावयाति ॥—Rāma on Kārikā 18. माया is here to be understood only as "wonderful power."

कथं पुनः स्वस्वभावस्यैव संसारिणः शिवत्वेन निर्देश इत्युच्यते तत्पुत्रस्थितमिदं जगद्यस्माच्चोत्पन्नं तस्य संसारवस्थायामप्यनाच्छादितस्वभावत्वान्न कश्चिन्निर्गोघोतः शिवत्वमुच्यते । — Kallata's vṛtti on Kārikā 2.

† निजाशुद्ध्यात्मर्थस्य कर्तव्येष्वाभिलाषिणः ।

यदा क्षोभः प्रलीयेत तदा स्वात्परमं पदम् ॥ — Kārikā 9. Rāma's commentary on परमं पदम् is परमं निवृत्तरं पदं स्थानं स्वात्सद्भावेन प्रकाशेत । अभेद आत्मपुरुषश्चाद्वैतप्रतिपादितयोः परापरयोः संबिदोस्तस्यामेव दशायामुपरम्यतया प्रथेतेत्यर्थः ।

not know yourself to be such through ignorance; you have therefore to recognise God in yourself through the instructions of your *Guru* or preceptor and in other ways. This doctrine was established by the founders of the Pratyabhijñā system on the basis supplied by the Spandaśāstra, and thus this system shows a further development, and in the order of time also it is later. It will thus be seen that the doctrines of the Kāśmīr Śaivas are dualistic or Advaita and are radically different from those of the several schools of Śaivas mentioned by Saṅkarāchārya, Rāmānuja, and Mādhava; and in them the influence of the Aupanishada school whether that of Saṅkarāchārya or any previous one is clearly traceable.

Conclusion

CLASS XII.—NYĀYA AND VAISĒSHIKA.

We have one representative of Gotama's system in the present collection, the Tārkikarākṣhavyākhyā by Varadarāja of which we have the second rakṣhā consists of a commentary on

Tārkikarākṣhavyākhyā

Varadarāja is the author of the perpetual commentary only; but at the end of the work occur two verses the sense of which is, "This is the work of Varadarāja conversant with the Nyāyavidyā and thoroughly proficient in the Mīmāṃsā. Having closely studied the difficult works of Vāchaspati, Udayana, and others, I have here given the substance, which those disputants who desire victory in debate should get up." Now this cannot apply to the commentary, for the substance of the works of previous writers is given not in the merely explanatory portion but in the original Kārikās. Then in the colophon we have, "Thus ends Varadarāja's Mūlasūtra." As this manuscript was written by a Jaina and as Jaina scribes use the word "Mūla" or the Tārkika-

The author of the Vyākhyā and the original the same

rakṣhā was the work of Varadarāja. However, the point is settled by a statement occurring in a commentary on the whole work by Mallinātha, a copy of which has recently been purchased, to the effect that Varadarāja wrote the Vyākhyā on the Sūtras of the Tārkika-

pati and Udayana, as we have seen, and in the beginning of the second Parichchheda quotes from the Bhāṣya, Vārtika, Tikā, and Tātparyapariśuddhi. The Bhāṣya meant is that on the Sūtras of Gotama by Vātsyāyana; and the Vārtika is a commentary on the Bhāṣya by Uddyotakāra or Bhāradvāja. The full title of the Tikā is Vārtikatātparyatikā which is a work on the Vārtika by Vāchaspati Miśra, and the Tātparyapariśuddhi is a work on this last by Udayana.

No. 183 is a manuscript of the Kirāṇāvalī which is a commentary on Prasastapādāchārya's Bhāṣya on the Sūtras of Kaṇāda, by Udayana. It comes down to the end of the first category or *Dravya*.

Kirāṇāvalī

Gādādhara and
Bhāvrānandī.

Commentary on the
latter.

Other works on
Modern Nyāya.

Relating to modern Nyāya, we have manuscripts of parts of Gādādhara's works, (Nos. 693, 694, and 681); and Nos. 686—688 are parts of the Bhāvrānandī which, like the Gādādhari, is a commentary on

689—691 are parts of Mahādeva's work. Another commentary on S'īromam's work is that by Jayarāma, of the Vyāptivāda of which No. 187 is a copy. We have a copy of a commentary other than those noticed in my last report on Jānakicātha's Nyāyasiddhāntamañjarī (No. 185). It is entitled Bālabodhini, and the author is Narasimha Pañcānana, son of Govinda Tarkalāṁkṛitin who lived in Gaudamaṇḍala or Bengal. No. 156 is an independent work on the Nyāya and Vaiśeṣika systems resembling the Tarkasaṁgraha and entitled Padārthadipikā, by Kṇḍabhatta son of Rangojibhatta, who is the same as the author of the Vaiyākaraṇabhūṣanasāra.

CLASS XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY, AND DIVINATION.

(i).—Gaṇita Branch.

No. 205 is a copy of a commentary on Bhāskarācārya's Līlāvati by Mahidāsa who wrote it in the year 1644. The era is not stated; but it must be the Samvat, since the manuscript was transcribed in Samvat 1733. (Appendix III.YY.). No. 198 is a commentary on S'atānanda's Bhāsvatīkaraṇa. The epoch year of this is 1021 S'aka, and the work was, we are told at the end, composed in the year 4200 of the Kaliyuga, i.e. in 1021 S'aka. The author of the commentary is Aniruddha whose father was Bhāvas'armaṇ and grandfather Mahāsa'armaṇ. The last was a physician and lived at Yamanapura; but his son Bhāva left the place in his old age and settled in the town of S'ankara (Benares). Examples are worked in the commentary for the S'aka year 1416 corresponding to the Vikrama year 1551, which was the year of the birth of Hira, the son of Aniruddha. The work was finished on Saturday the 1st of the dark half of Āśvayuj (?) in the S'aka year 1417. The author gives 1520 (Samvat) as the date of his birth, and states that he composed the commentary when he was 31 years old. The Bhāsvatīkaraṇa follows the Sūryasiddhānta. (Appendix III.ZZ.) No. 197 is a commentary on the same Karaṇa by one Mādhava, native of Kānyakubja or Kanauj, who, when he works examples, uses S'aka 1447. In speaking of the Ayanāntās or degrees of equinoctial precession the commentator tells us that the author based his rule for finding them on the supposition that in S'aka 450 the precession was zero, i.e. the equinox corresponded with the last point of Revatī and the first of Āśvini, while according to the Sūryasiddhānta it was zero in 421 S'aka. For, at the beginning of the Kaliyuga it was zero, and according to the Sūryasiddhānta each libration of the equinoxes which reaches the limit of 27° occupies 1800 years. So that the libration to the east was complete in Kali 1,800 and the return motion was complete in Kali, 3,600; i.e. the equinox corresponded with the first point of Āśvini at the end of that Kali year. Kali 3,600 corresponds to S'aka 421, the difference

Aniruddha's com-
mentary on the
Bhāsvatī.

Mādhava's on the
same.

between the eras being 3,179. Mādhava therefore proposes to correct his author's rule. At present the Hindu astronomers follow a rule based on the supposition that the equinox corresponded with the first point of Aśvinī in the year 444 Saka. But all these take the precession to be one minute every year, i.e. 10 seconds in excess, though according to the rate of $27''$ in 1800 years it is $54''$ every year; and the difference has gone on accumulating until it now amounts to about 4° . No. 199 is another commentary on the same Karṇa by Gaṅgādhara who was a native of a town to the west of Kurukṣetra. He wrote his work in 1607 Saka and his illustrative calculations are for that year. No. 200 is another still, but the author's name is not given. The commentator states that Bhāskarāchārya prepared an abridgement of the Sāryasiddhānta to render it intelligible to his pupils, under the name of Bhāsvatī; and a certain vain man of the name of Satānanda made some changes here and there, adding something and taking away something, inserted a verse in the beginning and another in the end containing his own name, and led ignorant people to think the work as his own. But there appear to be no grounds whatever for these assertions. Bhāskarāchārya was born in 1036 Saka, while the epoch year of the Bhāsvatī is 1021 Saka, on which all the rules are based. Bhāskarāchārya wrote a Karṇa in accordance with the Brāhmasiddhānta and it is not likely he should write another in accordance with another Siddhānta; nor has there been any tradition to the effect that he did so. Examples are worked in this commentary for the year 1577 Saka and 1712 Samvat. The Bhāsvatī Karṇa seems to have been much used in Northern India, since all these commentators are natives of that part of the country, and most of the manuscripts noticed were purchased at Delhi.

Gaṅgādhara's on the same.

Another still by an anonymous writer.

Kesava of Nan... the author of the G... was superseded by

Ganeśa
however

Grahakautuka by
Kesava of Nandi-
grāma.

The work is called Grahakautuka; and as in the case of his Jātaka-pad-dhati noticed in my last report, Kesava himself has composed a commentary on it. No. 700 is a manuscript of the original as well as the commentary transcribed in 1500 Saka. The epoch year used by Kesava is 1418, while that of his son's Grahālāghava is 1441 Saka. The Saka year in which the precession of the equinoxes was zero is taken to be 444. Kesava gives Kamalākara as his father's name, and speaks of Nandigrāma situated on the coast of the western sea as his native place. No. 217 is a Karṇa by one Raghunātha who uses Saka 1484 as his epoch.

A Karṇa by Rag-
nātha.

No. 188 contains calculations according to the rules laid down in the Khandakhādya for the use of the Kāśmīrians. The first Śloka in that Karṇa is given at the beginning, and some of the Kārikās occurring in it are quoted. The Saka year used for most of the calculations is 1564 which was the year in which the author wrote. From this we are directed to subtract 587 and the remainder 977 represents the number of years elapsed since the composition of the Karṇa. The epoch year used in this Karṇa is, we know, Saka 587. In the beginning the mode of converting a Lau-
kika year into the corresponding Saka is given 47 is to be taken

Khandakhādya.

Mode of converting
Laukika into a Saka
date.

as a constant number and to that must be prefixed the number of centuries elapsed since the beginning of the S'aka era at any given time. To the number so formed the number of *passed* Laukika years should be added, and the total represents the S'aka

year, which S'aka year
that alone is used in calcula-
fifteen centuries of the S'aka

era had elapsed and with the constant number 47 we have 1547. The current Laukika year was 18, and 17 the number of passed years being added to 1547, we have 1564 which was the S'aka year corresponding to the current Laukika year. (Appendix III. AAA). The Laukika year here mentioned must be the Saptarshi year. From the above method it will be seen, that in the first S'aka century S'aka 48 corresponded to the current Laukika year 2. Now the S'aka era began when 3179 years of the Kali had elapsed, i.e. S'aka 1 *past* corresponds to 3180 Kali *past*. Therefore S'aka 48 *past* corresponds to 3227 Kali *past*, i.e. Laukika *current* 2 corresponds to Kali 3227 *past*. Now if the Saptarshi era began in the same century as the Kali era, in the first century of these eras, 2 Laukika *current* corresponded to 27 Kali *past*, i.e. the Saptarshi era began after 26 years of the Kali had elapsed. This agrees with the results arrived at by Dr. Bühler, if the Laukika years given by him are considered as *current* years and the Kali years *past* years. No. 204 is Rāmanavinoda, which is a Karana composed by Rāmaḥhaṭṭa, the son of Anantaḥhaṭṭa and younger brother of Nīlakaṇṭha, at the orders of Rāmadāsa, minister of Akbar. The epoch year is 35 of the era of Jelāluddīn Akbar, who, it is stated, got possession of the throne in Vikrama 1612 and S'aka 1477. Akbar's genealogy is given in the beginning. The
rakāva. Karana was composed in 1535 S'aka. No. 195 is Phattesāha prakāśa. The first five leaves of the manuscript are missing. The work appears to be a Karana having for its epoch the year 48 of the era of Phattesāha, who is spoken of as king of Kedāra, of Badārī, and of S'rīnagara and as the crest-jewel of the lunar race. The era of Phattesāha began in 1713 of Vikrama or 1578 S'aka. The state he governed must have been the Panjab hill state of Garhwal

the Gargagotrā.

of a complete revolution of the equinoxes as a *Veḍabdhyaṃata* or a doctrine opposed to the Vedas, i. e. heterodox, though it is advocated by Bhāskarāchārya and others. (Appendix III. BBB.).

(ii and iii).—*Saṃhitā and Hord Branches.*

No. 722 is a manuscript of a work entitled *Vivāhaviṇḍāvana* or astrology of marriage by Keśava who belonged to the Bhāradvāja Gotra and was the son of Rāṅga. Rāṅga was the son of Śrīyāditya and Śrīyāditya of Janārdana who was a great Yājñika. The first leaf of this manuscript contains the introduction to a commentary on the work; but in the subsequent leaves we have the original only. The author of the commentary is Gaṇeśa, son of Keśava, and author of the *Grahāṅghra*, who gives the following list of his works :—

- 1 *Grahāṅghra*, a *Karana*.
- 2 *Works on Triśuddhi*.
- 3 *Śākhāvatī*.

of Jyotiṣa.

work, the
as Garga.
ned by Dr.

*Viddha-Gārgya-
sādhita*.

Kern. I give the contents of the different chapters in Appendix III. (CCC). No. 206 is *Varshaphalavichāra* by Nīlakaṇṭha. The commentary on the work is by Mādhava who represents himself to have entered on the 35th year of his age on Wednesday the 14th of the light half of Āśvādha in the year Śaṃvat 1690 and Ś'aka 1555, and makes illustrative calculations with reference to himself. Nīlakaṇṭha appears to have belonged to the same family as Viśvanātha, the commentator on Keśava's and Gaṇeśa's works; but the verses containing an account of the family which are given in a detached form are corrupt, and nothing certain can be made out. An account of Viśvanātha's family occurs however at the end of No. 201 which is a manuscript of the *Muhūrtachūdāmaṇi* by Śivadairājña. In Gola-grāma situated on the Godāvari and in the country of Vīdarbha, lived Divākara who was the pupil of Gaṇeśa, son of Keśava. The Gaṇeśa meant must thus have been the author of the *Grahāṅghra*. Divākara had five sons, the eldest of whom was Kṛishṇa who was highly honoured at the court of the king, and wrote many treatises. Viṣṇu was the name of the second son and Mallāri of the third; and the last two were Keśava and Viśvanātha. A son of Kṛishṇa was Narasiṃha, the author of *Vāsanākalpalatā*, and Narasiṃha's younger brother was Śiva the writer of the present treatise. The family belonged to the Bhāradvāja gotra. (Appendix III. DDD). The dates given in three of Viśvanātha's works are, as stated in my last report, 1508, 1531, and 1553 Ś'aka, corresponding to 1586, 1612, and 1631 A. D. Narasiṃha also wrote a commentary on the *Sūryasiddhānta*. Rāṅganātha the author of a gloss on Bhāskarāchārya's *Vāsanā*, and Kamalākara the author of the *Siddhāntatattvavivēka* recently printed in the Benares Sanskrit series, were his sons. (Colebrooke's Essays). It thus appears that this was a family of Marāṭha Brahmins; and the study of astronomy and astrology was successfully pursued by it for four generations, their original Guru or teacher being Gaṇeśa of Nāṇḍgaṇḍ.

*Varshaphalavichāra
by Nīlakaṇṭha.*

An account of Viś-
vanātha's family.

Vivāhaviṇḍāvana.

No. 722 is a manuscript of a work entitled *Vivāhaviṇḍāvana* or astrology of marriage by Keśava who belonged to the Bhāradvāja Gotra and was the son of Rāṅga. Rāṅga was the son of Śrīyāditya and Śrīyāditya of Janārdana who was a great Yājñika. The first leaf of this manuscript contains the introduction to a commentary on the work; but in the subsequent leaves we have the original only. The author of the commentary is Gaṇeśa, son of Keśava, and author of the *Grahāṅghra*, who gives the following list of his works :—

List of Gaṇeśa's
works.

4 A commentary on the *Lilāvati*.

5 A commentary on the *Muhūrtatattva* (of his father).

6 *Parvanirṇaya*.

7 *Valvāhasaddīpikā* or a commentary on the *Vivāhavrindāvana*.

Minarājātaka.

(Appendix III. EEE). No. 211 is in the colophon called *Minarājātaka* composed by *Yavanesvarāchārya*; but in the introduction it is stated that an ancient Muni taught the *Horāśāstra* consisting of a hundred thousand *Ślokas* to Maya, and this was abridged by *Minarāja* into eight thousand *Ślokas*. In the margin the work is called *Yavanarājātaka*.

CLASS XIV.—MEDICINE.

Āyurvedarasiyana
Hemādri

No. 218 is a fragment of a commentary entitled *Āyurvedarasiyana* by *Hemādri*, the minister of *Rāma* of the *Yādava* dynasty of *Devagiri*, on *Vāgbhata's Ashtāṅgayogahrīdaya*. In the introduction it is stated that "*Hemādri*, the author of the *Chaturvargachintāmani*, composed this lucid commentary on the *Āyurveda* called *Ashtāṅgayogahrīdaya* in conformity with the views of *Charaka*, *Hārta*, and *Susruta*, in order to enable men to acquire a healthy bodily condition so essential for the observance of the fasts and vows and for the performance of the ceremonies involved in making gifts and charities which have been laid down in the *Chaturvargachintāmani*. In this commentary he has incorporated the conclusions arrived at by *Harichandra* and others in their commentaries on the *Charaka* and by *Jayata* and others in their commentaries on the *Susruta*." Since *Hemādri* here speaks of himself as the minister or secretary of *Rāma* and mentions his works on *Dharmaśāstra*, he wrote this work after 1193 S'aka or 1271 A.D., the year in which *Mahādeva* the uncle and predecessor of *Rāma* ceased to reign. The *Ashtāṅgayahrīdaya* is the principal work commented on; where it is silent, the *Ashtāṅga-saṅgraha* and other works are quoted and their texts explained when difficult. (Appendix III. FFF). No. 219 contains frag-

Viṅgasena's Chikitsāśāstra.

ments of another important work on medicine entitled *Chikitsāśāstra* by *Viṅgasena*. The name of the author's father was *Gadādhara* whose original place of residence was *Kāñjikā*. This appears to be a very old work since we have a manuscript dated 1576 Samvat or 1520 A.D. in the collection of 1879-80.

Virasimbāvaloka by
Tomara prince.

No. 222 is a copy of a work entitled *Virasimbāvaloka* in which diseases are traced to sins, and their natures and religious, astrological, as well as medical, remedies are explained. It is attributed to a prince of the name of *Virasimha* who belonged to the *Tomara* line. *Virasimha's* father was *Devavarman* and of this latter *Kamalasimha*. In the second volume of the *Archeological Reports*, General *Cunningham* gives lists of the *Tomara* princes of *Gwalior* (p. 382). In that supplied by the *Tomara Zamindar* occur these three names successively:—*Kunwar Pal*, *Deo Brahm*, *Bir Simha Deo*. Of these *Kunwar* must be the same as *Kamala* since this word is corrupted to *Kamvala* in *Hindi* and *l* is interchangeable with *r*. *Deo Brahm* is the same as *Devavarman*, for according to the ordinary *Hindi* way of pronunciation this word is *Devvarman*; and *Bir Simha* is of course *Virasimha*. *Virasimha* established an independent *Hindu* kingdom at *Gwalior* soon after the invasion

of Timur, having shaken off the authority of the Delhi sovereign. His date is 1375 A.D. and of his two predecessors 1350 A.D. and 1325 A.D. In the present work the following works and authors are referred to :—S'ripati (f 10b, 12 b, &c.) Sāravali (f. 2 a, 12 a, &c.)

Randhāyana (17 a, 25 b, &c.) Ārogyachintāmani (18 a), Dāmodara (18 a, 19 a, 20 a) Vaidābhāṣantama (21 a, 69 a), Brahmāṇḍapurāṇa (21 a, 31 b, &c.), Suśruta (27b, 34 a, 35 a, 36 a, 37 a, 38 a, 39 a, 40 a, 41 a, 42 a, 43 a, 44 a, 45 a, 46 a, 47 a, 48 a, 49 a, 50 a, 51 a, 52 a, 53 a, 54 a, 55 a, 56 a, 57 a, 58 a, 59 a, 60 a, 61 a, 62 a, 63 a, 64 a, 65 a, 66 a, 67 a, 68 a, 69 a, 70 a, 71 a, 72 a, 73 a, 74 a, 75 a, 76 a, 77 a, 78 a, 79 a, 80 a, 81 a, 82 a, 83 a, 84 a, 85 a, 86 a, 87 a, 88 a, 89 a, 90 a, 91 a, 92 a, 93 a, 94 a, 95 a, 96 a, 97 a, 98 a, 99 a, 100 a) Vāchaspati (48 b), Kūmapurāṇa

CLASS XV.—TĀNTRIKA LITERATURE.

In this class there are manuscripts of a good many works written in the S'ārada character, more than half of which are not represented in Dr. Bühler's collection of 1875-76. No. 236 is a copy of the Vāmakes'varatantra in which are given the names of the sixty-four Tantras. They are :—

Vāmakes'varatantra and the list of Tantras contained in it.

1 Mahāmāyāśambhara	37 Mātrībhedā.
2 Yoginīśāśambhara.	38 Gubhyatantra.
3 Tatvāśambhara.	39 Kāmika.
4-11 Bhairavāśhṭaka.	40 Kālapāda.
12-19 Bāhurūpāśhṭaka.	41 Kālasāra.
20 Jñāna.	42 Kubjikāmata.
21-23 Yamalāśhṭaka.	43 Nayottara.
24 Chandrasādhana.	44 Vināśādhya.
25 Vāsukī.	45 Tottala.
26 Mahāśaśmohana.	46 Tottalottara.
27 Mahochchābhushma.	47 Paśchāṃṛita.
28 Mahādhara.	48 Rūpābheda.
29 Vāthu(tu?)la.	49 Bhūtoddāmarā
30 Nayottara (?)	50 Kulśāra
31 Hrudheda.	51 Kuloddāsa.
	52 Kulachūḍāmaṇi
	53 Sarvajñānottara.
54 Mahāpīśamata	
55 Mahālakṣmāmata.	
56 Siddhayaogivaramata.	
57 Kurāpikāmata.	
58 Rūpikāmata.	
59 Sarvavīramata	
60 Vimalāmata.	
61 Uttama.	
62 Aruṇaka.	
63 Modanaka.	
64 Vibuddhēvara.	

The names in this list differ a good deal from those occurring in a given by Yajñesvara S'āstrin in and from those given by Professor (pp. 108-9). In our list Nayottara occurs twice, being a mistake here, and we should perhaps read Vātulottara in the first

place with Yajñesvara Sūtrin and Professor Aufrecht. Similarly we have Mahochchushma here for the Vāmajushta or others. This last might be taken as meant for the Vāmakesvara or Vāmikesvara Tantra, the name of which must be found in the list; but "Mahochchushma" hardly admits of being so understood, whence probably we have a mistake here also. (Appendix III. HHH).

No. 735 is called Sāharatantra in the colophon. It contains charms and incantations in Sanskrit, Hindi, Gujarāṭi, and Marāṭhi the effect of which is the destruction of enemies, the averting of evil, the acquisition of miraculous powers and any desired object, &c. The charms and incantations are in one or two places called *Sāhara mantras*. In the beginning the following are mentioned as the twelve Kāpālikās:—

The twelve Kāpālikās,

Ālinātha.
Anātha
Kāla.
Atikāla.
Kārāla.
Vikārāla.

Mahākāla.
Kālabhairavānātha
Vatuka.
Bhātānātha.
Vira (Vīra?) nātha.
Śrīkantha.

The twelve disciples.

The following are mentioned as the twelve disciples, the founders of systems (Mārgapravartaka).

Nāgārjuna.
Jadabhrita.
Haricandra.
Saptanātha.
Bhūmanātha.
Gorākṣha.

Charpata.
Avalīghata.
Vairāgya.
Kantādhārī(rin).
Jalādharī(rin).
Yamālājyana.

Extracts from the Tantras.

No. 227 contains the first and ninth chapters of the Kulārnavatantra. Nos 242 and 731 are from the Rudrāyāmātantra; No. 245 from the Brahmāyāmāla; No. 737 from the Bhairavayāmāla; No. 228 from the Saṁmohanatantra; No. 226 from the Viśvoddhātantra; and No 246 from the Sudarśanaśāhita. No. 234 contains the Bhairavastava from the Bhairavayāmāla and another incomplete tract.

Other works.

The rest are compilations, manuals, and original treatises. No. 224 is Siddhakhanda of the Mantrasāra by Pārvaṭiputra Nityanātha. It gives the Mantras to be repeated and the dark processes to be gone through for the purpose of attaining miraculous or magical powers, such as those of subduing other people to one's own will, raising the dead, &c. The title of No. 232 is Netroddyota which is a work by Kṣemarāja, pupil of Abhinavagupta. No. 225 is Kāmakaḷāvilāsa with a commentary, and No. 734 Varivasyārahasya. The author of the Kāmakaḷāvilāsa is Puṇyānanda and of the commentary Nāṇānandanātha, while the Varivasyārahasya is by Bhāskararāja, the son of Gambhīrarāja who flourished in the beginning of the seventeenth century. (See my report for 1879, p. 18.) The subject of both works is the same, but the first is older and more authoritative and is quoted in the second. They give a mystic interpretation of the modes of worshipping the Devi in her agreeable or rather sensual form, and identify the philosophy ultimately involved with that of the Upanishads. The system is in

- 1 Śiva
- 2 Śakti.
- 3 Sadāśiva.
- 4 Īvara.
- 5 Śuddhavidyā
- 6 Mīyā
- 7 Kālā.
- 8 Vidyā
- 9 Rāga.
- 10 Kālā.
- 11 Niyati.
- 12 Puruṣa.
- 13 Prakṛti.
- 14 Ahankāra
- 15 Buddhi.
- 16 Manas.
- 17 Śrotra.
18. Tvach.

- 19 Netra.
- 20 Jihvā.
- 21 Ghṛiṇa
- 22 Vāch.
- 23 Pāṇ.
- 24 Pāda.
- 25 Pāṇ.
- 26 Upastha.
- 27 Śabda.
- 28 Sparśa.
- 29 Rūpa.
- 30 Rasa.
- 31 Gandha.
- 32 Ākāśa.
- 33 Vāyu.
- 34 Tejas.
- 35 Ap.
- 36 Pṛthivī.

The first eleven only are peculiar to this system, the rest are the same as those of the Sāṃkhya. Nos. 17—21 are the five organs of sense, Nos. 22—26 the organs of action, and No. 16 the organ of sense as well as action. Nos. 27—31 are the five Tanmātrāṇi or subtle elements, and Nos. 32—36 are the developed elements.

This is the philosophy of the Sāṃbhava Darśana, and it will be seen that though it admits a male element in the beginning, still it is thoroughly subdued by the female element which becomes predominant, and the highest deity is a goddess, viz., Tripurasundarī. The ambition of every pious follower of the system is to become identical with Tripurasundarī, and one of his religious exercises is to habituate himself to think that he is a woman. There is a Śākta ascetic in a village in the vicinity of Poona, who, I am told, dresses himself like a female.

The Varivasyārahasya enters also into the details of the Śakti worship and explains their hidden sense. At the end of the commentary on the Kāmakaḷāvilāsa we are told that no one can attain the knowledge of Brāhma(n) as above explained or enter into a union with Śiva or Tripurasundarī who does not assume a Dikṣhā, i.e., who does not devote himself to a certain system of religious exercises. There are three kinds of Dikṣhā,—*Apārī*, *Śaktī*, and *Sāṃbhārī*. The Dikṣhā can be attained only by the propitiation of the supreme deity. This propitiation is effected by three modes of worship which are called *Para*, *Apra*, and *Parāpara*. The first consists in fully concentrating the mind on the Devī as sitting in the lap of Śiva in the Mahāpadmarāna (a garden of lotuses), as possessed of a body which is pure joy and is the original cause of all, and as identical with one's own self. The second is the *Chakrapūjā*, the worship by means of the mystic circles, which is a Bāhyanāga or material worship, and the third consists in studying and knowing the true doctrine (?).

The propitiation by the mode of the Chakrapūjā is effected by offering to the Devī the highest nectar, i.e., wine. Meat and fish are also to be offered and in a text quoted in connection with this matter, five things the names of which begin with *m* are mentioned as calculated

Māṃsa or me
Matihuna or
to by those w

liquor,
u, and
sorted
The

Modes of propitiating the highest deity.

systems inculcated in other Tantras such as the Mahāmāyāsambhara were no doubt equally with this system taught by Śiva, but they are not to be followed; for Śiva taught them in order to delude the wicked, and men with lower qualifications only should resort to them. It will thus appear that the Tantras inculcate the worship of the supreme female deity in a large variety of mutually inconsistent forms, some of which are dark and terrific. There were a great many sects of Devi-worshippers and each system of worship was conceived in a distinctive spirit. (Appendix III, JJJ.)

Relations between this and the other Tantrika systems.

CLASS XVI.

ART.

No. 247 is a copy of the first two out of the seven chapters of a commentary on the Saṅgitaratnākara by Kallinātha, son of Lakshmanārya. The manuscript is very old and the leaves are in a dilapidated condition. We have a fragment of a work on dancing (No. 248), and another of a work on house-building called Aparājita-prichchhā by Bhavadeva.

CLASS XVII.—JAINA LITERATURE.

1. OF THE DIGAMBARA SECT.

A.—Dharma.

In the Pravachanaparīkṣhā by Dharmasāgaragani to be noticed in connection with the literature of the Śvētāmbaras, it is stated that the Digambara sect originated in the year 609 of Mahāvira corresponding to 83 A.D., on the supposition that Mahāvira's Nirvāṇa took place in 470 before Vikrama or 526 before Christ. One of the earliest authors whose works are referred to by subsequent writers is Kundakundāchārya. The line of High-priests founded by him is mentioned in an inscription dated 1127 Saka. (Journ. B. B. R. A. S. Vol. X. p. 236.) Three of his works, the Ashtaprabhriti, the Bhāvadiprabhriti, and the Samayasāra, exist in Dr. Bühler's collection of 1875-76. There is another copy of the last in my collection of 1881-82 and in the present collection are two manuscripts of two more of his works, the Pravachanasāra (No. 304) and the Niyamasāra (No. 299). The first consists of Prakṛit Gāthās by Kundakundāchārya with a Sanskrit translation by Anantachandra, and an excellent exposition in Hindi by Hemarāja, who wrote his commentary at the instance of Kāmūrapāla (Kamalapāla) of Agra. Kāmūrapāla represented to Hemarāja that the Samayasāra had already been explained in Hindi by Rājasmalla, and if the same thing were done with the Pravachanasāra, the religion of the Jina would flourish in all its branches; and requested him to write a Hindi commentary on the work. This commentary was finished on Sunday the 5th of the light half of the month of Māgha in the year 1709 during the reign of Shah Jehan. The present manuscript was transcribed in Samvat 1809, so that the date 1709 must refer to the Samvat or Vikrama era; and is thus equivalent to 1653 A.D. when Shah Jehan was on the throne of Delhi.

Pravachanasāra by Kundakundāchārya with a Hindi commentary.

The first leaf of the manuscript is missing but from the Hindi commentary on the second it appears that it contained a Gāthā

expressive of adoration of Vardhamāna, the last Tīrthamkara. In the second Gāthā obeisance is rendered to the other Tīrthamkaras along with the Siddhas and Śramanas, and in the third to the Arhats living during the author's time. In the fourth and fifth after having in this manner adored the Arhats, Siddhas, Ganadharas, Adhyāpakas, and Sādhus, who we are told constitute the five classes of Parameshūthins, the author expresses his submission to or dependence on (Upasamāpadya) that "state of serenity" (sāmya) attained by them which leads to Nirvāna and which is associated with or follows upon faith in the correct doctrine (Viśuddhabodarsāna) and knowledge (Jñāna). The sixth Gāthā sets forth that a Jīva or soul obtains Nirvāna and also the dignity of the sovereign of the gods, Asuras,

The three jewels.

which is unaccompanied by desire (Vitarāga) and the other which is accompanied (Sarāga). The first leads to Moksha or eternal bliss and the second to the sovereign dignity spoken of in the Gāthā. In the seventh Gāthā we are told that Chāritra or right conduct is Dharma; Dharma is what is called Sāmya (serenity or equanimity), and Sāmya is a condition induced on the soul or the developed orance (Moha) and sets forth that the that that condition

lasts the object itself; therefore, when the condition of Dharma is developed in the soul it is the soul itself, i.e., Dharma is the soul in that developed condition.

The three kinds of development of the soul

Ninth Gāthā.—Jīva, being capable of development or change becomes meritorious (Sūbha) when merit is induced in him by such deeds as alms-giving, worshipping, observing vows and fasts; full of demerit (Aśubha) when that quality is developed by deeds of demerit; and pure or serene when developed as free from desire.

Tenth Gāthā.—There is no substance without some development (Parināma), nor is there development without substance; a thing's having existence is its being made up of substance, quality, and development.

Eleventh Gāthā.—The soul or Ātman that develops in the form of Dharma obtains the bliss of Nirvāna when he realizes in himself the "pure" or "serene" (Suddha) i.e., when the Dharma is of that nature; and heavenly bliss when the meritorious (Sūbha) is realized, i.e., when the Dharma consists of merit.

Twelfth Gāthā.—When the soul realizes in himself demerit, he becomes a low man, a brute, or a denizen of hell, and being subject to a variety of torments wanders for long (through the circle of existences).

The highest development and its results.

Thirteenth Gāthā.—Those who become perfect through being developed into pure serenity (Suddha Dharma) enjoy in themselves bliss surpassing every other kind of it, beyond all pleasure of sense, incomparable, endless, and indestructible.

* This expression always means seeing or believing in the truth of the doctrines of Jina.

Fourteenth Gāthā.—That Śramaṇa is to be considered as having realized the pure or serene in himself (Suddhōpayukta) who knows perfectly all things and the systems that explain them, who possesses self-restraint and has practised austerities, who is free from desire, and to whom pleasure and pain are alike.

Fifteenth Gāthā.—He who has become pure by the realization in himself of the pure or serene, is free from the dust in the shape of every thing that acts as an obstruction to knowledge (*Antarāya*) and that deludes or misleads (*Moha*), and thus obtains omniscience and becomes self-sufficient.

Sixteenth Gāthā.—Having thus attained to his nature (the highest development of his nature) and become omniscient, deserving of respect from the lords of the three worlds, and self-sufficient, he becomes what is called Svayambhū.

Seventeenth Gāthā.—There is in him then production (of the highest nature) not to be followed by destruction and a destruction (of the lower nature) not to be followed by production; thus in him unchangeable existence, production, and destruction are united.

Eighteenth Gāthā.—With reference to one development, or another (time); product another

Nineteenth Gāthā.—After his *Ghāti-karmaṇs** (the disabling *Karmaṇs*) have been destroyed and he has come to have infinite power and extensive light, his knowledge no more depends on the senses, and he develops in the form of pure knowledge and bliss.

Twentieth Gāthā.—The possessor of pure knowledge (i.e., a Kevalin) has no bodily pleasure or pain, since he does not depend on or has no senses. The nature of his knowledge and his bliss should therefore be understood.

Twenty-first Gāthā.—To him (Kevalin) who has developed in the form of pure knowledge, all the developments of substances (past, present and future) are directly perceptible; he has not to go through the efforts *Asaṅgrahat*, and others (as ordinary mortals have).

Twenty-second Gāthā.—Nothing is imperceptible to him who has himself become pure knowledge and who possessing the perceptive power of the senses has not the senses themselves.

entrance on the path that leads to eternal bliss.—Govindamāda's commentary on Śaṅkarācārya's Bhāṣya on II, 2, 33.

which a sensible to determine stage; desire to act perception is tion possible is

Twenty-third Gāthā.—The soul or Ātman is co-extensive with knowledge; knowledge is co-extensive with the objects of knowledge; the objects of knowledge are Loka (or the universe of things) and A'loka (or pure vacuity); and therefore knowledge is all-reaching.

Twenty-fourth Gāthā.—He who does not believe the Ātman to be as extensive as knowledge must believe it to be either smaller or larger than knowledge.

Twenty-fifth Gāthā.—If the Ātman be smaller, then knowledge, being Achetana or not-knowing, will not be self-conscious; since being larger, knowledge must exist in some place without Ātman who alone is Chetana or knowing; if it be larger, then, in places where there is no knowledge, he will not know or be Chetana, i.e.; Ātman will have to be considered as Achetana in those places in which there is no knowledge.

Twenty-sixth Gāthā.—The best of Jinas is everywhere and all things in the universe are in him, (in the sense in which all things reflected in a mirror are in the mirror); for he is pure knowledge and they are the objects of knowledge. (This follows from Gāthā 23.)

Twenty-seventh Gāthā.—The best of Jinas is everywhere and all things in the universe are in him, (in the sense in which all things reflected in a mirror are in the mirror); for he is pure knowledge and they are the objects of knowledge. (This follows from Gāthā 23.)

When Karman acts
as a fetter.

Then up to Gāthā 52 a good deal more is said with regard to Jñāna or knowledge. In the 43rd and 44th we are told that the best of Jinas have taught that Karman necessarily ripens and produces its effects; but it acts as a fetter (Bandha) only when delusion, desire, and hatred are produced by those effects; if one does not allow himself to be so deluded, attracted, or repelled, it does not act as a fetter tying him down to the circle of births. Even the

Kshāyika Jñāna.

produce delusion or desire; hence they do not act as a fetter. That

the Kshaya or destruction of

acts simultaneously the past,

things; while that knowledge

which is not simultaneous but is produced by degrees after one comes

in contact with objects is not Kshāyika, nor eternal, nor all-embracing.

Then, up to Gāthā 68 we have what is called Atindriya-

sukhādhikāra or the treatment of the bliss enjoyed by the Keralin

who has no senses; and afterwards of the happiness derived from

the senses. This last depends upon Subhopayoga or the realization

of the Sabha or meritorious. He who devotes himself to the wor-

ship of the deities, the Yatis (ascetics), and the preceptor, and to

a virtuous course of conduct, and observes fasts, is a Subhopayogin.

By this course of conduct a soul attains happiness in one or all of

the three conditions of life, viz., that of a brute, man, or god. But

this is a bodily happiness and does not spring from the nature of

the soul; it is associated with misery; it only sharpens desire while

being enjoyed and thus brings on restlessness. So that this sort

of happiness is hardly to be distinguished from the misery that

Happiness of the
second developed
condition of the
soul.

follows the realization of the sinful character (Aśubhopayoga). There is little to choose between them. Real bliss is to be attained by him only who puts an end to all delusion (Moha), desire (Rāga) and hatred (Dveṣha), and one can do this only by knowing the truth taught by the Jina, and learning to distinguish himself as the pure knowing soul or light from all other things which are insensate.

With Gāthā 92 ends the explanation of the Jñānatattva which The consideration of the subject ends.

or developments or modifications. Qualities are inseparable from Dravya and are looked upon as constituting the breadth of a Dravya, while modifications extend over time and involve sequence and constitute the length of a Dravya. There are modifications of substance and modifications of qualities. The modification resulting from a combination of substances is substantial modification (Dravyaparyāya). This is of two kinds:—1st, that produced by the combination of like substances, and 2nd, that produced by the combination of unlike substances. The combination of atoms of the same substance to form a Skandha such as Dryanuka Tryanuka, &c., is an instance of the first kind; and men, gods, &c., resulting from the combination of spirit (Jīva) and matter (Padgala), are instances of the second. Modifications of qualities are also of two kinds:—1st, that produced by the increase or decrease of the qualities of the same substance; and 2nd, that which is due to the combination of the qualities of different substances.

Object.

Dravya with Guṇas and Paryāyas.

It is the nature of Dravya or substance to have qualities and modifications, and to be subject to production and destruction at the same time that it has permanence, (Utpādayināśadhrauvya). To be thus is to exist. Though a substance is spoken of as something distinct from its qualities or modifications still it is to be considered as identical with them, since neither of them can exist without the other. When an old form or modification, such as that of loose earth, is destroyed, a new one such as that of a jar is produced, and in both cases we have the same substance, viz., earth. Thus at one and the same

continuance or

ings, one called

The production

ly existing, if we

think of it from the latter point of view, i.e., as a Paryāya or modification; while it is not the production of something not previously existing, when we look at it from the former point of view, i.e. as a Dravya or substance. So when a soul becomes, through his merits or demerits, a god, a man, or a denizen of hell, from the first point of

The seven modes of assertion.

Saptabhaṅginaya or the seven modes of assertion. You can affirm existence of a thing from one point of view (Syādasti), deny it from another (Syānāsti); and affirm both existence and non-existence with reference to it at different times (Syādasti nāsti). If you should think of affirming both existence and non-existence

at the same time from the same point of view, you must say that the thing cannot be so spoken of (Syād avaktavyah): Similarly, under certain circumstances, the affirmation of existence is not possible, (Syād asti avaktavyah); of non-existence (Syād nāsti avaktavyah); and also of both (Syād asti nāsti avaktavyah): What is meant by these seven modes is that a thing should not be considered as existing everywhere, at all times, in all ways, and in the form of every thing. It may exist in one place and not in another, at one time and not at another, &c. It is not meant by these modes that there is no certainty or that we have to deal with probabilities only, as some scholars have thought. All that is implied is that every assertion which is true is true only under certain conditions of space, time, &c. This is the substance of the section which treats of Dravyasādhānya or Dravya generally.

Species of Dravya
and their proper-
ties.

Then we have Dravyaviśeṣa. Dravya is divided into Jīva and Ajīva. Jīva is Chetana, i.e. sentient or conscious, and Ajīva Achetana, i.e. insentient or unconscious. The latter is of five kinds—Pudgala (matter), Dharma (right conduct), Adharma (unrighteousness), Kāla (time), and Ākāśa, (space) Ākāśa is divided into two parts, Loka and Aloka. The first is filled with Jīva and the first four

or time, to render the modifications of substances possible; and of Jīva or Ātman, to undergo Upayoga, i.e., the realization of the three kinds of nature mentioned before. A Jīva or Ātman in a worldly condition has four kinds of Prāṇa or living powers, viz., 1st, Indriya-prāṇa or the sensational power of five kinds; 2nd, Balaprāṇa, or the power of action by means of the body, speech, and mind; 3rd, Āyuhprāṇa or the power of sustaining a bodily form; and 4th, Ānāpānaprāṇa or the power of respiration. The first being of five kinds and the second of three, we have altogether ten. The four kinds of Prāṇa are the effects of Pudgala; and the Jīva having delusion, desire, and hatred developed in it, becomes tied down to the Karman which Pudgala generates and to the Prāṇas, and thus experiences the fruit of the Karman, and while so experiencing contracts the ties of other Karmans. "The Ātman being sullied by Karman assumes Prāṇas again and again as long as he does not abandon his attachment to the body and other external objects," (24). The several forms of god, man, brute, &c., which the same soul goes through, are due to Nāman (name) and Karman which spring from the Pudgala (27). The body, the Manas (mind), and speech are the effects of Pudgala; and a Pudgala substance is a collection of atoms. "I am not made up of Pudgala, nor have I made the collections of Pudgala atoms; therefore am I not the body nor its creator," (36). Karman arises from Pudgala, but it operates

What in man be-
longs to his own
nature and what
to Pudgala.

soul consisting of desire, hatred, and delusion produces Bandha or the fettered condition, (54). The Ātman is the author of his own condition or development, not of that of the Puḍgala; the actions of the Puḍgala are not done by the Ātman though he is associated with the Puḍgala, (58, 59). When the Ātman having desire and hatred is developed into the Subha (good) or Aśubha (evil) condition, then Puḍgala develops into the eight kinds of Karman* the first of which is the concealment of the truth; and since both are associated together in the same place, that Karman operates as a fetter to the soul, (60, 61). The fetters of the soul are really his delusion, desire, and hatred; and the actions of the Puḍgala are so only in a secondary sense, (63). He who does not abandon his attachment for his body and possessions and thinks 'here I am', 'this is mine,' abandons the path of a Śramāṇa and goes astray, (64). 'I do not belong to others, others do not belong to me, I am mere knowledge (Jñāna)'; he who thinks thus thinks really of himself as the Ātman, (65). I think myself to be knowledge and faith (Darśanabhāta), not to be apprehended by the senses, the great being, firm, unchangeable, and independent, (66). Bodies, possessions, pleasure, pain, enemies, and friends are not everlasting; the pure nature of the soul as knowledge and faith is everlasting, (67). He who being purified contemplates himself as such cuts the knot of delusion, (68). The knot of delusion being cut, desire and hatred being destroyed, a man assumes the nature of a Śramāṇa indifferent to pleasure or pain, and attains eternal happiness, (69).

Having in this manner explained the nature of the particular Dravyas and the three conditions of the Jīva or Ātman, our author proceeds to describe the way of attaining the highest condition, viz., that of purity and simple thought in which there is eternal bliss. That way is to become a Śramāṇa after one has taken leave of his relations and friends. Here two leaves of the manuscript are missing. But the frame of mind in which one should enter on that condition of life appears to have been given here in this way. The man should think that nothing in the world really belongs to him, should have subdued his passions, and should be determined to go through the several modes or processes of attaining knowledge and faith and of Chāritra, Tapas, and Virya. The commentator states that the modes or processes of attaining knowledge and faith are eight in each case, Chāritra is of thirteen kinds, Tapas of twelve kinds, and Viryāchāra is intended to bring forth the powers of one's own soul. The intending Śramāṇa should also have assumed Yathā-jātarūpa, literally "that form in which one is born," the original or primitive and uncontaminated form. The external requisites of a Muni or Śramāṇa laid down by the Jina are that he should assume such a form, and should shave off his hair and moustache, should have no property, abstain from killing, and should not adorn his

How to attain the highest condition of which the soul is capable.

Requisites of a Śramāṇa.

body. The internal requisites which put a stop to future births are, that he should be free from attachment to worldly objects, that he should be devoted to the purification of his nature (Upayogaśuddhi),

He should also realize in himself

preceptor who initiates him may
ows; and then it is that he becomes

are the primary requisites of a

S'rāmaṇa as laid down by the best of Jinās, and if they are set at naught through carelessness, the S'rāmaṇa has to be re-initiated. (a) Vratas or vows for avoiding sinful actions which are five* according to the commentator; (b) Samitis for the preservation of the vows, which are also five†; (c) Indriyaroḍha or the restraining of the five senses; (d) shaving off the hair; (e) six‡ Āvāśyaka observances; (f) Achēla, 'not wearing cloth' or nudity; (g) Asnāna, "not bathing"; (h) Kshutisāyana, "sleeping on the bare ground"; (i)

Moral discipline by
means of Vratas,
Samitis, &c.

steal (even
y.—Sakala-

† They are:—1 Iryāsamiti, going by paths trodden by men, beasts, carts, &c., and looking carefully, so as not to occasion the death of any living creature; 2

darśana-saṃgraha, p. 39.

Attachment to
evil names, in
This is done
hanging down
distance of 10
Dharmāṅgita.

Adantadhavana, "not cleansing the teeth"; (k) Sthitibhojana, "dining while standing"; (l) Ekabhukta, "taking one meal only." In all there are twenty-eight observances, (7, 8). If after the holy bodily observances have been begun a break occurs, it should be condoned by processes the first of which is Ālochana or confession. And if there is an interruption in the internal advancement, the Śramaṇa should go to another Śramaṇa who is proficient in the doctrine of the Jīna, confess his fault and abide by his directions, (10, 11). Wherever he lives, whether in the company of other Śramaṇas or alone, a Śramaṇa should take care that his vow is not violated, and should avoid attachment for all things other than his pure soul. The Śramaṇa's vow is to be considered as properly observed only then, when he avoids all attachment, devotes himself to the true doctrine and to the acquisition of knowledge, and fulfils the (twenty-eight) primary requisites, (12, 13). Attachment to objects other than one's pure soul operates as a fetter; therefore do Śramaṇas abandon everything. Without total renunciation the heart is not purified; and if the heart is not purified what possibility is there of the destruction of Karman? (18, 19). But this general rule has exceptions. A Śramaṇa may, having in view the necessities of the time and place when and where he lives, take such things to himself as do not check his highest development, (21). Such form of the body as befits a Śramaṇa, the words of a Guru, discipline (Vinaya), the study of the Sūtras, must be accepted (24); these cannot be renounced. So also the things the abandonment of which would check progress must be accepted. Without the body you cannot go through the whole discipline which brings on the highest development; it should therefore be preserved and food taken to preserve it. But if the food is acquired by begging without committing the forty-two faults, the Śramaṇa who eats it may be said in effect not to eat it, (26). He is a Śramaṇa who does not care for this world or for the next, who eats and moves just in the proper manner, and who is free from Kāṣhāya, i.e. love and hatred or likes and dislikes, (25). The body is the only property of the Śramaṇa and for it even he has no attachment.

This is the Āchāra or course of conduct prescribed for a Śramaṇa; but one essential thing more is required for the attainment of Mokṣha. He who is absorbed in one thing only is a Śramaṇa. Such singleness of devotion he only has whose knowledge about the nature of things is certain, and certainty of knowledge can be had from the Āgamas or Jaina sacred books only; therefore, the study of Āgamas is a matter of the highest importance, (1). The Śramaṇa who has not studied the Āgamas does not know the nature of his soul and the nature of things distinct from the soul; and it is not possible for him to put an end to Karman if he does not know the nature of these things, (2). All objects with their various qualities and developments are properly explained in the Āgamas, and the Śramaṇas know them only by learning the Āgamas, (4). If a Śramaṇa does not study the Āgamas, there can be no moral discipline, how can . . . does not become

Perfect faith in the true doctrine necessary for a Śramaṇa.

No moral discipline without knowledge.

No knowledge without faith in the Scriptures.
No eternal bliss by mere faith without moral discipline.
Therefore the three jewels necessary.

perfect by merely learning the Āgamas if he has no faith in what is taught there about things; nor does he obtain eternal bliss (nirvāṇa) by mere faith if he does not go through the moral discipline, (6). —Here is explained the necessity of the so-called three jewels (Ratnas), for the body and other things, he does not become perfect or attain eternal bliss even if he knows all Āgamas, (8). That Śramaṇa who has realized the five Samitis and the three *Gūptis, restrained the five senses, got over the Kaṣhāya,† and has Darśana and Jñāna fully, is to be considered as having undergone thorough discipline (Sahyata), (9). Friends and foes, pleasure and pain, praise and censure, a clod of earth and gold, are alike to him, (10). He who is perfected simultaneously in Darśana, Jñāna, and Chāritra is to be regarded as having attained singleness of devotion (Aikāgrya) and has completely realized the nature of a Śramaṇa.

The Śramaṇas who attain the second condition only.

The way to eternal bliss has thus been shown. The author next proceeds to mention the duties of the Śramaṇas who realize the Subha or good only and not the Suddha. These two classes of monks are mentioned, he says, in the scriptures; the first have Āsava† and the last are free from it. The duties of the Subhopayogin are:—

passion without expecting anything in return; and doing what he can to bring relief when he sees a Śramaṇa afflicted with disease, hunger, thirst, and fatigue. Such a course of conduct is good for a Śramaṇa; but for a Gṛihastha or householder it is of the highest importance and leads him indirectly to Moksha. Then follow a few

15081

Gāthās with five. Each of these five jewels are :—1, Samsāratattva, 2, Mokṣatattva, 3, Mokṣatattvasādhaka, 4, Mokṣatattvasādhana, 5, Śāstraphalābhā. In the first of these Gāthās, it is stated that he who does not apprehend the true doctrines which form the Jaina creed and believes his fancies to be true, revolves in the circle of existences for ever. 2.—He whose conduct is not improper, and who has firm belief in the truth, and is at peace, does not remain long without the fruit. 3.—He who knows all things truly, is free from attachment for external as well as internal things foreign to his true nature, and has no desire for the pleasures of sense is called S'uddha or pure. 4.—He who is pure is a real Śramaṇa, he alone knows the correct doctrine and possesses true knowledge, and he alone attains Nirvāṇa. The next five leaves being lost, the fifth Gāthā is not before me. (Appendix III. KKK.)

The five jewels.

This is a summary of the Jaina doctrines as explained by a teacher of very great authority among the Digambaras. The idea of the three conditions of the soul, the sinful, the meritorious or virtuous, and the pure or serene, with the corresponding fruits of a miserable life among the lowest orders of being, of a life of happiness and pleasure in the regions of the gods, and of eternal bliss, is common to this system with the Sāṃkhya, the Advaita Vedānta, and Buddhism. But it differs from the last in maintaining the existence of the soul as an independent substance, and from the other two in regarding love, hatred, merit or virtue, &c., as qualities of the soul, and in maintaining that the soul is capable of development or modification. According to the Sāṃkhya and Vedānta, the soul

Comparison of the cardinal doctrines of Jainism with those of the Sāṃkhya, Vedāntic and Buddhist systems.

the insentient principle, which is Prakṛiti in the first system, and Māyā or Avidyā in the second. With the Jainas the fettered condition is the result of the qualities of the soul, love or desire and hatred, and of their insentient principle, the Puḍgala. To distinguish the soul from the Prakṛiti or Avidyā with its results and know it as distinct is what is necessary for Mokṣhā or deliverance according to those two systems; while according to the Jainas, that condition of the soul in which it loves and hates must give way to the development of the highest qualities, viz. purity, serenity, and limitless knowledge. In admitting love, hatred, and others as the qualities of the soul, the Jainas agree with the Vaiśeṣhikas. On one or two points they hold a view which is of the nature of a compromise between the Sāṃkhyas and the Vedāntins on the one hand and the Vaiśeṣhikas on the other. The former maintain the doctrine of Satkārya, i. e., that an effect is the same as its material cause or pre-exists in that cause and is only made manifest by the operation which that cause undergoes; while the latter advocate the doctrine of Asatkārya, i. e., that the effect which is produced is something new and did not exist before. But the Jainas maintain that an effect pre-exists in the cause in one sense and is a new thing in another. If you look at an effect such as a

jar as a mere substance, the substance is the same as in the loose earth of which the jar is made; but if you look at the jar as a modification, it is new and did not exist when the earth was in the condition of loose particles. Similarly, Dravya as the substratum of qualities is not recognised by the Sāṃkhyas and Vedāntins; with them a Dravya and its qualities are identical. The Vaiśeṣikas regard the two as distinct but connected together by the relation of Samavāya (constant connection). The Jinas admit Dravya as the substratum of qualities, but like the Sāṃkhyas and Vedāntins regard both as identical, since one of them cannot exist without the other.

Jainism not a sect
of Buddhism.

The Jinas attribute the fettered condition of the soul or Bandha to delusion, desire, and hatred, or more systematically to Kaśāya as explained in a former note, and inculcate moral discipline as the means of destroying them. The Bauddhas also seem in a way, according to some writers, to attribute it to desire; but they trace worldly misery and the succession of births and deaths to Avidyā or ignorance of the truths that everything is momentary and there is no such permanent substance as the soul. This is unknown to Jaina metaphysics; but the two systems agree in laying down moral discipline as the way of riddance from the Samsāra. They have also got some names such as Arhat, Śramaṇa, and Jina, which are common, though the Jinas have altered the sense of a few, such as the term Puṅgava. But the doctrinal differences and differences on minor points are so great that Jainism and Buddhism must be considered as two different systems of religion springing from the same stream of ideas, just as in modern times the systems of Rāmāṇja and Madhva have sprung up from the same current of Pāṇcharātra and Vedāntic ideas; and one of them can, by no means be considered to have branched off from the other. But that as a system Jainism is much later than Buddhism is, I think, unquestionable; because, 1st, some of its ideas resemble those of the Vaiśeṣikas; 2nd, a morbid extravagance characterises its moral discipline, while the tone of that of Buddhism is much more healthy; and 3rd, its sacred language is the principal Prakṛit while that of the Buddhists was originally the Pāli; and the Prakṛits were, as I have stated elsewhere, formed in my opinion about the beginning of the Christian era. So that though the Niggaṇtha Nātaputta may have flourished about the time of Buddha, Jainism must have received a definite shape and the sect become compact several centuries later. But of this more hereafter.

The Niyamasāra.

No. 209 is a copy of the Niyamasāra with a commentary by Padmaprabhamuladhārideva. The manuscript is in many places unreadable. In the second Gāthā it is stated that Mārga and Mārgaphala are mentioned in the system of Jina; Mārga is the way to deliverance (Moksha), and its fruit is Nirvāna. 2. Niyama means that which must be necessarily done; and Jñāna or knowledge, Darśana or faith, and Chāritra or moral discipline constitute Niyama. 3. Niyama is the way to deliverance and its fruit is the highest Nirvāna. The work thus expounds the whole discipline which the seeker of eternal bliss should subject himself to; and the great vows, the Samitis, the Gaptis, &c., are explained. In the introduction,

Nature of its contents.

the commentator renders his obeisance to Siddhasena, to Akalaṅkabhāṭṭa who was a "sun to the lotus in the shape of reasoning," to Pūjyapāda who was a "moon to the sea of words" (grammar), and to Viramandina. In the body of the work, Padmaprabha quotes Amṛitachandra, Guṇabhadra, Samantabhadra, Somadeva and others.

The work contains twelve Adhikāras which are as follows:—1st, Jīva, 2nd, Ajīva, 3rd, Bhāva, 4th, Vyavahārachāritra, 5th, Nīśchayapratikramana, 6th, Nīśchayapratyākhyāna, 7th, Alochana, 8th, Suddhanīśchayanāpṛiyeścīṭṭa, 9th, Paramasamādhi, 10th, Paramabhakti, 11th, Nīśchayaparamāśyaka, 12th, Suddhopayoga. Each of these is called a Śrutasādhana. At the beginning of the fifth Adhikāra, Mādhavasenasūri is adored by the commentator and at the end Viramandina.

No. 297 is a manuscript of the Dharmāmṛita by Āśādhara with a commentary by himself entitled Bhavyakumudachandrikā. The work has nine chapters. In the first, the general nature of Dharma consisting of the three jewels is explained; and in the second the nature of Samyaktva as well as the way of realizing it. Mithyātva is faith in gods that have animal and human attributes such as hunger, desire, and hatred, in teachers who are encumbered with clothing, &c., and in Dharma that allows of the destruction of life; and the opposite of this is Samyaktva. So that Samyaktva is faith in the Jaina, or in this particular case, the Digambara doctrines, and Mithyātva is faith in other creeds. In the Niyamasāra also it is stated that Samyaktva is the result of faith in the doctrines laid down in the Āgamas revealed by the Āpta who is spoken of as one who is free from all shortcomings and in whom the highest qualities have been developed. The subjects treated in the following chapters are these:—III. Jñāna; IV. Chāritra or Samyakchāritra; V. Piṇḍarīkuddha or the unobjectionable food; VI. Mārgamahodyoga, i. e., the subduing of the passions, such as anger, pride, &c., and the acquisition of the gentle virtues; VII. Tapas—(1) external, consisting in fasting or eating little, &c., and (2) internal, consisting in Alochana or confession, Pratikramana, and several other processes*; VIII, the six Āśyakas explained in a former note; IX, the daily and occasional duties (Nitya and Naimittika) such as the adoration of the Jinas and of the Guru, the worship of the images of the Tīrthankaras, and others.

Dharmāmṛita
with a commentary
by Āśādhara.
Contents.

At the end of the work Āśādhara gives his own history. Āśādhara belonged to the family of Vyāghravarāla and was the son of Sallakshana or Lakshana and his wife Ratnī. He was born in the fortress of Mandalakara situated in the country of "a lac and a quarter" (*ajḍalakhsha*) which was the ornament of the Sākambharī Lake. He had by his wife Sarasvatī, a son of the name of Chhābada who was a favourite of Arjunadeva, king of Mālava. Āśādhara was lovingly complimented by the sage Udayasena in the words, "Great is Āśādhara who is the swan on the lotus of the family of Vyāghravarāla, the son of Sallakshana, and the Kālidāsa of the Kaliṅga, whose limbs are gratified by drinking the nectar of poetry and who possesses an all-seeing eye of wisdom." Madanakīrti the

Āśādhara's history.

* These will be fully given below.

great Yati or ascetic also said to him, "You are a store of wisdom." When the country of "a lac and a quarter" was subdued by Sâhiba-vandina the king of the Turushkas, Âśâdhara being afraid of religious violence (literally, destruction of righteousness), emigrated to the country of Mâlava in which the holy triad flourished under the fostering care of the king of the Vindhya, and living in Dhârâ with a large family, learned the principles of the Jaina faith and Jainendrayâkaraṇa from Paṇḍita Mahāvira, the pupil of Paṇḍita Dharasena. He was praised by Vilhara, "the lord of poets" and the minister for peace and war of Vijayavarman, king of the Vindhya or Mâlava, in the words, "Noble Âśâdhara, know that being a son of Sarasvatî you are my brother, as a matter of course, and a friend; and to say that you are so in words involves redundancy." Âśâdhara afterwards lived in the city of Nalakachchhapura for advancing the cause of the Jaina faith, in the territory of king Arjuna which was full of Śrâvakas. He taught grammar to Paṇḍita Devachandra and others, to Viśâlakīrti and others the six Tarka-śâstras which operated in their hands as a weapon for conquering all enemies, the works or doctrines of the Jina to Vinayachandra and others, and poetry to Vâlasarasvatî and Madana the great poet, so that they became renowned among men of taste and culture.

List of his works. Âśâdhara wrote the following works:—1, Prameyaratnâkara, a metaphysical treatise containing a clear exposition of the Syâdvâda; 2, Bharatesvarâbhyudaya, a poem, having at the end of each canto a stanza containing the word Siddhi, with a gloss; 3, Dharmâmṛita containing the essence of the teaching of the Arhat, with a gloss entitled Jñânadīpikâ; 4, Râjimatīvipralambha, a small poem on Nemi, with a gloss; 5, Adhyâtmarahasya, composed at the command of his father and much liked by those who have begun the practice of Yoga; 6, glosses on the Mâlârâdhanâ, Chaturvîṃsatīstava, &c.; 7, Kriyâkalâpa from the Amarakośa; 8, a commentary on Rudraṭa's Kâvyâlambikâ; 9, Sahasranâmastavya of the Arhats with a gloss; 10, Jinayajñakalpa, with a gloss entitled Jinayajñakalpādīpikâ; 11, Trishashtīsurīti, containing stories about the sixty-three persons abridged from sacred (Ārsha) Mahâpurâṇas, with a commentary; 12, Nityamahoddyota describing the manner of washing the [images of the] Jinas and worshipping them; 13, Ratnatrayavidhâna, explaining the importance of the worship of the Ratnatrayavidhâna; 14, Aṣṭâṅgahridayoddyota, written to render the Vâggbhâṣasamhitâ plain." Âśâdhara, the author of so many works wrote this commentary to elucidate the duties of the Yatis laid down in his own Dharmâmṛita. There was a rich man of the name of Pâpa, the foremost of the citizens of Nalakachchhapura, who belonged to the family of Khaṅkhiya. He was a Jaina and a good and virtuous man, of gentle manners and liberal in his gifts for the worship of the Jinas. He had two sons of the names of Bahudeva and Padmasînha. Bahudeva's sons were three, Haradeva, Udayin, and Stambhadara. Haradeva represented to Âśâdhara that Mahichandra the Śâdhu had caused to be written a commentary on the duties of the lay followers laid down in the Dharmâmṛita, and solicited him to do him the favour of writing a commentary on the duties of the Yatis or monks which portion of the work was unintelligible even to the most intelligent. Being so

requested by Haradeva and out of regard for Dhanachandra, Pandita Āśādhara composed this commentary entitled Bhavyakumudachandrikā. It thus appears that we have before us one only of the two parts of the Dharmāmṛita, the portion containing the duties of lay followers (Śrāvakas or Gṛihasthas) not being in this manuscript. The commentary was composed in a Jaina temple in Nalakachchhapura in the reign of Jaitugideva, the son of Devapāla, king of Mālava or Avanti and belonging to the Pramāra race; and was finished on Monday the 5th of the light half of Kārtika in the year 1300 of Vikrama. (Appendix III. LLl).

Of the works mentioned by Āśādhara as having been composed by him we have, besides the Dharmāmṛita, No. 10, Jinayajñakalpa, in Dr. Bühler's collection of 1875-76, and Nos. 9 and 11 have been purchased by me since. At the end of the latter there is a Prasasti like the one under notice but much shorter, and most of the verses in it are the same as in the other. The work, however, was composed in 1292 of Vikrama, that is eight years before the commentary on the Dharmāmṛita. The reigning prince even then was Jaitugideva, son of Devapāla of the Pramāra race, and Āśādhara was living at Nalakachchhapura and composed the work in the temple of Nemi.

How many of these exist in our collection.

The Sāhibavandina, after whose conquest of the country about the Sāmbhar lake Āśādhara emigrated to Mālava, must have been Shaha-buddin Ghori who vanquished Prithurāj, king of Ajmir and Delhi, in 1193 A. D., and laid the foundation of the Mahomedan empire in India. The two dates given by our author correspond to 1236 A. D. and 1244 A. D. When Āśādhara left his country he must have been a young man, for he studied the doctrines of Jainism and grammar at Dhārā. For this reason and also because the fear of religious violence that drove him away must have been excited in the minds of the people immediately after the Mahomedan conquest, it appears likely that he left the Sāmbhar country soon after 1193 A. D.; so that at the time when he wrote the Trishashtismṛiti (No. 11) he must have been in Malwa for about forty-two years. During this time he speaks of three reigning kings of Malwa, Vijayarman, whose minister Villhaga was his friend, Arjuna during whose reign he went to live at Nalakachchhapura and whose favourite his son was, and Jaitugideva, the son of Devapāla. In the list of the princes of Malwa hitherto traced we have the name of Arjuna and his latest known date is 1272 Vikrama, i.e., 1216 A. D. He is therefore the Arjuna spoken of by our author; but he must have died before 1292 Vikrama, since Jaitugi was the reigning prince in that year. The name of this king as well as of his father Devapāla have not yet been found elsewhere, and the latest prince we know of is Arjuna. The Vijayarman mentioned by Āśādhara may have been Jayavarmadeva, the son of Yasovarman. This last prince ascended the throne in 1190 samvat or 1134 A. D., wherefore it is possible that his son Jayavarman was on the throne about 1195 A. D. or 1251 Samvat when Āśādhara must have been in Dhārā. But between 1195 A. D. and 1211 A. D. the earliest date of Arjuna we shall have to place two princes at least, Vindhavarman and Subhatavarman, regarding the others as collaterals holding subordi-

Identification of Sāhibavandina.

Malwa princes mentioned by Āśādhara.

nate power and the *Āmushyāyana* of some of the inscriptions as a pronominal derivative.*

Sakalakīrti's *Tattvārthasāradīpaka*.

His date.

No. 294 is *Tattvārthasāradīpaka* by Sakalakīrti. Sakalakīrti was the spiritual head of one of the branches of the sect and succeeded Padmanandin, as we learn from the *Prasasti* at the end of the *Hari-varīśa*, to be hereafter noticed, by Jinadāsa who was a pupil of Sakalakīrti. Sakalakīrti was succeeded by Bhuvanakīrti, and a pupil of this latter named Jñānabhūṣaṇa wrote a work entitled *Tattvajñānatarāṅgiṇī*, a copy of which has been recently purchased, in 1560 of the Vikrama era. Subhachandra, the fourth High-priest of the sect after Sakalakīrti and the second after Jñānabhūṣaṇa wrote two of his works, as will be stated hereafter, in 1608 and 1613 of Vikrama. So that Sakalakīrti must have lived about 1520 Sainvat or 1464 A.D. Sakalakīrti wrote many works some of which are represented in the present collection, but more have been procured since.

Contents of Chapter I.

The *Tattvārthasāradīpaka* is divided into twelve chapters. In the first we have, after the usual salutations, a statement of the seven *Tattvas* or principles. These are (1) *Jīva*, (2) *Ajīva*, (3) *Āsrava*, (4) *Bandha*, (5) *Samvara*, (6) *Nirjarā*, and (7) *Moksha*. The first four and the seventh have already been explained in the preceding pages. *Samvara* is preventing the *Āsrava* or flowing in of the *Karman* upon the soul by means of the *Samitis* and *Guptis* explained before; and *Nirjarā* is the destruction of the *Karman* in two ways, (1) by suffering or enjoying its fruit when it is produced (*Savipāka*), or (2) putting an end to it before it matures and brings about the fruit. Those who desire final deliverance resort to the latter way and destroy their *Karman* by means of *Tapas* or austere observances, bodily and spiritual.

Five kinds of knowledge.

Jīva is described as a conscious substance, capable of development (*Upayoga*), imperceptible to the senses, an active agent, and as big as the body it animates. He suffers or enjoys the fruits of his deeds, goes through a succession of births in consequence of *Vidhi* (*Karman*), and becoming perfect through the destruction of the *Vidhi*, soars upwards. He obtains knowledge of five kinds.—1st, *Mati* or sensational; 2nd, *Sruta*, that derived from the sacred books; 3rd, *Avadhi*, limited or conditioned; 4th, *Manahpariyaya*, knowledge of what passes in the minds of others; 5th, *Bodha* or *Kevala*, the highest or perfect knowledge. Sensational and revealed knowledge is explained at length in the first chapter. The four stages of the former, *Avagraha*, *Ikā*, &c., are explained in a former note. Under the second, the author gives an account of the whole sacred literature which I here reproduce:—

Srutajñāna or the sacred literature of the Jains.
Aṅgas.

The three grand divisions are *Aṅga*, *Pūrva*, and *Aṅgabāhya*.
I.—*Aṅga*

1. *Āchārāṅga*, in which the duties of *Yatis* or monks are given. It contains 18,000 words (*Pada*.)

* See *Jour. Am. Or. Soc.* Vol. VII.; Prinsep's *Tables*; *Jour. Rom. R. R. A. S.* Vol. I., p. 263; and Colebrooke's *Essays*, *Ujjain Inscriptions*.

2. *Sôtrakritāṅga*, in which the ways of condoning any violation of discipline that may have occurred are explained. It contains 86,000 words.
3. *Sthânāṅga*, which treats of *Dravyas* and the things comprehended under that category. It is made up of 42,000 words.
4. *Samavâyāṅga*, by means of which the divisions of *Dravya*, *Kshetra*, *Kāla*, and *Bhāva* are shown by proficient men to be of the same number by the same kind of calculation. It is made up of 164,000 words.
5. *Vyākhyāprajñaptiāṅga*, containing the answers given by the *Jinendra* to the sixty thousand questions put by the *Gaṇadhara*, as to whether a *Jīva* exists or not; composed of 228,000 words.
6. *Jñātridharmakathāṅga*, containing various religious conversations between the *Tirthamkaras* and *Gaṇadharas*; composed of 556,000 words.
7. *Upāsakādhyayanāṅga*, in which the vows and duties of the lay followers and the righteous course of conduct proper for them are detailed by the *Gaṇadharas*. It contains 1,170,000 words.
8. *Antakṛiddaśāṅga*, in which is given the history of ten *Kevalins* belonging to the system of each of the twenty-four *Tirthamkaras*, who with great courage overcame all obstacles and effected the destruction (*Anta*) of *Sain-sāra*. It is composed of 2,328,000.
9. *Anuttarapapādikāṅga*, in which is similarly given the history of ten *Yogins* for each *Tirthamkara* who attained to the five highest (*Anuttara*) conditions. It contains 9,244,000 words.
10. *Praśnavyākaraṇāṅga*, in which the questions of others are answered. It has 9,316,000 words.
11. *Vipākasūtrāṅga*, in which the results of the good and evil actions of men are explained. It has 18,400,000 words.

The total number of words in all the *Āṅgas* is 41,502,000.

12. *Dṛishtiṛādāṅga*, in which an account is given of the advocates of the theory of action (*Kriyāṛādins*) and of other things, and which is made up of five classes of treatises, viz., (i.) *Parikarman*, (ii.) *Sūtra*, (iii.) *Prathamānuyoga*, (iv.) *Pārvagata*, (v.) *Chūlikā*.

(i.) *Parikarman* consisting of,

Parikarmans.

1. *Chandraprajñapti*, in which the lords of the *Jinas* have described the power, motion, and such other things relating to the moon, and given the duration of his life. It has 3,605,000 words.
2. *Sūryaprajñapti*, containing a similar account of the sun. It has 503,000 words.

3. Jambûdvîpaprājñapti, containing an account of the mountain ranges, land, &c., of Jambûdvîpa. It has 325,000 words.
4. Dvîparârdhiprajñapti, containing an account of the innumerable islands, seas, and mountains. It has 5,236,000 words.
5. Vyākhyâprajñapti, expounding the nature of the six Dravyas, with their qualities and modifications. It has 8,486,000 words.

In all, Parikarman is made up of 18,105,000 words.

(ii) Sâtra, in which men's being the agents of their actions and having to suffer or enjoy the fruits, and such other things are taught. It contains 8,800,000 words.

(iii) Prathamânuyoga, containing 5,000 words and explaining the nature of the sixty-three holy persons (Salâkâpurushas.)

Pûrvas

II.--(iv.) Pûrvagata—

1. Utpâdapûrva; 10,000,000 words; treats of the production, destruction, and continuance or permanence of Jîva and others.
2. Agrâyanîyapûrva; 9,600,000 words; expounds the chief things in or the essence of the Ângas.
3. Viryapravâdapûrva; 7,000,000 words; treats of the powers and knowledge of the Chakrins, Kovalins, the gods, &c.
4. Astinâstipravâdapûrva; 6,000,000 words; discusses the doctrines about the existence or non-existence of the five Astikâyas* included under Dravya.
5. Jñânâpravâdapûrva; 9,999,999 words; treats of the origin of the five kinds of knowledge and of the three kinds of ignorance, and of the persons who possess them, &c.
6. Satyapravâdapûrva; 10,000,000 words; treats of Vârgupti or the restraint of speech and of agreeable and truthful speech, &c.
7. Âtmapravâdapûrva; 250,000,000 words; treats of the agency of the souls, of their suffering and enjoying the fruits of their actions, &c.
8. Karmâpravâdapûrva; 18,000,000 words; treats of the Karman (works) of men.
9. Dharmaślokaśāstra — 2,000,000 words; treats of the nature of the Karman, its being the nature of the vows and observances, &c.

* Jîva and four of the five subdivisions of Ajîva, i.e., Pudgala, Dharma, Adharma, and Âkāśa, are called Astikâyas. They are so called because they exist in time and spread over space. Kāla does not extend over space, therefore it is not Astikâya.

10. Vidyānnvādapūrva; 11,000,000 words; treats of the eight parts, the reason and others, of Vidyās or systems of knowledge.
11. Kalyāṇapūrva; 260,000,000 words; recounts the blessed deeds of the 63 holy persons (Ś'alakāpuruṣa.)
12. Prāṇāvāyapūrva; 130,000,000 words; treats of medicine (?)
13. Kriyāviśālapūrva; 90,000,000 words; treats of metres, figures of speech, poetry, arts, the merits (of these), &c.
14. Lokabindasārapūrva; 125,000,000 words; teaches the way to deliverance and other things.

The total number of words in the Pūrvas is 955,000,005.

It should be remarked that the Pūrvas form one of the three chief divisions and are thus contrasted with the Aṅgas, but they are also regarded as forming one of the subordinate divisions of Dṛiṣṭivāda, the twelfth Aṅga.

(v.) Chūlikā.

1. Jalagatā; 20,989,200 words; walking on water and arresting the force of water by means of charms, &c.
2. Sthalagatā; 20,989,200 words; charms and other processes (Mantra and Tantra) for walking on land.
3. Māyagatā; 20,989,200 words; charms for producing magical wonders.
4. Rūpagatā; 20,989,200 words; teaches the art of assuming various forms, such as that of a tiger, an elephant, &c.
5. Ākāṣagatā; 20,989,200 words; gives the Mantras and Tantras for moving in the sky.

Chūlikās.

In all the number of words in the Chūlikās is 104,946,000.

The total number of words in the last Aṅga composed by the Gaṇadhara with its five divisions is 1,086,856,005.

The total number of words in the Jina scripture, consisting of the twelve Aṅgas composed by the Gaṇadhara, is 1,128,358,005.

The total number of letters contained in all the Padas or words uttered by the Jina is 16,318,307,868.

In the first Pūrva there are 10 Vastus or topics, in the second 14, in the third 8, in the fourth 18, in the fifth 12, in the sixth 12, in the seventh 16, in the eighth 20, in the ninth 30, in the tenth 15, and in the remaining four 10 each. In all, there are 195 topics in the fourteen Pūrvas. Each of these Vastus or topics has twenty Prābhṛitas; so that the total number of Prābhṛitas is 3,900.

III.—Aṅgabāhyā.

Aṅgabāhyas.

1. Sāmāyika.	8. Uttarādhyayana.
2. Chaturvīṃśatistava.	9. Kalparyavahāra.
3. Vaudanā.	10. Kalpākalpavibhāṇaka.
4. Pratikramana.	11. Mahākalpa.
5. Vainayika.	12. Puṇḍarika.
6. Kṛitakarman.	13. Mahāpuṇḍarika.
7. Dāśavaikālika.	14. Aṣṭikasama.

These fourteen miscellaneous (Prakīrpa) treatises, not included
 posed for the benefit of persons
 the total number of Padas or
 (Appendix III. M'M M.)

The contents of the succeeding chapters of the Tattvārthasāradīpaka
 are as follows:—

Contents of Chap-
 - II.

Chapter II. 1. The nature of the remaining three kinds of
 knowledge. 2. The fourteen Guṇasthānas or stages in the deve-
 lopment of the soul from the lowest, that of an unbeliever and a
 sinful man to the highest, that of a Juna or Kevalin. The three
 kinds of souls (1) Bahirātman, (2) Antarātman, and (3) Paramātman.
 The ignorant, unbelieving, thoughtless, sinful, worldly man belongs
 to the first class; he who is a believer, is thoughtful, and righteous,
 and is engaged in working out his deliverance, belongs to the second;
 and those who are delivered to the third.

Chapter III. The
 - west kind of Dhyā-
 - a or contempla-
 - tion.

Chapter III. Ārtarandradhyāna, i.e. contemplation of or constant
 thinking about the misery in which one is or the calamity he has
 met with
 (Raudra)
 should be

Chapter IV.
 - Dharmadhyāna.

Chapter IV. Dharmasūkladhyāna:—Dharmadhyāna, i.e. contem-
 plating in a retired place how and when one shall be free from the circle
 of births (Apāya), by what means one's mind and body will be pure

Sūkladhyāna.

keeping the body and the eye perfectly steady and motionless and re-
 straining the breath; internally (1) contemplating the things includ-
 ed under the categories laid down in the sacred books or their
 names one after another, that is, first a Dravya or substance, then its
 quality or modification, or another substance, &c.; (2) fixing the
 mind on one of these things only. Before, however, one is qualified
 to enter on this Dhyāna he must already have made a great deal of
 progress in holiness and have accustomed himself to the other
 Dhyānas to be mentioned below; and the result of this Dhyāna is said
 to be the destruction of all Karman and final deliverance.

Chapter V.
 - Pīṇdashadhyāna.
 - Pārthivi Dhīraṇa.

Chapter V. The other Dhyānas necessary for the success of the
 Sūkladhyāna are (1) Pīṇdashā, (2) Padashā, (3) Rūpaśā, and (4)
 Rūpātīta. The first has
 mind successively on five
 (3) Mārutī, (4) Vāruṇī, as
 or place before his mind
 and without waves. He should then imagine a lotus with a thou-
 sand petals, as big as Jambūdvīpa and shining like gold, to be
 situated in the midst of

Āgneyī Dhīraṇa.

conquer his enemy the Karman.
 The Yogin should then imagine
 with sixteen petals jutting out, as

existing in the hollow of his navel. He should contemplate the fourteen vowels and *am*, *ah* as marked on the sixteen petals, and the great Mantra *Arham* (अहं) with the dot over the line as shining on the pericarp. Then he should imagine a volume of smoke arising from the curvilinear *r* or *repha* of the Mantra, then a succession of sparks, and then a continuous flame. The flame increasing in intensity burns the lotus which exists in the heart, upside downwards, and which is the product of the eight Karmans and has eight petals. He should then imagine fire in a triangular shape with the Svastika on its apex, away from his body, blown by the wind, and burning brightly with a golden flame. The fire from the Mantra burns the body in the inside, and this fire from the outside; and being in flames the body is reduced to ashes and also the lotus in the navel. Thus far we have the *Āgneyi Dhāraṇā* or the concentration of the mind on fire. Then the man should imagine wind blowing with the *Māruṭi*. which he *Varuṇi* the ashes, after which he *Rāpavati* this is the *Māruṭi* of clouds pouring down rain in torrents accompanied by thunder and lightning. After that he should imagine a stream of water bearing the standard of *Varuna*, beautiful like the crescent of the moon and overflowing the sky. With this water, he should wash off, in imagination, all the ashes of his body. This is *Vāruṇi Dhāraṇā*. Then he should contemplate himself to be in qualities like an all-knowing being, free from the seven elements, sitting on the throne, adored by the gods, possessing celestial excellences, and shining like the full moon.

The contemplation or *Dhyāna* that is effected by using certain words or letters is called *Padastha*. The *Yogin* should imagine lotuses in certain parts of the body with a certain number of petals; and think of the sixteen vowels written on the petals of one, the twenty-five consonants from *k* to *m* on those of another, and the remaining eight *y*, *r*, &c., on those of a third, and then sit muttering and contemplating them. He should similarly, with a concentrated mind, meditate on the highest Mantra *Rāruṇi* (ॠ) which according to the various sects is *Brahman*, *Hari*, *Buddha*, *Maheśvara*, *Śiva*, *Garva*, and *Maheśāna*. But it is *Yue* all-pervading, all-knowing, serene *Jiva*, the god of gods, that stands there, having assumed the form of that Mantra. The *Yogin* should also mutter and meditate on the Mantra *ha* (ह) and on *Om* (ॐ) which last he should imagine as existing on the pericarp of the lotus of his heart. *Om* is made up of the first letters of the names of the five *Parameshthins*, *Arahat* or *Arahanta*, *Aśarira* or *Asarira* (*Kevalin*), *Āchārya* or *Āriya*, *Upādhyāya* or *Urajbhāya*, and *Muni* (*Sādhu*); and it should thus be thought of. Again, the *Yogin* should mutter, imagine as drawn on lotuses on his body, and meditate on, the following Mantras containing the names of the *Parameshthins* :—

जमो अरिहन्ताणं । जमो सिद्धाणं । जमो आइरियाणं । जमो उवज्झायाणं ।
जमो लोए सव्वसाहूणं ।

There are a good many details about such matters into which I will not enter.

Rāpastha Dhyāna.

Rāpasthadhyāna is contemplating the lord Jina, sitting on a throne of jewel in the assembly of men who are desirous of salvation, surrounded by the twelve Ganas and the eight door-keepers, possessing infinite greatness, a store of infinite virtues, of a celestial body, shining more brilliantly than a Koṭi of suns, fanned by excellent *chowries*, attended on by the gods, free from the eighteen blemishes, endowed with all the excellences, and expounding the Dharma. Rāpātīṭadhyāna consists in contemplating the highest form of one's own soul, as immaterial, a store of virtues, and resembling the Siddhas between whom and himself there is no specific difference.

Dhyānabhāvanā.

Chap. VI.—Dhyānabhāvanā, which consists in imagining oneself as having realized the highest qualities. The Yogin should think, "I am a Siddha, I am like a Siddha, I am an enlightened soul, I am in infinite bliss, I possess infinite power" &c., &c. There is a long string of such assertions with regard to oneself. After this we have some general remarks on contemplation and the conditions on which success in it depends.

Contents of Chap VII.

Chap. VII.—In this are given the characteristics of the five classes of Nirgranthas who are qualified to enter on and practise the Dhyāna of Dharma and Śukla. The names of the five classes are (1) Palāka, (2) Vakuṣa, (3) Kuśīla, (4) Nirgrantha, and (5) Snātaka. Then are described the five Bhāvas or spiritual conditions of a man. They are (1) Aupaśamika which is of two kinds, (2) Kṣhāyika, of nine kinds, (3) Kṣhāyopāśamika, of eighteen kinds, (4) Andayika, of twenty-one kinds, and (5) Pāriṇāmika, of three kinds. The Aupaśamika condition arises from the Karman being for a time separated from the soul; and the purity of the latter consequent upon it is compared to that of turbid water which has been purified by its being touched with such a thing as the Kataka fruit, the sullying matter settling down at the bottom of the vessel containing the water. The Kṣhāyika condition is produced by the destruction of Karman and is comparable to that of pure water which has been separated from the dirty matter and kept in a clean vessel. The Kṣhāyopāśamika condition is a mixture of the last two and arises from a partial destruction of Karman. It is comparable to turbid water that has become partially clean. The Andayika condition arises from the Karman being about to produce its effect, such as taking a soul to the world of the gods or lower animals according to his deserts. The Pāriṇāmika condition is the original or natural condition of the soul independently of his connection with Karman, such as his conscious nature. The circumstances under which some of these Bhāvas arise, and their spiritual effects, as well as their sub-divisions, are explained. Then we have the seven Nayas, the points of view or principles with reference to which certain judgments are arrived at or arrangements made. The Dravyārthika and Parjyārthika rules mentioned before are divisions of the first of these Nayas.

Chaps. VIII-XII.

Chap. VIII treats of the five divisions of the Ajīva principle, Chap. IX of the Āsrava, Chap. X of the Bandha, Chap. XI of Saṁvara, and Chap. XII of Nirjarā.

No. 290 is Kārtikeyānuprekshā with a commentary by Subhachandra. The original consists of Prākṛit Gāthās in the Aryā metre by Kārtikeyasvāmin, who is called a Śādhū by the commentator. Subhachandra was a branch of Kundakundāchārī, which line as 'adma-
nandin, Sakalakīrti, Bhuvanakīrti, Jñānabhūṣaṇa, Vijayakīrti, Subhachandra. Subhachandra finished his work on the 10th of Māgha in the year 1613 of Vikrama. Another work by Subhachandra, the Pāṇḍava Purāṇa, a copy of which has been procured since, was composed, we are told at the end of the manuscript, in 1608 Vikrama.

Kārtikeyānuprekshā.

Date of Subhachandra, the commentator.

Anuprekshā is thinking, meditation, reflection, study; and there are twelve such meditations or studies in the book. I. Anityānuprekshā, setting forth the impermanence of everything. II. Āśa-
raṇānuprekshā or "the reflection about helplessness," in which it is stated that nothing can save man except the three jewels. III. Samsārānuprekshā, in which the unceasing succession of births and the miseries the soul has to go through are mentioned. IV. Ekātvanuprekshā, in which, we are told, that the soul goes through the circle of existences alone, suffers alone, and can be blissful alone. When this is borne in mind, everything else becomes unworthy of the soul's desire. V. Anyatvanuprekshā, where it is laid down that everything from the body downwards, our friends, relations, and possessions, are foreign to our soul. VI. Āśochitvanuprekshā, where we are asked to reflect how impure the body with the blood, flesh, and other things is, and how in connection with it the soul becomes impure; therefore we should cease to love the body, and concentrate our whole attention on the pure soul. VII. Āśravānuprekshā, where, the nature of Āśrava is explained. VIII. Saṁvarānuprekshā, where the mode of resisting the operation of the Āśrava is explained. IX. Nirjarānuprekshā, in which the manner of destroying the Karma is given. X. Lokānuprekshā, in which we have a description of Loka and the six kinds of objects contained in it. Loka was not created, nor is it supported by any being of the name of Hari or Hara, and is in a sense eternal. Its area, the upper and the lower worlds, the beings existing in it with their different kinds, the duration of the lives of gods, beasts, &c., the different kinds of bodies made up of light, air, earth, and water, the nature of the soul, the three kinds of soul, Bahirātman and others, the connection between the soul and Puṅgava, the nature of Dravya generally, of Kāla, &c., are mentioned. XI. Durlabhānuprekshā.—The soul dwells in various bodies and for a long time. The attainment of the human body, therefore, is a matter of great difficulty; it is more difficult to have a sound and healthy body, and still more to have a sound mind in that sound body; therefore, one should make good use of his life as a human being and resort to the three jewels. Even as a god he is not able to go through the whole discipline that is necessary for attaining final deliverance. XII. Dharmānuprekshā, in which the Dharmas of householders or lay-followers and of the monks are given. The first are twelve in number and they are as follows:—

Contents of the work.

Duties of the lay-followers.

I. A Śrāvaka or lay-follower must be *Samyagdarśanaśuddha*, i. e., must have faith in the Jaina dispensation and thus be free from the faults and defects leading to and arising from unbelief and false belief.

II. He should abstain from wine, flesh, and others. Under the expression "and others" the commentator puts down *assafœtida*, oil, ghee and water kept in a leathern vessel, honey, butter, rice-gruel, nocturnal meal, five kinds of fruit containing insects in them such as *Udumbara*, gambling, intercourse with a courtesan or the wife of another man, hunting, theft, onions or bulbous roots, other roots, and leaves. These two duties appear to be compulsory on all Śrāvakas. The following are optional.

Optional duties.

III. *Vratadbhārin*. There are Śrāvakas who assume three kinds of vows; viz., (i) five *Anuvratas*, (ii) three *Gunavratas*, and (iii) four *Sikshāvratas*.

The *Anuvratas*.

(i) The *Anuvratas* are the same in name as the *Mahāvratas* of the *Śramanas* or monks, but in some cases interpreted differently. They are:—1. Not to destroy, or cause, or permit to destroy life. 2. Not to speak about killing, or harshly, or abusively, or reveal a secret; but to speak what is agreeable and beneficial to all living beings, and what is righteous. The commentator quotes a verse in which not to tell a lie is spoken of as the second *Anuvrata*. 3. Not to take a very valuable thing in exchange for one of little value, not to appropriate what has been lost by another, to be content with a small gain, and not to take what belongs to another without his permission. 4. To look upon a woman other than one's wife as a mother, a sister, or a daughter. 5. To destroy greed and be content, regarding everything as perishable, and to lay down a limit beyond which one shall not go in the acquisition of money, grain, gold, land, &c.

The *Gunavratas*.

(ii) The *Gunavratas* are:—1. *Digvirati*, i. e., to lay down a limit beyond which one shall not travel in the different directions or a limit as to the countries one shall visit for the acquisition of

Pāpopadeśa, or giving advice to others in matters concerning agriculture, tending of cattle, trade and such other things and about the union of men and women; (3) without any purpose with earth, uselessly; (4) *Himsādāna*, i. e., keeping a cat or such other destructive animal, dealing in weapons and iron implements (such as a spade), keeping (and giving) sealing wax, the residue of oil-seeds after they are ground, and other things (i. e. according to the commentator, opium, aconite, &c.); and (5) *Duśśruti*, i. e., hearing read the Śāstras which delude (such as *Bhārata*, *Bhāgavata*, &c.), and works containing buffoonery and teaching the art of subduing others to one's will by means of charms, and books on erotics; and hearing others vilified. 3. *Bhogopabhogaparināna*, or regulating one's enjoyment of food, betelnut and leaves, clothes, &c., according to one's means.

(iii) The Śikshāvratas are:—1. Sāmāyika, which consists in The Śikshāvratas.
sitting or standing as long as may be convenient in a quiet place
in the morning, noon, and evening, with the body motionless, the
hands folded, the senses restrained, all sinful thoughts expelled, and
the mind concentrated on the words of the Jina, absorbed in the
contemplation of one's own pure or highest nature, and reflecting on
the hidden sense of the Vandana (i. e. according to the commen-
tator, the names of the five Parameshthins, and the words, images,
and temples of the Jinās, together with prostrations and other move-
ments that are made in pronouncing the formulas containing their
names). 2. Proshadha* or Posaha, i. e., to observe a fast or eat
once only or one dish only on the two holy days (the 8th and the 14th
of each fortnight), after having given up bathing, unguents, orna-
ments, company of women, odours, incense, lights, &c., and assumed
renunciation as an ornament. giving
food, medicine, knowledge, and three
classes of persons worthy of the who
has assumed the great vows, next, a believer who has assumed
the Śrāvaka vows, and lastly, a simple believer). 4. Deśāvakāśika,
which consists in drawing closer or contracting every day the limits
already laid down (in accordance with the Gunavratas) to the range
of one's travels and to the enjoyment of the objects of the five
senses and doing the same with clothes and the other things enjoyed,
in order to destroy greed and desire and avoid sin.

IV. Sāmāyikavratadhârin is one who with a serene heart makes Sāmāyikavrata.
Kâyotsarga, i. e., abandons his love for his body, turns the hands
twelve times,† prostrates himself twice, bows his head four times,
reflects on his own pure nature, or the image of Jina, or the highest
syllable, and contemplates the various effects of Karman. These
movements of the hands and the prostrations are, it appears, to be
made while pronouncing the five formulas given before (अमो अरि
हृताणं, &c.)

V. Proshadhavratadhârin is he who on the 7th and 13th of each Proshadhavrata.
fortnight going to a Jaina temple in the afternoon and performing
some ceremonies, undertakes to observe a fast, so as to abstain from
eating, drinking, fasting, and licking, abandons all household
occupation, passes the whole night in meditations about Dharma,
rises early in the morning, goes through all the ceremonies, passes
the day in the study of the scriptures, performs the Vandana, passes
the night in the same way, goes through the Vandana again next
morning and the ceremony of worship, feeds guests belonging to
the three classes (mentioned before, viz., a monk, a believer who has
assumed certain vows, and a simple believer) and then dines himself.

VI. He is Sachittavirata who does not eat a leaf, fruit, bark, The other duties,
root, and tendril which have life.

for
are
dot

† This expression has been variously explained by the commentator.

VII. A Nisivirata Srāvaka is one who abstains from eating, drinking, &c., at night, and does not cause others to eat, drink, &c.

VIII. A Brahmavartin Srāvaka is one who has no desire for any woman.

IX. He is Tyaktārambha who does not enter upon any undertaking nor causes others to do so.

X. A Nirgrantha Srāvaka is one who has freed himself from attachment to anything internal or external, considering it a sin.

XI. That Srāvaka is Anumananavirata who goes through his household affairs not through a feeling of pleasure but because they must be gone through.

XII. He is Uddishtëhāravirata who eats the proper sort of food given to him by others without his asking for it, and free from the nine faults of being prepared, caused to be prepared, or wished for by the mind, speech, or body.

The ten duties of monks.

The author next proceeds to describe the ten duties of monks. They are these:—1st, Uttama Kṣamā or perfect forbearance; 2nd, Uttama Mārdava, perfect humility; 3rd, Ārjava or perfect simplicity; 4th, Sauchaiva, perfect purity or freedom from greed; 5th, Satya or veracity; 6th, Saṁyama, or acting in a manner not to occasion the destruction of life; 7th, Tapas, or bodily mortification and purificatory exercise; 8th, Tyāga or renunciation of palatable food, furniture, and house; 9th, Ākincchanya or renunciation of all attachment for a living or dead thing and of worldly affairs; and 10th, Brahmacharya or chastity. Then are mentioned some virtues that a believer should realize; and thus ends the twelfth Anuprekṣā.

A Chūlikā and the twelve kinds of Tapas.

Then follows a Chūlikā in which the twelve kinds of Tapas are explained. They are:—1, Anaśana; 2, Avamodarya; 3, Vṛttipari-saṁkhyāna; 4, Rasaparityāga; 5, Viviktaśayāsana; 6, Kāyakleśa; 7, Prāyaścitta, which is of ten kinds; 8, Vinati, of five kinds; 9, Varyāvṛtitya; 10, Svādhyāya; 11, Kāyotsarga; 12, Dhyāna. Under the sixth Dharma or duty given above viz., Saṁyama, come the treatises come Dhyāna which is that described

by Sakalakṛiti, and very often the same words are used in both the treatises in explaining its nature. The first six modes of Tapas constitute the Bāhya or "external" Tapas; and the rest, the "internal" or spiritual Tapas. (Appendix III N N N)

Prasānottaropāsakā-chāra.

No. 305 is Prasānottaropāsakāchāra by Sakalakṛiti. It is written in the form of questions from a pupil and their answers by the teacher, and contains an exposition of the duties of householders or Srāvakas. These duties, we are told, were first of all laid down in the seventh Anga Upāsakādhyāyana which was composed by the Ganadhara Vṛishabha (sena) after he had learnt the subject from the first Jina. Subsequently each successive Tirthankara taught the Anga, and last of all it was taught by Mahāvīra and Gaatama and then by Sudharma, Jambūstāmin, Vishnu and other Munis

who knew the twelve Aṅgas. But in the course of time when man's life became short and his intellect narrow, the Aṅgas, Pūrvas and other sacred works were lost. Then the great Yatis Kunda-kundāchārya and others taught the duties of householders; and the knowledge traditionally handed down from them Sakalakīrti proposes to avail himself of in the composition of his treatise. As these duties of the S'rāvakas have already been given, I need not examine the present manuscript further.

No. 291 is Jinasaṁhitā in which the modes of worshipping the Jinas, constructing temples, &c. Two works on the ritual.

It is put in the old form of t

king of Magadha. No. 293

form of the ceremonial Prayogas of the Brahmans. The author is S'rutasāgara, the writer of another work, the Tattvārthadīpikā, which will be noticed in the next report. S'rutasāgara was, as stated at the end of the work, the pupil of Vidyānandin who was the successor as High-priest of Devendrakīrti. Devendrakīrti's predecessor was Padmanandin. In a work entitled Sudarśana-charita by Nemidatta, Simhanandin is represented as Nemidatta's teacher, and as the pupil of Mallibhūṣaṇa, the successor of Vidyānandin. S'rutasāgara who is also mentioned must have been a fellow-student of Mallibhūṣaṇa. Nemidatta wrote another work called S'īpāla-charita, a copy of which we have in the present collection (No. 310) in Samvat 1585. Here he gives the following succession list:—

the Sārasvatīya Gacchhā of the
3 Vidyānandin; 4 Mallibhūṣaṇa.
ber, was the pupil of this last.

Nemidatta represents himself as "devoted to the service of S'rutasāgara and other Yatis." So that S'rutasāgara's literary activity must be referred to about the year 1550 Samvat or 1494 A. D.

As a further authority for the explanation of the doctrines of the Digambara Jinas here attempted I give in Appendix III. the entire Sūtras of the system composed by Umāsvāti or Umāsvāmin, two copies of which I have procured since the above was written O O O. These Sūtras are alluded to by Mādhyama in his account of the Jaina sect and also a Vṛtti on them by Yogadeva, a manuscript of which was purchased by me about a year ago. Umāsvāti appears to be an old author and two other Vṛttis on his Sūtras by Pūjyapāda and Vidyānandin are mentioned by Yogadeva.

Sūtras on Jainism by
Umāsvāti.

B.—*Legendary literature.*

No. 301 is a manuscript of the Padmapurāṇa by Ravishena. Dr. Būbler's collection of 1875-76 contains a Hindi version of it (No. 632), and this is the original Sanskrit. The Purāṇa contains the story of Rāma and Rāvana, and as in other cases was first communicated by Mahāvīra to his Gaṇadhara Indrabhūti (Gautama), from whom it passed to Sudharma and thence to Jambūsvāmin. This last communicated it to Prabhava and he to Kīrti, and Kīrti to Anuttara-vāgmin. Ravishena got a manuscript of the work as composed by the last and wrote his Itāmāyana. At the end the same thing is stated in other words. Indrabhūti taught the Purāṇa as he learnt it from Mahāvīra, and it was published by Uttaravāgmin the pupil of the

Padmapurāṇa by
Ravishena.

grand pupil of Jambūsvāmin. Anuttaravāgmin is, it will be seen, here called Uttaravāgmin. Ravisheṇa was the pupil of Lakṣmaṇasena and he of Divākaraṇyati. Divākara was the pupil of Indraguru. Ravisheṇa composed this Purāṇa when one thousand two hundred years and one-half of the fourth after that, had elapsed since Vardhamāna attained to perfection, i. e., in 1204 of the era of Mahāvīra's Nirvāṇa. From the Digambara Paṭṭāvali, two copies of which exist in Dr. Bühler's collection of 1875-76 (Nos. 628 and 629), it appears plain that though the Digambaras refer the birth of King Vikrama to 470 A. Vir., they place the beginning of his reign and consequently the epoch of the era eighteen years later, i. e., in 488 A. Vir., and calculate their dates in accordance with that. So that 1204 A. Vir. corresponds to 716 Vikrama or 660 A. D., while if we take 470 A. Vir. as the initial date of the Vikrama era, it corresponds to 734 Vikrama or 678 A. D., (Appendix III. P P P.)

Date of its composition.

Jinasena's Ādipurāṇa.

The author's date.

No. 288 is a manuscript of the Ādipurāṇa, a work by Jinasena. It contains an account of Vṛishabha, the first Tīrthāṅkara. Jinasena wrote another work entitled Harivaṁśa; and a verse occurring at the end of it in which he gives the date of its composition as 705 Śaka corresponding to 783 A. D., has been given by me in my Early History of the Dekkan. The Purāṇa, we are told, was first narrated by the first Jina to Bharata through his Gaṇadhara Vṛishabhasena, and by Gautama, the Gaṇadhara of Mahāvīra the last Tīrthāṅkara, to Śrenika. From Gautama it passed on to Sudharma, from him to Jambūsvāmin and so on through a continuous line of teachers and pupils to Jinasena. In the introduction Jinasena speaks of the following authors in terms of praise:—

Previous Jaina authors mentioned by Jinasena.

1. Siddhasena, who was a lion to the elephants in the shape of opponents in argumentation.
2. Samantabhadra, who with the thunderbolt of his words shattered to pieces the mountains in the shape of false doctrines.
3. Ś'ridatta, who acted the lion in the destruction of the elephants in the shape of his opponents.
4. Yaśobhadra, the mention of whose very name was sufficient to humble the pride of a whole assembly of learned men.
5. Prabhāchandra, who by his Chandrodāya delighted the worlds.—In a marginal note the full name of the work is given as Nyāyakumudachandrodāya.
6. Ś'ivakoṭi, by means of whose words the world resorting to the four ways of deliverance becomes happy.—The work here alluded to is called Bhagavatpārādhanaśatashṭaya.
7. Jāṭachārya.—In a marginal note Śiṁhanandin is given as his proper name.
8. Kānabhikṣu, the bright jewels of whose words, agreeing as they did with the Dharmasūtras, attained the form of Kathā-lāṅkāra.—Probably he was the author of a work called Kathā-lāṅkāra. In a marginal note Devamuni appears to have been given as his name.

9. Akalaṅka, a lion in the shape of a disputant and the Tīrthamkara of all learned men, whose holy words washed off their sin in the shape of flaws in speech, and than whom learning and argumentative skill could go no further—Akalaṅka is praised by all subsequent writers and he is spoken of as having defeated the Bauddhas in argument.

10. Virasena, the teacher of Jinasena and an eminent dialectician who obtained the title of Bhaṭṭāraka and was the

11. Jayasenaguru, author of Vāgarthasaṃgraha.

Jinasena uses in one place puns on the words Brīhatkathā, Lambha, and Guṇādhyā, and in another quotes a definition of poetry given by some writer, and expressing his dissent, gives his own. At the beginning of the third chapter there is an interesting passage containing the refutation of the doctrine of a Creator, in which objections of the nature of those considered and answered in the first Pāda of the second chapter of Saṃkarācārya's Bhāṣya on the Vedānta Sūtras are brought forward against that doctrine. In chapters XXXVIII—XL are described the fifty-three rites or ceremonies to be performed from conception to death, a good many of which correspond to those of the Brahmans and have the same names, such as Garbhādhāna, Nāmakarṇa, Chaula, Upanīti, Vivāha, &c. Fires, Mantras, and other things are admitted, but the Mantras are not those of the Brahmans but others newly composed. Jinasena professes to follow in this part of his work the seventh Āṅga or the Upāsakadaśāṅga. Out of the forty-seven chapters of this Purāṇa, the last five were written by Guṇabhadra, the pupil of Jinasena, who also wrote the second part or Uttarapurāṇa, of which No. 289 is a copy. (Appendix III. Q Q Q.)

The fifty-three rites.

The Uttarapurāṇa contains an account of the other Tīrthamkaras down to Vardhamāna the last. At the end there is a long and valuable Praśasti already brought to notice by Mr. K. B. Pāṇikar in the *Indian Antiquary* and by myself in the *Early History of the Dekkan*. I give it entire in Appendix III, having collated four manuscripts to arrive at an intelligible text. In the beginning we are told that "the line (of teachers and pupils) known by the name of Sena was the place in the ocean of the Mūlasaṃgha where were found bright jewels in the shape of great men. In that line flourished Virasena Bhaṭṭāraka, the leader of the army of Vīra (Mahāvīra), who frightened away all elephants in the shape of opponents in argumentation. In him Jñāna and Chāritra assumed, as it were, a bodily form, and he shone to confer benefits upon those who were his disciples. Wonderful it is that the sun-lotuses of the faces of princes who prostrated themselves (at his feet) while going round him, bloomed and looked beautiful by means of the rays of the moon in the shape of the nails of his toes. The monks expound the Siddhībhūpaddhati ('the way to the region of perfection') to others, though there is a difficulty at every step, after having studied his commentary." It thus appears that Virasena composed

The Uttarapurāṇa by Guṇabhadra.

Praśasti at the end.

Virasena.

Jinasena.
Amoghavarsha.

a commentary on a work entitled Siddhibhûpaddhati. Virasena was followed by Jinasena. The king Amoghavarsha prostrated himself at his feet and considered himself to have been purified, when he did so. Jinasena in the refutation of the as regards the Siddhânt

His colleague Daśa-
ratha.

Guṇabhadra.

knotty points in books, and was a poet of a high order. He had a colleague of the name of Daśaratha in whose "perspicuous words the true import of all the Śāstras shone as clear as an image in a mirror, and could at once be apprehended even by children." Guṇabhadra of a worldwide fame was the pupil of these two. He knew the truth, as well as the works which expound it, and his mind was matured by his resolutely going through the Siddhāntas which contain information on all the minor branches of learning. He devoted himself to the practice of Tapas, and his words dispelled the darkness in the heart of men. The revered Jinasena, the author of glosses on the Siddhāntas, composed "the life of Pura" (Rishabha-charita), in which there are instances of all metres and figures, which sets forth the doctrines of all the Śāstras incidentally, is calculated to put to shame all other poems, and is worthy of being read even by the learned.—Whether the glosses meant were those contained in his Purāṇas or were separate treatises does not appear clear.—The work left incomplete by Jinasena was completed by Guṇabhadra who was obliged to have recourse to brevity on account of the long time that had already elapsed; and consequently his portion does not contain details. The reader of this Purāṇa will learn the nature of the fettered condition of the soul with its causes and effects, will know what are good deeds and what evil deeds, and will see that there is such a thing as final deliverance and a way that leads to it. His faith will increase and he will learn how the Āsrava or flowing in of Karman is prevented and how its Nirjarā or destruction is effected. Therefore this Purāṇa should be explained to others, heard read by those who long for deliverance, thought about, worshipped, transcribed, and caused to be transcribed. Lokasena who was the chief of Guṇabhadra's disciples, obtaining influential assistance, succeeded in having his teacher's instructions as regards this Purāṇa acted up to always by respectable people.—The instructions meant must be those expressed in the last sentence.—This holy Purāṇa containing the essence of all the Śāstras was consecrated by the best among the faithful and worshipped on Thursday the 5th (of the light half) of Āsrīna in the year 820 of the Śaka king, the cyclic year being Pingala.—This was the current year, and 819 was the past year.—

Lokasena.

Date of the conse-
cration of the Pu-
rāṇa.

Aślavarsha

At that time Aślavarsha had destroyed all his war elephants had on and, as if their thirst had not been quenched, had on the other resorted to the dense forest of sandal trees, open to the gentle breezes blowing from the waves of the ocean, a sun did not penetrate all her previous abodes found a happy resting place in his bosom. And Lokasena, ruling the province of Vanavāsa by his father after himself. He was the son of Chella-

Lokāditya.

ketana and younger brother of Chelladhivaja, and encouraged the growth of Jainism.—Then follow a few laudatory verses but we have had enough of that sort of matter. (Appendix III. R R R).

The princes Amoghavarsha and Akālarsha mentioned in this Prāsasti belonged to the Rāshtrakūṭa dynasty which ruled over the Dekkan, and here as elsewhere we have evidence of the great power of the family and the large extent of territory over which it ruled. The dates of the former occurring in inscriptions are S'aka 775, 787 which is represented as the fifty-second year of his reign, and 799. Jinasena who is spoken of as having been adored by the prince wrote his Harivaṃśa as has already been stated in S'aka 705, when Vallabha, son of Kṛishṇa, whom I have identified with Govinda II., was on the throne. Amoghavarsha must have succeeded his father Govinda III in S'aka 735; so that Jinasena lived at least 30 years after the completion of his Harivaṃśa and may have lived longer. Akālarsha's other dates are S'aka 797 and 824. There must be some mistake as regards the former, if his father's date 799, which occurs in an inscription in one of the Kānheri caves, is correct. The Prāsasti represents him as reigning in S'aka 820 which is perfectly consistent with the date 824. In S'aka 820, we gather, that Guṇabhadra the pupil of Jinasena and the continuator of his work was not living, and it was his pupil Lokasena who consecrated the Purāṇa. So that, supposing Jinasena to have lived for about ten years after Amoghavarsha's accession, i. e., up to S'aka 745, the interval of 75 years between S'aka 745 and 820 is not too long for his pupil Guṇabhadra and Guṇabhadra's pupil Lokasena. There are inscriptions of the times of Amoghavarsha and Akālarsha in which Bankeyarasa and Samkaragandha of the Chellaketana family are represented as ruling over the province of Banavāsī as their feudatories. The latter of these is probably the prince spoken of in our Prāsasti. Another work of Guṇabhadra entitled Ātmānuśāsana has recently been discovered and a copy of it purchased for Government. Guṇabhadra is there also called the pupil of Jinasena.

Identification of the princes mentioned in the Prāsasti.

At the end of No. 288 the copyist gives a succession list of the High-priests of his sect which is as follows:—1 S'ubhachandra-
~~deva who belonged to the line of Kundakundāchārya, to the Sam-~~
 vatigachchha, Balātākāragana, Nandāmnāya, and Mūlasūingha; 2
 Jmachāndradeva; 3 Prabhāchāndradeva; 4 Chāndrakīrtideva; 5
 Devendrakīrti. The last was living in Sāṃvat 1674 when the
 manuscript was transcribed by his pupil Rishabhadāsa.

No. 309 is S'āntināthacharita or the life of the Tīrthamkara S'ānti-
 nātha by Sakalakīrti. In the beginning the author offers his saluta-
 tions to or adores the following:—

S'āntināthacharita by
 Sakalakīrti.

1. The Tīrthamkaras, some by name, and the rest generally.
2. The Siddhas, who are delivered from their enemies, the Kar-
 mans, are possessed of the eight virtues, have ascended to
 the highest top of Loka, are free from all misery, and enjoy
 infinite bliss.
3. The Āthāryas, who go through the five courses themselves,
 and take their pupils through them. These five courses are

The Parameshthins.

Darśanāchāra, Jñānāchāra, Tapaāchāra, Chāritāchāra, Viryāchāra—These the reader will remember are mentioned by Kundakundāchārya, and are given in a marginal note in this manuscript

4. Pāthakamunis or Upādhyāyas, as they are usually called, who study the Āngas, Pūrvas, and Prakīrṇakas to attain perfection and teach them to their pupils; and who are familiar with the twelve Āngas
5. Sādhus, who by difficult and terrible Tapas and by means of the three jewels walk by the path which leads to deliverance and are at all times absorbed in Yoga (mental concentration).

These are called the five Parameshthins.

6. All the Gaṇadhāras from Vṛṣabhaśena to Gautama who composed the holy twelve Āngas for the benefit of those who wish to be delivered.

7. Sadharmāchārya, the possessor of pure knowledge (Kevalā-vagama) who like a cloud rained down the nectar of Dharma.

8. Jambūsvāmin who, even in his boyhood, killed by the sword of his asceticism the enemies, desire and delusion.

9. The five Śrutakevalins Viṣṇu, Nandimītra, Aparājita, Govardhana, and Bhadrabāhu. They were called by that generic name, because they were conversant with the whole of the sacred lore.

10. The Sūris, Viśākhāchārya and others.

The Kavis, viz.—

11. Kundakundāchārya.

12. Akalaṅka, the great dialectician.

13. Samantabhadra.

14. Pūjyapāda.

15. Nemichandra who was familiar with the Siddhāntas.

16. Prabhāchandra.

17. Jināsena. (Appendix III. SSS.)

It will thus be seen that there are among the Digambara Jainas five classes of persons deserving of adoration, viz.—I, the five Parameshthins; II, the Kovalins, Gautama and his two successors; III, the five Śrutakevalins; IV, the Sūris; V, the Kavis. The Kavis are later writers of repute, and undoubtedly historical personages. According to the fifth Gāthā of the Pravachanasāra the Gaṇadhāras form the third of the five groups included under Parameshthins. But they

seem to be ideal and were su-
Gaṇadhāra Gauda
labhāvira, his
and others.

They figure in all the formulas repeated at the time of Jina worship.

Another work of Sakalākīrti, the Pārśvanāthacharita, of which No. 303 is a copy, contains in the introduction verses of the same nature as the above, some of them being identical. The manuscript was transcribed in Śaīvat 1662 or 1695 A. D. at Māharoṣha during the reign of Akbar and of a dependent native prince of the name of

The Kovalins.

The Śrutakevalins.

The Sūris.

The Kavis.

Pārśvanāthacharita
by the same author.

Râyasila. It was finished on the 5th of the light half of Bhâdrapada. The succession list of High-priests of the Sarasvatî Gachchha of the Balâtâkârâgana of the Mûlasaṅgha, belonging to the line of Kundakundâchârya is thus given:—1 Padmanandin, 2 Subhachandra, 3 Jinachandra, 4 Prabhâchandra. The second pupil of this last was Ratnakirti; his pupil Bhuvanakirti; and his, Dharmakirti and Viśâlakirti. Lakshmichandra was the pupil of the last, and was perhaps the head priest of some branch of the sect; for we have the expression *Tatpaffe* used after him. So then we have this part of the list thus:—1 Lakshmichandra, 2 Sahasrakirti, 3 Nemichandra, 4 Yasâhkirti. From Ratnakirti downwards, each of these has the title of Maṇḍalâchârya. Then follows the genealogy of Nivât, wife of Malu, who was a follower of the last priest and who caused the manuscript to be written. (Appendix III. TTT).

Nos. 314 and 315 are copies of a work entitled *Harivaṁśa* by Jinadâsa, pupil of Sakalakirti. In the introduction Jinadâsa says that these legendary histories were communicated by Vira to Gantama, and thence they passed to Sudharma, Jambûsvâmin, Vidyuchara, Kûti, Anuttaravid, Ravishena, and Jinasena in succession. Ravishena's Prabhava is here called Vidyuchara, and Anuttaravâgmin, Anuttaravid. It will be seen that Ravishena is here placed chronologically before Jinasena, and that is the conclusion we have arrived at from the dates occurring in their works. No. 314 was transcribed in Sarvat 1654 and finished on Thursday the 10th of the light half of Pausa. It was caused to be transcribed by Kshemachandra, the pupil of Chandrakirti, the successor of Prabhâchandra, High-priest of the Balâtâkârâgana and Sarasvatigachchha of the Nandisaṅgha which was a branch of the Mûlasaṅgha. (Appendix III. UUU).

Jinadâsa's *Harivaṁśa*.

No. 310 is *Sripâlacharita* by Nemidattayati which has already been noticed. It was composed by the author in Sarvat 1585 in the temple of Âdijina, in the town of Pûrṇâśâ which was situated in the country of Mâlava. (Appendix III. VVV). The *Jivamâharasvâmicharita* (No. 292) was composed by S'ubhachandra in Vikrama 16—. There is a misreading in the verse in consequence of which the figures in the units and tens places cannot be made out. In the introduction the author mentions Pâjyapâda, Samantabhadra, Akalauka, Jinasena, Jñânabhûṣana, and S'ubhachandra. There is a *Prasasti* of the copyist at the end but a portion of the leaf is torn off; and so it cannot be properly made out. (Appendix III. WWW.)

Two more works.

No. 313 is *Subhaumacharita* by Ratnachandra. Subhauma is the future Tirthamkara. At the end of the work we have a succession list. First of all in the Sârasvata Gachchha of the Mûlasaṅgha there was a Muni of the name of Kundakunda who belonged to the school of Sîmaṇḍhara. In his line flourished (1) Padmaaudin, whose successors were (2) Sakalakirti, and (3) Bhuvanakirti. Then we have two Maṇḍalâchâryas, the first of whom was Ratnakirti, the fellow-student of Bhuvanakirti, and the second or his successor Yasâhkirti. In the line of this last flourished Gupachandra who was succeeded by Jinachandra, the leader of the Balâtâkârâgana. He was followed by Sakalachandra and after him came Ratnachandra, who is spoken of in the present tense since it was he who composed the work. The composition of the work was

Subhaumacharita.

Date of its composition and the history of the author

finished on Thursday, the 5th of the light half of Bhādrapada, in Śaṃvat 1683, in a temple of Pārśvanātha situated on the banks of

during the Assistance
Tejapāla,
ged to the
Divijendra-

kīrti (Drige), the successor of Chandrakīrti, who himself followed Prabhāchandra. In a marginal note it is stated that these High-priests belonged to the Delhi establishment, ("were the occupants of the Delhi throne"). Teja belonged to the Gotra of Saumanya and Hema to the Paṭṭaṇi Gotra and lived in a city of the name of Paṭṭana. Ratnachandra had come (to Magadha) on a pilgrimage to Saṃmedāchala accompanied by Jayakīrti, son of Jaganmalla, Kamalakīrti, Kalyāna, Kachara, Kāṇhaji, and Bhogidāsa. Ratnachandra, son of a merchant named M... of the Bhūyada caste and hen]. Of all the Śrāvakas

assistance rendered by Tejapāla son of Dhanaśrī Kesin, was the most valuable, in so far as every thing needed was provided. Hemarāja, the lord of Hamirde, together with his nephew Hira, caused this (work) to be written. Blessing be to Mangala, the son

race, Bhīma and others(?) and Hemakīrti raised Ratnachandra the author of this work to the pontifical chair.—In a marginal note Saleem Sāh's other name is given as Jehangir, so that the Mogal Emperor during whose reign Ratnachandra wrote his work was Jehangir the son of Akbar who reigned from 1605 A.D. to 1627 A.D. The date 1683 Śaṃvat, the month being Bhādrapada (September-October), corresponds to 1626 A.D. (Appendix III XXX).

Traditional history of the Jainas sacred literature

We have seen that Ravishena, Jinasena, Sakalakīrti and others speak of the sacred lore as having passed from Gautama to Sudharma, thence to Jambūsvāmin, and so on in regular succession. This means that Jainism had no written books for a long period after the foundation of the religion. But the tradition as regards this matter is fully given in the Paṭṭavali mentioned before (No. 629 of 1875-76) on the authority of old Prakṛit Gāthās which are there quoted. It is to the following effect:—

From a Digambara Paṭṭavali.

Keralins.

After Mahāvīra's Nirvāna three Keralins flourished. They were (1) Gautama who lived for 12 years; (2) Sudharma who also lived for 12 years; and (3) Jambūsvāmin who taught the creed for 38 years

Śrūtakeralins

Then there were five Śrūtakeralins: 1, Viṣṇuvandin for 1 years; 2, Nandimītra for 16; 3, Aparājita for 22; 4, Govardhana for 19; and 5, Bhadrabāhu for 20. These knew the eleven Āṅgas and the fourteen Pūrvas by heart. But the Gāthās; it is made by every way in keeping with

The Śāris or Achār-
jās who knew the
sacred books in a
gradually decreasing
ratio

Śrūtakeralins; and Sakalakīrti confirms it in the Praśnottaropāśa kākāra, as we have seen. Then followed eleven persons who knew

ten Pārvas by heart. Their names and dates I give below. It will be seen that the last Śrutakevalin ceased to be in 162 A. Vir.

DAS'APŪEVADHĀRINS.

- 1 Viśākhāchārya, A. Vir. 162. 6 Siddhārthāchārya, A. Vir. 247.
- 2 Proshṭilāchārya, A. Vir. 172. 7 Dhṛitisenāchārya, A. Vir. 264.
- 3 Kshatriyāchārya, A. Vir. 191. 8 Vijayāchārya, A. Vir. 282.
- 4 Jayasenāchārya, A. Vir. 208. 9 Buddhiliṅgāchārya, A. Vir. 295.
- 5 Nāgasenāchārya, A. Vir. 229. 10 Devāchārya, A. Vir. 315.
- 11 Dharmasenāchārya, A. Vir. 329.

Then followed five persons who knew the eleven Āngas.

ĒKĀDAS'ĀNGADHĀRINS.

- 1 Nakshatrāchārya, A. Vir. 345. 3 Paṇḍavāchārya, A. Vir. 383.
- 2 Jayapālāchārya, A. Vir. 363. 4 Dhruvasenāchārya, A. Vir. 422.
- 5 Kāmsāchārya, A. Vir. 436.

After the last the number of Āngas known went on decreasing.

- 1 Subhadrāchārya, A. Vir. 468, knew ten Āngas only.
- 2 Yaśobhadrāchārya, A. Vir. 474, knew nine Āngas only.
- 3 Bhadrabāhu, A. Vir. 492, knew eight Āngas only.
- 4 Lohāchārya, A. Vir. 515, was the head of the church for 50 years, but what the extent of his knowledge was is not clear. Probably he knew seven Āngas.

Then followed five men who knew one Ānga only.

- 1 Ahivallyāchārya, A. Vir. 565. 4 Pashpadantāchārya, A. Vir. 633.
- 2 Māghasaṇḍyāchārya, A. Vir. 593. 5 Bhātavalyāchārya, A. Vir. 663. He was the head of the Church for 20 years.
- 3 Dharmasenāchārya, A. Vir. 614.

Thus for 683 years after the Nirvāṇa of Mahāvira the knowledge of the Āngas remained though in a gradually decreasing ratio. Then, according to the Hindi commentator, the last two of these Munis reduced the whole sacred lore to writing. It will be seen that the Kēvalins and the Śrutakevalins here named are the same as those mentioned by Sakalākīrti in the Śāntināthacharita, and the Āchāryas from Viśākha downwards are spoken of by him as Sāris.

The meaning of this very important tradition, as I consider it to be, is clear. The knowledge of the doctrines of the founder of Jainism was only orally handed down and there were no books. Gradually a great change came over the system. Some of the original doctrines were forgotten or ceased to be believed in and others must have come into vogue. The Jainas came to have written scriptures about 683 A. Vir., corresponding to 195 A. Vikr. and 139 A.D., when the last of the men who knew any portion of the sacred lore by heart died. Up to this time their sect must have been very unimportant, though it was probably founded about the time of Buddha. And its being in that condition is also indicated

Meaning of the tradition.

When the Jainas came to have written scriptures.

by the fact that while there are many inscriptions referring to Buddhism there are only a few solitary ones referring to Jainism up to about the 5th century of Christ. And the date 139 A.D. agrees very well with my conclusions as to the period when the Prakṛits were developed. They began to be formed, as I have stated, about the beginning of the Christian Era, and by about 139 A.D. they must have become distinctive dialects spoken in different parts of the country. It was therefore in the vernacular prevalent in one of the provinces in the second century that the Jaina books were written. Jainism probably began to raise its head when Buddhism began to decline, and succeeded in making way by bringing its doctrines nearer to the popular creed sanctioned by Brahmanism. They gave a substantial existence to the soul which was denied by the Buddhists, and raised their Tīthamkaras to the rank of the Supreme being though they denied to them the authorship of the world. They connected the popular heroes Rāma, Kṛishṇa and others with their creed and even admitted domestic ceremonies such as those of the Brahmans. The compromise that some of their philosophic doctrines present between two Brahmanic schools has already been spoken of.

2. Ś'VETĀMBARA WORKS.

The manuscripts of works belonging to the Ś'vetāmbara Jains were made over for examination to my Assistant, Mr. Shridhar Ramkrishna Bhandarkar. The following report has been drawn up by him and he is responsible for what it contains.

Hemachandra's
Nāmanāla.

No. 252 is a copy of Hemachandra's Nāmanāla with the commentary of Vallabhadgani, a pupil of Jñānavimala. In the beginning the commentator states that his work is an abstract made, for being

Ind. Ant. XI. 250) accompanied by religious festivities to which the minister Karmachandra contributed. During the joint spiritual sovereignty of these two and the political sovereignty of Śūrasimha at Yodhapura, Vallabhadgani composed his commentary in Sam. 1667.

Vallabhadgani Vāchanāchārya was a pupil of Jñānavimala Pāṭhaka. Jñānavimala was a pupil of Bhānūmeru Vāchanāchārya who was the pupil of Chāritrasāra Pāṭhaka. Chāritrasāra was a disciple of Jinarājsāri (Śūripada in Sam. 1432; died Sam. 1461; Ind. Ant. XI. 249) along with Jayasāgara, Ratnachandra and Bhaktilābha. (Appendix III. YYY).

The Śūrasimha mentioned above was also called Siwa Rājā and was a general in the Mogul army. He reigned from A. D. 1594 to 1619 (Prinsep II., p. 259).

Ashṭalakṣhyārthi.

The Ashṭalakṣhyārthi, No. 255, is an instance of mis-spent labour. The present manuscript contains only the first Khaṇḍa in

which 1 stanza were ex out of the remaining three quarters of the stanza we do not know.

The author of the work is Vāchanāchārya Samayasundaragani, pupil of P. named was the chief pupil of of the Bihatkhara-taragache to be the same as the author of the commentary on the Kalpasūtra to be hereafter noticed.

Samayasundara says he wrote the present work for sharpening his intellect. It is noticeable that the benedictory stanza invokes the blessings of the sun.

No. 256 is a copy of the Āvaśyakaniryuktyavachārni. The Niryukti is by Bhadrabāhu. In the beginning is explained a Prākṛit Sthavirāvali by Devagani or Devarddhi which was composed by him by way of doing reverence to the Sthaviras before he commenced his Nandisūtra and which usually introduces the Āvaśyakaniryukti. The following are the names occurring in the Sthavirāvali, which are given here from the Nandisūtraṭīkā, No. 276, as the first two leaves of No. 256 which contained the greater number of them are wanting:—Sudharman of the Agni-vaiśyana gotra; his pupil Jambū of the Kāśyapa gotra; Prabhava of the Kāśyapa gotra; his pupil Jambū; his pupil, Sayyambhava of the Kāśyapa gotra; his pupil, Sayyambhava; his two principal thara gotra and Bhadrabāhu of the Gautama gotra, a pupil of the former; his two principal pupils, Mahāgiri of the Ailāpatya gotra and Suhastin of the Vasishtha gotra; Mahāgiri's pupil, Balissaha of the Kauśika gotra who was of the same age as Bahula; his pupil Svāti of the Hārita gotra; Svāti's pupil Syāmārya who was of the same gotra as he; Syāmārya's pupil Sāṇḍilya of the Kauśika gotra; Sāṇḍilya's pupil Āryasamudra whose fame had spread up to the three (eastern, western and southern) seas, who had taken the measure of the sea and land and who was ever unperturbed; Āryasamudra's pupil Āryamaṅgu who was conversant with Kālika and other Sūtras and acted according to them; Āryamaṅgu's pupil the pure-minded Nandilakṣhapana; Āryanandilakṣhapana's pupil, Āryanāgabhastin, who was pre-eminent in treating of or explaining Vyākaraṇa,* Karana Bhaṅgi, and Karma-prakṛiti; Āryanāgabhastin's pupil, Ratatīśchaka; his pupil Sindhya of the Brahmadvipikaśākhā who received the Dikṣhā in Achalapura, and was talented and well-versed in explaining the Kālikaśruti; Sindhyaśchaka's pupil, Skandilāchārya, to whom was owing the "present" preaching of the scriptures over half of India on this side of Vaitāḍya; his pupil Himarat; his pupil, Nāgārjuna, who became Vāchaka when his proper turn came; Nāgārjuna's pupil Bhūtatinnā,

Āvaśyakaniryuktya-
vachārni.

who was very much liked by the laity, and who was the chief over half of India and the delight of the Nāgendrakula; Bhūtadīna's pupil, Lauhitya, who thoroughly knew the transitory and the permanent and the Sūtras and their meaning and who was the correct exponent of all things; his pupil Dūshyagaṇi who was a mine of short explanations as well as long dissertations

"Offering his salutations to these Devavāchaka, a pupil of Dāshagani begins his composition of the Nandīsūtra."

On this Sthavirāvali Malayagiri, the commentator on the Nandīsūtra, makes the following remarks:—

The line of the successors of Suhastin beginning with Susthita and Supratibaddha is not given in it, because Devavāchaka, the author of the Nandyadhyayanas, does not belong to it. It will be found in the Daśāśrutaskandha.

Balissaha and Bahula were twins and both were the principal pupils of Mahāgiri, but the former was the greater of the two as regards spiritual lore and therefore the author offers his Namaskāra to him only.

The word Ārya Jītaadhara (which occurs in its Prākṛit form after the name of Sāṇḍilya) is an epithet of Sāṇḍilya and means the receptacle or store-house of the Sūtras from which all faults are excluded. But some take it to be the name of another Sthavira, Jītaadhara of the Ārya gotra.

The explanation of "There was a 12 years' the scriptures was well-

was convened at Mathurā under his presidency. The members assembled repeated what they still remembered of the scriptures, and thus the Kālikaśruta and a portion of the Pārvas were recovered and what was thus recovered is called Mathurā Vāchaka. This is the place where the event to some is, that no portion of

had been lost was lost before that. But all the preachers except Skandilāchārya were carried off by the famine, and after it was over, he re-established the preaching of the scriptures at Mathurā.

With the last portion of the explanation of the verse in which Nāgārjuna is mentioned commences the third leaf of No. 256. The portion is however followed by an explanation of two Gāthās, which the commentator there says are not given in the Vṛitti, probably Haribhadra's. The first makes mention of Govindāchārya and the second of Bhūtadīna. The commentator states that Govindāchārya is not mentioned in the Vṛitti because though he was a Yugapradhāna he left no line of his pupils behind him.

The above list of the Sthaviras from Ārya Mahāgiri to Devavāchaka agrees on the whole with the list of Ārya Mahāgiri's Śākhā given by Dr. Bhau Daji from Merutuṅga's Thērāvali (Jour. R. B. R. A. S. IX.). The latter, however, does not give the name of Brahmadvipika Śiṃha though it is afterwards stated by Merutuṅga that Revati Śiṃha Sūri is different from Brahmadvipaka Śiṃha. By Merutuṅga's testimony then as well as by his own, Devarddhi who is the same as Devavāchaka belongs to Ārya Mahāgiri's

S'ākhā; and Malayagiri states the fact distinctly. It is therefore natural to expect that Devarddhi would have given a list of the Sthaviras of his own S'ākhā in the Sthavirāvali of the Kalpasūtra, as he has given it here, had he been its author as conjectured by Weber and Jacobi. But the Sthaviras enumerated there belong to Suhastin's branch. So in the absence of a knowledge of the reasons for the conjecture of those scholars this fact would appear to be against it. Nor would Jacobi's suspicion, that the S'āndilya who stands 33rd in the Sthavirāvali in his translation of the Kalpasūtra might probably have been the same as the Skandilāchārya mentioned above, appear to be correct. For the former belongs to Suhastin's branch, the latter to Mahāgiri's. It would likewise not be proper to represent the Council at Mathurā as the rival of that at Valabhī. For at the latter Devarddhi was present and reduced the Siddhānta to writing (Ind. Ant. XI. 247). And Devarddhi was separated from Skandila by a line of six (leaving out Govinda) preceptors and pupils. So the Council at Valabhī seems to be later than the one at Mathurā.

It might be noticed that the two verses spoken of by the commentator in No. 256 as having been omitted in the Vṛtti are actually omitted in Haribhadra's commentary (No. 110 of 1872-73), though they occur in the text of the Nandyadhyayana which accompanies No. 109 of 1872-73, and in No. 257 of the present collection. They seem to be an interpolation. For though a reason is adduced for the omission of the first, none is adduced for that of the second; and the name Bhātadinna occurs in the second of the two verses as well as in the last verse about him, which would not have been the case had the former really formed part of the text.

No. 258 is a copy of the Uttarādhyayanabṛihadvṛitti by S'āntyāchārya. In the verses at the end it is stated that S'āntyāchārya belonged to the Thārāpadragachchha which had sprung from the Kāthakarnānvaya. Kāthakarnānvaya again had sprung from the Chandrakula which was as it were an offshoot of the Vaira S'ākhā. The Vaira S'ākhā had its rise from the Koṭika Gana. The Vṛitti was composed in Anahilapātaka in the Ohaitya temple built by S'āntyāmātya who was an ornament of the Bhīllamāla family. Notwithstanding that there were other Vṛittis on the Uttarādhyayana, this was written because of the author's devotion to sacred study and by the direction of Guṇasena. S'āntyāchārya's preceptors were Sarvadeva and Abhayadeva. (Appendix III. ZZZ.) S'āntisūri died in Sam. 1096 (Ind. Ant. XI. 253).

Uttarādhyayanabṛihadvṛitti.

No. 260 is a copy of a commentary on the Uttarādhyayana by Devendragani. In the verses at the end the author states that it is based on S'āntyāchārya's Vṛitti and that it is composed of the explanations of Sūtras taken from that commentary for the benefit of the dull-headed merely. Devendragani was the pupil of Amṛadeva who was the pupil of Uddyotana, which Uddyotana of the Chandrakula was the ornament of the Bṛihad Gachchha and was praised by Pradyumna, Mānudeva and other Sūris. The present commentary was written by the author by the advice of his class-fellow Muni-chandrāchārya while staying at the house of Dohaṭṭisresbhin in

Uttarādhyayanavṛitti.

Brahmacharya. Now there was near the Vindhya mountain a city Prabhava. called Jayapura with Vindhya for its king. Vindhya had two sons Prabhava and Prabhu. Through pride the former left his father's roof and lived in the woods maintaining himself by robbery. Once he and his followers went to attack the house where Jambū was living with his wives shortly after his marriage. But though they succeeded by their incantations in putting all men in the house to sleep they could not do so in the case of Jambū himself. Jambū and Prabhava had then a talk with each other which ended in Prabhava going back to his parents to get their consent to his becoming an ascetic. The next day Jambū, his eight wives, and the parents of all of them received the Vrata from Sudharman. Prabhava too came to Sudharman, received the vow and was made over to Jambū as his pupil. When 64 years had passed after the death of the last Arhat this last Kevalin Jambū of the Kātyāyana gotra put his pupil Prabhava of the Kātyāyana gotra in his own place and attained final bliss.

. While merged in Yoganidrā Prabhava once saw his successor Śayyambhava. in Rājagriha, a Brāhm. He went to the place and found He directed two of his follo then cry out "Woo! Woo! They did so and Śayyambhava, because very little of his Karman was left, perceived the truth, went to his Brāhmaṇa preceptor and asked him whether the Vedas were true. He said they were. Whereupon Śayyambhava drew his sword and demanded the truth of him. Then he told him that the image of the Arhat below the sacrificial post was the truth and sacrifices false and that Nārada, the Siddhaputra of the Arhat, obstructed sacrifices if there were no image of the the Arhat buried under the post. So the sacrificial post was pulled out and the image discovered. was made an ascetic and placed heaven (75 V.; Ind. Ant. XI, bhava after he had left his hon went in search of his father and found him in Champā. His name was Maṇaka and for him Śayyambhava composed the Daśavaikālika, as the original scriptures were too much for him to learn within the six months that had been left to him of his life. The Daśavaikālika was so named because it consists of ten Adhyāyana and was composed during Vikāla or at odd moments. Śayyambhava died in 98 V. (No. 266).

Varāha and giving up the habiliments of a Muni he took up those of a Brāhmaṇa and composed new Sâstras such as the Varāhasamhitā. He boasted to the people that once in his youth while he was rubbing off a Lagna that he had drawn on a stone outside the town, the drawn lion was transformed into the real sun. The sun, he told them, asked him to choose a gift as he was pleased with his cleverness, and at his desire took him into his chariot and showed him over the whole Jyotiṣchakra, and he was ever since going over the whole earth to do good to others. He expressed his desire that he should be called Varāhamihira. On a certain prophecy of his turning out false and that of his brother true, he was about to destroy his works, when the latter withheld him, saying, the fault was with him and not with the works. He then received the Bhāgavati dikṣhā. When he died he became on account of his wicked deeds a ghost with a great hatred for the Jainas and troubled the laymen of that sect. To lay him Bhadrabāhu composed the Upasargaharestotra for men to repeat it and even now it is repeated to put down any troubles

Nanda and Kalpaka.

There was a king in Pātāliputra named Udāyin, the son of Kūṇika. He was assassinated, and Nanda, the servant of Nanda(?) and born of a *Ganikā*, was made king as the Divyas employed for choosing one declared in his favour. At first he was not obeyed by his subjects as he was low-born. But he soon brought them into subjection. He appointed a new minister by name Kalpaka, the son of a Jaina. So the former minister bore a grudge to Kalpaka. He bribed a female servant of the latter to inform him of everything that took place at her master's. She informed him that on account of the approaching marriage of one of his sons her master was making preparations for giving the king a reception, and a great many umbrellas, new clothes, &c., were being manufactured. The displaced minister then feigning a desire for the good of the king though dismissed told him that Kalpaka meant to get him assassinated and to set up his son in his place, and that if he wanted any proof, it was to be found in the busy preparations going on at Kalpaka's house in view of the happy occasion which he could ascertain from a spy. The information about the preparations was then verified and the king had Kalpaka and his family thrown into a dark pit. Barley meal and a pot of water were lowered into it for them. Kalpaka then said to his men, "Let him, who can cause the rise of the family and wreak vengeance eat this little food." They all said: "No one but yourself is able to do that." So the rest took no food and died. On one occasion Pātāliputra was besieged by the king's enemies and then Kalpaka was brought to Nanda's mind. "Even if there were a servant of his," said the king "his skill will serve our purpose." He inquired of the guards whether any one out of the persons in the pit was still living. They replied "There is one who receives the meal and water." So Kalpaka was drawn out and carried in a palankeen here and there over the ramparts to put fear into the hearts of the enemies. By means of a stratagem he managed to put the enemies to flight. He was then made minister again. Since that time every king of the dynasty of the Nandas had for his minister a descendant of Kalpaka. In this manner the ninth Nanda who ruled over half of India had Sakatāla for his minister. Sakatāla's wife was Lakṣmivati and he

had two sons named Sthūlabhadra and Śrīyaka. Vararuchi, a poet, presented the king every day with 108 new verses in praise of him. Nanda was pleased with them but did not give him any money as Śakataḥla did not express his approval of them. On inquiry Vararuchi learnt that Nanda never gave away any thing without the approval of his minister. Vararuchi therefore went to Śakataḥla's wife and asked her to make her husband praise his verses before the king, which she agreed to do. She asked her husband to praise Vararuchi's verses before the king. He refused, saying, "How can I praise the verses of a man of false tenets." "Speak words of praise, then," said she, "having in your mind those that you approve of." He did so, and the king ordered 800 Dināras to be given to him. This went on for many days causing a great drain on the king's treasury and false doctrines spread about. Seeing this, Śakataḥla once said to the king, "Why is it that you give money to this man?" He said "On account of your praise." "I did not praise his verses," he replied, "I had really new verses in my mind. His are not new; even girls know them." To prove this to the king he brought his seven daughters, the first of which could repeat anything after hearing it once, the second after hearing it twice and so on. After Vararuchi had repeated his verses, Śakataḥla's daughters repeated them behind a screen one after another. So the king gave orders to discontinue the daily gift to Vararuchi. Vararuchi then poured 800 Dināras into the Ganges every day and praised her the next morning. He had concealed a machine in the water and by its means the Dināras used to fly up and lodge into his hands. Vararuchi then used to say that though the king had discontinued rewarding him the Ganges still did so. The report reached the king's ears that Vararuchi praised the Ganges and she rewarded him. When the king mentioned this to Śakataḥla, he said he would believe it only if the river did so in his presence. Śakataḥla then had the Dināras taken out secretly after Vararuchi had poured them into the river and was present the next morning when Vararuchi went there. Vararuchi did not find his Dināras which the minister ultimately made over to him. The minister went to the king and informed him of all this. Vararuchi then began to think how he might revenge himself upon Śakataḥla. He learnt through a female servant of the minister whom he had bribed that Śrīyaka's marriage was to take place and that arms were being made for presentation to the king on the occasion. On learning this he made some children go about the streets singing "Nanda does not know what Śakataḥla is going to do. He means to assassinate Nanda and to set Śrīyaka on the throne." The report of the children singing this reached the king's ears and he was wroth. That Śrīyaka at least might not lose favour with the king, Śakataḥla advised him to cut off his head in the king's presence, and at the same time to say: "I cannot bear a disloyal subject of the king even if he be my minister."

Sthūlabhadra and
Śrīyaka

Upakośā. So Śrīyaka directed Kośā to make Upakośā prevail upon Vararuchi to drink wine with her. This she did by putting it into her sister's head that Vararuchi's love for her was not real if he refused to do it. Vararuchi thenceforward habitually drank wine with Upakośā. Many a time the king used to remember *loss. So Śrīyaka* Vararuchi and on being a drunkard he made him vomit before the king the wine he had drunk at night with Upakośā by getting presented to him a flower medicated for the purpose. Vararuchi was then made to drink molten tin by his fellow Brāhmanas as an expiation for his sin and so died.

Once during the rains Sambhūtivijaya stayed with his followers in Pāṭaliputra. Sthūlabhadra was allowed by him to put himself to the test by living at Kośā's on the choicest viands. He not only came back unstained but won her over to his faith. Sambhūtivijaya then went to heaven.

On one occasion there was a dreadful famine of 12 years in the land. The Siddhāntas were forgotten for want of revision, for which the search after food left no time. At the end of the period the Sādhus assembled in Pāṭaliputra and each one repeating what he remembered they succeeded in recovering the eleven Aṅgas but the Dṛiṣṭivāda was forgotten. So they sent Sthūlabhadra and others to Nepal to learn it from Bhadrabāhu. Sthūlabhadra alone persevered in studying it steadily and learnt 8 Pūrvas in as many years. After he had learnt ten Pūrvas with the exception of two Vastus, he came back with Bhadrabāhu to Pāṭaliputra. There he showed off his knowledge to his sisters by transforming himself into a lion when they came to see him. *Did not like to study* him unfit to go on with the study. *Did not like to study* did teach him the remaining part the Saṃgha and went to heaven.

170 years had passed after the departure of Nanda. Minuagiri and Subastin were brought up from their childhood by Yukshāryā, the sister of Sthūlabhadra, and they received the Dīkṣhā at the hands of the latter. Sthūlabhadra made both of them Āchāryas and dying became the "bee in the lotuses of the faces of celestial damsels" (215 V.; No. 266).

Chandragupta and his successors.

Having uprooted Nanda, Chandragupta ruled over Pāṭaliputra with the help of Chānakya. Poisoned food was every day prepared at his palace for the destruction of his enemies. Once Chandragupta himself with his pregnant queen Durdharā began to partake of the poisoned food through mistake. Seeing them do it, Chānakya at once called out to them not to touch it. But the queen had eaten enough to cause her death. Chānakya, however, managed to take the child out of her womb, whose head a drop of poison had just touched and who was consequently afterwards named Bindusāra. Bindusāra succeeded Chandragupta. Bindusāra's son, Aśokaśrī, succeeded him. Aśokaśrī's son was Kuṇāla who was living at Ujjayini when he was 8 years old. Seeing him old enough for study, Aśokaśrī wrote to him "Kuṇāla

Kuṇāla

"*adhiyatām*." His step-mother who wanted the kingdom for her son put unobserved an *anusvāra* over the letter 'a' with collyrium and thus changed '*adhiyatām*' to '*amdhīyatām*.' Kuṇāla obeyed what he thought were his father's orders and put out his own eyes. So Aśokaśrī gave Ujjayinī to Kuṇāla's step-brother and a rich village to Kuṇāla. When Kuṇāla's wife Sarachchhri bore him a son, he started for Pātaliputra to gain from his father the kingdom for himself. He wandered about the town singing most beautifully. The king hearing of the unknown singer had him brought into his presence to sing to him. "The great grandson of Chandragupta," he sang,

Samprati was then placed on the throne after it was ten days old. As he grew up he made half of India together with the Dekkan his own by his valour. On one occasion Samprati was staying at Ujjayinī and thither Ārya-Mahāgiri and Suhastin went to do honour to the image of Jīvantasvāmin there. At that city a procession took place in which the chariot of Jīvantasvāmin was carried about the town followed by the Saṃgha and the two Sādhus. When the chariot was brought before the king's door the king felt forcibly drawn to Suhastin on seeing him, remembered his former life, and knew Suhastin to be his Guru in that life. So Samprati went to Suhastin, had a talk with him and made him his Guru again. He then adorned the Bharata-kshetra consisting of three Khandas as far as Vaitāḍya with temples of Jina, made his feudatories embrace the Jaina religion and directed them to further its cause. He also caused Suhastin to send some Sādhus to preach in Dramila, the Andhras, and other countries of the non-Āryans, and directed the inhabitants of those places to provide them with whatever they might want instead of sending him the usual tribute. Remembering his poverty in his former birth Samprati established places for charitable distribution of food in the city and directed the merchants to provide Sādhus and their followers with every thing that they might want and told them he himself would pay for the things thus

Samprati.

Mahāgiri and Suhastin.

good, saying that the merchants gave the things on their own account. Ārya-Mahāgiri was wroth with him for adding this sin to the other, said he would never afterwards see him, and established the Saṃbhogi Kalpa or observances as the previous Kalpa was thus disregarded and went to a town named Gajendrapada, and thence to heaven (240 V.; Ind. Ant. XI. 246).

On another occasion when Suhastin came to Ujjayinī, he converted Avantisukumāla, the son of Bhadrā, who allowed himself to be eaten by jackals while practising penance in a cemetery. One of his wives bore him a posthumous son who erected a temple in honour of Mahākāla in the place of his death. [The temple is, says the author of the present work, still an ornament of Avanti, but it has, through the perversity of time, passed into the hands of the misguided.]

In the course of time Suhastin too went to heaven placing the burden of the sect on the shoulders of his pupil. (265 V.; Ind. Ant. XI. 246.)

Brahmadvipika-
śakha.

In Brahmadvipa which was situated between the rivers Kanyā (or Kannā) and Pārnā (or Vennā) there lived near Achalapura in the country of the Ābhīras some Rishis. One of them by means of a certain ointment applied to the feet walked over water as if over land and challenged the Jaina laymen to show any Jaina who could do it. So Samatāchārya by his power made a river temporarily unite its banks and walked across. All the Rishis became Jainas on witnessing this feat and formed the Brahmadvipikaśakha.

Vajra.

... .. ambavana,
... .. ost among
... .. and took
to the ascetic's life during the pregnancy of his wife Sunandā. She bore a son to whom she once said, "Had your father not given up the world, great festivities would have taken place on this occasion." Hearing this the child's spiritual eye was suddenly opened, and it longed for spiritual life and took to crying as a means to make its mother give it away. After half an year had thus passed, Simhagiri came to the place with his followers. Dhanagiri and Samatāchārya, the brother of Sunandā, went to see their relations with the permission of Simhagiri. They went to Sunandā and she made over her child to her husband in the presence of witnesses. Immediately the boy left off crying and Dhanagiri brought him to Simhagiri. Perceiving him to be heavier even than a thunderbolt Dhanagiri named him Vajra. He was then made over to the female Jainas in the family of the Sayyātaras to be nursed. When he was eight years old he was brought back to live with the Sādhus. Vajra was once or twice put to the test by some gods but he came out successful. He learnt the eleven Aṅgas by hearing Simhagiri repeat them and something of the Pūrvas too in the same manner. He soon proved himself to be very sharp and quite able to discharge the duties of an Āchārya. While Simhagiri was once at Daśapura, he sent Vajra to Ujjayini to learn the Pūrvas from Bhadrāgupta. He learnt them there and came back. Then Simhagiri put him in his own place and died. At Pāṭaliputra Vajra was greatly honoured by the king. At that place also he converted Rukmī, the daughter of Dhanaśreshṭhin, who wanted to marry him, and she took the vow of asceticism. Many men embraced the Jaina faith on seeing the purity of his life. On account of his knowledge of the Mahāpariṇīdhyāyana of the Āchārāṅgasūtra he recovered the art of flying through the sky. The art was not handed down by him, as after him men were to become unfit to do so through want of sufficient energy. On one occasion he flew towards the north and observed a dreadful famine raging there. So he spread a big piece of cloth, gathered all the followers of the Jaina faith on it and thus flew with them through the sky and alighted in a town called Parī where there was plenty. The inhabitants of that place were, with the exception of the Jainas, all Bauddhas including even the king. There was always a competition between the followers of the two faiths as to who worshipped their sacred images with a greater number of flowers, &c. The Jainas used to

pay very high prices and secure all of them. So the king forbade any flowers being sold to them. On the occasion of the Paryushanāparvan Vajra came to the rescue and brought the best flowers of heaven in great numbers. At this instance of his extraordinary power the king with all the other Bauddhas in the town embraced the Jaina faith.

Once there occurred a dreadful famine of twelve years during which Vajra sent his pupil Vajrasena in search of alms worth a lac, saying that as soon as he got them there would be plenty in the land again, and himself gave up the ghost on a certain mountain in the company of other Śādhus who were disgusted with living upon the prohibited food brought from heaven by the power of Vajra. (584 V.; Ind. Ant. XI., 247). Indra then came down and sitting in his chariot went round the hill and worshipped the bodies of Vajra and others; and the trees that were then bent on account of Indra's chariot are still there in that state. The mountain thereafter has been called Rathāvarṭta. With Vajra was lost the tenth Pūrva and the fourth Samhanana.

Vajrasena arrived at Sopāra which was ruled over by Jītaśatru. Vajrasena. In that town lived the wealthy man Jinadatta and his wife Īśvarī. On account of the famine they meant to put an end to their lives with all their relations by partaking of poisoned food. With that intention they cooked food worth a lac; but before poison was mixed with it Vajrasena and his followers arrived there. So they gave it to Vajrasena and his followers, whereupon Vajrasena dissuaded them from putting an end to their lives, as he said plenty would follow the very next day. And plenty did follow and all the family of Jinadatta embraced the Jaina faith. In this manner Vajrasenāmin's Vamśa gathering a line of pupils and their pupils spread like the Banian tree.

In Daśapura there lived a Brāhmana named Somadeva and his Āryarakshita wife Rudrasomā who was a Jaina. They had two sons, Āryarakshita and Phalgurakshita. Āryarakshita, the elder of the two, went to Pātāliputra and learnt all the Brāhmanic lore. When he came back he was greatly honoured by all men. But his mother said that she would be greatly pleased with him if he learnt the Drishtivāda. The other lore that he had learnt was, she said, false. She advised him to go to Tosaliṣṭrāchārya in Ikshuvātaka. He went to him and asked to be taught the Drishtivāda. He was told he must first take the vow of asceticism and then only he could become fit to learn it and that too after he had learnt the other Aṅgas. When he had taken the vow and learnt the eleven Aṅgas Tosaliṣṭrāchārya sent him to Parī to learn the Drishtivāda from Vajra. On his way he halted at Ujjayinī and closed the eyes of Bhadrāgupta. From Vajra he learnt the nine Pūrvas. Of the tenth he had learnt the Yamakas when his brother Phalgurakshita came to take him home by the direction of his parents who had not counted upon his giving up the world. He gave the Dikshā to his brother and went home very reluctantly. So the tenth Pūrva was lost with Vajra. By Āryarakshita's preaching all the people of Daśapura including the king were converted. Among his followers, there was one named Durbalikāpushpamitra whose relations were followers of Raktapāta. He had to repeat the nine Pūrvas every

day or else he forgot them. Vindhya, Durbalikāpushpamitra, Phal-
gurakshita and Goshthāmāhila were the chief among Āryarakshita's
followers. Āryarakshita found them unable to discharge all the
duties of an Āchārya. So he arranged the subject-matter of the
sacred literature into four divisions, viz., Kālikaśruta, Rishibhāshitas,
Sūryaprajñapti [and others] and Drishṭivāda. [The first consisting
of the 11 Angas and including Mahākālpaśruta, and Kālpa and
the other Chhedasūtras embraced the Charanakaranānyoga,
the second the Dharmakathānyoga, the third the Kālānyoga
or Ganitānyoga, and the fourth the Dravyānyoga.] In Ma-
thurā the god Indra once did honour to Āryarakshita. Having
become old, Āryarakshita once sent his maternal uncle Gosh-
thāmāhila from Daśapura to defeat a Kriyāvādīn who had risen in
Mathurā. Goshthāmāhila defeated his opponent. But while
he was away Āryarakshita appointed Durbalikāpushpamitra, whom
he thought the best of his pupils, his successor, laid an injunction
upon him to act towards Phalgurakshita and Goshthāmāhila as
towards himself and upon the two latter to act in the same manner
towards the former, and went to heaven. Goshthāmāhila became
envious of the new Paṭṭadhara, and did not attend his preachings but
those of his pupil Vindhya. Once in the explanation of a certain
passage in the eighth Pūrva he differed from Vindhya and seceded.
Thus originated what is called the seventh Nihṇava (V. 584; Ind.
Ant. XI. 247).

Goshthāmāhila.

Devarddhigapi.

When 980 years had elapsed Kshamāśramana seeing the
in course of time wrote them. The
rature was handed down from teacher to pupil without the help of
books.

The above are the principal stories related about the Rishis men-
tioned in the Rishimandala. It may be remarked that the story in
connection with Śhūlabhadra is with some variations the same as
the story of Vararuchi occurring in the Kathāsaritsāgara. It has
been given above at great length in order to bring in even the minor
details in which it resembles the other.

Padmamaudiragapi's Vṛitti on the Rishimandalaprakaraṇa was
composed in Śaṃvat 1553 in Jesalameru while Jinassmudra was the
head of the Śrīrāmaśākhā. The author
begins his
&c. He writes
and Guṇaratnāchārya.
(Appendix I. 1000).

Kalpasūtra with a
commentary.

No. 266 is a copy of the Kalpasūtra with the commentary of
Samayasundaropādhyāya. The author of the commentary promises
to save those who have to read the Sūtra to the laity every sort of
trouble by providing everything that is wanted for a full explana-
tion. While it is being expounded the expounder need take in his
hands no Sūtra, no Avachūri, in short no leaf of any other work.
In connection with the Śhāvirāvali the commentator gives in short
much the same stories as have been summarised from No. 264. In
the story about Śhūlabhadra the name of the son of Kānika, or
Udāyika and Kūpika
place this commentator
not of the meaning

of the last two Pûrvas and the portion not learnt before of the tenth was imparted to Sthûlabhadra on account of his fault and an injunction was laid upon him not to hand down that portion.

Before commencing the exposition of the longer Sthavirâvali the commentator warns his readers that there are many differences of reading in the names of the Sâkhâs and Kulas as given in the text and since a great many of the Sâkhâs and Kulas of the Sthaviras are not met with in these days or must have been going under other names, it is not possible to get at their correct names. For instance in some manuscripts we have Kodambâni (Kodumbâni in another manuscript) as the name of a Sâkhâ, but in others instead of it we have Kuindihâri (Kuindadhâri in the other manuscript), in some Puppapattiyâ (Punnapattiyâ in the other manuscript) and in others tiyâ in the other manuscript). Si occurs in some manuscripts as the others Abaullagaimchbataiyam. Well-informed persons only can be our guide in this matter.

In one place Jambûsvâmin is stated to have been the last Kevalin, and Prabhava, Sayyambhava, Yasobhadra, Sambhûtivijaya, Bhadrabâhu and Sthûlabhadra, to have been the six Srutakevalins. The Yugapradhânas who knew the ten Pûrvas are:—S'ri Mahâgiri, Subastisûri, Gunasundarasûri, S'ri S'yâmâchârya, S'ri Skandilâchârya, Revatimitra, S'ri Dharma, S'ri Bhadrâgupta, S'ri Gupta and S'ri Vajrasvâmin.

Kula is defined as *ekâchâryasamitatih*, Sâkhâs as *tasyâmera sam-tatau purushaviśeshâṇām prithakprithaganyayāḥ*, and Gaṇa as *ekavâchâchârayatisamudâyaḥ*.

As regards the Gâthâs which give a list of the Sthaviras which stand 17-32 in Jacobi's translation, the commentator states that in a great many manuscripts the prose list from Dhanagiri downwards does not occur but the Gâthâs only and in some the Gâthâs follow the prose list. There is, therefore, a superfluity in the case of the latter, he says, since the same thing is meant by both. This statement is taken from No. 372 of 1880-81 as in the present manuscript the passage is inaccurately copied. The Gotra of Durjaya Kṛishṇa occurring in the Gâthâs is in the present manuscript given as Kausika. It is not clearly written in the other. According to both, the gotra of Saṃghapâṇita is Gautama even in the Gâthâs.

The following is an account of how Trairâsikamata came into existence when 544 years had elapsed after Vîra. In the city of Antarañjikâ there was a pupil of Chhaluka Rohagupta named S'rigupta. By establishing the truth of the three Râsis, Jîva, Ajîva and Nojîva, he defeated at the court of Balas'ri an opponent named Poṭṭasâla who tried to prove the truth of the existence of two Râsis only, Jîva and Ajîva. Rohagupta though he congratulated him on his success ordered him to confess. But elated by his victory he would not do so maintaining the existence of the three Râsis. So Rohagupta defeated him on the point by putting him 144 questions and threw him out of the Saṃgha. He thenceforward preached the Vaisheshika doctrines.

It is related in connection with Priyagantha, the disciple of Indradatta, that in a city of the name of Harshapura near Ajameru, there

Priyagantha.

was a
was rul
charm

air with Ambika on his back. The god then spoke to the ascetic about the heinousness of the sin of killing an animal and of the great merit in saving one. On being asked who it was that spoke, a reply was given and they received the advice of Priyagantha.

The Digambaras

The Digambara or Botika sect is stated to have had its rise from Botika the pupil of Śivabhūti in V. 609. This is not quite in harmony with the statement made in the *Pravachanaparīkṣā* (No. 278) wherein it is stated that its founder was Śivabhūti *alias* Sahasramalla, a pupil of Kṛṣṇa probably the same as Durjaya Kṛṣṇa who occurs immediately after Śivabhūti in the eight superfluous Gāthās mentioned above. The Digambara, who is also called Kṣhapanaka, is however many a time addressed in it as Botika when his doctrines are being refuted and the Botikas are identified with the Nagnātas or Digambaras. In the *Āvaśyakaniryukti* (No. 257), Śivabhūti is called Botika Śivabhūti and is stated to have been the pupil of Āryakṛṣṇa and in conjunction with Uttarā to have founded at Rathavīra in V. 609 the Botikalinga which the commentator in No. 256 explains as meaning Kṣhapanakamata and the names of his pupils too who continued the sect. Moreover the *Āvaśyakatikā* and the commentary of Sahasramalla as an alternative name for the same story about the rise of his sect as is given by Dharmasāgara of the Digambaras (p. 146).

After explaining the Sthavirāvalī the commentator gives some account of Āryarakṣita and others; for, he says, though they are not Sthaviras they are like them.

Vṛiddhavādī and
Siddhasena Divā-
kara.

The following account is given of Vṛiddhavādī and Siddhasena Divākara both of the Vidyādhara-gachchha. Vṛiddhavādī was called so because he used to repeat anything very loudly though he was old. Once he defeated in a discussion a Brāhmaṇa named Siddhasena who thereupon became his pupil. Siddhasena converted king Vikramāditya who then went on a pilgrimage to Śāstrināja. In his Saṅgha there were 170 golden temples. Moreover by the preaching of Siddhasena other kings too were led to repair old temples. Vikramāditya through his intimacy with Siddhasena brought into existence the Sainvatsara (the Sainvat era). Before that time the Vira Sainvatsara (Vira Vatsara according to the other manuscript) was in use. (Appendix III. DDDD.)

Haribhadra.

Haribhadra was a Brāhmaṇa who had learnt the Vyākaraṇa and other Śāstras and vowed he would become the pupil of the man whose words he could not understand. Once he heard a certain Gāthā being repeated by a Jainā Siddhī and he did not know its meaning. So it was explained to him by her spiritual teacher to whom she referred him. Haribhadra then became a disciple of that Guru and a Jainā, learnt all the Jainā scriptures and became a Śūri.

Haṁsa and Paramahaṁsa, two pupils of Haribhadra, began the study of the Bauddha scriptures with the intention of learning the scriptures of other sects. Some time after, the Bauddha teacher suspected them to be Jainas and once he took his class on an upper story and had Jaina idols placed on the staircase, so that no one could descend without putting his foot on them. The Jaina students with their chalk drew the figure of a Yajñopavita on the idols and then placed their foot on them. They were thus discovered and while running away were killed by the army of the Bauddha king of that place. Knowing this, Haribhadra by means of his charms drew many Bauddhas into a vessel full of boiling oil and continued doing so until he desisted only on hearing a certain Gāthā repeated. Another account is that he desisted on being put in mind by his mother Yākiṇī Mahattarā of the enormity of the sin of voluntarily causing the death of so many human beings. To expiate for his sin he composed 1,444 Prakaraṇas, entitled Pañchāśakas, Ashtakas, Shodasakas such as Pūjāpañchāśaka (or Stotra-pañchāśaka), 1,444 being the number of the Bauddhas he had killed. He also composed the Āraṇyakabṛihadvṛitti and other Vṛittis.

Haṁsa and Para-
mahāṁsa.

Bappabhaṭṭasūri converted king Āma of Gopanaḡara. Āma built a Jaina temple in Gopanaḡara as high as 108 elephants and placed in it a golden image of Mahāvīra, 18 Bhāras in weight. The image is still there in the ground.

Bappabhaṭṭa and
others.

Pādaliptāchārya flew through the sky by means of a certain ointment applied to the feet and visited the shrines of Śatruṅḡaya, Giranāra, Ābū, Ashtāpada and Sammeta. He composed the Nirvānakalikā and other works.

Malayagiri composed the Viśeṣhāraṇyakavṛitti and such other works as are very easy to understand.

Hemachandrasūri of the Purnatallagachchha composed 3 crores and a half of Granthas, converted Kumārapāla the lord of 18 countries and was specially favoured of Padmāvatī.

The following names are also mentioned with the above :—

Ratnaprabhasūri of the Ukesavāṁsagachchha who performed a miracle by being present at one and the same time in Usīyānagara and Koranṭānagara.

Ratnaprabha and
others.

Devasūri the author of Śāntistava.

Mānatuṅgasūri the author of the Bhaktāmarastotra.

Abhayaḡadeva of the Kharataragachchha, the writer of Vṛittis on nine Aṅgas who brought to light the image of Pārsvanātha at Stambhauaka.

Devendrasūri of the Tapāgachchha the author of Bhāshyas, Karmagranthas and such other Śāstras.

Śāntisūri the Vetāla of disputants.

Jivadevasūri the victor of the Digambara Kumudachandra.

In this manner there have been, writes the commentator, many great personages in the Jaina faith whose names should be repeated at the end of the Sthavirāvalī.

Similarly Kālikāchārya too is a Sthavira. There are, however, three Kālikāchāryas. The first, who was also called Śyāmāchārya, was

Kālikāchāryas.

the author of the Prajñāpanāsūtra, and lived in 396 V., being the 23rd from Sudharman, and knew the Pārvas. He imparted a knowledge of Nigoda to Indra a Baudbha who had turned a Brāhmana. He came to be called Kālikāchārya by composing Gāthās of that name (Kālika) in V. 323 according to some and in V. 325 according to others. Some say that it was the Kālikāchārya who established Chaturthī as the day of the Paryushanāparvan that imparted a knowledge of Nigoda. The second Kālikāchārya lived in V. 453 and was the brother of Sarasvatī, uprooter of Gardabhilla and son of the sister of Balamitra and Bhānumitra. Here too it is said by some that it was the Kālikāchārya who fixed upon Chaturthī as the day for the Paryushanāparvan that was related to Balamitra and Bhānumitra, being their maternal uncle. The third Kālikāchārya lived in V. 993, Samvat 523, who by Vira's direction transferred the Paryushanāparvan day from the fifth day of the bright half of Bhādrapada to the fourth day. For detailed lives of all these, Samayasundaropādhyāya refers his readers to his own Kālikāchāryakathā.

Udāyana and
Chandapradhyota.

The story of Chandapradhyota's defeat and his being pardoned and reinstated on his throne referred to by Hall in a note to his introduction to the Vāsavadattā is given as illustrative of the precept that during the Paryushanāparvan even the most deadly enmity should be given up. A box with an image of Mahāvira in it was sent to Udāyana, the king of Vitabhaya, with the message that it contained an image of the god of gods. The box opened to no other name but that of Mahāvira. The king's maid Svarnagulikā worshipped the image daily. Hearing of her beauty king Chandapradhyota of Ujjayini, who had a passion for women, carried her away one night on his elephant Analagiri and he also took away the image of Mahāvira without which she would not go. Discovering the theft of the image, Udāyana defeated Chandapradhyota, took him captive, and had him put in chains with the words that he was the husband of Udāyana's maid written upon his forehead. On the occasion of the Paryushanāparvan Udāyana gave orders for Chandapradhyota being served with anything he liked. But from fear of being poisoned the latter did not wish to eat the food that was not cooked for Udāyana and said he too had a fast as he was of the same religion as Udāyana. Though he falsely represented himself as being of the same religion as Udāyana, Udāyana released him and placed him again on his throne.

It will be seen that several of the names in this story are the same as those in the story of Udāyana given in the Kathāsaritsāgara including even that of the elephant, Analagiri being the same as Naḍagiri in a disguised form. Chandapradhyota seems to have been made up out of Chandannalāseua and Pradyotana. It thus seems that though the present story might have no intimate connection with the one in the Kathāsaritsāgara, it is about the same persons and things.

In the introduction, the Kalpasūtra is stated to have formed the eighth Adhyayana of the ninth Pūrva; and at the end the third and last Adhikāra of the Sūtra, viz. the Paryushanākalpa, which is explained as Paryushanāparvasamāchari is mentioned as being the eighth Adhyayana of the Dasārutaskandha.

Samayasandara the author of the commentary under notice belonged to the Kharataragachchha of the Chândrakula of the Vajrasākhi. He was the pupil of Sakalachandra, the pupil of the Jinachandra who was made Yagapradhāna by Akbar and in whose time lived the Mantrin Karmachandra who during a famine established places for the charitable distribution of food and thus saved many people. The commentary was begun in Lūpakarnasārāgrāma and was completed in one year during the spiritual sovereignty of Jinarāja who obtained the Sūripada in Samvat 1674. (Ind. Ant. XI. 253). (Appendix III. EEEE).

No. 271 is a copy of the Kirātārjunīya with the commentary of Vinnyarāma. The commentary, it is stated at the end, was composed in Samvat 1613. (Appendix III. FFFF).

No. 272 is a copy of a commentary on the Jambūdvīpaprājñapti by Brahmanuni. It is stated in the Prasasti at the end (Appendix III. GGGG) that Brahmanuni was a prince of the Chulukya family and a fellow-student of Vijayadevasūri. His Guru was Pārsvachandra who studying the Sūtras made known the way of the lord of the world and who taught in his Charitānurvāda that Chaityas might be worshipped with flowers and such other things. Pārsvachandra was the pupil of the great Paṇḍita Sādhurātana. The commentary was composed in Anahillapattana under the guidance of Vijayadevasūri. The present manuscript was made over to a sacred library in Akabbarapura in Samvat 1667 by Kīrtivijaya the son of Vāchaka Nayavijaya who was the pupil of Vijayasena the star in the sky of the Tapīgana. Vijayadeva obtained the Sūripada in Samvat 1656 (Ind. Ant. XI. 256). So the commentary was composed between A. D. 1600 and 1611. The Pārsvachandra mentioned in the Prasasti is the same as the founder of the Gachchha that goes by his name. In the epithets applied to him there, some of his peculiar doctrines are referred to.

Jambūdvīpaprājñaptiḥ.

No. 273 is a commentary on the Tarkasamgraha and Tarkadīpikā together by Kṣhamākalyāna. The commentary it is stated at the end was composed in Samvat 1828. (Appendix III. HHHH).

(Appendix III. KKKK) begins with Hīravijaya, who converted king Akbar. Hīravijaya was succeeded by Vijayasenaśūri who always defeated in discussion his opponents at the court of the Śāhi. Vijayatīlakasūri was placed on the Paṭṭa of Vijayasena. After Vijayatīlaka came Vijayānanda, the lord of the Tapāgachchha, and he was followed by Vijayarāja during whose spiritual sovereignty the work was composed in Śaṃvat 1738. Vijayarāja appointed Vijayamāna as his successor.

Vijayānanda had for his pupil Śāntivijaya and Śāntivijaya's pupil was the author of the present work. The work was looked over by Yaśovijayavāchaka who spread the Jainā faith by defeating the assemblies of the followers of other faiths in Benares. It was composed at the suggestion of Śāntidāsa, who was the son of the merchant Manu of Ahmedabad noted for his liberality and who placing the burden of the family on his son devoted himself to religious practices.

It will be observed that the last two names that follow Vijayasena's in the Tapāgachchha Paṭṭāvalī published by Klatt do not occur here.

At fol. 240b it is stated that the merit accruing from repairing an old temple is eight times as much as that from building a new one, for the latter is attended with pride and the desire that it may become celebrated and it is added that hence it was that Kumārāpāla, Vastupāla and others repaired many more than they built.

Nandisūtraṭīkā.

In No. 276 which is a copy of a commentary on the Nandisūtra, Malayagiri, the commentator, in explaining the text which defines the subject of the Āchārāṅga to be the Āchāra of the Nirgrantha Śramaṇas, quotes a Prākṛit verse giving the names of the five kinds of Śramaṇas in existence and adds that the word, "*Niggāthāṇam*," is put in as a distinguishing epithet. The five kinds of Śramaṇas are: the Nirgranthas, the Śākyaas, the Tāpāsas, the Gairikas (Geruya) and the Ājīvas.

Pravachanaparīkshā, Chapter I.

No. 278 is a copy of Dharmasāgara's Kupakṣhakaṇṭikasahasra-kīraṇa or Pravachanaparīkshā with a commentary by himself.

the other sects are heretical and gives the following dates of the rise of these sects and some little information about them:—

The Digambara sect owed its rise to Śivabhūti *alias* Sahasramalla in the year 609 after Vira's Nirvāṇa.

The
or
the
pupil Munichandrasūri.

r Vira
from
ellow-

The Kharatarasūkhā had its rise in Śaṃvat 1204 with Jinadattāchārya who forbade the worship of Jina by women.

The Aśhalikas, the Sārdhapaurnamīyakas, and the Āgamikas were the offshoots of the Paurṇamīyakas.

The Lumpākamāta originated with the Lokhaka Lumpāka in Sāhvat 1508 on account of his doctrine of discarding images of Jina.

In Sāhvat 1533 arose the Veshadharas, the founder of the sect being Bhāṇa of the Prāgvāṭajñāti living in Āraghattavāṭaka near Sirohi.

Dharmasāgara then tries to refute the statement that the Tapāgaṇa originated in Sāhvat 1285 with Jagachchandrasūri and that therefore it is not authorised by tradition. He says Jagachchandra only returned to the authoritative state of things by the order of his preceptor as did Ānandarimala before him. He did not secede from the Vaṭagachchha on account of any heterodox doctrine or any other cause. And the king seeing him practising penance in the old way handed down by Sadharmasvāmin gave him the title of Tapas which was transmitted to the Vaṭagaṇa. This Vaṭagaṇa was so called on account of Sarvadēva being made a Sūri under a Vāṭa tree by Uddyotanasūri and had before received the name of Kautika from Susthita and Supratibuddha and of Chandra-gachchha from Chandrasūri. (Appendix III. KKKK). Further on the author quotes as from Śrāddhavidhinischaya the verses quoted by Klatt beginning with "Hum Nande" (Ind. Ant. XI 254). All this information is given only in the manuscript under report. The whole of it, however, is to be found scattered in the body of the work in this MS. as well as the two others that there are in the Government collection.

The ten sects whose tenets are given and criticised are chronologically :—(1) The Kshapanakas or Digambaras, (2) the Paurṇamiyakas, (3) the Kharataras or Aushtrikas, (4) the Pallavikas or Āñchalikas, (5) the Sārdhapaurṇamiyakas, (6) the Āgamikas or Tristutikas, (7) the enemies of idols or Lumpākas, (8) the enemies of Muṇis or Kaṭukas, (9) the Vandhyas or Bijamata which originated on account of the secession of Bija, a Veshadhara, from the Lumpākamata, and (10) the Pāsas or Pāsachandras, a branch of the Tapāgaṇa of Nāgpur and resembling the sect of Lumpāka in its doctrines (prarāpanā).

Four of these, viz., the Digambaras, Paurṇamiyakas, Aushtrikas and Pāsachandras branched off directly from the true traditional Jainism; the Stanikas (Āñchalikas), Sārdhapaurṇamiyakas, and Āgamikas from the Paurṇamiyakas; and the Lumpākas, Kaṭukas and Vandhyas had their rise independently of any other Jaina sect, though among themselves the Vandhyas were an offshoot of the Lumpākas.

All these sects Dharmasāgara tries to prove to be heretical. During the course of the arguments a great many interesting statements are made. The following may be noted :—

There are two kinds of Tirthas viz., (1) holy places i. e. places where the Tirthankaras were born, received their Dikshā, acquired learning or obtained Nirvāṇa; and (2) the true faith represented by the Jaina sect consisting of the four Varnas viz. Sādhus, Sādhvis and Śrāvakas and Śrāvikas.

There are two kinds of Kevalins, viz, S'rutvakevalin and Āsrutvakevalin. S'rutvakevalin is one who learns the Dharma from somebody else such as a Tirthankara and thus becomes Kevalin. The other becomes Kevalin of himself. The first only is authorised to preach and the Tirthankaras are authorised only because each has been learning from the previous one and thus in reality is a S'rutvakevalin.

Sādhus are preeminent among all the Varnas and Śāris among Śādhus. He only can be a Śāri who is anointed as such by an Āchārya in an unbroken line of Āchāryas.

Dharma consists of four part, viz. Dāna, Śīla, Tapas and Bhāva.

The Lumpākās were for their heresy once declared in S'rīpattana to be Apāṅkteya or not fit to sit to dinner in the same line with the Śrāvakas. The Tapāgama Sādhus command that the followers of any other sect should not even be seen.

Chapter II

The ten sects enumerated in the first chapter are heretical principally because they deny the doctrines respectively of (1) the absolution of women, (2) Chaturdaśpākshika, (3) Pausadhā on any day besides that of a Parvan, (4) the necessity of wearing a piece of

idols of Jina, (8) the existence of Sādhus in modern times, (9) the duty of observing many of the holy practices handed down traditionally, and (10) Vira having advised or allowed Sādhus to worship images of Jina. [This portion is in this place peculiar to the manuscript under report. It however occurs in all the three Government manuscripts in Chapter V. though with a few differences] (Appendix III. LLLL).

The author then proceeds to speak at length of the heretical sects as to (1) who were their founders, (2) the dates of their foundation, (3) their doctrines, (4) the way to refute them, and (5) the causes of their spreading.

The Digambaras.

The Digambaras are first taken up. The Digambara sect had its rise in Rathaviravagara with Sahasranalla *alias* S'ivabhūti. The story is briefly this:—

S'ivabhūti lived in Rathavira and was a servant of the king. Angry with his mother he once left the house at night and entered the Upāśraya of a Jain Śāri named Āryakrishna and he became a Jain Sādhu. He was once presented with a costly blanket by the king and he became passionately fond of it. It was however torn into pieces during his absence by the orders of his Guru, that he might not have a worldly object of attachment. Enraged at this he resolved to possess no worldly object not even the most necessary clothes and against the advice of his preceptor divested himself of them and turned out. His sister Uttarā too did accordingly. But seeing the evident impropriety of this step he dissuaded her from doing so and denied Nirvāna to women. He gave the Dīkṣā to two disciples Kanyāyina and Kottavira and thus commenced the line of the Āchāryas of the Bṛtika or Nagnāta sect.

The following are some of the facts that occur in the course of the arguments put forward in refutation of the Digambara doctrines:—

The Tirthamkaras who went about without the belongings of a Sthavira had such bodily peculiarities as rendered unnecessary those belongings which they had not.

In Anabhillapattana, Vāḍidevasūri defeated, in a controversy at the court of king Jayasinhadeva, Kumudachandrāchārya who was the head of the Digambaras and who was proud of his victory in eighty-four previous contests and prevented the Digambaras from entering the town. The point proved was the absolution of women. This Jayasinhadeva reigned from A. D. 1094 to 1143 (p. 150) and was, as will be stated further on, a contemporary of Vāgbhaṭa the writer on Poetics.

The shrines at Girināri or Ujjayantagiri and S'atramjaya belong to the S'vetāmbaras. As regards the former there was once a dispute between them and the Digambaras. But Śāsanasuri the goddess presiding over the Jaina law declared at the king's court in favour of the S'vetāmbaras through the mouth of a maiden come there from a distant country.

The points of difference between the S'vetāmbaras and the Digambaras dwelt upon in this chapter are:—(1) the Digambaras deny the absolution of women, and (2) they go about naked.

Chapter III. is devoted to the Paurṇamīyakapaksha. The following account is given of its rise. In Rājāsri Karnavāraka there were four fellow-pupils, viz., Chandraprabha, Munichandra, Māuadeva and Śānti. In Samvat 1149 Śrīdhara, a Jaina, wishing to set up at great expense an idol of Jinendra asked Chandraprabha the elder to direct Munichandra the younger who was well known to all to take part in the religious ceremonies. Chandraprabha being jealous said that a Sādhu could not do so. This laymen only could do so. This was disregarded and failed to draw

Chapter III. /
The Paurṇamīyakapaksha.

1159 Chandraprabha on one occasion said he had a vision of Padmāvatī the previous night and she had directed him to prove to his followers the truth of the Śrāvakapratishṭhā and the Pūrṇimāpākshika (the observation of the Pākshika, literally, on the full moon day but actually on the last days of both the halves of a month) and their existence from time immemorial. Thus arose the Paurṇamīyapākshikas.

In this chapter Pratishṭhākālpas by Haribhadra, Siddhasena Divākara, Umāsvatī, Pādālipta and Samudrasūri are referred to and most of them quoted from. There is a quotation from Pādālipta's Nirvānakalikā too.

In speaking of interpolations in the Jaina scriptures made by the scribes to old Palm-leaf manuscripts the text refers to the Vāgachāryakathā existing in the

The following are some of the notable scraps of information that occur in the chapters:—

✓ The *Satrumjayamāhātmya* by Dhaneśvara was composed in *Samvat 477*. There are one or two quotations from this *Māhātmya* and in one place it is called *Laghusatrumjayamāhātmya*. Probably therefore there are two *Satrumjayamāhātmyas* going under the name of Dhaneśvara and that which Bühler calls a wretched forgery may be the larger, being the smaller one enlarged by somebody afterwards.

Tilakāchārya the author of a *Pratishthākalpa* was a follower of Chandraprabha's sect.

S'atapadi the work of a follower of the *Ānchalika* sect and similar in its tenets to Tilakāchārya's work was written in *Samvat 1294*. In the 5th chapter this is stated to have been the work of Mahendrasūri and to have been based on a previous *S'atapadi*, some of the portions having been enlarged.

The *Pākshikasaptati* was written by Munichandra for the edification of Chandraprabha.

*S'rāvaka*pratiśthā is common to the *Paurṇamīyakas*, *Sārdhapaurṇamīyakas*, *Ānchalikas*, *Āgamikas*, *Kaṭukas* and *Vandhyas*.

Old *Āchāryas* speak of Haribhadra having held that *Siddhasena Divākara* and others had no faith in some of the *Ālāpakas* in the 4th *Adhyayana* of the *Mahānīśītha Sūtra* and consequently of his having had no faith in them himself.

Chandraprabha and his sect as well as the *Lumpākas* and the *Chaityavāsins* do not recognise the *Mahānīśītha* at all. Chandraprabha also rejected the *Upadhānavidhi* and *S'rutārādhana* or propitiation of the scriptures by *Namaskāras* and such other things, in the case of the laity.

Chapter IV. The Kharataras.

but to Jinadatta in *Samvat 1204*; (2) that the *Kharataras* have no continuous line of *Yugapradhānas* from *Sudharman* downwards, each succeeding *Yugapradhāna* having been anointed by the previous one; and (3) as usual that their tenets are false.

First of all *Dharmasāgara* gives two extracts from the *Gapadharasārdhasatakabrahadvṛtti* of *Sumatigani*, the pupil of *Jinapati*, the one giving an account of *Jinavallabha* and the other of *Jinadatta*. The extracts will be found summarised in the last year's report. But a few points not included in those summaries it is necessary should be given here. They are: (1) *Abhayadeva* did not himself set *Jinavallabha* on the *Paṭṭa*, as he thought his followers would not like it, since *Jinavallabha* was before a pupil of a *Chaityavāsin*. He appointed his pupil *Vardhamāna* to be his successor. *Prasannachandra* was, however, told by him to set *Jinavallabha* on the *Paṭṭa* when an opportunity occurred, and he too, finding no opportunity for it, deputed the task to *Devabhadra*, who ultimately succeeded in carrying it out. (2) On one occasion *Jinavallabha* instituted the *Mahāvīragarbhāpākārakalyāṇa* finding some authority for it in the *Jaina Siddhāntas*.

With regard to the founder of the Kharataras, Dharmasāgara says that the account about Jinavāsini's opponent at the court of and thus having got the title of Kharatara is a myth. For Durlabha ascended the throne in Samvat 1066 and died in 1077 according to some and 1078 according to others, having reigned only 11 years and 6 months. In this connection are given the dates of the kings of Pattana and the reader is referred for details to a Kumārapālprabandha. The list of the dates is valuable and will be found later on.

Nor would it do, argues Dharmasāgara, to take such an expression as "*Dasasayachaksemhi*" giving the date of the title on account of the dispute in question as equivalent to ten hundred plus four times twenty i.e. 1080. For the date 1024 Samvat is assigned to it in a metrical Karatarapattāvali of Samvat 1582 written while Jinahamsasūri was on the Patta.

In the Prabhāvakacharitra, from which a long extract is given, there is nothing about the celebrated disputation with the Chaityavāsins nor in the Darśanasaptatikāvṛitti written by Saṃghatīlaka of the Rādrapalliyagachchha. Nor does Nemichandra, the author of Shashtisataka, who was converted by Jinapati, the pupil of Jinachandra, mention the title of Kharatara in praise of Jinavallabha though he is full of his other praises. And, moreover, there is no mention of Kharatara in Abhayadeva's works, or the Rishabha-charita, the work of his pupil Vardhamāna, consisting of Prākṛit Gāthās.

As regards the second point, that the Kharataras have no connection with Dharmasāgara argues: It is clear that Jinavallabha never even saw he appoint him his successor. The other statement too, about Jinavallabha having been set up on the Patta by the direction of Abhayadeva, or even about his having been a pupil of the latter, is not correct. For, why would the people have been displeased with regard to Vardhamāna, the successor of Uddyotana, who too was previously a pupil of a Chaityavāsini exactly as Jinavallabha was? Moreover, Jinavallabha never speaks of himself as having been a pupil of Abhayadeva, nor does he make mention of the title under consideration. In this connection Dharmasāgara criticises to show as given therein that is as regards Abhayadeva, Jinavallabha and Jinadatta. The Pattāvali is different from Klatt's and will be given later on.

The Kharataras then arose according to an old Gāthā in Samvat 1204. Jinadatta was a proud man, and even in his pert answers to others mentioned by Sumatigani pride can be clearly detected. He was, therefore, called Kharatara by the people; but he gloried in the new appellation and willingly accepted it. As

regards the common belief, that Samvat 1204 is the date of the rise of the Rudrapallyagachchha from Jinasekhara, it is not correct. For, as stated by a Rudrapallya himself in the Prasasti to his Darsanasaptatikavṛtti the sect had its rise with Abhayadeva, the fourth on the Patta from Jinasekhara.

By establishing the sixth Kalyāna, Jinavallabha started the Vidhisamgha within 20 years after Samvat 1130 and Jinadatta following him in that respect started the Kharataragachchha.

A Pattāvali of the kings of Pattana (Appendix III. MMMM.)

In 470 V. Vikrama was on the throne.

In 746 A.D. Vanarāja built the town of Pattana and was crowned there. Vanarāja ascended the throne in A. D. 746 and reigned 60 years.

Yogarāja	"	"	806	"	35	"
Kshemarāja	"	"	841	"	25	"
Bhūyada	"	"	866	"	29	"
Varasimha	"	"	895	"	25	"
Ratnāditya	"	"	920	"	15	"
Sāmantasimha	"	"	935	"	7	"

The above were Chāpōthaka Kings, and they together reigned for 136 years

Mūlarāja (The son of Līlādevī, the sister of Sāmantasimha).

Chāmunāda	"	"	942	"	55	"
Vallabha	"	"	997	"	13	"
Durlabha	"	"	1010	"	6 months.	
Bhīma	"	"	1010	"	11 years 6 mts.	
Karna	"	"	1022	"	42 years.	
Jayasimha	"	"	1074	"	20	"
Kumārāpādeva	"	"	1094	"	49	"
Ājayapāla	"	"	1143	"	31	"
Bālamūla	"	"	1174	"	3	"
Laghū Bhīmadēva	"	"	1177	"	2	"
Tikunapāla (Tribhuvanapāla)	"	"	1179	"	63	"
So there were 11 Chaulukya kings, and they reigned for 300 years together.			1242	"	4	"

together.

Viśaladeva	"	"	1246	"	18	"
Arjunadeva	"	"	1264	"	13	"
Sāringadeva	"	"	1277	"	20	"
Laghukarna	"	"	1297	"	7	"

So the Vāghela dynasty reigned for 53 years and then followed the rule of Alkhadine and other Savatana.

It should be noticed that all the three manuscripts agree in giving Samvat 1078 as the date of Bhīma's accession and assigning 42 years to his rule, and yet they give 1120 C.

to Bhīma above is a mistake for 1120, the number having been written in figures.

It should also be observed that in order to arrive at the number of years for which the Chaulukya rule lasted, 998, the Samvat year of Mūlarāja's accession has been subtracted from 1298, the Samvat year of Tribhuvanapāla's accession, instead of from that of his death, Samvat 1302.

Kharatarapattāvali as given by Dharmasāgara.

1. Śrīvira	34. Laubhitya.
2. Sudharman.	35. Dāshya.
3. Jambū.	36. Umāsvātin.
4. Prabhava	37. Jinabhadra Kshamāśramana
5. Sayyambhava.	38. Haribhadra.
6. Yasobhadra.	39. Deva
7. Sambhūtivijaya.	40. Nemichandra.
8. Bhadrabāhu.	41. Uddyotana.
9. Śhūlabhadra.	42. Vardhamāna.
10. Mahāgiri.	43. Jinesvara.
11. Sahastin.	44. Jinachandra.
12. Śānti.	45. Abhayadeva.
13. Haribhadra.	46. Jinavallabha.
14. Kālakāchārya.	47. Jinadatta.
15. Sāndilya.	48. Jinachandra.
16. Revatimitra.	49. Jinapati.
17. Dharma.	50. Jinesvara.
18. Gupta.	51. Jinaprabodha.
19. Samudra.	52. Jinachandra.
20. Maṅgu.	53. Jinakusala.
21. Sudharman.	54. Jinapadma.
22. Gupta.	55. Jinabaddhi. (This man was given the Āchāryapada by Tarunaprabhāchārya in Sam- vat 1400 and died in 1406)
23. Vajra.	56. Jinachandra (he too was made an Āchārya by Tarunaprabha).
24. Rakshita.	57. Jinodaya.
25. Durbalīkāpushpamitra.	58. Jinarāja.
26. Nandi.	59. Jinavardhana.
27. Nāgabastin.	60. Jinachandra.
28. Revati.	61. Jinabāusa (who was living when Dharmasāgara's work was written).
29. Brahmadvipin.	
30. Sāndilya.	
31. Himavat.	
32. Nāgarjuna.	
33. Govinda.	
34. Sambhūtatadatta,	

Some of Dharmasāgara's strictures on this list are: It is full of the names of persons who were not pupils set up by their immediate predecessors. Jinavallabha's and Jinadatta's cases have been already noticed. Nor was Abhayadeva the successor of Jinachandra; for, Jinachandra placed Prasannachandra on the Paṭṭa. Abhayadeva was not Jinachandra's pupil, nor was taught by him, nor was made an Āchārya by him. He was his fellow-pupil, having, like him, received the Dīkshā from, and having been taught and made a Śūri by, Jinesvara. Vardhamāna too, it will be seen, could not have been the successor of Uddyotana, if their dates are considered. Uddyotana's successor was Sarvadeva. Vardhamāna was a Visambhogika, and ought not to be put into the Paṭṭāvali. As to the predecessors of Uddyotana, regarding whom there is a perfect agreement among the Paṭṭāvalis of all the other sects that recognise Uddyotana, they are jumbled up together without order in the above. Chandrasūri, the founder of the Chandrakula, and Vajrasena, the first Āchārya of the 2nd Udaya, have been omitted. So also are omitted Susthita and Supratibaddha, the founders of the Koṭikagaya. Jinabhadra Kshamāśramana is put in after Umāsvāti, though he was not his pupil. The men whose names are inserted between those of Suhastin and Vajra as well as between those of Vajra and Uddyotana were not really Paṭṭadharas. Sambhūtavijaya and

Bhadrabâhu, and Mahâgiri and Suhastin were fellow-pupils. So, one of each of the two pairs could not be the succeeding Paṭṭadhara of the other.

The following are some of the minor interesting scraps of information in the chapter:—

Jinavallabha's pupil Râmadeva wrote the *Shadaśītikachūṛi* in Saṃvat 1173. In that work it is stated that Jinavallabha inscribed all his Chitra Kâryas on the stones of the Virachaitya at Chitrakūta and the Dharmasikshâ and Saṃghapattaka on both sides of the doors of the Chaitya. Among these was also inscribed what goes by the name of Jinavallabhaprasasti or Ashtasaptatikâ which Jinavallabha composed in Saṃvat 1164.

A Kharatarapattâvali from Uddyotana to Jinabhadra was inscribed in the temple at Jesalameru. It is dated Saṃvat 1505 during the reign of Châchikadeva. Châchikadeva is mentioned by Prinsep in his list of the Râos of Jesalmir. He belonged to the dynasty of the Bhaṭṭis, a branch of the Yadu race of the Chandravamśa.

Gunachandra wrote his Mahâviracharitra in Saṃvat 1130, some words in the Prasasti of which were changed by the Kharataras to suit their purpose of proving the existence of their sect before Saṃvat 1201.

A work called Viehâravallabhâ has been wrongly attributed by the Kharataras to Umâsvâtin and Tattvataraṅgiṇi to Haribhadra.

In one place it is stated that Siddhasena Divâkara proposed to his Guru to Sanskritise the Siddhântas, but was dissuaded by him from doing so, and by his advice did penance for the fault of harbouring the thought.

Chapter V. The Âichalikas.

Chapter V. is devoted to the Âichalika sect which was founded in Saṃvat 1213 by the one-eyed talkative Narasimha of the Paurṇamīyakapakṣha, who was afterwards cast out even by that sect. On one occasion blind woman named Nâdhî forgot to bring her covering her to use the Âichala or the border of her cloth instead, as there was no mention made in the scriptures of a covering for the face in the case of the laity. She did accordingly, and they both established the Âichalika sect with her money. Nâdhî prevailed upon a Naṭipadriya Chaityavâsin to give Narasimha the Sâripada with the name of Âryarakshita. After doing away with the face-cloth and with it also the Rajoharaya, Narasimha did away in the case of the laity with those observances in which principally they were used, such as the Pratikramana. Some say the order in which the things were given up was the reverse of this, i.e., the Pratikramana was first prohibited, and then the face-cloth. But it was not so. The Pratikramana was forbidden after Narasimha was cast out by the Paurṇamīyakas.

In one place is mentioned a three-fold division of Âgamas into Âtmâgama, Anantarâgama, and Paramparâgama, i.e., Âgama as

taught by the Ganadharas, as taught by their pupils, and as handed down from one Paṭṭadhara to another, which last is the Āgama at present prevalent.

Chapter VI. treats of the Sārdhapaurṇamiyakas who came into existence in Sām. 1236. As regards their rise Dharmasāgara relates: Kumārapāla once asked Hemachandra to explain to him the doctrines of the Paurṇamiyakas and the way in which the sect came into existence. On hearing the true account from Hemachandra he asked him to devise some means whereby they might be expelled from his kingdom. So in the presence of the king Hemachandra asked a follower of the sect what authority they had for the doctrines peculiar to them since they were met with neither in the Āgama nor tradition. The Paurṇamiyaka gave a defiant answer and so all the Paurṇamiyakas were expelled from the eighteen provinces ruled over by Kumārapāla. This fact should not be doubted, says Dharmasāgara, for it is confirmed by a similar tradition among the Āichalikas too about the expulsion of the Paurṇamiyakas, and in proof he gives an extract from their Paṭṭāvalī. After both Kumārapāla and Hemachandra had died, a Paurṇamiyaka named Sumatisinhāchārya went to Paṭṭana in disguise to see the state of affairs there. On being questioned who he was he said he was a Sārdhapaurṇamiyaka. Some of Sumatisinhā's followers say that the name of the sect was Sādhupaurṇamiyaka and relate that Sumatisinhā was tender-hearted and was therefore called Sādhupaurṇamiyaka, which name descended to his followers. Others relate that he established the right course of not worshipping idols with fruits, &c., and was therefore called a Sādhupaurṇamiyaka and his followers after him.

Chapter VI.

The Sārdhapaurṇamiyakas.

Chapter VII treats of the Āgamikas or Tristutikas, which sect had its rise in Sāmvat 1250. Śīlagana and Derabhadra left the Paurṇamiyakas and joined the Āichalikas. They again left them too, and in the vicinity of Śatruñjaya came across seven or eight Munis who had like themselves left the Bṛihadgana. They took counsel together and set up a new doctrine by prohibiting the worship of the Kṣhetradēvatās, such as the goddess presiding over the Jaina scriptures—the worship which begins with the words

Chapter VII.
The Āgamikas.

faith, but a strange mixture of different dresses. The founder of the sect was Bhāṇaka, a merchant of the Prāgvāta Jñāti and an inhabitant of Araghāṭṭapāṭaka near Śīvapuri (Śīrohi, p. 144). The Veshadhara, of whom Bhāṇaka was the first, are the Veshadhara of Nāgapura. Of the Gujarāṭi Veshadhara Rūparshi was the originator, who became a Veshadhara of himself without being converted.

Paṭṭāvali of the Nāgapuriya Veshadhara:—

1. Bhāṇaka.
2. Bhāda.
3. Bhūma, a pupil of Pāna, the disciple of Bhāṇaka.
4. Nūna, a disciple of Bhāda.
5. Jagamāla of the Nāgarāṇḍagrāma, a disciple of Bhūma.
6. Rūparshi.

This Rūparshi was of the Mālasāvada gotra and of the Māla-jñāti. He was made a Sādhu by Jagamāla in Nāgapura and became his successor in Samvat 1554. His followers came to be called in Samvat 1568 the Nāgapuriya Lumpākas as distinguished from the other Veshadhara that had come into existence, and were called Gujarāṭi Lumpākas. For in Pattana another Rūparshi of the Indragotra and Okeśajñāti became Veshadhara of himself in Samvat 1568 and separated for some reason from the followers of the other Rūparshi. The account given by the two other manuscripts is slightly different. Rūpa of the Sūrāpā gotra and Okeśajñāti became a Sādhu of himself and the successor of Jagamāla at Nāgapura in Samvat 1580. The other Rūpa, who was of the Mālasāvada gotra and Okeśajñāti, independently became a Veshadhara at Pattana, and on a difference arising between him and the other sect they came to be distinguished by the two names in Samvat 1584.

Jiva was the successor of the Gujarāṭi Rūparshi.

Chapter XL, which is the last, deals with the followers of Pāsachandra or Pārśvachandra. Pāsachandra established his sect in Samvat 1572. He was an Upādhyāya and belonged to the Tapāgana at Nāgapura. Having had a quarrel with his spiritual head and wishing to leave behind a sect that should be named after him, he brought one into existence with some tenets of the Lumpākas and some of the Tapāgana. He preached the three Sthānas of Vidhivāda, Charitānuvāda and Yathāsthithavāda. Vidhivāda related to all actions, such as Subhadhyāna, which had not the slightest taint of evil in them and were instrumental in the attainment of Nirjarā without the least touch of Karman. Charitānuvāda embraced all actions which were of a mixed nature, and included not only the proper actions of laymen, but also such actions of Sādhus too as brought them within the power of Karman. The rest of the ground, i.e., all neutral things up to the smallest atoms, was covered by the Yathāsthithavāda. So Pāsachandra put down under the Charitānuvāda the praise of Jina and sleep among other things and held that Virā had prohibited Sādhus from resorting to them.

Pārśvachandra does not recognise the Niryuktis, Bhāshyas, Chāruis and Chhedagranthas as authoritative.

The work from which a few scraps of information have been given above was written, as stated at the end of the first and the last chapters, in Samvat 1629 during the reign of King Akbar and during the spiritual sovereignty of the author's Guru Hiravijaya, whose greatness was borne witness to in Ahmedabad, the best of cities, by the conversion with great eclat of Methuji, who before belonged to the sect of the Lumpākas.

No. 279 is a copy of the Mitrachatushkekathā composed in Samvat 1484 by Munisundara. In the Praśasti at the beginning the author pays his respects to Devasundara, his pupil Jñānasāgara, and Somasundara. In the colophon the work is stated to be by Munisundara, who was placed on the Patta after Somasundara and who was the disciple of Devasundara and Jñānasāgara, the ornaments of the Tapābhīradgachekhā (Appendix III.NNNN). Munisundara was also the author of the Sahasranāmamṛiti and other works, as stated below.

Mitrachatushka-
kathā.

to mean Jayasimha. This Jayasimha then is the same Jayasimha (*alias* Siddharāja), the son of Karna, who reigned at Anahilpur from A.D. 1094 to 1143. Vāgbhaṭa, therefore, belongs to the first half of the 12th century.

The date of Rājahimsopādhyāya cannot be determined. He certainly lived before Samvat 1486, in which year the present manuscript was copied. He was the pupil of Jinatilakasūri, who was a pupil of Jinaprabhūsūri, the lord of the Kharataragachchha.

ivekavilāsa.

No. 282 is a copy of Jinadatta's Vivekavilāsa. The author proposes to present his readers with a short quintessence of all the previous Sāstras. The subjects with which it deals range from precepts of the highest morality to the interpretation of dreams and such advice as that about reading the Vātsyāyanasūtra, taking care not to spread a knowledge of it promiscuously. So in one place the author gives short metrical summaries of the tenets of six systems of philosophy, viz., the Jaina, Maimānsaka, Bauddha, Sāṅkhya, Śaiva and Nāstika. All these will be found in (Appendix III. 0000). Two of these summaries, those of the Jaina and Bauddha doctrines, have been quoted in the Sarvadarsanasaṅgraha, the first under the name of the author and the second under the name of the work.

Jinadatta was a pupil of Rāsila and Jivadeva, who were of the Gachchha that flourished in the town of Vāyāḍa. He wrote his Vivekavilāsa for the gratification of Dhanapāla, the adopted son of Derapāla of the Vāyāḍa family who was the trusted minister of Udayasimha of the Chālvamāna (or Chālvāna) dynasty, the lord of Jāvūlipura. (Appendix III. PPPP).

Saṁvat 1183 by Vijayasimhasūri and Jinadevasūri respectively, and he says that there are a great many Vṛttis on it. He also speaks of Abhayadeva, the author of Vṛttis on nine Sūtras, and Hemasūri, as having written about the Śrāddhapratikramana in their works entitled Pāñchāśakavṛtti and Yogasāstravṛtti. For the time and way of observing the Pratikramana in the five divisions of it as divided by them, Ratnaśekhara refers his readers to his Vidhikaurandī. The five divisions are: Daivasika, Rātrika Pākṣika, Chāturmāsika and Sāhivatsarika.

The Pragas
chandrasūri,
Vikhyātātapa
pupils:—

1. Jñānasāgara who proved himself true to his name by writing various Avachārnas and Laharis.
2. Kulamandana who produced various Ālāpakas extracted out of the scriptures.
3. Guṇaratna who wrote the Shaddarśanavṛtti, Kriyārātnasamuchaya and Vicāranicchaya and was the Vidyāguru of Bhuvanasundara and others.
4. Somasundara.
5. Sādhuratna, the author of a Vṛtti on the Yatijitakalpa, who drew out of the well of this world even such a wretch as the author.

Devasundara was succeeded by Somasundara, who also had five pupils:—

1. Manisundara, who wrote the Sahasranāmasmṛiti and other works.
2. Jayachandra.
3. Bhuvanasundara.
4. Jinasundara.
5. Jñākrēḍ.

By the favour of these Gurus Ratnaśekhara wrote his commentary in Saṁvat 1196, and it was looked over by Lakṣmībhadra. In the introduction he calls himself the lowest of the disciples of the Bhuvanasundara mentioned above, who wrote the Vyākhyānadīpikā and other works.

This Ratnaśekhara succeeded Manisundara as Yagapradhāna.

THE SAMVAT ERA.

In a review of my last report characterised by a general spirit of fairness which forms a distinguishing feature in the writer's character and has enabled him to acquire that influence over his brother scholars both in Europe and India which he now wields, Dr. Bühler finds fault with me for taking the word "Samvat" as expressive in all cases, of the Vikrama era which begins in 57 B. C. His words are:—

'I must, however, add that it is hazardous to assume, as Professor Bhāṇḍārkar seems to do throughout, that all dates preceded by the word "Samvat" belong to the era of 57 B. C. In common with other Sanskritists I too have held this opinion for many years. But recent discoveries have shown that even the scribes of Gujarāt and Rājputānā, where the Vikrama-era is universally used in everyday life, sometimes put Samvat instead of Sakasamvat. As instances I may point out the MS. of the Mahābhāṣya (Kjellhorn, Mah. II. 3, p. 8), written at Haddurga (Idar) in Samvat 1513 and 1514, where the mention (in the colophon) of the victorious reign of the illustrious Nārāyaṇadāsa the Rao Nārondās of the Ayin Akbari, shows that Sakasamvat 1513—1514 is meant, and the copy of Gorindarāja's Smṛitimañjarī in the India Office library (No. 1736), dated Samvat 1467, which Colebrooke and the editors of the Palaeographical Series believed to correspond to 1410 A. D. In the colophon of the latter work the scribe states, however, that he wrote at Vasurāvi (Vasrāvi) during the reign of Mahārānā Udayasimha. As Mahārānā Udayasimha of Mevād came to the throne in 1541 A. D., it is not doubtful that Samvat 1467 refers to the Śaka era, and corresponds to 1515 A. D. Under these circumstances every "Samvat-date" requires verification.'

That the word "Samvat," denotes at the present day the Vikrama era alone and the word Śaka the era which begins in 79 A. D. is a fact that cannot admit of dispute. But Dr. Bühler thinks this was not the case in former times, and that the word "Samvat" was sometimes used to denote the Śaka also; and brings forward two instances in which if we understand the Vikrama era by the word "Samvat," we are led to wrong results. The wrong results only show that there is some mistake here; but they do not necessarily show that the word "Samvat" is here used to express the Śaka era. And besides, the Śaka will hardly do for the first of the two above dates. For Śaka 1514 corresponds to 1592 A. D., when it is highly questionable whether Nārāyaṇadāsa was the reigning chief at Idar; for in 1576 A. D. a large army was sent to Idar to subdue that chief, he having previously shown a rebellious spirit.

Nārāyaṇadāsa was Kinloch Forbes the successor of the transcribers of the manuscripts having copied the dates from their originals and given the names of the princes in whose reigns they themselves lived; or to an actual slip of the pen in writing them.

Not only, therefore, do these two dates afford no ground whatever for the supposition that the word "Sainvat" is here used to denote the Saka era, but I can give a mass of positive evidence to show that for the last four hundred and fifty years at least the word "Sainvat" has been, just as it is at present, used to denote the "Saka" era. I have dates from "Sainvat" is used before one, and "S'aka" or "S'āka" before the other. The manner in which these words are contrasted shows that "Sainvat" denotes an era different from that which "S'aka" denotes, and the number expressive of the date in the first case being in excess of that in the second by 131, 135 or 136, the era expressed by the word "Sainvat" in these instances is unquestionably that of Vikrama. These double dates are as follows :—

1. A MS. of the Vishṇubhaktichandrodaya recently procured has at the end संवत् १४९३ वर्षे शाके १३६१ प्रवर्तमाने सिद्धार्थनाम-वत् २२.
2. No. 106 of 1882-83, Mitāksharā, has स्वस्ति संवत् १९३५ वर्षे शाके १४०१ प्रवर्तमाने.
3. No. 533 of 1883-84 (the present collection), Dānarākyāvali, has संवत् १९३९ शाके १४०४ सप्तमं पीपशुदि पंचमी रविवासरे.
4. No. 197 of 1883-84, 'Mādhava's Commentary on the Bhāsvati, has (f. 65 a) संवत् १९८२ शाकः १४४७.
5. No. 324 of the Viśrāmabāg Collection, Prakriyākaumudī, has स्वस्ति श्री संवत् १९८३ वर्षे शाके १४४८ प्रवर्तमाने भाद्रपदमासे शुक्लपक्षे त्रयोदश्यां तिथौ भौमदिने.
6. No. 86 of 1883-84, Vishṇubhaktikalpalatā with commentary has संवत् १६६७ ग १९३३ प्र। जेष्ठ शुदि ९ गुरौ.
7. No. 206 of 1883-84, Varshaphalavichārasiddhānta (a commentary on), has (f. 3 a) संवत् १६९० शाकः १९५९ समये आषाढमासे शुक्लपक्षे चतुर्दशी तिथिः बुधे.
8. No. 321 of 1883-84, Śrīpāla Chaupāi, has संवत् १७३६ शाके १६०१ प्रवर्तमाने पौषमासे शुक्लपक्षे दशमी गुरुवासरे.
9. No. 199 of 1883-84, Gaṅgādhara's Commentary on the Bhāsvati, has (f. 20 b) अस्वोदाहरणं संवत् १७४२ शाके १६०७ वर्षे ज्येष्ठमासे शुक्लपक्षे तिथौ (थी) पूर्णमास्यां १९ शनी.
10. No. 202 of 1883-84, Dhruvabhramakanyāntra, has संवत् १७६१ वर्षे शा १६२७ प्रवर्तमाने॥अथ वैशाखमासे शुक्लपक्षे १२ तिथौ भौमवासरे॥
11. Kṛishnakarpāmrita, last leaf of, (found in No. 159 of 1883-84, Bhaktirasāmṛitasindhu) has संवत् १७६३ वर्षे साके १६२९॥ मासि आसोज सुदि ॥१॥

12. Saptapadārthāṭikā (recently procured) has संवत् १८११ वर्षे शाके १६७६ म। पीपस्य शुक्ला १४.
13. No. 201 of 1883-84, Muhūrtachūdāmani, has संवत् १८११ वर्षे शाके १६७८ प्रवर्तमाने मधुमासे बहुलपक्षे त्रयोदश्यां भौमवासरे.
14. No. 103 of 1883-84, Prabodhachandrikā has संवत् १८५९ शाके १७२४॥
15. No. 215 of 1883-84, Sārāvali, has संवत् १८६५ शाके १७३० पीपशुदि १* वा. आदिखवासरे.
16. No. 204 of 1883-84, Rāmavinoda, has संवत् १८६७ शाके १७३१ ज्येष्ठ शुक्ला १४ शनी.
17. No. 222 of 1883-84, Virasunhāvaloka, has संवत् १८७३ शका १७३८ चैत्र कृष्णपक्षिद्वादश्यां शुक्ले.
18. No. 207 of 1883-84, Vāstuprakaraṇa, has सं १८७३ शा १७३८ वैशाख कृष्ण १२ बुधे.
19. No. 210 of 1883-84, Vṛiddhagārgyasaṃhitā, has आषणशुक्ल १ संवत् १८७३ शाके १७३८ गुरौ.

It is plain, therefore, from this that the word "Sāṃvat," whatever its etymological meaning and in whatever sense it may have been used in early inscriptions, has within the last five centuries if not earlier come to be restricted by usage to the Vikrama era. In No. 200 of 1883-84, which is a commentary on the Bhāsvatī, it is expressly stated that the era of Vikramāditya is called "Sāṃvat" and that it is in advance of the Saka by 135 years. The words are:—

विक्रमादित्यस्य संवत्संज्ञः पंचाभिचरैः (रैः) हीनः शालिवाहनशको भवति ।

20. उदाहरणं ॥ संवत् १७१२ वर्षे शाके १५७७ आषण वादि ३०.....
.....अय (इम) माघिकृत्योदाहरणक्रमो लिख्यते॥ संवत् १७१२
पंचाभिचरैर्ही (ही) नः १३५ शालिवाहनशको जातः १५७७ शकोपि
एतैः (ः) १३५ युतः संवत् भवति १७१२.

Nothing could be plainer than this. And this occurs in a work written 231 years ago. We are therefore perfectly justified in taking "Sāṃvat" as occurring in manuscripts to mean the era which begins in 57 B. C., and if in any particular case wrong results are arrived at, they must be due to some mistake of the scribe of the nature of those we meet with in almost every line in a bad manuscript. Such mistakes do not and cannot point to a sense of the word "Sāṃvat" other than that which usage has clearly given to it.

* The letters पीप शुदि १ have ink rubbed over them.

APPENDIX. I.

A.—List of Manuscripts in the *Upāsraya of Pophliāno pādo in Pāṭan* in Upper Gujarat (from the list in the possession of the Custodian)*

ढाभडो १.

- १ श्रीहिताचरणग्रंथ पत्र २७१
- २ श्रीनवपदप्रकरवृत्ति २४०
- ३ श्रीजयशेखरसूरिविरचिते जैन-
श्रीकुमारसंभवमहाकाव्ये सूर्यो-
दयशकसमागमवर्णनो नाम
एकादशसर्गः ३९
- ४ उपदेशरत्नाकरग्रंथ २३२
- ५ श्रीसतरमेदपूजा तथा पदेशिनृ-
पकृतदशप्रस्त(स्ताव?)स्वाध्याय ३
- ६ श्रीचित्रसेनपद्यावतकीया १८
- ७ श्रीवाग्भटालंकारे पंचमपरिच्छेद २२
- ८ श्रीशालिभद्रचोपाद १०
- ९ श्रीभंडचरित्र ३६
- १० श्रीहेमचंद्रभाचार्यविरचिता अ-
ष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थःपाद ५०
- ११ श्रीद्वादशीभावनायो कयायो १७
- १२ श्रीचउसरणटवो ७
- १३ श्रीविक्रमरायपंचदंडकथा ५०
- १४ श्रीआचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते
सिद्धहेमचंद्रनाम्नि लिङ्गानुशा-
सनं १०

ढाभडो २.

- १ नमिउणअजितशांतिभक्तामर-
जीवविचारविगरे १८
- २ नरनारायणानंदकाव्य २५
- ३ गुणस्थानप्रकरण २३
- ४ दानप्रदीपनामा ग्रंथ १७७

५ श्रीनिर्वृतिप्राप्तिनामा सप्तमःसर्ग १६०

६ पंचमं तत्त्वतत्त्वग्रंथ २२७

७ श्रीकंदलीवृत्तिश्रीबालचंद्रविर-
चित २०१

८ श्रीसंघपतिचरित ९७

९ श्रीकप्पुरमंजरिसाडिया ३२

१० श्रीमलयसुंदरीचरित ५८

११ श्रीशब्दनामरूप ९

१२ श्रीकूर्मप्रकराभिधानकोश १९

१३ श्रीधूर्तारव्याने पंचमारव्यानकं ८

१४ श्रीपांडवचरित्र ६२

१५ श्रीमहावीरद्वात्रिंशिका १५५

१६ श्रीधनपालकृतपंचमीभविष्य(?)
दत्त ५९

१७ श्रीउववाईसूत्रं २६

१८ श्रीउपदेशमालाप्रकरणं १९

१९ श्रीमलयगिरिविरचितायां ज्यो-
तिःकरंडकटीकाग्रंथा ग्रंथ ५००
१०५

२० श्रीमलयगिरिविरचितप्रदा नाम प्रह-
सितिका ५३

२१ श्रीउपदेशमालावृत्ति ५०

२२ श्रीसावद्यपञ्चति १३

२३ श्रीयशोधरचरित्र

२४ श्रीमलयसुंदरीकथा प० ३६ यो
प. ३९ सुद्धि

२५ श्रीविजयदेवमहाभ्युत्थानम-
हाकाव्य

* Only the obvious mistakes of the original have been corrected. In other respects the list is here given exactly as we found it.

२६ श्रीतर्करहस्यदीपिकानामनी प-
द्दर्शनसमुच्चयवृत्ति

२७ श्रीपुनरित्यतस्मृत्यप्रकरण

२८ श्रीसंघाचारटीका चैत्यवन्दना-
धिकारप्रथम

२९ श्रीपात्रदाने धनपतिकथा

३० श्रीशुकराजकथा

३१ श्रीपट्ट(डू)भापास्तवन

३२ श्रीसंघणीप्रकरण

३३ श्रीदानकल्पद्रुम

३४ श्रीविशेषणवृत्ति

३५ श्रीछटकस्तवनताः वीदितु

३६ श्रीश्रावकप्रतिक्रमणटीका

३७ श्रीपार्श्वनाथजीस्तुति

३८ श्रीप्रचुरणस्तवनस्तुतीछे

३९ श्रीसंग्रहणीरत्न

डाभडो ३.

१ श्रीभुवनमानुकेवलचरित्रबाला-
वबोध

२ श्रीद्वात्रिंशद्वृत्तिपं. नसाविजयि-
कृत

३ श्रीबलिनरैद्वचरित्र

४ श्रीमुनिपतिचरित्र

५ श्रीवर्द्धमानदेशना

६ श्रीवर्मपरोक्षार्थ

७ श्रीभूलशुद्धिप्रकरणटीका

८ श्रीप्रवचनसारोद्धार

१३ श्रीउपम(मि)तिभवप्रपंच प. ८५
उपर्योप. ८ नयी

१४ श्रीमणिवईचरित्र

१५ श्रीगडतमष्टच्छा

१६ श्रीमुनिपतिचरित्र

१७ श्रीभवभावना अवचूरी

१८ श्रीसामाचारी प. ४५ उपरना
८ नयी

१९ श्रीसामाचारी

२० श्रीउपदेशमालाटीका

२१ श्रीसाधुदिनचर्च्यी

२२ श्रीसंघाचारि(र)टीका

२३ श्रीलघुचर्मोच्चरवृत्ति-बीदु

२४ श्रीपिंडविशुद्धिचरित्र

२५ श्रीगुह्यतत्त्ववृत्ति

२६ श्रीपंचलिमाप्रकाणे

२७ श्रीकालसत्तरी

२८ श्रीमहापुरुषचरित्र

२९ श्रीकालसत्तरी

३० श्रीबलिनरैद्वयाख्या

३१ श्रीमलयसुंदरांचरित्र

३२ श्रीदेववंदनकुलवृत्ति

३३ श्रीकुमारपालप्रबंध

३४ श्रीअमरसेनवरसेनचरित्र

३५ श्रीहुंडो

३६ श्रीनवतत्त्वविचार

३७ श्रीआगमप्रतिपक्षनिराकरण

३८ श्रीवारपूतउपरकथायो

३९ श्रीवपुःशिवचरित्र

- २ श्रीनेमिचरित्र
- ३ श्रीनेमिचरित्र
- ४ श्रीसुमतिनाथचरित्र
- ५ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ६ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ७ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ८ श्रीनेमिचरित्र
- ९ श्रीमहावीरचरित्र
- १० श्रीवर्द्धमानदेशना
- ११ श्रीचंद्रप्रभटीका
- १२ श्रीप्रद्युम्नचरित्र
- १३ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
- १४ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
- १५ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
डाभडो ५.
- १ श्रीपार्श्वनाथजीचरित्र
- २ श्रीनेमिचरित्र
- ३ श्रीनेमिचरित्र
- ४ श्रीसुमतिनाथचरित्र
- ५ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ६ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ७ श्रीसुपार्श्वनाथचरित्र
- ८ श्रीनेमिचरित्र
- ९ श्रीमहावीरचरित्र
- १० श्रीवर्द्धमानदेशना
- ११ श्रीचंद्रप्रभटीका
- १२ श्रीप्रद्युम्नचरित्र
- १३ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
- १४ श्रीशान्तिनाथचरित्र
- १५ श्रीशान्तिनाथचरित्र
- १६ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
- १७ श्रीशान्तिनाथचरित्र
- १८ श्रीपार्श्वनाथचरित्र

- १९ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
- २० श्रीनेमिनाथचरित्र
- २१ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
- २२ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
- १ श्रीशत्रुंजयमाहात्म्य प्रतो ५
- २ श्रीरूपभचरित्र
- ३ श्रीआदिनाथचरित्र
- ४ श्रीधर्मसंग्रहवृत्ति
- ५ श्रीवासुपूग्यस्वामिचरित्र
- ६ श्रीनेमिनाथचरित्र
- ७ श्रीविवेकविलास
- ८ श्रीनेमिनाथचरित्र
- ९ श्रीआचारप्रदीपिका
- १० श्रीविवेकविलासटीका
- ११ श्रीविवेकविलासवालावबोध
- १२ श्रीकथापोना पत्र छ ६
- १३ श्रीभक्तामरवृत्तिकथामंत्रशुद्धि
- १४ श्रीविवेकविलासवालावबोध
- १५ श्रीनेमिचरित्र
- १६ श्रीपण्डिकमणविधि
- १७ श्रीविवेकविलास
- १८ श्रीविवेक०
- १९ श्रीधनुतावृद्धचाणाख्यता०
जीवविचारवालावबोध त० गो-
तमष्टछा
- २० श्रीकल्पलता
डाभडो ६.
- १ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाशवचूरी
- २ श्रीशतश्लोकीटीका
- ३ श्रीएकादशीगृत्ति
- ४ श्रीआवश्यनिर्युक्ति
- ५ श्रीनिगोदपटांशिका
- ६ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश

- ७ श्रीरुद्रकवाचना
- ८ श्रीउबहाणपठपंचाशिका
- ९ श्रीभगवत्सूत्रबीजक
- १० श्रीगारुडयोगिनीदत्तसप्तदेशक-
रंजंनडकथा
- ११ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश
- १२ श्रीचतुर्थप्रकाशावचूरी
- १३ श्रीयोगाबिंदु
- १४ श्रीस्तोत्रावचूरी
- १५ श्रीभ्याख्यानवृत्ति
- १६ श्रीविचार
- १७ श्रीतत्त्वतंत्रांगिणी
- १८ श्रीनवतत्व
- १९ श्रीसयगप्रकरण
- २० श्रीपिंडविशुद्ध्यावचूरी
- २१ श्रीविवेकविलास
- २२ श्रीसंग्रहभ्यावचूरी
- २३ श्रीऋषिदत्तकाव्या
- २४ श्रीनलायनरास
- २५ श्रीपाक्षिकसामणकावचूरी
- २६ श्रीनवमशान्तरसभावन
- २७ श्रीवैद्यकग्रंथ
- २८ श्रीकूर्मापुत्रकथा
- २९ श्रीकल्याणमंदिरावचूरी
- ३० श्रीपिंडनिर्मुक्ति
- ३१ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश
- ३२ श्रीश्रीधरकृतगणितग्रंथ
- ३३ श्रीऋषिमंडलस्तयावचूरी
- ३४ श्रीन्यायावतारटी० पत्रक
- ३५ श्रीसामुद्रक
- ३६ श्रीसामद्रक
- ३७ श्रीसत्परितोषाणु
- ३८ श्रीऋषिकृतमतासूत्रप्रतो २

- ३९ श्रीआदिनाथदेशनोद्वार
- ४० श्रीशिवशिष्यारास
- ४१ श्रीउक्तिउवाच्यप्रकाश
- ४२ श्रीसिंदूरप्रकरण
- ४३ श्रीभागमशतक
- ४४ श्रीवैद्यकशास्त्र
- ४५ श्रीअतिचार
- ४६ श्रीसम्पत्कौमुदी
- ४७ श्रीरत्नसंचय
- ४८ श्रीहुंडीविचार
- ४९ श्रीक्रियाकलाप
- ५० श्रीयोगशास्त्रद्वादशप्रकाश
- ५१ श्रीन्यायसूत्र
- ५२ श्रीसारस्वतरुदंत
- ५३ श्रीपाक्षिकावचूरी
- ५४ श्रीअन्नायउल्लंगकुलक
- ५५ श्रीसोमशतक
- ५६ श्रीदशदृष्टांत तथा भक्तामर
- ५७ श्रीनाममाहात्म्यउपरकथा
डाभडो ७.
- १ श्रीश्राद्धप्रतिक्रमण
- २ श्रीशब्दानुशासनश्रीहेमचंद्रजी-
कृत
- ३ श्रीप्रमाणमंजरी प्रतो ५
- ४ श्रीबृहदारण्यकभाष्य
- ५ श्रीप्रतिक्रमणाहेतुगर्भ
- ६ श्रीजसोधरचरित्र
- ७ श्रीतत्त्वकौमुदी
- ८ श्रीशिवादित्यकृतमुपाधिलक्षण
- ९ श्रीमहापालकथा
- १० श्रीमहापालकथा
- ११ श्रीप्रमाणमंजरीटीका
- १२ श्रीमलयसुंदरीचरित्र

- १३ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति
- १४ श्रीकालकाचार्यकथा
- १५ श्रीविहारशतक
- १६ श्रीमहायामूत्र
- १७ श्रीमुग्धमेधाकरी(र्य)लंकारवृत्ति
- १८ विद्याविडंबन प्रतो २
- १९ श्रीशोभनस्तुतिअवचूरी
- २० श्रीसिद्धरूपकरण प्रतो २
- २१ श्रीबालभारतकाव्य
- २२ श्रीलघुक्षेत्रविचार
- २३ श्रीआचारदशार्णनिर्युक्ति
- २४ श्रीलघुक्षेत्रसमाप्त
- २५ श्रीपणवतिकास्तुति
- २६ श्रीआयपंच(पञ्च)पा(खा)ण
- २७ श्रीसूक्तावली
- २८ श्रीपट्टा(ट्टा)वली
- २९ श्रीधानकथानक
- ३० श्रीअक्षरकारयंअध्ययन
- ३१ श्रीपांडवीगीता
- ३२ श्रीप्रमाणन्याय
- ३३ श्रीरामचंद्रकाव्य
- ३४ श्रीरत्नमाला
- ३५ श्रीउपाधिप्रकरण
- ३६ श्रीसर्वार्थनिराकरण
- ३७ श्रीमुक्तावलिग्रंथ
- ३८ श्रीशान्तिनाथचरित्र

डामडो ८.

- १ श्रीप्रज्ञा
- २ श्रीशीलोपदेशमालावृत्ति
- ३ श्रीत्रैलोक्यलक्षणचरित्रमहाकाव्य
- ४ श्रीपिंडविज्ञाद्विवृद्धाचि
- ५ श्रीपांडवचरित्रमहाकाव्य

- ६ श्रीचंद्रप्रभचरित्र
- ७ श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरित्र
- ८ श्रीरूपमदेवस्वामिचरित्र
- ९ श्रीविमलनाथस्वामिचरित्र
- १० श्रीविधिप्रमा(?)ग्रंथ
- ११ श्रीगौतमपृच्छा
- १२ श्रीमहीपालकथा
- १३ श्रीविजयनंदकेवलचरित्र
- १४ श्रीप्रसेकनुद्धततष्टयकडस
- १५ श्रीमुनिमुद्रतस्वामिचरित्र
- १६ श्रीमहावीरस्वामिचरित्र
- १७ श्री०
- १८ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
- १९ श्रीनयानंदचरित्र
- २० श्रीमहीपालकथा
- २१ श्रीशान्तिनाथजीचरित्र
- २२ श्रीशालिभद्रचरित्र

पो. १

- १ श्रीश्रीपालनैरेकथा
- २ श्री०

पोथी १

- १ श्रीचित्तामणिनाममाला श्रीहेमाचार्य-
जीकृत
- २ श्री०
- ३ श्रीतीर्थचर्य

पो० १

- १ श्रीहेमाचार्यजीकृतशब्दानुशासन
- २ श्रीवासपुत्र(पूश्य)स्वामिचरित्र
- ३ श्रीचंद्रप्रभुचरित्र
कुमारपालचरित्र
कुमारपालचरित्र

कुमारपालप्रबंध
प्रबंधाचिंतामणि
लघुभोजप्रबंध
विदग्धमुखमंडनकाव्य
नृपतिजयचर्या
जैनमेघदूत
मेघदूतसटीक
भुवनदीपकटीका भाषा गुर्जरी
क्षीरार्णव
निर्दोष
प्रसादनी टीका
राजवल्लभ
वास्तुसार
खंडप्रशस्ति

डामडो ९.

- १ श्रीगौतमपृच्छाटीका पत्र १२५
छे पण पत्र बराबर नथी मिलता
- २ श्रीहेमवृतीयपाद
- ३ श्रीविजयदेवमाहात्म्य प्रतो ४
- ४ श्रीआख्यात
- ५ श्रीमुणिवतिचरित्र
- ६ श्रीसंग्रहणिटबो
- ७ श्रीक्षेत्रसमास
- ८ श्रीहुंडी प्रतो २
- ९ श्रीसप्तटीका
- १० श्रीऋषभपंचाशिका
- ११ श्रीपुष्पमालप्रकरण
- १२ श्रीकर्मग्रंथसूत्र प्रतो २
- १३ श्रीश्रीपालकथा
- १४ श्रीसंग्रहणी
- १५ श्रीपालचरित्र
- १६ श्रीपूजा(ज्य)प्रशस्ति

- १७ श्रीजीवविचार प्रतो २
- १८ श्रीयंत्र
- १९ श्रीनवतत्वचोपाई
- २० श्रीशीलांगरथ
- २१ श्रीचउशरण
- २२ श्रीइंद्रियजयशतक प्रतो २
- २३ श्रीऋषभस्तोत्र प्रतो २
- २४ श्रीउपघातनिर्युक्ति
- २५ श्रीद्वयाश्रयावचूरी
- २६ श्रीशद्धानुशासन
- २७ श्रीत्रेशठशलाकाचरित्र
- २८ श्रीविषयपरीक्षा
- २९ श्रीपालीसूत्र
- ३० श्रीहेमचतुर्थपादवृहद्वाचिनाम
- ३१ श्रीउपदेशरत्नकोश
- ३२ श्रीपडावश्यक
- ३३ श्रीहेमसमासटीका
- ३४ श्री ०
- ३५ श्रीद्वितीयपादावचूरी
- ३६ श्रीशिल (शीलां) गरथ
- ३७ श्रीअठिद्वीपनो

डामडो १०.

- १ श्रीवृहत्पंचाख्यान
- २ श्रीपंचाख्यान
- ३ श्रीसिद्धपंचाशिकावचूरी
- ४ श्रीधर्मदत्तकथा
- ५ श्रीत्रेशठशलाकाचरित्रप्रथमप-
र्वणि
- ६ श्रीचतुस्त्रिंशतिकाधिकार
- ७ श्रीप्रतिक्रमणसंग्रहणी
- ८ श्रीन्यायकुसुमांजलि
- ९ श्रीगुलीभद्रचरित्र

- १० श्रीपुष्पमालाप्रकरण
- ११ श्रीसंग्रहणीसूत्र
- १२ श्रीनंदोपाख्यान
- १३ श्रीज्ञानदीपिका
- १४ श्रीचतुर्विंशतिग्रंथ
- १५ श्रीसाधर्मिकवाञ्छलविधि
- १६ श्रीनवतत्वावचूर्णा
- १७ श्रीकर्मग्रंथ
- १८ श्रीन्यायमकरंद
- १९ श्रीअष्टपकारिपूजा प्रथमपत्र ५
नयी
- २० श्रीनिमित्तग्रंथ
- २१ श्रीतत्त्वपरिदीपकटीका
- २२ श्रीश्राद्धजातकल्पवृत्ति
- २३ श्रीहिमशब्दानुशासन
- २४ श्रीखेत्रसमाप्त
- २५ श्रीकथाकोश
- २६ श्रीपिंडाविशुद्धिदीपिका
- २७ श्रीतत्त्वपरदीपिका
- २८ श्रीवस्त्रदानउपर कथा
- २९ श्रीखेत्रविचार
- ३० श्रीउशीलपरिभाषा
- ३१ श्रीजसविजयजीकृतजैनतर्कभाषा
- ३२ श्रीसप्तमत्तपदेश
- ३३ श्रीग्रहगोचरग्रंथ
- ३४ श्रीकर्मग्रंथ
- ३५ श्रीक्रामिण्डल प्रथम ५ पत्र नयी
- ३६ श्रीपूजाविधान
- ३७ श्रीकल्याणमंदिरटीका
- ३८ श्रीश्रीपालकथा
- ३९ श्रीसम्यक्त्वकौमुदी
- ४० श्रीहासस्मृतिपुराण
- ४१ श्रीवर्द्धमानस्तुति

४२ श्रीसकलार्हतटीका

४३ श्रीकथाकोश

४४ श्रीपंचाख्यानग्रंथ

हामडो ११.

- १ श्रीप्रवचनपरोक्षा
- २ श्रीपुष्पमाला
- ३ श्रीघातुपारायण
- ४ श्रीहिमाचार्यकृतशब्दानुशासन
पत्र ८२ छे आंको १८५ थी
२६७ सुद्धी
- ५ श्रीहेमवृहद्वृत्ति
- ६ श्रीहेमउणादि
- ७ श्रीहिमरुदंत
- ८ श्रीशब्दानुशासन
- ९ श्रीहिमव्याकरणवृत्ति
- १० श्रीशब्दानुशासन
- ११ श्रीवृहद्भक्त्याकरणवृत्ति
- १२ श्रीशब्दानुव्याकरण
- १३ श्रीहिमवृहद्वृत्ति
- १४ श्रीराघवनाटि(ट)कटीका
- १५ श्रीत्रेसठसिलाकाचरित्र पत्र
२६२ थी ८०० छे
- १६ श्रीहिमशब्दानुशासन
- १७ श्रीप्रशमरतिटीका
- १८ श्रीसीलासिणगारश्रावकविधि
- १९ श्रीस्वाहादासिद्धिग्रंथ
- २० श्रीआवश्यकविधि
- २१ श्रीश्रावकप्रतिक्रमणसूत्र
- २२ श्रीश्रावकविधिप्रकरण
- २३ श्रीश्रावकप्रतिक्रमणटीका
- २४ श्रीकीर्तिपौडशपाद
- २५ श्रीचतुर्थस्याख्यापन

- २६ श्रीप्राकृतप्रक्रियावृत्ति
 २७ श्रीलघुवृद्धचूरी
 २८ श्रीसोपक्रमणसूत्रनू विवरण
 २९ श्रीसम्यक्तवसतिकावचूरी
 ३० श्रीहेमप्राकृतवृत्तिदुंडी
 ३१ श्रीशब्दानुशासनस्वोपज्ञटीका
 ३२ श्रीअष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थपाद
 ३३ श्रीशब्दानुशासनपंचमोध्याय
 ३४ श्रीन्यायवृत्ति
 ३५ श्रीचतुर्थाध्यायचतुर्थपाद
 ३६ श्रीलघुसंग्रहणी
 ३७ श्रीपटिशतबालावबोध
 ३८ श्रीसप्तमोध्याय
 ३९ श्रीतृतीयाध्यायद्वितीयपाद
 ४० श्रीतृतीयाध्यायद्वितीयपाद
 ४१ श्रीहेमव्याकरणवृत्ति
 ४२ श्रीपरस्मैभाषा
 ४३ श्रीशब्दानुशासनलघुवृत्ति
 ४४ श्रीद्वितीयस्याध्यायस्यतृतीयपाद
 ४५ श्रीहेमव्याकरणवृत्ति
 ४६ श्रीचतुर्थपादचतुर्थाध्याय
 ४७ श्रीव्याकरणलघुवृत्तिकावचूरी
 ४८ श्रीआख्यातावचूरी
 ४९ श्रीलघुवृत्तिचतुर्थाध्याय पत्र ६१
 प्रथम प. ८ नयी
 ५० श्रीपंचमस्याध्यायस्य चतुर्थपाद
 ५१ श्रीदुंदराजव्याकरण
 ५२ श्रीशब्दानुशासन
 ५३ श्रीसमीहितसाध्यसिद्धि
 ५४ श्रीसंग्रहणीप्रकरण
 ५५ श्रीसत्पदीग्रंथपत्र ४० प्र. १ पत्र १ नयी
 ५६ श्रीलघुमादिमूत्र

- ५७ श्रीसंग्रहणी
 ५८ श्रीअष्टोत्तरीस्तोत्रविधि
 ५९ श्रीबसुधारा
 ६० श्रीद्वितीयस्याध्यायस्य द्वितीयपाद
 ६१ श्रीसिद्धहेमचंद्रव्याकरण
 ६२ श्रीसंग्रहणीमूत्र
 ६३ श्रीश्राद्धगुणश्रेणी
 ६४ श्रीकल्पद्रुम

डाभडो १२.

- १ श्रीपरिशिष्टपर्व
 २ श्रीहरिविक्रमचरित्र
 ३ श्रीकर्पूरमंजरी
 ४ श्रीवेद
 ५ श्रीत्रिसठसलाकाचरित्र
 ६ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
 ७ श्रीसम्यक्तव्यप्रकरण पत्र २९० ध्वचेवचे
 प० तुटक छे
 ८ श्रीअणुत्तरोववाईदसांगसूत्र.
 ९ श्रीसोमशतकप्रकरण
 १० श्रीसत्तरभेदपूजानो कथा
 ११ श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरित्र
 १२ श्रीअष्टप्रकारिपूजाचरित्र
 १३ श्रीश्रीपालचरित्र
 १४ श्रीप्रभस्वामिचरित्र
 १५ श्रीकुमारपालचरित्र
 १६ श्रीपार्श्वनाथचरित्र
 १७ श्रीचतुर्विंशतिजिनेंद्रचरित्र
 १८ श्रीयुगप्रधानना उदय तथा तेना
 नामनो यंत्र
 १९ श्रीप्रबंधचितामणि
 २० श्रीकर्मसारपुन्य(७५)सारकथा
 २१ श्रीवर्द्धमानदेशना

- २२ श्रीकुमारसंभव
 २३ श्रीविवेकविलास
 २४ श्रीविवेकविलास
 २५ श्रीसंघयणपंचपाटीयंत्र
 २६ श्रीउपदेशमालापंचपाटी
 २७ श्रीविभातविभावननाम निषध-
 टीका
 २८ श्रीपद्मावली पत्र २८ प्र० पत्र १
 नयी
 २९ श्रीअजितशांतिस्तवनटीका
 ३० श्रीदिनचर्या
 ३१ श्रीस्तंभनपार्श्वनाथस्तुति
 ३२ श्री[अ]ष्टोत्तरशतप्रकरण
 ३३ श्रीभवभावना
 ३४ श्रीवसुभूतिवसुभिन्नकथा
 ३५ श्रीसमोत्तरणस्तवन
 ३६ श्रीसंघयणसूत्र
 ३७ श्रीभवभावना
 ३८ श्रीभयहरस्तोत्र
 ३९ श्रीकालीदासरक्तकाव्य
 ४० श्रीअजितशांति
 डामडो १३.
 १ श्रीपुंजरानटीका
 २ श्रीज्योतिःकरंडवृत्ति
 ३ श्रीनंदिसूत्र
 ४ श्रीविमलनाथचरित्र
 ५ श्रीभगवतीविशेष (प) वृत्ति ३४४ प्र०
 ६९ नयी
 ६ श्रीदानप्रदीपग्रंथ
 ७ श्रीमहीपालकथा
 ८ श्रीगुलीभद्रचरित्रं
 ९ श्रीकर्मग्रंथचोद्यो
 १० श्रीदीवालीकल्प
 B 360—22

- ११ श्रीविपाकसूत्र
 १२ श्रीउपासकसूत्रवृत्ति
 १३ श्रीवाग्मटालंकारवृत्ति
 १४ श्रीआचारांगसूत्र
 १५ श्रीउपदेशमालावृत्ति
 १६ श्रीप्रवचनसारोद्धार
 १७ श्रीपद्यालयछाया
 १८ श्रीविपाकसूत्र
 १९ श्रीदसविकालिकसूत्र
 २० श्रीउपपत्तिवृत्ति
 २१ श्रीभगवतीजीनिटीका
 २२ श्रीहिमांजनेकार्थसंग्रहसूत्र
 डामडो १४.
 १ श्रीपडावश्यकवृत्ति
 २ श्रीयोगाविंदुवृत्ति
 ३ श्रीगौतमपृच्छात्रालावबोध
 ४ श्रीग्यायार्थमंजूषा
 ५ श्रीउणादिगणसूत्र
 ६ श्रीप्रतिक्रमणाय्ययन
 ७ श्रीलघुवृत्तिद्वितीयस्वाध्याय
 ८ श्रीपंचनिग्रंथो
 ९ श्रीनवतत्त्वप्रकरण
 १० श्रीविराग्यशतक
 ११ श्रीवार्तारूपविचार
 १२ श्रीललितविस्तराचैत्यवंदनवृत्ति
 १३ श्रीभवभावना
 १४ श्रीशीलोपदेशमाला
 १५ श्रीसागरदत्तवार्त्ता
 १६ श्रीचतुर्थस्वाध्याय त्रेमध्ये प्रतो ३
 १७ श्रीलोलावतीचरित्रं
 १८ श्रीवृत्तरत्नाकर
 १९ श्रीपाक्षिकवृत्ति
 २० श्रीप्राकृतप्रबोध

- २१ श्रीपठपादावचूरी
 २२ ओहेमलघुवृत्ति
 २३ श्रीपठपादावचूरी
 २४ श्रीलघुवृत्त्यवचूरी
 २५ श्रीदिनचर्यावृत्ति
 २६ श्रीपिंडविशुद्धि
 २७ श्रीभववैराग्यशतक
 २८ श्रीतत्त्वप्रकरणवृत्ति
 २९ श्रीश्राद्धजितकल्प
 ३० श्रीसिंदूरप्रकरण
 ३१ श्रीशोभनस्तुति(त्य)वचूणि
 ३२ श्रीसंग्रहणामुत्र
 ३३ श्रीद्वितीयस्वाध्याय
 ३४ श्रीशब्दानुशासन
 ३५ श्रीश्राद्धविषय (धि?)प्रकरण
 ३६ श्रीशब्दानुशासन
 ३७ श्रीशब्दानुशासनवृत्ति
 ३८ श्रीशब्दानुशासनलघुवृत्ति
 ३९ श्रीशब्दानुशासनवृत्ति
 ४० श्रीपंचमस्वाध्याय
 ४१ श्रीद्वितीयस्वाध्याय
 ४२ श्रीशीलोपदेशमाला
 ४३ श्रीहेममंजूषा
 ४४ श्रीन्यायसूत्र
 ४५ श्रीचतुर्थस्वाध्याय
 ४६ श्रीशालापदेशमाला[बालव?]बोध
 ४७ श्रीन्यायवृत्ति
 ४८ श्रीशब्दानुशासन
 ४९ श्रीद्वितीयस्वाध्याय
 ५० श्रीहंरसूरिदेसना
 ५१ श्रीद्वितीयस्वाध्याय
 ५२ श्रीसारस्वत
 ५३ श्रीउपदेशमालावचूरी

- ५४ श्रीम्यादिसमुच्चयग्रंथ
 ५५ श्री०

डाभडो १५.

- १ श्रीपंचाशिकाटीका
 २ श्रीपडावश्यकवृत्ति
 ३ श्रीश्राद्धविधिप्रकरण
 ४ श्रीतपोधनश्रावकसामाचारी
 ५ श्रीपापि (लि) सूत्रवृत्ति
 ६ श्रीउपदेशपदवृत्ति
 ७ श्रीपंचाशकसूत्र
 ८ श्रीसिद्धांतपाक्षिकवृत्ति
 ९ श्रीश्राद्धगुणवर्णन(?)
 १० श्रीमहोशालकथा
 ११ श्रीकुलचारेत्रगणयोग
 १२ श्रीकाव्यानुशासन
 १३ श्रीप्रशमरतिटीका
 १४ श्रीन्यायविशारदयति
 १५ श्रीसप्तदार्थग्रंथ
 १६ श्रीचंमीमाहात्म्यग्रंथ
 १७ श्रीपट्टात्रिंशत्त्रिसिकासूत्र
 १८ श्रीश्रीपालचरित्र
 १९ श्रीपडावश्यकसूत्रबालावबोध
 २० श्रीवदत्रिंशत्त्रिसिकासूत्र
 २१ श्रीसिंदूरप्रकरण
 २२ श्रीक्षेत्रसमाप्त
 २३ श्रीपट्टिशतकबालावबोध
 २४ श्रीकालिदासकृतग्रंथ
 २५ श्रीविनभारतीवर्ण[न?]नामा चतुर्थ-
 परिच्छेद
 २६ श्रीभववैराग्यशतक
 २७ श्रीलघुवरचर्या
 २८ श्रीशरीरसवकल्प
 २९ श्रीसोमशतक

- ३० श्रीप्रतिष्ठाकरण
- ३१ श्रीअष्टोत्रिस्ता (स्तो?) त्रिविधि
- ३२ श्रीकालज्ञान
- ३३ श्रीधर्मविलासग्रंथ
- ३४ श्रीप्रतिष्ठाविधि
- ३५ ओएकविंसगणामकरण
- ३६ श्रीशीलोपदेशमाला
- ३७ श्रीनवतत्व
- ३८ श्रीआदिनाथदेशना
- ३९ श्रीइन्द्रोशनक
- ४० श्रीसिंदुरप्रकरण
- ४१ श्रीशीलोपदेशमाला
- ४२ श्रीसंग्रहणीप्रकरण
- ४३ श्रीपुष्पमाला
- ४४ श्रीश्रावकानुष्ठानविधि
- ४५ श्री

ढाभडो १६.

- १ श्रीपिंडनिर्युक्ति
- २ श्रीजोतीर्क(गोतिःक)रंडसूत्र
- ३ श्रीप्रवचनसारोद्धारसूत्र
- ४ श्रीसिद्धचक्रबीजक
- ५ श्रीकुमारपालचरित्र
- ६ श्रीजिनकुमारसंभववृत्ति
- ७ श्रीकपूरप्रकरणबालावबोध
- ८ श्रीकरूपकाव्यलता
- ९ श्रीचारपृत्तकया
- १० श्रीशीलोपदेशमालाप्रकरणबालावबोध
- ११ श्रीदृगावतारचरित्र
- १२ श्रीक्रपभचरित्र
- १३ श्रीसप्तमि (सम्यक्तव) कीमुदी
- १४ श्री ॥
- १५ श्रीवाग्भटालंकार

- १६ श्रीज्ञानपंचमीकथा
- १७ श्रीभवभावना
- १८ श्रीअंबडश्रावकचरित्र
- १९ श्रीपडीक्रमणता. सातस्मरणप्र-
कव्यारे प्रत १
- २० श्रीतर्कवृत्ति
- २१ श्रीपडीकम (कम्प) णासुत्रवृत्ति
- २२ श्रीतर्कभाषा
- २३ श्रीवीतरागस्तोत्र
- २४ श्रीक्रपभपंचाशिका
- २५ श्रीशब्दानुशासन
- २६ श्रीन्यायमंजूषा
- २७ श्रीकुमारसंभवकाव्य
- २८ श्रीगदाधरीटीका तर्कनी
- २९ श्रीकंताकथायो
- ३० श्रीस्यासंतप्रक्रिया
- ३१ श्रीसिंहासनद्वारिण (श?) का
- ३२ श्रीसप्तपदार्थवृत्ति
- ३३ श्रीनवतत्वप्रकरण

ढाभडो १७.

- १ श्रीभवभावनावृत्ति
- २ श्रीहिनोपदेशवृत्ति
- ३ श्रीकायिचिन्तापरिमलकाव्यक-
ल्पलता
- ४ श्रीकर्मग्रंथ
- ५ श्रीजोबानुशासनवृत्ति
- ६ श्रीश्राद्धविधि (वि) प्रकरणवृत्ति
- ७ श्रीसमुच्चितचतुर्थप्रकाश
- ८ श्रीप्रभोत्तरसमुच्चयग्रंथ
- ९ श्रीयोगशास्त्रमालावबोध
- १० श्रीप्रभोत्तरबीजक
- ११ श्रीपदस्थानकवृत्ति
- १२ श्रीप्रवचनसारोद्धार

- १३ श्रीश्राद्धविधिप्रकरण
 १४ श्रीपंचलिगविवृति
 १५ श्रीचतुर्थप्रकाशवचूरी
 १६ श्रीपडावश्यकबालावबोध
 १७ श्रीश्राद्धविधिग्रंथ
 १८ श्री

डाभडो १८.

- १ श्रीपुष्पमालावृत्ति
 २ श्रीनवपदवृत्ति
 ३ श्रीश्रावकादिनकृत (त्यं)
 ४ श्रीश्रीक्षा (व्या?) श्रयसूत्रपठपाद
 ५ श्रीप्रवचनसारोद्धारवृत्ति
 ६ श्रीपंचकल्पचूर्णी
 ७ श्रीपंचवस्तुटीका
 ८ श्रीपडाक्रमणासूत्र
 ९ श्रीकुलक श्रीहरिभद्रसूरिकृत
 १० श्रीहरिभद्रसूरिकथा
 ११ श्रीनिर्वाणकालिकाभिधान
 १२ श्रीक्षेत्रसमासप्रकरण

डाभडो १९.

- १ श्रीउद्देशरत्नाकर
 २ श्रीआदिमानिनचरित्र
 ३ श्रीऋषिमंडलवृत्ति
 ४ श्रीनवपदप्रकरणवृत्ति
 ५ श्रीशीलोपदेशमालावृत्ति
 ६ श्रीउद्देशपदटीका
 ७ श्रीकर्पूरप्रकरणबालावबोध
 ८ श्रीउद्देशतरंगिणीवृत्ति
 ९ श्रीउद्देशमालाप्रकरण
 १० श्रीभक्तामरवृत्ति
 ११ श्रीसातेस्मरण
 १२ श्रीसातेस्मरण
 १३ श्रीपापी(खी)सूत्र

- १४ श्रीशोभनस्तुति
 १५ श्रीवृधिशान्ति
 १६ श्री०

डाभडो २०.

- १ श्रीपद्मचरित्र
 २ श्रीपद्मचरित्र
 ३ श्रीदानकल्पद्रुम
 ४ श्रीचंद्रनृपचरित्र
 ५ श्रीचंद्रनृपचरित्र
 ६ श्रीवस्तुपालतेजपालचरित्र
 ७ श्रीउपमतिभवप्रपंच
 ८ श्रीयोति(ज्योतिः ?)शास्त्र
 ९ श्रीशुलीभद्रचरित्र
 १० श्रीजिनपूजाष्टकं
 ११ श्रीसिद्धचक्रस्तुति
 १२ श्रीधर्मपरोक्षाग्रंथ
 १३ श्रीत्रेसठशळाकाचरित्रनी भष्ट-
 मपर्वणी
 १४ श्रीपरिशिष्टपर्वणी
 १५ श्रीधर्मपरीक्षाशतक
 १६ श्रीकुष्टकचितामणि
 १७ श्रीदृष्टांतरत्नाकर
 १८ श्रीमलयसुंदरीचरित्र
 १९ श्रीनागमधु
 २० श्रीपात्रदानेधनसेठकथा
 २१ श्रीसिद्धसेनकथा
 २२ श्रीब्रह्मदत्तकथा
 २३ श्रीमुनिपातिराजऋषिचरित्र
 २४ श्रीचंद्रोदरकथा
 २५ श्रीविज्जाहलो
 २६ श्रीशोभनस्तुतिवृत्ति
 २७ श्रीमारकंड(कंडये?)पुराण
 २८ श्रीतर्कवृत्ति

- २९ श्रीहेमादिसूत्र
 ३० श्रीसंग्रहणी
 ३१ श्रीदेवराजप्रबंध
 ३२ श्रीकिलीकौमुदी
 ३३ श्रीधर्मशास्त्रकथा
 ३४ श्रीशब्दानुशासन
 ३५ श्रीजीवसमाप्त
 ३६ श्रीबोटीकथा
 ३७ श्रीवृहत् [सं]संग्रहणी
 ३८ श्रीरघुवंश
 ३९ श्रीसमाप्तप. १२ प्र. १ नयी
 ४० श्रीसित्रसमाप्तवृत्ति
 ४१ श्रीपिंडविशुद्धि
 ४२ श्रीसंग्रहणीटीका

डाभडो २१.

- १ श्रीतत्त्वार्थवृत्ति
 २ श्रीशीलोपदेशमालावृत्ति
 ३ श्रीसंग्रहणीअलक्ष्यबोध
 ४ श्रीप्रतिक्रमणआदेशबहुप्रकरण छे
 ५ श्रीशतकान्तूची
 ६ श्रीलघुसूत्रसमाप्त
 ७ श्रीत्रैलोक्यशलाकाचरित्र
 ८ श्रीशब्दानुशासन.
 ९ श्रीदशविकालिकसूत्र
 १० श्रीउपादशांगसूत्र
 ११ श्रीआराधनापताका
 १२ श्री ॥

डाभडो २२.

- १ पंचवस्तुकवृत्ति
 २ श्रीलघुसूत्रसमाप्त
 ३ श्रीवृत्तकाव्यकल्पलता
 ११ श्रीशीलोपदेशमाला
 १२ श्रीपरिशिष्टपर्व

- १३ श्रीत्रैलोक्यशलाकाचरित्र
 १४ श्रीऋषभचरित्र
 १५ श्रीभोजप्रबंध
 १६ श्रीधर्मशास्त्राकरवृत्ति
 १७ श्रीपद्मदर्शनटीका
 १८ श्रीतर्कभाषा
 १९ श्रीविक्रमचरित्र
 २० श्रीत्रैलोक्यशलाकाचरित्र
 २१ श्रीव्याश्रयकाव्यप. १७ प्र. २ नयी
 २२ श्रीशब्दानुशासन
 २३ श्रीशत्रुजयमाहात्म्य
 २४ श्रीपातिसूत्रवृत्ति २५
 २५ श्रीस्याद्वादवृत्ति
 २६ श्रीमल्लपुंडरीचरित्र
 २७ श्रीकर्मग्रंथ
 २८ श्रीपद्मचरित्र
 २९ श्रीकर्मग्रंथ
 ३० श्रीव्याकरण
 ३१ श्रीउपदेशमालाबालावबोध
 ३२ श्रीपंचलिंगप्रकरणवृत्ति

डाभडो २३.

- १ श्रीअंतगड
 २ श्रीअनुत्तरोपपतिका
 ३ श्रीउपदेशमालाकथा
 ४ श्रीकथारत्नाकरग्रंथ
 ५ श्रीउपदेशमालाप्रकरण
 ६ श्रीस्तुताविचारसर
 ७ श्रीमहोदयापिंडनी धुति
 ८ श्रीश्रीपालचरित्र
 ९ श्रीवीरचरित्रकथाकोश
 १० श्रीप्रश्नोत्तरसूत्र
 ११ तातावृत्ति अधुनी
 १२ श्रीपुष्पमालापाटिशतं

१३ श्रीभुवनभानुकेवलिट्टांतबाला-
वबोध प्रतां. २

१४ श्रीवृंदारवृत्ति.

१५

डामडो २४.

१ श्रीरघुवंश

२ श्रीज्ञातावृत्ति

३ श्रीप्रातिक्रमणसूत्रवृत्ति

४ श्रीउपदेशमालालघुवृत्ति

५ श्रीश्राद्धविधि

६ श्रीराजमन्त्र. ५३. प्र. १९ नयी

७ श्रीआउरपञ्चद्विषाणप्रा. ४

८ श्रीचउशरण

९ श्रीगणिविनायकपञ्चो

१० श्रीतंडुलवेमालीसूत्र प. २८ वचे
प. ४ नयी

११ श्रीचंदाविजयपञ्चो

१२ श्रीदशवैकालिकसूत्र

१३ श्रीगळाचारप्रकरण

१४ श्रीमंथरापञ्चो प्रतो ४

१५ श्रीचंदाविजयपञ्चो प्रतो २

१६ श्रीमंथरापञ्चोता. चउसरविगरे

१७ श्रीप्रकीर्णावचूरी प. ११ प्र. ४ नयी.

डामडो २५.

१ श्रीसंघोषतत्तरीवृत्ति

२ श्रीतिलकमंजरीकथा

३ श्रीप्रद्युम्नचरित्र

४ श्रीबाहुबलवृत्ति कथाकोश

५ श्रीचउशरण आदेदेशपयनातीप्रकरण

२१

६ श्रीयोगसिद्धिप्रथमखंड

७ श्रीगणधरसार्द्धशतकवृत्ति

८ श्रीपिंडनिर्घुक्तिमतिंग

९ श्रीश्राद्धविधिप्रकरण

१० श्रीपिंडनिर्घुक्तिवृत्ति

११ श्रीसंघयणिबालावबोध

१२ श्रीभक्तामरस्तवावचूरी

१३ श्रीसंग्रहणीबालावबोध

१४ श्रीक्रापिमडल

१५ श्रीभाराधना

१६ श्रीक्रापिमडल

१७ श्रीलोभलोभनादेकथा

१८ श्रीजिनशतकपूजिका

१९ श्रीपद्मवलि

डामडो २६.

१ श्रीभवभावनावृत्ति

२ श्रीप्रवचनपरीक्षा

३ श्रीनिघंटवैदकशास्त्र

४ श्रीउपदेशतरीगिणी

५ श्रीपंचवस्तुटीका

६ श्रीललितविस्तरि

७ श्रीआचारप्रदीप

८ श्रीउघनिर्घुक्ति

९ श्रीदुर्गपदप्रकाश

१० श्रीसामाचारी

डामडो २७.

१ श्रीवृह [न] कल्पवृत्तिप्रथमखंड

२ श्रीवृह [न] कल्पवृत्तिद्वितीयखंड

३ श्रीअलंकारचूडामणिवृत्ति

४ श्रीअलंकारचूडामणिविवेका

५ श्रीउघनिर्घुक्तिवृत्ति

६ श्रीदेशोनाममालावृत्ति

७ श्रीएकादशीप्रशस्तीज्ञातासत्र

८ श्रीउपदेशमालाबालावबोध

९ श्रीप्रत्याख्यानबालावबोध

डामढो २८.

- १ श्रीवासुपुज (पूज्य) स्वाभिचरित्र
- २ श्रीचंद्रप्रमचरित्र
- ३ श्रीशांतिनाथचरित्र
- १ श्रीकाल (लि) काचारज (यी) कथा
- २ श्रीपडावश्यक
- ३ श्रीशांतिनाथचरित्र
- ४ श्रीदेवकुमरकथा
- ५ श्रीशोभनस्तुति
- ६ श्री०

डामढो २९.

- १ श्रीआदिनाथदेशना
- २ श्रीभाराधनापताका
- ३ श्रीआउरपञ्चख्यान तथा उगणात्रिसादृहा
- ४ श्रीसाधुदिनचर्या
- ५ श्रीदीवालीकल्प
- ६ श्रीसुतद कथा
- ७ श्रीभवनवैराग्यशतककथा
- ८ श्रीभक्तिपिंसंविभागउपरकथा
- ९ श्रीशकवितठाणासूत्र
- १० श्रीअष्टप्रकारिज्जाचारित्र
- ११ श्रीवामदालंकार
- १२ श्रीआदिनाथदेशना
- १३ श्रीगणधरस्तव
- १४ श्रीविजयप्रशस्तिकाल्य
- १५ श्रीश्रीपालचरित्र
- १६ अतिनार्थ
- १७ श्रीविवेकविलास
- १८ श्रीपट्टशिक्षिका
- १९ श्रीआराधनापताका
- २० श्रीकृष्णसंडल
- २१ श्रीचंदाविजयस्तो
- २२ श्रीभववैराग्यशतक

- २३ श्रीहरिविजयसूरिसंज्ञाय
- २४ श्रीकृष्णभण्चागिका
- २५ श्रीसुगडांगसूत्रद्वितीयश्रुतस्कंध
- २६ श्रीपाक्षिकसूत्र
- २७ श्रीउपदेशमाला
- २८ श्रीमगवतीसुत्रवृत्ति
- २९ श्रीभवभावना प्रतो २
- ३० श्रीपिंडनिर्मुक्ति
- ३१ श्रीसंग्रहणीसूत्र
- ३२ श्रीप्रतिक्रमणसूत्र
- ३३ श्रीसंततराजसूत्रत.
- ३४ श्रीस्तवनावचूरी
- ३५ श्रीचतुर्थप्रकाशावचूरी
- ३६ श्रीमहोदयापिंडनिर्मुक्ति
- ३७ श्रीपिंडविज्ञाद्विप्रकरण
- ३८ श्रीलघुसंग्रहणी
- ३९ श्रीयोगशास्त्र
- ४० श्रीशांतरसमावना
- ४१ श्रीजिनापतनपंचमोष्पाय
- ४२ श्रीराजिमतीप्रबोध
- ४३ श्रीसंघोतरवत्कुलक
- ४४ श्रीविशतिमप्रकाश
- ४५ श्रीआउरपञ्चख्यान
- ४६ श्रीशालिभद्रचरित्र
- ४७ श्रीसोमशतक
- ४८ श्रीप्रयाख्यानभाषावचूरी
- ४९ श्रीसत्यवक्तव्यमुदीपा. १६ धी. व. पा.

३२.

- ५० श्रीप्रयाख्यानभाषावचूरी
- ५१ श्रीविजयेनपदमा (या) बति (ती) कथा
- ५२ श्रीशंखेश्वरपार्श्वनाथस्तव
- ५३ श्रीउपदेशसंगी
- ५४ श्रीनवतत्व

५५ श्रीसम्यक्त्वसंभवमहाकाव्य

५६ श्रीद्वितीयपादावचूरी

डामडो ३०.

१ ठाणांगवृत्ति

२ श्रीआचारांगसूत्र

३ श्रीउवाइमूत्रवृत्ति

४ श्रीभक्तिकमणवृत्ति

५ श्रीभक्तामरवृत्ति

६ श्रीकल्पेअं(ल्पां)तर्वाचा(च्य?)

७ श्रीअध्यात्मकल्पद्रुम

८ श्रीउत्तराध्ययन

९ श्रीकाव्यकल्पलता

१० श्रीउपदेशमाला

११ श्रीकाव्यकल्पलता

१२ श्रीवाग्भटालंकार

१३ श्रीउपासकदशांग

१४ श्रीठाणांगसूत्र

१५ श्रीआचारांगदीपिका

१६ श्रीराजप्रथमसूत्र

१७ श्रीमलयसुंदरीचरित्र

१८ श्रीवृत्तरत्नाकरावचूरी

१९ श्रीजिनशतककाव्य

२० श्रीवीतरागस्तोत्र

२१ श्रीजीवाजीविभक्त

२२ श्रीकल्याणपीदरवृत्ति

२३ श्रीभक्तामरवृत्ति

२४ श्रीश्रावकादिनरूप

२५ श्रीत्रिशटशलाकाचरित्र

२६ श्रीपाखांसूत्र

२७ श्रीगच्छाचारप्रकरण

२८ श्रीप्रतिकमणसूत्रवृत्ति

२९ श्रीविजालविज्जालप

३० श्रीअणुचरोवाइ

३१ श्रीअपाणीविचारपिंडविशुद्धि

३२ श्रीपञ्चखाननिर्युक्तिआवश्यकनिर्युक्ति

३३ श्रीरोहकंकथा

३४ श्रीजितशान्तिवृत्ति

३५ श्रीपृथ्वी(ध्वी?)चंद्रचरित्र

३६ श्रीकाल(लि)कसूत्रकथा

३७ श्रीयोगशास्त्र

डामडो ३१.

१ श्रीसुंदरप्रकाश

२ श्रीमेघदूतकाव्य

३ श्रीकुमारसंभव

४ श्रीकुमारसंभवकाव्य

५ श्रीपटुसुंदरकाव्य

६ श्रीमेघदूतकाव्य प्रत ६

७ श्रीजिनशतक

८ श्रीमाघसूत्र पत्र १३०

९ श्रीरघुवंश प्रत ३ पत्र ४७, ५४

१० श्रीकिरातसूत्र पत्र ४८

११ श्रीविदग्धमुखमंडन पत्र ६२-४८

१२ श्रीकिरातटीका पत्र १७५

१३ श्रीविदग्धमुखमंडनकाव्यटीका प. ४९

१४ श्रीजीतशतकटीका प. २४

१५ श्रीछंदकास(दःकोश?) प. २५

१६ श्री ॥ ५

१७ श्रीकुमारसंभवटीका प. ६९

डामडो ३२.

१ श्रीरघुटीका प्रतो २ प. १२७ प.

१८७

२ श्रीवाग्भटालंकार प्रतो २ प. २३ प.

२१.

३ श्रीकाव्यप्रकाशटीका प. ३५

४ श्रीमहाविद्याविडंबन प. ६३

५ श्रीविदग्धमुखमंडन प. २१

- ६ श्रीरघुवंशटीका प. ११०
 ७ श्रीहरिविक्रमचरित्र प. ७४
 ८ श्रीकाव्यकल्पलता प. ६०
 ९ श्रीमृगारिनाटक प. ४२
 १० श्रीमिघदूतकाव्य प. २६
 ११ श्रीकाव्यकल्पलता प. १३
 १२ श्रीप्रमाणमंजरी प. २१
 १३ श्रीवह्मदर्शनटीका प. २३
 १४ श्रीतर्कभाष्यटीका प्रती २ प. १३ प.
 २५
 १५ श्रीशशधरन्याय प. ५१
 १६ श्रीप्रमाणमंजरीटीका प. २६
 १७ श्रीरत्ना(रत्ना)द्वादमंजरीवृत्ति प. ३८
 १८ श्रीप्रबंधचिंतामणि प्रती २ प. ५६ प.
 ५२
 १९ श्रीप्रमाणसिद्धप्रकरण प्र. (प.) २१
 २० श्रीपद्मवली प. ४६
 २१ श्रीवाग्भट्टालंकार प. ४
 २२ श्रीखंडनसूत्रटीका प. ७६
 २३ श्रीतर्कभाषावृत्ति प. २५
 २४ श्रीसुप (ख) बोधमाला प. ४
 २५ श्रीखंडनसूत्रटीका प. ३८३
 २६ श्रीनिपमकाव्य प. ७
 २७ श्रीखंडनसूत्रटीका प. २१ नयी प. ८७
 २८ श्री० प. २८३
 २९ श्री० प. २१

डामडो ३३.

- १ श्रीप्रक्रियाप्रासाद प. ४९४
 २ श्रीअनेकार्थवृत्ति प. २२९
 ३ श्रीहिमनाममाला प. १९१
 ४ श्रीवाग्भट्टालंकार प. ४०
 ५ श्रीरत्नाद्वादमंजरी प. ९४
 ६ श्रीपद्मदर्शनवृत्ति प. ११९

B 360-23

- ७ श्रीवृत्तरत्नाकरकाव्य प. ३९
 ८ श्रीभट्टकवृत्ति प. ६९
 ९ श्रीतर्कभाषामाधरी प. १२
 १० श्रीकाव्यकामधेनु प. ३३
 ११ श्रीहेमदुडिका प. १४
 १२ श्रीहेमआख्यातशब्दानुशासन प. ३२
 १३ श्रीकाव्यानुशासन प. ८५
 १४ श्रीन्यायमंजूषावृत्ति प. ७७
 १५ श्रीउणादिवृत्ति प. ३५
 १६ श्रीशब्दानुशासन प. १५
 १७ श्रीव्याश्रयवृत्ति प. १२८
 १८ श्रीतत्त्वप्रदीपिका प्रती २ प. ५२ प.
 ७६

- १९ श्रीशब्दानुशासन प. २८
 २० श्रीयोगविदु प. १२
 २१ श्रीन्यायमंजूषा प. २८
 २२ श्रीपंजरानवृत्ति प. १६५
 २३ श्री० प. २८
 २४ श्री० प. ७
 २५ श्री० प. २

डामडो ३४.

- १ श्रीहेमदुडिका(दुडिका)वृत्ति प. ४१६
 २ श्रीव्याश्रयवृत्ति प. १७६
 ३ श्रीक्रियास्नतसुचय प. ९०
 ४ श्रीहेमधातुपारायण प. १५०

डामडो ३५.

१ श्रीशिवशास्त्रे भाष्यप्रदीपे

- १ श्रीप्रथमस्वाध्यायप्रथमपाद प. १६
 २ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प. ४७
 ३ प्रथमपादप्रस्वाध्याये नवमांशिक प.
 ५५
 ४ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपादचतुर्थांशिक प. २५

५ प्रथमस्वाध्यायद्वितीयपादे द्वितीयाह्निक प. १४

६ प्रथमस्वाध्यायतृतीयपादे द्वितीयाह्निक

२ श्रीपतंजलिकृतमहाभाष्यव्याकरण

१ प्रथमस्वाध्यायचतुर्थपादे चतुर्थाह्निक प. ३७

२ प्र. स्वा. द्वि. प्र. आह्निकं प्रतो २ प. २० प. १३

३ तृतीयस्वा. चतुर्थपादे प्र. ह्निकं प. २८

४ चतुर्थस्वा. चतुर्थपादप्र. आह्निकं प. ३२

५ प्रथमस्वाध्यायप्रथमपादे नवमाह्निक प. ६८

६ पंचमस्वाध्यायचतुर्थपादे प्रथमाह्निकं प. ३६

७ षष्ठस्वाध्याये चतुर्थपादे चतुर्थाह्निके प. ८

८ सप्तमस्वाध्याये चतुर्थपादे प्रथमाह्निके. ४०

९ अष्टमस्वाध्यायचतुर्थपादे प्रथमाह्निके प. ३२

३ श्रीआख्यातवृत्ति प. १४

४ श्रीहेमवैपाकरणशब्दानुशासन प. ११

५ श्रीकयवजातेठचीपाई प. १०

६ श्रीसंभाराविधि प. १०

७ श्रीअपवंतिकुमारस्वाध्याय प. ६

८ श्रीवैराग्यशतक प. ११

९ श्रीचतुष्कवृत्ति प्र. २ प. २० प. १७

१० श्रीमेघदूतकाव्य प. १३

११ श्रीकृतसूत्रवृत्तिदुंदी प. ११

१२ श्रीआख्यातदुंदीवृत्ति प. २१

१३ श्रीपंगल १. २४

१४ श्रीसूक्तिमुक्तिग्रंथ प. ६

१५ श्रीआख्यातसूत्रअष्टमपाद प. ७

१६ श्रीशब्दानुशासनद्वितीयस्वाध्याय प. ३६

१७ श्रीशब्दानुशासनलघुवृत्ति पा. ३१ यौ ४८ सुद्धी प. ४८

१८ श्रीनंदिभट्टचंद्र प. ५

१९ श्रीस्यादिशब्दकारिका प. ३
डाभडो ३६.

१ श्रीकल्पसूत्र प. ८९

२ श्रीप्रवचनसारोद्धार ८९

३ श्रीप्रवचनसार प. ३४

४ श्रीरायपेशनीसूत्र प. ४१

५ श्रीदिनरुत (ख?) विचार प. ३५

६ श्रीपडिकमणसूत्रार्थसहित प. ३८

७ श्रीज्ञातासूत्र प. ९५.

८ श्रीक्रियारत्नसमुच्चय प. १०

९ श्रीसिद्धांतविचार प. २०

१० श्रीमुनिपातिचरित्र प. १५

११ श्रीसमक्त (म्यक्तव) कौमुदी प. ४७

१२ श्रीअजितशांतिटीका प. १५

१३ श्रीभारामशोभाकथा प. १८

१४ श्रीयोगशास्त्र प. १४

१५ श्रीलघुसंघेणी प. २०

१६ श्रीभक्तामरप्राकृतवृत्ति प. १७

१७ श्रीसित्तरसयठाणु प. १७

१८ श्रीमुपात्रउपरत. अभेदानकथा प. २२

१९ श्रीवृंदावृत्ति प. ४६

२० श्रीसिद्धांतसारोद्धार प. १८

२१ श्रीतिद्धांतसारबीज प. १९

२२ श्रीदेवराजवज्रराजकथा प. १७

२३ श्रीसुसदकथा प. १७

२४ श्रीभावकप्रतिक्रमण प. ११

२५ श्रीसंवेधसित्ती प. ९

२६ श्रीमेघदत्ति (दूत) प. १३

- २७ श्रीक्र(क)त्यकभेराजारास प. १२
 २८ श्रीछत्रोत्तमास प. १८
 २९ श्रीदेवदत्तचोपाई प. २९
 ३० श्रीउपदेशमाला प. १५
 ३१ श्रीधातुप्रयोगप्रकरण प. ४०
 ३२ श्रीमीनएकादशीमाहात्म्य प. ७
 ३३ श्रीसंघेण प. २१
 ३४ श्रीसमेतार प. १८
 ३५ श्रीविजयचंदकोवलिचरित्र प. ३६
 ३६ श्रीशब्दानुशासन प. ११
 ३७ श्रीधर्मसर्माकाव्य प. १७
 ३८ श्रीविशेषणवृत्ति प. १५
 ३९ संदेहसमुच्चयग्रंथ प. ९
 ४० श्रीउज्जयिनाराग प. ९
 ४१ श्रीसारस्वतप्रदीपिका प. ३९
 ४२ श्रीपडीक्रमण प. १७
 ४३ श्रीअनुयोगवृत्ति प. १७
 ४४ श्रीदत्त(श)दृष्टांत प. १७
 ४५ श्रीवदकार प. १९
 ४६ श्रीउपदेशमाला प. १३
 ४७ श्रीपुष्पमालाप्रकरण प. २४
 ४८ श्रीपदार्थानुक्रम प. ११
 ४९ श्रीयासककेवलिचरित्र प. १२
 ५० श्रीदेशनाशतक प. ९
 ५१ श्रीअभ्ययिभावसमास प. ८
 ५२ श्रीराजसिंहकुमारकथा प. ६
 ५३ श्रीपुष्पप्रधानअवतार प. १६
 ५४ श्रीसारस्वतअवचूरी प. २०
 ५५ श्रीदेवचतुर्थपाद प. ११
 ५६ श्रीअनूतरोचाई प. २९
 ५७ श्रीशांतिचरित्र प. १०९
 ५८ श्रीपिंडविशुद्धि प. १७
 ५९ श्रीपंचनिग्रंथी प. ७

- ६० श्रीचाणावम प. ११
 ६१ श्रीबृहत्क्षेत्रसमास प. ११
 ६२ श्रीक्षेत्रसमास प. १०
 ६३ श्रीप्रतिक्रमणसूत्रावचूरी प. ३
 ६४ श्रीलघुसंग्रहणी प. ८
 ६५ श्रीक्षेत्रसमास प. १२
 ६६ श्रीद्वैतुर्गम प. १२
 ६७ श्रीवीतरागस्तोत्र प. ६
 ६८ श्रीपूजापंचाशिका प. १५
 ६९ श्रीनवतत्व प. ४
 ७० श्रीपाखीसूत्र प. २६
 ७१ श्रीगौतमपीछा प. ३
 ७२ श्रीअल्पबोहतविचार प. २
 ७३ श्रीसावयपन्नाति प. १०
 ७४ श्रीभवभावन प. १६
 ७५ श्रीपरमहंसमबंध प. ११
 ७६ श्रीउपदेशमाला प. १७
 ७७ श्रीसंग्रहणी प. ११
 ७८ श्रीनववीशाभावना प. ४९
 ७९ श्रीनमस्कारदृष्टांत प. १६
 ८० श्रीअनुकंपादानकथा प. ७
 ८१ श्रीवीतरागस्तोत्र प. ८
 ८२ श्रीशांतरस प. ९
 ८३ श्रीश्रमणसत्रोद्धार प. १३
 ८४ श्रीकुमारपालमतिबोध प. २६
 ८५ श्रीउघनिर्गुक्ति प. ८
 ८६ श्रीभवभावनावचूरी प. ८
 ८७ श्रीशांतरस प. ८
 ८८ श्रीरूपभेदेस्तवन प. १२
 ८९ श्रीशीलसावि प. ६
 ९० श्रीहरी (रि) बलकथा प. ६
 ९१ श्रीशीलोपदेशमाला प. ६
 ९२ श्रीगुह्यनितुति प. ८

- ૯૧ શ્રીનંદ્રહણી પ. ૪૮
 ૯૪ શ્રીલઘુસંધેય પ. ૯
 ૯૫ શ્રીપુંગ (પુણ્ણ) સારકથા પ. ૧૯
 ૯૬ શ્રીરત્નાવલીટોકા પ. ૨૫
 ૯૭ શ્રીસંજ્ઞાસૂત્ર પ. ૧૪
 ૯૮ શ્રીસેદહદુરા(દિગ્ધા)વલી પ. ૧૫
 ૯૯ શ્રીશ્રીપાલકથા પ. ૨૧
 ૧૦૦ શ્રીરત્નશેખરકથા પ. ૯
 ૧૦૧ શ્રીવંદનકચૂર્ણી પ. ૧૯
 ૧૦૨ શ્રીવસિવોતાપ્રકરણ પ. ૧૦
 ૧૦૩ શ્રીવંચદંડચત્રપ્રસંગ પ. ૭
 ૧૦૪ શ્રીધનપાતકથા પ. ૮
 ૧૦૫ શ્રીવિદ્યાવિલાસકથા પ. ૭
 ૧૦૬ શ્રીમવૈરાગ્યશતક પ. ૬
 ૧૦૭ શ્રીઉપદેશશત્રં પ. ૩
 ૧૦૮ શ્રીવંચનિગ્રંથસંધેયી પ. ૫
 ૧૦૯ શ્રીશ્રીકૌતરાગસ્તોત્ર પ. ૫
 ૧૧૦ શ્રીયોગશાસ્ત્ર પ. ૯
 ૧૧૧ શ્રીતાપુવંદના પ. ૮
 ૧૧૨ શ્રીગણધરવાદ પ. ૧૦
 ૧૧૩ શ્રીશ્રીઉપદેશપાલા પ. ૫
 ૧૧૪ શ્રીયંત્ર પ. ૪
 ૧૧૫ શ્રીયોગશાસ્ત્ર પ. ૧૩
 ૧૧૬ શ્રીચંદ્રોદયકથા પ. ૨૩
 ૧૧૭ શ્રીપુણ્યનારકમરચરિત્ર પ. ૩૨
 ૧૧૮ શ્રીચંદનચાલચોપાઈ પ. ૭
 ૧૧૯ શ્રીનમસ્કાર પ. ૫
 ૧૨૦ શ્રીસુલતાચરિત્ર પ. ૮
 ૧૨૧ શ્રીયોગશાસ્ત્ર પ. ૧૬
 ૧૨૨ શ્રીવૈષ્ણવકમંદરી પ. ૫
 ૧૨૩ શ્રીજુનિમુવ્રતચરિત્ર પ. ૫
 ૧૨૪ શ્રીદંડક પ. ૫
 ૧૨૫ શ્રીશીલોનામમાલા પ. ૫

- ૧૨૬ શ્રીવંચ (પંચ) લાનપયનો પ. ૫
 ૧૨૭ શ્રીપૂજાકથા પ. ૫
 ૧૨૮ શ્રીઅનીચાર પ. ૫
 ૧૨૯ શ્રીમાવંંગીસ્તોત્ર પ. ૫
 ૧૩૦ શ્રીકલ્યાણમંદિરતામકામર પ. ૫
 ૧૩૧ શ્રીકર્મગ્રંથ પ. ૫
 ૧૩૨ શ્રીસંધારાપયનો પ. ૫
 ૧૩૩ શ્રીપિંડાવિશદ્ધિપ્રકરણ પ. ૫
 ૧૩૪ શ્રીગૌતમદૃષ્ટા પ. ૭
 ૧૩૫ શ્રીલિંગાનુશાસન પ. ૭
 ૧૩૬ શ્રીતીર્થાવલ્લભપ્રમુસ્તવન પ. ૨
 ૧૩૭ શ્રીદીક્ષીયંત્ર પ. ૨
 ૧૩૮ શ્રીગોડીપ્રમુસ્તવન પ. ૨
 ૧૩૯ શ્રીચૌદસ્વમ્નવિવરણ પ. ૨
 ૧૪૦ શ્રીઆનંદસિદ્ધિપ્રકરણ પ. ૩
 ૧૪૧ શ્રીનવકારકાલ પ. ૬
 ૧૪૨ શ્રીશાશ્વતાજિનસ્તવન પ. ૨
 ૧૪૩ શ્રીપિંડાવિશદ્ધિપ્રકરણ પ. ૪
 ૧૪૪ શ્રીજીવચિત્રાર પ. ૪
 ૧૪૫ શ્રીનવતત્ત્વ પ. ૪
 ૧૪૬ શ્રીભવભાવનાવચૂરી પ. ૪
 ૧૪૭ શ્રીક્રાપિમંડલપ્રકરણ પ. ૪
 ૧૪૮ શ્રીસી (શી) લવતીસજાય પ. ૪
 ૧૪૯ શ્રીપાર્શ્વનાયસ્તોત્રતાજિનસ્તોત્ર પ. ૪
 ૧૫૦ શ્રીલોહપુરોચોર અને જિનદાસકથા પ. ૪
 ૧૫૧ શ્રીકાપસ્થિતિસ્તોત્ર પ. ૧૦
 ૧૫૨ શ્રીવિચારઆચરણ પ. ૧૦
 ૧૫૩ શ્રીકૃષ્ણકચોલ પ. ૫
 ૧૫૪ શ્રીશીતરતમાવના પ. ૮
 ૧૫૫ શ્રીવસ્તુચાલતેજપાલપ્રબંધ પ. ૫
 ૧૫૬ શ્રીનેમ (મિ) નાયસ્તવન પ. ૫
 ૧૫૭ શ્રીદુટકબોધ પ. ૧૫

- १९८ श्रीसनत्कुमारचोपाय प. ११
 १९९ श्रीगुणस्थाना प. ४
 १६० श्रीआरामशोभाकथा प. १
 १६१ श्रीमक (क) तत्र (यु) तिट्ठहडा प. ३
 १६२ श्रीधनपनिसेठकथा प. ११
 १६३ श्रीमघकुमलसळा (१) य प. ३
 १६४ श्रीवसुधारा प. ४
 १६५ श्रीसिद्धपंचाशिका प. २
 १६६ श्रीपिंडविशुद्धि प. ३
 १६७ श्रीआराधना प. ७
 १६८ श्रीअजितशान्ति प्रतो २ प. ३
 प. २
 १६९ श्रीसारस्वत प. १
 १७० श्रीषट्सनक प. ४
 १७१ श्रीदेशनाना प. ४
 १७२ श्रीखडपट्टात्रिंशिका प. ६
 १७३ श्रीकेसोगोयमासिद्धि प. ३
 १७४ पद्मोत्तररत्नमालिका प. २
 १७५ श्रीगौतमचूडा प. १
 १७६ श्रीउपदेशकुंदली प. ६
 १७७ श्रीचउगतीनीवेल प. ७
 १७८ श्रीमहावीरस्नयन प. ७
 १७९ श्रीप्रतिक्रमणविधि प. ९
 १८० श्रीश्रावकचुलचोपाय प. ७
 १८१ श्रीसंवरणशुनिकथा प. १
 १८२ श्रीउगणात्रिसीमायना प. २
 १८३ श्रीदूतांगदनामनाटक प. १
 १८४ श्रीनवतत्त्वार्थशुद्धा प. ७
 १८५ श्रीशीलोपदेशमाला प. ४२
 १८६ श्रीश्री (सी) मंघरस्तवन प. १
 १८७ श्रीपत्र प. १
 १८८ श्रीरूपमदेशना प. ६
 १८९ श्रीभववैराग्यशतक प. ५

- १९० श्रीचंपकव्यवहारकिया प. ६
 १९१ श्रीमंगुलाष्टक प. २
 १९२ श्रीचौरासीआसतनाविचार प. २
 १९३ श्रीपंचजिनस्तवन प. १
 १९४ श्रीलघुसंग्रहणी प. १०
 १९५ श्रीमद्रत्नाहुस्वामिप्रबंध प. ६
 १९६ श्रीआरामशोभाकथा प. ४
 १९७ श्रीभगवतीगतक बारमो उदेशो प. ४
 १९८ श्रीभक्तामर प. १
 १९९ श्रीसिद्धरूपकरण प. ८
 २०० श्रीभावनाकुलक ३
 २०१ श्रीनभिउणशांतिक ३
 २०२ श्रीस्तवना १
 २०३ श्रीसमोवद्वारण २
 २०४ श्रीएकादशठाण ४
 २०५ श्रीकनककुमाकथा ५
 २०६ श्रीसुवृत्तकाविकथा १३
 २०७ श्रीवस्तुपालतेजपालकथा १३
 २०८ श्रीगमीककाव्य १
 २०९ श्रीरत्नशेखरकथा ११
 २१० श्रीजालीमहाविद्या १
 २११ श्रीगुणस्थानव्याख्या ७
 २१२ श्रीचन्द्रसेननाटकवाचस्पत्य १
 २१३ श्रीसाधुप्रतिक्रमणअवचूरी ३
 २१४ श्रीपट्टात्रिंशिकाविचार २
 २१५ श्रीपत्र ४
 २१६ श्रीशतकप्रकरण १
 २१७ श्रीएकविंशत पृ ३
 २१८ श्रीवस्तुपालतेजपालप्रबंध ११
 २१९ श्रीदेवलोकनो यंत्र ६
 २२० श्रीरत्नी कथा १
 २२१ श्रीवैद्यक ६
 २२२ श्रीउषानैयुक्ति ४१

डामढो ३७.

- १ श्रीसमवायसूत्र २९
- २ श्रीआचारदृष्ट्यांगनिर्युक्तिसूत्र ३५
- ३ श्रीपद्मचरित्र १८८
- ४ श्रीहेमचंद्रकृत्यलिंगानुशासन ३६
- ५ श्रीकल्पसूत्र ७
- ६ श्रीज्ञाताधर्मकथानृत्ति ११४
- ७ श्रीशीलमज्जिकाया १४
- ८ श्रीमलयगिरिकृतनंद [ध्यान?] टीका १५४
- ९ श्रीउपासगसूत्र २०
- १० श्रीरायपसेणीसूत्र ४८
- ११ श्रीनंदिसूत्र २३
- १२ श्रीउघनिर्युक्तिटीका १३२
- १३ श्रीउपासगसूत्रदशमाध्यानटीका २८
- १४ श्रीउपासगदसांग ३१
- १५ श्रीसम्यक्तवाविधि ४
- १६ श्रीलिंगानुशासन ११
- १७ श्रीवृत्तरत्नाकर ३
- १८ श्रीभक्तामरचरित्र १७
- १९ श्रीचंडवीसजिनस्तुति ६
- २० श्रीआदिनाथविनति ६
- २१ श्रीपरसमर्ति १२
- २२ श्रीउपासगदसांग १४
- २३ श्रीज्ञानदसासेठचरित्र ४
- २४ श्रीचंद्राविजयपयचो १८
- २५ श्रीसंघोषालावबोध ५२
- २६ श्रीसनकुमारगोता ९
- २७ श्रीभारभावना ६
- २८ श्रीक्रोपमंडल २८
- २९ श्रीप्रवचनसारोद्धार २४
- ३० श्री० घृत्तिहेमचंद्रकृत १८
- ३१ श्रीज्ञाताशृत्ति १५

- ३२ श्रीभाराधनाअध्ययन २
- ३३ श्रीसाधुजनाचित्रचरित्र ४१
- ३४ श्रीशब्दानुशासन ६
- ३५ श्रीभरहेसरवृत्ति २२१
- ३६ श्रीसमरादिखचरित्र ११७
- ३७ श्रीत्रैलोक्यशलाकाचरित्र १०३
- ३८ श्रीगणधरसार्द्धवृत्ति ३१
- ३९ श्रीभाराधनापताका ३५
- ४० श्रीउपदेशमाला २७
- ४१ श्रीभक्तामरटीका ३
- ४२ श्रीज्योतिष ९
- ४३ श्रीपंचसंग्रहसूत्र १७
- ४४ श्रीवीतरागस्तवनवृत्ति ४५
- ४५ श्रीदशवैकाटिकता. पाखीसूत्र १२
- ४६ श्रीजिनस्तवन २
- ४७ श्रीतीर्थमाला २
- ४८ श्रीमुपात्रमाहात्म्यकथा ९२
- ४९ श्री ॥ १७७
- ५० श्रीशब्दानुशासन १४. ७ पत्र आद्यना
नथो

५१ श्री ॥ ८

डामढो ३८.

- १ श्रीवस्तुपालचरित्र ७९
- २ श्रीसिंहासनद्वात्रिंशका ८४
- ३ श्रीत्रैलोक्यशलाकाचरित्र १४८
- ४ श्री ॥ ८४७
- ५ श्रीपांडवचरित्र १७८
- ६ श्रीभंडकथा २६
- ७ श्रीमहोपालकथा ४९
- ८ श्रीभभावकचरित्ररूपान्कित १११
- ९ श्रीमानपतिचरित्र २०
- १० श्रीश्रीपुलीभद्रचरित्र १९
- ११ श्रीसमेसार १६

- १२ श्रीशब्दसंचय १५
 १३ श्रीपंचसूत्रवृत्ति २०
 १४ श्रीअनेकांतजयपताका १७१
 १५ श्रीसंग्रहणीरत्न १०
 १६ श्रीक्षेत्रसमास २१
 १७ श्रीशारदातिलक ३१
 १८ श्रीयुगप्रधाननाम १२
 १९ श्रीक्षेत्रसमास ९
 २० श्रीसम्यक्तत्त्वसार २६
 २१ श्रीसंदेहदोलावलीप्रकरण ११
 २२ श्रीयोगशास्त्र ११
 २३ श्रीगोपमप्रिच्छा ९
 २४ श्रीब्रह्मदत्तचक्रवर्तिकथा ११
 २५ श्रीत्रेसठशलाकाचरित्र ९
 २६ श्रीपद्मानंदकाव्य २०
 २७ श्रीश्रेणिककथा १२
 २८ श्रीदर्शनशुद्धिमकरण ९
 २९ श्रीपरमार्थसार ५
 ३० श्रीशब्दसंचय
 ३१ श्रीयोगशास्त्र १९
 ३२ श्रीपंचसूत्र ७
 ३३ श्रीवृष्टराजकथा १७
 ३४ श्रीजंबुस्वामिचरित्र ७
 ३५ श्रीआरामशोभाकथा ६
 ३६ श्रीरत्नचूडकथा ६
 ३७ श्रीनिघंटुशास्त्र १०
 ३८ श्रीमंगुसूरिकथा १२
 ३९ श्रीभ्रादपतित्रिमण ४५
 ४० श्रीअष्टप्रकारिपूजाविचार २८
 ४१ श्रीज्ञानविद्याकाव्य
 ४२ श्रीक्रपभदेवचरित्र ४
 ४३ श्रीवीरनिर्वाणमहोच्छ (त्त) व
 ४४ श्रीसंग्रहणीसूत्र १२

- ४५ श्रीनवतत्त्वबालावबोध १४
 ४६ श्रीव्याकरण ५२
 ४७ श्रीसामुद्रिकशास्त्र ७
 ४८ श्रीनेम(मि)चरित्र २
 ४९ श्रीअष्टक ६
 ५० श्रीलघुसंघेण १४
 ५१ श्रीकर्मग्रंथ १०
 ५२ श्रीक्रपभदेवविवाहली १४
 ५३ श्रीकुमारपालचरित्र १०
 ५४ श्रीपोडशकप्रकरण ३७
 ५५ श्रीमिषदूतमहाकाव्य १९
 ५६ श्रीअनाथमुनिचोपाई ८
 ५७ श्रीश्रुतशिक्षा ५

डाभडो ३९.

- १ श्रीठाणांगसूत्र १६३
 २ श्रीहेगोनाममाला ९२
 ३ श्रीपोडशपाद ७६
 ४ श्रीसूत्ररुतांगदीपिका ९१
 ५ श्रीद्वितीयस्याध्याये पंचमपाद ५५
 ६ श्रीआवदपकावचूरी ७७
 ७ श्रीअंतगडसूत्र २२
 ८ श्रीभर्त्तृपरीपत्ता ७
 ९ श्रीसत्यापयन्त्रो ७
 १० श्रीस्याद्वादमंजरी ६१
 ११ श्रीरत्नाकरभवतारिका ४०
 १२ श्रीसमुच्चयशब्दसंज्ञास ०
 १३ श्रीकाव्यानुशासनवृत्ति ५१
 १४ श्रीशतकसूत्र ५
 १५ श्रीअनुत्तोगोवृत्ति ११
 १६ श्रीन्यायटीका ४१
 १७ श्रीचतुर्थपादस्याध्याय ५३
 १८ श्रीनाभाकनरेश्वरचरित्र २०

- १९ श्रीअष्टमाध्याय ३२
 २० श्रीगुर्वावली २१
 २१ श्रीअमसिंहकथा ७
 २२ श्रीक्षेत्रसमाप्त ३
 २३ श्रीषट्पादावचूरी १९
 २४ श्रीउपदेशमालाटीका ४७
 २५ श्रीवित्त (वीत) रागस्तोत्र ७
 २६ श्रीनंदिसूत्रटीका १३८

डाभडो ४०.

- १ श्रीपचत्वाननिर्युक्ति २३३
 २ श्रीप्रवच[न]सारोद्धार ७९
 ३ श्रीज्ञाताधर्मकथा १६२
 ४ श्रीश्रावकदिनकृत्य २०
 ५ श्रीसंघेणसूत्र १६
 ६ श्रीउपदेशमालावचूरी ४०
 ७ श्रीवृंदारवृत्ति ६७
 ८ श्रीउत्तराध्यायनसूत्र ९५
 ९ श्रीउपदेशमात्र २७
 १० श्रीशब्दानुशासन ६०
 ११ श्रीआचारांगसूत्र ६६
 १२ श्रीवागवर्गचतुर्थपरिच्छेद १४
 १३ श्रीसप्ततिकावृत्ति ६२
 १४ श्रीदर्शनशुद्धिप्रकरण १२५
 १५ श्रीआरंभसंधिवार्तिका १५२
 १६ श्रीशरच्चरित्र अंतरवाच्य ८८
 १७ श्रीयशोधरचरित्र २०
 १८ श्रीछंदानुशासन ६३
 १९ श्रीजीतकल्पवृत्ति ३३
 २० श्रीजीतकल्पसूत्र २
 २१ श्रीयोगशास्त्र ६
 २२ श्रीदिनकृत्य १६

- २३ श्रीपट्टावली ९
 २४ श्रीसिंदुरप्रकरण ८
 २५ श्रीसुगडांग ७१
 २६ श्रीन्यायचंद्रिका २५
 २७ श्रीप्रशमरति १३
 २८ श्री[शी]लोपदेशमात्र ७
 २९ श्रीशीलोपदेशमात्र ५
 ३० श्रीसाधुवंदना ९
 ३१ श्रीचउशरणपयजो ९
 ३२ श्रीनेम(मि)नाथरात ९
 ३३ श्रीभोगलासास्त्र ७
 ३४ श्रीपिंडविशुद्धिदीपिका ५
 ३५ श्रीवस्त्रदान उपर. कथा ९
 ३६ श्रीचउशरण ४
 ३७ श्रीकर्पूरप्रकरण ४
 ३८ श्रीगौतमदीपालिका ४
 ३९ श्रीज्योतिष ९
 ४० श्रीगौतमपृच्छा २
 ४१ श्रीज्योतिष ३
 ४२ श्रीजिनप्रभसूरिप्रबंध ३
 ४३ श्रीरत्नमालावृत्ति ५
 ४४ श्रीसमेताक्षिप (ख) रस्तान ६
 ४५ श्रीधीरावली २
 ४६ श्रीरत्नमालायामनेकार्यकोश ७४
 ४७ श्रीसारस्वतवैश (व्या) करण ९२
 ४८ श्रीरत्नमालायामनकार्यकोश ५७
 ४९ श्रीरत्नमाला २१
 ५० श्रीकल्पसूत्रविधि ६
 ५१ श्रीरूपसेनकथा द्रुटक २५
 ५२ श्रीतृतीयस्वाध्यायादितोयशद २०
 ५३ श्रीसम्यक्तत्त्वकीमुदी ११२
 ५४ श्रीकारकप्रक्रियातृतीयस्वाध्याय २१

- ५५ श्रीवैद्यवन्दनसूत्र १२
 ५६ श्रीपद्मचाशिका ४
 ५७ श्रीउपदेशमाला ७
 ५८ श्रीआद्वाविधिप्रकरण ४
 ५९ श्रीसंग्रहणीप्रकरण ७
 ६० श्रीस्तोत्र ६
 ६१ श्रीसुगडांगसूत्र ७
 ६२ श्रीगौतमपृच्छावालावबोध ५
 ६३ श्रीजीवविचार ३
 ६४ श्रीकुमुदचंद्रनामनाटक ८
 ६५ श्रीअनंतचोविसीनाम ५
 ६६ श्रीश्रुतिहितोपतिअव्ययन ५
 ६७ श्रीव्यापनादिविषये रोहगुप्तकथा १४
 ६८ श्रीउपदेशमाला १३
 ६९ श्रीशालभद्रचरित्र २०
 ७० श्रीप्राभादविधिप्रकरण ५
 डामडो ४१.

- १ श्रीगणरत्नमहोदधि ११७
 २ श्रीरेपावृत्ति ७०
 ३ श्रीयोगशास्त्रावबूरो २५८
 ४ श्रीयोगशास्त्रावबूरो २९
 ५ श्रीआद्वागुष्ठान ५८
 ६ श्रीआरंभीसीद्ध १०४
 ७ श्रीसम्पत्तकौमुदो ९६०
 ८ श्रीजिनसमास ९
 ९ श्रीउपदेशशतक ५२
 १० श्रीतर्क ३२
 ११ श्रीहेमचतुर्थपाद ४१
 १२ श्रीहेमदुंदो ३७०
 १३ श्रीहेमतद्वितवृत्ति २४४
 १४ श्रीपुराणोक्तश्लोक १७
 १५ श्रीहेमवृत्ति लघु प्रत-१८-२३-१२०
 १६ श्रीव्यापनादवबूरो २६

- १७ श्रीहेमचतुर्थपादवृत्ति २४-२८-४
 १८ श्रीसारस्वतवृत्ति ६०
 १९ श्रीचंद्रकीर्तिसारटीका ७
 २० श्रीपष्ठपाठ (द?) ४५
 डामडो ४२.
 १ श्रीवैद्यसार १०
 २ श्रीश्रुतआयुर्वेद ११९
 ३ श्रीवैद्यसार ३६
 ४ श्रीश्रुतवैद्यटीका २२२
 ५ श्रीआयुर्वेदग्रंथ ३१
 ६ श्रीवाह्मिदांपकवैद्य १७
 ७ श्रीशोणितानेदान ७२
 ८ श्रीवैद्यपतिसिंह २२८ पत्र ७३ नथो.
 ९ श्रीवैद्योद्भिन १२३
 १० श्रीविपनिदान ७१
 ११ श्रीक्षेत्रसमास ५१
 डामडो ४३.

- १ श्रीअंतरश्लोक १४
 २ श्रीतिद्धपंचाशिका ११
 ३ श्रीकुमरपुरांस्कथा १३
 ४ श्रीइंद्रियपराजयशतक ७
 ५ श्रीपक्षिपामणी ५
 ६ श्रीसंवेधीस्तचरो २
 ७ श्रीवीरसेनकुमरकथा ३
 ८ श्रीचारित्रमनोर्यमाला ३
 ९ श्रीशत्रुजयस्तवन ३
 १० श्रीपटिशत ५७
 ११ श्रीपतिप्रतिक्रमण ८
 १२ श्रीशब्दानुशासन लघु १२
 १३ श्रीरोहणोक्तयागद्य ३
 १४ श्रीपार्श्वनाथस्तोत्र
 १५ श्रीनेमिनाथनवमवस्तवन ४
 १६ श्रीदीवालांक्त्य ९

- १७ श्रीचंपकसेठकथा ८
 १८ श्रीजणुत्तरावाइ ८
 १९ श्रीधर्मोपदेशमाला २
 २० श्रीआयुषेच(रपञ्च!)खानता.विचार ७
 २१ श्रीजंबूदीपप्रज्ञ[भि] ३
 २२ श्रीशत्रुजयकल्प २
 २३ श्रीशाश्वतजिनस्तवन ३
 २४ श्रीसांतिनाथ निविवाहलाभारभवांतर १
 २५ श्रीजीवाविचार ३
 २६ श्रीपुष्पमालाप्रकरण १९
 २७ श्रीआदिनाथदेशना ११
 २८ श्रीनम(नेमि)नाथस्तवन ३
 २९ श्रीपट्टपुष्पविवरण ८
 ३० श्रीक्रियमंडल १२
 ३१ श्रीधर्मोपदेशमाला ४
 ३२ श्रीइदियपराजयशतक ९
 ३३ श्रीरावाल ३
 ३४ श्रीजिननमस्कार २७
 ३५ श्रीसम[ह]णीअवचूरी २३
 ३६ श्रीक्रियाकलापटीका ९
 ३७ श्रीशध्दप्रभेद ७
 ३८ श्रीएकाक्षरी नाममाला ८
 ३९ श्रीवृत्तरनाकरछंद ४
 ४० श्रीहिमीनाममाला १३
 ४१ श्रीवीतरागस्तोत्र ६
 ४२ श्रीपडोकमणासूत्र १०
 ४३ श्रीनिदिस्तूत्र ३
 ४४ श्रीविवेकमंजरी ६
 ४५ श्रीअभितशान्ततासंस्तारकाविधि ४
 ४६ श्रीकर्पूरप्रकरण १२
 ४७ श्रीछुटकप्रकरण ८
 ४८ श्रीआदिनाथदेशना ८
 ४९ श्रीशदशयुतसंज्ञाप २
 ५० श्रीनिगोदविचार ८
 ५१ श्रीव्याश्रयवृत्ति ३४
 ५२ श्रीविबप्रतिष्ठाविधि १४
 ५३ श्रीसिद्धांतरविचार २
 ५४ श्रीदोसाविधि ४
 ५५ श्रीसंसारदावावचूरी ३
 ५६ श्रीविजयदानसूरीसंज्ञाय ४
 ५७ श्रीश्रानांदिस्तूत्र २३
 ५८ श्रीपणस्थानप्रकरण २१
 ५९ श्रीअष्टमसध्यायचतुर्थपाद ४
 ६० श्रीशब्दालिङ्ग ५
 ६१ श्रीएकवीसठाणाप्रकरणं ८
 ६२ श्रीकर्पूरप्रकरण
 ६३ श्रीप्रभ्रफल ४
 ६४ श्रीरावणसंवाद ५
 ६५ श्रीनवतत्वत्राला[व]बोध ५
 ६६ श्रीगिरिनारचैत(न्य)प्रवाडां ८
 ६७ श्रीपोषद(ध)विधि ५
 ६८ श्रीशालोपदेशमाला ३
 ६९ श्रीकुमारविहारशतक ४
 ७० श्रीवैराग्यवताकृतं ३
 ७१ श्रीराणकपुरस्तवन ४
 ७२ श्रीशालोपदेशप्रकरण ५
 ७३ श्रीशत्रुंजयकल्प ८
 ७४ श्रीयोगशास्त्र ७
 ७५ श्रीपंचमीकथा ७
 ७६ श्रीगोडीनीनो छंद २
 ७७ श्रीधर्मशुद्धिमित्रकथा २
 ७८ श्रीनाममालावीनक ६
 ७९ श्रीउपसर्गहरस्तोत्र ३
 ८० श्रीविवेकमंजरी
 ८१ श्रीसंघोषस्तरी ३
 ८२ श्रीसम्यक्तास्तोत्र ३

- ८३ श्रीपरलिङ्गिणीमानु ७
 ८४ श्रीसुसमदंतीप्रकरणं २
 ८५ श्रीलोकवालीश्राविका ४
 ८६ श्रीनिर्मयभीमनामयोग ३
 ८७ श्रीकालसत्तरीविचार २
 ८८ श्रीसंबोधसत्तरी ४
 ८९ श्रीडाक्तिकं ४
 ९० श्रीगुणस्थानप्रकरण ३
 ९१ श्रीविचारछत्रोत्ती २
 ९२ श्रीभक्त्यामस्तोत्र १
 ९३ श्रीविचारषट्त्रिंशिका २
 ९४ श्रीजीताउल्लापार्श्वनापस्तवन ३
 ९५ श्रीआराधना?ध्यान ४
 ९६ श्रीलोकनाली ४
 ९७ श्रीमहिेश्वरवाद ८
 ९८ श्रीअराधना ६
 ९९ श्रीजीवविचारप्रकरणं १०
 १०० श्रीनवतत्व २
 १०१ श्रीभावनी १०
 १०२ श्रीसिद्धप्रकरण ६
 १०३ श्रीवृद्धाणामय ६
 १०४ श्रीधनाशालिभद्रप्रबंध ७
 १०५ श्रीप्रभावनी कथा ७
 १०६ श्रीकल्याणमंदिर ३
 १०७ श्रीनवतत्व २
 १०८ श्रीवृद्धकलघुपास्वगर ८
 १०९ श्रीअनुचरोपपातिका ३
 ११० श्रीबीतरागस्तवन ७
 १११ श्रीजानिकुलक ६
 ११२ श्रीकाव्यकल्पलता ७
 ११३ श्रीशालोपदेशमाला ४
 ११४ श्रीज्ञाताधर्मकथा ५
 ११५ श्रीवारव्रतटीप ४
 ११६ श्रीसीमंधरस्वामिस्तवन २
 ११७ श्रीसंबोधसत्तरी ९
 ११८ पंचम(पर)भेदस्तवन १
 ११९ स्तवन २
 १२० संघेहणो ९
 १२१ न्यायस्वरूप १०
 १२२ भावनासंधिप्रकरण ४
 १२३ श्रीवीरस्तवन २
 १२४ प्रभोत्तररत्नमाला २
 १२५ छंदानुशासन ४
 १२६ त्रैलोक्यकाचरित्र ३
 १२७ चहुगतिचोपा ६
 १२८ दीपोच्छवकल्प ४
 १२९ कर्पूरप्रकरण ७
 १३० नमस्कार ९
 १३१ कुमारेविसहर ४
 १३२ प्रतिलेखणध्यानविचार ८
 १३३ वीरप्रपंचमहद्वाप ५
 १३४ एकवात ५
 १३५ धर्मोपसमाला ३
 १३६ ऋषभपंचाशिका २
 १३७ शत्रुघ्नयकल्प २
 १३८ सधुभातिचार २
 १३९ पिंडविमुचिसंस्तप २
 १४० वीरस्तवन १
 १४१ ज्ञानविमुद्धो १
 १४२ आराधनाप्रकरण ३
 १४३ अष्टापदस्तवन ३
 १४४ वीरस्तवना १
 १४५ अतिचार ३
 १४६ ऋषभपंचाशिका ३
 १४७ लिंगानुशासन ५
 १४८ गीताछंद ५

- १४९ आराधना २
 १५० श्रीपार्श्वनाथस्तवनं २
 १५१ नारवृत्तसजाय ३
 १५२ नवकारप्रबंध ४
 १५३ श्रीपार्श्वनाथस्तवनं ४
 १५४ श्रीपार्श्वनाथविद्याहालो ११
 १५५ नमोऽञ्ज १
 १५६ विवेकमंजरी ६
 १५७ श्रावकदिनरूप्य ६
 १५८ इन्द्रियपराजय ७
 १५९ वृत्तरत्नाकरच्छंद ४
 १६० श्रीशीलोपदेशमाला २
 १६१ श्रीपंचपरमोष्ठिसिलोको २
 १६२ श्रीनंदिअष्ट ३
 १६३ श्रीचीबिसजिनस्तवन ३
 १६४ श्रीपंचनिग्र (अं) धसूत्र ४
 १६५ श्रीरत्नाकरपंचवीर्ती २
 १६६ श्रीशीलोपदेशमाला ४
 १६७ श्रीसंबोधसित्तरी ३
 १६८ श्रीयोरसिआसातनावचूरी १०
 १६९ श्रीज्ञापस्थिति २-७०
 १७० श्रीनवतत्त्व २
 १७१ श्रीकायस्थिति २
 १७२ श्रीअमितज्ञातिस्त्व ३
 १७३ श्रीइन्द्रनामाधिकार ४
 १७४ श्रीवृत्तकाट ३
 १७५ श्रीइन्द्रनंदिसुररूपा ४
 १७६ श्रीनागनेनुकृपा ४
 १७७ श्रीभट्टीधीवविचार ९
 १७८ श्रीज्ञातिस्त्वोप ५०
 १७९ श्रीज्ञातिस्त्वोप ५०
 १८० श्रीभट्टरस्त्वोप १५
 १८१ श्रीज्ञातिस्त्वोप ४

- १८२ श्रीजगद्गुणमांछ ५०
 १८३ श्रीलोकनालिका ४
 १८४ श्रीआत्मप्रबोध ६
 १८५ श्रीमुग्धाबोधनकमीतिकं ६
 १८६ श्रीसुसदकया ९
 १८७ श्रीज (जिं) नस्तवन २
 १८८ श्रीशत्रुंजयस्तवन २
 १८९ श्रीहरिविजयसूरिकाग २
 १९० श्रीविवेकमंजरीप्रकरण ५
 १९१ श्रीसिद्धुरप्रकरण ४
 १९२ श्रीकर्मविषयकसूत्र ८
 १९३ श्रीयोगसंबन्धे २
 १९४ श्रीनारंगपुरस्तवन २
 १९५ श्रीइच्छापरिमाण ४
 १९६ श्रीपार्श्वनाथस्तवन २
 १९७ श्रीगुणधानकविचार ३
 १९८ श्रीपंचकल्याणकस्तोत्र ३
 १९९ श्रीइकविंशतानप्रकरण ३
 २०० श्रीभाष्यचूर्णी ५
 २०१ श्रीकृष्णभक्तिका ३
 २०२ श्रीप्रत्याख्यानवृत्ति ६
 २०३ श्रीभववैराग्यशतक १०
 २०४ श्रीपटकारकवृत्ति ६
 २०५ श्रीद्वितीयतत्त्वतिसातपंचभयहरस्तीव्र ६
 २०६ श्रीउपोति ७
 २०७ श्रीहरिविक्रमचरित्र ९
 २०८ श्रीइतराशिव २
 २०९ श्रीपाष्ठमंवरुति ८
 २१० श्रीवैराग्यसंज्ञा १५
 २११ श्रीवनस्पतिविचारचूर्णी ४
 २१२ श्रीनेमिनाथछंद ५
 २१३ श्रीवैराग्यप्रकरण ७
 २१४ श्रीआदिनाथधर्मदेशना ५० ७ या

१२ सुधी १२

११५ श्रीहेमचंद्रलणादिस्त्रविवरण १९

११६ श्रीसाधुसमुच्चय ३

डाभडो ४४.

१ श्रीरायपसेणिसूत्र ५२

२ श्रीशान्तिनायचरित्र १२६

३ श्रीमलयसुन्दरीचरित्र ३६

४ श्रीपाणिनिव्याकरण २६

५ श्रीवातासूत्र १०७

६ श्रीक्रियाकलाप ७

७ श्रीदीवालीकल्प १९

८ श्रीअनेकार्थसंग्रहणीनाममाला ४४

९ श्रीएकवीसठाणाप्रकरण १२

१० श्रीअंतगडसूत्र २४

११ श्रीदशवैकालिकसूत्र १८

१२ श्रीगुर्वावली १०

१३ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति ९५

१४ श्रीश्राद्धसूत्रपतिक्रमणवृत्ति ४४

१५ श्रीपुनिपतिचरित्र १२

१६ श्रीकर्पूरप्रकरण १२

१७ श्रीवृंदारवृत्ति २१

१८ श्रीदिग्ग्याकरणनाममाला १५०

१९ श्रीश्रावकनेमुहपतितारजोहरणाविचार
३०

२० श्रीसाधुवृंदना ६

२१ श्रीप्रभावतीचरित्र १३

२२ श्रीवृत्तरत्नाकर ४

२३ श्रीभवनभानुकवलिचरित्रबालावबोध

११३

२४ श्रीप्रवचनसरोद्धार ७८

२५ श्रीवीतरागस्तोत्र ८

२६ श्रीपर्यमानदेशना १५०

२७ प्रमाणमंजरीटीका ३४

२८ श्रीकर्पूरमंजरी २८

२९ श्रीसमवायांगसूत्रवृत्ति ९३

३० श्रीअतिचार ३

३१ श्रीयोगशास्त्रचतुर्थप्रकाश २५

३२ श्रीकर्पूरप्रकरण २७

३३ श्रीलघुसप्त(शत?)पदीग्रंथ २४

३४ श्रीभवभावना १५

३५ श्रीमोहपनीरजोहरणविचार १०

३६ श्रीनिशीथभाष्याष्टमोदेश ७

३७ श्रीमृगावतीचरित्र २४

३८ श्रीधर्मणपार्श्वनाथस्तवन १

३९ श्रीवैद्यकग्रंथ २६

४० श्रीविक्रमपंचदंडीकथा ९

४१ श्रीपञ्चोदरचरित्र १९

४२ श्रीसमेसारपरमागमनाटक ५८

४३ श्रीउपदेशमालासुकतावलीविचार १०२

४४ श्रीशीलवतीकथा १०

४५ श्रीकंदकटीका मलयगिरिकृत १५०

४६ श्रीउघनिर्णय १०

४७ श्रीधावकादिनकृत्य ७

४८ श्रीपावडभावडरास ९

४९ श्रीपार्श्वनाथजी[अ]ष्टोत्तरसहस्रनाम ४

५० श्रीनाममाला ४

५१ श्रीकालिकाचार्यकथा ४३

५२ श्रीआदिनाथगीत ८

५३ श्रीनाममाला ४

५४ श्रीशान्तिस्तवन २०

५५ श्रीपंच(पञ्च)रव्यान ३१

५६ श्रीयोगशास्त्र ३२

५७ श्रीआदिनाथविवाहमहोत्सव ९

५८ श्रीवैद्यकशास्त्र १६

डाभडो ४५.

१ श्रीसुपार्श्वचरित्र १९३

२ श्रीकुमारपालचरित्र ४८

३ श्रीपांडवचरित्र ७०

- ४ श्रीपुंडरीकचरित्र ९९
- ५ श्रीपुगादिस्तवन ८
- ६ श्रीउत्तराध्ययनदीपिका १८७
- ७ श्रीशान्तिचरित्र ९२ प्रथम पत्र नयी.
- ८ श्रीमुगडांगसूत्र ३९
- ९ श्रीचंद्रप्रमचरित्र १२१
- १० श्रीदशैकालिकावचूरी ४०
- ११ श्रीमुलसाचरित्र ८
- १२ श्रीश्रावकचरित्र ४९
- १३ श्रीपांडवचरित्र ६८
- १४ श्रीत्रिभुवनदीपक १८
- १५ श्रीउत्तराध्ययनसंक्षेपकथा ३७
- १६ श्रीज्योतिषनारयंत्र ४९
- १७ श्रीकथासंग्रह २८
- १८ श्रीउपासं(सक!)दत्तासूत्र २१
- १९ श्रीपूजाष्टक ३३
- २० श्रीमहापालचरित्र ५१
- २१ श्रीविवाहपटलज्योतिष ९९
- २२ श्रीवर्धमानदेशना १४०
- २३ श्रीक्रोधदत्तासताकथा १६७
- २४ श्रीपंचा(पञ्चा)द्वयान ११९
- २५ श्रीपांडवपूर्वभव ९
- २६ श्रीभट्टप्रवचनमाम ६
- २७ श्रीभट्टारपापस्थानरास ७
- २८ श्रीकूर्वापुत्रकथा ८
- २९ श्रीसिंदुरनकरण ७
- ३० श्रीकरूपसूत्र ३९
- ३१ श्रीज्योतिष १६

- ३७ श्रीउपदेशमाला २०
- ३८ श्रीदेवकुमारचरित्र २१
- ३९ श्रीज्ञातावृत्ति ६८
- ४० श्रीशोभनस्तुति ७
- ४१ श्रीयोगशास्त्र ७
- ४२ श्रीपूजायां वीरगुणारकथा ७
- ४३ श्रीभारतसूत्र ६२ उत्तरभागना पत्री नयी
डाभडो ४६.
- १ श्रीत्रेपटसलाकाचरित्र-अनुक्रमे पत्र मन्ता नयी
- २ श्रीसाधुचरित्र पण्डितकथानक ८७
- ३ श्रीसम्यक्तर्कौमुदी ४७
- ४ श्रीश्रीपालनरेन्द्रकथा ६४
- ५ श्रीललितांगनरेश्वरचरित्र २८
- ६ श्रीवराहमिह(हि)रकनवृहज्जातके रा-
शिप्रभेदो नाम ग्रंथ २९
- ७ श्रीश्रावकपडीक्रमणसूत्र वचूरी १३०
- ८ श्रीपुष्कमालावचूरी ३७
- ९ श्रीउपदेशमालाप्रकरण २६
- १० श्रीहेमव्याकरणदुंटी ६१
- ११ श्रीवाग्भट्टालंकार ३७
- १२ श्रीउपदेशमाला २७
- १३ श्रीयोगशास्त्र १८
- १४ श्रीराजहंसकथा १०
- १५ श्रीभवभावना २१
- १६ श्रीशब्दानुशासन २९
- १७ श्रीपुष्कमालाप्रकरण २२
- १८ श्रीउपदेशमाला २८

- २७ श्रीजीवविचार ६
 २९ श्रीऋषभदेवदर्शनरत्नाकरग्रंथ ३५
 २६ श्रीसिद्धातिना आलावा तेना मांगानो
 यंत्र ४९
 २७ श्रीनरैन्द्रराजक्रोधिचरित्र २५
 २८ श्रीहर्षविद्याधरप्रबन्ध २८
 २९ श्रीजीवविचार ६
 ३० श्रीपाटिशतं प्रत २ पत्र १३
 ३१ श्रीऋषिदत्ताकथा प० १०
 ३२ श्रीप्रत्याख्यानभाष्य प० ८
 ३३ श्रीकल्पानकप्रबंध प० ४
 ३४ श्रीनमस्कारनिर्युक्ति प० १०
 ३५ श्रीकर्पूरप्रकरण प० १७
 ३६ श्रीगणधरवाद प० १९
 ३७ श्रीसंग्रहणीसूत्र प० १४
 ३८ श्रीउत्तमचरित्र प० ८
 ३९ श्रीपिंडविशुद्धिचरित्र प० ११
 ४० श्रीनवतत्त्वविचार प० ३४
 ४१ श्रीशालीभद्रचरित्र प० २४
 ४२ श्रीपिंडविशुद्धिवालावबोध प० ३१
 ४३ श्रीपद्मदर्शनसमुच्चयग्रंथ प० २४
 ४४ श्रीऋषभपंचाशिका प० ४
 ४५ श्रीवेद्यमनोसय प० ७२
 ४६ श्रीश्रीपालनरैद्रकथा प० १२
 ४७ श्रीयोगशास्त्र प० १३
 ४८ श्रीउपदेशमाला प० २३
 ४९ श्रीमछोन्नरैद्रचरित्र प० १९
 ५० श्रीविनयधरचरित्र प० ८
 ५१ श्रीक्षेत्रसमाप्तप्रकरण प० ८
 ५२ श्रीउपदेशमाला प० २४
 ५३ श्रीदानपूजा उपर कामरसेनवरसेकथा
 प० ५
 ५४ श्रीव्यारमसेगनुपकथा प० ७

- ५५ श्रीसुसदकथा प० १२
 ५६ श्रीचित्रसेनपदावतीकथा प० १७
 ५७ श्रीअजितशान्तिवृत्ति प० ६
 ५८ श्रीविवेकमंजरी प० ६
 ५९ श्रीयोगशास्त्र प० १८
 ६० श्रीआराधना प० ११
 ६१ श्रीराजसिंहरत्नावतीकथा प० ३
 डामडो ४७.
 १ श्रीतत्त्वार्थभाष्य प० ४३
 २ श्रीतत्त्वार्थटीका प० २७१
 ३ श्रीसमकीर्त(त्त्व)कौमुदी प० ३२
 ४ श्रीधर्मनिधिवृत्ति प० १५४
 ५ श्रीधर्मरत्नप्रबंध प० ४
 ६ श्रीचंडाकरण प० ३
 ७ श्रीश्रीपालचरित्र प० २७
 ८ श्रीपटानश्यकचालावबोध प० ६७
 ९ श्रीसंग्रहणी प० ३५
 १० श्रीऋषभपयदी प० ३३७
 ११ श्रीधर्मरत्नप्रकरण प० ३४
 १२ श्रीपडशीतिवृत्ति ३१
 १३ श्रीप्रतिक्रमणलघुवृत्ति प० १७
 १४ श्रीलोकताली प० ६
 १५ श्रीपिंडविशुद्धि प० ५
 १६ श्रीप्रथम अष्टांग पंचमपाद प० ९
 १७ श्रीकालिकाचार्यकथा प० ७
 १८ श्रीरामशोभाकथा प० ७
 १९ श्रीशक्तिसप्तठाणा प० ८
 २० श्रीनागदत्तकथा प० ६४
 २१ श्रीपडावश्यकवृत्ति प० १९६
 २२ श्रीधर्मरत्नप्रवृत्ति प० २१९
 २३ श्रीचित्पबंदनसूत्र प० २०
 २४ श्रीचित्पबंदनमहाभाष्य प० ३२
 २५ श्रीतत्त्वार्थ प० ६

२६ श्रीसामाचारी प० २८

२७ श्रीमहापालकथा प० ६०

२८ श्रीप्रबंधचिंतामणि प० ४९

२९ श्रीप्रबंधचिंतामणि प० ३९

३० श्रीनाममाला प० ५०

३१ श्रीनाममाला प० १४

डाभडो ४८.

१ श्रीउत्तराध्ययनटीका भावविजयउपा-

ध्यायकृत प० ३९५

२ श्रीउपदेशरत्नाकरटीका प० १५६

३ श्रीकर्मपयडोटीका मलयगिरिकृत प०
२२९

४ श्रीविजयचंद्रकेवलिकथानकं प० ९७

५ श्रीदशरूपकरणटवार्थ प० ८५

६ श्रीपणवणासूत्रवृत्ति प० ३१३

७ श्रीसुगडांगदीपिका प० ९०

८ श्रीपोडशकवृत्ति प० ५६

९ श्रीउपसर्गहरस्तोत्रलघुवृत्ति प० २८

१० श्रीश्राद्धविधिनित्यप्रकरण प० ४

११ श्रीकल्याणमंदिर प० ३

१२ श्रीकल्याणमंदिर प० ३

१३ श्रीउत्तराध्ययनटीका प० २९९

१४ श्रीकुमारपालचरित्र प० १७६

१५ श्रीसुगडांगदीपिका प० १२४

डाभडो ४९.

१ श्रीतत्त्वार्थभाष्य प० ३६

२ श्रीराघवनाटिका प० ६०

३ श्रीकूर्मपूजरीटीका प० १३

४ श्रीसुगडांगदीपिका प० ४०

५ श्रीज्ञातासूत्र प० १०९

६ श्रीप्रत्येकबुधचरित्र प० १३

७ श्रीउपदेशरत्नाकरटीका प० ४६

८ श्रीभावश्यकलघुवृत्ति प० १०६

९ श्रीसमवायांगटीका प० ८८

१० श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ४४

११ श्रीयोगरत्नावलीवैद्यक प० ७

१२ श्रीउघनिर्युक्ति प० २६

१३ श्रीपडावश्यक प० ८६

१४ श्रीस्याद्वादमंजरीटीका प० ४४

१५ श्रीपंचदंडकथा प० ७

१६ श्रीएकादशीव्रतकथा प० ६

१७ श्रीविशेषणवतीसूत्र प० ८ प्र १ नथो

१८ श्रीपुद्गलछत्रीशी प० ३

१९ श्रीज्योतिष प० ५

२० श्रीपडावश्यकमचलमती पा० ५१ प०
१ नथी ५१

२१ श्रीहेमशब्दानुशासनद्वितीयपाद प०
२५

२२ श्रीगुणसुंदरीचोपाई प० ५

२३ श्रीदेशीकोषनामार्थ प० २१

२४ श्रीहेमविभ्रम प० ११

२५ श्रीउपदेशमाला प० २८

२६ श्रीभावश्यकनिर्युक्ति पां ४० प्र० ३ न०

२७ श्रीज्ञाताधर्मकथाटीका प० ६५

२८ श्रीसंग्रहणीसूत्र प० १५

२९ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ६४

३० श्रीविपाकसूत्रवृत्ति प० २०

३१ श्रीअणुत्तरोववाईसूत्र प० २६

३२ श्रीउपदेशमाला प० २०

३३ श्रीदशैकाधिक प० ३३

३४ श्रीजीवविचारप्रकरण प० ४

३५ श्रीपंच(पञ्च)खाननिर्युक्ति प० ९३

३६ श्रीअंबडविराधिका प० २२

३७ श्रीगीतमशृच्छा प० ६

३८ श्रीक्रायेमंडल प० ५

३९ श्रीमुक्तसूक्तावली प० १४

- ४० श्रीव्याघ्रराजक्राधिक्या प० ३४
 ४१ श्रीचउसरणटवो प० ७
 ४२ श्रीनागमेता प० ४
 ४३ श्रीसंग्रहणीसूत्र प० २३
 ४४ श्रीलिङ्गानुशासन प० १४
 ४५ श्रीकल्पसूत्र प० २८
 ४६ श्रीपुंजराजसारस्वतटीका प० ११
 ४७ श्रीपद्मचरित्र प० २६३ प्रथम प०

४४ नथी २६३

डामडो ५०.

- १ श्रीभार्ग (भग?) वतीसूत्र प० ३६९
 २ श्रीआवश्यकवृत्ति प० ३२६
 ३ श्रीसुगडांग प० ६०
 ४ श्रीबनयोगद्वारवृत्ति प० १०१
 ५ श्रीभगवतीवृत्ति प० ३७७
 ६ श्रीविचाररत्नाकर प० २२१
 ७ श्रीवृन्दारवृत्ति प० ८८ -
 ८ श्रीदशवैकालिक प० ६९
 ९ श्रीठाणांगवृत्ति प० २५२
 १० श्रीप्रवचनपरीक्षाप्रनामनीप्रकरणगच्छ-
 प्रतिपत्तिविवरण प० २५५

- ११ श्रीभक्तामरवृत्ति प० ६१
 १२ श्रीकूर्पूरप्रकरण प० ३३
 १३ श्रीवीतस्थानकविचार प० ४९
 १४ श्रीभाचारप्रदीप प० १०७
 १५ श्रीसमाधिशातकटीका प० २८
 १६ श्रीमाघकाव्य प० ५६
 १७ श्रीनीवाजीविविभक्ति प० ४७
 १८ श्रीशांतिनाथचरित्र प० १२३
 १९ श्रीउपदेशमालावृत्ति प० ४३२
 २० श्रीप्रवचनसारोद्धारसूत्रवृत्ति प० ३५०

डामडो ५१.

- १ श्रीमाधवचरित्रचित्तं वैद्यकशास्त्र प० ६२

B ४60—25

- २ श्रीसमक्त(स्यक्तव)वारप्रतचौपाई प० २५
 ३ श्रीउपासकसूत्र प० १६
 ४ श्रीपुंजराजटीका प० ६९
 ५ श्रीद्रव्याकिरणवली प० ४५
 ६ श्रीनवतत्त्वविवरण प० १३
 ७ श्रीलिङ्गानुशासन प० ५
 ८ श्रीवैद्यकशास्त्र प० ८
 ९ श्रीमेतारजऋषिसकाय प० ४
 १० श्रीशांतिनाथजीस्तवन प० ४
 ११ श्रीसंधारोपगवाविधि प० ३
 १२ श्रीभवभावना प० १०
 १३ श्रीचउसरणपयन्त्री प० ३
 १४ श्रीनंदीसमत्ता प० ४
 १५ श्रीसौभाग्यसुंदरीकथा प० ४
 १६ श्रीजिनविजयप्रवेशविधि प० २
 १७ श्रीसुमाधितताचेदनवालाचौपाई प० ५
 १८ श्रीपूजाविधि प० ४
 १९ श्रीयोगविधिपत्र प० ४
 २० श्रीविसंथानकलापक प० ४
 २१ श्रीवि (खे) टाबिभूषणकौटुक प० १७
 २२ श्रीपद्मवली प० १२
 २३ श्रीज्ञाता प० ९
 २४ श्रीकुमारविहार प० ६
 २५ श्रीश्रीणकराजारास प० २०
 २६ श्रीभासाधरे कौटुकज्योतिष प० ३५
 २७ श्रीअतिचार प० २
 २८ श्रीशास्त्ररियादिसकायो प० ३
 २९ श्रीप्रत्याख्यानभाष्य प० ९
 ३० श्रीकर्मग्रंथटीका प० २२० प० १६२
 न.

- ३१ श्रीयोगशास्त्र प० १०
 ३२ श्रीशब्दानुशासन प० १८
 ३३ श्रीधुलिभद्रमहिना प० ३

- ३४ श्रीवीरस्वामिनो कलस प० ३
 ३५ श्रीकल्याणमंदिर प० ३
 ३६ श्रीआदिसराविनती प० ३
 ३७ श्रीभक्तामर प० ३
 ३८ श्रीविजयसेनसूरिनिर्वाण प० ३
 ३९ श्रीजिनाज्ञावाणिस्तवन प० ४
 ४० श्रीआद्रकुमारविवाहलो प० २
 ४१ श्रीसाधुप्रतिक्रमण प० ४
 ४२ श्रीशत्रुजयउद्धार प० ४
 ४३ श्रीभागाना प० ७
 ४४ श्रीआदिनाथस्तवन प० ८
 ४५ श्रीआराधना प० ६
 ४६ श्रीकल्याणमंदिरटीका प० ४
 ४७ श्रीवृहत्कल्पिकादीपोत्सव प० ८
 ४८ श्रीअर्थकांड प० ५
 ४९ श्रीआवा (वा?) दम्भुराय प० ११
 ५० श्रीकल्पमंजरी प० ५
 ५१ श्रीसुकृतसंकीर्तन प० १२
 ५२ श्रीअजितज्ञातिस्तवावचूरी प० ५
 ५३ श्रीकर्मग्रंथ प० १६ प० ८ न०
 ५४ श्रीसंसारबीस (विष?) म प० ८
 ५५ श्रीगौतमस्वामिरास प० ३
 ५६ श्रीमावनाकुलक प० ४
 ५७ श्रीशोभनस्तुति प० ६
 ५८ श्रीनवतत्व प० ३
 ५९ श्रीजीवविचार प० ३
 ६० श्रीतत्वा (त्व) गतिगाथा प० १
 ६१ श्रीज्योतिष प० ५०१
 ६२ श्रीऋषभर्षचाशिका प० २
 ६३ श्रोतपोविधि प० ६

डामडो ५२.

१ श्रीताडपत्र छे

२ श्रीनीरण छे

डामडो ५३.

- १ श्रीआवश्यकनि प्रतो ८
 १ श्रीमा. १ निर्युक्ति प० ५२
 २ श्रीमा. १ सूत्र प० ८७
 ३ श्रीमा. १ वृत्ति वृहद् द्वितीयखंड
 प० ११९
 ४ मा. सूत्र प० ४५
 ५ मा. टीका मोटी प्रथमखंड प० १८९
 ६ मा. १ वृद्ध (वृहद्?) वृत्ति प० २०३
 ७ मा. १ वृद्ध (वृहद्?) वृत्ति द्वितीय प०
 १५६
 ८ मा. १ दीपिका प० २१२
 २ श्रीविशेषावश्यकवृहद्वृत्ति प्रम. पत्र ४१
 नथी ४८५
 ३ श्रीविशेषावश्यकसूत्र प० ८७
 ४ श्रीआवश्यकवृत्ति श्रीमलयगिरिक्त. प०
 ३३८
 ५ श्रीआवश्यकलघुवृत्ति प० २३२
 ६ श्रीआवश्यकसूत्र प० २४
 ७ श्रीआवश्यकसूत्र प० २६
 ८ श्रीआवश्यकवृत्तिटिप्पण प० ९४
 ९ श्रीआवश्यकवचूरी प० ७४
 १० श्रीआवश्यकलघुवृत्ति प० ३१३

डामडो ५४.

- १ श्रीआवश्यकनी प्रतो
 निर्युक्ति प० १४२
 सूत्र १९
 निर्युक्ति ४८
 सूत्र ५४
 निर्युक्ति ११६
 चूणि ७५
 चूणि ६६
 अवचूरी २१
 अवचूरी ६३

- निर्युक्ति ६७
 निर्युक्ति ६७
 निर्युक्ति ८४
 सूत्र ३९
 सूत्र ४८
 सूत्र ४८
 वृत्ति ९२
 सूत्र ७३ म ० नयी
 चूणि ९९४
 निर्युक्ति ६०
 २ श्रीनंदिसूत्र १८७
 ३ श्रीविशेषावश्यकवृत्तिप्रथमाध्ययन प०
 २९८
 डाभडो ९९.
 १ श्रीजीवाभिगमटीका मलयगिरि पोथी
 अंक १५०२१८ तेमां कुलपोथी १० छे
 २ पोथी अंक २ प्रत ३
 कल्पसूत्र प० ४९
 श्राद्धविधिप्रकरण प० ११८
 पार्श्वनाथचरित्र प० २४६
 ३ पोथी अंक ३ तेमां प्रत ६
 १ तर्कपरिभाषा प० ५२
 २ पञ्चलाननिर्मुत्ती प० ७०
 ३ पुष्पमालावृत्ति प० ११७
 ४ सति(सति?)कावचूरी प० ५४
 ५ क्षेत्रविचार प० ९
 ६ उत्तराध्ययनदीपिका प० ११५
 ७ पोथी अंक चार ४ नी
 श्रावकानुष्ठानविधि प० ९४
 अणुत्तरोववाई प० ९
 टाणांगसूत्र ७९
 उपदेशमाला ५४
 ५ पोथी अंक ५ नी

- योगकल्पद्रुम प० ५
 एकवीसठाणु ७
 उपदेशमालाप्रकरण २६
 ऋषिमंडल ८
 कल्पसूत्र ५३
 पंचमीचरित्र ७
 पटिशतं ५
 जंतुचरित्र २२
 आचारांगसूत्र १२६
 कल्पसूत्र अर्थात् १४९
 ६ पोथी अंक ६ नी
 कल्पसूत्रट्यर्थ प० १२१
 संग्रहणीसूत्र ९ प० २ नयी
 ज्ञाताधर्मकथा प० ९५
 क्षेत्रसमाप्त ८
 विचारसार ५
 भक्तामर ३
 पारिशिष्टपर्वन् ९६
 प्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति १२३
 ७ पोथी अंक ७ नी
 टाणांगसूत्र प० १४५
 कुमारसंभवकाव्य २८
 दशवैकालिक १५
 आचारांगसूत्र ३३
 पाक्षे [क] सूत्र १६
 श्रीश्रीपालनरेंद्रचोपाई २०
 जीवविचार
 क्षेत्रसमाप्त प० ८
 नाममाला प० ११
 मीनएकादशीकथा ७
 विरूपचरित्र १६
 कल्पसूत्र प० ७९
 पणवसूत्र प० २२६

८ पोथी अंक ८ नी

विपाकसूत्र ४१

जीवविचार प० ५

कालीदासकृतश्रुतबोधशास्त्र प० ३

प्रत्याख्यानभाष्य प० ५

श्रीगौतमपृच्छा २४

उसुयारीअध्ययन १२

जीवविचार प० ३

नवतत्त्वता. चउशरण प० १०

जंबुचरित्र प० १३

उपासकसूत्रटवार्थ ४२

संघेण प० १०

उत्तराध्ययनटवार्थ प० १४८

दशवैकालिकटवार्थ ६५

पोथी ९ माधवराचितसप्तपदार्थ(धी?)टीका प० ३१

षोडश [ध?] भगवानामाध्ययन ३२.

जंबुचरित्र प० १५

चिंतामणिनाममाला प० १३

चउशरण प० ३

मोट्टी शांति प० २

चउशरणता. नमस्कार प० १५

श्रीचंद्रराजऋषिरास ५७

१० श्रीपन्नवणानीसूत्र प० ४३६

डाभडो ५६.

१ पन्नवणासूत्रवृत्ति प० ३६५

२ पन्नवणासूत्रवृत्ति प० ३७६

३ प्रज्ञापनावृत्ति लघु प० ८०

श्रीपन्नवणावृत्ति प० ३७७

४ श्रीभगवतीचूर्ण प० ५६

भगवतीसूत्रवृत्ति प० ३००

भगवतीवृत्ति लघु प० ३३२

५ भगवतीसूत्र प० ५४८

डाभडो ५७.

१ भगवतीसूत्र प० ४९४

भगवतीचूर्ण प० ५७

भगवतीसूत्र प० ७३

भगवतीवांज प० ८

२ भगवतीवृत्ति प० ४९४

भगवतीवृत्ति प० ३६८

डाभडो ५८.

१ भगवतीजीसूत्र प० २५५

भगवतीजीसूत्र प० २६५

भगवतीजीसूत्र प० २२२

भगवती वृटक प० ७३

२ भगवतीजीवृत्ति प० ३३७

भगवतीजीवृत्ति प० ३८०

३ भगवतीसूत्र प० ३५५

भगवतीवृत्ति प० ३१८ पत्र १४ नथी

तथा २५ पत्रसुधी जीर्ण थई

गया छे.

अनुयोगचूर्ण प० ३७

डाभडो ५९.

१ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र रूपांकित प० ७४

श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० ३५७

श्रीउत्तराध्ययनकथा प० २२

श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० १५६

२ श्रीभगवतीजीसूत्र प० ३०१

श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० ३४४

३ श्रीभगवतीसूत्र प० ३४८

श्रीभगवतीचूर्ण प० ३५

श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ११८

श्रीउत्तराध्ययनकथा प० ४८

डाभडो ६०.

१ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति वृटक २६८

श्रीउत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० २४८

- २ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० ३७६
 श्रीउत्तराध्ययनटवो प० ११२
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ८०
 ३ श्रीउत्तराध्ययनपंचपाटी प० २७९
 श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति २२३
 ४ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० २५९
 श्रीउत्तराध्ययनटवो प० ११२
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ७९
 डामडो ६१.
 १ श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० २५३
 श्रीउत्तराध्ययननमिषयन प० २२
 श्रीउत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० १४
 श्रीउत्तराध्ययननिर्युक्ति प० २१
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ८६
 २ श्रीउत्तराध्ययनचूर्ण प० १६२
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ८१
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० २९
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्रवृत्ति प० १३९
 श्रीउत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० ११८
 ३ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ५३
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ६१
 श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० १९३
 श्रीउत्तराध्ययनटवो प० ९३
 श्रीउत्तराध्ययनवृत्ति प० १३५
 ४ श्रीउत्तराध्ययनपंचपाटी प० १०६
 श्रीउत्तराध्ययनपंचपाटी वृटक प० २६
 श्रीउत्तराध्ययनचूर्णी प० २१
 श्रीउत्तराध्ययनवृत्तिपाटी प० २४९
 ५ श्रीउत्तराध्ययनटवो प० १८३
 श्रीउत्तराध्ययनटवो प० १२८
 श्रीउत्तराध्ययनटवो प० २१९
 ६ श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ५८
 श्रीउत्तराध्ययन वृटक प० ९

- श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० २९
 श्रीउत्तराध्ययनसूत्र प० ४०
 श्रीउत्तराध्ययनचूर्णी प० ३१
 श्रीउत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० १३
 डामडो ६२.
 १ श्रीराजप्रभो ११५
 रायप्रभो प० ७२
 अंगझुलिया प० १८
 समवायमि प० ३४
 दशविकालिक प० ७१
 आवश्यकनिर्युक्ति प० ४८
 आवश्यकनिर्युक्ति प० ४८
 सिद्धांतआलावा प० ४१
 रायप्रभो प० ७५
 २ आचारांगवृत्ति प० २६४
 उवाईसूत्र प० २५
 चउशरणटोका प० ७
 ज्ञाताधर्मकयावृत्ति प० १५४
 ज्ञातासूत्र प० १२०
 ३ ज्ञातासूत्र प० १३१
 ज्ञातासूत्र प० १५५
 ज्ञातावृत्ति प० ११७
 ज्ञातावृत्ति प० १०४
 ४ मश्रव्याकरण प० ३६
 प्र० व्या० प० ३३
 प्र० व्या० प० १९
 प्र० व्या० प० २७
 प्र० व्या० प० ३५
 प्र० व्या० प० ३७
 प्र० व्या० पंचांगवृत्ति प० ९८
 प्र० व्या० पंचांग प० १११
 प्र० व्या० प० १००
 प्र० व्या० प० ९७

- ६ विपाकसूत्र प० ४९
 विपाकसूत्रवृत्ति प० ६६
 विपाकसूत्रवृत्ति प० ११३
 महानिशीथ प० १०६
 महानिशीथ प० ९
 योनिजितकल्प प० २९
 उपासकदशांग प० २३
 अणुत्तरओवाई प० ६
 विचारसंग्रहग्रंथ १५४
- ६ उपासांग(सक)दशांगवृत्ति प० २९
 उपासांग (सक) सूत्र प० २४
 उपासांग(सक)सूत्र प० २६
 अंतगडसूत्र प० २९
 अंतगडसूत्र प० २४
 अंतगडसूत्र प० २४
 डाभडो ६३.
- १ जीवाभिगमवृत्ति प० ४१७
 जीवाभिगमवृत्ति प० २२५
- २ जीवाभिगमवृत्ति प० ३९३
 जीवाभिगमवृत्ति प० १४६
 जीवाभिगमवृत्ति प० १२०
- ३ जीवाभिगमसूत्र प० १४३
 जीवाभिगमसूत्र प० १३८
 जीवाभिगमसूत्र प० १९३
 डाभडो ६४.
- १ बृहत्कल्पवृत्तिप्रथमखंड प० २८४
 बृहत्कल्पवृत्तिद्वितीयखंड प० ४९२
- २ बृहत्कल्पवृत्तितृतीयखंड प० ३३२
 व्यवहारटीकाद्वितीयखंड प० ४६६
- ३ व्यवहारटीका वृत्तिखंड प० ४४७
 बृहत्कल्पभाष्य प० २०७
- ४ आचारप्रदीपिका प० १२३
 संघाचारटीका २३६

- उपदेशमाला प० २५०
 डाभडो ६५.
- १ विजयप्रशस्ति प० २७९
 प्रवचनसारोद्धारवृत्ति प० २५२
 गच्छाचारप्रकरणटीका प० १५
- २ उपासगदशांग प० २२
 अनुयोगद्वार प० १७
 सिद्धान्तआलावा प० ३३
 पंचसूत्र प० २१
 पंचसूत्र प० ७
 सिद्धान्तआलावा प० ४१
 निरयावलीवृत्ति प० १६
 सूर्यपन्नति प० ५६
 विपाकसूत्रवृत्ति प० २६
 अंतगडसूत्र प० ३६
 निशीथछंद प० २५
 दशाश्रुतस्कंध प० ५४
 दशाश्रुतस्कंध प० ४७
 अंतगडसूत्र प० २५
 आवश्यकनिर्युक्ति प० ९१
 सूर्यपन्नति प० ६८
- ३ आवश्यकानुचरी प० ७९
 प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३४
 प्रश्नोत्तराध्ययन प० ८१
 व्यवहारसूत्र प० १२
 दशाश्रुतस्कंध प० ३६
 ाणांगसूत्र प० ६६
 ठाणांगवृत्ति प० २१३
- ४ श्रीभगवतीसूत्र प० ३०८
 उपासंग (सक) दशांग प० १६
 अनुत्तरविवाहवृत्ति प० २८
 ओघनिर्युक्ति प० १७
 आरूपसंख्यान प० ९

दशाश्रुतस्कंधसूत्र प० ५९

दशाचूर्णी प० ६८

आवश्यकलघुवृत्ति प० ३०

डामडो ६६.

१ ज्ञाताधर्मकथासूत्र प० ८२

रायपशेणीसूत्र प० ३४

प्रश्नव्याकरणसूत्र प० २२

सुगढांगवृत्ति प० १२५

सुगढांग, त. आचारांगानिर्गुक्ति ५१

अनुत्तरोववाई अंतगड प० ३१

विपाकसूत्र प० २३

आचारांगसूत्र प० ४४

ठाणांगसूत्र प० ६२

निशीथचूर्णी प० १३४

२ निशीथचूर्णी द्वितीयखंड ३००

उववाईसूत्र प० २०

सूर्यपन्नसिटीका प० १२१

ओघनिर्गुक्तिसूत्र २४

सिंदहदोलावली प० ८३

पिंडनिर्गुक्ति प० १११

३ निरयावलीसूत्र प० २१

उत्तराध्ययनसूत्र प० ४१

ठाणांगसूत्र प० ८४

सुगढांगसूत्र प० ५६

जंबुटाजानि सूत्र प० १६९

महानिशीथसूत्र १५९

४ ठाणांगवृत्ति प० २०५

सूरपन्नसि प० ३८

जंबुद्वीपवृत्ति प० ३२

सूरपन्नसिटीका प० १४८

५ उत्तराध्ययनकथा प० ६६

ठाणांगसूत्र प० ८३

उत्तराध्ययनसूत्र प० ६३

अणुत्तरोववाई प० ५

नंदीवृत्ति प० ४४

निशीथभाष्य प० ११२

सिद्धांतकुंडी प० १२१

ओघनिर्गुक्तिवृत्ति प० ११४

सिद्धांतप्राभृतटोका प० १४

ओघनिर्गुक्ति प० १९

विपाकसूत्र प० २३

६ उत्तराध्ययनसूत्र प० २७

पणवणासूत्र प० १०२

आचारांगचूर्णी प० १०६

रायपशेणी प० ५९

डामडो ६७.

१—१ दशवैकालिकानि पाटी ७५

२ दशवैकालिकटवो प० ४०

३ दशवै० ट० प० ५२

४ दशवै० पंचपाटी शुटक प० १८

५ दशवै० सूत्र प० ८

६ दशवै० निर्गुक्ति प० १७

७ दशवै० सूत्र प० ३२

८ दशवै० वृत्ति प० ११४

९ द० वृहद्वृत्ति प० ३३०

१० दश० सूत्र प० १५

११ दशवै० सूत्र प० २६

२—१ दशवैकालिकसूत्र प० २५

१ दशवै० सू० प० २५

२ दश० सू० प० २५

३ दश० सूत्र प० ११

४ द० वृत्ति १०७ उपरांत बोलवाधा
(वालावबोध!) छे

५ द० वृत्ति १६५

६ द० टवो ५२

७ द० सूत्र २३

८ द० सूत्र २४

३—१ निशीथसूत्र १४

२ द० सूत्र १३

३ द० सूत्र १०

४ द० टबो १३

५ द० सूत्र १५

६ निशीथवृत्ति ८३९

४—१ द० वृत्ति १६६ पोथीआं ४ नुटक

२ द० सूत्र १२

३ द० सूत्र ३१ घुर० १० नथी

४ श्रीद० सूत्र ३

५ द० सूत्र ३०

६ द० सूत्र २८

७ द० पाक्षी ३१

८ द० पंचपाटी २५

९ चउशरण ६

१० आराधना ७

डाभडो ६८.

१—१ बालावबोध ९९ पोथी १ कल्पसूत्रनी

२ बालावबोध १६८

३ बालावबोध १७१

४ बालावबोध १५६

२—२ कल्पसूत्रनी प्रतो ५ बारसें सूत्र ९४.

४३-८६-३२-४९

प्रतो २ टबानी १०७-१८८

३—१ कल्पसूत्रनी -

१ प्र. १ सुखबोधिका २१०

२ प्र. १ किरणावली २०१

३ प्र. १ वृत्तिनी ६९

४ प्र. १ टीकानी ८३

४—१ कल्पसूत्रटबानू ९०

२ बारसें सूत्र ५१

३ कल्पसूत्रवाळावबोध १६४

४ बारसें सूत्र ७१

५ कल्पवाळावबोध ४३

६ बारसें सूत्र ३२

५—१ कल्पसूत्रांतर्वाच्य ५५

२ कल्पसूत्रांतर्वाच्य ५८

३ कल्पसूत्र ५३

४ कल्पसूत्र ७८

५ कल्पसूत्र ५८

६ कल्पसूत्र ५४

७ कल्पसूत्र बारसें ५३

८ कल्पसूत्र ३१

९ पट्टावली २४

१० गुर्वावली १३

११ गुर्वावली १८

१२ गुर्वावली ११

डाभडो ६९.

१—१ पोथी १ डाभडानीचेमुकीछेआ १—

१ ठाणांगवृत्ति २३९

२—१ ठाणांगवृत्ति १६२

२ ठाणांगसूत्र ९२

३ ठाणांगसूत्र ८४

४ ठाणांगसूत्र ९१

५ कल्पसूत्रटबो १२८

३—१ ठाणांगवृत्ति ४२९

१ ठाणांगवृत्ति २८७

४—१ ठाणांगवृत्ति ४२५

२ ठाणांगवृत्तिदीपिका ३२९

५—१ ठाणांगदीपिका ३१९

२ कल्पसूत्रजीतकल्पवृत्ति १४३

३ कल्पसूत्र ५४

डाभडो ७०.

१ —१ आचारांगवृत्ति ३८२

२ आचारांगवृत्ति २५४

२—१ आचारांगवृत्ति ३३५

15081

- २ आ० टयो ७८
 ३ आ० पंचपाटी ८३
 ४ आ० प्रदीपिका १९६
 ३—१ आचारांगनंदिसूत्र २३
 २ आ० सूत्र ५९
 ३ आ० सूत्र ४३
 ४ आ० सूत्र ५८
 ५ आ० सूत्र ६२
 ६ आ० सूत्र ३५
 १ आ० निर्युक्ति १०
 २ आ० निर्युक्ति १३
 ३ आ० निर्युक्ति २९
 ४ आ० निर्युक्ति ४९
 १ नंदिवृत्ति १६६
 ४—१ उत्तराध्ययन १८६
 २ समवायांगवृत्ति ७३
 ३ रायपशोणीवृत्ति ७६
 ४ ज्ञाती (ता) सूत्र १२२
 ५ रायपशोणी ४७
 ६ उवाचसूत्र श्रुटक ५७
 ७ उवाचसूत्र ३३
 ८ उवाचसूत्र ३४
 ९ अंतगढसूत्र ४७
 १० नंदिसूत्र २८
 डामडो ७१.
 पोथि १ सुगडांगनी.
 १—१ सुगडांगदीपिका १४०
 २ सुगडांगदीपिका १४४
 ३ सुगडांगदीपिका १२६
 ४ सुगडांग श्रुटक ३५
 २—पोथि २ आंक २
 सुगडांगवृत्ति प्रती २: ३७३-७६
 ३—पोथि १ आ. ३
 ॥ ३६०—२६

- सुगडांगसूत्र प्रती २: ४४-८१
 १ समवायांगसूत्र ५०
 २ समवायांगसूत्र ३४
 ३ समवायांगसूत्र ३१
 ४ समवायांगसूत्र ७०
 ५ समवायांगसूत्र ७०
 ६ समवायांगसूत्र ५९
 ७ समवायांगवृत्ति प्रती २: ८५-११३
 १—पोथि १ आंक १
 १ उत्तराध्ययनटीका ४४७
 २ उपदेशमालावृत्ति २४७
 ३ पांडवचरित्र २३१
 ४ भागवत प्रती २
 प्रवचनसारोद्धार १९
 प्रवचनसारोद्धारवृत्ति
 ५ उपदेशचिंतामणिता. हरिविक्रमचरि-
 त्र आ वे प्रती श्रुटक छे
 ६ पांडवचरित्र १८८
 प्रबोधप्रकरण ९
 महावीरचरित्र ११६
 मुनिपतिचरित्र ७६
 त्रैलोक्यसंज्ञाचरित्र प्रती ६ नोल
 बाधो छे.
 ७ शान्तिनाथजीचरित्र १६४
 ८ भागवत २६
 साधुप्रतिक्रमण ७
 चंद्रमहस्वामिचरित्र ३९७
 ९ शब्दाजुशासनवृत्तिताडपत्र सं. १२८८
 २८७
 मृदवृत्ति त. लघुवृत्ति त. गजुपात. मा-
 कृतवृत्ति त. सप्ततिटीका प्रती जी-
 णताडपत्रतो छे

૧૦ હેમવાદાનુશાસન પ્રતો ૨ વે

૧૧ તાહપત્રની પ્રતો ૩

હામડો ૭૨.

૧-જંબુદ્વીપપન્નત્તીતિપાટી ૩૮૭

જંબુદ્વીપપન્નત્તી ૭૨

જંબુદ્વીપપન્નત્તી ત્રુટક ૪૬

જંબુદ્વીપપન્નત્તીસૂત્ર ૧૫૩

૨-ઝવાઈસૂત્ર પ્રતો ૬: ૪૪-૪૪-૪૯-૨૬

૩૨-૨૩: ૨૧૮ સમગ્ર

ઝવાઈવૃત્તિ પ્રતો ૬: ૭૬-૬૯-૮૩-૭૮

૮૬. ૩૯૫ સમગ્ર

૩-૧ ચંદ્રપન્નત્તીટીકા ૭૭

૨ જંબુદ્વીપસમાસટીકા ૬૮

૩ જંબુદ્વીપસમાસટીકા ૬૪

૪ જંબુદ્વીપસમાસટીકા ૯૧

૫ જંબુદ્વીપવૃત્તિ ૩૮

હામડો ૭૩.

૧-૧ કલ્પસૂત્ર રૂપાંકિત ૩૭

૨ કલ્પસૂત્ર રૂપાંકિત ૧૨૯

૩ કલ્પસૂત્ર રૂપાંકિત ૭૨

૪ વારસે સૂત્ર ૫૯

૨-૧ વારસે સૂત્ર રૂપાંકિત ૧૩૮

૨ કલ્પસૂત્ર ૧૨૫

૩ કલ્પસૂત્ર રૂપાંકિત ૧૨૬

૩-૧ શ્રીકાલિકાચાર્યકથા ૧૭

૨ ઝવાઈસૂત્ર પૃ. ૩૦

૩ કલ્પસૂત્ર રૂપાંકિત ૮૫

૪-૧ શ્રીકલ્પસૂત્ર પૃ. ૧૩૦

૨ શ્રીકલ્પસૂત્ર પૃ. ૧૦૨

૩ કાલિકાચાર્યકથા પૃ. ૧૦

૪ શ્રીકાલિકાચાર્યકથા પૃ. ૬

૫ પ્રત. ૧૩૮૮૬ કલ્પસૂત્ર પૃ. ૭૩

૭ વારસે સૂત્ર પૃ. ૧૦૨

૫-૧ સોનેરી અક્ષરની પ્રત ૧ વારસે સૂત્ર.

ની નીર્ણ છે પૃ. ૮૩

હામડો ૭૪.

૧ ભગવતીવૃત્તિ પૃ. ૭૭૫

૨ ભગવતીવૃત્તિ પૃ. ૬૮૭

૩ ભગવતીવૃત્તિ પૃ. ૩૦૮

ભગવતીસૂત્ર પૃ. ૨૬૮

૪ ભગવતીસૂત્ર પૃ. ૪૫૦

હામડો ૭૫.

૧-૧ જીતકલ્પવૃત્તિ પૃ. ૪૫

૨ જ્ઞાતાસૂત્ર પૃ. ૯૯

૩ પંચકલ્પમાખ્ય પૃ. ૯૧

૪ અનુયોગવૃત્તિ પૃ. ૧૨૩

૫ જીતકલ્પવૃત્તિ પૃ. ૧૫૭

૬ જીતકલ્પવૃત્તિ પૃ. ૩૭

૭ રાયપશીનીસૂત્ર પૃ. ૩૮

૨-૧ અનુયોગદ્વાર પૃ. ૪૦

૨ વિપાકસૂત્ર પૃ. ૨૨

૩ સૂર્યપન્નત્તિ પૃ. ૭૨

૪ નિરયાવલિસૂત્ર પૃ. ૩૧

૫ કલ્પનિર્ણયુક્તિ પૃ. ૩૮

૬ નંદિસૂત્ર પૃ. ૨૪૧

૭ નંદિટીકા પૃ. ૬૪

૮ નંદિલઘુવૃત્તિ પૃ. ૪૪

૯ મહાનિશીથસૂત્ર પૃ. ૧૨૩

૧ નંદિવૃત્તિ પૃ. ૨૨૦

૨ કલ્પસૂત્રત્રાલાવબોધ પૃ. ૧૩૦

૩ પંચસંગ્રહટીકા પૃ. ૩૭૮

૪ જીતકલ્પ પૃ. ૫

હામડો ૭૬.

૧-૧ ઠાળાંગવૃત્તિ પૃ. ૩૮૩

૨ નિરયાવલી ૨૪

૩ કમ (કર્મ) ગ્રંથટીકા પૃ. ૩૮૫

- २—१ स्यादिशब्दसमुच्चय प० ३७
 २ साधुसामाचारी प० २७
 ३ विवेकविलास प० २२
 ४ पुष्पमालाप्रकरण २६
 ५ शब्दानुशासन प० ३२
 ६ पासी (क्षिक) सूत्रवृत्ति प० २३
 ७ वृन्दारवृत्ति प० ३४
 ८ कल्पसूत्रांतवर्धय
 ९ किरातसूत्र प० २९
 १० योतिक (ज्योतिषः) प० ३७
 ११ ज्ञातासूत्र प० १३६
 १२ उत्तराध्ययन प० ७७
 ३—१ भवभावनावचूरी प० १५
 २ व्याकरण प० २२
 ३ क्रियाकलाप ६
 ४ धनंजयकृत प० ८
 ५ भुवनदीपक प० ४
 ६ काव्यप्रकाश प० ४
 ७ नागराजशतक प० ४
 ८ नवसंवादगुंदरी प० १२
 ९ हेमी (हीमी) पद्यपादक प० ३३
 १० पाठिकमण्णापंचपाटी प० ११
 ११ सर्वज्ञप्रसिद्धप्रकरण प० ४
 १२ योतिस (ज्योतिष) प० १९
 १३ पिडाविशुद्धिदोषिका प० ९
 १४ वाक्यप्रकाश प० ४
 १५ योतिक (ज्योतिष) प० २९ पुरां नयी
 १६ नाममाला प० ८
 १७ गुर्वोवलीवृत्ति प० १९
 १८ श्री प० २

डाभडो ७७.

- १—१ रायप्रभोसूत्रवृत्ति प० १६
 २ उवा (ववा) ईसूत्र प० ११

- ३ आद्विविधिका प० १९०
 ४ प्रश्नचक्रण ६६
 ५ रूपसेनचरित्र प० ८७
 ६ ओघनिर्गुक्ति प० १८
 ७ ओघनिर्गुक्तिदीपिका प० ३७
 ८ वे (छे) दोनुशासन प० ९
 ९ तर्कभाषा प० १९
 १० श्रीपालचरित्र प० ४३
 ११ पद्मावली प० १४
 १२ भवभावना प० १२
 १३ पासी (क्षिक) सूत्र प० ५
 १४ गौतमपृच्छा ४
 १५ सुगडंगवृत्ति ७१
 १६ श्रीजल्पकल्पलता प० १६
 १७ लिङ्गानुशासन प० ७
 १८ पद्मावली प० २
 १९ प्रत्याख्यानभाष्य प० ९
 २० विचारवनस्पति प० ३
 २१ व्याकरण प० ७९
 २—१ श्रावकदिनकृत्य प० १८
 २ आत्मीयदेशसूक्तस्मावली ९
 ३ पिडाविशुद्धि प० ८
 ४ सर्वजिनस्तवन प० १
 ५ कल्याणमंदिर प० २
 ६ मस्तावि (वे) श्लोक प० १
 ७ पुलीमद्रमास प० १
 ८ गजसुकमाष्टमुनाप १
 ९ बलमरसजाय प० २
 १० रानरी (ग्रे) मोमनकदा प० ३
 ११ चटवीष्टदंष्टकस्तवन प० २
 १२ मनरमेदिपूजाविधि ४
 १३ श्रीक्रमदेवस्तवन १
 १४ श्रीपालोपालकथा प०

- १९ श्रीदेवरुदास्तोत्र प० २ हृदयस्तोत्र
 १६ शीलोपदेशमाला प० ३
 १७ गुह्यस्वाध्याय १
 १८ उगणत्रिसिभावना प० १
 १९ शीलोपदेशमाला प० ३
 २० ऋषिदत्ताकथा प० ३
 २१ विजयसेनसूरिरास प० ७
 २२ विजयसेनसूरिनिर्वाण प० ९
 २३ प्रतिक्रमण प० ८
 २४ ज्योतिष प० ३
 २५ वीतरागस्तोत्र प० १८
 २६ अट्टिद्वीपनो प० १
 २७ मंत्रनो यंत्र प० १
 २८ सत्तरीसोठाण प० ११
 २९ विमलमंत्रिकथा प० ५
 ३० शीलोपदेशमाला प० ३
 ३१ अदारनात्रासबंध प० ३
 ३२ अशनदान उपर कथा ४
 ३३ नववाद प० ३
 ३४ कल्याणमंदिर प० ४
 ३५ जिनशतक प० ८
 ३६ शोभनस्तुति ६
 ३७ वृत्तरत्नाकरवं (छं) दत्ता ४
 ३८ तीर्थमाला प० २
 ३९ पाक्षिकामूत्र प० ७
 ४० पंचासीक(शिका?) वृत्ति प० ३
 ४१ संप्रहणी ४
 ४२ अणुत्तरोपबाई ७
 ४३ शत्रुंजयकल्प २
 ४४ वसंतविलास प० ६
 ४५ चउदरत्नाविचार प० २
 ४६ फालप्रहणाविधि ३
 ४७ पंचमंत्रश्रावचूरी प० १

- ४८ आराधना ६
 ४९ आदिनाथस्तुति प० १
 ५० भांगनो यंत्र प० २
 ५१ त्रयोविंशतिकथानक प० ३३
 ५२ क्षेत्रसमास प० ८
 ५३ क्षेमापंचावनी प० ४
 ५४ कायस्थिति प० २
 ५५ व्याकरण प० २
 ५६ सक (शकु?) नावली प० ४
 ५७ एकवीसठाणाप्रकरण प० ३
 ५८ भावनाकुलक प० ३
 ५९ ऋषिमंडलसूत्र प० ११
 ६० प्रभोत्तररत्नमाला प० २
 ६१ शत्रुंजयकल्प प० ३
 ६२ जंबुअध्ययन प० २१
 ६३ शत्रुंजयकल्प प० २
 ६४ चतुरंगीभावना प० १५
 ६५ शीलोपदेशमाला प० ४
 ६६ पञ्जसणअधिकमासविचार प० २
 ६७ कायस्थिति प० ३
 ६८ श्रावकसामाचारीवृत्ति प० ३
 ६९ जीवने कालना सूक्ष्म विचार प० ३
 ७० लोकमालीवृत्ति प० १
 ७१ चउशरण ५
 ७२ लघुक्षेत्रसमास प० १८
 ७३ आराधनापणनो प० ३
 ७४ व्याकरण प० ७
 ७५ अभितशांति (अ) वचूरी प० ९
 ७६ गह्वरपुराण प० ४
 ७७ उपदेशरत्नकोशमालावबोध प० ५
 ७८ श्रीअर्हन्नामसहस्रसमुच्चय प० ५
 ८० अतिचार प० ४
 ८१ उत्तमचारित्रकथा प० ८

- ८२ भावशत प० ७
 ८३ स्तुति प० ८
 ८४ चउशरण प० ३
 ८५ व्याह (री) कुमारकथा प० ४
 ८६ श्रोत्रादिनाथविवाहलो प० ९
 ८७ शाश्वतामहाराजस्तवन प० १
 ८८ वीरुमंत्र प० १
 ८९ चउशरण प० २ प० ४-४
 ९० आषाढभूतिरास प० ३
 ९१ पदक प० १२
 ९२ सुरमुंदरीचरित्र प० २८

ढामडो ७८.

- १-१ नंदिलघुवृत्ति ४४
 २ नंदिचूर्णी २८
 ३ ओषधनिर्घुक्तिभाष्य प० ४३
 ४ आउरपचखाणवृद्ध प० ५१
 ५ अनुयोगद्वारसूत्र प० ५६
 ६ अंगजुलिया प० २८
 ७ उत्तराध्वयनभाष्य प० २६
 ८ जीतकरूप प० ४९
 ९ सप्तवार्गासूत्र प० ४३
 १० उपासकसूत्र प० १९-१९
 ११ प्रभव्याकरण प० १८
 १२ निरयावलि वृत्ति प० १९
 १३ विपाकसूत्र प० ३४
 १४ ओषधनिर्घुक्ति प० २५४
 २-१ विपाकसूत्र प० ४२.
 २ अंतगडसूत्र प० २७
 ३ व्यवहारटीका द्वितीयखंड प्र० ३ प०
 ३०-९-४१४
 ४ अणुत्तरीवार्दे प्र० २ प० ७-५
 ५ अंतगडसूत्र प० २२

ढामडो ७९.

- १ विशेषाविशेषावृत्ति प० ७५३
 २ संमतिवृत्तिटीका प० ५१०.
 ढामडो ८०.
 १ अपराजित
 २ अनुयोगद्वारसूत्र प्रतो २ प० ५६-२७
 ३ तंदुलबियालिया प० १४
 ४ व्यवहारसूत्रभाष्यचूर्णी प्रतो ३ प०
 १२-१३६-२७१

- २-१ प्रभव्याकरण प० ४९
 २ दशवैकालिक प्रतो ५ प० ६२
 ३ द० वै० प० १०
 ४ द० वै० प० ३२
 ५ द० वै० प० १५
 ६ द० वै० प० ३१
 ७ अंतगडदशांग प्रतो ४ प० ३८
 ८ अं० प० १८
 ९ अं० प० १८
 १० अं० प० २१
 ११ विपाकसूत्र प्रतो ६ प० ३६
 १२ वि० प० ५४
 १३ वि० प० २५
 १४ वि० प० ४८
 १५ विपाकसूत्र प० ४२
 १६ वि० प० २६
 ३-१ निरयावली १५.
 २ नि० प० २५
 ३ नि० प० ४५
 ४ नि० प० २६
 ५ नि० प० २२
 ६ नि० प० ११
 ७ नि० प० ३०
 ८ आतासूत्र प० १२६

अणुत्तराववाइ प्रतो २ प० ९-१
 नादेसूत्र प्रतो ३ प० १५
 नादि० प० १६
 नादि० जूणि प० २८
 आवश्यकसूत्र प्रतो ४ प० १००
 आ० प० १०८
 आ० प० २९
 आ० प० २०

ओघनिर्युक्ति प्र० ८ प० ३०
 ओघ० प० ३०
 ओघ० प० २४
 ओघ० प० २३
 ओघ० प० ४१
 ओघ० प० १९
 ओघ० प० २६
 ओघ० प० ५४

B.—List of Manuscripts in the Upāsraya of Dehlāno pādo in Ahmedabad. (From the list in the possession of the Custodian).

ढाढडो १ प्रथम.
 श्रीहेमाचार्यजीकृत—
 पुस्तकटीप.

१ शब्दानुशासनवृत्तौ अष्टमस्वाध्यायचतुर्थ-
 पाद प० ३
 २ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपादाऽवचूरीप० ४२
 ३ कुमारपालचतुर्थप्रकाश प० ७८
 ४ परिशिष्टपर्वन् प० ११९
 ५ धातुपाठ प० १०
 ६ चतुर्थपाद प० ७
 ७ व्याकरणचतुर्थवृत्तिद्वैटिका प० २०
 ८ शब्दानुशासन प० ८९
 ९ लिङ्गानुशासन प० ५९
 १० शब्दानुशासन प० २६
 ११ शब्दानुशासन प० ९
 १२ न्यायार्थमंजूषिका प० ४३
 १३ योगशास्त्रद्वादशप्रकाशे चतुर्थप्रकाश प०
 २९
 १४ उणादिगणसूत्राऽवचूरी प० ९

१५ शब्दानुशासन प० ९
 १६ शब्दानुशासन प० ३९
 १७ मारुतदीपिका प० ४२
 १८ महावीरद्वात्रिंशिका प० १
 १९ वीरद्वात्रिंशिका प० २०
 २१ छंदोनुशासन प० ९
 २२ अनेकार्थसंग्रह प० ४६
 २३ शब्दानुशासन प० १९
 २४ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीय० प० २६
 २५ शब्दानुशासनपंचमाध्याय प० २५
 २६ चतुर्थपाद प० २३
 २७ आख्यातपष्ठप (पा?) दार्था प० २५
 २८ आख्यातपष्ठपाद प० ३६
 २९ चिंतामणिनाममाला प० ५५
 ३० शब्दानुशासन प० ३०
 ३१ अष्टमाध्याय प० ४
 ३२ शब्दानुशासन प० २७
 ३३ उणादिगणसूत्रविवरण प० ३४
 ३४ हेमावेश्रमसूत्र प० ९

- ३६ व्याख्यातस्य षष्ठपाद प० ३६
 ३६ शब्दानुशासन प० २
 ३७ शब्दानुशासन प० २१
 ३८ शब्दानुशासन प० १८
 ३९ शब्दानुशासन प० २४
 ४० लघुवृत्ती षष्ठपादान्वृत्ती प० ३
 ४१ हेमव्याकरणचतुर्थपुस्तिका प० ५५
 ४२ शब्दानुशासन प० १८
 ४३ शब्दानुशासन प० १९
 ४४ शब्दानुशासन प० २१
 ४५ शब्दानुशासन प० ३१
 ४६ चतुर्थाध्याय प० ८
 ४७ द्वितीयपाद प० १७
 ४८ शब्दानुशासन प० १७
 ४९ हेमचंद्राभिधाना [न.?] पंचमस्वाध्याय प० २०
 ५० पंचमस्वाध्यायचतुर्थपाद प० ५१
 ५१ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० २१
 ५२ शब्दानुशासन प० ३७
 ५३ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपादान्वृत्ती प० ३०
 ५४ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० १३
 ५५ शब्दानुशासनवृत्ती प० ५५
 ५६ शब्दानुशासनलघुवृत्ती प० ७
 ५७ तृतीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० २४
 ५८ वीतशगस्तोत्र प० ७
 ५९ चिंतामणिनाममाला प० १७३
 ६० चिंतामणिनाममालाटीका प० २४०
 ६१ लिङ्गानुशासनसूत्र प० २१
 ६२ लिङ्गानुशासनवृत्ती प० ११७
 ६३ लिङ्गानुशासनविवरण प० ७८
 ६४ योगशास्त्र प० ११
 ६५ योगशास्त्र प० २५
 ६६ योगशास्त्र प० १६
 ६७ अनेकार्थनाममाळा प० ४४

- ६८ हेमचंद्राभिधानलघुवृत्ती प० १५
 ६९ पांडवनिर्वाणवर्णनो नाम द्वादशसंग्रह प० ११
 ७० उणादिगणसूत्रपंचव (पां) टी प० ७
 ७१ शब्दानुशासनलघुवृत्ती प० २४
 ७२ चिंतामणिनाममाला देवकांड प० १४
 ७३ शब्दानुशासन प० ७
 ७४ जातिव्यावृत्ति प० ५
 ७५ योगशास्त्रद्वादशप्रकाशे चतुर्थप्रकाश प० २५

ढाभट्टो २ वीजो.

- १ विशेषावश्यकलघुवृत्ति प० ४२२
 २ सम्प्रतिर्तक प० ५३३
 ३ ध्यानशतक प० २२५
 ४ पद्विधभावश्यकविधि प० ७४
 ५ तर्कपरिभाषा प० १६
 ६ साधुप्रतिक्रमण प० २९
 ७ आउरपञ्चलाण प० ४
 ८ वसुधारा प० ८
 ९ चौधुं संवरद्वार प० ७
 १० आउरपञ्चलाण प० ७
 ११ आउरपञ्चलाण प० १३
 १२ आउरपञ्चलाण प० ९
 १३ द्वादशभावफल प० १५
 १४ साधुप्रतिक्रमण प० ७
 १५ महानिशीथचतुर्थाध्यायनटवो प० ९
 १६ साधुप्रतिक्रमण प० ३४

ढाभट्टो ३ वीजो.

- १ भागवतपंचमस्कंधे पंचमोध्ययन (ध्यायः) प० ३१
 २ मुनिस्तनसूरिविरचिते गोरस्तजोगिदत्त प० २३
 ३ सप्तमशतक प० ४८
 ४ भागवतचतुष्कंध प० ३१

- ५ ध्रौवाख्यान प० १४
 ६ मुभाषितादशावतार प० ५६
 ७ पुराणश्लोक छुटक प० १८
 ८ मुरारिनाटक प० ४१
 ९ सिंहासनवर्षाशी प० २६
 १० सुंदराविलस प० ४५
 ११ नैपथ्य विचया सर्ग प० २४
 १२ खनपुस्तिका प० १४१
 १३ भागवतचतुर्थस्कंध प० ११
 १४ सूर्यनक्षत्र प० १२
 १५ त्रैलोक्यप्रकाश प० ३५
 १६ ज्योतिषटीका प० १९६
 १७ आरामसिद्धिवृत्ति प० ९२
 १८ संगीता प० ३०
 १९ व्याडिवैद्यकग्रंथ प० ३६
 २० ज्योतिष प० ८
 २१ त्रैलोक्यप्रकाश प० ३५
 २२ कालज्ञान प० ४
 २३ ज्योतिष तथा वैद्यकग्रंथ प० ६
 २४ निदानाख्याततृतीयस्थान प० १४
 २५ संध्या-ताव्रत प० ३
 २६ लक्ष्मणपरीक्षा पंचमो विशर्म (मर्शः) प० ५
 २७ वस्त्रपरिधान प० ११
 २८ आरामसिद्धिवातिक पत्र प्रथम १ नधी
 प० ६७

डाभडो ४ चोथो.

- १ योगशास्त्र प० २२
 २ शब्दानुशासन प० ६५
 ३ वीतरागस्तोत्र प० ९
 ४ वीतरागस्तोत्र प० ३२
 ५ षोडशपाटविशेष प० १३
 ६ इत्याचार्यपाद प० १९
 ७ कुमारपालप्रबंध प० २४

- ८ कविकाव्यनामगर्भचक्रवृत्त प० १६
 ९ प्राकृतवृत्ति प० ४९
 १० शब्दानुशासनवृत्ति प० ५९
 ११ वीतरागस्तोत्र प० ४
 १२ योगशास्त्र प० १४
 १३ द्वितीयस्वाध्याय प० १८
 १४ हेमीनाममाला प० ३७
 १५ शब्दानुशासन प० ११
 १६ शब्दानुशासन प० ३
 १७ लिंगानुशासन प० ३०
 १८ वीतरागस्तोत्र प० ५
 १९ वीतरागस्तोत्र प० ६
 २० द्वितीयस्वाध्याय प० ११
 २१ वीतरागस्तोत्र प० ७
 २२ द्वितीयस्वाध्याय प० २६
 २३ शब्दानुशासन प० ५
 २४ भिनशतक प० ८
 २५ वीतरागस्तोत्र प० ११
 २६ सुबोधमंजरी प० ३२
 २७ वीतरागस्तोत्र प० १७
 २८ शब्दानुशासन प० ५
 २९ छंदोनुशासन प० १९
 ३० शब्दानुशासन प० ३२
 ३१ शब्दानुशासन प० ८
 ३२ योगशास्त्र प० १३
 ३३ लिंगानुशासन प० १६
 ३४ लिंगानुशासन प० १६
 ३५ चिंतामणिनाममाला प० ४९
 ३६ चिंतामणिनाममाला प० २५
 ३७ हेमीव्याकरण प० २
 ३८ षष्ठपादावचूरी प० २२
 ३९ लिंगानुशासन प० ११
 ४० योगशास्त्रचतुर्थप्रकाश प० १५

- ४१ वीतरागस्तोत्र प० ४
 ४२ त्रिपटिशलाकापुष्पचरित्र प० ९३
 ४३ त्रिपटिशलाकापुष्पचरित्र प० १७५
 ४४ चित्तामणिनाममाला प० ४
 ४५ उपदेशचित्तामणि प० ४४
 ४६ छंदोनुशासन प० २१
 ४७ पठपादावचूरी प० २९
 ४८ शब्दानुशासन प० ५२
 ४९ चित्तामणिनाममाला प० ५३
 ५० लघुद्वितीयपादावचूरी प० १८
 ५१ वा(चा?)दिस्वरूपनिर्णय प० ८३
 ५२ व्याकरण प० ४
 ५३ द्वितीयअष्टमपाद प० ४६
 ५४ लघुवृत्तचूरी प० ३३
 ५५ उणादिविवरण प० ७२
 ५६ त्रिवेक अष्टमाध्याय प० १०४
 ५७ शब्दानुशासन प० ३६
 ५८ चतुर्थप्रकाश प० १६
 ५९ शब्दानुशासन प० ७
 ६० योगशास्त्रचतुर्थप्रकाश प० २०
 ६१ अनिट्कारिकाविवरण प० १०
 ६२ वेशिशब्दसंग्रह प० ३६
 ६३ उणादिगणविवरण प० ३३
 ६४ श्रीपालनूपकथा प० ९
 ६५ शब्दानुशासन प० २६
 ६६ शब्दानुशासन प० ६
 ६७ चतुर्थध्यायचतुर्थपाद प० १६
 ६८ शब्दानुशासन प० १८
 ६९ द्वितीयपादावचूरी प० ९
 ७० लिङ्गानुशासन प० ९
 ७१ शब्दानुशासन प० १५
 ७२ शब्दानुशासन प० २०
 ७३ शब्दानुशासन प० ३१

- ७४ लिङ्गानुशासन प० ५५
 ७५ वीतरागस्तोत्र प० ११
 ७६ चतुर्थप्रकाशावचूरी प० २४
 ७७ चतुर्थपाद प० ११४
 ७८ पुष्पमाला प० ७
 ७९ शब्दानुशासन प० ९

डाभडो ५.

- १ कुमारपालप्रबंध प० ११६
 २ कुमारपालप्रबंध प० १०५
 ३ परिशिष्टपर्वन् प० १७६
 ४ ६३ शलाकापुष्पचरित्राष्टमपर्वन्
 प० २१६
 ५ परिशिष्टपर्वन् प० ४५
 ६ श्रेणिकनृपचरित्र प० २५
 ७ लिङ्गानुशासन प० ११४
 ८ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थपाद प० ३२७
 ९ अनेकार्यसंग्रहटीका प० २५
 १० द्वितीयस्वाध्याय प० ६८
 ११ परिशिष्टपर्वन् प० १३
 १२ सप्तमाध्याय प० ५
 १३ पुष्पमालाप्रकरण प० ८
 १४ अध्यात्मोपनिषत्नाम्नि संज्ञातो योग-
 शास्त्र प० १०५
 १५ चित्तामणिनाममाला प० ५२
 १६ संग्रहणीटवो प० ३०
 १७ संग्रहणी प० १२
 १८ संग्रहणी प० १९
 १९ संग्रहणी प० ११
 २० संग्रहणी प० १३
 २१ संग्रहणी प० १०
 २२ संग्रहणी प० १३
 २३ संग्रहणी प० १८
 २४ संग्रहणी प० २६

- २५ संग्रहणी प० १८
 २६ संग्रहणी प० २४
 २७ संग्रहणी प० ७
 २८ संग्रहणी प० ९
 २९ द्विदशालाकापुरुषचरित्रे द्वादशपर्वन्
 प० १३५
 ३० चतुर्थाध्याय प० १०
 ३१ हेमचंद्रविरचितोपदेशमाला प० ५१
 डाभडो ६ टो.
 १ आवश्यकटीका तिलकाचार्यकृत प०
 २०४
 २ आवश्यकवचूरी प० १३९
 ३ आवश्यकनिर्युक्ति प० २०३
 ४ आवश्यकचूर्णी प० ३७२
 ५ आवश्यकसूत्रनिर्युक्ति प० ९३
 ६ आवश्यकनिर्युक्ति प० ७६
 ७ आवश्यकसूत्र प० ६४
 ८ श्राद्धप्रतिष्ठापनसूत्रवृत्ति प० १०८
 ९ आवश्यकनिर्युक्ति प० ४५
 १० आवश्यकनिर्युक्तिदीपिका प० १३४
 ११ आवश्यकनिर्युक्ति प० १६३
 १२ आवश्यकसूत्र प० ७४
 १३ आवश्यकनिर्युक्ति प० ५७
 १४ आवश्यकसूत्र प० ५६
 १५ आवश्यकपञ्चखाणनिर्युक्ति प० ७६
 १६ आवश्यकनिर्युक्ति प० ४८
 १७ आवश्यकपञ्चखाणनिर्युक्ति प० ६२
 १८ आवश्यकपञ्चखाणनिर्युक्ति प० ५२
 १९ आवश्यकपञ्चखाणनिर्युक्ति प० ६२
 २० आवश्यकपञ्चखाणनिर्युक्ति प० ५१
 २१ आवश्यकपञ्चखाणनिर्युक्ति प० ११५
 २२ आवश्यकपञ्चखाण प० ८५
 २३ पडावश्यक प० २६

- २४ पडावश्यकविधि प० ९४
 २५ आवश्यक प० ६
 २६ आवश्यक प० १२
 २७ पडावश्यक प० ४
 २८ पडावश्यक प० ९
 २९ पडावश्यक प० १७
 ३० पडावश्यक प० ८
 ३१ पडावश्यक प० १५
 ३२ आवश्यकचूर्णि प० १२५
 डाभडो ७.
 १ राजा कर्णनो रास प० ११
 २ धनाशालिभद्रचोपाइ प० ९
 ३ चतुःपर्व चोपाइ प० १०
 ४ गौतमपृच्छाचोपाइ प० ६
 ५ गौतमपृच्छाचोपाइ प० ५
 ६ राजाश्रेणिकरास प० १४
 ७ पिंडावेशुद्धिरास प० ८
 ८ कलावतीचोपाइ प० ११
 ९ नैमीश्वररास प० १०
 १० अरहतकरु(ऋ)पिरास प० ५
 ११ अंजनासुंदरीरास प० १९
 १२ ऋषिदत्तारास प० २३
 १३ अंजनासुंदरीचोपाइ प० १२
 १४ गुणावलिरास प० ५
 १५ नलदमपंतीरास प० ५
 १६ शालिभद्ररास प० २२
 १७ ऋषिदत्तचोपाइ प० १७
 १८ श्रेणिकरास प० १३
 १९ शामप्रभुम्नचोपाइ प० १९
 २० विद्याधिलाररास प० ११
 २१ नादिपेणरास प० १२
 २२ साधुदेनारास प० १४
 २३ तेज[ः]साररास प० १५

- २४ मृगांकलेखारास प० १३
 २५ दीक्षामहोत्सवरास प० ४
 २६ अंजनावचनजयरास प० २३
 २७ आराधनारास प० २०
 २८ गजसुकुमारारास प० २२
 २९ विक्रमचोपाइ प० १४
 ३० महीपालरास प० ४१
 ३१ जंबुकुमरारास प० ४९
 ३२ वासुपूज्यस्वामिरास प० १९
 ३३ संमकीत १२ व्रतकुलकरास प० २०
 ३४ हंसाठ(वः)शिरास प० १६
 ३५ पुण्डरीकरास प० १०
 ३६ अमरदत्तामित्राणंरास प० १७
 ३७ बीरचरित्रविवाहलो प० १८
 ३८ मुनिपतिरास प० २३
 ३९ सुबाहुऋषिरास प० ५
 ४० इलाचिकेवलिरास प० ८
 ४१ शुलोभरारास प० २०
 ४२ वासुपूज्यवे(केवः)ली प० ९
 ४३ ऋषिदत्तारास प० २२
 ४४ शीलरसकरास प० १२
 ४५ साररास प० ११
 ४६ सुरसुंदरीरास प० ३३
 ४७ मुनिवासुरवेल प० ३५
 ४८ उत्तराध्ययनरास प० ६
 ४९ सुबाहुऋषिरास प० १७
 ५० नेमिनाथधवल प० १५
 ५१ जिनपालजिनऋषिचोपाइ प० १९
 ५२ मृगांकलेखारास प० २४
 ५३ प्रदेशीराजारास प० २०
 ५४ मृगांकलेखारास प० १०
 ५५ मुनिपतिचोपाइ प० २०
 ५६ नवतत्त्वरास प० २६

- ५७ रात्रिभोजनरास प० ४७
 ५८ देवराजवत्सराजारास प० १३
 ५९ नवतत्त्वरास प० १०
 ६० रत्नसाररास प० ७
 ६१ रत्नावतीरास प० ११
 ६२ नंदिषेणरास प० ९
 ६३ देवराजवत्सराजारास प० ८
 ६४ भवनमानुकिवलचोपाइ प० १५
 ६५ गीतमपृच्छाचोपाइ प० २७
 ६६ मु(स)रसेनरास प० १७
 ६७ जंबुकुमरारास प० ४४
 ६८ इलाकुमरारास प० ४४
 ६९ नेमीसारास प० १०
 ७० साधुबंदनारास प० ८
 ७१ मृगावतीरास प० १७
 ७२ आपाढभूतिरास प० ३१
 ७३ प्रश्वचंद्रराजऋषिरास प० १२
 ७४ सुरसेनरास प० १४
 ७५ गुणरत्नाकाच्छंद प० ४३
 ७६ श्रेणिकरास प० २६
 ७७ सुरसुंदरीरास प० ९
 ७८ ऋषिदत्तारास प० २४
 ७९ अमरसेनवयरसेनरास प० २१
 ८० देवराजवत्सराजारास प० २५
 ८१ मोहसायकपूरमंजरीरास प० २६
 ८२ श्रेणिकरास प० २२
 ८३ नोकाररास प० १४
 ८४ सा(सोः)प्रप्रमुत्तरास प० २४
 ८५ सारसी(शिः)खामण(णिः)रास प० १३
 ८६ नेमाश्वरारास प० ७
 ८७ नेमीसरारास प० ९
 ८८ धनाचोपाइ प० ९
 ८९ प्रदेशीराजारास प० २

- ९० सुदर्शनसेठारास प० ८
 ९१ अष्टप्रकारीपूजारास प० ६
 ९२ केसी(शि?)प्रदेशचोपाइ प० २१
 ९३ श्रीपालचोपाइ प०
 ९४ सुदर्शनचोपाइ प० ४
 ९५ नागदमनी प० ३
 ९६ अजापुत्रारास प० १३
 ९७ गीतमपृच्छाचोपाइ प० ४
 ९८ जंजुरास प० ६
 ९९ गजसुकमालचोपाइ प० ७
 १०० नंदवत्रीसी प० ५
 १०१ ढोलमारुणीरास प० ३८
 १०२ भैतार्यारास प० ४
 १०३ कपवना चोपाइ प० १०
 १०४ बीरसेनकुसुमश्रीरास प० १९
 १०५ पुरंदरारास प० १५
 १०६ बंकचुलारास प० ४
 १०७ धर्मबुद्धिरास प० ६
 १०८ धनाशालीभद्रचोपाइ प० २१
 १०९ श्रेणिकारास प० २१
 ११० नागलकुमारारास प० १७
 १११ मृगांकि]ल्लिखाचोपाइ प० २०
 ११२ नागमंत्रारास प० १०
 ११३ दमयंतीरास प० १५
 ११४ वेवकागजसकमाल प० ५
 ११५ उत्तराध्ययन ३६भास(व्य) प० १०
 ११६ सारसिखामणारास प० १४
 ११७ आद्रकुमारारास प० १५
 ११८ देवराजवत्सराजारास प० १९
 ११९ विद्याभिलासारास प० १२
 १२० शीलारास प० ७
 १२१ नेमिनाथारास प० ८
 १२२ बीरसेनारास प० ६३

- १२३ कृष्णरूपम(विम?)णीवे(के?)ली प० १४
 १२४ श्रीमहाग्रहशाने(नी) श्वररुह रायश्रीवि-
 क्र. प० २८
 १२५ गुणावलीरास प० ४
 डाभडो ८ मो.
 १ कल्पसूत्रटवो प० १५०
 २ कल्पसूत्रटवो प० ११५
 ३ कल्पसूत्रटवो प० १४७
 ४ कल्पसूत्रटवो प० ९८
 ५ कल्पसूत्रटवो प० १३०
 ६ कल्पसूत्रटवो प० १४६
 ७ कल्पसूत्रटवो प० १४१
 ८ कल्पसूत्र प० ४१
 ९ कल्पसूत्रटवो प० २१४
 १० कल्पसूत्र प० ३३
 ११ कल्पप्र[शि?]स्ती(स्ति?) प० १०४
 १२ कल्पावचूरी प० ४४
 १३ पञ्जसुणधीकार प० ४८
 १४ अंतरवाच(वाच्य) प० ४०
 १५ कल्पसूत्र प० ६८
 १६ कल्पसूत्रवृत्ति प० ८७
 १७ कल्पान्तर्वाच्य प० २५
 १८ पर्युषणाकल्प प० २३
 १९ अंतर्वाच्य प० १३
 २० अंतर्वाच्य प० १६
 २१ अंतर्वाच्य प० ३०
 २२ अंतर्वाच्य प० ११
 २३ अंतर्वाच्य प० १३
 २४ अंतर्वाच्य प० २
 २५ निननाम प० ३
 २६ कथा प० ३
 २७ अंतरा प० ३
 २८ अष्टगभतर प० १९

२९ पद्मावली प० ५

३० कालिकाचार्यसंक्षेपकथा प०

ढामढो ९.

१ द्वादशकुलकविवरण प० ३३

२ अनुयोगद्वारवृत्ति प० ९४

३ अध्यात्मकल्पद्रुमवृत्ति प० ६०

४ व्यवहारवृत्ति प० ५१०

५ स्याद्वादमंजरी प० १५०

६ धर्मसंग्रहणीवृत्ति प० १९४

७ संग्रहणीवृत्ति प० ७१

८ गणधरसादृशतक प० ३२५

९ द्रव्यसंग्रहणीटीका प० ४५

१० समाधितंत्र दिग्ग(दिग्ग)वरी प० १३७

११ नयचक्र देवसेनकृत दिग्गवरी प० ३९

१२ नयचक्र प० ८

१३ गणधरवृत्ति प० २४८

१४ उपदेशकंदली प० १७०

१५ समकीर्तनीतरीटीका प० १६९

ढामढो १०मो.

१ चिंतामणिनाममाला प० १५८

२ शब्दानुशासन प० ३०

३ योगशास्त्रचतुर्थीप्रकार प० १०

४ विंशतीम(विंशतिमतः)प्रकाश प० ८४

५ चिंतामणिनाममालाटीका प० १०५

६ अनेकार्थध्वनिचिंतामणि प० १७०

७ शब्दानुशासन अनेकार्थध्वानि प० ३५

८ शब्दानुशासन प० १८

९ शब्दानुशासन प० २४

१० पंचमस्वाध्यायचतुर्थीपाद प० १०

११ द्वितीयस्वाध्यायद्वितीयपाद प० २४

१२ चतुर्थस्वाध्यायचतुर्थीपाद प० १४

१३ शब्दानुशासन प० १७०

१४ परिशिष्टपर्वन् प० १३८

१५ चिंतामणिनाममाला प० ३३

१६ योगशास्त्र प० २०

१७ योगशास्त्र प० ३८

१८ योगशास्त्र प० १२

१९ अष्टमस्वाध्याय प० २१

२० अनेकार्थसंग्रह प० २२९

२१ चिंतामणिनाममाला प० ३०

२२ चतुर्थी(र्थः)स्वाध्याय प० ४३

२३ शब्दानुशासन प० २३

२४ शब्दानुशासन प० ७५६

२५ कुमारपालचरित्रअष्टमसर्ग प० ६१७

२६ शब्दानुशासन प० ३३

२७ चिंतामणि प० ६

२८ लिङ्गानुशासन प० ११९

२९ अनेकार्थसंग्रह प० ४८

३० नेमिनाथचरित्र प० ७७

३१ वीतरागस्तववृत्ति प० ३८

३२ उणादिगणसूत्र प० २३

३३ शब्दानुशासन प० ११

३४ लिङ्गानुशासन प० १२

३५ शब्दानुशासन प० १३

३६ चतुर्थीपाद प० ९

३७ चतुर्थीस्वाध्याय प० २६

३८ द्वितीयस्वाध्याय प० १०

३९ शब्दानुशासन प० ६

४० शब्दानुशासन प० १३

४१ स्मृताश्रुतद्वयो प० ५

४२ शब्दानुशासन प० २७

४३ चतुर्थीस्वाध्याय प० ८

४४ शब्दानुशासन प० २३

४५ योगशास्त्र प० २९

४६ लघुसंग्रहणी प० २१

४७ संग्रहणी प० ११

४८ चिंतामणिनाममाला प० २०७

ढाभडो ११ मो.

१ वारसयसूत्र सोनेरी प० ९२

२ वारसयसूत्र सोनेरी प० ११२

३ वारसयसूत्र सोनेरी प० १०२

ढाभडो १२ मो.

१ शत्रुंजयमाहात्म्य प० २४१

२ शत्रुंजयमाहात्म्य प० १९८

३ शत्रुंजयमाहात्म्य प० १२९

४ शत्रुंजयमाहात्म्य प० ३

५ शत्रुंजयमाहात्म्य प० १८

६ शत्रुंजयमाहात्म्य प० ४७

७ शत्रुंजयमाहात्म्य प० २७९

८ शत्रुंजयमाहात्म्य प० २०१

ढाभडो १३ मो.

१ उत्तराध्ययनदीपिका प० २३४

२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६४

३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ५४

४ उत्तराध्ययन पत्र १९९ अंकधीत प०

२८६

५ उत्तराध्ययन इगपारमोअध्ययन प० ५९

६ उत्तराध्ययनबालावबोध प० ५२

७ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४७

८ उत्तराध्ययन प० ५

९ उत्तराध्ययन प० ४३

१० उत्तराध्ययन प० २९

११ परिपहाध्ययनकथा प० २१

ढाभडो १४ मो.

१ सुगडांगसूत्र प० १३८

२ सुगडांगदीपिका प० ३८

३ सुगडांगदीपिका प्रथमश्रुतस्कंध प० ११७

४ सुगडांगसूत्र प० ४५

५ सुगडांग बीजो श्रुतस्कंध प० ६६

६ सुगडांगबीजो प० ८३

७ सुगडांगसूत्र प० ४८

८ सुगडांगबालावबोध प० ७८

९ सुगडांग दशमाध्ययन प० १९

१० सुगडांगसूत्र प० ७८

११ सुगडांगसूत्र प० ५

१२ सुगडांगसूत्र प० ४५

१३ सुगडांगसूत्र प० ५७

१४ सुगडांगदीपिका प० १४६

१५ सुगडांगप्रथमश्रुतस्कंध प० ५६

१६ सुगडांगदीपिका प० ९२

१७ समवायांगसूत्र प० ८८

१८ समवायांगवृत्ति प० ६४

१९ समवायांगसूत्र प० ५१

२० समवायांगसूत्र प० ७२

२१ समवायांगवृत्ति प० ५०

२२ समवायांगवृत्ति प० ४१

२३ निरयावलि प० ७८

२४ निरयावलि प० १८

२५ निरयावलि प० ३७

२६ निरयावलि प० ४०

२७ निरयावलि प० ३१

२८ निरयावलि प० ३६

२९ निरयावलि प० ३४

३० निरयावलि प० २५

३१ निरयावलि प० २०

३२ निरयावलि प० २९

३३ निरयावलि प० ५

३४ निरयावलि प० २९

३५ निरयावलि प० ३४

ढाभडो १५ मो.

१ पञ्चवणासूत्र प० १७३

२ पञ्चवणासूत्र तृतायपाद प० ९

३ पञ्चवणासूत्र प० ५

- ४ पञ्चवणासूत्र प० १४६
 ५ पञ्चवणासूत्र प० २७४
 ६ उवाइसूत्र प० ३१
 ७ उवाइ प० ५३
 ८ उवाइ प० ३६
 ९ उवाइ प० ८२
 १० उवाइ प० ३८
 ११ उवाइ प० २२
 १२ उवाइ प० ३५
 १३ उवाइ प० ५२
 १४ उवाइ प० २३
 १५ उवाइ प० २६
 १६ उवाइ प० २४
 १७ उवाइ प० ३६
 १८ उवाइ प० ७०
 १९ उवाइ प० २८
 २० उवाइवृत्ति प० ७८
 २१ उवाइवृत्ति प० ५३
 २२ नंदिसूत्र प० १६
 २३ नंदिसूत्रावचूरी प० ५
 २४ नंदिसूत्र प० १५
 २५ नंदिसूत्र प० १८
 २६ नंदिसूत्र प० २०
 २७ अणुत्तरोववाइ प० २७
 २८ अणुत्तरोववाइ प० २
 २९ अणुत्तरोववाइ प० १२
 ३० अणुत्तरोववाइ प० १०
 ३१ अणुत्तरोववाइ प० ९
 ३२ अणुत्तरोववाइ प० ६
 ३३ दशासूत्र प० ३४
 ३४ तत्त्वार्थसूत्र प० ७

डाभडो १६ मो.

१ जीवाभिगमवृत्ति प० ३३२

- २ जीवाभिगमवृत्ति प० १०६
 ३ जीवाभिगमवृत्ति प० ११
 ४ जीवाभिगमवृत्ति प० ४६
 ५ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३३
 ६ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३३
 ७ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३६
 ८ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ३६
 ९ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० १००
 १० प्रश्नव्याकरणसूत्रवृत्ति प० ६७
 ११ प्रश्नव्याकरणसूत्र प० ११
 १२ अंतगडसूत्र प०
 १३ अंतगडसूत्र प० ३७
 १४ अंतगडसूत्र प० ३५
 १५ अंतगडसूत्र प० २०
 १६ अंतगडसूत्र प० ३८
 १७ अंतगडसूत्र प० ३३
 १८ अंतगडसूत्र प० ३४
 १९ अंतगडसूत्र प० १६
 २० अंतगडसूत्र प० १५
 २१ अंतगडवृत्ति प० २५
 २२ अंतगडसूत्र प० ४४
 २३ अंतगडसूत्र प० ३०
 २४ अंतगडसूत्र प० ३४
 २५ अंतगडसूत्र प० २८
 २६ अंतगडसूत्रवृत्ति प० ७
 २७ अंतगडसूत्र प० ५
 २८ अंतगडसूत्र प० २४
 २९ अंतगडसूत्र प० २७
 ३० विपाकसूत्र प० ३२
 ३१ विपाकसूत्र प० ४०
 ३२ विपाकसूत्र प० २७
 ३३ विपाकसूत्र प० १२

- २७ आवश्यकसूत्र प० ८६
 २८ पडावश्यकबालावबोध प० १३
 २९ आवश्यकसूत्र प० ९९
 ३० आवश्यकसूत्र प० ११३
 ३१ आवश्यकसूत्र प० ९
 ३२ आवश्यकवृत्ति प० १७६

डामडो १९

- १ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० १४३
 २ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० १०४
 ३ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० १०४
 ४ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० १९४
 ५ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० ६९
 ६ जंबुद्वीपपन्नत्तीसूत्र प० ३८
 ७ जंबुअध्ययन पद्मसुंदरकृत प० २०

डामडो २० मो.

- १ आचारांगसूत्रबालावबोध प० ९८
 २ आचारांगसूत्र प० ५९
 ३ आचारांगसूत्र प० ६७
 ४ आचारांगसूत्र प० ७३
 ५ आचारांगसूत्रदीपिका प० २१७
 ६ आचारांगसूत्रवृत्ति प० २८४
 ७ आचारांगसूत्र प० ५४
 ८ आचारांगसूत्र प० ५८
 ९ आचारांगसूत्र प० १९
 १० आचारांगसूत्र प० ३२
 ११ आचारांगसूत्र प० ६२
 १२ आचारांगसूत्र प० ४४
 १३ आचारांगसूत्रपंचपाटी प० ७८
 १४ आचारांगसूत्रपिद्धिका(पिडिता?)र्थ प० २
 १५ आचारांगसूत्रनिर्युक्ति प० १२

डामडो २१ मो.

- १ ज्ञातावृत्ति प० ९४
 २ ज्ञातावृत्ति प० ९९

- ३ ज्ञातावृत्ति प० ९७
 ४ ज्ञातावृत्ति प० ७०
 ५ ज्ञातावृत्ति प० ११९
 ६ ज्ञातावृत्ति प० ९३
 ७ ज्ञातावृत्तिपंचपाटी प० ७५
 ८ ज्ञातावृत्ति प० ३८
 ९ ज्ञातावृत्ति प० ५१
 १० ज्ञातावृत्ति प० १२२
 ११ ज्ञातावृत्ति प० १५७
 १२ ज्ञातासूत्र प० १००
 १३ ज्ञातासूत्र प० ९९
 १४ ज्ञातासूत्र प० १३७
 १५ ज्ञातासूत्र प० १३४
 १६ ज्ञातासूत्र प० १९०
 १७ ज्ञातासूत्र प० ७२
 १८ ज्ञातासूत्र प० १९७
 १९ ज्ञातासूत्र प० १११
 २० ज्ञातासूत्र प० १२१
 २१ ज्ञातासूत्र प० १९६
 २२ ज्ञातासूत्र प० १८
 २३ ज्ञातासूत्र प० ११४
 २४ ज्ञातासूत्र प० १२८
 २५ ज्ञातासूत्र प० ७५
 २६ ज्ञातासूत्र प० ११८
 २७ ज्ञातासूत्र प० २०५
 २८ ज्ञातासूत्र प० १०२

डामडो २२.

- १ भगवतीवृत्ति प० २९०
 २ भगवतीवृत्ति प० ४५०
 ३ भगवतीसूत्र प० ४००
 ४ भगवतीसूत्र प० ५९१
 ५ भगवतीसूत्रशतक प० ४०९

- ६ भगवतीसूत्रं गियाअधिकार प० २१
 ७ भगवतीबीजक प० ८३
 ८ भगवतीबीजक प० ७
 ९ भगवती अधूरि प० ५५
 १० भगवतीबीजक प० १५
 ११ भगवती छुटा अल्लावा प० ६
 १२ भगवतीअल्लावा प० ७०
 १३ भगवती प० ५६
 १४ भगवतीबीजक प० २०
 १५ भगवतीबीजक प० १३

डामडो २३ मो.

- १ शांतिनाथचरित्र प० २००
 २ शांतिनाथचरित्र प० ११६
 ३ शांतिनाथचरित्र प० ९७
 ४ शांतिनाथचरित्र प० १५२
 ५ शांतिनाथचरित्र प० १३८
 ६ शांतिनाथचरित्र प० १२४
 ७ शांतिनाथचरित्र प० १९६
 ८ गौतमपृच्छा प० १०७
 ९ शांतिनाथचरित्र प० ११५
 १० पांडवचरित्र प० २५८
 ११ पांडवचरित्र प० २८६
 १२ पांडवचरित्र प० २११

डामडो २४ मो.

- १ रलितविस्तरानामचैमवर्दनावृत्तिप० ३४
 २ रलितविस्तरापांजिका प० ४५
 ३ अनुत्तरोववाइ नवम अंग प० ७
 ४ पिंडविशुद्धिवृत्ति प० १२९
 ५ पिंडविशुद्धिवृत्ति प० ६
 ६ पिंडविशुद्धि प० ८
 ७ पिंडविशुद्धिमकरणावचूरी प० ८
 ८ पिंडविशुद्धिनिर्मुक्ति प० २४

- ९ पिंडविशुद्धि प० ५
 १० पवेयणाविद्धि प० २४
 ११ पिंडविशुद्धि प्रथम पत्र नथो प० ६
 १२ पिंडविशुद्धि प० ७
 १३ पिंडविशुद्धि प० ४
 १४ पिंडविशुद्धि प० २
 १५ पिंडविशुद्धि प० ९
 १६ पिंडविशुद्धि प० ४
 १७ पिंडविशुद्धि प० १६
 १८ पाक्षिकवृत्ति प० ६३
 १९ पाक्षिकावचूरी प० २२
 २० अंगचूलिया प० २५
 २१ पाक्षिसूत्रावचूरी प० ९
 २२ पाक्षिसूत्रवृत्ति प० ५१
 २३ पाक्षिकावचूरी प० १९
 २४ चंद्रावचूरी प० ८
 २५ पाक्षिकावचूरी प० ८
 २६ पाक्षिकावचूरी प० १४
 २७ पिंडनिर्मुक्ति प० १७
 २८ पिंडविशुद्धिदीपिका प० २०
 २९ पिंडविशुद्धि प० ५
 ३० पाक्षिकवृत्ति प० १७
 ३१ पिंडविशुद्ध्यावचूरी प०

डामडो २५ मो.

- १ उपासकदशांगसूत्र सप्तम अंग प० २४
 २ उपासकसूत्र प० १५
 ३ उपासकसूत्र प० २६
 ४ उपासकसूत्र प० ३८
 ५ उपासकसूत्र प० ३३
 ६ उपासकवृत्ति प० १९
 ७ उपासकदशांगसूत्र प० १७
 ८ उपासकदशांगसूत्र प० १९

- ९ उपासकदशांगसूत्र प० २२
 १० उपासकदशांगसूत्र प० ३६
 ११ उपासकदशांगसूत्र प० १२
 १२ उपासकदशांगादिसूत्र प० ३६
 १३ उपासकदशांगसूत्र प० ३१
 १४ सम्यक्तबहुडि विचार प० १४
 १५ उपासकदशांगसूत्र प० २५
 १६ उपासकदशांगसूत्र प० ४१
 १७ उपासकदशांगसूत्र प० २५
 १८ उपासकदशांगसूत्र प० ३३
 १९ उपासकदशांगसूत्र प० ३१
 २० उपासकदशांगसूत्र प० ३८
 २१ उपासकदशांगसूत्र प० ४६
 २२ उपासकदशांगसूत्र प० ३६
 २३ उपासकदशांगसूत्र प० ३२
 २४ उपासकदशांगसूत्र प० १९
 २५ उपासकदशांगसूत्र प० २२
 २६ उपासकदशांगसूत्र प० २५
 २७ उपासकदशांगसूत्र प० १६
 २८ उपासकदशांगसूत्र प० २०
 २९ उपासकदशांगसूत्र प० ३४
 ३० उपासकदशांगसूत्र प० २६
 ३१ उपासकदशांगसूत्र प० २६
 ३२ भंडारिनेभिचंद्रकृत प० ६
 ३३ पिंडविशुद्धि प० ४

डामडो २६.

- १ महानरैकैवालचरित्र प० ३१
 २ त्रिजपचंद्रकैवालचरित्र प० ३३
 ३ शांतिनाथचरित्र प० ११९
 ४ भोजप्रबंध प० १०५.
 ५ समरादित्यचरित्र प० २८१.
 ६ कुमारपालभूपालविवाहप्रबंध प० ६७.
 ७ परिशिष्टपर्वन् पत्र १४४ थी १९० प०
 १९०

- ८ महीपालचरित्र प० ६४.
 ९ दमयंतीचरित्र प० ६८
 १० उपमितभवप्रबंध प० १०६.
 ११ शांतिनाथचरित्र प० ११८.
 १२ त्रिशङ्खशलाकापुरुषचरित्र प० ६८०
 १३ शालिभद्रचरित्र प० २०
 १४ त्रिजपचंद्रकैवालचरित्र प० १०६
 १५ उत्तमनरैकचरित्र प० १९
 १६ गीतमष्टछा प० २९
 १७ सुसङ्खचरित्र प० १६
 १८ सांमालियाविहारचरित्र प० ५३
 १९ शालिभद्रचरित्र प० २०
 २० ज्ञानपंचम्युदयोत प० २६
 २१ श्रीपालकथा प० ४१
 २२ यशोधरचरित्र प० २३
 २३ महीपालचरित्र प० ७५
 २४ चंद्रचरित्र प० ७५
 २५ श्रीपालचरित्र प० १७
 २६ नेमिनाथप्रबंधद्वितीयाधिकार प० १३.
 २७ धनाशालिभद्रचरित्र प० २१
 २८ पात्रदानाविषये श्रीधनचरित्र प० १४
 २९ शालिभद्रधनाचरित्र प० १९
 ३० उदाईरामचरित्र प० २४
 ३१ पेयणसुतश्रीज्ञांशणचरित्र प० २७
 ३२ सुलसाचरित्र प० १६
 ३३ श्रीपालचरित्र प० ५२
 ३४ शालिभद्रचरित्र प० २४
 ३५ महाबलमलयासुंदरीचरित्र प० १६
 ३६ उत्तमकुमारचरित्र प० १६.
 ३७ पृथ्वीचंद्रचरित्र प० ३६
 ३८ महीपालचरित्र प० ४७
 ३९ श्रीपालचरित्र प० ५९
 ४० शालिभद्रचरित्र प० २५

४१ शुलभद्रमुनिचरित्र प० ३१

४२ जंबुस्वामिचरित्र प० ११

४३ गौतमपृच्छा प० २६

डाभमडो २७.

१ उपदेशमाला प० २४

२ भाष्यत्रण्य (ण?) अवचूरी प० १९

३ उपदेशमाला प० २६

४ तिद्धपंचाशिका प० ३

५ मंडारि नेमिचंद्रकृत प० ८

६ उपदेशमाला प० २७

७ इंद्रियपराजयशतक प० ७

८ भावनाशतक प० ४

९ वैराग्यशतक प० ६

१० संवेत (ग?) शतक प० ६

११ पर्यंताराधनाटवो प० ६

१२ पर्यंताराधना प० १६

१३ सितेरसपठणी प० ११

१४ दंडकात्रिपाट प० ३

१५ विचारसारावचूरी प० १२

१६ धर्मशिक्षावचूरी प० १२८

१७ समकितसितरी प० ७

१८ जीवविचारटवो प० ९

१९ विवेकर्मजरी प० ७

२० दंडकबोलत्रीस प० २६

२१ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४

२२ अष्टोत्तरसहस्रजिननाम प० १०

२३ जयतिहुअण प० ६

२४ विचा [र] पटत्रिंशकात्रिपाट प० ३

२५ गुणस्थानप्रकरण प० २१

२६ वैराग्यशतकटवो प० ९

२७ जीवविचारयोगशास्त्र प० २२

२८ वैराग्यकल्पलता प० १०

२९ आदिनाथदेशनोद्धार प० ९

३० तत्त्वार्थ प० २६

३१ भवभावनाप्रकरण प० २६

३२ श्राद्धप्रतिक्रमण प० ४३

३३ सिंदूरप्रकरण प० १६

३४ शीलोपदेशमाला प० ८

३५ आराधनटवो प० ६

३६ समयसारप्रकरण प० १९

३७ दानकुचक प० ६

३८ साधुवंदना प० १४

३९ शीलसंधि प० १७

४० नीवखामणकुलक प० ९१

४१ समक्रीतकौमुदी प० ९६

४२ विचारसार प० ३८

४३ रत्नप्रकरण प० ३८

४४ आगमसारवालावबोध प० ३०

४५ उपदेशमाला प० ३२

४६ उपदेशमाला प० २४

४७ खेत्रसमाप्त प० २६

४८ प्रत्याख्यानभाष्य प० ६

४९ विचारामृतसंग्रहः प० ६४

५० कर्पूरप्रकरण प० २७

५१ विचारामृतसंग्रह प० ६६

५२ साधुगुणकुलक प० २०

५३ दिवालिकल्प प० १४

५४ श्लोकसंग्रह प० १२

५५ घटपादावचूरी प० १९

५६ वर्द्धमानदेशना प० १४६

५७ संघाचारभाष्य प० १२७

५८ धर्मरत्नप्रकरण प० २४९

५९ रत्नसंचयग्रंथ प० ४४

६० मित्वसूत्र प० १४

६१ ओगणत्रीसभावना प० ४

६२ भावनाकुलक प० ४

- ४१ जूलिका प० ३
 ४२ वीतरागशतक प० ९
 ४३ पुद्गलविचार प० ४
 ४४ विवेकमंजरी प० ७
 ४५ ऋषिमंडल प० १३
 ४६ कोटकाचितामणि प० ५
 ४७ प्रचूर्णगाथासंचय प० १०
 ४८ इलाचीअध्ययन प० ७
 ४९ ऋषिमंडल प० ८
 ५० कुमारविहारशतक प० १२
 ५१ शीलेपदेशमाला प० ६
 ५२ सम्पत्तवसितरी प० ४
 ५३ पुष्पमाला प० २०
 ५४ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
 ५५ गौतमपृच्छा प० ४
 ५६ पट्टत्रिशदधिकं शतं प० ११
 ५७ आवकातिचार प० ४
 ५८ द्विजवदनवज्रसूचिप्रकरण प० ५
 ५९ आवकना११प्रतिमागाथा प० १८
 ६० नवकारबालावबोध प० ५
 ६१ विहारशतक प० ११
 ६२ सर्वज्ञसिद्धिप्रकरण प० ५
 ६३ चंडसरण प० ९
 ६४ ऋषिमंडल प० ६
 ६५ पद्मदर्शनसमुच्चय प० ३
 ६६ आराधना प० १७
 ६७ साधुवंदना प० ८
 ६८ आलोचनागीत प० ९
 ६९ साधुवंदना प० १८
 ७० साधुवंदना प० १२
 ७१ साधुवंदना प० ५
 ७२ साधुवंदना प० १६
 ७३ साधुवंदना प० ७

- ७४ साधुवंदना प० १२
 ७५ भक्तामरत्रिपाठ प० ६
 ७६ सिंदूरप्रकरणटीका प०
 ७७ साधुवंदना प० ९
 ७८ विचारमंजरी प० ७
 ७९ गुणस्थानकमारोहावचूरी प० २३
 ८० साधुवंदना प० ९
 ८१ चंडसरण प० ५
 ८२ रत्नाकरपचीशी प० ७
 ८३ भरत्त(भर्तृह)रिशतक प० १४
 ८४ प०
 ८५ उपदेशरत्नकोश प० ३
 ८६ लोकनालि प० २
 ८७ चाणायक(चाणक्य)शास्त्र प० १५
 ८८ कर्पूरप्रकरण प० ९
 ८९ ———श्रीवरण प० ४
 ९० सारस्वतचैत्यपरिपाटी प० ७
 ९१ बारभावना प० ७
 ९२ लघु आराधन प० ३
 ९३ नेमिचंद्रकृत(त)रघ्वसंग्रह प० ७
 ९४ चुरादिधातु प० ३
 ९५ नवतत्त्वटो प० ७
 ९६ विवेकमंजरी प० ६
 ९७ भक्तामरबालावबोध प० १२
 ९८ ऋषिमंडल प० ५
 ९९ सिंदूरप्रकरणावचूरी प० ३
 १०० संबोधसित्तीटबाली प० ५
 १०१ विधिपत्र प० १५
 १०२ आर्द्धदिनकृत्य प० ६
 १०३ सिंदूरप्रकरण प० ७
 १०४ उपदेशमाला प० ४३
 १०५ वसुधारा प० ५

१।	१०६ उपदेशमात्रा प० २२
१।	१०७ वीतरागसंज्ञा प० ११
१।	१०८ आधुरपञ्चलाण प० ४
१।	१०९ जीतकल्प प० २१
१।	११० क्षेत्रसमाप्त प० ७
१।	१११ विवेकमञ्जरी प० ३
७।	११२ मृदुपञ्चलाप्रकरण प० १०
७।	११३ शीलोपदेशमात्रा प० ७
७।	११४ जीवसमाप्त प० ५
७।	११५ मृदापञ्चला प० १२
७।	११६ पञ्चलिपप्रकरण प० १८
७।	११७ पटत्रिद्विका प० ३
७।	११८ शीलोपदेशमात्रा प० ८
७।	११९ चतुस्रण प० ६
७।	१२० आधुरपञ्चलाण प० २
७।	१२१ मृदापञ्चलापञ्चला प० १६
८।	१२२ कर्मप्रपञ्चमात्रिका प० ५
८।	१२३ चतुस्रणपञ्चला प० ४
८।	१२४ शीलकुलक प० ३
८।	१२५ काव्यसिद्धि प० ४
८।	१२६ प्रतियोग्यसंज्ञा प० १०
८।	१२७ विवेकमञ्जरीप्रकरण प० १५
८।	१२८ पञ्चलीसंज्ञाप्रकरण प० ३
१	१२९ मृदापञ्चलापञ्चला प० ७
१	१३० शीलोपदेशमात्राप्रकरण प० ७
१	१३१ लोमसंज्ञा मा-पञ्चला प० १०
१	१३२ दधीनिगमरी प० ५
१	१३३ विद्यापद प० ५
१	१३४ उपदेशमात्राकोश प० २
१	१३५ जीवमात्रा प० ५
१	१३६ विवेकमञ्जरी प० ७
१	१३७ मन्त्रमात्राप्रकरणपञ्चलापञ्चला प०

- १७२ साधुवन्दना प० १९
 १७३ साधुवन्दना प० ११
 १७४ इन्द्रियशतक प० ७
 १७५ नवतत्वबालावबोध प० ५
 १७६ तीर्थमालास्तव प० ६
 १७७ सूर्यनामसहस्र प० ६
 १७८ पुंडरीकाविधिवैत्रीपुनिम प० ७
 १७९ जीवविचार प० ५
 १८० सिद्धरूपकरण प० १६
 १८१ आचारदीप प० १०
 १८२ संग्रहणीसूत्र प० २२
 १८३ कल्पसूत्रविचार प० ११
 १८४ शोभनस्तुति प० ७
 १८५ आदिनाथदेशनोद्धार प० १५
 १८६ दीवालीकल्प प० ५
 १८७ गीतमष्टच्छा प० ४
 १८८ श्रुतबोध प० ४
 १८९ शीलोपदेशमाला प० ५
 १९० आराधना प० ४
 १९१ शोभनस्तुति प० ३
 १९२ कल्याणमंदिर प० ६
 १९३ रत्नाकरपंचांशी प० ६
 १९४ शोभनस्तुति प० ६
 १९५ शोभनस्तुति प० ६
 १९६ कार्हेटक प० ५
 १९७ सुभाषित प० ८
 १९८ भवभावना प० ११
 १९९ रत्नाकरपंचांशी प० ४
 २०० पर्यंतआराधना प० ७
 २०१ अजितशान्तिस्तव प० ३
 २०२ दानरूपकरण प० ८
 २०३ क्रमिमेडल प० ५
 २०४ गीतमष्टच्छा प० २

- २०५ बाम्भटालंकार प० १५
 २०६ सिद्धरूपकरण प० ५
 २०७ पूजाष्टक प० १९
 २०८ शोभनस्तुति प० ७
 २०९ चउवीस प्रबंध प० ४७
 डाभडो २९ मो.
 १ उत्तराध्ययनवृत्ति प० ४३
 २ उत्तराध्ययनसूत्र प० ३१
 ३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४७
 ४ उत्तराध्ययनवृत्ति प० १३९
 ५ उत्तराध्ययनवृत्ति प० ७९
 ६ उत्तराध्ययनावचूरी प० ४३
 ७ उत्तराध्ययनजीवाजीवाविभक्ति प० ४३
 ८ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८१
 ९ उत्तराध्ययनसूत्र प० २३
 १० उत्तराध्ययनसूत्रनिर्युक्ति प० २२
 ११ उत्तराध्ययनसूत्रावचूरी प० ६१
 १२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ३७
 १३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
 १४ उत्तराध्ययनसूत्रस्केधवृहद्वृत्तिटीका प० ३१७
 १५ उत्तराध्ययनटीका प० २०५
 १६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६१
 १७ उत्तराध्ययनवृत्ति प० २६५
 १८ उत्तराध्ययनबालावबोध प० ६१०
 १९ उत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० २०१
 २० उत्तराध्ययनसूत्र प० १४६
 २१ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
 २२ उत्तराध्ययनसूत्रदीपिका प० १८४
 २३ उत्तराध्ययनावचूरी प० ४८
 २४ उत्तराध्ययननिर्युक्ति प० ४०
 २५ उत्तराध्ययनपंचपाटी प० ११९
 २६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६४

- १०६ उपदेशमाला प० २२
 १०७ वीतरागस्तोत्र प० ११
 १०८ आयुरपञ्चत्वाण प० ४
 १०९ जीतकल्प प० २१
 ११० क्षेत्रसमाप्त प० ७
 १११ विवेकमंजरी प० ३
 ११२ पुष्पमालाप्रकरण प० १०
 ११३ शीलोपदेशमाला प० ७
 ११४ जीवसमाप्त प० ५
 ११५ सूक्तावली प० १२
 ११६ पंचलिंगप्रकरण प० १८
 ११७ पट्टत्रिंशिका प० ३
 ११८ शीलोपदेशमाला प० ८
 ११९ चउसरण प० ६
 १२० आयुरपञ्चत्वाण प० २
 १२१ गच्छाचारपयन्त्रो प० १६
 १२२ कर्मग्रंथषट्सप्ततिका प० ५
 १२३ चउसरणपयन्त्रो प० ४
 १२४ शीलकुलक प० ३
 १२५ कालसिचरी प० ४
 १२६ ऋषिमंडलस्तवन प० १०
 १२७ विवेकमंजरीप्रकरण प० १२
 १२८ एकवीसठाणाप्रकरण प० ३
 १२९ गच्छाचारपयन्त्रो प० ७
 १३० शीलोपदेशमालाप्रकरण प० ७
 १३१ लोगशानो बागवबोध प० १०
 १३२ दर्शनसिचरी प० ५
 १३३ विशानंद प० ९
 १३४ उपदेशारत्नकोश प० ३
 १३५ तीर्थमाला प० ९
 १३६ विवेकमंजरी प० ७
 १३७ नवतत्त्वविवरणमालावबोध प० १३
 १३८ कर्मग्रंथयंत्र प० ९

- १३९ अजितशान्तिस्तवत्र (त्रि) पाटी प०
 १४० भक्तामरवालावबोध प० १३
 १४१ कल्याणमंदिर प० ८
 १४२ भक्तामर प० ११
 १४३ अजितशान्तिस्तवबोध प० ६
 १४४ ऋषिमंडल प० १२
 १४५ ऋषिमंडल प० ११
 १४६ ज्योतिपरत्नमालासंचय प० १९
 १४७ सूक्तमुक्तावली प० ११३
 १४८ यतिदिनकथ प० ११
 १४९ महावीरगाईभक्तस्तव प० २
 १५० जयतिहुयण प० ३
 १५१ श्रृंगेडियासमत प० ४
 १५२ बोलविचार प० १६
 १५३ सुयज्ञांगे वीरधुई प० २
 १५४ दीवालीकल्प प० ७
 १५५ बोलविचार प० ७
 १५६ संघकल्पद्रुम प० १६
 १५७ अरहत(अर्हद्)नामसहस्रसमुच्चय प० १
 १५८ सप्तपदार्थ(धी?) प० १२
 १५९ चउदस्वमविचार प० ९
 १६० सर्वज्ञशतक प० ५
 १६१ पांडनियुक्ति प० ९
 १६२ कर्पूरप्रकरण प० १९
 १६३ जीवविचार प० ४
 १६४ भाष्य त्रण प० ९
 १६५ शकुनावली प० ६
 १६६ शकुनावली प० ५
 १६७ संबोधसीतरी प० ७
 १६८ वागवर्णनो नाम पारिच्छेद प० ६
 १६९ सम्पत्कवसप्ततिका प० ४
 १७० आराधनासार प० २
 १७१ वसुधारा प० ६

- १७२ साधुवन्दना प० १९
 १७३ साधुवन्दना प० ११
 १७४ श्रियशतक प० ७
 १७५ नवतत्त्वबालावबोध प० ५
 १७६ तीर्थमालास्तव प० ६
 १७७ सूर्यनामसहस्र प० ६
 १७८ पुंडरीकाविधिवैत्रीपुनिम प० ७
 १७९ जीवविचार प० ५
 १८० सिंदूरप्रकरण प० १६
 १८१ आचारदीप प० १०
 १८२ संग्रहणीसूत्र प० २२
 १८३ कल्पसूत्रविचार प० ११
 १८४ शोभनस्तुति प० ७
 १८५ आदिनाथदेशनोद्धार प० १५
 १८६ दीवालीकल्प प० ५
 १८७ गौतमपृच्छा प० ४
 १८८ श्रुतबोध प० ४
 १८९ शीलोपदेशमाला प० ५
 १९० आराधना प० ४
 १९१ शोभनस्तुति प० ३
 १९२ कल्याणमंदिर प० ६
 १९३ रत्नाकरपचीशी प० ६
 १९४ शोभनस्तुति प० ६
 १९५ शोभनस्तुति प० ६
 १९६ कारहेटक प० ५
 १९७ सुभाषित प० ८
 १९८ भवभावना प० ११
 १९९ रत्नाकरपचीशी प० ४
 २०० पर्यंतआराधना प० ७
 २०१ अजितशान्तिस्तव प० ३
 २०२ दानकल्पप्रकरण प० ८
 २०३ ऋषिमंडल प० ५
 २०४ गौतमपृच्छा प० २

- २०५ वाग्मटालंकार प० १५
 २०६ सिंदूरप्रकरण प० ५
 २०७ पूजाष्टक प० १९
 २०८ शोभनस्तुति प० ७
 २०९ चठवीस प्रबंध प० ४७
 डाभडो २९ मो.
 १ उत्तराध्ययनवृत्ति प० ४३
 २ उत्तराध्ययनसूत्र प० ३१
 ३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४७
 ४ उत्तराध्ययनवृत्ति प० १३९
 ५ उत्तराध्ययनवृत्ति प० ७९
 ६ उत्तराध्ययनावचूरी प० ४३
 ७ उत्तराध्ययनजीवाजीवाविभाक्ति प० ४३
 ८ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८१
 ९ उत्तराध्ययनसूत्र प० २३
 १० उत्तराध्ययनसूत्रनिर्युक्ति प० २२
 ११ उत्तराध्ययनसूत्रावचूरी प० ६१
 १२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ३७
 १३ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
 १४ उत्तराध्ययनसूत्रस्कंधवृद्धवृत्तिटीका प० ३१७
 १५ उत्तराध्ययनटीका प० २०५
 १६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६१
 १७ उत्तराध्ययनवृत्ति प० १६५
 १८ उत्तराध्ययनबालावबोध प० ६१०
 १९ उत्तराध्ययनलघुवृत्ति प० २०१
 २० उत्तराध्ययनसूत्र प० १४६
 २१ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
 २२ उत्तराध्ययनसूत्रदीपिका प० १८४
 २३ उत्तराध्ययनावचूरी प० ४८
 २४ उत्तराध्ययननिर्युक्ति प० ४०
 २५ उत्तराध्ययनपंचपाटी प० ११९
 २६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६४

- २७ उत्तराध्ययनसूत्र प० ११५
 २८ उत्तराध्ययनसूत्र प० १११
 २९ उत्तराध्ययनसूत्र प० ५५
 ३० उत्तराध्ययनसूत्र प० ५९
 ३१ उत्तराध्ययनसूत्रवृत्ति प० १६३
 ३२ उत्तराध्ययनसूत्र प० ४२
 ३३ उत्तराध्ययनसूत्र प० १३
 ३४ उत्तराध्ययनसूत्र प० ८५
 ३५ उत्तराध्ययनसूत्र प० ५७
 ३६ उत्तराध्ययनसूत्र प० ५९
 ३७ उत्तराध्ययनसूत्र प० ७९
 ३८ उत्तराध्ययनसूत्र प० ६३

डामडो ३० मो.

- १ ठाणांगसूत्र प० ८९
 २ ठाणांगसूत्र प० १२९
 ३ ठाणांगसूत्र प० १८७
 ४ ठाणांगसूत्र प० १८१
 ५ ठाणांगसूत्रदीपिका प० ३२९
 ६ ठाणांगसूत्रवृत्ति प० २५५

डामडो ३१ मो.

- १ शांतिरस प० ८
 २ सिद्धप्रकरण प० ८
 ३ अलंकारचूडामणि प० ९
 ४ श्रीपालचरित्र प० ९
 ५ प्रातःक्रमणसूत्र तिलकाचार्यकृत प० १
 ६ यतिजिज्ञासकवृत्ति प० १२८
 ७ प्रवर्जा(द्विज्या)विधानवृत्ति प० २८
 ८ सप्तपदार्थ(धी,टोका प० २३
 ९ दमयंतीकथा प० ४२
 १० कालिकाचार्यकथा प० ७
 ११ विक्रमार्कचरित्र प० ५४
 १२ कर्पूरमंजरी प० १४
 १३ पंचा(पञ्चा?)ख्यान प० ७१

- १४ त्रिपट्टिध्यानकथा प० ६
 १५ कर्पूरप्रकरण प० ९
 १६ संबोधसिद्धि प० ७
 १७ घट्टदर्शन प० ६
 १८ प्रवर्जा(द्विज्या)विधानप्रकरण प० ८
 १९ क्षेत्रसमाप्तप्रकरण प० ९
 २० कालचक्रगाथा प० ४
 २१ प्रास्ताविकश्लोक प० २१
 २२ शीलोपदेशमाला प० ११
 २३ शीलोपदेशमाला प० ४७
 २४ एकवीस ठाणा प० ५
 २५ बारव्रतटीप प० ७
 २६ माधवोव्या(पा?)ख्यान प० १
 २७ नेमिससूक्त प० ४
 २८ चोवीसजिनशतक प० ५
 २९ संग्रहणीस्तोत्र प० ९
 ३० सिद्धचक्रमाहात्म्य प० ७४
 ३१ यापत(?)परीक्षाग्रंथ प० ७४
 ३२ रत्नपाञ्चकथा प० १९
 ३३ पार्श्वनाथचरित्र प० २९
 ३४ पट्टपादावचूरी प० १९
 ३५ तर्कपरिभाष्य(पा) प० १९
 ३६ नैषधसर्ग पांचमो प० ४३
 ३७ क्रियाकथा प० ५४
 ३८ धातुपाठवृत्ति प० ८०
 ३९ पुंजटीका प० २१
 ४० वाग्मटालंकार प० १५
 ४१ कविकरुपदुमनामधातुपाठ प० १८
 ४२ रूपमंजरीनाममाला प० ७
 ४३ नैषधप्रथमसर्ग प० ११
 ४४ भवभावनावचूरी प० २०
 ४५ मेघदूताभिधान प० १४
 ४६ कालिकाचर्यकथा प० १८

- ४७ वारव्रतटीप प० ६
 ४८ परमात्मप्रकाश प० १५
 ४९ वाग्मटालंकारचतुर्थपरिभे(च्छे)द प० १५
 ५० वाग्मटालंकार प० १३
 ५१ पार्श्वनाथचरित्र प० ८६
 ५२ प्रवचनसारोद्धार प० ५४
 ५३ दंडक प० २
 ५४ श्राद्धप्रतिक्रमणवृत्ति प० ७
 ५५ क्षेत्रसमाप्तप्रकरण प० ८
 ५६ वृहत्क्षेत्रसमाप्त प० १०
 ५७ लघुक्षेत्रसमाप्त प० ६
 ५८ क्लृप्तिपंडित प० ११
 ५९ क्षेत्रसमाप्त प० १२
 ६० भवभावनाप्रकरण प० ३१
 ६१ नवतत्त्वप्रकरण प० २
 ६२ नवतत्त्वशावबोध प०
 ६३ नवतत्त्व प० २
 ६४ नवतत्त्व प० ३
 ६५ नवतत्त्व प० ८
 ६६ समावितरूप प० ३
 ६७ अणुत्तरोववाई प० ५
 ६८ सत्तरपल्लोभमादिविचार प० १६
 ६९ धर्मदासकृतविदग्धमुखमंडन प० २८
 ७० प्रशमरतिप्रकरण प० १४
 ७१ पदपंचाशिका प० ५
 ७२ आराधना प० ४
 ७३ चंदाविजयपयजो प० २
 ७४ विदग्धमुखमंडन प० ८
 ७५ गीत्योपदेशमाला प० ८
 ७६ प्रक्रियाप्रसाद प० आंत नथी
 ७७ आगमप्रज्ञाप प०
 ७८ मितभाष(पे)णी प०
 ७९ भाष्य सटांक प०

- ८० मुरारिनाटक प०
 ८१ गच्छाचारपयजो प०
 ८२ शब्दानुशासन प०
 ८३ मेनाषी नाम सारस्वतटीका प०
 ८४ जयतिहुयण प०
 ८५ विचारसित्तरी प०
 ८६ स्तोत्र प०
 ८७ धनपालपंचाशिका प०
 ८८ जिनस्तुति प०
 ८९ एकवीसप्रकारिपूजा प०
 ९० विसंस्थानकर्त्ता पूजा प०
 ९१ चंडसरणबालावबोध प०
 ९२ विवेकमंजरी प०
 ९३ चंडसरण त. संधारापयना प०
 ९४ पुराणादिकबीज प०
 ९५ आशातना प०
 ९६ धर्मरत्नप्रकरण प०
 ९७ साधुदिनचर्या प०
 ९८ भववैराग्य प०
 ९९ भक्तामरस्तव प०
 १०० आराधनाविधि प०
 १०१ सिद्धप्रकरण प०
 डाभडो ३२ मो.
 १ उपदेशचिंतामणि प० २६०
 २ उपदेशचिंतामणि प० ३१३
 ३ आयुर्वेद प० ३१
 ४ प्रतिक्रमणावृत्ति प० १४४
 ५ शंख(संज्ञ)पवदनविदारण प० ३४
 ६ पुन्यो(प्या)पुन्यदशास्त्र प० ५९
 ७ दानप्रदीप प० १६९
 ८ आत्मानुशासन प० ११
 ९ चतुर्थविचारी प० ३२
 १० गुप्ततत्त्वटीका प० ६०

- ११ दशाचूर्णी प० ५०
 १२ प्रश्नोत्तरग्रंथजीजक प० ३५
 १३ जीवसमाप्त प० १७८
 १४ सारावलीपयज्ञो प० ६४
 १५ रत्नाकरावतारिका प० ६३
 १६ प्रकीर्णवचूरी प० १५१
 १७ स्याद्वादमंजरी प० ४३
 १८ श्रावकप्रतिक्रमणटीका प० १२६
 १९ प्रश्नोत्तरटीका प० १६
 २० आवर्णी (व. णि) ग्जुती प० ७
 २१ प्रकीर्णवचूरी प० ११
 २२ पाखीसूत्रचूर्णी प० ९४
 २३ युगप्रधानावतार प० २२
 २४ समाप्त (स) टिप्पण प० ३८
 २५ रत्नसमुच्चयग्रंथ प० ९
 २६ सुभाषितग्रंथ प० २९
 २७ सप्तस्यचूर्णी प० ६
 २८ देवप्रभस्तववृत्ति प० १
 २९ सर्वज्ञशतक प० ७
 ३० बुद्धयुदाहरण प० १५
 ३१ क्षेत्रसमाप्तचूर्णी प० १९
 ३२ षट्शतक प० ६
 ३३ कालतंत्रविभ्रमावचूरी प० ९
 ३४ कुमत्तविपनांगुली प० १५
 ३५ स्याद्वादरत्नाकर प० २८३
 ३६ भुवनदीपिकावृत्ति प० २१
 ३७ शीलोपदेशमालावृत्ति प० १८५
 ३८ भक्तामरवृत्ति कथासहित प० ४०
 ३९ अष्टपात्मकरूपद्रुम प० ७५
 ४० काव्यकल्पलता प० ८४
 ४१ जितकल्प प० ७५
 ४२ आनैतशांतिस्तववृत्ति प० ११५
 ४३ तिष्ठारपकरणटीका प० २३

- ४४ दिनचर्या प० ४३
 ४५ पटपंचाशिका प० ३
 ४६ आवश्यकवृत्ति प० ९
 ४७ कल्याणमंदिरावचूरी प० ६
 ४८ पुष्पमालावृत्ति प० २९
 ४९ सहस्रनाम प० ३२
 ५० शीलोपदेशमालावृत्ति प० ९९
 ५१ कल्याणमंदिरावचूरी प० १७
 डाभडो ३३ मो.
 १ साधुप्रतिक्रमणसूत्र प० १
 २ सम्पत्तवसित्तरीसूत्रपाठ प० ५
 ३ पाखीसूत्र प० १७
 ४ भंडारी नेमिचंद्रकृतषाष्टिपकरण प० ९
 ५ साधुदिनकृत्यसूत्र प० १०
 ६ सप्तपदीसूत्र प० १
 ७ सप्तपदीसूत्र प० २
 ८ शीलोपदेशमाला प० ४
 ९ नवतत्त्वटीका प० १४
 १० भववैराग्यशतक प० ९
 ११ जीवविचारमालावबोध प० ७
 १२ नवतत्त्वजीवविचार प० ५
 १३ खंडप्रशास्तिकाव्याने प० १०
 १४ गौतमपुच्छार्थचपाटी प० ३
 १५ नवमस्तनावचूरी प० ५
 १६ निघंटद्वितीयपरिच्छेद प० ९
 १७ तपगुणपु प० ४१
 १८ उपदेशमाला प० ३१
 १९ क्षेत्रसमाप्त प० ७
 २० कल्याणमंदिर प० ४
 २१ भक्तामरस्तोत्रवृत्ति प० १२
 २२ भववैराग्यशतक प० १२
 २३ वीतगगस्तोत्र प० ८

- १४ संवोधसित्तरी प० ४
 २५ उपदेशमाला प० १५
 १६ आचारोपदेश प० १०
 २७ दिवालीकल्प प० १५
 २८ संवोधसित्तरी प० १२
 २९ शीलानर्थदंड प० २
 ३० संग्रहणोसूत्र प० २८
 ३१ ऋषिमंडलप्रकरण प० २२७
 ३२ आदिनायदेशनोद्धार प० २०
 ३३ पुष्पमालाप्रकरण प० १०
 ३४ श्रावकदिनकृत्य प० ७
 ३५ श्रावकदिनकृत्य प० १९
 ३६ श्राद्धविधि प० १२४
 ३७ बृहत्संग्रहणी प० १३
 ३८ इन्द्रियपराजयशतक प० ५
 ३९ षट्पंचाशिका प० ४
 ४० ऋषिमंडल प० ८
 ४१ आराधनापताका प० २४
 ४२ मभोत्तररत्नमाला प० ४
 ४३ स्तोत्र प० ६
 ४४ मेघमाला प० १२
 ४५ आतिचार प० ४
 ४६ पाशकेलिशकुनावलि प० ५
 ४७ पंचालिगवृत्ति प० २२
 ४८ भवनदीपक प० १०
 ४९ रुद्रविंशतिकापंचपाटी प० ३
 ५० शतककर्मग्रंथ प० १०
 ५१ कल्याणमंदिर प० ७
 ५२ भवभावनाप्रकरण प० १३
 ५३ साठशाय प० ११
 ५४ विधिकांडिका प० २२
 ५५ दिवालीकल्प प० ९
 ५६ रत्नकोष प० ३२

- ५७ पद्मसिद्धविचार प० १६
 ५८ बोत्तरामस्तोत्र प० ५
 ५९ भण्यभाष्य प० ८
 ६० सम्यक्त्वसित्तरी प० ५
 ६१ आहारपरीक्षा प० २१
 ६२ भक्तामरस्तोत्र प० ७
 ६३ भावनाकुलक प० ६
 ६४ संस्कारप्रकरण प० ८
 ६५ आराधना प० ६
 ६६ गुणस्थानप्रकरण प० ५
 ६७ सिद्धप्रकरण प० ८
 ६८ वैराग्यशतक प० १२
 ६९ उपदेशरत्नकोष प० ३
 ७० उपदेशकालिकाप्रकरण प० १५
 ७१ पुष्पक(मा?)ला प० १०
 ७२ अनेकदुर्गा प० ८
 ७३ विचारसित्तरी प० ४
 ७४ शीलोपदेशमाला प० ७
 ७५ कालसित्तरी प० २
 ७६ वाक्यप्रकाश प० १७
 ७७ दिनकृत्यप्रकरण प० ६
 ७८ लघुनमस्कारग्रंथ प० १०
 ७९ सर्वज्ञस्थापन प० २
 ८० नियमदृष्टांत प० ६
 ८१ भक्तामर प० ४
 ८२ दिवालीकल्प प० ३
 ८३ विवेकविलास प० २१
 ८४ चउसरण पत्र ३
 ८५ दिवालीकल्प प० ७
 ८६ नवतत्व प० २
 ८७ चैत्यवन्दनभाष्य प० ५
 ८८ नवतत्व प० ३४
 ८९ अ(आ?)भिस्तो. प० ८

- ९० शीलोपदेशमाला प० ४
 ९१ संबोधसित्तरी प० ४
 ९२ देशनाशतक प० ९
 ९३ सप्तपदा[धी?] प० ८
 ९४ गु(ग)णधरमुद्रसंयं प० ३८
 ९५ प्रत्याख्यानभाष्यावचूरी प० १५
 ९६ भक्तामरकथा प० १०
 ९७ विचारग्रंथ प० १०
 ९८ प्रमाणनय प० १०
 ९९ विशेषविशेष प० ४
 १०० श्राद्धदिनकृत्य प० ४
 १०१ शीलंगा[ग?]रथयंत्र प० १०
 १०२ जिनस्तव प० १०
 १०३ संबोधसित्तरी प० १०
 १०४ कल्पविवा(पा?)क प० ४
 १०५ वणाणनी पीठिका प० ४
 १०६ त्रिभुवनदीपिका प० ४
 १०७ इत्यादिमंडविधि प० ११
 १०८ भक्तामरस्तोत्र प० ५
 १०९ भावशतक प० ४
 ११० दिवालीकल्प प० ६
 १११ राहुविचार प० २
 ११२ कालिकाचार्यकथा प० ५
 ११३ भयहरस्तोत्र प० ३
 ११४ श्लोकना काव्यना गाथा प० ३
 ११५ प्रभोत्तररत्नमाला प० ४
 ११६ कर्मग्रंथ प० ३
 ११७ सिद्धपंचांगिका प० ६
 ११८ भक्तामर प० २
 ११९ भक्तामर प० ४
 १२० उपदेशमाला प० ४
 १२१ गौतमपृच्छा प० २८
 १२२ उपदेशमाला प० २

- १२३ उपदेशमाला प० २८
 १२४ संग्रहणी प० २३
 १२५ संग्रहणी प० १७
 १२६ संग्रहणी प० ५३
 १२७ संग्रहणी प० ६१
 १२८ संग्रहणी प० १६
 १२९ संग्रहणी प० ३८
 १३० संग्रहणी प० १४
 १३१ संग्रहणी प० ५२
 १३२ अणुकायविचार प० ४९
 १३३ विचारगाथा प० २८
 १३४ चतुर्गतिवैत प० २९
 १३५ मुनिवरसुरवेति प० ७
 १३६ एकरात्रिदेशः प० ६
 १३७ वाराणसीदासकृतवाचना प० ४
 १३८ भक्तामरमालावबोध प० ३०
 १३९ सुदृढकथा प० ११
 १४० भावनाकुलक प० ६
 १४१ समपसारनामप्रकरण प० १५
 १४२ छंदःप्रकरण जुटक प० ७
 डाभडो ३४ मो.
 १ वासुदेवहिंदी प० १७९
 २ चिंतामणिप्रथमपरिच्छेद प० ९८
 ३ सभक्ति(संमति)टीका प० २६४
 ४ प्रत्यक्षपरीक्षा प० ११०
 ५ न्यायतत्त्वचिंतामणिचतुर्थखंड प० १६१
 ६ तत्त्वार्थवृत्ति प० ३५४
 ७ चिंतामणिप्रकाश उपमानपरिच्छेद प० २३४
 ८ चिंतामणिप्रथमखंड प० ५९
 ९ चिंतामणिविधिवाद प० ५७
 १० अनुमानखंडालोक प० ८२

- ११ काव्यकम्पलता प० ६१
 १२ आचारप्रदीप प० २३
 १३ संग्रहणीवृत्ति प० ३९
 १४ अर्थालंकार प० ३९
 १५ आराधनापताका प० ३६
 १६ पंचमाध्याय प० १८
 १७ कायस्थकुलालंकार प० ४
 १८ संथारापयन्ता प० ८
 १९ सूत्रप्रदीपिका प० ४
 २० बृहद्रत्नाकरवृत्ति प० ८
 २१ गुणरत्नसूत्र प० ३२
 २२ शीतोष्णवृत्ति प० ३७
 २३ वृद्धिरत्नाकर प० ९
 २४ सिद्धेहसमुच्चय प० २७
 २५ न्यायावतारटिप्पण प० २३
 २६ समस्यायहिमा प० १७
 २७ स्त्रीपञ्चवाला[वि]शेषाख्यापनवृत्ति प० ११
 २८ परमब्रह्मो[प]स्थापनस्थल प० ५
 २९ द्वितीयाध्याय प० २६
 ३० तृतीयाध्याय प० ३२
 ३१ लघुन्यायप्रशस्ति प० २८
 ३२ सकलकीर्तनो नाम प० १८
 ३३ पट्टाशिकावृत्ति प० ३०
 ३४ न्यायावतारसूत्र प० १५
 ३५ नैपथ्यटीका प० १६
 ३६ शीलोपदेशमालावृत्ति प० ५
 ३७ तत्त्वार्थवृत्तिताड्यं(प)त्रना प्रत १ पत्र

डाभडो ३५ मी.

- १ उपदेशमाला प० २७
 २ उपदेशमाला प० २
 ३ उपदेशमाला प० २५
 ४ उपदेशमाला प० २
 ५ उपदेशमाला प० ७

- ६ उपदेशमाला प० २२
 ७ उपदेशमाला प० २०
 ८ उपदेशमाला प० १९
 ९ उपदेशमाला प० १७
 १० उपदेशमाला प० २७
 ११ उपदेशमाला प० २५
 १२ उपदेशमाला प० ३६
 १३ उपदेशमाला प० ३८
 १४ उपदेशमाला प० २८
 १५ उपदेशमाला प० ३६
 १६ उपदेशमाला प० २१
 १७ उपदेशमाला प० १७
 १८ उपदेशमाला प० ११
 १९ उपदेशमाला प० ११
 २० उपदेशमाला प० २५
 २१ उपदेशमाला प० ३०
 २२ उपदेशमाला प० १९
 २३ क्षेत्रतमास प० ५
 २४ क्षेत्रतमास प० ६
 २५ क्षेत्रतमास प० १९
 २६ क्षेत्रतमास प० ८
 २७ क्षेत्रतमास प० २२.
 २८ उपदेशमाला प० १४
 २९ उपदेशमाला प० १६
 ३० क्षेत्रतमास प० ४
 ३१ संग्रहणीवृत्ति प० २१
 ३२ संग्रहणीवृत्ति प० ११
 ३३ संग्रहणीवृत्ति प० ११
 ३४ संग्रहणीवृत्ति प० १५
 ३५ भक्तामरटोका प० १२
 ३६ भक्तामरगाथ प० ८
 ३७ भक्तामरवालाबोध प० ९
 ३८ भक्तामरवालाबोध प० १५

- ३९ नवतत्त्व प० १३
 ४० नवतत्त्व प० ३३
 ४१ नवतत्त्व प० ८
 ४२ नवतत्त्व प० ७
 ४३ षट्त्रिंशिका प० ८
 ४४ चउत्तरण प० ७
 ४५ प्रवचनसारोद्धार प० ७
 ४६ प्रवचनसारोद्धार प० ७
 ४७ प्रवचनसारोद्धार प० ६८
 ४८ प्रवचनसारोद्धार प० ६९
 ४९ प्रवचनसारोद्धार प० ४९
 ५० प्रवचनसारोद्धार प० ४११
 ५१ नवतत्त्वबालावबोध प० ८
 ५२ नवतत्त्वचूर्णी प० ६
 ५३ भववनसारोद्धार प० ४७
 ५४ विपाकसूत्र प० १०
 ५५ क्षेत्रसमासचूर्णी प० १७
 ५६ लोकनाली प० ३
 ५७ क्षेत्रसमास प० ९
 ५८ जंबुद्वीपप्रकरण प० ९
 ५९ क्षेत्रसमास प० २२
 ६० भावसंग्रह प० ५७
 ६१ प्रत्याख्यानभाष्य प० ६
 ६२ क्षेत्रसमास प० ११
 ६३ अचि(ति)चार प० ५
 ६४ आराधना प० ३
 ६५ दशवैकालिक प० ११
 ६६ षट्त्रिंशिका प० १३
 ६७ कुशलाध्ययन प० १०
 ६८ उपदेशमाला प० ९
 ६९ कर्मग्रंथ प० ११
 ७० न[छि:]ठो कर्मग्रंथ प० ८
 ७१ पांचिनो कर्मग्रंथ प० ११

- ७२ भक्तामरबालावबोध प० ६
 ७३ कर्मग्रंथसंक्षेपबालावबोध प० ३०
 ७४ श्रावकादिनकृत्य प० १७
 ७५ क्षेत्रसमास प० ९
 ७६ आराधना प० ५
 ७७ निगोदविचार प० १६
 ७८ प्रशमरतिप्रकरण प० ११
 ७९ कल्याणमंदिरत्रिपाठ प० १२
 ८० कल्याणमंदिरपंचपाठ प० ५
 ८१ भक्तामरपंचपाटी प० ४
 ८२ समासविवरण प० ३
 ८३ महावीरस्तुत्यचूरी प० ६
 ८४ साधुप्रतिकमणसूत्रवृत्ति प० ११
 ८५ संस्कारकविधि प० ४
 ८६ भक्तामरपंचपाटी प० ८
 ८७ अजितशांतिस्तव प० ५
 ८८ शांतिरसभावना प० १४
 ८९ पिंडविशुद्धिप्रकरण प० ७
 ९० सत्तरिसयठाण प० ८
 ९१ आदिनाथदेशनोद्धार प० १३
 ९२ शीलोपदेशमाला प० १२९
 ९३ अतिचार साधुना प० ४
 ९४ शोभनस्तुति प० ५
 ९५ संग्रहणीसूत्र प० १५
 ९६ समयसार प० १३
 ९७ ऋषिमंडल प० ४
 ९८ पां(पिं)डविशुद्धि प० ८
 ९९ लघुचणायक(चाणक्य) प० ५
 १०० अतिचारपंचपाटी प० ७
 १०१ बारभावना प० ५
 १०२ षट्पंचाशिका प० ६
 १०३ वनस्पतिषट्सप्तति प० २
 १०४ पटयति(पथ्यती)आराधना प० ४

- १०५ क्षेत्रसमाप्त प० १०
 १०६ पाखिसूत्र प० ८
 १०७ पाखिसूत्र प० १०
 १०८ शीलोपदेशमाला प० ६
 १०९ श्रावकसमाचार प० ५
 ११० साधुप्रतिक्रमण प० ८
 १११ सप्ततायंत्रपताका प० ८
 ११२ मोटा संघषण प० ७८
 ११३ उदारणा प० ९
 ११४ नृहस्तनाकर प० ६
 ११५ तीर्थमाला प० १२
 ११६ सतिस्मरण प० १३
 ११७ प्रतीक्षादीक्षाकुंडलिका प० ९
 ११८ नवतत्त्ववालावबोध प० २८
 ११९ श्रावकमा अतिचार प० ७
 १२० सूर्यसहस्रनाम प० ५
 १२१ आराधना प० ३
 १२२ स्तुतिपत्र प० ३
 १२३ त्रिभुवनदीपिका प० ७
 १२४ पट्टिशतक प० ४
 १२५ अभि[त]सेतो प० ७
 १२६ प्रज्ञाख्यानभाष्य प० ६
 १२७ प्रश्नोत्तररत्न प० २
 १२८ जीवाभिगमविचार प० ६
 १२९ कल्याणमंदिर प० ४
 १३० नवोदयवृत्ति प० ५
 १३१ सिद्धदंडिका प० ४
 १३२ कुशलाणुभष्यपन प० ३
 १३३ पाखिसमाप्ता प० ३
 १३४ स्वाध्यायकुलक प० २
 १३५ कल्याणमंदिर प० ४
 १३६ भक्तामर प० ४
 १३७ चित्वाति पुत्राख्यान प० १८

- १३८ नवतत्त्व प० २
 १३९ ईर्ष्याकुलक प० २
 १४० साधुप्रतिक्रमण प० ३
 १४१ सतिस्मरण प० ३२
 १४२ सुभाषितानि प० ११
 १४३ लघुशोते प० ७
 १४४ सामोपटणी प० ५
 १४५ प्रवचनसारोद्धार प० ३
 १४६ भावारिवारणस्तवावचूरि प० २
 १४७ विवेकमंजरीप्रकरण प० ८
 १४८ शीलोपदेशमाला प० ८
 १४९ क्रियाकलाप प० ९
 १४९ दानकृत्य प० १३
 १५० साध्विचर प० ३
 १५१ श्रावकभंगप्रकरण प० २
 १५२ पाखिसूत्र प० ६
 १५३ जीवविचार प० २
 १५४ सु(स्तु)तयः प० ५
 १५५ अराधिमंडल प० ८
 १५६ ओघनिर्घुक्ति प० २३
 १५७ देवदत्त प० १३
 १५८ उपदेशकंदलीप्रकरण प० ३
 १५९ प्रतिष्ठाप्रज्ञा[ख्या]नानि प० ५
 १६० प्रज्ञाख्यानभाष्य प० ९
 १६१ दंडक प० ९
 १६२ समकित(सम्पत्त)भूमिदो प० ३८
 १६३ ओघनिर्घुक्ति प० २८
 १६४ नवतत्त्व प० ३
 १६५ अनेकांतवाद प० १७
 १६६ आराधना प० ५
 १६७ रसमंजरी प० १६
 १६८ शांतरस प० ८
 १६९ नवतत्त्व प० ३

- १७० लघुसंग्रहणी प० ४०
 १७१ उपदेशमालाट्याला प० १०६
 १७२ भाउरपञ्चखाण प० ९
 १७३ जीवविचार प० ४
 १७४ प्रतिक्रमणसूत्र प० ४
 १७५ भक्तामर प० ३
 १७६ इकवीस ठाणा प० ९
 १७७ नवतत्त्वपंचपाटी प० ९
 १७८ वेदितु श्रावकनु प० २
 १७९ शीलोपदेशमाला प० १५
 १८० सम्पत्त्वसिन्धो प० २
 १८१ एकवीस ठाणा प० ६
 १८२ शांतिस्तवृत्ति प० २१
 १८३ शोभनस्तुति प० २
 १८४ श्रावकश्राव(वि?)काराधना प० ९
 १८५ शत्रुंमयोद्धार प० १०
 १८६ शत्रुंजयस्तोत्र प० २
 १८७ उपदेशमाला प० २९
 १८८ जीवविचारत्रिपाटी प० २
 १८९ पूर्वविभक्ति प० १२
 १९० प्रशमरातिप्रकरण प० ७
 १९१ कल्याणमंदिर प० ७
 १९२ उपासकदशांगविवरण प० २५
 १९३ साधुप्रतिक्रमणवृत्ति प० २१
 १९४ चउशरण प० ८
 १९५ षष्टिशतक प० ९
 १९६ पिंडविशुद्धि प० ७
 १९७ क्षेत्रसमाप्त प० ५
 १९८ वसुधारा प० ८
 १९९ नवतत्त्ववृत्ति प० ४
 २०० शीलोपदेशमाला प० ६
 २०१ आजि(अजित?)संतोषदृढ(दृढ?)बंध
 प० १७
 २०२ दानादिविवाद प० ८

- २०३ तर्कभाषा प० २०
 २०४ जंबुद्वीपसंग्रहणी तथा क्षेत्र[स]माप्त
 प० ६
 २०५ विचारपत्र प० १७
 २०६ धर्मसंवाद प० ८
 २०७ दिवालीकल्प अष्ट स्वभावविचार प० १२
 २०८ शीलोपदेशमाला प० ५
 २०९ अ(अं?)चलमतस्थापन प० २७
 २१० पिंडविशुद्धि प० १३
 २११ प्रतिक्रमणगर्भहेतु प० २३
 २१२ भक्तामरात्रिपाठ प० ८
 २१३ रत्नाकर(वं?)दत्रि(स्त्रि?)पाठ प० ११
 २१४ साधुवंदना प० १०
 २१५ भाग्योदयहारिकथा प० १७
 २१६ आराधनापत्र प० ४
 २१७ साधुवंदना प० ५
 २१८ भोजप्रबंध प० १५
 २१९ धर्मदत्तकथा प० ११
 २२० तर्कभाषापत्र प० ५
 २२१ शत्रुंजयकल्प प० २
 २२२ प्रत्याख्यानभाष्य प० ६
 २२३ संशोधसिन्धो प० ५
 २२४ सिंदूरप्रकरण प० ८
 २२५ आहारपरीक्षा प० २
 २२६ क्षेत्रसमाप्त प० ८
 २२७ वैराग्यशनक प० ६
 २२८ शीलोपदेशमाला प० ८
 २२९ भावनाकुलक प० ५
 २३० वीतरागस्तोत्र प० ९
 २३१ शत्रुंजयकल्प प० ४
 २३२ साधुवंदना प० १६
 २३३ रत्नाकरप्रकरण प० ५८
 २३४ ब्रह्मपदार्थपत्र प० ६
 २३५ नवतत्त्वपंचपाटी प० ३

- २३६ अतिचार साधुना प० ३
 २३७ कायस्थितिविचार प० २
 २३८ श्राद्धविधिप्रकरण प० २९
 २३९ अनेकद्वारगच्छाबुटावा(व्या?)ख्या प० ८१
 २४० ऋषिमंडल प० ३
 २४१ प्रमाणमंजरी प० १२
 २४२ विवेकविलासवाचनबोध प० ३४
 २४३ भावनाकुलक प० ९
 २४४ जातकल्पवृत्त प० ६२
 २४५ संथारापयशो प० ९४
 २४६ तीर्थयात्रापस्तव प० १७
 २४७ प्रभुजाशकालावबोध प० ११
 हाभडो ३६ मो.
 १ हरिवल्लभकथा प० ९
 २ शूलपंचमीकथा प० ६
 ३ पष्ठाध्यायावचूरि प० ९
 ४ नेमिनाथवलाप्रबंध प० ४६
 ५ उपदेशमालाकथा प० ६५
 ६ सामायारी समाप्त प० २१
 ७ कालिकाचार्यकथा प० १२
 ८ ज्ञानसाधारणश्रवणपरि या(ध)र्मसारणु
 न्य (गुप्त)सारकथा प० १३
 ९ दमयंतीकथा प० ४३
 १० चित्रसेनपक्षावतीकथा प० २१
 ११ रूपसेनकथा प० २४
 १२ मलयसुंदरीकथा प० २२
 १३ धर्मदत्तकथा प० ११
 १४ कूर्मपुत्रकथा प० १२
 १५ एकादशीकथा प० १४
 १६ धनपतिश्रेष्ठिकथा प० १८
 १७ महीपालकथा प० ३७
 १८ सिंहासनव्रजिती प० ३८
 १९ कुं प्रजकथा प० ६

- २० रोहिणीकथा प० ४
 २१ कथासचय प० ३२
 २२ सहस(स्त्र)मल(स्त्र)कथा प० ९
 २३ एकादशीकथा प० ११
 २४ सुदृढकथा प० ४
 २५ सुंदरराजकथा प० १३
 २६ हरिचंद्रकथा प० ४२
 २७ विक्रमादित्यविक्रमसेनकथा प० ५
 २८ नर्मदासुंदरीकथा प० ८
 २९ मेघवाहनकथा प० २१
 ३० सभ्यक्तवोपरि आरामनंदकथा प० १४
 ३१ रत्नपात्रनृपकथा प० ८
 ३२ रत्नसेनकथापत्र प० २६
 ३३ धर्मदत्तकथा प० १३
 ३४ विक्रमादित्यपंचदंडच्छत्रबंधकथा प० ७
 ३५ जा(या)किनीधर्मसूत्र श्रीहरिभद्रसूरि-
 कृता कथा ८
 ३६ एकादशीकथा प० ४
 ३७ आरामशोभाकथा प० ११
 ३८ कथा छुटक प० ६
 ३९ रत्नशेखरकथा प० १८
 ४० कथाछा(नु) सचय प० ११
 ४१ गीतमपृच्छाकथा प० ६
 ४२ गुणमंजरीकथा प० ११
 ४३ पुष्पमालासीरुत(सुकुत?)कथा प० ६
 ४४ जिनकन्याणकस्तुति प० ७१
 ४५ भोजप्रबंध प० २५
 ४६ रत्नशेखरकथा प० २१
 ४७ चंपकमालाश्रेष्ठिकथा प० ३५
 ४८ पूजाष्टके अष्टमीपदीशकथा प० १६
 ४९ सिंहासनदात्रीसमी कथा प० ३
 ५० रोहिणीकथा प० २१
 ५१ अष्टमकारीपूजाकथा प० ९

- ५२ पुण्यविषये पुण्यपात (द!) राजकथा
 प० २४
 ५३ उपदेशमालाकथा प० २८
 ५४ श्रीपालनृपकथा प० ३५
 ५५ पञ्चात्तापसुरप्रियकथा प० ७
 ५६ कालिकाचार्यकथा प० ६
 ५७ सौभाग्यपंचमीकथा प० ८
 ५८ कथाओ छुटक प० ३५
 ५९ विक्रमादित्य(स्य)कथा प० २४
 ६० श्रीपालकथा प० २५
 ६१ विक्रमादित्यकथा प० २३
 ६२ सिंहासननक्षत्री प० ८
 ६३ धर्मबुद्धिपापबुद्धिकथा प० १८
 ६४ देवकुमारकथा प० १८
 ६५ नागसिरीकथा प० ८
 ६६ एकादशीकथा प० ३५
 ६७ सुसदकथा प०
 ६८ कथा छुटक विजयासिंहाविजयासेठा-
 णीकथा प० १५
 ६९ पंचसुप(सभि)तित्रणगुप्तिकथा प० ३४
 ७० बलभद्रनी कथा प० २६
 ७१ तीर्थपालानी कथा प० ९
 ७२ चित्रसेनपद्मावतीकथा प० ११
 ७३ चित्रसंभूल्यवपन प० १४
 ७४ सुसदकथा प० १२
 ७५ सौभाग्यपंचमीकथा प० ६
 ७६ अंजनासुंदरीकथा प० १४
 ७७ चंपकमालाकथा प० ३४
 ७८ विरं(वृं?)दकथा प० २८
 ७९ धरणीरगेन्द्र त. कालिकाचार्यकथा प०
 १३
 ८० छुटी कथा प० ११
 ८१ अनापुत्रकथा प० १८
 ८२ धर्म(गिन्द)कथा प० ७

- ८३ श्रीपालकथा प० ३०
 ८४ धर्मपरीक्षाकथा प० १०
 ८५ एकादशीकथा प० ४
 ८६ अनंतकीर्तिकथा प० ७
 ८७ चतुःपूर्वाकथा प० १०
 ८८ सुसदकथा प० १५
 ८९ प्रत्येकबुद्धकथा प० १२
 ९० पंचपवी(वीं?)कथा प० २३
 ९१ देवराजवज्रराज प० २४
 ९२ श्रीपालकथा प० २२
 ९३ शुकुरामकथा प० ८
 ९४ आरामशोभाकथा प० ६
 ९५ धर्ममाहात्म्ये धर्मबुद्धिमन्त्रीश्वरकथा प० ४
 ९६ रोहिणीकथा प० ४
 ९७ हंसवृत्तकथा प० १४
 ९८ गमपाठ प० ५
 ९९ हंसराजवज्रराजकथा प० १३
 १०० अंतरकथा प० ४२
 १०१ सुखसतिथिकथा प० ५०
 १०२ आरामशोभाकथा प० ३८
 १०३ चित्रसेनपद्मावतीकथा प० १५
 १०४ दमयंतीकथा प० २१
 १०५ अंतरकथासंग्रह प० ३७
 १०६ दमयंतीकथा प० ५१
 १०७ शीलोपदेशमालाकथा प० २३
 १०८ अंतरकथासंग्रह प० ३८
 १०९ धर्मपरीक्षाकथा प० २०
 ११० विविधतीर्थकल्पकथा प० ७१
 १११ वस्तुपालकथा प० ३०
 ११२ उत्तमराजकथा प० ३३
 ११३ महानलमलयासुंदरीकथा प० २६
 ११४ मेघनाटनृपकथा प० १३
 ११५ अघटकुमारकथा प० ५

- ११६ जितशत्रुकथा प० ६
 ११७ अष्टादश कथा प० २२
 ११८ भीमसेनकुमारकथा प० ५
 ११९ रोहिणीकथा प० १२
 १२० श्रीपालकथा प० ३५
 १२१ धर्मबुद्धिमंत्रिकथा प० ९
 १२२ स्मरनेत्रकथा प० १२४
 १२३ नागकेतुकथा प० २०
 १२४ धर्मबुद्धिमंत्रिकथा प० ६
 १२५ धनदेवधनदत्तकथा प० ६
 १२७ मंगलकलशकथा प० ७
 १२८ सिद्धदत्तकथा प० ३
 १२९ चित्रसेनपद्मावतीकथा प० ९
 १३० प्रदेशिराजकथा प० ६
 १३१ आरामशोभाकथा प० ९
 १३२ शुभसंख्या प० ४
 १३३ महाशालकथा प० ८
 १३४ हरिहरसंवाद प० ७
 १३५ कालिकाचार्यकथा प० ८
 १३६ कोमादे(कौमुदी?)कथा प० २६
 १३७ पंचमाक्षपाने नीतिशास्त्रकथा प० २२

१३८ वीरांगदकथा प० १६

डामडो ३७ मो.

- १ कर्पूरमंजरीचोपाई प० ९
 २ विह्वलविलासचोपाई प० १७
 ३ सिद्धचक्रश्रीपालरास प० १०
 ४ गीतमदीपालिकापत्र प० ३
 ५ परिदमणकथाचोपाई प० १८
 ६ राजलुठारमास प० ७
 ७ मुदर्शनश्रेष्ठिरास प० १५
 ८ वरदत्तगुणमंजरी प० २७
 ९ रुक्मपक्षीशुक्लपक्षीरास प० १८

- १० रूपचंदरास प० १२१
 ११ रूपचंदरास प० १५६
 १२ द्रौपदीचोपाई प० ३५
 १३ अजापुत्रचोपाई प० १७
 १४ अजापुत्ररास प० ३२
 १५ सतक्षेत्ररास प० ५
 १६ गीतमपृच्छाचोपाई प० ७
 १७ जंबूस्वामिरास प० ७
 १८ जंबूस्वामिचोपाई प० ११
 १९ मृगांकलेखारास प० १८
 २० रात्रिभोजनपरिहाररास प० ८
 २१ लदापिराजचोपाई प० १२
 २२ शालिभद्रधनाचोपाई प० ९
 २३ प्रदेशिराजरास प० ८
 २४ छत्रीसमध्ययनभास(भाष्य) प० २१
 २५ मच्छोदररास प० ७
 २६ पंचभावनारास प० ६
 २७ श्रेणिकारास प० १६
 २८ जिनरक्षितजिनपालिक(त?) प० ६
 २९ धुलिभद्रनवरसो प० ५
 ३० इक्षुरास प० ५
 ३१ नंदिसूत्रचोपाई प० ८
 ३२ धुलिभद्ररास प० ७
 ३३ कलावतीरास प० ८
 ३४ सीय(शीत?)लरास प० १८
 ३५ मृगांकरास प० ३१
 ३६ ऋषिदत्तारास प० २४
 ३७ नलदमयंतीरास प० २६
 ३८ शंकजलरास प० ५
 ३९ जंबूस्वामिरास प० ५
 ४० द्रव्यगुणपर्यायरास प० २२
 ४१ रात्रिभोजनपरिहाररास प० १२
 ४२ कदवन्नासानो रास प० १४

- २८ कर्पूरग्रंथ प० ४७
 २९ छत्रावणीयाऽध्ययन प० ६
 ३० चउसरण त. जीवविचार प० ८
 ३१ नरयभिभतीद्वितीयोपदेश प० २
 ३२ सिद्धांत लुटक प० ३३
 ३३ नयतत्व प० २
 ३४ विचारसीतरी प० ९
 ३५ पाखीसूत्र प० ५
 ३६ सुसदकथा प० ११
 ३७ बालव्रत प० २
 ३८ चंपकश्रेष्ठिकथा प० १६
 ३९ रह(अर्हन्)नेम्यध्ययन प० १०
 ४० हैमव्याकरण प० ३
 ४१ प्रवचनसारोद्धारसूत्र प० १०
 ४२ उपदेशरत्नकोश प० २
 ४३ देशनाशतक प० २१
 ४४ प्रवचनसारोद्धार प० १०
 ४५ जीवसमाप्तप्रकरण प० ६
 ४६ प्रवचनसारोद्धार प० ६६
 ४७ संयारापयन्त्रो प० १०
 ४८ आरामशोभाकथानक प० ६
 ४९ उपदेशमाला प० २६
 ५० देवकुमारकथा प० ११
 ५१ सूर्यप्रज्ञप्ति प० ९५
 ५२ प्रवचनसारोद्धार प० ६७
 ५३ नवमांगप्रदेशीविवरण प० ७
 ५४ शंकराचार्यरुतआत्मप्रबोध प० १७
 ५५ प्रवचनसारोद्धार प० ४७
 ५६ पहीलुपणदेवी प० १५
 ५७ रसवतीस्तोत्र प० ८
 ५८ पडशाता(शीति) प० ७
 ५९ पां(पि)डवी(वि)शुद्धा(दि) प० ३
 ६० व्याकरणशब्द प० १५

- ६१ मौनिकादशीकथा प० ४
 ६२ प्रक्रमसूत्र प० ५४
 ६३ उपदेशरत्नकोश प० ९
 ६४ वासवदत्ता नाम महाकथा प० १०
 ६५ महानिशीथसूत्र प० २६६
 ६६ वसुभूतिवसुमित्रकथा प० २१
 ६७ प्रवचनसारोद्धार प० ६२
 ६८ स्तोत्र प० ४
 ६९ उपदेशरत्नकोश प० २
 ७० जीवविचारटवो प० ४
 ७१ चउसरण प० ३
 ७२ विजयचंदकेवलिकथा प० २२
 ७३ संवोधसीतरी प० ३
 ७४ कल्पग्रंथोनवेपणीय प० ५
 डाभडो ३९ मो.
 १ आवश्यकसूत्र अधुर्ह प० १९०
 २ पडावश्यकसूत्र अधुर्ह प० ४०
 ३ कल्पसूत्र अंतरवाचनो प० ७२
 ४ वा(ठा?)णंगयंतलखतां अधुरी प० २०८
 ५ शब्दोहवपदार्थ आद्यपत्र नथी प० ५५
 ६ कल्पसूत्र प० ११८
 ७ ज्ञाताधर्मकथा प० १३५
 ८ ज्ञाता आद्यपत्र २८ नथी प० १३४
 ९ ज्ञातासूत्र पत्र १० नथी प० ११५
 १० उपासमदे(कद)शांग आद्यपत्र ३ नथी प० ८०
 ११ बारसैं अंतपत्र २ नथी प० ८७
 १२ बारसा लुटक प० ११
 १३ कल्पसूत्र अधुर्ह प० ६६
 १४ पट्टावली लुटक प० १३
 १५ ऋषिमंडलप्रकरण प० १५
 १६ चंपूकथा प० ४९
 १७ शांतिनाथचरित्र बीजायी पांचमासुधा नथी प० ११३

- २० हेमचंद्रकृतदशमपाद प० १६
 २१ धर्मविलास प० ४८
 २२ आदिनाथदर्शनोद्धार प० ३४
 २३ कामदेवचरित्र प० २५
 २४ व्याकरण जैनकृत प० ३१
 २५ उपदेशमालाचूरी प० २०
 २६ सतिस्मरण प० ७
 २७ चैत्रपल्लाही प० ९
 २८ उपासकसूत्र प० २१
 २९ प्रवचनसारोद्धार प० ५४
 ३० समवायटीका प० ११३
 ३१ हेमचंद्रधातुपाठ प० ५
 ३२ पट्टशक्तिकाप्रकरण प० ६७
 ३३ अंबडद्वात्रिंशिका प० ३४
 ३४ वाग्भूति प० ५
 ३५ श्रेणिकमहाराजचोपाई प० १३
 ३६ ६३ शलाकापुरुषगार्भितस्तोत्र प० ५
 ३७ मल्लिकजुद्धचरित्र प० १५
 ३८ कुरगड्ड(?)अधिरास प० २२
 ३९ चंडसरणाचूरी प० २३
 ४० नारचंद्रचरित्र प० ९
 ४१ प्रक्रियाकौमुदी प० १२९
 ४२ सीतारास प० १९
 ४३ पालीसूत्र प० ११
 ४४ श्रीपालग्रंथ प० २८
 ४५ परमात्मप्रकाश प० २०१
 ४६ द्वितीयाध्यायप्रथमपाद प० ९
 ४७ चतुर्दशमहासप्तविचार प० १४
 ४८ द्वादशमप्रकाश प्रथमप्रकाश प० ९
 ४९ चतुर्थीध्याय प० ११
 ५० भवनदोषिका प० ८
 ५१ नेमिनाथविशाले प० १२
 ५२ चतुर्थीध्यायचतुर्थपाद प० २१

- ५३ चतुर्थीध्यायः प० १६
 ५४ चतुर्थीध्यायचतुर्थपाद प० ६
 ५५ धातवः प० ५
 ५६ मलयगिरिशठसप्तसातव्य प० २
 ५७ नेमिनाथस्तवन प० २
 ५८ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
 ५९ रूपावली प० १०
 ६० प्रक्रियाकौमुदी प० २४
 ६१ कलाकथा प० १५
 ६२ उत्तरामकृतिपु कर्मस्कंधाऽल्पबहुत्व प० ४
 ६३ क्षितिभरतसमवाहृदंड प० ५
 ६४ शतकावली प० ८
 ६५ बीवा(विवाह?)पडल प० १३
 ६६ पृथ्वीराजवेल्यालावजोध प० ६१
 ६७ नमस्कारस्त[व]गृत्ति प० ६
 ६८ आरंभसिद्धि प० १४३
 ६९ ज्योतिषरत्नमाला प० १०
 ७० आरंभसिद्धि प० ९
 ७१ जन्मसमृद्धियाति(ज्योति ?)शास्त्र अष्ट-
 मकलाल प० ७
 ७२ ज्योतिषशास्त्र प० २०
 ७३ शीलोपस्तायामंदनावतीकथा प० ११
 ७४ महानिशीर्षातर्गताधिकार प० ११
 ७५ बृहद्र(वृत्तर?)नाकरंछंदःशास्त्र प० ३
 ७६ श्रीभगवद्देवकृतपार्श्वजिनस्तोत्र प० ३

लाभहो ४२ गो.

- १ आनंदभ्रावकनी संपिनी प० १८
 २ मलयसुंदरीना चरित्रनी आद्यपत्रविना
 प० ३२
 ३ नंदिशेठनी कथा प० २५
 ४ उदयनरामक्राप्तिनी प० ४
 ५ वीरपानकना रासनी प० १५०
 ६ आदिनाथदर्शनोद्धार प० ४९

- ११ चतुर्विंशतिजिनस्तोत्र प० ४
 १२ द्वितीयपाद प० २८
 १३ ओद्यनिर्धुक्ति प० १२
 १४ अंतगढ प० २४
 १५ दशमपर्वन् प० १०८
 १६ बंधनपरी प० ३९
 १७ कर्मविपाक प० ५६
 १८ जिनस्तव प० १४
 १९ अष्टांगनी र्वेता(वृत्ति) प० ४
 २० गणितप्रक्रिया प० ७
 २१ उपदेशमाला प० ६१.
 २२ मुगढांग प० ८६
 २३ देवैश्वर्यलक्षण प० ११
 २४ मुनिपतिचरित्र प० १८
 २५ उपदेशमाला प० १५८
 २६ आवश्यकावचूरी प० ११०
 २७ धातुपाठ हैमी प० ८४
 २८ संयोगप्यारी प० १३१
 २९ हंसवच्छरुपा प० १६
 ३० तत्त्वार्थ प० ७३
 ३१ उपदेशमाला प० २७
 ३२ पञ्चलाणनिर्धुक्ति प० ५३
 ३३ महीपालकथा प० २०
 ३४ नंदिस्त्र प० ३०
 ३५ साधी प० १२
 ३६ दर्शन पद् प० ४८
 ३७ मदनरेहो महा[ह]स्ती प० १०
 ३८ कर्मना वृत्ति प० १४
 ३९ कर्मपदटी प० १८३
 ४० कुमारपालप्रबंध प० ५०
 ४१ महीपत प० २०
 ४२ सम्पन्न प० २५
 ४३ प्रबंधकोश प० ५८

- ४४ त्रिविधगोष्ठी प० १२
 ४५ लिगानुशासन प० ३
 ४६ तीक्ष्णतया प० ७
 ४७ पिंडविज्ञाद्धि प० ९
 ४८ विक्रमदेवचरित्र प० २२
 ४९ लिगानुशासन प० १९
 ५० बाग्विलास प० ६७
 ५१ धनदग्नेष्ठी प० ३३
 ५२ स्त्रीणां वस्त्रपर्वन् प०
 ५३ ऋषभदेवस्तोत्र प० २
 ५४ क्षेत्रसमास प० ३४
 ५५ प्रवचनपरिक्षा प० ४१५
 ५६ द्वीपदीक्षापार्श्व प० २७
 ५७ नयानंदपंचमविलास प० ६९

ढाभढो ४४ मो.

- १ आरामशोभा प० १०
 २ नीतिविचार प० ३
 ३ लघुज्ञाति प०
 ४ संग्र १९ मो प० ३२
 ५ जिरावलीस्तवन प० ९
 ६ संधिसूत्र प० १५
 ७ आवश्यकप्रथमपौटिका प० २९
 ८ उपदेशमाला प० २१
 ९ क्रियाकलत्र प० ५१
 १० चतुर्विंशतिस्तवाध्यापनिर्धुक्ति प० ५५
 ११ आचारंगप्रथमपौटिका प० ८२
 १२ नाममाला प० ३२
 १३ नाममालावोजक प० ५
 १४ लिगानुशासन प० ५
 १५ आचारनिर्धुक्ति प० ४
 १६ परित्तिष्ठपर्वन् प० २२
 १७ आरंभानिद्विबार्तिक प० ११६
 १८ आवश्यकविधि प० ४०

- १९ उपदेशमाला प० २१
 २० क्षेत्रसमाप्त प० १३
 २१ उपदेशमाला प० २४
 २२ उपदेशमाला प० १४
 २३ स्तंभनकायनेतपार्थजिनस्तवन प० १४
 २४ पडांकमण प० १
 २५ व्याकरण प० १२
 २६ जंबुद्वीपपन्नत्ती प० १०४
 २७ आवश्यक्कचूर्णी प० ४४६
 २८ प्रबंधचतुर्विधिका प० १२४
 २९ मुनिस्तवन प० ७
 ३० गवभाषना श्रुतक प० २५
 ३१ जीवाभिगम प० १८१
 ३२ नवतत्व प० ९
 ३३ मर्तृद्विरवैराग्य प० ११
 ३४ व्याकरणशब्द प० २०
 ३५ जीवाभिगमवृत्ति प० २५६
 ३६ सीतेरितयठाशुं प० ३१
 ३७ उपदेश प० १८
 ३८ सिद्धचक्रमाहात्म्य प० १३
 ३९ समगदित्य प० १०४
 ४० कालीदासवृत्त प० ५४
 ४१ उपदेशमाला प० २८
 ४२ उपदेशमाला प० २५
 ४३ आवश्यकानुयोग प० ९४
 ४४ निजपंचद प० ३१
 ४५ क्षेत्रसमाप्तधर्मसंपकरण. प० २४

ताम्रदो ४५ मो.

- १ व्याकरण हेमाचार्य प० ११
 २ व्याकरण सारसप्त प० ६१
 ३ व्याकरणद्वंद्वी प्राशनटीका प० ७१

- ४ खरतरमतनारूपम(निरूपण)शास्त्र प० ६७
 ५ द्विराशित्रिराशिमतशास्त्र प० २१
 ६ चारप्रत्येकजुद्धचौपाई प० ३१
 ७ सम्पत्तबकौमुदी प० १०१
 ८ स्तवन तथा कुलक प० ३६
 ९ विभक्तिव्याकरण प० ८९
 १० व्याकरणशब्दधातुपाठ प० ४०
 ११ दशवैकाली(लिक) प० ६
 १२ प्रतिक्रमणार्थ प० ८
 १३ नवतत्वविवरण प० ९
 १४ शीलतरंगिणी प० १०४
 १५ व्याकरण हेमाचार्यकृत प० २७
 १६ अनेकार्थ प० ११
 १७ कर्मसिंहसंघपत्तीनी रास प० १२
 १८ कल्पांतरव्याख्या प० ११
 १९ सप्तविभक्ति प० ६
 २० सारसप्तवृत्ति प० १२
 २१ भाष्यविवरण प० ६
 २२ वर्गतराजुलसर्ग प० ४२
 २३ प्रश्नोद्धार प० १७
 २४ न्यायमंजूषा प० ३३
 २५ कौमुदीप्राक्तिया प० ४७
 २६ व्याकरण प० ४१
 २७ अलंकारग्रंथ प० २१
 २८ शब्दानुशासन प० ५
 २९ सौभाग्यपंचमस्तोत्र प० ५
 ३० पटपंचाशद्वृत्ति प्रथमपत्रविना प० १
 ३१ अष्टमवमाताउधेत(?) प० ३
 ३२ छुटा बोळ प० २
 ३३ दृष्टांतरनाकर प० २४
 ३४ ज्ञानिभद्रचौपाई प० १३
 ३५ क्षेत्रसमाप्त प० २१
 ३६ स्तवन प० १६

डाभडो ४६ मो.

- १ वृत्तिनी हाल प० २६७
 - २ लघुवृत्तिनी हाल प० २४७
 - ३ अनुचरीनी हाल प० ३६
 - ४ सुत्तरनी हाल प० ८१
 - ५ टवानी हाल प० ४६
 - ६ कथावोनी हाल प० ३५
 - ७ सूत्रनी हाल प० ५१
 - ८ वृत्तिनी हाल प० ६९
 - ९ सूत्रनी वृत्तिनी प० ७७
 - १० ऋषिमंडलनी वृत्ति दशविकालिकनी
प० ४ प० ४
 - ११ हालपत्र प० १६
 - १२ हालपत्र प० ६७
 - १३ हालपत्र प० २३
 - १४ हालपत्र प० ३२
 - १५ सुगडांगना नालावबोध प० २७७
 - १६ सार्धतपुन (सारस्वत पुंजराजी) प०
१३०
 - १७ मट्टहलायुधरानमालानेकार्थ प० ४१
 - १८ व्यवहारवृत्तिनी प० १८७
 - १९ उपदेशमालानी अवचूरी प० २८
 - २० हेमाचार्यजीकृत अन(न्य!)दर्शनवाद-
विवाद प० ७०
 - २१ आवश्यकनिर्युक्ति प० १०१
 - २२ वितामणिनाममाला प० ४९
 - २३ पञ्चखणनिर्युक्ति प० ५८
 - २४ सुगडांगदीपिकानी ११ पत्रनयी प०
१४८
 - २५ क्षेत्रमासमालावबोध प० १७
- डाभडो ४७ मो.
- १ नोमितारवृत्ति प० ४
 - २ काव्यकल्पलता प० १३८

- ३ शीलमाहात्म्यकुलध्वजकथा प० १४३
- ४ वाग्मटालकार प० १२
- ५ महाखंडन प० ८
- ६ कुमारसेनवंतरीपाठ प० ४०
- ७ भक्तामरावचूरी प० १९
- ८ विद्वद्भूषणकाव्यसूत्र प० ३८
- ९ काव्यप्रकाश प० ३१२
- १० व्याकरण प० १९
- ११ भक्तामरस्तोत्रसुखबोधटीका प० ७
- १२ भक्तामरत्रिपाठ प० २
- १३ नैपधटीका प० ७७
- १४ तद्धितप्रक्रिया प० ४१
- १५ नैपधनी शेपीटीकासर्ग प० ७६
- १६ नैपधनी शेपीटीकासर्ग प० ८३
- १७ नैपधनीटीका शेपी प० ६६
- १८ नैपधसर्गनी टीका प० ५२
- १९ परिशिष्टपर्वन् प० ४१
- २० वजाल[य]छाया प० ६७
- २१ एवंस(प?)शेसावाचकाः प० १०
- २२ जिनशतक प० २०
- २३ अनव्यर्थिदीपनक प० २८
- २४ नलोदयकाव्यचतुर्थ प० ९
- २५ नवतत्वलोका प० ७
- २६ रघुवंश प० २७
- २७ मेघदूतमहाकाव्य प० ११
- २८ पुंजराजीटीका प० ४३
- २९ चादीश्वरादि प० ६
- ३० भीमसेनधातुगण प० ९
- ३१ पटप्रस्तुती(शक्ति!)का प० १५
- ३२ प्रमाणमंजरी प० २७
- ३३ काव्यदीपिका प० १८
- ३४ व्याकरण प० २४
- ३५ महाविनीशीयसमुच्चय प० ३२

- ३६ मेघदूतकाव्य प० ११
 ३७ किरातावर्जनीय प० ५
 ३८ नवशतक प० १२
 ३९ प्रमाणमंजरी प० १३
 ४० शेषसंग्रहवृत्ति प० ३२
 ४१ सारस्वतप्रक्रिया प० ३९
 ४२ समासोदाहरण प० ५
 ४३ सुखबोधिका प० १३४
 ४४ काव्यप्रकाश प० ५
 ४५ लिंगानुशासन प० ६
 ४६ काशिकावृत्ति प० ७९
 ४७ शब्दानुशासन प० २५
 ४८ मुग्धबोध प० १८
 ४९ लिंगसंग्रह प० १२
 ५० लिंगसंग्रह प० ६
 ५१ प्रमाणमंजरी प० ७
 ५२ कावेप्रशस्ति* प० ३७
 ५३ दीपिका चंद्रार्क प० १२
 ५४ पादानन(दाव)चूरी प० ४०
 ५५ प्रमेयरत्नकोश प० ४२
 ५६ शब्दार्पणवचूरी प० ५
 ५७ न्यायसंग्रह प० ३
 ५८ सारस्वत प० २३
 ५९ स्यादिसमुच्चय प० ५
 ६० काशिकाव्याकरण प० ५४
 ६१ तिलकसंज्ञा प० ३५
 ६२ धातुपाठ प० ४
 ६३ कियारत्नसमुच्चय प० ६
 ६४ कियकलाप प० ८
 ६५ कुमारसंभर प० २२
 ६६ बाग्भटालंकार प० ४
 ६७ निघंट प० १
 ६८ रुद्रतमक्रिया प० ५

- ६९ भावनाप्रकरण प० ९
 ७० शब्दानुशासन प० ५
 ७१ सुभाषितानि प० ९
 ७२ भूतपयना प० ६
 ७३ बृहद्भक्तारवचूरी प० ७
 ७४ सिंहासनवर्जनीय प० २३
 ७५ कृतक्रिया(कृतप्रक्रिया) प० १२
 ७६ मलयसुंदरीटीका प० १५
 ७७ खंडमशस्ति प० ६
 ७८ इंद्रियपराक्षयशतक प० ७
 ७९ पर्यताराधना प० ५
 ८० वीतरागस्तोत्र प० ८
 ८१ कातंत्रनीभूमभवचूरी प० ८
 ८२ स्वरोदय प० १
 ८३ सप्तपदार्थ प० १०
 ८४ इत्यनुच्छेदफल प० ७
 ८५ कथसूत्र प० १२
 ८६ कारिका प० ३
 ८७ शेष सर्वत्र पुल्लिगवत्* प० ७
 डाभडो ४८ मो.
 १ पार्श्वनाथचरित्र प० १३०
 २ आराधना प० ५
 ३ श्रीचंद्रकेवालिचरित्र प० ५३
 ४ सुसदचरित्र प० १४
 ५ मृगावतीचरित्र प० २१
 ६ कुमारपालचरित्र प० ३६
 ७ त्रैलोक्यसलखपुरुषचरित्र प० १६७
 ८ वस्तुपालचरित्र प० १०९
 ९ शालिभद्रचरित्र प० ३६
 १० चंद्रप्रभचरित्र प० ६७
 ११ पुष्कमालाचरित्रवालावबोध प० १३८
 १२ विक्रमचरित्र प० ५६
 १३ प्रद्युम्नचरित्र प० ९४

*These are two of the many instances in these lists in which the last words in Ms. are put down as the title of the work. कावेप्रशस्ति is here put in for सुरेयात्सव.

- १४ आदिनाथचरित्र प० ७६
 १५ श्रीपालचरित्र प० ३३
 १६ कुमारपालचरित्र प० १९
 १७ मुनिपतिचरित्र प० २७
 १८ मुनिपतिचरित्र प० १९
 १९ मुनिपतिचरित्र प० २३
 २० शालिभद्रचरित्र प० १७
 २१ अंबडचरित्र प० २६
 २२ प्रभावकचरित्र प० १४१
 २३ अगडदत्तचरित्र प० ३६
 २४ रूपसेनचरित्र प० २३
 २५ धूर्तचरित्र प० १९
 २६ श्रेणिकचरित्र प० ११
 २७ भोजचरित्र प० ९१
 २८ पूजाष्टक प० १६
 २९ दमपंतीचरित्र प० ४९
 ३० श्रीपालचरित्र प० ३५
 ३१ धनचरित्र प० २३
 ३२ प्रद्युम्नचरित्रचतुर्दशार्ग प० १०७
 ३३ सुरप्रियकेवलचरित्र प० १२
 ३४ मुनिपतिचरित्र प० १९
 ३५ रूपसेनचरित्र प० ५४
 ३६ अन्ननासुंदरीचरित्र प० ४
 ३७ कुमारपालप्रबंध प० ९१
 ३८ पंचदंडप्रबंध प० ६
 ३९ श्रीपालचरित्र प० ११
 ४० महीपालचरित्र प० ५३
 ४१ परहेतुतमोभास्कर प० १५
 ४२ शांतिनाथचरित्र प० १८३
 ४३ पांडवचरित्र प० १९३
 ४४ जावडभावडचरित्र प० १४
 ४५ मनोयोगपंचोद्देशारिच्छेद प० ३६
 ४६ शांतिनाथचरित्र प० ११०

- ४७ वासुपूज्यचरित्र प० १२६
 ४८ जंबुचरित्र प० १६
 ४९ मुनिपतिचरित्र प० १५
 ५० धनचरित्र प० २०
 ५१ हरिभद्रसुरप्रबंध प० १२
 ५२ यज्ञापुत्रप्रबंध प० ११
 ५३ महीपालचरित्र प० ६९
 ५४ मुनिपतिचरित्र प० १५
 ५५ दमपंतीचरित्र प० ३२
 ५६ सप्तपदी प० ४२
 ५७ पञ्चाक्षानमंथ प० १३१

डाभडो ४९ मो.

- १ काविकल्पद्रुम प० १६
 २ काव्यकल्पलता प० ५९
 ३ वाग्भटालंकार प० २०
 ४ ज्ञापसार तृतीयपरिच्छेद प० १४
 ५ क्रियाकल्प प० ४६
 ६ वाग्भटालंकार प० १६
 ७ वाग्भटालंकार प० १६
 ८ पौडकोदाहरणव्याख्या प० १९
 ९ वाग्भटालंकार प० ६
 १० अष्टोत्तरीवृत्ति प० १२
 ११ काव्यकल्पलतावृत्ति प० ४७
 १२ सारस्वतधातुपाठ प० ४
 १३ सारस्वतपुंजाजी प० २७
 १४ पाटिशतक प० २७
 १५ शब्दसंचय प० ८
 १६ तर्कपरिभाषा प० २६
 १७ सारस्वततादितमाक्रिया प० ३१
 १८ सारस्वतपंचसंधि प० ५
 १९ तर्कपरिभाषा प० १६
 २० स्याद्वादमंजरी प० ५३
 २१ अलंकार प० १५

- २२ वाग्भटालंकार प० ४
 २३ कविकल्पद्रुम प० ७
 २४ सारस्वत प० ७४
 २५ कुमारसंभव प० ६२
 २६ तर्कभास (षा) प० ६२
 २७ वाग्भटालंकार प० १
 २८ क्रियारत्नसमुच्चय प० १०७
 २९ नैषधटीका प० ३२
 ३० रत्नाकरावतारी टीका प० ८८
 ३१ सारस्वतदीपिका प० ८९
 ३२ चंद्रकीर्ति प० १८
 ३३ चंद्रकीर्तिवृत्ति प० १०४
 ३४ तर्कपारिभाषा प० ३४
 ३५ प्रक्रियाकौमुदी प० ४४
 ३६ किरात प० ६१
 ३७ कथारत्नाकरग्रंथ प० १६६
 ३८ कृतप्रक्रिया प० २४
 ३९ न्यायसारवृत्ति प० ५३
 ४० विषमपदपूजिका प० ३
 ४१ कारिकाटीका प० २०९
 ४२ तर्कभाषाभाष्य प० १८
 ४३ न्यायमंजूषा प० ५४
 ४४ जातिविवृति प० ५
 ४५ तर्कभाषा प० १९
 ४६ युक्ति प० ९
 ४७ तर्कभाषा प० २०
 ४८ मुग्धबोध प० ६
 ४९ आरंभसिद्धि प० २२
 ५० व्या(आख्या)तप्रक्रिया प० ४०
 ५१ आरंभसिद्धि प० ८९
 ५२ व्याकरण प० ७
 ५३ पंचमपादोद्धृतसूत्रवृत्ति प० ५३
 ५४ तर्कभाषा प० २६

- ५५ नैषधनी टीका सर्ग प० ४६४
 ५६ ताद्वैतप्रक्रिया प० १८
 ५७ सारस्वत प० ७
 ५८ कृतप्रक्रिया प० १४४
 ५९ सारस्वत प० २१
 ६० विद्वन्मकरंदकर्प प० ४२
 ६१ ललितावेस्तरा नाम चैमवंदनवृत्ति प० ५८
 ६२ चैत्यवंदनकुलकवृत्ति प० ७४
 ६३ काव्यकामधेनुधातुवृत्ति प० २२
 ६४ विक्रमादित्यप्रचंडछत्रबंध प० १०
 ६५ विक्रमादित्यप्रचंडप्र(छत्र)बंध प० ४९
 ६६ जितकल्पवृत्ति प० १०
 ६७ भक्तामरवृत्ति प० ४३
 ६८ काव्यकल्पलताकाव्यशिक्षावृत्ति प० ५९
 ६९ एकाक्षरी नाममाला प० २
 ७० खंडप्रशस्तिमहाकवितानी प० ७
 ७१ सप्तपदार्थटीका प० ३८
 ७२ उपदेशपद प० ५०
 डामडो ५० मो.
 १ ऋषिमंडल प० १९
 २ ऋषिमंडल प० १४
 ३ ऋषिमंडल प० १४
 ४ ऋषिमंडल प० १३
 ५ ऋषिमंडल प० २२
 ६ जीवविचार प० ९
 ७ पिंडविशुद्धिदीपिका प० ६
 ८ पिंडविशुद्धि प० ८
 ९ आयुषपञ्चखाण प० १६
 १० तंगीआमध्यपन प० ५
 ११ साधुदिनकृत्य प० १४
 १२ नुं(!)णावली प० ३७

- १३ विचार प० ३३
 १४ क्रियासमुच्चय प० ५०
 १५ संमीतरत्नावली प० १६
 १६ वयसांती प० ५
 १७ ऋषिमंडल प० ११
 १८ सिंदूरप्रकरण प० १४
 १९ वैराग्यशतक प० ७
 २० स्यादिसमुच्चय प० ४
 २१ चतुःप्रकाश प० १२
 २२ चैत्यवंदनभाष्य प० ७
 २३ कल्याणमंदिर प० ४
 २४ देशनाशतक प० ५
 २५ अलोचनानी शिबि प० ६
 २६ पिंडविशुद्धि प० १०
 २७ भित्तापिणी प० १४
 २८ आदिनाथदेशनोद्धार प० १५
 २९ साधुवंदना प० १०
 ३० जीवविचार प० ३
 ३१ ज्ञाताध्ययन प० २
 ३२ प्रमाणमंजरी प० ९
 ३३ दंडकबोल प० १६
 ३४ वाच्यप्रकाश प० ७
 ३५ सर्वज्ञशतक प० २
 ३६ साधुवंदना प० ८
 ३७ महाभयहरस्तोत्र प० २
 ३८ वैराग्यशतक प० ६
 ३९ नोकारमालावन्धो प० १३
 ४० महाभयहरस्तोत्र प० २
 ४१ अजितशान्ति प० ३
 ४२ इक्ष्वाकुरनाममाला प० २
 ४३ साधुदिनकर (कल) प० १३
 ४४ जयतीहु[य]ागवचूरी प० ६
 ४५ पिंडनिर्गुक्ति प० ६

- ४६ चउत्तरण प० ५
 ४७ गुरुस्थापना प० ४
 ४८ क्षेत्रसमाप्त प० १२
 ४९ स्तोत्र प० ६
 ५० मुग्धबोधनामोक्ति प० ७
 ५१ नाममाला प० ७
 ५२ नमीउपनी टीका प० ३
 ५३ पद्मसंज्ञाय प० ४
 ५४ जिनमंडनप्रकाश प० ३
 ५५ स्तुति प० ४
 ५६ कल्याणमंदिर प० ४
 ५७ भक्तामर प० ५
 ५८ साधुपतिक्रमण प० ७
 ५९ संग्रहणीसूत्र प० १५
 ६० युगप्रधानावतार प० ४
 ६१ भक्तामरात्रिपाटी प० ४
 ६२ परठवानो अधिकार प० ५
 ६३ अर्हन्नामसहस्रसमुच्चय प० ६
 ६४ विजयचिंतामणिस्तोत्र प० ४
 ६५ अजितशाल्यवचूरी प० ८
 ६६ विविधजननाममालाप प० ८
 ६७ ज्ञातापनपरगाथा प० ५
 ६८ कुलकवृत्ति प० ३
 ६९ विवेकमंजरी प० ५
 ७० युगप्रधानावतार प० १४
 ७१ शोभनस्तुति प० ४
 ७२ एकवीर ठाणा प० ७
 ७३ चैत्यवंदनभाष्यता(त?)संघमण प० ९
 ७४ प्रास्ताविक प० २४
 ७५ जिनशतक प० ८
 ७६ नवतत्वटीका प० १३
 ७७ ऋषिमंडल प० ७
 ७८ निबंधनकुलक प० ५

- ७९ कर्मग्रंथावचूरी प० १६
 ८० स्याद्वादमंजरी प० ८१
 ८१ क्षेत्रसमाप्त प० १२
 ८२ लोकनालावचूरी प० ७
 ८३ षाष्टिशतक प० ११
 ८४ वाग्भटालंकार प० १३
 ८५ दृष्टान्तशतक प० १४
 ८६ विवेकविलास प० २९
 ८७ ऋषिमंडल प० ११
 ८८ दानादिकुलक प० ४
 ८९ पिंडविशुद्धि प० ५
 ९० मरणवीही पांचमो उद्देश प० १८
 ९१ विचारसारप्रकरण प० ९
 ९२ भक्तामरवालावबोध प० ९
 ९३ प्रभोत्तररत्नमाला प० ३
 ९४ पाक्षिकसूत्र प० १०
 ९५ भक्तशमर प० ५
 ९६ साधुयोगनियमकुलक प० ४
 ९७ पाक्षिकसूत्र प० १०
 ९८ सप्तपदार्थ प० २
 ९९ वीतरागस्तोत्र प० २
 १०० आ(श्रा)वकप्रतिक्रमणसूत्र प० ३
 १०१ कल्पाणमंदिर प० ३
 १०२ तपनी विगत प० २
 १०३ विभक्ति साध प० २
 १०४ जपतीर्ह[प]नस्तोत्र प० ५
 १०५ विचारसुखीशी प० ४
 १०६ एकत्रास ठाणा प० ८
 १०७ क्षेत्रसमाप्त प० १०
 १०८ चउसरण प० ३
 १०९ नवतत्ववालावबोध प० १४
 ११० छु जीवाप्ययन प० १०
 १११ उपदेशमालावचूरी प० ११

- ११२ पाखीसूत्र प० १६
 ११३ संबोधसीतरी प० ४
 ११४ आदिनाथदेशनोद्धार प० ५
 ११५ नितकल्प प० ९
 ११६ आराधना प० ८
 ११७ ऋषिमंडल प० ९
 ११८ पिंडविशुद्धि प० १६
 ११९ कर्पूरप्रकरण प० ९४
 १२० पगमसंज्ञायावचूरी प० ३
 १२१ जिनशतक प० १४
 १२२ चउसरण प० ५
 १२३ आवश्यकचूर्णी प० २२
 १२४ युक्तानि प० ६
 १२५ साठसोठाणुप्रकरण प० १६
 १२६ नेमिचंद्रकृतसाठसोप्रकरण प० ६
 १२७ वंदीत्तासूत्र प० ३
 १२८ शीलोपदेशमाला प० ८
 १२९ वाक्पप्रकाश प० १०
 १३० दानशील प० ३
 १३१ मेघमाला प० ६
 १३२ उपध्याननिराकरणसांधे प० ५
 १३३ साध्वतिचार प० ३
 १३४ नवतत्व प० ३
 १३५ अतिचार प० ४
 १३६ प्रतिक्रमणाविधि प० १४
 १३७ कवर्णवज्रदग्ध(काव्यविदग्ध?)ना-
 मना टीका प० १
 १३८ विवेकमंजरी प० ७
 १३९ पिंडविशुद्धि प० ५
 १४० पुष्पमालावचूरी प० १८
 १४१ इन्द्रियपरामय प० ११
 १४२ आप्तासुख(ख्याता)वचूरी प० २०
 १४३ योगशास्त्र प० १८
 १४४ ऋषिमंडल प० ११

- १४५ इति योगशास्त्रावचूरी प० १७
 १४६ चउसरण प० ८
 १४७ चउसरण प० ६
 १४८ चउसरण प० ३
 १४९ पिंडविशुद्धि प० ८
 १५० कल्याणमंजरी प० १०
 १५१ जयतीहु[य]ण प० ३
 १५२ आलोचन प० ३
 १५३ नवतत्त्व प० ३
 १५४ सीलाश्व(शीलोच्छेद)वप्रव प० ३५
 १५५ कल्पसूत्रविचार प० ९
 १५६ नमस्कार प० ४
 १५७ चउवीस दंडक प० ३
 १५८ आराधना प० ३
 १५९ साधुवन्दना प० ५
 १६० उपदेशमाला प० २२
 १६१ शतरीसयथाण प० २०
 १६२ साठसया प० ६
 १६३ विचारमंजरी प० ११
 १६४ जंगुद्धीपप्रकरण प० ३
 १६५ नवतत्त्व प० ४
 १६६ उपधानस्थापना प० २२
 १६७ सतिस्मरण प० १४

डाभडो ५१ मो.

- १ संग्रहप्यवचूरी प० ११
 २ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ५
 ३ जयतीहुयण प० ४
 ४ शत्रुजयमंडन प० ३
 ५ योगशास्त्रप्रमाण प० २३
 ६ रत्नमंजरी प० ११
 ७ सप्तपदार्थलक्षण प० ६
 ८ सुतहीतना अध्ययन प० ९
 ९ वाक्यप्रकाश प० ५

- १० स्वस्त्रीलिंग प० १३
 ११ रूपमंजरी प० ५
 १२ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० ४
 १३ उबहाणवीहीकुलक प० ४
 १४ भक्तामर(राव)चूरी प० ९
 १५ भय[ह?]रटीका प० २
 १६ षट्पंचाशिका प० ३
 १७ सप्तवसनावचूरी प० ७
 १८ क्षेत्रसमाप्त प० १३
 १९ शीलोपदेशमाला प० ९
 २० क्षेत्रसमाप्त प० ६
 २१ संबोधसिचरी प० ३
 २२ वाक्यप्रकाश प० ४
 २३ चतुरविंशतिस्तुति प० ४
 २४ क्षेत्रसमाप्त प० ५
 २५ ऋषिमंडल प० ८
 २६ वीतरामस्तोत्र प० ९
 २७ ऋषिमंडल प० १०
 २८ उपदेशमाला प० १७
 २९ संबोधसिचरी प० ५
 ३० संबोधसिचरी प० ५
 ३१ संबोधसिचरी प० ९
 ३२ कर्मग्रंथ छठो प० ६
 ३३ सिद्धप्रकरण प० ४
 ३४ संघासपयला प० १२
 ३५ संग्रहणी प० ५
 ३६ आराधना प० ९
 ३७ शीलोपदेशमाला प० ९
 ३८ विवेकमंजरी प० ५
 ३९ निहृवस्वरूप प० ४
 ४० संबोधसिचरी प० ५
 ४१ बुद्धावतारनं स्तुति प० ११
 ४२ स्थादितमुच्चय प० ४

- ४३ नवकारभंत्रालावबोध प० ९
 ४४ आदिनाथदेशनोद्धार प० १४
 ४५ विवेकमंजरी प० १४
 ४६ चैत्यवन्दन प० २२
 ४७ भाष(पा?)पञ्चखाण प० ९
 ४८ पैराग्यशतक प० १९
 ४९ उपदेशमाला प० ३१
 ५० सारस्वतकारक प० ६
 ५१ छ कर्मग्रंथ प० ८
 ५२ वाग्भटालंकार प० ५
 ५३ क्षेत्रसमाप्त प० ९
 ५४ योगप्रकाश प० १८
 ५५ उपदेशमाला प० २०
 ५६ विचारसप्ततिका प० ५
 ५७ शीलोपदेशमाला प० ८
 ५८ प्रवचनसारोद्धार प० ४९
 ५९ शृंगारशतक प० ९
 ६० भावमाकुषकार्य प० ११
 ६१ वसुधारा प० ५
 ६२ जीवविचार प० २
 ६३ वाग्भटालंकारसूत्र प० १०
 ६४ गोपधैर्यश्रीसंधि प० ४
 ६५ सतिस्मरण प० १६
 ६६ विवेकमंजरी प० ६
 ६७ पञ्चखाणभाष्य त्रण प० ६
 ६८ वीतरागस्तोत्र प० ९
 ६९ चउद सुपन प० १७
 ७० पट्टपंचाशिका प० ३
 ७१ सूक्तानि प० १२
 ७२ शीतरसभावना प० ८
 ७३ शीतरसभावना प० ३
 ७४ शब्दजपलघुस्तव्य प० १२
 ७५ प० ११

- ७६ मेघदूतकाव्य प० ११
 ७७ जिनशतक प० ११
 ७८ संबोधसितरी प० ६
 ७९ सतरसयठाण प० १४
 ८० नवतत्त्वटीका प० १०
 ८१ काणादरहस्यकारिका प० ३
 ८२ त्रिविधगोष्ठी प० १२
 ८३ आवश्यकचूर्णी प० २४
 ८४ उपदेशावचूरी प० १८
 ८५ ऋषिमंडल प० ५
 ८६ महावीरस्तवन प० ३
 ८७ आराधना प० ६
 ८८ विदग्धमुखमंडन प० ९
 ८९ वाग्भटालंकार प० ६
 ९० अनुयोगप्रधान प० १६
 ९१ श्राद्धविधिप्रकरणवृत्ति प० २०९
 ९२ शीलोपदेशमाला प० ६
 ९३ भक्तामरस्तोत्र प० ९
 ९४ क्षेत्रसमाप्त प० १२
 ९५ सारस्वतव्याकरण प० ७
 ९६ ऋषिमंडल प० ५
 ९७ सप्तानंददायक प० ८
 ९८ चउसरण प० ११
 ९९ सतिरीकर्मग्रंथ प० ६
 १०० मालारोपणविधि प० १२
 १०१ अजी(अजित?)संतो[प]प० ८
 १०२ पट्टपाइननाश प० ५३
 १०३ अजीसंतो(अजितसंतो?) प० ८
 १०४ वाक्यप्रकाश प० ८
 १०५ पट्टपंचाशिका प०
 १०६ लघुवृत्त(ताव)चूरी प० ६०
 १०७ पंचसंघाय प० १४
 १०८ क्रियानिघंट प० ४

- १०९ जातककर्मप्रकरण प० ७
 ११० वाग्भटालंकार प० ७
 १११ नृपवृत्ति प० ८
 ११२ समुच्चयसंख्या प० ७
 ११३ षट्कारकविवरण प० २
 ११४ विदग्धमुखमंडन प० ११
 ११५ न्यायसिद्धांतदीपक प० ११
 ११६ न्यायसिद्धांतदीपक प० १८
 ११७ वाक्यप्रकाश प० ५
 ११८ अनेकार्थध्वनिमंजरी प० ५
 ११९ विदग्धमुखमंडन प० ७
 १२० वाग्भटालंकार प० ११
 १२१ वृत्तरत्नाकरच्छंद प० ४
 १२२ षट्पंचाशी(शिका)टीका प० १३
 १२३ विदग्धमुखमंडन प० ५
 १२४ शब्दप्रकाश प० ५
 १२५ चतुर्थपाद प० १०
 १२६ तर्कभाषा प० ८
 १२७ पंचमाध्यायनृतीयपाद प० ९
 १२८ आख्यानषट्पादावचूरी प० ९
 १२९ षट्पंचाशिका प० ७
 १३० आख्यानषट्पादावचूरी प० १०
 १३१ ट(षट्)कारकविवरण प० २
 १३२ इकतीक समाप्त प० ५
 १३३-नयीकार्तमुक्तांगतया प० ३
 १३४ षट्पाद प० ७
 १३५ वाग्भटालंकार प० ९
 १३६ त्रिविक्रमशतक प० ४
 १३७ ग्रहलाघवालाघ प० १३
 १३८ षट्पंचाशिका प० ९
 १३९ तर्कभाषा प० ९
 १४० वाक्यप्रकाश प० ३
 १४१ सुराद(दि)योनि प० ३

- १४२ उपदेशमाला[बालाव?] बोध प० १४१
 १४३ विदग्धमुखमंडन प० ६
 १४४ विदग्धमुखमंडन प० ८
 १४५ परीक्षामुखस्थल प० २५
 १४६ धातुपाठ प० ७
 १४७ तर्कभाषा प० २९
 १४८ वाग्भटालंकार प० १६
 १४९ उपदेशमाला प० ३०
 १५० तर्कवचूरी प० १५
 १५१ चतुर्थीध्याय प० २२
 १५२ संस्तारकप्रकरण प० ६
 डाभंडो ५२ मो.
 १ वाग्भटालंकार प० ६
 २ लघुव्याकरण प० १०
 ३ रघुवंश कालिदासकृत प० ६५
 ४ रघुवंशटीका सुबोधिनी प० १३२
 ५ रघुवंशटीका प० १६३
 ६ रघुवंशमूलसूत्र कालिदासकृत प० ५३
 ७ स्यादिसमुच्चय प० ३७
 ८ षट्पंचाशिका प० ४
 ९ नलोदयकाव्य प० १५
 १० खंडप्रशस्ति प० ३५
 ११ बलावलवृत्ति प० ९
 १२ न्यायावतारवृत्ति प० ४६
 १३ नलोदयकाव्य प० १३
 १४ अपशब्दाभाष्यकाव्य प० ७
 १५ काततर(तन्त्र)धातुपार(राय)ण
 प० १२.
 १६ बोपदेवविरचितधातुपाठ प० १३
 १७ धातुपाठ प० ९
 १८ धातुपाठ बोपदेवविरचित प० ११
 १९ तत्त्वतरंगिणीवृत्ति प० २६
 २० सप्तपदार्थटीका प० ८

- २१ प्रमाणमंजरी प० १०
 २२ न्यायप्रदीप प० ३०
 २३ अनेकार्थचतुर्थ प० १७
 २४ मेघदूतकाव्य प० १३
 २५ मेघकाव्य प० ७१
 २६ वाक्यप्रकाश प० ११
 २७ तार्किकचक्रचूडामणिमंजरी प० ७
 २८ तुर्कीनाममाला प० ५
 २९ धनंजयनाममालापथमपरिच्छेद प० ८
 ३० वाक्यप्रकाश प० १६
 ३१ तीर्थकल्प प० ४६
 ३२ दुर्गासिंहवर्जोपनीका (वृत्तिमंजिका)
 प० ९६
 ३३ अनेकार्थकांड प० २५
 ३४ सारस्वतवृत्ति प० ४४
 ३५ प्रश्नशास्त्रकाव्य प० १९
 ३६ अनेकार्थनाममाला प० १६
 ३७ वाग्भटालंकारात्रिपाठ प० १८
 ३८ विदग्धमुखमंडन प० ११
 ३९ कौमुदी रामचंद्रविरचिता प० ४०
 ४० वाक्यप्रकाशटीका प० १२
 ४१ अष्टसहस्रोभाषाभाषासालकानेन्याय
 १३८
 ४२ मेघदूतकाव्य प० ७
 ४३ यतिसमाधीपचतुर्थपाद प० २२
 ४४ तर्कभाषामूत्र प० २९
 ४५ काव्यकल्पलता प० ५७
 ४६ जैनमेघदूतमहाकाव्य प० ४५
 ४७ नैषधकाव्य वृत्तक प० ८२
 ४८ रघुवंशटीका प० २०
 ४९ रत्नाकरच्छंद प० ५
 ५० तर्कटीका वरदराज(रुत) प० ४
 ५१ तत्त्वचिंतामणिद्वितीयपरिच्छेद प० ४१
 ५२ संदिहसमुच्चयग्रंथ प० १२

- ५३ वृत्तरत्नाकरावचूरी प० १६
 ५४ न्यायसारतृतीयपरिच्छेद प० ७
 ५५ न्यायार्थमंजूषावृत्ति प० ७४
 ५६ व्याकरणचतुर्थाध्याय प० ५२
 ५७ तर्कपरिभाषा प० २६
 ५८ प्रश्नव्याकरण प० १४
 ५९ कुमारसंभव प० ३९
 ६० विदग्धमुखमंडन प० २०
 ६१ प्रश्नोत्तररत्नमाला प० २
 ६२ नैषधटीका प० ८३
 ६३ सारस्वतप्राक्रिया प० ३३
 ६४ नैषधटीका प० ६१
 ६५ न्यायशास्त्र प० ५०
 ६६ काव्यप्रकाश प० १२०
 ६७ एकाक्षरीनाममात्र प० ४
 ६८ विदग्धमुखमंडन प० ३५
 ६९ धानुपाठ प० १२
 ७० रघुवंशमूत्र प० १३६
 ७१ रघुवंश प० ७
 ७२ नेमिनिर्वीण वाग्भटविरचित प० ८
 ७३ कुमारसंभव प० ६३
 ७४ वीका(वाक्या?)र्थ प० १२
 ७५ मेघदूताभिधान प० १२
 ७६ काव्यकल्पलतावचूरी प० ३६
 ७७ व्याकरण प० ८
 ७८ सारस्वत त. शोभनस्तुति प० ४
 डाभडो ५३ मो.
 रायपसेणीसूत्रप्रमुख प०
 १ सूत्र प० ८३
 २ सूत्र प० ३९
 ३ सूत्र प० ६१
 ४ सूत्र प० ६५
 ५ सूत्र प० ५४

६ सूत्र प० ५३
 ७ सूत्र प० ६३
 ८ सूत्र प० ६५
 ९ सूत्र प० ४७
 १० सूत्र प० ८९
 ११ सूत्र प० ७५
 १२ सूत्र प० ४२

१३ वृत्ति प० ७४
 १४ वृत्ति प० १४४
 १५ वृत्ति प० ५०
 १६ वृत्ति प० ८३
 १७ सूत्र प० ४४
 १८ सूत्र प० ५८
 १९ सूत्र प० ५२

॥ डाम्हो ५३ समाप्त ॥

APPENDIX II.

A Catalogue of Manuscripts collected during the year 1883-84.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Lane.	Age Samvat.	Remarks.
I.—GUJARAT SECTION.							
CLASS I.—VEDAS INCLUDING UPANISHADS.							
1	Āśramopanishad and Gārbbhopanishad.	4	15	13	1st complete; 2nd incomplete, Character, Sārudā.
2	Pitribrahmaṇya	4	9	38	Complete.
3	Sāmavedapūrvarchika	24	8	29	1583	Incomplete.
4	Sāmavedapadāni, uttarārchika	123	6	25	Do.
5	Sāmavedagāna, Ūhya	93	7	24	Complete.
6	Stomagaṇa	10	9	32	1722	Two Prapāthakas.
CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUAS.							
(a).—Vedāṅgas.							
7	Āgrayanasūtra, Baudhāyana	1	8	36	1745	Complete.
8	Āśvalāyanaśrautasūtrabrah̥m̐ya . Siddhāntin	21	15	46	Ch. I, Kandikās 10 and a portion of the 11th.
9	Kātyāyanasūtra	96	7	30	1538	First leaf wanting. To the 12th Adhyāya.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—continued.							
(a).— <i>Vedāngas</i> —continued.							
10	Kātyāyanaśrāddhasūtra with a commentary.	Kātyāyana ...	44	13	27	Incomplete. Char., Śār.
11	Nirukta, a commentary on ...	Durgādhārya...	21	10	39	Ch. I, Pādas 5 and 6. Leaf 1 wanting. Complete.
12	Pāpinīyaśikṣhāpañjikā	13	9	28	Do.
13	Pāṣkaragrihyasūtrabhāṣya...	Harīhara ...	75	12	43	Do.
14	Baudhāyanachāturmāsyesūt r a- bhāṣya.	Bhavaśvāmin...	11	14	47	Do.
15	Baudhāyanakarmāntasūtra	7	13	47	Do.
16	Baudhāyanaturigāreshtisūtra	1	10	33	Do.
17	Vājasaneyipratīśākyabhāṣya .	Uvāta ...	113	10	28	Leaves 1-10 and 107 —111 wanting.
18	Sulvasūtravivarṇa ...	Karka ...	8	9	34	Complete.
19	Sāmbyasūtrabhāṣya, Part of Prasna XXIV.	Dhātastvāmin .	24	11	40	1630	Leaves 1-3 and 12 wanting.
(b).— <i>Sacrificial Manuals</i> .							
20	Anvārambhanīyeshṭi	2	10	30	1745	Complete.

21	Āpastambasūtradhvanitārthā-Trikāṇḍamandana <i>alias</i> Bhāṣakārikā.	34	12	41	Do,
22	Adhānādhāturmāyānta (Baudhāyanaśārin).	49	12	41	1742	Do,
23	Jāteshtiprayoga Baudhāyanya.	1	10	36	1742	Do,
24	Pishāpasūśūlākagranthā ...	13	22	41	Incomplete.
25	Prayagartan, Smaulakārikā ...	30	9	33	1742	First 4 leaves wanting.
26	Bahvichabrahmatvaprayoga of the Darsapāramśa.	1	14	42	Complete.
27	Baudhāyanaprāyaścchittakārikā	22	12	46	1739	Do,
28	Mṛigāreasthātra...	5	10	33	Do,
29	Sūvakalpa, Vihānakārikā ...	3	13	37	Do,
CLASS III.—ITIHĀSAS, PURĀNAS, MAHĀMYAS AND STOTRAS.						
30	Kāśmīramāhātmya (Nilamata)	39	16	40	Saptarshi (?) 4872.	Do,
31	Gaurīśvarastotra ...	3	19	15	Do, Char., Śār.
32	Triparāstotra with a commentary	8	16	40	1656	Do,
33	Mahimnasotra with a commentary.	111	13	10	Do,
34	Rāmāyaṇa, Ayodhyākānda ...	148	11	42	6th leaf wanting.
35	Do, Sundarakānda ...	240	9	35	1683	Complete.
36	Līṅgapurāṇa, Uttarakānda ...	198	10	41	98 Adhyāyas; 94th incomplete.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
CLASS III.—ITIHĀSAS, PURĀNAS, MĀHĀTMYAS AND STOTRAS—continued.							
37	Vāraṇapurāṇa (abridged)	...	117	10	35	1757	Complete.
38	Sīranīrvāṇastotra...	Vyāsa	8	12	8	Do. Char., Śār.
39	Sukasainvāda	25	5	18	Do. Do.
40	Stutikṣumāñjali with a commentary.	(Text) Jagad-dhara.	13	15	53	Incomplete. Do.
41	The same	Do.	353	10	35	Leaves 19—59 wanting.
42	Stotrāvali	Utpalāchārya...	35	8	29	First two leaves and the 11th wanting. Char., Śār.
43	Haridvāramāhātmya	24	9	34	1694	Complete.
CLASS IV.—DHARMAŚĀSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW.							
(a.)—General.							
44	Āchārādāra of the Vājāsne- yins.	Srīdatta	75	10	41	1690	Leaves 9—18, 23, and 36—40 wanting.
45	Āchārādāra, a Commentary on.	Gaurīpati	39	12	40	1800	Complete.
46	Kuṇḍamanāḍapasiddhi	Nīlakaṇṭha	17	10	37	Do.

47	Gautamiyādharmasāstra in Sūtras	13	14	49	Do.
48	Chaturvimsatimata	16	14	43	1886	Do.
49	Tārāpāpāpaddhati	12	8	32	Incomplete.
50	Dāyabhāga	Raghunandana.	7	14	49	Do.
51	Dharmavivṛiti	6	27	24	Do.
52	Madanapārijāta	Viśveśvarabha- ṭṭa.	314	11	36	1650	Complete.
53	Manusmṛiti	203	16	17	Do.
54	Yājñavalkyasmṛitiśā, Adhyā- yas 1 and 2.	Aparādhiya ...	313	16	52	1899	Do.
55	The same, Sṛāddha- prakaraṇa.	Do.	42	16	46	Do.
56	Vāstupaijanapaddhati	Devayājñika ...	29	9	42	1829	Do.
57	Vivādachandra	Sammitramisārū	60	11	30	Do.
58	Vivādānavabhañjana	101	11	31	Incomplete.
59	Vivāhasaukhyā	Nilakantha ...	26	12	45	Do.
60	Vṛddhavasāshibhasanhitā	64-106	14	34	Do.
61	Sṛāddhaviveka	Rudradhara ...	209	7	27	1709	Complete.
62	Sārasāgara, Tattraukti	21	13	48	Do.
63	Smṛtisāra	27	21	18	Seems incomplete.
64	Smṛtiyarthasāra	Sṛīdharaśārya	112	11	44	Char., Śār.
65	Homapaddhati	10	10	28	Complete.
(b).—Of the followers of Rāmānuja.							
66	Nityārādhanavidhi	Rāmānujaśārya	32	6	16	Do.
67	Rāmapaddhati	Do.	16	7	24	Do.
68	Rāmanantropaddhati	Do.	14	9	20	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Sāvat.	Remarks
CLASS V.—POEMS, PLAYS, FABLES, &c.							
69	Amarśatakārikā ...	Kokasambhava.	35	12	40	Complete.
70	Kñākaumudichampā ...	Chakrapāṇi ...	18	9	30	1781	Incomplete.
71	Kirātārjunīyātikā ...	Jonarāja ...	190	19	28	Complete. Char., S'ar.
72	Kumārasambhava with a commentary ...	(Com.) Vallabhadeva.	61	34	32	To the end of the 8th canto. Char., S'ar.
73	The same	21	19	50	7 cantos.
74	Chāṇakyañīti ...	Bhojarāja ...	25	12	38	1845	Complete.
75	Panchatantra, 1st tantra ...	Viśvaśarman ...	90	20	32	Do.
76	Piyūṣalaharī ...	Jagannātha ...	14	6	16	Do.
77	Prabodhaachandrodyanātaka ...	Śrīkṛṣṇamīśra ...	101	5	30	1601	Do.
78	The same with a commentary ...	Com. by Rāmadāsadikṣite, son of Vināyaka.	70	15	49	Do.
79	Prastāvatnātaka, Nītiprakāraṇa ...	Haridāsa ...	6	13	36	Do.
80	Bhāmīnīlāsa with a commentary.	Jagannātha; Rāma.	114	10	...	1846	Do.
81	Bhojacharita ...	Ballāla ...	32	18	41	Incomplete.

		(Com.) Vallabhadra.	23	34	32	Complete. Char. S'âr.
82	Meghadûta with a commentary	32	Complete. Char. S'âr.
83	Raghuvamśatikâ ...	Do. ...	127	26	30	Do.
84	Râmâstaka ...	Somesvara ...	12	12	30	First leaf wanting.
85	Vidvadbhîṣṇajîkâ ...	Madhusûdana ...	36	17	50	1774	Complete.
86	Vishṇubhaktikâvalatâ with a commentary—8th Stabaka.	Purushottama ; Mahesvara.	20	18	30	1667	Do.
87	Sâkuntala ...	Kâlidâsa ...	48	9	44	Do.
88	Śringaratilaka ...	Do. ...	7	7	18	Do.
89	Sambapañcâśikâ with a commentary.	Com. by Kshemadâja.	20	23	24	Do. Char. S'âr.
90	Subhâshitâni	12	10	30	Do.
91	The same	39	10	26	Incomplete. Chars., Nâgarî and S'âr.
92	Subhâshitamuktâvâlî	83	11	32	1612	Complete.
93	Subhâshitaratnakośa ...	Bhaṭṭa Śrîkrishṇa.	155	10	32	Some leaves wanting at the end.
94	Saundaryalaharî with a commentary.	Saṅkarâchârya; Kavirâja sârman.	43	19	51	Complete.
95	The same, a Commentary on ...	Râgabhadramiśra.	39	18	32	1862	Do.
96	Hanumanâtaka with a commentary.	Com. by Balabhadra.	102	15	49	Do.

CLASS VI.—VYÂKARANA OR GRAMMAR.

97	Kâtantralaghuvrittî	204	19	15	Leaves 43-67 wanting.
98	Kâtantrasûtra with Paribhâṣhâs.	25	22	25	Complete.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
-----	---------------	---------	---------	----------------------------	------------------------------	-------------	----------

CLASS VI.—VĪKARANA OR GRAMMAR—continued.

99	Kāśikāvṛtti Jayāditya and Vāmana.	315	13	50	Adhyāyas IV—VIII.
100	Dhātupāṭha	28	13	23	Complete. Char. Sār.
101	Dhāturūpaikasārā (Kṛiti) Daśabala ...	4	9	35	Do.
102	Prakriyākamuḍiprasāda Viṭṭhalāchārya.	251	19	54	1717	Do.
103	Prabodhachandrikā Vaijñānabhūpati.	52	7	21	1839	Do.
104	Mahābhāṣyagādharthadīpni Sadāśiva ...	25	8	54	Saka 1599	Incomplete.
105	Laghubhāṣya on Sarasvatīdāt- ta Sūtras.	... Raghunātha ...	276	16	47	Do.
106	Sabdasāra with a commentary.	... Yatiśa, his pupil.	36	10	56	1882	Do.
107	Sāradhīkā, a commentary on the Sārasvata.	... Jagannātha ...	46	16	48	Complete.

CLASS VII.—KOŚAS OR LEXICONS.

108	Apārvanānamālā nusārīni.	... Viśvakośa-	54	14	36	1862	Do.
-----	-----------------------------	-------------------------	----	----	----	------	-----

109	Abhidhānamamālā	... Bhaṭṭa Halā-	60	8	32	Incomplete.
110	Amarakośa	... yudha.	99	14	15	Complete. Char., Sār.
111	Amarakośapañjikā	... Rāyamukuta or	336	11	42	1711	A few leaves wanting
		Bṛhaspati.					

CLASS VIII.—Poetics.

112	Kāvyaṇṇakāśa	... Mammata	33	15	67	Complete.
113	Kāvyaṇṇakāśatikā, 10th ullāsa	36	13	32	Incomplete.
114	Kāvyaṇṇakāśatikā	... Bhāma	490	7	47	Complete.
115	Kuvalāyānandakarikā with a commentary.	Com. by Āśa- dhara.	41	11	44	Incomplete.
116	Chandraloka	11	10	50	Do.
117	Rasamanjarī with a commentary	Bhānupañḍita; Viśveśvara.	25	22	68	Do.

CLASS IX.—Yoga.

118	Gorakṣaśataka	28	7	16	Complete.
119	Yogasādhana	31	9	38	Do.

CLASS X.—Mīmāṃsā.

120	Kārikātikā	... Upādhyāya Su- charitamāra.	101	8	44	Incomplete.
121	Jaiminiyanyamālāvistāra	... Mādhava	144	13	40	First leaf wanting.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat	Remarks.
-----	---------------	---------	---------	----------------------------	------------------------------	------------	----------

CLASS X.—Mīmāṃsā—continued.

122	Tantravārtikavyākhyāna Ch. II., Pāda i, Bhāvārtha.	Kamalākara bhaṭṭa.	68	10	39	1st leaf wanting.
123	Nyāyasūdhā, a gloss on Tantravārtika.	Somesvara ...	81	11	37	3rd Adhyāya, 2nd Pāda.
124	Mīmāṃsāparibhāṣā	Krishṇayajvan.	51	7	24	Complete.
125	Mīmāṃsābhāṣya...	S'ābarasvāmin.	3-60	7	56	Chapter IX. Pādas 1 and 2, portions of.
126	Leaves of some work	61-153	7	51	Incomplete.

CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS.

(a.)—Sāṅkharācārya's or Advaita.

127	Advaitachandrikā...	... Brahmānanda-bhikṣu.	99	11	44	Do.
128	Advaitasiddhivyākhyāna entitled Laghuchandrikā.	Do. ...	200	11	54	Do.
129	Advaitaśvaravāda...	... Raghunātha ...	4	12	25	Complete.

130	Aparokṣānubhūti	...	Śaṅkarācārya	7	11	40	Do.
131	The same	...	Do.	30	5	16	Do.
132	Āgamasāstravivaraṇa, Gaṇḍapādhyakārikāvivaraṇa.	...	Do.	23	24	24	Do. Char, S'ār.
133	Ātmabodha	...	Do.	15	5	16	Do.
134	The same with a commentary.	...	(Text) Do.	32	14	12	Saptarshi 26	Do.
135	The same	...	Do.	10	21	19	Do. Char, S'ār.
136	Kenopanishadbhāṣya	...	Do.	14	15	37	Do.
137	Tattvānusandhāna	...	Mahādewa Sa-rasvatī.	25	13	42	1760	Do.
138	Tripurīpīṭakaraṇa with a commentary.	...	Text by Śaṅkarācārya; Commentary by Anandajñāna.	8	11	39	First leaf belongs to another manuscript.
139	Daśaratnabhidhāna	...	Śaṅkarācārya	4	5	16	Complete.
140	Drīḍhāśiddhānta	18	13	43	Do.
141	Pañchadāśī with a commentary.	...	Text by Vidyā-raya; Commentary by Rāmkrishṇa.	120	27	23	Do. Char, S'ār.
142	Pāṇḍarācārapīṭikā	...	Vijaya Rāmācārya.	12	16	51	1875	Do.
143	Brahmācūṭravṛttī, Brahmāmṛtavarāṇī.	...	Rāmānandasa-rasvatī.	201	14	35	Do.
144	Yogavāśiṣṭhasūtradīpikā	73	14	12	Saptarshi 26	Do.
145	Vedāntasāra	5	22	22	Do. Char, S'ār.
146	Vedāntasūtrāntabhedha	24	12	46	Incomplete.
147	Sṛikhaṇḍavedāntasāra	11	9	27	Complete.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Sanvat.	Remarks.
CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS—continued.							
(a.)— <i>Saṃkarāchārya's or Advaita</i> —continued.							
148	S'vetāśvataraopanishadālōka ...	Vijñānabhikṣu	56	10	35	Incomplete.
149	Sarvopaniṣatsāra...	7	7	27	Complete.
150	Hastāmālaka with Vedāntasid- dhāntadīpikā.	Text by S'aṃ- karāchārya.	32	14	12	Saptarshi 26	Do.
(b.)— <i>Rāmānuja's or Viśiṣhādvaita</i> .							
151	Archirādimārgavaibhava	9	10	49	Do.
152	Arthapāñchaka ...	S'rīmannārāya- naparivrāt.	6	10	40	Do.
153	Gītābhāṣhya with text	Rāmānuja ...	99	13	45	1792	Do.
154	Yatindramatadīpikā	S'rīnivāsa ...	36	11	32	First leaf belongs to another manuscript.
155	Some work	25	13	40	Incomplete.

(c)—*Madhva's or Devita.*

156	Brahmasūtrabhāṣya	92	10	40	Do.
-----	-----------------------	-----	----	----	----	-------	-----

(d.)—*Vallabha's.*

157	Bhāgavatāṭīpanī	33	10	37	1753	Do.
-----	---------------------	-------	----	----	----	------	-----

(e.)—*Miscellaneous Vaiṣṇavism.*

158	Paramāgamachūdāmaṇi, Nārada- dapañcharātra.	454	11	43	1725	Leaves 54 & 91 wanting.
159	Bhaktirasāmpitāsindhu ...	Kṛishnachaita- nyāśiṣya.	86	10	32	Complete.
160	Bhagavadbhaktiratnāvalī with a commentary entitled "Sātkīrti- mālā."	Vishṇupurī ...	78	9	36	Do.
161	Muktichintāmaṇi ...	Parushottama	26	10	37	1749	Do.
162	Vishṇubhaktichandrodaya ...	Nṛsimhāranya- 3-191 muni.	3-191	10	27	Incomplete.

(f.)—*Spanda and Pratyabhijñā.*

163	Gitārhasaṅgraha...	...	26	13	58	Complete. Char., Śār.
164	Gitāśāra	12	7	19	Do.
165	Paramārthasāra	11	9	20	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
166	Paramārthasāra with Vīṛṭi ...	Text by Abhinavagupta and commentary by Kṣhemarāja.	80	16	20	Complete. Char., S'ār.
167	Do. do. ...	Do. do. ...	153	14	12	Saptarshi 26	Do.
168	Pratyabhijñāvimarsinī laghuvīṛṭi.	Text — Utpalāchārya; commentary—Abhinavagupta.	88	23	24	1808	Do. Char., S'ār.
169	Bhagavadgītāvivaraṇa ...	Rājānukāṭhakaṇṇī.	142	10	42	Do.
170	The same ...	Do. ...	110	9	45	Incomplete.
171	S'ivasūtravārtika...	Orig. — Vasukrpta; Vār.—Bhāskarāchārya	12	12	40	Complete. Char., S'ār.

CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS—continued.

(f)—*Spandā and Pratyabhijñā*—continued.

172	Stavachintāmaṇi with Vivṛiti ...	Nārāyaṇa ; Kṣhemarāja.	26	27	24	Do.
173	Spandaprāṇīkā ...	Text—Kallata ; commentary— Utpala.	80	10	16	Do.
(g).—General.							
174	Uttaragītā	13	9	24	Do.
175	Gītāsāra	13	9	9	Do.
176	Do., a Commentary on ...	S'ridharachārya.	13	11	19	Do. Char., Sār.
177	Jñānāṇḍī	10	7	34	1689	Incomplete.
178	Dattagītā	22	5	16	Complete.
179	Bhagavadgītā, entitled "Svātmānandavivardhan."	Ānanda ...	110	23	19	Incomplete. Char., Sār. 15 ll. belong to a Ms. of Gītāsāra with commentary.
180	Mahimāstava with a commentary	32	14	12	Saptarshi 26	Complete.
181	Vidvanmodatarāṅgi ...	Chira in jīva- bhāṭṭāchārya.	12	10	37	Incomplete.
182	Shāṅkarānandavichāra	3	23	24	Do. Char., Sār.
CLASS XII.—NYĀYA AND VAISĒSHIKA.							
183	Kirāṇāvalī, Dravyapadārtha ...	Udayanāchārya	25	19	59	First leaf wanting.
184	Tārkikarākṣa with a gloss en- titled "Sārasaṅgraha," 2nd and 3rd Parichechhedas	Varadarāja ...	27	13	48	Complete.
185	Nyāyasiddhāntamanjariṭīkā ...	Nṛsiṁha pañ- chāṇa.	122	10	33	Incomplete.
186	Padārthadīpikā ...	Kaṇḍabhāṭṭa ...	59	9	27	Complete.
187	Sīromaniryāptivādātīkā ...	Jayarāma ...	243	10	34	First 4 leaves wanting.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Lane.	Age Samvat.	Remarks.
CLASS XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY AND DIVINATION.							
188	Karanagrantha	20	19	34	Incomplete.
189	Chābhakyantra with a commentary.	Text—Ganeśa; commentary Jyotirvin-muniśvara.	2	10	38	Complete.
190	Jyotiśharatnamālā with a commentary.	Text—Śrīpati; commentary—Paṇḍita-vaidya.	92	9	35	Incomplete.
191	Jyotiśhakalpataru...	Kavichūḍāmāni	2-32	19	36	Do.
192	Pāśārīpaddhati	2	12	39	Complete.
193	Prāśnājñāna ...	Bhaṭṭotpala	5	12	32	Incomplete.
194	Prastāvaratnākara	Haridāsa, son of Puruṣhottama.	29	8	48	Do.
195	Phaṭṭeśāhprakāśa	6-24	24	18	1777	Do.
196	Bhāvachintā	32	12	82	1874	Complete.
197	Bhāsvatikarṇa with a commentary.	S'atānanda; Mādhava.	90	10	33	Do.
198	Bhāsvatikarṇaṭikā	Aniruddha	22	15	51	Do.

199	The same	...	Gaṇādhara ...	36	15	32	1855	Do.
200	Bhāvatipaddhati	19	14	40	Do.
201	Mahārtchodāmanī	Śivadvaijaya ...	52	13	44	1812	Do.
202	Yantraratanavallī, Dhruvabhū- manayānta with a commentary.	...	Padmanābha ...	8	11	27	1761	Do.
203	Yāvanīyamata Golādhyaṇavā- khyā.	37	22	18	1777	Incomplete.
204	Rāmavinoda	Rāmabhāṭṭa ...	21	18	34	1867	Complete.
205	Līlāvatīvarana	Mahāśa ...	54	9	40	1733	Do.
206	Varshaphalavichārasiddhānta, a Commentary on.	...	Original—Nīla- kapha; com- mentary— Mādhava,	90	10	31	Do.
207	Vāstuprakaraṇa	13	14	35	1873 (śaka 1738)	Do.
208	Vāstupradīpa	Vāsudeva ...	14	12	29	1856	Do.
209	Vijayakalpalatā	Chakrapāṇi ...	23	7	46	Do.
210	Vṛddhagargyaśāhita	40	12	80	1873	Do.
211	Vṛddhagargyanajātaka	...	Yavanesvara- chārya.	80	24	57	1805	Do.
212	S'ghrabodha	Kāśinātha ...	40	16	14	1817	Do. Char., Śār.
213	Śatpañcāśikā with a commen- tary.	...	Text—Pṛithu- yaśas; Com- Bhaṭṭotpala, Nārāyaṇadāsa, Dhruṇḍirāja.	103	11	34	1879	Prāśnavaiṣṇava and Jātakābharana ap- pear to be incom- plete.
214	Prāśnavaiṣṇava Jātakābharana Pavanavijaya. Samasāra	12	7	29	Complete.
215	Sārāvalī	Rāmachandra Somayājīn; Kalyāṇavarman.	146	12	32	1865	Do.

225	Kāmakalāvīlāsa with a commentary.	Panyāna dā Natanānanda- nātha.	54	8	38	Do.
226	Kāmeśvarapañchāṅga	32	8	23	Do. Char., Śār.
227	Kokhaya	13	14	24	1st and 9th Ullāsa.
228	Gurushaśanāmapañchāṅga	15	10	26	Complete.
229	Chandikādevīkavacha	16	6	12	Do.
230	Tantrasara	51	22	22	Do. Char., Śār.
231	Navarashmanahotsava	6	12	32	Do.
232	Netroddyota	105	23	24	Do. Char., Śār.
233	Bahurūpagarbhastotra	6	19	15	Do.
234	Bhairavastavādīprakarṇāni	12	13	13	Do.
235	Matāṅgarīti	246	23	24	Do.
236	Vānikēśvara Mahātāntra	13	23	24	Do.
237	Mahārthaprakāśa	36	12	43	1794	First two leaves want- ing. Char., Śār.
238	The same	40	23	24	Two incomplete copies. Char., Śār.
239	Mahārthamanjari with Parimāla	Text-Mahēśva- rānanda.	27	23	24	1808	Complete. Char., Śār.
240	Mahārthamanjari parimāla	6	22	22	Do.
241	Latitavachchandas and other Tāntrika Prokarṇas.	142	22	18	Do.
242	Vijñānabhairava, Rudrayāma- loka.	14	12	18	First leaf wanting. Char., Śār.
243	Sivaprasādasundarastava	3	23	24	Complete. Char., Śār.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks
-----	---------------	---------	---------	----------------------------	------------------------------	-------------	---------

CLASS XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY AND DIVINATION—continued.

216	Sārvalīlāka (Sārasāgara, Brahmasiddhānta).	34	10	36	3 leaves wanting.
217	Subodhamanjari ...	Raghnātha ...	13	12	36	Leaves 9—13 wanting.

CLASS XIV.—VAIDYAKA OR MEDICINE.

218	Ashtāṅgahridayaṭīkā	Hemādri ...	89	8	34	Incomplete.
219	Chikitsāsārasaṅgraha	Vaṛgasena ...	320	7	34	Do.
220	Yogasātaaka ...	Vaṛaruchi ...	17	5	32	1848	Complete.
221	The same, a Commentary on ...	Pārmasena ...	39	8	24	Do.
222	Vīrasinhāvaloka ...	Vīrasinhānṛipa.	121	13	32	1873	Do.
223	Sāhchotra with a gloss in Guja-rāṭī.	20	13	37	Do.

CLASS XV.—TĀNTRIKA LITERATURE.

224	Siddhakhanda—Mantrasāra ...	Nityanātha, son of Pārvaṭī.	31	10	38	1715	Do.
-----	-----------------------------	-----------------------------	----	----	----	------	-----

		Panyānāṇḍa; Natanānanda- nātha.	54	8	38	Do.
225	Kāmkāvilāsa with a commen- tary.	Do.
226	Kāmeśvarapañcāṅga	...	32	8	23	Do. Char., Śār.
227	Kalārjya	...	13	14	24	1st and 9th Ullāsa.
228	Gurubhaṣṭanāmapañcāṅga	...	15	10	26	Complete.
229	Chandikādevīkavacha	...	16	6	12	Do.
230	Tantrasāra	Abhinavagupta.	51	22	22	Do. Char., Śār.
231	Navavarahamahotsava	...	6	12	32	Do.
232	Netroddhṛta	Rājānakakṣo- marāja.	105	23	24	Do. Char., Śār.
233	Bahurūpagaṛbhastotra	...	6	19	15	Do.
234	Bhairavastavādiprakaraṇāni	...	12	15	13	Do.
235	Matangavṛtti	Rāmakaṇṭha- bhāṣa.	216	23	24	Do.
236	Yāmikeśvara Mahātāntṛa	...	13	23	24	Do.
237	Mahārthapṛakāśa	Śitikaṇṭha	36	12	43	1794	First two leaves want- ing. Char., Śār.
238	The same	Do.	40	23	24	Two incomplete copies. Char., Śār.
239	Mahārthamanjari with Parimala	Text-Mahōśva- rānanda.	27	23	24	1808	Complete. Char., Śār.
240	Mahārthamanjari-parimāla	6	22	22	Do.
241	Lalitasyachechandas and other	142	22	18	Do.
242	Tāntrika Prakaraṇas.	14	12	18	First leaf wanting. Char., Śār.
243	Vijñānabharava, Rudrayāma- loka.	Complete. Char., Śār.
243	Sivaprasādasandamstava	Śaṁkarakaṇṭha	3	23	24	Complete. Char., Śār.

APPENDIX II—continued.

No	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each line	Age Samvat.	Remarks.
CLASS XV.—TĀNTRIKA LITERATURE—continued.							
244	Shaṭchakranilaya	3	22	22	Completa. Char., S'ār
245	Sarvatobhadrachakra, Brahmayāmalokta.	27	71	21	Do.
246	Sudarśanasamhitā, Hanumat-kalpa.	12	11	32	Do.
CLASS XVI.—S'ILPA AND SAMGĪTA OR ART.							
247	Samgītaratnākaraśālidhī ...	Chaturakallinātha.	101	12	42	Incomplete
248	Nṛityaśāstra	56	19	50	Do.
249	Aparājita-prichchhā ...	Bhavadēva-chārya.	29	15	48	Do.
250	Vāstuvidyā, a Commentary on	18	15	40	Do.
CLASS XVII.—JAINA LITERATURE.							
(a.)—S'vetāmbara.							
251	Anekāntajayapatākā ...	Harihadrāsūri.	204	10	27	Complete.

		121	19	79	1719	Do.
252	Abhidhānāchintāmanīnāmāśā with a commentary.	Text—H e m a- chandra, com.— Vādi Śrīvalla- bha.				
253	The same with commentary	Homachandra	13	44	Do.
254	Abhidhānāchintāmanī with Bhā- shābhāsa.	Text—Do. ...	17	34	Do.
255	Aṣṭalakṣhyārthī, 1st Khaṇḍa...	Samayasundara- gaṇi.	17	62	1654	Do.
256	Āraśyakanirvyuktavachārṇi ...	Orig.—Bhādra-3—83 bhāva.	21	66	Incomplete.
257	Āraśyakanirvyukti	9	30	1583	Complete.
258	Uttarādhyayanabṛhadvittī ...	S'āntyāchārya	15	53	1667	Do.
259	Uttarādhyayanastotra with Dāla- rābodha.	11	38	1575	First leaf wanting.
260	Uttarādhyayanastotraṭīkā, Subo- dha.	Devendraganī	15	56	Complete.
261	Uttarādhyayanakṣāṭa r ā r t h e- lavaleśa.	16	44	1692	Do.
262	Upadeśachintāmanī with a com- mentary.	Jayaśekharaśrī	15	40	1739	Do. A few leaves torn.
263	Upadeśamālā, a Commentary on.	Orig.—Dharma- dāsaṇaṇi; com.— Siddhaṇṇi.	16	48	Do.
264	Rishimaṇḍalaprakaraṇa with a commentary.	Text—Dharma- ghoṣaṇaṇi; com.—Padma- mandiraṇi; pupil of Guṇa- ratnāchārya.	15	53	Last leaf wanting.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
CLASS XVII.—JAINA LITERATURE—continued.							
(a.)— <i>Sectānbara</i> —continued.							
265	Karmagrāntīlapāṇichaka (in Prā.) with Arachūri.	Text — Devendraśrī.	38	20	63	1690	Complete
266	Kalpasūtra (in Prā.) with a commentary.	Text — Bhadrabāhusvāmī ; Commentary — Samayasundaropādhyāya.	184	14	48	1769	Do.
267	Kalpāntarvāchanikā	21	15	50	Do.
268	Kāvya kalpalatāsūtra	Amarachandra.	9	16	35	1505	Do.
269	Do. with Vṛitti	Do.	57	16	60	Do.
270	Kirātārjunīyākāvyaṭikā	Prakāśavarsha.	73	15	59	Do.
271	Kirātārjunīya with a commentary.	Commentary — Vinayasadara.	31-153	17	44	1747	Incomplete.
272	Jambudvīpaprājñapti a Commentary.	Brahmanuni ...	235	17	64	Complete.
273	Tarkaphakkikā Kshamākalyāṇa.	30	12	34	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Sahrat.	Remarks.
288	Ādipurāṇa with Chūlikā	... Text—Jinasenā-chārya and Gunabhadra-chārya.	497	11	33	1674	Complete.
289	Uttarapurāṇa Gunabhadra-chārya.	233	11	44	Do.
290	Kartīkeyānuprekshā with a commentary.	... Subhachandra-gaṇi.	270	10	33	1794	Do.
291	Jīnasambhitā Bhagavadeka-sandhibhāṭṭāraka.	121	11	38	1887	Do
292	Jīvandharasvānicarita	... Subhachandra...	110	10	34	1638	Do.
293	Jainendrayajñavidhi	... Śrutasāgara ...	42	13	50	Do.
294	Tattvārthasāradīpaka	... Sakalakīrtibhāṭṭāraka.	91	9	36	1820	Do.
295	Daśalakṣaṇajayamālā	... Rayachā ...	6	7	44	Do.
296	Daśalakṣaṇapadyāpana	... Samatisāgara...	11	13	42	Do.

CLASS XVII.—JAINA LITERATURE—continued.
(b.)—Digambara.

297	Dharmamṛtāśāstra with a commentary.	Āśādhara ...	547	10	40	1548	Do.
298	Namaskāramālātānya	Siddhasenāchārya.	6	14	44	Do.
299	Niyamasāra with a commentary.	Text—Kundakachārya; Padmaprabhāmaladhāridēva.	146	10	24	Do.
300	Padmanandipāṇchaviṃśatikā ...	Padmanandibhāṭṭāraka.	244	5	20	Do.
301	Padmapurāṇa ...	Ravishenāchārya.	523	13	40	1885	Do.
302	Palyavidhānapūjā ...	Ratanandī ...	8	11	34	Do.
303	Pārsvanāthacharitra ...	Sakalakīrti ...	197	11	34	1662	Do.
304	Pravachanasārasiddhānta (Pr.) with a commentary (Sk.) and Bālvabodha (vernacular).	Kundakunda-chārya; Amṛtāchandra; Hemarāja.	212	10	40	1809	Incomplete.
305	Prasūnitropasācāchāra	Sakalakīrti ...	149	9	34	1768	Complete.
306	Mallināthapurāṇa ...	Do. ...	74	8	28	1782	Do.
307	Yasodharacharitra	Sarvasena ...	38	12	35	1585	Do.
308	Vasudevahūṇḍa, Madhyama-khaṇḍa.	330	11	38	Do.
309	Sāntināthacharitra	Sakalakīrti ...	182	11	38	1883	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Samvat.	Remarks.
CLASS XVII.—JAINA LITERATURE—continued.							
(b.)— <i>Digambara</i> —continued.							
310	S'ripālacharitra ...	Nemidattayati.	76	11	32	1750	Complete.
311	Samyaktva-kaumudī, with a gloss in the vernacular.	96	7	36	1867	Do.
312	Siddhachakrakathā	S'ubhachandra	7	10	32	Do.
313	Subhachakrakathā	Ratnachandra	22	15	44	Do.
314	Harivainśapurāṇa ...	Jinadāsa, pupil of Sakalakīrti.	275	12	35	1654	Do.
315	The same	Do. ..	278	10	41	1820	Do.
(c.)— <i>Jaina Works in the Vernacular.</i>							
316	Añjēśāsundarī-rāsa	7	23	42	..	Do.
317	Jambūsvāmī-rāsa ...	Padmāchandra	37	17	56	1877	Do.
318	Neminātharāsa ...	Vijayadevasūri	6	15	54	Do.
319	Purandarākathā	13	14	32	1717	Do.
320	Mantrikarmachandranāivāṭṭ-prabandha.	Guṇavinaya ...	10	13	42	First leaf wanting.
321	S'ripālacharupāi	22	15	55	1736	Complete.
322	Yasudhārānābhāvidyā	5	11	48	Do.

CLASS XVIII.—BRĀHMIYA WORKS IN THE VERNACULAR.

323	Ātmavichāra Mānikāśa ...	80	11	28	1909	Do.
324	Śatpraśnī Manoharādāsa ...	100	9	27	Do.
325	Saptasatdadhaka...	... Vihāridāsa ...	19	15	44	1746	Do.

II.—MARĀTHĀ SECTION.

CLASS I.—VEDAS INCLUDING UPAṆISHADS.

326	Atirātrasāman	10	9	21	Complete.
327	Atharvavedasamhitā	712	7	28	13th Kāṇḍa wanting and 2 copies of the 20th.
328	Atharvavedopanishads 33	79	8	38	Complete.
329	Ādhānopayuktasāmāni	5	6	30	Do.
330	Īśāvāsyopanishad	5	7	15	Śaka 1726	Do.
331	Rigvedasamhitā, Ashtakas I., II., VII.	309	10	32	Śaka 1671	Incomplete.
332	Rigvedasamhitābhāṣya, Maṇḍala V., Anurāka i, Śāktas 9.	... Sāyanāchārya ...	2	19	58	Do.
333	Andgātramantramālīkā	9	8	22	Complete.
334	Andgātrāsāman	12	8	18	Śaka 1701	Do.
335	Kaivalyopanishaddīpikā	... Sāmkarānanda ...	4	19	58	Do.
336	Gopāthabrahmana, Prapāṭhakas II., V., VI.	102	6-7	38	Śaka 1736	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saka.	Remarks.
CLASS I.—VEDAS INCLUDING UP-NISHADS—continued.							
337	Gopichandanopanishad with a commentary.	5	12	32	...	Complete.
338	Chândoggyopanishad, Prapâthaka VI.	4	14	30	Do.
339	Taittirîyabrâhmaṇa, Prapâthaka i of Kâṇḍa III.	23	6	38	Do
340	Dhurgâna	5	8	21	Do.
341	Paranâvâna	5	11	25	1694	Do.
342	Pavamânâpadâni	28	8	30	Incomplete.
343	Pâschmadvârasâman	13	8	21	1759	Complete.
344	The samo	14	9	21	Do.
345	Purushasûktabhâshya	2	18	66	Do.
346	Prastotâh Sâman	12	8	21	Do.
347	Brahmanaspatiâkta, Padas of...	8	8	26	Do.
348	Rudra (Taittirîyasûkta)	26	8	16	1668	Do.
349	Rudra of the Vâjasaneyins	51	6-8	27	Two incomplete copies.
350	Rudrabhâshya ...	Sâyanâchârya	7	18	93	Complete.
351	Vâjasaneyinsamhitâ	190	7	19	Purvârdha.

352	The same	213	7	34	Complete.
353	Vājasaneyi Pāda text	327	8	20	Do.
354	Vājasaneyi Samhitā, Krama and Jatā of.	400	9	26	Krama to the 37th Adhyāya and Jatā of a portion of the 28th Adhyāya.
355	Vāśudevanishad with Dīpikā.	Dīpikā by Nārāyaṇa.	5	12	32	Complete.
356	Sātapathabrāhmaṇa, Prakaraṇas from.	75	Do.
357	S'rautaṇyāyogasāmāni	19	8	34	Do.
358	Sarvaprasthāptoryāmasāmāni	36	8	21	Do.
359	Saura	10	8	18	Do.

CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS.

(a).—*Vedāṅgas*.

360	Kātyāyanīyapaśubandhasūtra	4	10	38	Incomplete.
361	The same, a Vyākhyā on	3	12	34	Do.
362	Kātyāyanīyapratijñasūtra and S'addhamavyakapdikāsūtra.	Kātyāyana	5	9	34	Complete.
363	Kātyāyanīyasulvasūtrabhasya.	Mahidhara	30	11	36	Do.
364	Kātyāyanīyakrautsūtra	Kātyāyana	218	5	42	Do.
365	The same	Do.	33	8	36	From Chapter XI. to the end.
366	The same	Do.	42	8	27	To the end of the 1st Pāda of the 5th Adhyāya.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saka.	Remarks.
CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—continued.							
(a).—Vedāngas—continued.							
367	Kātyāyanīyaśrautasūtrabhāṣya	Devayājñika	304	5	32	1757	Adhyāya XXV.
368	The same	Do.	65	11	57	Sahvat 1752	Adhyāya V.
369	Kātyāyanīyanśānasūtra	Kātyāyana	3	8	21	Complete.
370	The same, Bhāṣya on	Karka	15	9	26	Do.
371	The same	Kesava, son of Trimalla.	53	7	26	1720	Do.
372	Kramasaindhava	4	7	17	Do.
373	Charaparyāha	4	9	32	1700	Do.
374	Pāraskaragrihyasūtra	Pāraskara	38	9	29	1712	Do.
375	The same	Do.	51	8	36	First 2 leaves and last leaf wanting.
376	The same, Kāṇḍas II. & III.	Do.	{ 33 } { 25 }	9	24	} Kāṇḍa II. complete, Kāṇḍa III. incom- plete.
377	The same, Kṣhepakakandika of.	Do.	7	7	26	Complete.
378	Vikrithlakṣhana with a gloss	Madhusūdana; O.	6	11	36	Incomplete.

379	Sikṣā Māṇḍūkī	...	Māṇḍūkya ...	14	9	32	1772	Complete.
380	Sikṣā Yājñavalkī	...	Yājñavalkya ...	9	10	38	1687	Do.
381	The same	...	Do.	9	10	23	Do.
382	Śrāddhakāśikā	...	Krishna ...	116	12	30	Incomplete.
383	Sarvasammatasikṣā with Vīra- raja.	...	(Of the text)	29	12	23	Complete.
384	Sarvānukramavivaraṇa	...	Kṣāya; (of the Com.) Ala- mānānūchi ...					
385	Svarāṅkaśa with a commentay.	...	Jagannātha ... (Of the text)	55	9	32	Do.
			Jayanta; (of the Com.) Nīlakaṇṭha.	17	9	8	1698	Do.

(b).—*Sacrificial Manuals.*

386	Agyādheyakarman (Vājasa- neyin).	11	8	42	Incomplete.
387	Achehādvākaprayerga	9	8	32	Complete.
388	Anvārambhanīyeshī and Āgra- yanahautra (Vāi.).	4	11	32	Do.
389	Apātakādhāna	...	Nīlakaṇṭha ...	20	5	50	Do.
390	Aptoryāmasastrāni	31	9	32	Incomplete.
391	Āgrayanaprayerga (Bandhāya- na).	...	Devīragh nā- tha.	8	10	38	1690	Complete.
392	Ājyasastra and Praśaṣastra	2	9	35	Do.
393	Eveyanaruchchhastra	7	8	31	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Lane.	Ago Saka.	Remarks.
394	Aikāhikachāturmāsya (Mādhyan-dina).	11	7	44	Complete.
395	Kāmyeshitprayoga (Hiranya-kośin).	Mahādeva, son of Nārāyaṇa.	29	8	48	Do.
396	Kāmyeshṭi (Hiranyakośin) ...	Do. ...	43	8	24	Do.
397	Gopālakārikā on the Soma sacri-fice.	Gopāla ...	15	9	34	Do.
398	Chāturmāsaprayoga (of the Vājasaneyins).	52	12	26	Do.
399	Chāturmāsya (Hiranyakośin)	56	9	39	Do.
400	Chāturmāsya-hautra (Āśvalāya-nānuśārin).	18	10	40	1696	Do.
401	Jyotiṣṭomaśastrāṇi	16	6	36	Incomplete.
402	Jyotiṣṭomaśastrāṇi	17	11	32	Stray leaves.
403	Darsapārdnāśastrayoga (Bau-dhāyanānuśārin).	74	9	24	1709	Complete.

CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—continued.

(b).—Sacrificial Manuals—continued.

404	The same	Govindasheṣa...	30	11	40	110	Do.
405	The same (Ātharvāna)	80	7	24	-1754	Do.
406	Darsapūrnāmasaprayāścittānī	Mahādeva Soma-	52	9	35	1009	Do.
	(from Himanyukēsīsātraprayo-			yājñ.					
	garatna).								
407	Darsapūrnāmāsabrahmatva	9	8	22	Do.
	(Ātharvaveda, Kauśīkasūtra).								
408	Darsapūrnāmasahautra (Āśvalā-	16	9	36	1708	Do.
	yanūsārīn).								
409	The same	19	8	22	Do.
410	The same	16	8	31	Do.
411	Devayajñabhāmiṇīpā (Vāj.)	2	7	42	Do.
412	Nakṣatrasātra (Baudhāyanokta)	26	5	33	1757	Do.
413	Nakṣatrasātrahautra	16	12	26	Do.
414	Nakṣatreshti	2	8	24	Incomplete.
415	Nakṣatrasatreshṭiprayoga	Ananta, son of	8	6	30	Only Kṛitikeshtī.
				Āpadava.					
416	Nirādhapāśubandhanaitrāru-	4	10	31	1708	Complete.
	paṇṇayoga (Āśvalāyanūsārīn)								
417	Neshṭritiprayoga (Āśvalāya-	5	8	32	Do.
	nānusārīn).								
418	Parvanīpāya. (from Dharmā-	11	5	42	Incomplete.
	sindhu).								
419	Parvanīpāya	Marī	18	5	48	Do.
420	The same	Do.	40	5	37	Complete.
421	Pavitreshṭī (Yajamāna) of the	4	5	42	Incomplete.
	Vijasaneyina.								
422	Pavitreshṭī (Vāj.)	14	6	30	Complete.
423	Pavitreshṭī (Baudhāyanīyā)	6	10	32	1755	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saka.	Remarks.
424	Pastubandha (Nirādha), the whole	53	7	24	First leaf wanting.
425	Prayoga of (Vā).	2	8	24	Complete
426	Putrakāmyashī (Vāi)	7	9	32	Do.
427	Potritvaprayoga	20	10	38	1625	Incomplete.
428	Prāyāschittapradīpa	93	10	46	Complete.
429	The same (Baudhāyanaśārin).	41	8	32	1622	Ll. 1—4 wanting.
430	Prāyāschittāni Sāmānyāni (Āpastambānusārini).	24	10	32	1698	Complete.
431	Prāyāschittāni (Hiranyakeśid- traktāni).	Gaṇeśasomayājñin.	47	10	34	1399	Do.
432	Prāyāschittāni (Hiranyakeśid- traktāni).	Agui-Mahādevasoma- yājñin.	4	12	24	Incomplete.
433	Brāhmanāntchebhamśi prāyoga (Āgvalāyānusārini).	4	0	42	Complete.
434	Mṛigārohit (Ādhivaryāna, Vāj.)	5	0	37	Do.

CLASS II.—VEDĀNGAS AND SACRIFICIAL MANUALS—continued.
(b).—Sacrificial Manuals—continued.

435	Mritapatnikādihāna ...	Dhundiśajna Lallopākhyā.	7	6	46	Do.
436	Matelavarunaprayoga (Paśau and Somo, Śvalkyanānsūtrīm.)	21	8	33	Do.
437	The same (Somo, Śkr.)	8	10	31	Incomplete.
438	The same (Paśau, Śkr.)	6	13	28	1679	Complete.
439	Matelavarunāśastrāṇi (Agnishō- ma.)	6	8	24	Do.
440	Parvāyāśastrāṇi	28	9	32	Do.
441	Vājapeyandūtrāprayoga	18	11	29	Do.
442	Vājapeyasavapishthāptoryā- mandūtrāprayoga.	Gorardhana ...	50	10	36	1694	Do.
443	Shodakāśastra	5	9	24	Sain 1827	Do.
444	The same	4	10	28	Do.
445	Sarvatomukhaudgātrāprayoga...	Tripāthī, son of Devāsvara.	39	10	22	Do.
446	Sāyanpṛkṭamguṇihotrāhoma (Vāj.)	6	5	36	Do.
447	The same (Vāj.)	10	6	26	Do.
448	Sāvanpishtheshtī (Vājasaneyā- dhanvaya).	6	6	46	Incomplete.
449	Somāprayoga, Hiranyakeśin	73	11	42	1618	Complete.
450	Śvargadāśeshatīsatraprayoga ...	Dhanūjīdja ...	20	5	40	1753	Do.
451	The same (Baudhānyanānsūtrā- dhanvaya, Hantva-śimānya.)	Do.	7	14	48	1778	Do.
452	Hautraunāṇṇī ...	Jagannātha ...	36	11	40	Incomplete.
453	Adityahridānystotra ...	Vyāsa ...	18	11	24	Complete.

CLASS III.—ITIHĀSAS, PURĀNAS, MĀHĀTMYAS AND STOTRAS.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saka.	Remarks.
CLASS III.—ITIHĀSAS, PURĀNAS, MĀHĀMYAS AND STOTRAS—continued.							
454	Ādityahridayastotra ...	Vyāsa...	27	10	18	Complete.
455	Rishipāuchamivratakathā	14	7	18	The first leaf and a few at the end wanting.
456	Kāśikhaṇḍa " ...	Vyāsa...	262	17	48	Sahavat 1629	Complete.
457	The same with a commentary ...	Com. by Rāmā- vanda.	101	14	38	Incomplete.
458	Gaṅgāsahasranāmastotra	4	18	54	Complete.
459	Gayāmahātmya ...	Vyāsa...	38	10	31	Do.
460	Garuda-purāṇa, Pretakalpa	59	13	84	1745	Do.
461	Gāyatrīpāuchāṅgāni	44	9	18	Incomplete.
462	Gurugītā "	23	6	20	Complete.
463	The same "	28	7	19	Do.
464	Nṛsiṃhapurāṇa	47	10	45	Incomplete.
465	Nṛsiṃhasahasranāmastotra	4	19	57	Complete.
466	Pāṇḍavagītastotra	5	18	53	Do.
467	Prajñānakumudachandrikā from Brahmaṇḍapurāṇa.	Vyāsa...	255	9	38	Do.

			37	7	18	Saua (Hjira?) 1140	From the Atharvada. Leaves 28-35 want- ing.
468	Pratyāṅgīśahasranāmastotra...					
469	Pratyāṅgīśahasranāmastotra	5	19	56	From the Matsyapurā- na. Incomplete.
470	Brahmottarakhaṇḍa. Chs. I-XXII.	120	9	35	From the Skandapurā- na. Complete.
471	Do, do.	163	10	19	165+	From the Skandapurā- na. Complete.
472	Mallārikaracā	2	10	57	Complete. From the Skandapurāna.
473	Mallārikāśāhātmya	14	14	50	Incomplete. From the Brahmāṇḍapurāna.
474	Mallārikāśahasranāmastotra	31	7	17	Complete. From the Padmapurāna.
475	Mudgālapurāna	82	26	32	Khaṇḍa II. and Khaṇḍa V. (incomplete).
476	Mudgālapurāna	1	12	33	Complete. From the Skandapurāna.
477	Mahābhārata	38	16	30	Incomplete. From the Bhārata.
478	Rāmāyaṇasahasranāmastotra	2	23	65	Complete. From the Padmapurāna.
479	Requkṇḍāśāhātmya	85	10	42	Incomplete.
480	Requkṇḍāśahasranāmastotra	15	9	24	Complete.
481	Requkṇḍāśahasranāmastotra	6	15	56	Do. From the Brahmāṇḍapurāna.
482	Requkṇḍāśahasranāmastotra	5	9	24	Complete.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of letters in each Line.	Age Śaka	Remarks.
CLASS III.—IṬHĀSAS, PURĀNAS, MAHĀMYAS AND STORAS—continued.							
483	Vishnu, Apāmārjanastotra in honour of.	2	20	48	Complete.
494	Vaiśākhmāhātmya	113	10	26	1709	First leaf wanting. From the Skandapurāṇa.
485	Do.	26	15	46	Incomplete.
486	S'ṛakavacha	2	14	58	Complete. From the Skandapurāṇa.
487	Do.	10	7	24	Incomplete. From the Skandapurāṇa.
488	S'ivasahasranāmastotra	18	16	56	Complete. From the Skandapurāṇa.
489	S'ivastotra	5	7	16	Complete. From the Bhārata.
490	Septasatī, a Commentary on	32	17	67	Complete. Some leaves torn.
491	Himāśālmāhātmya	15	10	20	Complete. From the Bhavishyatpurāṇa.

CLASS IV.—DHARMASĀSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW.

		41	8	20	1753	Complete.
492	Agnimukha or Ajyatantra- prayoga, and Laghuśāntya- dānaprayoga.				
493	Ajapā Gayatrī ...	13	8	21	Do.
494	Adhyāyotsargopākarma (Vāj)...	27	13	22	1718	Do.
495	Do.	10	11	21	Do.
496	Adhyāyotsargopākarmahoma ...	2	19	58	Incomplete.
497	Antyesaktiprayoga ...	54	7	28	Complete.
498	Asvatthodyāpana ...	16	8	27	1690	Do.
499	Do.	7	8	27	Do.
500	Asthāśuddhi ...	5	10	27	Do.
501	Asthyuaddharana ...	2	7	41	Do.
502	Āchārādīnakaroddyota...	36	14	40	Do.
	<i>alias</i> <i>Vīreś- varṇa</i> .					
503	Āchātrapradīpa ...	42	26	32	Do.
504	Ābhyaudayikaśāstīddha ...	9	8	48	Do.
505	Do.	4	8	48	Do.
506	Ārasathvādhāna and other household rites, a Manual of.	15	13	37	Incomplete.
507	Āsauchanirṇaya...	61	10	48	Complete.
508	Sattiskāraṅkaustubha ...	11	9	34	Incomplete.
509	Āsauchanirṇaya...	46	9	33	... 1681	Do.
510	Āśvalāyanagṛhyakārikā ...	73	10	35	1681	Complete.
	Ābñika ...				Saṁh	Do. Of the Madhvas.
	son of Chhāṁ- rindāyana.				1816	

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saks.	Remarks.
CLASS IV.—DHARMAŚĀSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW—continued.							
511	Ahnika according to the Gautamasūtra.	10	11	35	1708	Complete.
512	Ahnika. ...	Raghunātha ...	63	8	20	Do.
513	Udakaśānti	28	10	33	1728	Do.
514	Upanayanaprayer	8	10	21	...	Incomplete.
515	Do. from Saṁskāranṛsiṁha	17	8	21	Complete.
516	Saṁskāras up to Upanayana	20	9	21	Do.
517	Upākarmapramāṇa ...	Bāladikṣhita ...	3	12	26	Do.
518	Rigvedāhnikachandrikā ...	Kāśinātha ...	33	9	35	Do.
519	Aurdhvadehikaprakaraṇa	32	8	27	1704	Incomplete.
520	Aurdhvadehikavidhi	14	10	28	Do.
521	Kanyāgatatīrthavidhi	24	12	21	Complete.
522	Kāyasthanirṇaya	10	22	44	Do.
523	Kālanirṇayachandrikā ...	Divākara ...	14	12	44	Incomplete.
524	Kālanirṇayadīpikāvivaraṇa ...	Nṛsiṁha ...	112	11	22	Do.
525	Kālanirṇayaprakāśa ...	Rāmachandra-bhaṭṭa.	144	11	50	Sam. 1746	Complete.

526	Kālamādhavakārikā	...	Mādhava	...	10	9	32	Do.
527	Kālamādhavakārikā	with	(Gloss by)	...	54	11	30	1727	Five Prakaraṇas.
528	Kālasiddhānta	...	Vaidyanātha.	...	27	9	30	Incomplete.
529	Kuṇḍamaṇḍapasiddhi	with	Chandracūḍa.	...	57	8	24	Complete.
530	a commentary.	...	Vitthaladikṣita	...	39	8	30	Incomplete.
531	Kuṇḍasādhanaśūlī	...	Do.	...	5	11	34	Sain, 1816	Do.
532	Kēśantasainikāra, time of, pre-	3	8	18	Complete.
533	cribed by Paraskara.	4	12	31	Do.
534	Kuṇḍasiddhāntavidhi	2	7	24	Do.
535	Gaṇeśārghyaśāna	18	10	24	Incomplete.
536	Gaṇakṛtiya	8	10	30	Complete.
537	Do.	...	Raghunātha	...	9	8	30	Do.
538	Garbhādhāna, Sainikāras from,	13	8	26	Do.
539	Garbhādhānasainikāra	from	Rishibudha	...	63-143	8	27	1638	Incomplete.
540	Sainikārabhāskara (Vaj.)	from	4	8	32	1706	Complete.
541	Gāyatrīpurnācharaṇa	...	Mahādeva Dai-	...	9	7	48	Appears incomplete.
542	Viśvāmītrakalpa.	...	vajña.	...	5	8	28	Complete.
543	Gotraṇirṇaya	0	5	46	Do.
544	Gotraṇirṇaya	23	7	28	1722	Do.
545	Gomukhaprasava	18	8	18	Do.
546	Do. from Prayogadarpaṇa.	...	Kamalākara	...	2	8	32	1735	Do.
547	Grahaṇyājña	3	8	32	1759	Leaf 2 wanting.
548	Grahaṇyājñapaddhati
549	Jvaraśānti
550	Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'ka.	Remarks.
CLASS IV.—DHARMAŚĀSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW—continued.							
549	Tythinirpaṇya ...	Bhattoji. Dikshita.	42	11	30	Complete.
549	Trichābhāskara	5	18	50	Do.
550	Do.	4	20	42	Do.
551	Trinśachchhlokyaṛtha ...	Rāma bhāṭṭa ...	21	9	30	Do.
552	Tvaritarudra vidhāna	4	8	26	Do.
553	Dānavākyaṇṇi ...	Dhīramati ...	46	16	66	Sainvat 1539	Do.
554	Dānavidhi	12	8	28	Incomplete.
555	Dharmaśāstrasaṃgraha	7	33	22	Complete.
556	Do.	6	18	52	Do.
557	Dharmaśāstrasaṃgrahaślokaḥ	8	19	58	Incomplete.
558	Dharmasindhu ...	Bāḍā Pādhye ...	275	9	36	Do.
559	Navaśāstrabavanavidhi	3	11	30	Complete.
560	Nityayātrā	10	10	27	1702; Sainvat 1837	Do.
561	Nirṇayasindhu ...	Kaṇaśākara ...	631	10	37	1581	Do.
562	Nirṇayāṃṇita ...	Sūryasena ...	244	9	40	Do.

563	Nāṭamartipratishṭhā	...	16	8	26	Do.
564	Pañcha Mahāvajrāḥ	...	4	8	27	Do.
565	Pañchāṅgarudraṇyāśāḥ	...	20	7	29	Incomplete.
566	Pañchāṅgarudraṇyāśa, Japa and Homa.	13	9	35	Complete.
567	Parabhujaṭṭhiniraya	...	19	12	32	Do.
568	Pallipatana	...	3	12	33	Do.
569	Paramāṅghomavidhi	...	10	10	32	Do.
570	Pikayājña, Grihāgnyādhāna-paddhati with, from Prayoga-paddhati.	Gaṅgādhara ...	42	12	44	1672	Do.
571	Pālāśavidhi	4	6	21	Do.
572	Panyāhavāchana	...	10	5	18	Incomplete.
573	Panyāhavāchana-prayoga	...	12	11	29	Do.
574	Puṭalākavidhi	...	20	9	28	Complete.
575	Pratiśṭhādarpaṇa	...	69	9	30	1706	Do.
576	Prayogadarpaṇa	Do.	34	5	42	Incomplete.
577	Prayogapaddhati	Peñjalla Jñān-gaya.	105	9	30	Do. Leaves 7-11 wanting.
578	Prāyaścittasāṅkalpa	...	4	7	26	Incomplete.
579	Pretāpikā	...	78	9	25	1720	Complete.
580	Bahurātīkā	...	6	8	22	Do.
581	Brahmayajña of the Rīgvedins.	...	2	14	50	Do.
582	Bhikṣarūddhi	...	2	19	58	Do.
583	Do. and other Prakaraṇas.	...	6	15	29	1692	Do.
584	Mantrapushpājālī	...	2	8	30	Do.
585	Maṇḍanyāśa	16	7	17	1676	Do.
586	Matārudrapaddhati	15	6	17	Incomplete.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age Saka.	Remarks.
CLASS IV.—DHARMASĀSTRA OR RELIGIOUS AND CIVIL LAW—continued.							
587	Mahāyānaprayoga	28	7	16	Complete.
588	Mitākāṣarā—Chapter I.	Vijñāneśvara ..	100	11	32	Do.
589	Do. —Chapter II.	Do.	185	11	36	1572	Do.
590	Mūlasānti	28	5	40	Incomplete.
591	Rajodarśanasānti	5	11	25	1761	Complete.
592	Varadachaturthivrata	6	12	44	Incomplete.
593	Vāpyutsarga	15	10	30	Complete.
594	Vāmanadvādaśī and other Vratas	38	11	32	1745	Do.
595	Vāstuprayoga	21	7	24	1657	Do.
596	Vāstośānti	12	7	23	1655	Do.
597	Viśvāmītrakalpa	129	9	36	Incomplete.
598	Viśveśvari	Viśveśvara	36	10	30	Do.
599	Vratarāja	Viśvaśānta Daivajña.	500	10	44	Complete.
600	Sāṁskarmapaddhati	37	9	28	Do.
601	Sāṁgrāmaparikṣhā	10	16	50	Do.
602	S'ravanadvādaśī	6	10	32	Incomplete.
603	S'ravanākarmaṇ and others (according to the Itiranyakeśisūtra)	Gopīnātha Dikshita.	18	10	32	1728	Complete.

601	Srāddhaprayoga	30	9	30	Do.
602	Srāvaniprayoga	33	10	27	1740	Do.
603	Do.	...	30	7	26	Incomplete.
604	Srīdhara-paddhati up to the Āva-	Srīdhara	13	12	26	Complete.
605	sathyaprayāścchitta.	...	6	6	25	Do.
606	Shadgrahavānti	19	20	52	Do.
607	Saṁdhyābhāṣya	11	10	29	1693	Do.
608	Sannyāsa-vihā	11	10	32	1669	Do.
609	Do.	...	55	12	46	First leaf wanting.
610	Saṁskāranimāya ...	Nandapaṇḍita	30	10	30	Incomplete.
611	Saṁskārapaddhati	Gaṅgādhara	40	9	20	Do.
612	Do.	Do.	122	9	30	1681	Complete.
613	Saṁskāra-nukṭāvāli	Tānapāthaka	9	10	30	Do.
614	Sarvato-bhadra and Godāna	...	8	9	29	Do.
615	Sarvato-bhadra	8	9	29	Do.
616	Do.	...	5	11	30	A very small portion
617	Sarvato-bhadra-homa	...	8	7	26	wanting.
618	Do.	...	12	10	20	Complete.
619	Sarvaprāyaścchitta...	...	14	9	23	Do.
620	Sāpindyanimāya	59	10	38	Do.
621	Smārta-pādartha-saṅgraha	Gaṅgādhara	12	12	26	1668, Saṁvats	Li. 1-16, 19 and 62-65
622	Do.	...	3	10	26	1803.	wanting.
623	Svāhākāra and Saṁkalpa	...	77	13	34	Complete.
624	Hemādri, Saṁkalpa from	...	CLASS V.—POEMS, PLAYS, FABLES, &c.	Do.
625	Kumārasambhava with a com-	Kālidāsa; Mal-	Cantos I—V.
626	mentary.	linātka.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age, S'aka.	Remarks.
CLASS V.—POEMS, PLAYS, FABLES, &c.—continued.							
627	Kṛṣṇakarmāmṛita	... Līlāsuka	9	18	52	Complete.
628	Do.	Do.	10	19	52	Do.
629	Godālaharī	...	11	8	27	1773	Do.
630	Do.	... Khaṇḍarāja-dīkṣhita.	2	19	56	Do.
631	Gṛatakharpurā	... Kālidāsa	6	6	16	Do.
632	Do. with a commentary.	6	13	37	Do.
633	Do. do.	Kālidāsa ; O. ...	9	10	39	Do.
634	Navaratnamālā	... S'ankarāchārya.	1	18	56	Do.
635	Naishadhakāvya	... S'riharsha	16	18	55	Cantos I—V.
636	Do. with a commentary.	Do. ; Nāvāyapa.	889	9	48	Cantos VI—XXI.
637	Pāñchatantra	46	11	48	Incomplete.
638	Padyaprasnāñjali or Vishnu-sahasranāmasatōtra.	Gambhīrabhārati.	4	19	60	Two Manjāris and a portion of the 3rd.
639	Pādādīkṛvastuti	... S'ankarāchārya.	2	15	60	Complete.
640	Prasnottarāmālā	S'uka.	4	8	26	Do.
641	Prasnottarāmālīkā	... S'ankarāchārya.	5	13	17	Do.
642	Bhramanāgalastōtia	2	19	52	Do.

First complete; second incomplete.
Complete.
Do.
Do.
Do.
Chapters I-VIII.
Incomplete.

CLASS VI.—VĀKARANA OR GRAMMAR.

643	Bhartṛhari's Nīti and S'ringāra Sātakas.	Bhartṛhari ...	28	13	37
644	Bhāmihīlāsa ...	Jagannātha ...	35	9	31
645	Mahimāyā stotra, Commentary on.	15	11	32
646	Māgala's Āryās ...	Māgala ...	5	12	41	Do.
647	Laghustava ...	Kālidāsa ...	1	18	62	Do.
648	Vidurañṭi	32	12	27	Do.
649	Vṛddhachāṇakya	10	12	66	Chapters I-VIII.
650	Hanumannāṣaka	12	9	39	Incomplete.
651	Rijyāsārasvatoprakriyā	Anubhūtiśvarā- pāchārya.	255	9	23	Saṁvat 1737.
652	Do.	24	7	28
653	Paribhāṣābhāṣakara	Bhāṣakara ...	73	9	33	Incomplete.
654	Bhāṣanāstra ...	Komārabhāṣa	66	10	38	Complete.
655	Madhyakamudi ...	Varadarāja ...	222	11	32	Do.
656	Do.	Do.	50	8	21	Do.
657	Maṣoramā	Bhaṭṭoji Dī- kshita.	Triā, 57 Vaid, 29 Shāp, 10	9	63	Up to Subānta and a portion of Tīnānta.
658	Vaidikī from Siddhānta Kan- mudi.	Do.	8	14	49	Incomplete.
659	S'abdaratna	Haridīkshita.	Sub, 113 Triā, 23	18	47	Complete.
				12	72	Incomplete. Do.

APPENDIX II—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age S'aka.	Remarks.
CLASS VII.—Kos'as OR LEXICONS.							
660	Anekārthadhvanimājarī	8	11	46	Incomplete.
661	Mātrikānighaṇṭa	1	22	72	Complete.
CLASS VIII.—POETICS AND METRICS.							
662	Rasamājariparimala, a com- mentary on Rasamājarī.	67	12	40	Do.
663	Subodhinī, a commentary on Srutabodha.	18	8	32	Do.
CLASS IX.—YOGA.							
664	Rājayoga	29	6	29	Saṅvat 1867.	Do.
665	Haṭhapradīpikā	33	10	30	Do.

CLASS X.—Mīmāṃsā.

666	Piṣṭapapaśumīmāṃsā ...	Nārāyaṇapāṇḍi- ta.	20	10	29	Do.
667	Ekāmīmāṃsā ...	Sāṅkhya ...	18	13	34	Incomplete.

CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS.

(a).—Sāṅkhyaśāstrāya's Advaita.

668	Drīḍhasamāhāśyaśāli	31	13	36	Complete.
669	Pañchikāraṇa	13	11	21	In Sanskrit and Marā- thi.
670	Yogavāsishtasāra-vivaraṇa and Vaiśeṣicayupanishad.	Mahābhāra; O...	12	21	52	The former incomplete.
671	Vedāntasūtrabhāṣya with Rat- naprabhā.	Sāṅkhya; Go- vindānanda.	77	15	46	Ch. I. pāda I.
672	Sarvasāra	8	8	24	Incomplete.
673	Do.	11	24	38	Complete.
674	Subodhini, a commentary on the Bhagavadgītā.	61	18	58	Incomplete at the end.

(c).—Mādhva's or Dvaita.

675	Gītābhāṣya ...	Anandatīrtha...	18	11	33	Chs. I. and II.
676	Gītāṭīkā ...	Vidyādhiraṇa...	121	14	33	Up to the 20th stanza of Chapter XVI.
677	Veṅkaṭeśasahasranāmāṭīkā ...	Puppi of Satya- vijaya.	45	15	36	Incomplete.
678	Vedāntasūtrabhāṣya ...	Anandatīrtha...	42	16	48	Do.

APPENDIX II.—continued.

No.	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age, Saka.	Remarks.
-----	---------------	---------	---------	----------------------------	------------------------------	------------	----------

CLASS XI.—VEDĀNTA AND OTHER THEOSOPHIC SYSTEMS—continued.

(c).—Miscellaneous Vaiṣṇavism.

679 | Bhaktiratnāvalī ... | | 26 | 8 | 37 | | Complete.

(g).—General.

680 | Yājñavalkyagītā ... | | 8 | 19 | 52 | | Incomplete.

CLASS XII.—NĀYA AND VAĪŚEṢHIKA.

681 Gīṭādhara ...	Gāḍādhara ...	300	12	48	Up to Vyāptivāda. Incomplete.
682 Tarkasamgraha ...	Annambhaṭṭa ...	7	11	24	Complete.
683 Tarkadīpikā ...	Do. ...	18	11	42	Do.
684 Nyāyasilāhantamañjarī ...	Jānakīnātha ...	38	9	50	Saivvat 1771.	Do.
685 Pakṣabhāṣya	22	12	36	Do.
686 Bhāṣyaṇḍī ...	Bhāṣyaṇḍa ...	124	14	40	Incomplete

687	Do. — Avarava	...	Do.	...	70	15	66	Complete.
688	Do. — Hetvābhāsa	...	Do.	...	52	15	61	Incomplete.
689	Blavanandiprakāsa	...	Mañādhava	...	324	14	42	As far as the Vyāpti- vāda. Some leaves wanting.
690	Do.	...	Do.	...	101	10	41	Incomplete.
691	Do.	...	Do.	...	121	13	38	Do.
					61			
692	Muktārati	...	Visvanātha	...	59	9	44	{ Four incomplete ma- nuscripts.
					40-67	12	42	
					51	12	48	
					31	10	50	
693	Vāyupratyaksharāḍa	...	Gadādhara	...	7	8	52	Complete.
694	Vyutpattivāda	...	Do.	...	154	11	48	Do.
695	Saptapadārthi	...	Sivāditya	...	10	10	30	Do.

CLASS XIII.—JYOTISHA OR ASTROLOGY, ASTROLOGY AND DIVINATION.

696	A Karanagrantha	12	9	37	Incomplete.
697	Kiranāvali	...	Dādabhāi	...	197	9	40	Complete.
698	Kesavapaddhati, Illustrative calculations of.	...	Visvanātha	...	48	11	32	Incomplete.
699	Godhulavichāra	4	7	13	Complete.
700	Grāhakaṭuka with a commen- tary.	...	Kesava	...	48	13	40	Do.
701	Jāmakachandrika	...	Vājūkanātha	...	39	9	21	Do.
702	Jyotishagrantha	21	10	36	Incomplete at the beginning and the end.

APPENDIX II.—continued.

No	Name of Work.	Author.	Leaves.	No. of Lines on each Page.	No. of Letters in each Line.	Age, S'aka.	Remarks.
XIII.—JYOTISHA OR ASTRONOMY, ASTROLOGY AND DIVINATION—continued.							
703	Jyotishasāgara	113	5	19	Incomplete.
704	Do.	71	10	16	Do.
705	Tithichakra	15	14	31	Do.
706	Pañchāṅgasāraṇi	34	7	38	Do.
707	Pavanaviṇaya—Svarodaya	19	11	30	Complete.
708	Parāśarījātakavyākhyā	11	9	28	1774	Do.
709	Prasannaniraya	15	11	32	1744	Do.
710	Phārasiprakāśa ...	Vedāṅgarāja ...	66	10	21	Incomplete.
711	Buddhivilāsa	21	6	24	Two incomplete copies.
712	Bhuvanakośa ...	Garjarānanta...	{ 66	9	22	Complete.
713	Muhūrtachintāmaṇi ...	Daivajñāraṇa ...	32	12	34	Do.
714	Do. ...	Do. ...	41	11	30	Do.
715	Muhūrtatattvatīkā ...	Kesava ...	46	10	36	Incomplete.
716	Muhūrtadīpaka ...	Mahādeva ...	11	10	25	Complete.
717	Muhūrtamārtandā... ..	Nārāyaṇa ...	20	12	32	1077	Do.
718	Muhūrtamārtandāṭīkā ...	Do. ...	60	10	30	Incomplete.
719	Muhūrtamuktāvalī ...	S'rikṣaṇṭhach 3- rya.	10	7	20	1728	Complete.

720	Ramalaśāstra	...	Chintāmani	10	18	58	Do.
721	Līlāvati	51	8	32	Incomplete.
722	Vivāhavinīśāvana	...	Keśava-daivajña	22	9	35	Complete.
723	S'ighrabodha	...	Kāśinātha	36	8	36	Do.
724	Śatpañcāśāikā	...	P'ithuyāśas, son of Varāhami- hira.	10	9	24	Do.
725	Samarasāstra	10	9	40	Incomplete.
726	Samarasārāṭikā	...	Rāmachandra; his younger brother Bha- rata.	22	14	48	Complete.
727	Sāmudrika	1	15	60	Incomplete.

CLASS XV.—TĀNTRIKA LITERATURE.

728	Kālikavaca	2	14	41	Complete.
729	Khaḍgamālāstotra	6	10	21	Do. From Rudrayā- mala.
730	Mantrachandrikā	...	Janārdana	89	12	28	Do.
731	Rāmātrimsāmnāstotra	2	24	50	Do. From Rudrayā- mala.
732	Laghupaddhati	...	Vidyānanda- nātha.	29	9	13	Do.
733	Vanadurgāprayerga	29	11	40	Do.
734	Varivayārabhāṣya	...	Bhāskaraṇḍa	54	11	40	Do.
735	S'haratantra	27	6	38	Do.
736	S'radhātīlakāṭikā	45	17	45	Incomplete.
737	Svarnākāśhanabhairavī	5	8	40	Complete.

APPENDIX III.

A. *Pramāṇamañjarī.*

प्रमाणमञ्जरी.

Beg.—हेतवे जगतामेव संसारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्यानां शम्भवे गुरवे नमः ॥

End.—नाकाशे व्यभिचारस्तस्यापि तथा साधनात् । इति तार्किकसर्वदेवसूरिणा विरचितायां
प्रमाणमञ्जर्यामभावपदार्थः समाप्तः ॥

प्रमाणमञ्जरीटीका

Beg.—नत्वा हरिपदं मत्वा गुरोरर्थं च यत्नतः । प्रमाणमञ्जरीटीका बलभद्रेण तन्यते ॥ १ ॥

End.—यन्मिश्रबलभद्रेण निरटङ्कीह किंचन । तच्छ्रोत्रयन्तु सुधियः सारासारविवेचकाः ॥

B. *Prākṛitaprakriyāvṛitti.*

प्राकृतप्रोक्रयावृत्ति.

Beg.—यस्यक्रम[नमः]स्कारः सारसौख्याविधायकः।

सश्राविश्वविभूजी[भुजो], यात्तमांस्ति नितमां मम॥

सिद्धहैमाष्टमाध्याये प्रोक्तं प्राकृतलक्षणम् ।

क्रियते दृण्डिका तस्या नाम्ना व्युत्पत्तिदीपिका ॥

End.—इति वृद्धतपागच्छे श्री ९ सौभाग्यसागरसूरिशिष्येण हर्षकुलपाण्डितवचःप्राप्तप्रयो-
गरहस्येन उदयसौभाग्यगणिना लिखितायां हैमप्राकृतवृत्तिदृण्डिकायां व्युत्पत्तिदीपि-
काभिधानायां सर्वप्रयोगविशेषव्युत्पत्तिप्रकाशयाश्चतुर्थः पादः समर्थितः ॥

C. *Kīrtikaumudī.*

कीर्तिकौमुदी.

By *Gurjaraśvara-Purohita Somśvara.*

Dato.—विक्रमनो गिरिगगनस्मरशरविधुसंख्यवत्सरे बहति ।

स्वपरोपकारकृतये लिप्यकारि मुमुक्षुणा ॥ १ ॥ श्रीमति पत्तननगरे

D. *Gurvāvalī.*

गुर्वावली.

Beg.—तिरिमन्तो मुहहेउ गुरुपरिपाटीइ आगओसन्तो ।

पञ्जोसवणाकप्पो बाइज्जइ तेण तं बुद्धं ॥

तिरिविजयसेणसूचमुहेहि णेमसाहुवग्गोहि ।

परिकलिओ पुहवितले विहरन्तो जयउ जगवन्धू ॥

E. *Seshasamgraha.*

शेषसंग्रहः

Beg.—प्रणिपत्यार्हतः सिद्धसाङ्गशब्दानुशासनः । शेष(पा)ह्यनाममात्राया नामानि प्रतनो-
भ्यहं । निर्याणेस्यास्थिति भावः।

End —इयन्त इति संख्यानं निपातानां न विद्यते । प्रयोजनवशादेते निपात्यन्ते पदेपदे॥७॥

F. a. *Mitabhdshinī.*

मितभाषिणी.

Beg.—वेदान्तविज्ञानमुनिश्चितार्थयोगीश्वरैर्ध्येयमजं विशद्वम ।
उमानुमान्यामधिगम्यमान कन्दे महेशं सद्नुप्रवेशम् ॥
विम्लेशादीन्ममकृत्य माधवाख्यसरस्वतो ।
निवादिष्यरुतेष्टीकां करोति मितभाषिणीम् ॥

End.—गेराट्टदेशोलिलराष्ट्रवर्षः सदाकरो दक्षिणभूमिनिष्ठः ।
विराजते सप्तगिरीन्द्रसानी यत्रास्ति गोकर्णमहाबलेशः॥
तद्देशजन्मा यतिरेकदण्डी सरस्वतीमस्तकमाधवाख्यः।
सोऽयं निवादिष्यरुतेरुत्तरीष्टीकामिमां बालमुखप्रवृत्त्यै ॥

b. *A Commentary on the Saptapadārthi by Bhavaridyeshvara.*

Beg.—श्रीशत्रुंभयकरमोचनाशनेकमुकृतकारि श्रीसर्वज्ञाय । हेतवे जगतामित्रादि ।

End.—श्लोकोऽयं स्पष्टार्थः इति श्रीमत्सकलतार्किकतिलकेन भागवतेश्वर(रेण)विरचिततत्तत्पदार्थो-
टीका समाप्ता.

G. *Kavyakalpalatā.*

काव्यकल्पलता.

श्रीमद्वायडगच्छवारिधिविधोः पादारविंदद्वये
 येन श्रीजिनदत्तसूरिसुगुरोः शृंगारभृंगायितं ।
 स श्वेतांबरमौलिरत्नमपरः श्रीवीरतीर्थकर-
 ग्रन्हात्माकृत काव्यकल्पलतिकवृत्तिं सतां संमतां ॥
 काव्यकल्पलतावृत्तौ समूत्रायामनुष्ठुभां ।
 त्रिसहस्री त्रिशती च सप्तपंचाशदुत्तरा ॥
 पंचबाणसमुद्भूदुमिते विक्रमवत्सरे ।
 पौषस्य प्रतिपदायां तिथौ पक्षे सितेतरं ॥

H. *Kumārāpālacharita.*

कुमारपालचरितम् ।

Beg.—चिदानन्दैककन्दाय नमस्तस्मै परात्मने ।

शिवश्री रमते यस्मिन्हंतीव सरसीरुहे ॥

End.—न पदपदवी नव्या भव्या न वारप विचित्रता

न च शुचिरलंकार स्कारश्चकास्ति रसोत्र न ।

तदपि चारितं विज्ञायैतत्कुमारमहीभूतः

सुकृतवृषया दृढं शुद्धं विधाय विशारदः ॥

श्रीविक्रमनृपाद्विद्विमन्बन्धेयमजायत ।

ग्रन्थः सप्तत्रिशतीपदसहस्राप्यनुष्ठुभाप् ॥

* * *

इति कृष्णपीयश्रोजयसिंहसूरिविरचिते महाकाव्ये परमाहृतश्रीकुमारपालचरिते श्रीकुमारपालस्वर्ग-
 गमनवर्णनो नाम दशमः सर्गः।

J. *Nyāyakandālī, a Commentary on Praśastapôdâchârya's Bhāshya, by Śrīdhara.*

न्यायकन्दली।

Beg.—अनादिनिधनं देवं जगत्कारणमीश्वरम् ।

प्रपद्ये सत्यसंकल्पं नित्यविज्ञानविग्रहम् ॥ १ ॥

अनिकतानमनसो विगतप्रचाराः पश्यन्ति यं कमपि निर्मलमद्वितीयम् ।

ज्ञानात्मने विघटिताखिलबन्धनाय तस्मै नमो भगवते पुरुषोत्तमाय ॥

End.—इति श्रीभट्टश्रीश्रीधरकृतायां न्यायकन्दलीटीकायां समाप्तः ॥

सुवर्णमयसंस्थानरम्या सर्वोत्तरस्थितिः । सुमेदीः शुद्धवीथीव टीकेषु न्यायकन्दली ॥ १ ॥

अक्षीणानिपक्षेषु ख्यापयन्ती गुणानसौ । परप्रसिद्धसिद्धान्तं दलति न्यायकन्दली ॥ २ ॥

आसीदक्षिणराडायां द्विजानां पुण्यकर्मणाम् । भूरिसृष्टिरिति ग्रामो भूरिश्रेष्ठिजनाश्रयः ॥ ३ ॥

अम्भोराशेरिवैतस्माद्भूव क्षितिचन्द्रमाः । जगदानन्दकद्वन्द्वो गृहस्पतिरिति द्विजः ॥ ४ ॥
 तस्माद्द्विशुद्धगुणरत्नमहासगुप्तो विद्यालतासमवलम्बनभूषणो भूत् ।
 स्वच्छाशयो विविधकीर्तिनदीप्रवाहपस्पन्दसंपदवलो बलदेवनामा ॥ ५ ॥
 तस्याभूद्भूरियशसो विशुद्धकुलसंभवा । अम्भोके(अच्छोके) त्यजितगुणा गुणिनो गृहमेधिनी ॥ ६ ॥
 सच्छायः स्थूलकलदो बहुशालो द्विजाश्रयः । ताम्यां श्रीधर इत्युच्चैरधिकन्पद्भुमोभवत् ॥ ७ ॥
 असी विद्याविदग्धानामसूत श्रवणोचिताम् ।
 पदपदार्थहितमेनां रुचिरां न्यापकन्दलीम् ॥ ८ ॥
 अधिकदशोत्तरनवशतशाकाब्दे न्यापकन्दली रचिता ।
 श्रीपाण्डुदासयाचितभट्टश्रीश्रीधरेणयम् ॥ ९ ॥
 इतां लिखितं यो न शोधयति यश्च एतस्या उ(अ?)पायं करोति यश्चैतस्यां
 केवलमेव वादमुद्धरति स पञ्चानां महापातकानां कलमवाप्नोति ॥ श्री ॥ शुभं भवतु
 श्रीश्रमणसंघस्य ॥ संवत् १४७९ वर्षे पौषमासे शुक्लपक्षे ९ लिखितम् ॥

K. Kavirahasya.

कविरहस्यम् ।

- अस्यगस्त्यमुनेज्योत्स्नापवित्रे दक्षिणापथे ।
कृष्णराज इति ह्यपातो राजा साम्राज्यदीक्षितः ॥
- तोलयत्यतुलं शक्त्या यो भारं भुवनेश्वरः ।
कस्तं तुलयति स्यान्मा राष्ट्रकूटकुलोद्भवम् ॥
- सोमं सुनोति यज्ञेषु सोमवंशविभयणः ।

L. A Historical Work in broken Sanskrit.

ईदृशं नगरं तत्र पत्तनं पुरमुत्तमं ।
 वनराजकृतं राज्यं षष्टिवर्षं शुभं पुरे ॥ १० ॥
 विक्रमाद्वर्पतो यावत् अष्ट शतानि वर्तते ।
 तदोपरि द्वेषटी च तावद्राज्यं कृतं सुखं ॥ ११ ॥
 वनराजपदे राज्यं कृतं योगराजं शुभं ।
 पञ्चत्रिंशतिवर्षाणि कियते राज्यमुत्तमं ॥ १२ ॥
 धर्मधुरंधरराजगोब्राह्मणं च रक्षक ।
 कूपकूपिकातडागं वापीपवाणि कारिता ॥ १३ ॥
 वृक्षवाटिकारम्याणि शुभं देवालयं तथा ।
 अन्यानि बहुस्थानानि धर्मकार्याणि कारयेत् ॥ १४ ॥
 विक्रमाद्वर्पतो यावत् सप्तान्वसुवर्षयोः ।
 तदोपरि क्षेमराज राज्यं कृतं सुखानि च ॥ १५ ॥

पश्चिमदेशे जित्वा च नग्नं एकादशं शुभं ।
 पंचविंशतिवर्षाणि क्षेमेन क्षमसजयो ॥ १६ ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् द्वेद्वेच अंकवर्षयो ।
 तावद्राजानि भोक्तव्यं राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥ १७ ॥
 तदोपरि च राज्यानि वाउडाभूयडस्तथा ।
 एकोनत्रिंशतिवर्षं राज्यं कृत्वा सुखानि ॥ १८ ॥
 पश्चिमसागरांतं च मगरयेनमुत्तमं ।
 सर्वे स्ववशतां कृत्वा यावत् दारावती शुभा ॥ १९ ॥
 तदोपरि च राज्यानि वीरसिंह इति नृप ।
 वर्षपंचविंशं राज्यं कर्तव्यं शुभकांक्षिभिः ॥ २० ॥
 केचिदेशान्नराजेन युद्धे जित्वा च तत्क्षणं ।
 गजहपरथं द्रव्यं रत्नानि विविधानि च ॥ २१ ॥
 अस्त्रशस्त्रं वस्त्राणि सर्वे गृण्हाति तत्पर ।
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् विधुशरांक ९९१ वर्षयो
 निर्भये राज्यं कृत्वा नि यथा राज्यं युधिष्ठिर ॥ २२ ॥
 तदोपरि च राज्यानि रत्नादित्यो महाबल ।
 वर्षं पंचदशं चैव राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥ २३ ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् रससप्तांक ९७६ वर्षयो ।
 यथादित्यसमो तेज युद्धे च भीमविक्रमा ॥ २४ ॥
 तदोपरि च राज्यानि यथा स्वर्गं च नायक ।
 सामेतांसिहोतिरूपात् विक्रमेण वृकोदर ॥ २५ ॥
 दाने बलिसमो राजा वचनेन युधिष्ठिर ।
 चापीकूपतडागानि वाटिकारमणेषु च ॥ २६ ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् विधुनवांक ९९१ वर्षयो ।
 सामंते सप्त वर्षाणि कृत्वा राज्यं सुखानि च ॥
 एते चापोत्कटा राजा राज्यं कृत्वा च पत्तने ॥ २६ ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् वसुनवांकवर्षयो ९९८ ।
 मूलराजा तदा स्थाप्य सामंतो भगिनीसुत ॥ २७ ॥
 तस्य माता ली...वती...मूलरा... ।
 वर्षा पंचपंचाशत् ९९ राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥ २८ ॥
 प...मा...व...वत् त्रीणिपंचदशस्तथा १०९३ ।
 तदोपरि...चामुंडेति महाबली ।
 वर्षत्रयोदशं चैव राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥ २९ ॥

विक्रमाद्वर्षतो यावत् रसांगदश स्मृत ॥
 बल्लराजो महाधीर युद्धे च सिंहविक्रम ।
 रसवर्षं च राज्यानि कर्तव्यं सुमनोहरं ॥३२॥
 तदोपरि च राज्यानि राज्यं रसमाप्तानि च ।
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् रसांगदशवर्षयो १०१६॥३३॥
 तदोपरि च राज्यानि वर्षेकादशस्तथा ।
 मासं षडधिकं चैव राज्यं कृत्वा सुखानि च ॥३४॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् वसुमुनिदशस्मृत १०७८
 भीमराहोमहाधीर स्थापितो च महीपति ॥३५॥
 तत्पदे कर्णनृपति...स्थापितो बलधीर ।
पदे सिद्धराजेन वरभक्तिपरायण ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत्प चतु वर..... ।
 राज्यं शुभं कृतो येन जित्वा बहुदेशानि च ॥३७॥
 शिवालयं बहु कृत्वा वापीकूपसरांसि च ।
 सिद्धराममेवे गत्वा सर्वे राजा महीपति ॥३८॥
 राजा च विजयो कृत्वा सप्तदेशानि महीपति ।
 कोटिर्दशपंचत्रिंश सुवर्णानि ययाविधि ॥३९॥
 राजाग्रे आनीत द्रव्यं सुवर्णटंकशालिना ।
 धनं च प्रेषितो राजा विरम्य मनसि गत ।
 इदं द्रव्यं कथं कार्यं मंत्रीणां पृष्टतो तदा ॥ ४० ॥

॥ राजोवाच ॥

अहो मंत्रीश्वरो राज अहष्टष्टेततशुभ ।
द्रव्यं कर्तव्यं इदं वचनमब्रवीत् ॥ ४२ ॥

॥ मंत्रीश्वरोवाच ॥

राजन् तव महद्भाग्यं कर्तव्यं शुभकर्मसु ।
 तत्रागमहतां कृत्वा जीवा बहुसुखानि च ॥ ४४ ॥
 अनदिल्लपुरे लो.....ति च ॥
 सरोवरं महादिव्यं कर्तव्यं राजनं तदा ॥ ४५ ॥
 रूपधारो गृहे यत्र दूतो तत्र गृहे गत ॥

॥ दूतोवाच ॥

सूत्रधारो महातेजो राजान स्मरणं कृत ॥ ४६ ॥
 सूत्रधारो उत्थितेन आगतो राजद्वारयो ।
 शिरेण वचनं कृत्वा राजाग्रे शिर नाभितं ॥ ४७ ॥

॥ सूत्रधारोवाच ॥

राजन किं कामार्थं च कर्तव्यं स्मरणं तव ।

॥ राजोवाच ॥

चिन्तितमेक कार्यं च कर्तव्यं तडागं शुभं ॥

नूतनं सरोवराणि कर्तव्यं तव तत्क्षणं ।

शिवालयं सहस्राणि सरतृटे च शोभिता ॥ ४९ ॥

मध्ये शिवालयं कृत्वा नित्यं पूजां करोति च ।

इदृशं च तडागानि कर्तव्यं सूत्रधारयो ॥ ५० ॥

सरतृटे दुर्गमेकं नूतनं उत्तमं शुभं ।

इदृशानि च कर्माणि जातं च मम इच्छया ॥ ५१ ॥

॥ सूत्रधारोवाच ॥

उत्तमं कथितंचित्तक्षणात् ।

त्रयोदशानि जतनमानि शास्त्रे उक्ता च पूर्वयो ॥ ५२ ॥

तन्मध्ये षोडशकोणं कर्तव्यं शास्त्रमार्गयो ।

सोपानं नवाध्वि च वर्तते तडागं शुभा ॥ ५३ ॥

सप्त रंडानि कृत्वानि कर्तव्ये तडागे शुभे ।

मुखे चतुष्पवापीत्वा सरं शीतलवारिणा ॥ ५४ ॥

दुर्गे च चतुषष्ट्याणि कोष्ठं कृत्वा शुभानि च ॥

तन्मध्ये च पुरोकोष्टा कर्तव्या दीर्घमेव च ॥ ५५ ॥

✽

✽

✽

पंचवर्षे संपुर्णाय जातं तडागं शुभं ।

यदृशं चित्रितं पत्रं तदृशं कारितं सर ॥ ५६ ॥

त्रिणिशतं पट्याधिकं तडागं च कृतानि च ।

सिद्धक्षेत्रे रुद्रालयं कर्तव्यं सर्वतोधिकं ॥ ५७ ॥

ईदृशं बहुकार्याणि कर्तव्यां सिद्धराजयो ।

वीराग्रे कथितं सर्वं वासुदेवे निवेदितं ॥ ५८ ॥

सिद्धरामहात्म्यं शुभं वीरजा श्रवणं कृतं ।

प्रातःकाले सिद्धराग्रे गंतव्या वीरजा जना ॥ ५९ ॥

राजानं कथितं तत्र मम भ्राता सहोदरो ।

सर्वे च बसिता तत्र यत्र नम्रं च पत्तनं ॥ ६० ॥

राजानां वचनं श्रुत्वा वीरो वचनमब्रवीत् ॥

शुभवचनं कथितं यायातं तव संगयो ॥ ६१ ॥

एवं केचिद्विवसाने आयातं नम्रपचने ।

बहु धनं तत्र देयानि वस्त्राभरणभूषणं ॥७८॥
 अश्वरभिदेयानि महिषी च तदोपरि ।
 नम्रतो इशानभागे गृहार्थे भूमिदत्तयो ॥७९॥
 वीरजा वासिता तत्र कर्तव्यं गृहमंडनं ।
 पटकुलं तत्र कर्तव्या वाणिज्यं च कृतानि च ॥८०॥
 द्वादश वासान तत्राणि रचिता वीरजास्तथा ।
 देवलं तत्र कर्तव्या त्रिपुरेश्वराणां शुभां ॥८१॥
 पंचोदं देवलं कृत्वा वीरजा सर्वे शुभाजना ।
 वासे वासे देवस्थानि कर्तव्या तत्र वीरजा ॥८२॥
 वासुदेवजा जे विप्रा आयातो नम्रपत्तने ।
 तस्यार्थे रचितं तत्र वासमध्ये गृहाणि च ॥८३॥
 पंड्या नाम्ना निवर्तते आचार्या वीरजास्तथा ।
 नम्रमध्ये श्रेष्ठं जातं दश मास इति स्मृत ॥८४॥
 नग्रे बहुप्रतिष्ठानि वीरजानां तत स्मृत ।
 कौशपबहुवस्त्राणि विचित्राणि विविधानि च ॥८५॥

* * *

सिद्धरापदे राजान कुमारपालोभिर्धायते ।
 तस्य माता रत्नसेना सिद्धरानां भगिनी तत ॥१॥
 निमग्नराज्यंत्वानि एकत्रिशत् वर्षयो ।
 जिनधर्मप्रवर्तानि दयामार्गप्रवर्तक ॥ २॥
 अश्वारूढं न कर्तव्यं यावच्चातुर्मासं दिनं ।
 वस्त्रपूतं जलं चैव सर्वं पाणिनां पिवत्त ॥ ३ ॥
 विक्रमाद्वर्षतो यावत् नन्दांकद्रुवर्षयो ११९९ ।
 चैवस्थाराजपंचमी सितपक्षके ॥ ४ ॥

संवत् १२३० वर्षे बालमूलस्थाप्य
 संवत् १२३० वर्षे अजयपालस्याप्य वर्ष ३ राज्य कृतं
 संवत् १२३३ वर्षे बालमूलस्थाप्य वर्षे २ राज्य कृतं
 संवत् १२३५ वर्षे लघुभीमदेवस्थाप्य वर्ष ६३ राज्य कृतं
 संवत् १२९८ वर्षे तिहुणपालस्थाप्य वर्ष ४ राज्य कृतं
व चोलव्यवंशे ११ भूषा वर्ष ३४०० मध्ये
 [१] ३०२ वर्षे वीसलदेवस्थाप्य वर्ष १८ राज्य कृतं
 १० वर्षे अर्जुनदेवस्थाप्य वर्ष १३ राज्य
 संवत् १३३३ सागर(रंग)देवस्थाप्य वर्ष २० राज्य कृत

संवत् १३९३ लघुकर्णस्थाय्य वर्ष ७ राज्यं कृतं

एवं वर्ष ५८ मध्ये वाघेलान्वये राज्यं कृतं ततः अंलाव...

विसुरात्राण अलावदिननूकटकादिलीधकुं आपु हीदुनु राज्य

नीगमू तुर्क आण्या वर्ष ४० ततारघांने राज्य कीर्धु

सं० १३९३ वर्षे उदेपान वर्ष २५ राज्य कृतं

सं० १४१८ सुरत्राणमुदाफर वर्ष १८ राज्य कृतं

सं० १४३६ सुरत्राण अहिमुद वर्ष ३२ मास ७ राज्य कृतं दिन ७

अहिमदावादवासु

सं० १४६८ सुरत्राण कुतवदिन वर्ष १० मा० ५ दि० ६ न

सं० १४७९ वर्षे सुरत्राण दाउदशाह वर्ष ३६ राज्य कृतं

सं० १५१५ वर्षे माघशुदि १२ पातसा [म]हिमुद

सं० १५६८ मार्गशीर्ष शुदि ४ सुरत्राण मंदाक

सं० १५८२ वर्षे सुरत्राण शकंदर दिन ८ राज्य कृतं

सं० १५८२ वर्षे येष्टवदि ५ गुरी पातशाह श्रीमहीमुद मास १ दिन १० राज्य कृतं

सं० १५८२ श्रावणशुदि २ पातशाह नादर वर्ष वर्ष १० राज्य कृतं तेणि देश घण

पोते कीधा पछे पातसाह हमाउ आव्या ते मुगल मास ८ गुजराति रहा। पछे बाहादर

आव्यो समुद्रमध्ये ते मृत्यु पांम्यो

सं० १५८३ वर्षे पातसाह महिमुद वर्षे १७ रा. तेने पुनी इवहरादापिने मारो

सं० १६०० वर्षे पातशाह महिमुद वर्षे १० रा०

सं० १६१७ वर्षे वैशाख शुदि ५ पातसाह मुदाफर स्था० राज्यभेद देशभंग पछे हमाउ-

सूत अक्बर आव्या १६२४ आव्या । थाणां मुकीने पाछा दिली चाल्या १२९ मार्गशीर्ष

शुदि २ वली पातशाह अक्बर आव्या वर्ष सं० १६८२ माघ शुदि ५

पातशाह शाहांगीर वर्ष २१ राज्य

क शुदि ७ शाहशां वर्ष ३१ रा०

संवत् १७१४ पातशाह अद(व)रंगजेव राज्य.

M. A. Paffāvali.

श्री विद्यमानशासनश्रीवर्द्धमानस्वामीसत्कं ॥ तस्य वर्ष ७२ सर्वायुः ॥ पश्चाच्छ्रीवर्द्धमान-

स्वामिप्ररूपितशुद्धधर्मापधानां पञ्चानुक्रमः

१ वीरात् संवत् २ श्रीसुधर्मस्वामी वर्ष २० पट्टधारी गोतमस्वामी १२ वर्षे यावत् आदी

२ जंबूस्वामी केवली ६४(४४३) मणपरमोहपला १० विच्छेदवीरात् ६० नवनंदराज्यं वर्ष ११८

३ वीरात् प्रभवः ७० वर्षे निर्वाणः प्रभवस्वामी व० ११

४ वीरात् ९५ सज्यंभवसिद्धः सिस्यंभवस्वामी व० २३ वी० ११५ चंद्रगुप्ति १६४ तृप

५ यशोभद्रसूरी १४८

६ संभूतिविजय १९६

७ भद्रबाहु १७०

८ धूलिभद्र २१९४ पूर्वसंस्थानादिकविच्छेद हूआं

९ श्रीमहागिरिः वीरात् २४५

१० सूडस्तिशिष्यौ सुस्थितमुपनिबुद्धौ कौटिकादिकगण बी. ३७६ वर्षगते कालिकसूरिश्वा-
माचार्यः

११ इंद्रादिनसूरिः ४५३ गर्दाभिलोत्थापककालिकाचार्यः

१२ श्रीदिनसूरिः ४५३ श्री भरुपछे आर्यखपटाचार्यः

१३ श्रीसीहागिरिः ४६७ आर्यमंगुवृद्धवादी पादालेख आचार्यः बौद्धानां वारितः

१४ श्रीवज्रस्वामी ४७० श्रीविक्रमादित्यराज्यं सिद्धसेनश्च कल्पाणमंदिरकर्ता

१५ वयरसेण ४९६ वज्रस्वामिजन्म ५३३ भृगुमुत्त आ.

१६ श्रीचंद्रसूरिः ५२५ शत्रुंजयछेद हूओ वृद्धदेवसूरिः आख्यातः ५७७ जावडोद्वारः ५८४
गमस्त्रैराशिकः संव० ११४१९७ आर्यरक्षितः ६० शाके राज्ये दिगंवराचार्यः

१७ श्रीसामंतभद्रसूरिः

१८ श्रीदेवसूरिः

१९ प्रद्योतनसूरिः

२० श्रीमानदेवसूरिः

२१ श्रीमानतुंगसूरिः तेन श्रीभक्तामरनमोडणादि कृताः।

२२ श्रीवीराचार्यः ६७० सत्यपुरे श्रीवीरः

२३ श्रीजयदेवसूरिः

२४ श्रीदेवाणंदसूरिः

२५ श्रीविक्रमसूरिः

२६ श्रीनरसिंहसूरिः

२७ श्रीसमुद्रसूरिः

२८ श्रीमानदेवसूरिः

२९ श्रीहरिभद्रसूरिः बौद्धा मुक्ता १४४४ प्रकरणकर्ता आवश्यवृहद्भाष्यः ८४ सहस्रकर्ता २२
सहस्री च

३० श्रीविबुधप्रभसूरिः

३१ श्रीजयानंदसूरिः ॥ नागद्रह(न्हद?)तीर्थ धयजं

क्षपनको जितः अंवातः सूरिमंत्रं लब्धवान्

महान(नि)सीपादिग्रंथकर्ता वीरात् ९९३ चतुर्दश्यां चतुर्मासी कृता पर्वपणा कारक
कालिकसूरिः ॥

३२ वीरप्रभसूरिः

- ३३ श्रीयशोदेवसूरिः
 ३४ श्रीविमलचंद्रसूरिः
 ३५ श्रीउदयोतनसूरिः
 ३६ श्रीसर्वदेवसूरिः वीरात् १०९६ वर्षे वृद्धगच्छस्थापना
 ३७ श्रीपद्मदेवसूरिः ८४ गच्छस्थापना
 ३८ उदयप्रभसूरिः श्रीशंखेश्वरशाखायां श्रीविधिप्रस्तावनाये
 ३९ श्रीप्रमाणंदसूरिः
 ४० श्रीधर्मचंद्रसूरिः
 ४१ श्रीसुमणचंद्रसूरिः
 ४२ गुणचंद्रसूरिः
 ४३ श्रीविजयप्रभसूरिः
 ४४ नरचंद्रसूरिः
 ४५ श्रीवीरचंद्रसूरिः विक्रमात् संव. १०८४ खरतरगच्छः
 ४६ मुनितिलकसूरिः संव. ११५९ पूर्णिमापक्षः पूर्वे
 ४७ श्रीजयसिंहसूरिः मलधारगच्छनाम चंद्रकुलकोटिगणे
 ४८ श्रीआर्यसिंहसूरिः चंद्रगच्छे श्रीअचलगच्छस्थापना शुद्धविधिप्रकाशनात् सं० ११५९
 ४९ श्रीविजयसिंहसूरिः
 ५० श्रीधर्मघोषसूरिः
 ५१ महेंद्रसिंहसूरिः
 ५२ श्रीसिंहप्रभसूरिः
 ५३ श्रीअजितसिंहसूरिः पारके चित्रावालगच्छतो निर्गता सं. १२८५ तपगच्छमत् वस्तुपालतः
 गच्छस्थापना
 ५४ देवदसिंहसूरिः
 ५५ श्रीवर्मप्रभसूरिः
 ५६ श्रीसिंहतिलकसूरिः
 ५७ श्रीमहेंद्रप्रभसूरिः
 ५८ श्रीमेरुतुंगसूरीश्वरः मेरुतुंगव्याकरणजिनपंचकाव्यकर्ता महिमा(म)वान्
 ५९ श्रीजयकीर्तिशूरिः
 ६० श्रीजयकेसरसूरिः चांप्रानेरपुरे पताई राउल राज्यमान्यं
 ६१ श्रीसिद्धांतसागरसूरिः सं. १५३२ प्रतिगोल्यापकमतं
 ६२ श्रीभावसागरसूरिः सं. १५८४ आणंदविमलक्राप्तिमती(तः)
 ६३ श्रीगुणनिधानसूरिः
 ६४ श्रीधर्ममूर्तिसूरिः सं. १६[०?]२ त्रियोद्धारः सं. १५६० पासचंद्रः सं. १५६२
 कटुकमती (तः)
 B 360—41

६९ श्रीकल्याणसागरसूरिः

श्रीमद्विक्रमतः स्वर्णहुतभुक् ३९० काले मुनीन्द्रैरसा
वाचीर्णा च चतुर्दशो रविपुगे वा ७१२ चैत्यस्थितिः ।
वस्वभ्रातृकुम्भश्च १००८ पौषधमवो वेदाभिर्द्वैस्तथा
राकांक्तः शशिशून्यभास्करभव १२०१ आमुंडको नैष्ठिकः ॥ १ ॥
हुंनैर्देवियसुद्रकालजनितः ११५९ पक्षोस्ति राकांकितो १९
वेदाभ्रातृण १२०४ काल अ(अः?)द्विक्रमवो नंदर्तुकालेऽचलः ११५(६)९ ।
पट्ट्यर्केषु च १२३६ साधुपूर्णम इति व्योमैन्द्रियार्के पुनः १२९०
वर्षे त्रिस्तुतिकोऽक्षमंगलरवी १२८५ गाढकिया(य)स्तापसः ॥ २ ॥
नाणाओ बडगच्छो कोरंटगणाओ चित्तबालगणो ।
कुब्जराओ नवगी राया गुरुपुष्पतुल्लाओ ॥१॥ इति वृद्धवादः॥

वीरान् ६० नवनंदराज्यं

श्रीवीरात् २९१ संप्रतिराजा

श्रीवीरात् ४९३ गर्दभिलोच्छेदी कालिकसूरिः

श्रीवीरात् ४७० विक्रमादित्यराज्यं सिद्धसेनश्च

विक्रमात् ३८५ वल्लभीभगः

विक्रमात् ४७७ वल्लभ्यां सिलादित्यउपरोधेन शत्रुंजयमहारम्यं धनेश्वरसूरिणा कृतं

विक्रमात् ४१२ चैत्यस्थितिः

विक्रमात् ७३० चतुर्दशीपक्षः विक्रमात् ७३० स्वातिसूरिणा पूर्णिमातः

वि० ९२३ वर्षे पञ्चपणा चतुर्थ्यामानीता कालिकसूरिणा पंचमीतः

वि० ९८९ याकिनीसूनुः हरिभद्रसूरिः ४४४ बौद्धा नीताः

वि० ८०० वप्पभट्टसूरैर्जम्म ८९९ स्वर्गः आमराजप्रतिबोधकः

वि० ८३८ निनगमंत्रिभार्यया नारंगदेव्या श्रीपत्तने श्रीनारंगिण (अत्र गताक्षरा पंक्तिरेका
तदक्षराज्ञानान्न लिखिता)

वि० ८०२ वनराजेन पत्तनस्थापना सूरिमंत्रिण शीलगागसूरिणाकारि श्रीपंचाशरपांश्व-
नाथस्य च स्थापना रायविहारे कारिता

वि० १००८ शत्रुंजये जावडसाहेन विबोद्धारः श्रीवयरसाभिप्रातिमा

वि० १००८ शालास्थितिः

वि० १०९६ वर्षे वटवृक्षे ८४ आचार्यपदानि ततो वृद्धगलः

वि० १०८८ विमलविसहस्रस्थापना पिच्छलमयविबं आदिनाथस्य स्थापना

वि० ११०९ जारापल्लतीर्थं

वि० ११५९ पूर्णिमापक्षः

वि० ११६६ हेमाचार्यस्य सूरिपदं ११९९ कुमारपालराज्यं

- वि० ११९८ जयसिंहकारितरुद्रमालयतप्रधानालयव०
 वि० ११९९ फलवर्द्धिग्रामे पार्श्वनाथविंवस्थापना १२०४ चतुर्मुखध्वजारोपः
 वि० १२८८ लुण्णिगवसहीकसोटीविंवस्थापना वस्तुपालेन अर्जुदाचले संपादिता
 वि० १२९८ वस्तुपालस्वर्गमनादनु १० वर्षे तेजपालस्वर्गः
 वि० १३०२ श्रीमालज्ञातीयचंद्रदेवेन श्रीशत्रुंजयप्रासादः कार्तिक १३५१४
 वि० १३१५ वर्षे(६)त्रयदुर्भिक्षे वसिलंदेराजा जगदुसा १५१ मूल्य
 वि० १३३१ समरसीसाहधनायुगादि विंव स्थापितं
 वि० १३२१ मेघढदे
 वि० १३६७ योगिनीपुरादागतेन सुरत्राणेन जावडस्थापिताविंवध्वंसस्तदनु विक्रमात्
 १३७१ समराद्देन शत्रुंजयोद्धारः
 वि० १३६९ वर्षे विमलमंत्री(त्रि)स्थापितपित्तलवैवस्य मुल्लैभंगे अर्जुदाचले १३७८
 लाला विनडाम्या विमलवस्तौ शैलमपाविंव
 वि० १३७६ भागसाहप्रासादः
 वि० १४०४ योगिनीपुरे पिराजसाहराज्यं ४२ वर्षाणि
 वि० १४६३ श्रीशत्रुंजयेदपरपाने तद्विबतीर्थभेगश्च कृतः
 वि० १४७७ सा. आवागणीयाकेन देवालय १० यात्रा
 वि० १४७९ नाणोटीगोविंदेन श्रीतारंगेऽनितः ९९५गुप्रतिष्ठितः
 वि० १४४१ मेरुतुंगसूरिमहिमा
 वि० १४३२ गाडीपार्श्वनाथविंवप्रतिष्ठा अभयसिंहसूरिणा पत्तनेऽचलगणे(?) बो०
 पेतकेन तदनु विक्रमात् १४३६ गोटी मेघविक्रम गोडाग्रामे स्थापित स्वनाम्ना
 वि० १२४९ भिन्नमालपार्श्वे रत्नपुरवासीसहस्रगणागांधा अदबुदप्रतिमा शत्रुंजये अंच-
 लगच्छे जयसिंहसूरिणा प्र०
 वि० १२३६ महिमदावादीपार्श्वप्रतिष्ठा धर्मघोषसूरिणा
 सिद्धा निग्गोयजीवा वणस्सई कालपुग्गलचेव ।
 सब्बो लोगाकासो अणंतचक्कं वियाणाहि ॥१॥

N. Śrutasābdārtthamahānītha(ya)samucchaya.

श्रुतशब्दार्थमहनीय(य)समुच्चयः ।

अंते ।

श्रीयोगेश्वराचार्यस्य शिष्येण मुनिनामुना । सोमेश्वरेण व्यराचि श्रुतशब्दसमुच्चयः ॥

O. Kārikāṭṭhā.

कारिकाटीका ।

आदौ ।

वार्तिकारम्भे शिष्टाचारमनुविदधानो मङ्गलं तावत्करोति ॥ विमुद्धोति ।

अन्ते ।

अर्थसामर्थ्यकारितफलं भाष्यकारेण कथ्यत इत्यर्थः ।

P. Prākṛitapadyālaya.

प्राकृतपद्यालयम् ।

सव्वण्णवयणपंकयनिवासिणि पणमिऊण सुयदेवि ।

धम्माइतिवग्गजुयं सुयणाण सुहासियं वोळं ॥ १ ॥

ओं नमः परमात्मने । प्राकृतसुभाषितावल्याविद्यालयस्य छाया लिरव्यते । तत्र शास्त्रस्यादौ भेदावरशिरोमणिर्जयवल्लभो नाम कविः संस्कृते निःप्रतिभं तथा च शृंगारिणं जनमवलोक्यात्मना संस्कृतपारंगतोऽपि प्राकृतगाथासंग्रहमिमं चकार । तत्रापि आद्यायां गाथायां ध्वनिप्रोत्सारणाप-
निजसमुचितदेवतां श्रुतदेवतां गाथापूर्वार्धेनोत्तरार्धेन चाभिधेयं ब्रूते । अहं कविः श्रुतदेवतां सरस्वतीं प्रणम्य सुभाषितं वच्मितीति संबन्धः । किंविशिष्टां श्रुतदेवतां । सव्वण्णवयणपंकयनिवा-
सिणि । सर्वज्ञो जिनस्तद्दत्तपंकजनिवासिनी । किंविशिष्टं सुभाषितं । धम्माइतिवग्गजुये । धर्माद्विचित्रवर्गयुतं । धर्मार्थकामानां त्रिवर्गः । तेन युतं । इह सुभाषितामिति ज्ञातविक्रवचनं । यथा निष्पन्ना यव इति । तेन सुभाषितानि वच्मीत्यर्थः । केषां सुयणाण । सुजनानां सज्जनानां विदु-
षामिति यावत् ॥ १ ॥

अमयं पाइयकळं पटिउं सोउं च जे ण नाणंति ।

कामस्स तत्ततात्तं कुणंति ते कह ण लज्जंति ॥ २ ॥

ते पुरुषाः कथं न लज्जते । ते क इत्याह । येऽमृतममृतमयं प्राकृतकाव्यं पठितुं श्रोतुं च न जानन्ति । तत्रापि कामस्य तत्त्ववार्ता कुर्वन्ति ते कथं न लज्जन्ति । अयं भावः । प्राकृतकाव्यमजानानाः कामतत्त्ववार्ता निर्लज्जा एव कुर्वन्ति ते नराः ॥ २ ॥

विविहकइविरइयाणं गाहाणं वरकुलाइ धेत्तूणं ।

इयं वज्जालगं विहिणा जयवल्लहं नाम ॥ ३ ॥

विविधकविविचिन्तनां गाथानां वरकुलानि । कोर्थः । गाथावृन्दं गृहीत्वा (रचित्वा) प्रज्ञालयं रचितं विधिना शास्त्रोक्तप्रकारेण । किंनाम । नयवल्लभं नाम । नयवल्लभं नाम प्राकृतं काव्यमिति ॥ ३ ॥

एकत्थे पत्थावे जेत्य पटिउज्जंति पत्तरगाहाओ ।

ते खलु वज्जालगं वज्जाले य पट्टई भणिया ॥ ४ ॥

एकार्थे प्रस्तवियत्र प्रचुरा गाथाः पठ्यन्ते तत्त्वलु वि(प?)द्यालयं नाम वज्जा इति पद्धतिर्भणिता । अथ च प्राकृतवशात्पद्या पद्धतिः । सरणिः पद्धतिः पद्या इत्यमरसिंहः ॥ ४ ॥

एषं वज्रालोकं सर्वं जो पढइ अवसरग्नि सथा ।

पाइयकव्वकर्षी सो होहिइ तह कित्ति मंते य ॥ ५ ॥

इदं वि(प?)द्यालयं सर्वं यः पठति अवसरे सदा प्राकृतकाव्यकविः स भविष्यति कीर्ति-
मयः तथा ॥ ५ ॥

[द्वारसंग्रहाया ॥

गाहाणं १ कव्वाणं २ सज्जण ३ पिप्पुणाण ४ नीइ ५ धीराण ६ ।

सइ ७ असइ ८ घरणि ९ नेहाण १० छेय ११ जेतोण १२ मुसल्लाण १३ ॥ ६ ॥

धम्मिय १४ विज्ज १५ निमित्तिय १६ नेसाणं १७ सेवयाण १८ सुइडाण १९ ।

हारे २० मयण २१ सुरय २२ हिययालयाण २३ वाहाण २४ नयणाण २५ ॥ ७ ॥

सिहिणाण २६ उलगाभिषाणं २७ दूईण २८ धण्ण २९ सत्तयाण ३० ।

पंचम ३१ विओष ३२ पिम्माण ३३ माण ३४ काणसवरणयाणं ३५ ॥ ८ ॥

मालइ ३६ भमर ३७ गयाणं ३८ रहय (?) ३९ लावण ४० बालकितीण ४१ ।

दइयाणुराय ४२ बालासववण ४३ बालासिरकाणं (?) ४४ ॥ ९ ॥

पंथिय ४५ इंस ४६ घणाणं ४७ वसंतयाणं च ४८ सत्तय(?)यग्नि ।

एवं अट्टालीसं हवन्ति वज्राञ्ज नायवा ॥ १० ॥]

सोयारवज्जा श्रोतृविद्या ॥ १ ॥ दुक्खं कोरइ कव्वं कव्वंमि कए पउंजणादुक्खं ।

संति पउंजमाणे सोपारो दुल्लाहा हुंति ॥ ६ ॥

दुःखं क्रियते काव्यं काव्येऽपि कृते प्रयुज(योज)नादुःखं । सति प्रयुजके(युंजाने)सोयारो
श्रोतारो दुर्लभा भवन्ति ॥ ६ ॥

सकपअसकपं पि हु अथो सोयारसंगमवसेण ।

अपुव्वरसविसेसं जणेइ न तं महच्छरियं ॥ ७ ॥

संस्कृतमसंस्कृतमपि खलु अर्थः श्रोतृसंगमवशेनापूर्वरसविशेषं जनयति यत्तन्महाश्वर्यं ॥ ७ ॥

मुक्ताहलं वक्त्वं सहावविमलं सुवर्णसंघटितं । सोयारकणकुहरं पडियं पायडं होइ ॥ ८ ॥

मुक्ताफलमिव काव्यं स्वभावविमलं सुवर्णसंघटितं । श्रोतृकर्णकुहरे पतितं प्रकटं भवति ॥

मुक्ताफलपक्षे सुवर्णेन कनकेन सइ संघटितं । काव्यपक्षे शोभनवर्णैरक्षरैर्घटितं ॥ ८ ॥

गाहाविज्जा गाथाविद्या ॥ २ ॥ अद्धक्खरभाणिपाइं पूर्णं सविलासमुद्धहसियाइं ।

अद्धछिपेछिमाइं गाहाइं विणा ण जज्जंति ॥ ९ ॥

अर्धोक्षरभोजितानि नूनं सविलासमुग्धहसिताभिः । अर्धोक्षिप्रोक्षितानि कटाक्षावलोकनानि
गाथाभिर्विना न ज्ञायन्ते ॥ ९ ॥

सालंकाराहं सलक्खणाहिं अन्नन्नरायरसियाहिं । गाहाइं पणयणीहिं खिज्जइ चित्तं अयंतीहि ॥ १० ॥

गाथाभिः प्रणयिनीभिश्च अनागच्छन्तीभिर्हृदयं खिद्यते । उभयोः खंडशेषः । किंविशेषा-
भिर्गाथाभिः । सालंकाराहिं । अलंकारशास्त्रसहिताभिः । तथा सलक्खणाहिं । सलक्षणाभिः ।

लक्षणं व्याकरणं तत्संयुक्ताभिः । अन्योन्यरागरसिताभिः । प्रणयिनीभिरपि किंविशिष्टाभिः ।
सालेकाराभिः मंडनसहिताभिः । सलक्षणाभिः । लक्षणानि सामुद्रिकीक्तानि । तथान्योन्यं परस्परं
रं रागश्चित्तप्रीतिस्तेन रसिकाभिः ॥१०॥

अन्ते ग्रंथस्य ।

इय कइमणेहि रइए वज्जालये सयललोयरमणीए ।

पत्थावे गोठिठिपइछियगाहा पटिज्जांति ॥ ३ ॥

इति पूर्वोक्तप्रकारेण कविजनैर्विरचिते वज्जालये सकललोकाभीष्टे प्रस्तावे गोठिस्थितैः
ई(स्थितैः)भित्तगाथाः पठ्यन्ते ॥३॥

एयं वज्जालगं ठाणं गहिऊण पढइ जो कोवि ।

नियठाणे पत्थावे गुरुत्तणं लहइ सो पुरिसो ॥ इति श्रीविआहलं संपूर्णं ॥

इदं वज्जालगं पद्यालयं स्थानं गृहीत्वा पठति यः कोपि निनस्थाने प्रस्तावे गुरुत्वं
लभते स पुरुष इति भद्रं ॥ इति पद्यालयच्छाया समाप्ता ॥

गच्छे ग्रथी श्रीमति मानभद्रसूत्रिर्भव प्रथितः पृथिव्यां । तदीयपट्टे हरिभद्रसुरिर्जज्ञाखिल-
द्दमातल्लोकपूज्यः ॥१॥ तच्छिष्यलेशोस्ति गुणानुरक्तः श्रौधर्मचंद्रः सकलः कलाभिः । निपीय
यद्वागमृतं सुधाया मनोहरं नो बिबुधाः स्मरन्ति ॥२॥ विद्यालये प्राकृतेस्मिन् सुभाषितमणा-
वहो । लिखेत् लेखकच्छायां रत्नदेवश्च तद्विरा ॥३॥ शिखिप्रह्लाभिचंद्रैर्हि १३९३ प्रमिते वत्सरे
वरे । ग्रंथोयं संक्षेपाख्यातः सहस्रात्रितयं ननु ॥४॥ इति श्रीविआहलवृत्तिः संपूर्णा ।

Q. Kavyaprakāśadīpikā.

काव्यप्रकाशदीपिका ।

अद्य सुधिया विकासहेतुग्रंथोयं कदाचिदपरिपूर्णत्वादन्येन पूरितशेष इति द्विलंबो-
पप्लव इव यद्वाति तत्रापि संघटनैव हेतुः[] संनिमित्तं नहि सुघटितस्य संघबंधः कदाचिच्छ्रूयते
इत्यर्थशक्त्या ध्वन्यते । श्रीः संवत् १३९० वर्षे ज्येष्ठवादे ३ रवौ । अष्टौह आशापल्लीसमावाप्ति-
तश्रीमद्विजयकटके सकलरातिभूपालमौलिमुकुटालंकारभूषितपादपंकजमहाराजाधिराजश्रीसार-
गदेनकल्याणविजयराज्ये साहित्यविद्याविमर्शिकाविकसनेकावेभाकरस्य सकलालंकारावैकचतु-
रमानसमानसराजहंसस्य पट्टदर्शनपारावारपोतायमानावांतरप्रतिभानिमज्जनैकमहापोतस्य नि-
खिलपुराणपुराणीकृतमार्गांतरविद्वज्जनमनोज्ञानमहांधकारसंहारसहस्रकरस्य श्रुतिस्मृतिमहार्थ-
निष्ठातविभ्रातविद्वज्जनमनोज्ञानतिभिरपारिहारचंद्रोदयस्य श्रीमद्भूजर्मंडलेशमुकुटालंकाररत्नभा-
परिजुंबनबहुलीकृतचरणनखकिरणस्य महामात्यपुरोहितश्रीमद्भारद्वाजस्यांगभुवापुरोहितश्रीजयंत-
भट्टेन सकलसुधीजनमनोज्ञानतिभिरविनाशकारणं विरचितेयं काव्यप्रकाशदीपिका ॥

श्रीमद्भारद्वाजपदानुजीयप्रसादतो ग्रंथरहस्यमेतत् ।

विज्ञाय किंचित्कृतवाञ्छयंतस्तत्र प्रमाणं सुधियां वितर्कः ॥

काव्यप्रकाशदीपिका समाप्ता १४७५

श्लोकः	Dr. Buhler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
--------	-----------------------	---------------------------

सर्गः १.

६३	कुलराजधानीं	किल राजधानीं
६९	चालुक्य	चौलुक्य
७२	संयामलीला	संयामलीला
७३	महीभुजः	महाभुजः
७४	a. चालुक्य b. कपालान्यपि त्रूणि	a. चौलुक्य b. कपालान्यवचूणि
७५	भिदते स्म	मन्वते स्म
७९	a. चालुक्य b. महायशांसि	a. चौलुक्य b. करे यशांसि
८७	यन्मंडलायं	यन्मंडलाग्रं
९०	चौलीकपोलस्थल	चौडीकपोलस्थल
९१	कवलीचकार	कवलीकरोति
९८	चक्रेत् पापाण	चक्रे स पापाण
१०१	चालुक्य	चौलुक्य
१०४	a. यस्यासिरत्युद्युता b. सहस्रसंगम- भ्युक्ष्य	a. यस्यासिरभ्युद्युलता b. सहस्रसंगा- दभ्युक्ष्य
११५	यश्चोल	यश्चौड
११६	चोलस्य यद्वीति	चालस्य यद्वीति
११७	वर्गमनर्गले	वर्गानेर्गले
११८	सर्वैस्वर्वाः	शर्वैस्वर्वाः
महाकाव्ये त्रिभुवनह्रदेवविद्यापाति- काश्मीरकभट्टविह्णविरचिते म- धमः सर्गः		महाकाव्ये काश्मीरकश्रीत्रिभुवननायक- महदेवविद्यापातिभट्टश्रीविह्णविरचि- ते प्रथमः सर्गः समाप्तः

सर्गः २.

१	पुरं पार्थ	पुरंदरार्थ
२	भवति माने	भवति मान्ये
३	संमार्जनभस्म	संमार्जितभस्म

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
९	गतोपि &c.	Omitted.
६	शरत्समुत्सारित	सरःसमुत्सारित
७	वप्रसंहतिः	वप्रसंततिः
८	करण्डपाण्डुरः	परागपाण्डुरः
११	हरस्य गाहते	हरस्य जायते
१४	परिवोध्यते धनुः	प्रतिवोध्यते धनुः
१५	क्षणमात्रविश्रम	क्षणमात्रविश्रम
१८	विश्रमादत्तं	विश्रमायितं
१९	यत्र वासं कुचयोः	यत्र पार्श्वं कुचयोः
२३	सौधसंगतिम्	सौधसंततिम्
२५	अमुष्य लीकात्रितया	अमुष्य विश्वत्रितया
२७	पादतलेस्थितेषु	पादतलस्थितेषु
२९	नाधुनापि यत्	नाधुना यतः
३०	मृग्यते	लक्ष्यते
३९	कृतश्रुतागमः	कृतः श्रुतागमः
४१	प्रभूतभावः प्रयते यतैर्द्रियः	प्रभूतभावप्रयितो जितैर्द्रियः
४२	विधाय शशि &c.	Omitted.
४३	प्रार्थितवस्तुसिद्धये	प्रार्थितकर्मसिद्धये
४४	पूजितत्रिलोचनः	पूजितत्रिलोचनः
४५	शशीव ताराद्युति	शशीव चण्डयुति
४६	माणिक्यमतीव	माणिक्यमणिं च
५०	चुलुक्यक्षिति	चुलुक्यक्षिति
५१	यद्वाजैः	यदार्जितैः
५२	a. कलालयस्ते b. मुखादिपार्थिव	a. कलानिधिस्ते b. मुखाद्यपार्थिव
५३	श्रियं स दोर्वला	श्रियं स्वदोर्वला
५६	राज्यसुखेऽन्यतः	राज्यसुखे व्यराजत
५८	यथोचितं सोम	यथोचितः सोम
६३	निवेशिता	निप(पि)विता
७१	कुलाचलैरपि	कुलाचलैरपि
७२	जालमिवातपं	बालमिवातपं

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
७५	गुरुस्मया कारयितुं	गुरुस्मयात्कारयितुं
७६	मत्सरान्विता	चण्डमत्सरा
७९	रिचापुतः	रिच पुतः
८२	प्रभाधरेष्वर्ति	प्रभाधरेष्वर्ति
८३	ततस्त्रोटन	ततस्ताडन
८६	a. चतुर्भिः पातका b. सपद्मद	a. कुञ्जकम् b. सपद्मद
८८	कृतञ्जतयेति	कृतञ्ज इतीव
९०	करटप्रारब्धनृत्तोत्सवं	करटप्रारब्धनृत्योत्सवं
९१	हि भुवने	हि गृहिणां

सर्गः ३.

२	a. चालुक्य b. सासाम्राज्य	a. चौलुक्य b. साम्राज्य
९	चालुक्य	चौलुक्य
१७	लिपिपु	लिखिपु
२७	राजलक्ष्मीम	राज्यलक्ष्मीम
३२	शाम्यतु	शाम्यति
३६	चालुक्य	चौलुक्य
३७	तदादी तातस्य	तदासी तातस्य
४१	यौवराज्यं	राज्यसौरव्यं
४७	सवैस्तृप्याते	सवैस्तृप्यति
५०	जगद	जगाम
५४	माणिना समत्वं	मणिता(?)समत्वं
६०	जयामृतानि	यशोमृतानि
६२	तटी पयोधेः	तटी पयोधेः

सर्गः ४.

४	चंदनस्यंदडिंडीर	चंदनस्यंदिडिंडीर
६	तप्तपायोधौ	तप्ते पायोधौ
११	क्षोभमाययौ	क्षोभनां ययौ

श्लोकः	Dr. Buhler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
१४	मंदरास्मरणाय	मंदरास्मरणाय
१८	अगस्त्यमुनि	अगस्तिमुनि
१९	लोडनाद्वांत	लोडनोद्वांत
२४	समतां गतैः	समतां गतैः
२७	अलका	अलका
२९	चैमि	वं(वै)मि
४१	दूषितम्	दुःषितम्
४३	निरुत्साह्या	निरुत्सवया
५२	कृता भूमि	कृता ताभि
५७	वसुधाभृताम्	वसुधाश्रिते
६०	जातोयमुप	जातोयमुप
६४	डिण्डीरे	डिण्डीर
७०	तथा रुरोद	तथा भेदेन
७४	तथादेकूर्म	तवादेकूर्म
८०	विटकात्पतनं	विटंकात्पतनं
८१	क्लेशनिष्पन्नां	क्लेशनिष्पन्न
८२	a. गार्भार्थविश्रमाः b. यत्ससं	a. गार्भार्थविक्रमाः b. तत्ससं
८३	पाठांतरम् ॥ मद्भाग्य &c.	The line omitted.
८५/८६	—	Interchange places.
९७	सोमेश्वरस्ततः	सेवेश्वरः कृतः
१०१	कुंतलोह्वाता	कुंतलोह्वास
१०३	पादै	रफालै
१०६	समीरासंगि	समीरासंगि
१०८	उपरि प्रतिबंधेन व्याख्येय	उपरि प्रतिबिन्नेन व्याख्येय
११०	a. व्यरज्यत b. त्यागो हि नाम	a. व्यरमत b. त्यागोपि नाम
१११	सुखमुग्धानाम	सुखलं (लु) व्यानाम
११२	For this stanza	we have प्रणवप्रवणैवासत्तिस्य श्री[ः] सपरिग्रहाः (हा) । परं नांगीकरोते स्म विक्रमांकः कलंकिनी ॥
११८	कुपितो	कुपितः

सर्गः ५.

३	हंतुमेन	नाहमेन
५	मनसाम	मनसां न
६	संकटेप्यगहना	संकटेपि गहना
७	a. अंतकः प्रतिभट - b. तन्मद	a. अंकितः प्रतिभटः b. उन्म
९	तत्र तामरसपत्र	तत्र तत्र शतपत्र
१०	चितनान्मनः	चितया मनः
११	बद्धवर्त्मसु	बद्धवर्त्मसु
१६	भ्रमुप्रियतमस्य	भ्रमप्रियतमस्य
२१	कामिनीशरण	कामिनाः शरण
२३	कर्तुमुद्धतविलाससाक्षिणीः	कर्तुमुद्धतविलाससाक्षितां
२५	a. दधिकमर्पयद्धनं b. कौंकण	a. दधिकमार्पयद्धनं b. कौंकण
२६	आलुपैश्च	आलुपैश्च
३१	कश्चुलुक्य	काश्चिलुक्य
३३	a. तत्र हंसनिवहोपमं	a. यत्र b. हंस इव होमजं
३४	त्वद्गुण	त्वद्गुण
४०	गुहाश्रये	गुहासु ये
४५	प्राप्तवत्सु	प्राप्तवत्सु
४७	तादृशां	तादृशं
५४	विक्रमांकमप	विक्रमांकमुप
५५	परिपथितामगात्कश्चु	परिपथितां व्रजेत्कश्चि
५७	पर्वणीदु	पार्वणेदु
५८	यत्र	यन्
६६	तत्र भूरजसि	तच्चभूरजासि
६८	शयनोपयोगत	शयनोपदेशत
७०	तद्वलस्य सुभगत्वमागमत्	तद्वलानि सुभगत्वमानयत्
७२	तेन सैन्य	तेषु सैन्य
७८	वन्दते च	वन्दते स्म
८२	a. नृपतिर्न्यवर्तयत् b. तोपितः	a. नृपतिर्न्यवर्तयत् b.

श्लोकः	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
८३	अद्य ज्ञातमपि	अग्निज्ञातमपि
८५	प्रणयिपूर्णं	प्रणयिपूर्णं
८७	a. वैधर्व्य b. सकलादिराजनिर्माण	a वैधर्व्य b सकलादिराजः निर्माण

सर्गः ६.

३	प्रतिपदमुदकंठतः	प्रतिपदमदुक्कंठत
१३	मध्यरोहदुत	माखरोहदुत
१४	a. तिलकान्नयनांतमाससाद b. रुपाय	a. तिलकं नयनांतमानिनाय b. रपाय
१५	रुतमधरं	रुतमधुरं
१७	गलविगलित	करविगलित
१८	नगर	चपल
१९	a. स्फुरित b. किंचित	a. न्युरित b. किंचिति
२६	चोगिनाथः	वंग(वींगे)नाथः
३२	वारणाभिः	वारुणाभिः
३३	विधाय	निधाय
३७	a. अनुचितममुना b. चेतसा यदस्मिन्	a. अनचितमिदमाः b. चेतसो यदस्य
३९	वधाय	विधाय
४२	स्पर्णशरणपंकजानि	विदलितसरसीरुहाणि
४४	द्रलंती	स्पतंती
४६	रथमंडलै	खुरमंडलै
४८	a. प्रतिफलननिभाः b. न प्रतिष्ठितेन c. माश्रिता	a. प्रतिपलनवशात् b. नांतवर्तनीपु c. मार्येना
४९	a. रवमनुमितधावनानुरूपं b. त्वया न पृथ्वी c. खुरपुटै	a. जवसमुचितधावनानुरूपा b. न नाथ पृथ्वी c. खुररवै
५०	वर्मबंधाः	कर्मबंधाः
५१	नीला	नील
५२	a. विरहिता b. मंडलैस्तर्दाया	a. पि विरहिता b. मंडलीस्तर्दायाः
५७	a. यत्सम b. संचरन्पृथक्कैः	a. यं सम b. संचरत्पृथक्कैः
५८	मामहहा	मे हहहा

श्लोक.	Dr. Bühler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
६०	शनकैर्य	शतशो य
६१	शपथशतैः	शतशपथैः
६४	a. मोहहेतो b. दुष्कृतानां	a. भोगहेतो b. दुःखितानां
६७	a. प्रसरदुभ b. भोगलोभा	a. प्रसभमुभ b. भोगलभा
६९	सहांवुरा	महांवुरा
७१	a. संगतिं b. केतु	a. संगतं b. चिह्न
७३	गमन	गगन
७७	फलममनुत जन्मनो	फलमिह मनुजन्मनो
८१	मुदंचयति	मुदं चरति
८२	दुच्छल	दुच्छल
८६	तनयेन	तनयस्य
८८	कोशं	शेषं
८९	योग्यं	भोग्यं
९१	किमल्य	किमस्त (स्य)
९४	फालिता	फलता
९५	सक्त्या	भक्त्या
९८	कममुप	कममुच

सर्गः ७.

१	निचोलकारासित	निचोलुकावासित
३	नाणमित्रं	वालमित्रं
५	कुंजादाशा	कुंजादिशा
८	पाटमुद्रा	पट्टमुद्रा
११		युग्मं after the verse.
१३	पाप	पाप
१४	इति	आति. At the end, कुलकं
१५	a. प्रसाद b. रराज	a. प्रासाद b. वभूव
१८	विलासवत्यः	नितंबवत्यः
२४	निर्दलितो	जर्जरितो
२५	यत्पूर	यं पूर

श्लोकः	Dr. Buhler's Edition.	The Ahmedabad Manuscript.
२८	विलासिनीनां	नितंबिनीनां
३२	a. प्रहर्षा b. गृहादवाह्यत वियोगि- नीभिर्गुणो हि काले गुणिनां गुणाय	a. प्रकर्षा b. गृहादकप्यंत वियोगि- नीभिर्गुणो हि दोषाय भवेत्कदाचित्
३३	वृत्तावसरं	वृत्तावरतं
३७	कीडन्वैनः	कीडञ्जनैः
३८	दक्षप्रवालौष्ठ	दक्षः प्रवालौष्ठ
४०	क्षुणहेतो	क्षुणहेतो
४६	क्षणमेवमेव	क्षणमेकमेव
४७	बंधनेषु	बंधनेन
४९	पूर्वाभिभाषी	पूर्वाभिलाषी
५१	धूर्णमाना	धूर्णमाणा
५२	पुष्पसूचीः	पुष्पवीचीः
५४	कौसुमास्त्रैः	कौसुमास्त्रः
५९	पातकिनां	पातकिना
६३	a. विरह b. मैत्री	a. विरहि b. मंत्री
६६	गुडधनुः	गुलिधनुः
६७	विश्राम्यन्ति श्रमेण	विश्राम्यन्त्यश्रमेण
७१	लुठित	लुलित
७२	लभन्ते	भजन्ते
७६	a. जैत्रेषु तां b. मुन्मूलति	a. जैत्रास्त्रतां b. मुन्मूलति
७७	a. विहर b. प्रसादं	a. विरह b. प्रमोदं

S. Surathotsava.

सुरयोत्सवः ।

आदौ । प्रथमः सर्गः ।

श्रीकण्ठकांतास्तु सतां सुखाय नखैर्दुकांसांकुरितो यदन्दिः ।

हसन्निषामाति मर्द्दहेतिमखंडितोदंडलुलायलोमा ॥ १ ॥

स नः शिवायाश्वरणः श्रियेस्तु रक्ताक्षरकोक्षितमाहवे यं ।

प्रक्षालयन्ति स्म सप्तं नर्मतः प्रमोदवाष्पाब्जभिरेव देवाः ॥२॥
 दन्ततरालप्रणयानि युद्धानिरेद्धंजघान्यारिजंगलानि ।
 कनिष्ठिकाग्नेण किलाकुर्यती भद्राणि वः पुण्यतु भद्रकाली ॥ ३ ॥
 मीनध्वजप्रज्वलनापराधात्पुरः पुराणां प्रणमस्यन्ने ।
 रतेर्मुखं स्मेरमुपांतगाया विलोकयन्ती गिरिजा मुदेस्तु ॥ ४ ॥
 सा वः शिवायास्तु शिवा यदीयसाकूतद्वपातगुहं गिरिशः ।
 नाद्यापि गीर्णं जरयत्युदीर्णमर्तविकुर्वाणमयुग्मबाणं ॥ ५ ॥
 सरस्वतीपाणिपयोजवीणा प्रीणातु सा वः सरसं रमन्ती ।
 यतश्च्युतेव श्रवणामृतोमिर्जिह्वासु वासं कुरुते कवीनां ॥ ६ ॥
 जगत्त्रयेपि त्रिजगत्सवित्री दधातु धातुर्दुहिता हितानि ।
 यत्पादपद्मद्वयसेवयैव कवित्वमापद्यत यानहंसः ॥ ७ ॥
 दुग्धादभिव्यक्तवपुः सुधायाः स्वसा च मिश्रा मधु[ना]शनेन ।
 कृताधिवासा कमलैरितीव या लोभनीया जगतां स्तुमस्तां ॥ ८ ॥
 पुनर्भवक्षेत्रविनाशनीनां पंथाः श्रुतीनामुपतिष्ठते यं ।
 नतोस्मि तृल्लोचनगोचराय कस्मैचिदस्मै परमेश्वराय ॥ ९ ॥
 श्रुतिस्त्वन्तीनगनायकाय पितामहाय प्रणतोस्मि तस्मै ।
 वाग्देवतां विष्टपमातरं यः सृष्ट्वापि मातामहतामवाप ॥ १० ॥
 क्षमावतामाद्यतमाय तस्मै विश्वैकभाषाय नमस्करोमि ।
 वत्कं च पादैरापि च सृष्टशतं दोषाकरं यः शरसा विभर्ति ॥ ११ ॥
 स्मरद्विपः पातु शिरःसरिद्वः कशं नपुर्वत्सविधे दधानः ।
 दुःखेन सख्युः कुसुमागुधस्य तपस्यतीनोर्ध्वकरः सुधांशुः ॥ १२ ॥
 उग्रः स्वयं गेहवती च चंडी पुत्रोभिभूः संनिहिता द्विजिह्वाः ।
 एवंप्रकारोपि परं य एकः कल्याणहेतुर्जगतां स पातु ॥ १३ ॥
 वंदे तदेकं शिवयोः शरीरं यद्वायभागे कृचकुम्भदंभात् ।
 अवाप्तमृत्युर्गुधि लिंगरूपी वीरः स्वयंभूस्तदभूमनोभूः ॥ १४ ॥
 धातायमेकः पततामिहेति मत्वेव पलायतां श्रितो यः ।
 मुदे स देवोस्तु सदा मदायदैतेयदर्ताद्ब्रह्मरिर्हरिर्वः ॥ १५ ॥
 पादाग्रदग्ने विदधत्पयोधौ केलिं स कोलः कुस्तान्मुदं वः ।
 दंष्ट्राविलम्बामवनि विधेद यस्तकृताभिः स्तुतिघोषणाभिः ॥ १६ ॥
 पुंस्केतरी पातु स वः स्तवार्धमायत्सु यस्य त्रिदशेषु हर्षात् ।
 गंधोपलंभेपि भयान्निवृत्तं शुष्यन्मदेन हिरदाननेन ॥ १७ ॥
 स पातु गोवर्धनभारलिज्जयदंगसंवाहनकैतवेन ।
 गोप्यो गुरूणां पुरतोप्यशंकमवापुराश्लेषसुखं स्मरार्ताः ॥ १८ ॥

राधास्तु सिद्धये रतिविग्रहे या प्रत्त प्रियेणाधरमित्यपास्यत् ।
 प्रयच्छ तस्यै तव चक्रिणोपि प्रतिग्रहेरिमन् रुचिरस्ति यस्याः ॥१९॥
 श्रियेस्तु रामस्तव यः पलाशसमित्समिद्धे निजशौर्यवद्भौ ।
 दशास्यराज्यं सुरभीदमाज्यमिवातिजुहा जुहवांचकार ॥२०॥
 वंदे विदेहाधिपतेस्तनूजां यस्याः परित्यागकथाप्रयासु ।
 सा रामभद्रस्य यशःप्रशस्तिर्विश्वप्रियाप्यप्रियतां प्रयाति ॥२१॥
 भग्नोऽग्रधन्वा जनकोपकारी रामोस्तु भर्ता न तु रावगो मे ।
 या नित्यमित्यर्थयते स्म गौरी गुरुः कथं स्त्रीषु न मैथिली सा ॥ २२ ॥
 लंबोदरस्पर्धुसहोदरश्रीर्दत्तोस्तु संतोषसमृद्धये वः ।
 प(मः?)दस्त्रवंतीसविधास्थितो यः सितच्छदस्य च्छविमाच्छिनत्ति ॥ २३ ॥
 विलोलयन्मौलिमनेकबेलमनेकपास्यः समुपास्यतां सः ।
 यः प्रत्यहं स्वप्रणतिप्रियेभ्यः प्रदातुमाकारयतीव सिद्धिं ॥२४॥
 तन्मंडलं चंडरुचेः शुचं वक्षिन्नतु दैत्यारिपुरप्रतीली ।
 यत्रांकुरश्रेणिविभा विभाति भासां ततिस्तोरणमालिकैव ॥ २५ ॥
 भावेन वंदेहमशीतरश्मि दत्ते नवं देहमदोहिनां यः ।
 कृत्वा तमोहानिमुपस्कारोति यः शान्तमोहानि च दिङ्मुखानि ॥ २६ ॥
 वीरः स्मरो भीरुपरिच्छदोपि वंद्यः स यस्मादापि भस्मितांगात् ।
 शंके शशांकाभरणः सशंको दुर्गाश्रयं मुंचाति नाधुनापि ॥ २७ ॥
 ताभ्यस्तिसृभ्योपि नमः श्रुतिभ्यः श्रेयःसुतान्यज्जानेनानन्दधाना ।
 महामुनीनां किल मंडलीयमालंबते बालकपालकवं ॥ २८ ॥
 जपांति विश्वत्रयहेतवस्ते येषां ब्रह्मां मुखमेकमेव ।
 जपत्यसावप्यवितर्क्यमूर्तिरेकस्य भूयांसि मुखानि यस्य ॥ २९ ॥
 मुख्यं मुनीनामिव दंडवीज्ञा(?) नमामि येनागमकोविदेन ।
 स्वकाव्यदेवायतनेधिदेवी प्रतिष्ठिता राघ[व]कीर्तिमूर्तिः ॥ ३० ॥
 ऋचां रहस्यं यजुषां विवर्तः सारं च साम्नां धुरि वंधुराणां ।
 कृतिर्यदीया पृणति त्रिलोकीं तं सत्यवत्यास्तनयं स्तवीभि ॥३१॥
 उपद्रुतश्रेणमपास्तर्तिसिधुराजं विराजत्ववनात्मजेन ।
 सरामवृत्तं हरिवंशहारि रामायणं भारतवन्नतोस्मि ॥३२॥
 यः प्राकृतोक्त्यैव महाकर्वानामगौरवं देवगिरां चकार ।
 बृहत्कथामस्य न मन्यते कः कवेर्गुणाढ्यस्य बृहत्कथेति ॥ ३३ ॥
 संत्येव साहिल्यरसेन सिद्धाः सख्यं सुबंधुप्रमुखाः कर्वात्राः ।
 तथाद्यदृश्येन्वापि येषु सासादाकण्यते कर्णमुखा तदुक्तिः ॥ ३४ ॥
 श्रीकालिदासस्य वचो विचार्यै नैवान्यकाव्ये रमते मातिर्मे ।

किं पारिजातं परिलस्य हंत भृंगालिरानंदति सिद्धवारि ॥३५॥
 मन्ये चिरान्माघमुरारिमुखशः स्यास्यति सुस्थाः सविधि विधातुः ।
 प्रवर्तिता यैर्निजवाग्निभूतिव्याजेन लोके मधुदुग्धकुल्याः ॥३६॥
 सरस्वती शशदुपासते ये गृह्णीति नार्थानपि ये परेषां ।
 वित्ताश्च वृत्तैरितिसेवितैर्ये किं मेध्यमेभ्योप्यपरं कविभ्यः ॥ ३७॥
 रसप्रधानैः कवितावितानैर्मान्या न मान्याः कवयो दचोभिः ।
 तेभ्योविशेषान्मणयोर्हणीया भवन्ति न प्रस्नरवत्प्रथिम्ना ॥३८॥
 परस्य काव्यं स्वामिति वृषाणो विज्ञायते जैरिह काव्यचोरः ।
 विलोक्य माणिक्यमयोग्यहस्ते प्रत्येति को नाम यदेतदस्य ॥ ३९॥
 काव्यं परोक्तैः कियते पदर्थैः कृतेन कस्तेन गुणोस्ति कर्तुः ।
 यज्जीवतस्तस्य बहुश्रुतेभ्यः शंका विपन्नस्य न चात्र कीर्तिः ॥४०॥

अन्ते । पंचदशः सर्गः ।

अस्ति प्रशस्ताचरणप्रधानं स्थानं द्विजानां नगराभिधानं ।
 कर्तुं न शक्नोति कदापि यस्य त्रेतापवित्रस्य कलिः कलंकं ॥१॥
 सत्तीर्थस्य सुराश्रितेन ज...सा(नभसा?) यस्मिन्पमा स्वात्कथं
 स्वाध्यायैकनिधेर्गतश्रुतिवृत्तेनोर्वितलेनापि वा ।
 यत्सौधेषु विशुद्धि.....वपुर्बालोपि नालोक्यते
 वंदे श्रीनगरं तदेतदखिलस्थानातिरिक्तोदयं ॥ २॥
 इतनयनसुखैर्मखाधिधूमैः श्रुतिकटुभिर्वटुनृदवेदपाठैः ।
 कलिरकालितसंमदः प्रदत्तं न खलु पदं विदुषां गृहेषु यत्र ॥३॥
 पंचत्पंचमखाभिभमतमसि स्थानेन नेत्रानल-
 ग्वालाप्रज्वालितप्रसूनधनुषा देवेन दत्तोदये ।
 श्रीमतां च पवित्रतां च परमामालोक्यतः सुराः
 स्वर्वासेप्सरसा रसामरजनव्याजेन भेजुः स्याति ॥ ४॥
 तस्यै संपमिनामिनाय मुनये नित्यं नमस्कुर्महे
 यन्माहात्म्यमसह्यमाह स मुहुर्मुह्यन्मनाः कौशिकः ।
 आविर्भूतमभूतपूर्वचरितश्रेष्ठाद्वसिष्ठात्ततः
 सत्कर्णोदरमध्वरस्थितिविदां स्थानेन गोत्रं महत् ॥ ५ ॥
 येषामशेषाधिपतिः प्रसन्नः संनद्धपाणिः कणिकंकणेन ।
 त एव संभूतिमिहामुवांति कुले गुलेचाभिधया प्रसिद्धे ॥ ६ ॥
 श्रीसोलशर्मा विपले कुलेन जन्म द्विजन्मप्रवरः प्रपेदे ।
 यः स्वर्गिणः सोमरसेन यागे पितृश्च पिंडैरष्टणत्प्रयागे ॥ ७॥

सोलः सलीलमवनीमिवतामसी यः सौवस्तिकोरिवाति वरं स्मरता स्मरारेः ।

श्रीगूर्जरक्षितिभुजा किल मूलराजदेवेन दूरमुपरुध्य पुरोदधे यः ॥ ८ ॥

यथा प्रतिष्ठा महती वसिष्ठः तिम्रांशुवंशे भगवानवाप ।

निजेन सौवस्तिकतागुणेन चौलुक्पभूपालकुले तथासौ ॥ ९ ॥

विधिवद्वाजपेयं यः कलिकालेऽप्यकल्पयत् ।

क्रियती वा जपेयं तच्चरिताद्भुतसंहिता ॥ १० ॥

ऋग्वेदवेदी च कृतकतुश्च दत्तान्नदानश्च जितेन्द्रियश्च ।

तिरोहिते तत्र पुरोहितेन्द्रे तदंगजन्मानि लल्लुशर्मा ॥ ११ ॥

यः करोति स्म चामुंडराजाख्यं नृपमशिषा ।

हेतिप्रतापसंपन्नं हविषा च हविर्भुजं ॥ १२ ॥

श्रीभुजनामा तनुजस्तदीयः स्वयं स्वयंभूरिव भूतलेभून् ।

ब्राह्मण्यलाभाय तथाहि सद्भिरभाजि भौजीरशनेव वृत्तिः ॥ १३ ॥

सद्वंशजतेन गुणान्वितेन शरासनेनेव पुरोहितेन ।

मेनेन मेने भवनेपि किञ्चिन् दुर्लभं दुर्लभराजदेवः ॥ १४ ॥

संतापशान्तिं जगतोपि सोमस्तन्मदनश्चदनवञ्चकार ।

वीर्यपहारी हरिणांकितश्च सखां वभाज द्वित्रराजतां यः ॥ १५ ॥

यस्याशीःप्रतिपादितोदययुजा श्रीभीमभूमीभुजा

धारक्षालितशालितंडुलसितं साक्षात्कृतं तद्यशः ।

येनाशाकमणे क्षमेण त इमे मूर्तिप्रभेदाः प्रभो ।

भस्मोद्भूलनमंतरेण धयन्त्याः सर्वेपि निवर्तिताः ॥ १६ ॥

भित्ता भानुं तत्र ताते प्रयाते पुत्रः श्रीमानामशर्मा बभूव ।

कृत्वा सम्पदममसंस्थाः कर्तुनां कीता काम्या येन सम्राडभिख्या ॥ १७ ॥

सदा यदाशीःपरिपूर्णकर्णः श्रीकर्णनामा नृपतिप्रकांड ।

वसुंधरामंडलमर्णवाते वातारिनारीनयनांबु चक्रे ॥ १८ ॥

दानानि तानि सदनानि च तानि शंभोर्भोजरात्रिरुचिराणि सरासे तानि ।

येनामुना मुनिजनानुकृता कृतानि विसृज्यकुलसंभवभूपदत्तैः ॥ १९ ॥

धाराधीशपुरोधता निजनृपक्षोर्णां विशेक्यास्तिलां

चौलुक्पाकुलितां तदव्ययकृते कृत्वा निलोत्पादिता ।

मंत्रैर्यस्य तपस्यतः प्रसिद्धता तथैव तं गोत्रिकं

ता संदय्य तद्विलता तन्मिव क्षिप्रं प्रयाता कथित् ॥ २० ॥

तरमाकुमारः सुशकारमूर्तिर्मुर्नस्तपोराशिरिनीजगताय ।

रथपरायणोदयदायिनी बागुवाता शस्त्रैरिव यस्य वस्त्रे ॥ २१ ॥

चक्षुः सिंधुवसुंधरापतिरतिमौढमतापोपि य-
 श्रीतः स्त्रीतवलोपि मालवपातिः कारां च दारान्वितः ।
 दृष्टः सोपि सपादलक्षनृपातिः पादानतिं शिक्षितः ।
 श्रोत्रिद्विक्षातिपेन सैष विभरः सर्वोपि यस्याशिषां ॥ २२ ॥
 कुशोपशोभिभिर्व्यागिस्तडामैश्च — परः ।
 इष्टं पूर्तं च यश्चक्रे चक्रवर्त्तिपुरोहितः ॥ २३ ॥
 ऋजुरोहितभृत्पुरोहितत्वस्पृश्येन त्रिदिग् गतस्य तस्य ।
 तनुभूर्मनुभूपतिमणोतस्मृतिस्त्वमवाप सर्वदेवः ॥ २४ ॥
 मन्वरेर्व्यधित साधुसपर्यामन्वरेषु यजति स्म सुरेशं ।
 मानवानविदितापरयाञ्चो मानवानकृतं चैष कृतार्थान् ॥ २५ ॥
 अर्चिषामयनर्मायुषि तत्र क्षत्रसत्तमनमस्करणीये ।
 अध्यगामि विधिरामिगनाम्ना वैदिकस्तदनु तत्तनुजेन ॥ २६ ॥
 सत्कर्म्मनिर्माणरस्तेरमुष्य ब्रीडानिदानं द्वयमेतदासीत् ।
 स्ववर्णनाकर्णनमुत्तमेभ्यः संसारकारांतरवस्थितेश्च ॥ २७ ॥
 श्येष्ठः श्रेष्ठतमः समस्तविदुषां श्रीसर्वदेवाङ्ग्यः
 श्रेयःसंपदपास्तदुस्तरतमाः श्रीमान्कुमारोनुजः ।
 मुंजोथ द्विजकुंजरस्तदनु च न्यायः(?) जयेनाहङ्-
 श्वत्वारस्तनयास्ततः समभवन्वेदा इव ब्रह्मणः ॥ २८ ॥
 कुमारपालस्य चुलुक्यभर्तुरंगानि गंगासलिले निधाय ।
 श्रीसर्वदेवेन गयाप्रयागविप्राः प्रदानेन कृताः कृतार्थाः ॥ २९ ॥
 स्थाने स्थाने तडागानि शिवपूजा दिने दिने ।
 विप्रे विप्रे च सत्कारः श्लाघा यस्य गृहे गृहे ॥ ३० ॥
 राहौ गृहीतोष्णकरे कुमारः कुमारपालस्य सुतेन राज्ञा ।
 कृतोपरोधोपि परंपुरोधाः प्रत्यग्रवीतस्य न रत्नराशे ॥ ३१ ॥
 यः शौचसंयमपटुः कटुकेश्वराख्यमाराध्य भूधरसुताघटितार्धदेहं ।
 तां दारुणामभि रणांगणजातघातघातव्ययामजयपालनृपादपास्यत् ॥ ३२ ॥
 विलोक्य दुष्कालवशेन लोकं कंकालशेषं सविशेषशु(शो?) कः ।
 श्रीमूलराजं दलितारिराजमचीकरत्तत्करमोचनं यः ॥ ३३ ॥
 दुष्टारिकोटिकदनोत्कटराष्ट्रकूटकुल्येन शिल्पितरणांगणकौकणेन ।
 सर्वप्रधानपुरुषाधिपतिः प्रतापमह्येन भूपतिमतल्लिकया कृतो यः ॥ ३४ ॥
 सेनानीविदधे कुमार इति यः शंके चुलुक्येदुना
 जित्वा सोऽथ जवादवार्यतरसः प्रस्यधिपृथ्वीपतीन् ।
 इष्टां तद्विषयाद्धिमाशिपमिव प्रादात्पुरोधाः स्वयं

स्वस्मै वाङ्मयमहीभुजे निजचमूर्वारत्रजैरक्षतैः ॥ ३९ ॥
 धाराधीशे विद्वच्चर्मण्यवंप्यक्रोधाध्मातेप्याजिमुत्सृज्य पाते ।
 गोगस्थानं पत्तनं तस्य भंत्तवा सौधस्थाने खानितो येन कूपः ॥ ३९ ॥
 गृहीतं कुप्यता कुप्यं मालवेश्वरदेशतः ।
 दत्तं पुनर्गयाश्राद्धे येनाकुप्यमकुप्यता ॥ ३७ ॥
 जित्वा श्लेच्छपतेर्वलं तदतुलं राक्षीसरःसंनिधौ
 स्वःसिधोः सलिलैर्विधाय विधिवत्प्रीतिं पितृणामपि ।
 [६]दानिमोक्षमनुक्षितक्षितितले कृत्वाब्दमब्दव्रजे
 राजार्थं रचयांचकार चतुरः स्वार्थं प्रनार्थं च यः ॥ ३८ ॥
 यः कर्माणि च षड् गुणांश्च तनुते तद्वर्तुनःस्वस्त्रयं
 कीर्तिर्पश्य च यश्च निर्मलरुचिर्नो जातुचिन्मुचति ।
 शस्त्राविष्कृतिरध्वरे च युधि च श्लाघ्योऽजिहीते यतः
 सूत्रं यस्य तद्विद स्फुरत्यविरतं ब्राह्मं च राज्यस्य च ॥ ३९ ॥
 अस्वधतीव कांतास्य पत्युराज्ञामरुंधती ।
 यभूदभिधवा लक्ष्मीः साक्षालक्ष्मीरिव क्षितौ ॥ ४० ॥
 आदिमः पञ्चममंदिरे महर्देव इत्यभिधया तदंगभूः ।
 येन पाणिनिहितेन पंक्त्येनैव तुष्यति परं सरस्वता ॥ ४१ ॥
 सोमेश्वरदेव इति क्षितिदेवस्यास्य बंधुरनुजन्मा ।
 अजनि कनिष्ठस्तस्य धाता ख्यातान्वयो विजयः ॥ ४२ ॥
 तैस्त्रिभिः प्रथममध्यमोत्तमैः स्वे पदे च पुरुषैर्व्यवस्थितैः ।
 शब्दशास्त्रमिव गोत्रमुच्चकैः सत्किं समजनिष्ट विष्टपे ॥ ४३ ॥
 सोमेश्वरदेवकवेरेत्य लोकंपूर्णं गुणग्रामं ।
 हरिहरसुभटप्रभृतिभिरभिहितमेवं कविप्रवरैः ॥ ४४ ॥
 श्रीसोमेश्वरदेवस्य कवितुः सपितृश्च गौः ।
 सतृणाम्यवहारस्य निरासोपि रसप्रदा ॥ ४५ ॥
 वाग्देवतावतंसस्य कवेः श्रीसोमशर्मणः ।
 धुनोति विद्युयान् सूक्तिः साहित्यामीनिधेः सुधा ॥ ४६ ॥
 तव वक्त्रं शतपत्र सदूर्णं सर्वशास्त्रसंपूर्णं ।
 अस्तु निजं पृथक्कमिव सोमेश्वरदेव वाद्वैवो ॥ ४७ ॥
 वसिष्ठा निष्ठायाः पदमिति जगत्पास्ति पटहः
 प्ररुष्टास्त्रेपामप्यजनिपतः मुंजमभृतयः ।
 कुले ज्ञातोप्येषां शतधृतिद्वहृद्वा पुनरयं
 स्वयं पुत्रीचक्रे नवकविगुणप्रीणिनद्वहृदा ॥ ४८ ॥
 काव्येन नव्यपदपाकरसारपदेन यामार्धमात्रघाटितेन च नाटकेन ।

श्रीभीमभूमिपतिसंसादे सभ्यलोकमस्तोकसमदवशंवदमादधे यः ॥ ४९ ॥

कर्वाद्रपदवांसृहामद्वह तोपि तन्वंति य-

द्वचः ककचकर्कश-प्रथयाति व्यथां कर्णयोः ।

कविः स विरलः पुनर्भुवि भवादृशो दृश्यते

सुधाभिरभिषेचनं रचयतीव यः सूक्तिभिः ॥ ५० ॥

मंदच्छंदसि कोपि कोपि विकलः सालंकृतौ व्याकृता-

वर्थे कोपि वृथाश्रमो रसनिधावंधश्च कोप्यध्वनि ।

वक्त्रांतविहराद्विरचितनयामंजीरमंजुस्वर-

स्पर्धाबधुभिरेक एव कवते काव्यैः कुमारतमजः ॥ ५१ ॥

वैदुष्यं विगताश्रयं श्रितवति श्रीहेमचंद्रे दिवं

श्रीप्रह्लादनमंतरेण विरतं विश्वोपकारव्रतं ।

दृष्ट्वा तद्रूपमत्र मंत्रिमुकुटे श्रीवस्तुपाले कवि-

स्तत्कीर्तिस्तुतिकैतवादिता मुदामुद्गारमारब्धवान् ॥ ५२ ॥

प्राग्वाटान्वयवारिधौ विधुरिव श्रीचंडपः प्रागभूत्

संभूतोद्भुतसत्यशौचसदनं चंडप्रसादस्ततः ।

सोमस्तत्तनयो नयोऽञ्जलनतिस्तस्याश्वराजः सुतः

पूतात्माय तदंगभूः सुकृतभूः श्रीवस्तुपालोभवत् ॥ ५३ ॥

उत्फुल्लमल्लीप्रतिमल्लकीर्तैः श्रीमल्लदेवोभवदग्रजन्मा ।

बभूव तस्यावरजश्च तेजःपालाभिधानः सचिवप्रधानं ॥ ५४ ॥

श्रीवस्तुपालः स चिरायुरस्तु दिशां प्रकाशं दिशते सदा यः ।

कर्पूकिर्मीरितकेरलस्त्रारदावदातधुतिर्मियेशोभिः ॥ ५५ ॥

क्षीणे चक्षुषि भेषजं भगवती कालीश्वरी देहिनां

देहे श्वित्रविचित्रभाजि शरणं श्रीवैद्यनाथः प्रभुः ।

संसारज्वरजर्जरे तद्वदि सदा विष्णुर्भविष्णुर्मुद

दौर्गले च जिघांसिते गतिरसौ श्रीवस्तुपालः पुनः ॥ ५६ ॥

न वदाति पुरुषा रुषापि वाचः स्पृशति परस्व न मर्म नर्मणापि ।

विरगति गतिमात्रमान्यचंद्रः कचन च नार्थिकदार्थितोपि दानात् ॥ ५७ ॥

धनमनवरताक्षतींद्रसेवाश्रयसमत्राप्तमयत्नतोपि दत्ते ।

अपरमपि परोपकारकं यद्विमृशति वस्तु तदेव वस्तुपालः ॥ ५८ ॥

सत्यं द्वेषे भवतु मा क्षतिरत्र काश्चिद्भूत्वा खलपकृतेनापि मयातिमात्रं ।

मंत्री समे च विषये च परोक्षितोसौ दृष्टं न दुष्टमिह किंचन सञ्चारित्रे ॥ ५९ ॥

अयमनुदिनदानोत्कथितप्रानांपर्धत्परिचरितचरित्रः स्वस्तिमानस्तु मंत्री ।

तुहिनकरसमानैर्यस्य कीर्तिप्रतानैरजानिपत रजन्यः प्राप्तराकाविवाकाः ॥ ६० ॥

लभते लोकतः पापाः शापानन्ये नियोगिनः ।

अधिकारमधिकारममात्यः शास्त्रसौ पुनः ॥ ६१ ॥

त एव स्तूयते नृपतिपशुभिर्धिवरतया

प्रजानामानायः सपादि रुरु येभ्यः प्रपताति ।

तदिदं सुस्थानां [चकित ?] चकितं कापि वसतां

सतां संप्रत्येकः सचिवशिवनातेर्भुवि भवान् ॥ ६२ ॥

अर्थदानदलितार्थिदुस्थितिं त्वां विना विनयनम्र संप्रति ॥

मृपते जगति केनचित्सतां वस्तुपाल न कपालदुर्धिपः ॥ ६३ ॥

गोमयरसतुलिते कौन्सिमुधाधवलिते च भवनगृहे ।

श्रीवस्तुपाल भवतः चकास्ति चित्रं चरित्रमिह ॥ ६४ ॥

पीयूषः प्रणता हिमिः प्रणिहिता ताराभिराराधिता

गंगावीचिमिरार्चना परिचिता दिग्दंतिदंताशुभिः ।

कर्पूरैः परिशीलिता मलयजैरावलिता मण्डिता]

डिंडीरस्तवकैर्वैरुमुता मन्त्रीश कीर्तिस्तव ॥ ६५ ॥

प्रवर्तमानेन कविवसत्रे सत्कृत्य सत्पात्रममात्यमेवं ।

कृतार्थगतामानमसावमंस्व सावस्तिको गुर्जरनिर्जराणां ॥ ६६ ॥

कुमारपुत्रेण कुमारमातुः काव्यं तदेतज्जगदिकोद्व्याः ।

श्रुतिस्मृतिव्याकृतियज्ञविद्याविशारदेन क्रियतेस्म तेन ॥ ६७ ॥

इति गुर्जरेश्वरपुरोहितश्रीसोमेश्वरदेवायैचिते सुरयोस्तवनाम्नि महाकाव्ये कावेप्रशास्तिवर्णने
नाम पंचदशः सर्गः ।

T. No. 1. *Garbhopenishad and Āsramopenishad.*

गर्भोपनिषदाश्रमोपनिषच्च ।

इत्यथर्ववेदे आश्रमोपनिषत्समाप्ता द्विपञ्चाशत्सु ख्योपनिषद्ग्रन्थसमाप्तिः ॥ ६२॥ प.

वचदशो [प] निषदो भवन्ति शौनकेयानाम् । मुण्डकादिस्वल्पाः सन्ता विज्ञेया ब्रह्मवेदस्य ॥ १।

सप्तत्रिंशत्तथान्याश्च पैपलादिषमेततः । एवं पञ्चाशद्व्याधिका ब्रह्मवेदस्य नान्यतः ॥ २।

नीलरुद्रप्रभृतय आश्रमान्तः(न्ताः)प्रकीर्तिता [:] एतास्सर्वा पृथग्नाम्या जीवब्रह्मैक्यतो

धिकाः ॥ ३॥ इत्यथर्ववेदोपनिषद्ग्रन्थः समाप्तः ॥

मुण्डकोपनिषत् १ प्रश्नोपनिषत् २ ब्रह्मविशेषः ३ क्षुरिकोपनिषत् ४ चूलिकोपनिषत्
शिरोपनिषत् ५ शिखोपनिषत् ७ गर्भोपनिषत् ८ महोपनिषत् ९ ब्रह्मोपनिषत् १० प्राणाग्नि
होत्रोपनिषत् ११ मण्डूकोपनिषत् १२ वैतथ्याख्यं प्रकरणमुपनिषत् १३ अद्वैतो १४ अलत
शान्ता (न्या) ख्यं प्रकरणं १५ पञ्चदशोप नीलरुद्रोप १६ नादविन्दू १७ ब्रह्मविन्दू
१८ अमृतविन्दू १९ घनानिन्दू २० तेजोविन्दू २१ योगशिखोपनिषत् २२ योगतत्त्वोप
२३ (सं) न्यासोप २४ आह्वणो २५ कण्ठश्रुत्युप २६ पिण्डोप २७ आत्मोपनि २८

नृसिंहपूर्वतापनी २९ तापनीषी(ये) महोप० ३० तापनीये महोप० ३१ तापनीय ३२ नृसिंहताप-
नीमहोप० आदित ३३ उत्तरतापनी ३४ कठवल्या(लुघा)ख्या ३५ कठवल्या(लुघा)ख्या
उत्तरवली(ली) ३६ केनिपतोप० ३७ नारायणोपनि० ३८ बृहन्ना(ना)रायणोप० ३९ बृहन्ना-
(ना)रायणो० ४० सर्वोपनिष-सारं ४१ हंसोप० ४२ परमहंसोपनिषत् ४३ आनन्दवली (ली) ४४
भृगुवली(ली) ४५ गारुडोप० ४६ कालाभिरुद्रोप० ४७ रामपूर्वतापनीय ४८ रामोत्तरतापनीय
४९ कैवल्योप० ५० जाबालोप० ५१ आश्रमोप० ५२

U. No. 382. *Śrāddhakāśikā.*

श्राद्धकाशिका ।

आद्यं ।

यस्य प्रसादपयसा क्रतुपादपास्तं काव्यायनं मुनिवरं शिरसाभिवन्दे ।

सिकाः फलन्ति यजुषामिह याजकानां स्वर्गोद्भवानि विविधानि फलान्यजस्रं ॥१॥

कर्को व्याख्यदिदं गभरिवचनैः सूत्रं यतोस्मादभू-

दुर्बोधं च ततो हलपुष्प इति व्याख्या तथान्यस्कृतं ।

भूयोपि प्रतिषेधकादिवचनैः स्मार्तेर्मया काशिका

सूत्रस्योपरि संशयोऽतिमिरध्वंसाय तन्व्यते ॥ २ ॥

सूत्रार्थव्यञ्जनाद्वाक्यैर्विशेषोक्तिप्रकाशनात् ।

अस्यान्वर्थमिदं नाम ग्रन्थस्य श्राद्धकाशिका ॥ ३ ॥

नित्यानन्द इतीह याज्ञिकवरो जातस्तद्विदः सुतः

स्पर्ताग्री विहितक्रियेति सुख इत्याख्यो जगत्पद्मतः ।

तत्पुत्रोऽप्यभवत्स्मृतिज्ञचतुरः शास्त्रेणधीति(ती) श्रुतौ

विष्णुमिश्र इमं निबन्धमकरोत्कृष्णः कृती तन्सुतः ॥ ४ ॥

अन्ते खंडितः

V: No. 363. *Sūtrasātravṛtti by Mahādharma.*

शुद्धसूत्रवृत्तिः ।

रसवेदांगभूवर्षे भाष्यते(भाष्यतेऽ) धवलं दले ।

त्रयोदश्यां रवेर्बरे वाराणस्यां महीधरः ॥ १॥

श्रीरत्नेश्वरमित्रस्य गुरोः केशवजन्मनः ।

आज्ञया विवृते शैल्वी भाष्यवृत्त्यनुसारिणी ॥ २ ॥

विदुषां सुखबोधाय व्यथाब्दुद्धयनुसारतः ।

भाष्यं रामकृतां वृत्तिं सुत्राण्यालोच्य तत्त्वतः ॥ ३ ॥

नीलकण्ठो रमानाथः सितामश्वेन्द्रशेखरः ।

भैरवेशः कृपासिन्धुः स मे सुव्यामृतेस्तरी ॥ ४ ॥

W. No. 25. *Hautrakārikāh.*
हौत्रकारिकाः ।

प्रणमामि गणाधीशं विघ्नध्वातदिवाकरं ।
दंतावलमुखं सार्द्रसिदूरारुणाविग्रहं ॥ १ ॥
वंदे विष्णुं जगद्द्वयं नीलाचलनिवासिनं ।
मीमांसायुगुल्याख्यानिपुणं श्रौतकर्मणा(णः) ॥ २ ॥
विज्ञातारं गुह्यं नौमि यातिमीश्वरभारती ।
प्रणम्य पंचाननवाहननाभृधिं तथा शौनकमाश्वलायनं ।
करोति तत्सूत्रविशोधितार्थं प्रयोगरत्नं नरसिंहयज्वा ॥ ३ ॥
नानाश्रौतेषु निपुणा याज्ञिकास्त्यक्तमत्सराः ।
युक्तमेतदयुक्तं वा क्षंतुमर्हथ सज्जनाः ॥ ४ ॥
मध्ये ।

जयति स होतृलक्ष्मणे ग्रामवरो नामतो वरुवाङ्गुः ।
यत्र श्रीनरसिंहो जातस्तत्सूनुननुगतः काशीं ॥ १ ॥
अभ्यन्वयावतंसो नारायणभट्टसंज्ञकः काश्यां ।
अंभई च सुपुत्रं गोपीनाथं विपश्चितं सुषुवे ॥ २ ॥
गोपीनाथबुधानुजयज्वश्रीमनृसिंहरचितेस्मिन् ।
श्रौतप्रयोगरत्ने चातुर्मास्यानि सभ्ययुक्तानि ॥ ३ ॥

X. No. 428. *Prāyaścittapradīpa.*
प्रायश्चित्तप्रदीपः ।

नत्वा बीषापनाचार्यं तेनोक्तश्रौतकर्मणां ।
विष्पतिक्रमणे प्रायश्चित्तप्रदीपः प्रकाश्यते ॥ १ ॥
श्रौते बीषापनोक्तानि प्रायश्चित्तानि यानि तु ।
उक्तानि सूत्रमध्ये च वर्षगोपालसूरिणा ॥ २ ॥
व्यासोक्तानि प्रकीर्णानि तैरनुक्तानि यानि च ।
भवस्वामिमतास्तिपां विस्तरान्निर्णयं ब्रुवे ॥ ३ ॥

Y. No. 21. *Āpastambadhvanitārthakārikāh* by *Trikāṇḍamaṇḍana.*
आपस्तम्बध्वनितार्थकारिकाः ।

उपवर्षः ।

5 b 1 उपवर्षादिभिः प्रोक्तमाधाने शतभोजनं ।
सूत्रांतरेषु तन्मोक्तं तस्मादेतत्कृतम् ॥

- 11 a 6 उशिजा वामदेवाश्च तथा दीर्घतमादयः ।
गौतमा एव विज्ञेया उपवर्षादिपाठतः ॥
कर्कः ।
- 14 a 1 तूष्णीमिवोपतिष्ठेत् प्रवत्स्यन्नागतोपि वा ।
इति कात्यायनः प्राह कर्को व्याख्यातवांस्तथा ॥
- 6 a 8 असिसंनिभमेवान्यविशेषोक्तिविवाजितं ।
वचं कात्यायनः प्राह कर्को व्याख्यातवांस्तथा ॥
पाणिनीयः ।
- 17 a 2 [Lacuna] अदृष्टा जपेन्मंत्रांश्च तानपि ।
इत्याथर्वणसूत्रे तु पाणिनीयानिरूपितं ॥
नारायणः
- 2 a 2 यस्मिन्कस्मिंश्चिदृतावादधीतेत्याश्वलायनः ।
आतुराधानविषयामिति नारायणोब्रवीत् ॥
व्याख्यातं भवनागेन सूत्रमेतदथाश्रुतं ॥
- 12 a 2 यत्तु नारायणेनोक्तं ग्रामात्स्वामिसमन्वितात् ।
गत्वा ग्रामान्तरे वासः प्रवासोपमितीदृशः ॥
उपलक्षणमेवैतद्ग्रामस्योच्चारणद्वयं ।
ग्रामान्तरे नगर्या वा पल्ल्या वा अन्यत्र वा क्वचित् ।
सीमामतीत्य चेद्वात्री वासः प्रवसनं हि तत् ॥
- 24 b 3 अरण्यारोपणे स्पर्शं विना मंत्रेण मंथयेत् ।
स्वयं वा मंथनं कुर्यादिति नारायणोब्रवीत् ॥
भवनागः
- 2 a 2 उपरि विन्यस्तः ।
- 13 a 4 बह्वर्धेनेति मंत्रेण बह्वन्वोपतिष्ठते ।
इत्युक्तं भवनागादौरभयं व इतीह तु ॥
- 30 a 1 मंत्रेण गार्हपत्येमी तूष्णीमग्न्यन्तरे तपेत् ।
इति वा स्यात्स्मारोपो भवनागादिदर्शनात् ।

Z. No. 41. *Stutikusumāñjal*.

स्तुतिकुसुमाञ्जलिः ।

अंते ।

पुरा पुरारेः पटभूलिभूसरः सरस्वतीस्वैरविहारभूरभूत् ।

विशालवंशश्रुतवृत्तविश्रुतो मनीषिणां गौरवरः किल्यग्रणीः

भ्रमादनिर्माय पुरातनः कविर्यमग्रिमश्चोकमवश्यमग्रतः ।
 विमृष्य पंक्तीरुपरि द्विजन्मनां न्यवे(वी)विशत्काकपदांकितं पुनः ॥ २ ॥
 अनंतसिद्धांतपथांतगामिनः समस्तशास्त्रार्णवपारदृश्वनः ।
 ऋजुर्धनुर्बेदपदार्थवर्णना व्यनक्ति यस्याद्भुतविश्रुतं श्रुतं ॥ ३ ॥
 सुतो भवद्भनधरः शिरोमणिर्मनीषिणामस्य गुणीघसागरः ।
 यमाश्रिताद्वास्त सरस्वती हरेरुरस्यलं रत्नधरं श्रितां श्रियं ॥ ४ ॥
 उदारसत्त्वं विपुलं सुनिर्मलं प्रहृदमर्यादमगाधमाश्रयं ।
 प्रविश्य यस्य स्ववशा सरस्वती पदं बन्धं स्थिरमेवुधेरिव ॥ ५ ॥
 कपोलदोलापितकर्णभूषणं तरंगितभूयुगभंगुरालिकं ।
 सचेतसामर्धनिमीलितेक्षणं क्षणं वितन्वाति मुखं यदुक्तयः ॥ ६ ॥
 अथास्य धीमानुदपादि वादिनां वितीर्णमुद्रो बदनेष्वनेकशः ।
 उदारसंस्कारसुसारभारतीपवित्रवक्त्रांबुदहो जगद्भरः ॥ ७ ॥
 अपि स्थवीयः स्वरुतरियरस्यातिः कुशाग्रतीक्ष्णमधिरुद्य यन्मतिः ।
 गहो वत स्वैरबिहारलीलया पदं न्यधादस्वलितं सरस्वती ॥ ८ ॥
 निर्मत्सरः सदृढयः श्रुतपारदश्चा विश्वातिशाधिनिनयः प्रियवाकसुशीलः ।
 किं वापरं कविगिरां सदसद्विचारचातुर्यधुर्यधिषणः शरणं य एकः ॥ ९ ॥
 तेनादृतेन शिशुनैव निवेद्यमानमानंदकंदलितभाक्तिकुतूहलेन ।
 एतं शांशंकलिकाकलितावतंसशंसारसायनरसं रसयंतु संतः ॥ १० ॥
 गृह्णंतु कंचन विशेषमशेषमस्मादस्माकमतिवचनात्कवनांतरज्ञाः ।
 विन्वाति पन्वलजलात्कुशला विशालशीवालजालकलितात्कमलीधमेव ॥ ११ ॥
 यद्यप्यासामनलसरसस्फारसारं न किंचिद्वाचामंतर्विरचितचमत्कारमस्यर्थतत्वं ।
 तत्राप्येतास्त्रिभुवनगुरुस्तोत्रमैत्रीपवित्राः कर्णाभ्यर्णाभरणसरणिं नेतुमर्हति संतः ॥ १२ ॥

प्रेमाणं मणिकर्णिकां प्रति वृधा मंदोक्रुद्धं मतिं
 मुक्तादामनि मा कृत सृशत मा तावृद्धैवाकितां ।
 भूपार्थं प्रभवंति कर्णपुलिने कंठे मुखांभोरुहे
 देवस्य स्मरशासनस्य यदिमाः स्तोत्रावलीमूक्तयः ॥ १३ ॥
 निक्षिप्तं शतसप्तकेन सहितं पादायुतार्थं मया
 निर्दिष्टे गुणिनि द्विजैर्मुकुटे धर्मैकधाम्नीश्वरे ।
 प्रायेण क्षिप्तस्य दीनवचसः दयाक्षिसमूहोपि मे
 पादं नैकमयं प्रयच्छति विधीं वक्त्रे करोम्यत्र किम् ॥ १४ ॥
 कारकारमकारे वारितशमेरुक्षेररसेरिदं
 निघ्नं विघ्नितशंभुसेवनगुधाभोगोपभोगं वपुः(मनः) ।

किंतु कापि कदापि कापि पातिता सा साधुदृष्टिर्द्यतः
 प्राप्तः सूक्तिवपुर्जितोजितसुधास्वादः प्रसादः प्रभोः ॥ १५ ॥
 यत्सत्यं सदसिद्धिवेकविकलग्रामीणकुग्रामणी ।
 मिथ्यास्तोत्रपरा पराभवपदं नीतासि भीतास्पतः ।
 मातः कातरतां विमुंच यदसौ सौभाग्यभाग्यावाधिः
 संजातो जगदेकनायनृतिभिर्वीर्यदेवि ते विभ्रमः ॥ १६ ॥

AA. No. 110 of 1873-74. *Madanavinodanighanṭu*, leaf 43, a.

अद्वे ब्रह्मयुगयुगेदुगणिते श्रीविक्रमार्कप्रभो—
 मीधे मासि बलक्षपक्षलिलिते पष्ठ्यां शुधाशे(सुधांशो)दिने ।
 दानानां परितापदलनो (?) ग्रंथं निघंटुं कलिः (किञ्च)
 श्रीदः श्रीमदनो व्यधत्त चतुरः सच्चक्रचूडामणिः ॥ १४ ॥

BB. Nos. 44 and 45. *Āchārādārśa and Commentary*.

आचारादर्शः ।

तत्राद्यं ।

दीक्षितो रणयज्ञेषु विबुधानंददायिषु ।
 हरिराब्धिसुतावन्नसोमपीती(थी) पुनातु वः ॥ १ ॥
 अहोरात्राश्रितो धर्म इह वाजसनेयिनां ।
 निबध्यते निबद्धो यो धर्मशास्त्रनिबंधिभिः ॥ २ ॥

अन्ते ।

समूलवचनाभागो मीमांसान्यायनिर्मलः ।
 श्रीदत्तेन सतामेप आचारे दर्पणः कृतः ॥
 दुरुक्तमपि सूक्तं मे मन्वादेवचनाश्रितं ।
 अपि चर्मोदकं तीर्थसलिलातर्गतं शुचि ॥

इति श्रीमहामहोपाध्यायश्रीश्रीदत्तकृत आचारादर्शः समाप्तः । संवत्सरात्संवत् १
 भाद्रपदशुक्लद्वितीयायां लिखितोयं पंडितक्षिरोमणिरुष्णदत्तमते स्थायिना श्रीकंठेन

आचारादर्शटीका ।

तत्राद्यं ।

श्रीमच्छंकरतृतीयमाचारादर्शबोधिनी ।
 क्रियतेतिरुक्ता रम्या भट्टगौरीनाशर्मणा ॥

शंखं ।

श्रीमन्मैथिलसूरिवृंदातिलकः श्रीशंकरः सत्कविः
 शिष्यस्तस्य जलालदीनशककदामोदरः पंडितः ।
 तत्पुत्रेण सतां मुदे विरचिता आदर्शसंबोधनी
 भूय (या) च्छंकरतुष्टिहेतुरनिशं व्याख्या गुणैः संयुता ॥
 ऋत्वंकारसचंच्राब्दे विक्रमादित्यभूपतेः ।
 आश्विनस्य त्रयोदश्यां रबी काश्यां प्रपूरिता ॥

इति स्मार्तशिरोमणिदामोदरभट्टपुत्रगौरीपतिभट्टविरचिता आचारादर्शविवृतिः
 पूर्णा । संवत् १८०० वर्षे कार्तिकशुद्ध ९ भाँमे ।

CC. No. 58. *Vivādārṇavabhañjana.*

विवादार्णवभञ्जनं ।

तस्याद्यं ।

विश्वेषां शरणं नवांबुदरुचिः सद्भक्तचित्तामणि-
 र्यः प्रत्युहृतमोविर्नाशोमिहिरः कीनाशमीनाशनः ।
 संसारैकमहार्णवे निपततां विस्तार्वीजं नृणां
 गोविंदः कृपया सुरासुरगणैर्वैश्वरं पातु वः ॥ १ ॥
 चंडेशधरेश्वरविश्वरूपा मिताक्षराकारहलायुधौ च ।
 श्रीकृष्णवाचस्पतिधर्मरत्नकतस्तथा श्रीकरशूलपाणी ॥ २ ॥
 गोविंदलक्ष्मीधरतत्त्वकारा आचार्यचूडामणिनाचभट्टः ।
 वाक्यानि त्रैपां सुविमृश्य कुर्मो ग्रंथं विवादार्णवभञ्जनाख्यं ॥ ३ ॥
 इह वाच्यानि वर्णादेः सृष्टिर्बर्णस्य वृत्तयः ।
 राजप्रशंसा तच्छत्रमंत्रिदूतादिलक्षणं ॥ ४ ॥

अंते खंडितं ।

DD. No. 562. *Nirṇayāmrīta.*

निर्णयामृतं ।

आद्यं ।

कारणमेकं जगतां वारणमाख्येन वा(ता v. l.)रणं विपदां ।
 किमपि महो महनीयं प्रत्युहव्यूहवारणं वंदे ॥ १ ॥ २ । ३ । ४ । ५ ॥
 जयंति भूमावेह वा(चा)हुवाणाः क्षितीश्वरा विश्रुतबाहुवाणाः ।
 प्रकुर्वते ये विशदा यशोभिर्जगत्समग्रं चस(वश)दायशोभिः(भि) ॥ ६ ॥
 बभूव भूपस्त्रिदशैः सत्पस्तदन्ववाये बलवान्स्वरूपः ।
 चकार नित्यं च (न्य?) समाहितानां परिश्र(क्ष)यं यः परमाहितानां ॥ ७ ॥

तस्यात्मजन्माज्ञाने कर्णदेवस्यागेन यो विभुतकर्णदेवः ।
 वपुःश्रिया निर्जितकामदेवः सदासमाराधितवामदेवः ॥ ८ ॥
 तदात्मभूरुद्धरणः क्षितींद्रिः कृतींद्रभोगद्रिनिभानुभावः ।
 स्वकीर्तिवह्नीमभवालवालस्थली च दिह्नी नगरीमतह्नी ॥ ९ ॥
 भह्नीशतप्रोतशकेशकुंभीकुंभास्त्रनीरैः समस्ति(से)चि येन ।
 शुभावदातापतकीर्ति[रार्ति]हरः सतां श्रीपतिमूर्तिरासीत् ॥ १० ॥
 मस(व्यव. ८.)क्तमुक्तामयहेमकुंभमुक्ताद्य(व्यव. ८.)मुक्तागणपोषशक्ताः ।
 रक्तासवैः संयति के(यि)न काली व्यालीढविश्वप्यभितर्प्यतेस्म ॥ ११ ॥
 उद्धरणं शुद्धरणं मुद्धरणं विद्धिषां सगुद्धरणं ।
 सुहृदां पुरातनहृदां(?)नमस्तितां की ननाम तमनामः (?) ॥ १२ ॥
 सौंदर्येण विजृम्भता रतिपातिः सौंदर्येण च श्रीपातिः
 गाम्भीर्येण सरित्पतिर्विलसता धैर्येण भूमृत्पातिः ।
 सत्कांत्योद्धृताः श्रिया धनपातिर्यस्यौ(स्त्वौ?)जसाहर्षति-
 स्तेनार्थो(र्यो) व्यव. ८.) द्धरणेश्वरेण सुमतिः स्पर्धेत कः क्षमापातिः ॥ १४ ॥
 असावसावाहितसत्प्रभावः स्वसंनिवेशोचितरम्यदेशः ।
 अध्यास्त ऋद्ध्यास्तसमस्तशकास्पदं पुरं सादरमेकवक्त्रं ॥ १५ ॥

राजते पत्पुरं रम्यं राजमंडलमंडितं ।
 कमलोद्धासिसद्वत्तरत्नाकराविभूतिमत् ॥ १६ ॥
 लसाद्दलासिर्नासिजनूपुरं भाति तत्पुरं ।
 पुरं पुरंदरस्येव भूरिसुंदरमंदिरं ॥ १७ ॥

यस्योपकंठे शितिकंठकंठस्पर्धेमभा भानुसुता वहंती ।
 तदृच्चवेदध्वनिसंनिकर्षादभ्यस्पतीवाखिलपावनत्वं ॥ १८ ॥
 यत्रानिशं सत्रकृतः पवित्राः सत्रा स्वगोत्रे गृहिणो वसंति ।
 यद्धोमधूमः कुरुतेतिभूमा घनाघनैर्मंदुरमंतरिषं ॥ १९ ॥
 येत्सीधजलेषु निविश्य रात्री तद्वासधूपैः पृथुलीकृतांगः ।
 निर्याणनिर्यालतया भजंते नीलांशुदा नीलशिलाविलासं ॥ २० ॥
 यदुच्चसीधध्वजजालचेलजातानिलैर्होलेहयाः सलीलं ।
 विश्रांतिमश्रांतमितः श्रयंतः कुतोपि न श्रांतिगवामुवंति ॥ २१ ॥
 प्रत्याशमापूरितयाचकाशं मान्यं वदान्यान्वयमत्र वीक्ष्य ।
 वृंदारकाणां त्रिदिनेपि वृंदैर्मंदारकाणां वसतिर्विगीता ॥ २२ ॥
 पुरं शशासनं पुरंदराभस्तदैकचक्रारण्यमनेकचक्रः ।
 असंख्यसंख्यारिजयोजिताख्याविख्यासुयेनो (तशुभो-ध. ८.) द्धरणक्षितीशः ॥ २३ ॥

स(अ. ७. ७.) मुद्रैरपि यः सप्तसमुद्रैः संयुतां (मुद्रितां ७. ७.) महीं ।

पालयंस्तन्महीपालः पुरालेकुरुते पुरं ॥ २४ ॥

गुणरत्नाकराश्चंद्रश्चंद्रसेनस्ततोभवत् ।

महामहा महादेवशालिमीलिविभूषणः ॥ २५ ॥

यस्य विश्वोपकाराय दातुमभ्युदिते करे ।

शशके धनुदः स्वैरं चक्रे कनकाचलः ॥ २६ ॥

अमनोवृत्तिगम्येन यस्य दानेन दीव्यता ।

अर्थिप्रत्युत्थिनोप्युच्चैः प्राप्नुरेव न दुर्गतिं ॥ २७ ॥

यस्य विश्राणनस्योच्चैः श्रवणेन रणस्य च ।

सुराः सुरालयं स्वरूपमनल्पमपि मेनिरे ॥ २८ ॥

यस्य धाटीषु घोडानां प्रखरं (प्रसरत् ७. ७.) खुरजं रजः ।

चकाराच्छिन्नगगनं दुर्दिनं रिपुमंदिरे ॥ २९ ॥

तस्याध्वजोभूच्चरिता (त्यजन्मा चरिता ७. ७.) ध्वजन्मा श्रीसूर्यसेनो जयति क्षितीश्रः ।

सुदर्शनैव विभक्तिं गोपा नारायणत्वं भुवि यः प्रसिद्धं ॥ ३० ॥

संतानशोभमानः कविगुरुबुधभिन्नमंगलैः सहितः ।

जिष्णुर्य एष व्यक्तं श्रितशतकोटिः सुधर्मस्थः ॥ ३१ ॥

यस्मिन् धारयाते क्षोणीमेणीद्विचिच्छहारिणि ।

क्षेपेपि फणिनामीशे न विशेषधियो वयं ॥ ३२ ॥

ददतो यस्य पाणिस्थपारिहार्यस्वनच्छलात् ।

रमा रौतवी सततं राजा वितरतीति मां ॥ ३३ ॥

द्विधोस्य पत्रावलिभिः परिधानं प्रकुर्वते ।

तद्योपितां ततो मन्ये तच्छून्यास्तनमंडलाः ॥ ३४ ॥

विबुधान्दयन् सर्वान् राजा वसुभिस्तर्जितैः ।

कथं मौल्यी महेशानां न पदं कुरुते सदा ॥ ३५ ॥

निहत्य शत्रून्खिलास्तदीया देशाः सदावग्रहखिन्नवर्षाः (वेशाः ७. ७.) ।

तदंगनानां घननादयुक्तैः (युक्तैः ७. ७.) नैत्राश्र (त्राश्रु)भिर्वेन कृताः सवर्षाः ॥ ३६ ॥

समुद्यते यस्य करे प्रदातुमालोक्यते ह्यत्र महद्विचित्रं ।

वनीपक्तानां मवनीपकत्वं वनीपकत्वं त्ववनीपक्तानां ॥ ३७ ॥

जलेन दिव्येन सदाभिधक्ताः सिंहासनाध्याश्रयिणो निरस्ताः ।

श्रीसूर्यसेनेन वनोपि राज्यं क्रांतातपत्राः कल्यैत्यभिन्नाः ॥ ३८ ॥

यत्कीर्तिश्चरितीति क्रांतिकशशिदेवतेषामन्यादृशं

धातुः सर्गनिसर्गमत्र कुतुकं स्पर्शादमुष्या यतः ।

क्रीलासांति नगा वलंति मनुजाः क्षीरार्णवंत्यर्णवा-
 श्वक्रांगति खगा हरंति च सुराः शेषांति सर्वेहयः ॥३९॥
 चक्रास्ति यस्यातिनलप्रतापः प्रासपसेनोवरजः प्रसिद्धः ।
 भक्त्याभिरामस्य सदाग्रजस्य यो लक्ष्मणाकारमुपैति भद्रं ॥ ४० ॥
 औदार्यभौंदर्यदधानयज्ञोऽविज्ञानशीर्यादिगुणेषु नान्यं ।
 प्रतापसेनस्य समं समंतालोके विलोकेत्र विचित्रलोके ॥ ४१ ॥
 श्रीदेवसेनस्तनपोपि गोपीनारायणेना(यणस्या v. L.)जानि कामरूपः ।
 लब्धप्रसादेन महेश्वरस्य रामारतिस्तुष्टिमुपैति यत्र ॥ ४२ ॥
 देवसेनकुमारस्य प्रतिभाति न चांतरं (कुमारस्य च नांतरं v. L.) ।
 आर्यानंदकृतो नित्यं विश्राणः (श्रुतः v. L.) शक्तिमुत्तमां ॥ ४३ ॥
 श्रीसूर्यसेनः पुरमेकचक्रं वरागमध्यास्य जयत्यजस्रं ।
 यमस्य क्रांतं जितनाकक्रांतं गुर्वायमुर्वी च सदोर्विरास्ते ॥ ४४ ॥
 विद्वत्सु सत्स्वपि महत्सु समाश्रितेषु
 श्रीसिद्धलक्ष्मणसुतः सुतराममुष्य ।
 श्रीसूर्यसेननृपतेनिज(रुरु v. L.)तेजसोभू-
 दल्लाडनायमतिमानतिमानपार्त्रं ॥ ४५ ॥
 एनं कदापि सुमनाः सुमतिः सुधाम्ना(सुमतिर्नृपतिः स्वनाम्ना v. L.)
 श्रीतादिकर्मसु सकालविनिर्णयाय ।
 आदिक्षदृक्षपतिमव्ययशा निशात-
 शस्त्राहताहितशतः शतमन्युकल्पः ॥ ४६ ॥
 अगाधप्रेथपाथोधिमथालोड्य मया धिया ।
 समुद्धृतं नृपादेशास्तेनेदं निर्णयामृतं ॥ ४७ ॥
 मनुस्मृतिं विष्णुपराशरापस्तंबस्मृतीर्वीक्ष्य मिताक्षरां च ।
 तथापराकोर्णवपारिजातान् स्मृत्यर्थसारं स्मृतिचंद्रिकां च ॥ ४८ ॥
 मात्स्यं कौर्मं च वाराहं दृष्ट्वा वैष्णववामने ।
 माकंडेयपुराणं च भविष्योत्तरभारते ॥ ४९ ॥
 परिशिष्टं हेमाद्रिरनंतभट्टीयगृह्यपरिशिष्टे ।
 कालाद द्वां चित्तामणिं त्रिदंर्डी च रुक्मकल्पतरुं ॥ ५० ॥
 धवलपुराणसमुच्चयदुर्गास्तवरामकीर्तिकां तथा ।
 संवत्सरप्रदीपं सभोजराजीयदेवदासीयं ॥ ५१ ॥
 रूपनारायणीयं विद्यावेद(भट्ट v. L.) पद्धतिं चित्रां (वितर्ता v. L.) ।
 वीक्ष्य महोदेवीयं शुभं निर्वधं च विश्वरूपकृतं ॥ ५२ ॥

श्रीसूर्यसेननृपतेरादेशासिद्धलक्ष्मणतनूजः ।

अल्लाडनाथसूरिः संग्रहमिह कालनिर्णये कृतवान् ॥ ५३ ॥

इति ग्रंथावतारः ॥

EE. No. 553. *Dānavākya-vālī*.

दानवाक्यावली

वंदे मुकुन्दस्य पदारविदं वंदाखुन्दारकवृन्दवंदं ।

मंदाकिनी यन्मकरंदविदुसंदोहसंदेहधि— ॥ १ ॥

त्रैलोक्याधिपतेः पदत्रयभुवं दैत्याधिपं याचतो

दत्तां सत्त्वमयेन तेन वसुधामेवाग्रतो गृह्णतः ।

देवार्थे बलिनं बलिं छलयतो —हरेस्तुष्यतः

स्वाराज्यप्रतिभूभविष्णु सपदि स्वस्त्यक्षरं पातु वः ॥ २ ॥

श्रीकामेश्वरराजपंडितकुलालंकारसारः श्रिया-

मावाप्तो नरसिंहदेवमिथिलाभूमंडलाखंडलः ।

दृष्यदुर्ध्वरैरिदं दलनो भूदर्पनारायणो

विख्यातः कुमुदेंदुकुंदधवलः— वाशोमंडलः ॥ ३ ॥

तत्स्योदारगुणाश्रयस्य मिथिलाक्षमापालचूडामणैः

श्रीमद्धीरमतिः प्रिया विजयते भूमंडलालंकृतिः ।

दाने कल्पलतेव चारुचरिते पार्श्वधतीव स्थिरा

या लक्ष्मीरिव वैभवे गुणगणैर्गौरीव या गण्यते ॥ ४ ॥

वापी पुण्यजलाधिकासि(शि?)विमला विज्ञानवापीसमा

रम्यं तीर्थनिवासी वासभवनं चंद्राममभ्रलिहं ।

उद्यानं फलपुष्पनम्रविटपच्छायाभिरानंदितं

मिक्षुम्यः सरसाज्जदानमनघं यस्या भवान्या इव ॥ ५ ॥

लक्ष्मीभाजः कृतार्थानकृत मुमनसी या महादानदेव-

प्राप्तै राजावराजीवहलतरपरागासरागीस्तडगीः ।

विज्ञानज्ञाप्य विद्यापतिमतिकृतिनं सप्रमाणामुदारा

पुण्या लोकादराज्ञी विरचयतितरां दानवाक्यावलीं सा ॥ ६ ॥

अंते ।

निबंधान्तरम्यालोच्य श्रीविद्यापतिसूरिणा ।

दानवाक्यावलीं देव्याः प्रमाणैर्विमलीकृता ॥ २ ॥

इति समस्तप्रक्रियाविराजमानदानदलितकल्पलताभिमानमहादेवीश्रीधीरमतिविरचिता दा
नवाक्यावली समाप्ता संवत् १९३९ शके १९०४ समये पीप शुद्धे पंचमी रविवारे ॥

FF. No. 612. *Saṁskāranirṇaya.*

संस्कारनिर्णयः । आद्यं खंडितं ।

अंते ।

अस्ति श्रीहरिवंशवर्मनृपतिर्मंगीनृपस्यात्मजी

मार्हे शान्वयमौलिभूषणमणिः संकल्पचिंतामणिः ।

निर्वंधेन निबंधराजमसृजत्तत्कीर्तिबंधोऽग्वलं

तस्याज्ञामनु नंदपंडित इमं धर्माधिकारी भुवः ॥ १ ॥

सिद्धानां वचसां निबंधविहितव्याख्यावतां संग्रहे

किं कष्टं विदुषामति प्रतिसमं जलपत्पनल्पं तु ये ।

तेषामुत्तरमेतदेव जलधी सिद्धानि रत्नानि तैः

कृत्वा हारमुदारमात्मनि न वा किं यच्छ्रयं स्वेच्छया ॥ २ ॥

इति श्रीमद्दुर्गाधिकारिरामपंडितात्मननंदपंडितकृते स्मि(ष्ट)तिसिंधौ संस्कारनिर्णयतरंगः ॥

GG. No. 502. *Achāradinakuroddyota.*

आचारदिनकरोद्द्योतः । आद्यं ।

सारं यच्छ्रुतिशिरसामर्गोचरं यन्मनोवचसां ।

तत्कौशल्यवचसां शिक्षापात्रं महो वंदे ॥ १ ॥

मीमांसार्णवकर्णधारचतुरः श्रीमद्वनारायण-

स्तदंशस्य करोरतां भजति यो विश्वेश्वरारव्यः कृती ।

गागाभट्ट इति प्रयां दिनकरात्प्राप्तः पितुर्लालना-

त्तेनाचारनिबंधनो दिनकरोद्द्योतो धुनापूर्यते ॥ २ ॥

अंते ।

इति श्रीमद्विद्वन्मुकुटमाणिस्यमरीचिपंजरितपदद्वंद्वारविंदश्रीमन्नारायणभट्टसूरिसूनुश्रीप-

द्दामकृष्णभट्टात्मजभट्टादिनकरात्मजेन गागाभट्टापरनामकाविश्वंभ(श्वेश्व)रभट्टपूरिते दि-

नकरोद्द्योते आचारकांडं समाप्तं ।

HH. No. 503. *Ahnika from Achārāpradīpa.*

आचारप्रदीप आह्निकं । आद्यं ।

विश्वनाथं भवानीशं दुंदिराजं च भैरवं ।

श्रीमाधवं दंढपाणिं काशीं गंगां नमाम्यहं ॥ १ ॥

आरोभितस्य कार्यस्य सिद्धी विघ्नपनुत्तये ॥

दूरीभवन्ति दुरितान्यपपाति तापाः प्रादुर्भवन्ति विभवा परमाश्च वयाः ।

संपद्यते शिविधत्तपदपैति मोहः श्रीरामचंद्रपदपद्मनमस्किपातः ॥ २ ॥

रामं कुलपतिं नत्वा पुंडरीकात्मजं गुरुं ।

आह्निकस्य प्रयोगस्य विधिं च प्रवदाम्यहं ॥ ३ ॥

नानानिवंधपाथोधौ संनिमग्रमितस्ततः ।

आचारवावसरानां समुद्धृत्य कदंबकं ॥ ४ ॥

तदेव भूषणं कृत्वा स्वाचारासक्तचेतसां ।

विदुषां कंठभूषणैर्ददाति कमलाकरः ॥ ५ ॥

अंते ।

ग्रामे कूर्परसंज्ञके क्षितितले यत्रास्ति शुक्लेश्वरो

गोदा पश्चिमवाहिनी विजयते यावत्कचेश्वरः ।

तत्रत्यो कमलाकरः स्वसुकृतादागम्य काश्यां स्थिता (तः)

तत्रेदं कृतवान्सतामुपकृते विश्वेश्वरानुग्रहात् ॥ २ ॥ वच० ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

इत्याचारमदीपनिबंधे आह्निकं समाप्ति [म] गमत् ॥

II. No. 529. *Kuṇḍamanḍapasiḍḍhi.*

कुंडमंडपसिद्धिः । अंते ।

इतिमंडपकुंडसिद्धिमेनां रुचिरा विट्ठलदीक्षितो व्यधत् ।

अधिकाशिनगर्धुमेशतुष्ट्यै विबुधः शोधयतादिमां विचार्य ॥ ६० ॥

शशियुगतिधिगण्यै याति शाके वरेण्ये विभवशरादे रम्ये मामि शस्ये तपस्ये ।

शशधरभृति दक्षेमुष्य पक्षे वलक्षे कमलनयनतिष्ठ्या भानुमद्धारवत्यां ॥ ६१ ॥

ग्रंथे परोक्ते मम दूषणोत्तया किंवा गुणोत्तया विदुषा विचार्य ।

ग्रंथे मदुक्ते सदसद्विशोध्यं सर्वस्तु सर्वं न हि वेद कश्चित् ॥ ६२ ॥

अंगीकार्या मत्कृतिनिस्तुषेयं कस्मादेवं पंडितान्प्रार्थयेहं ।

क्षीरं पेयं नीरमेतद्विहाय को वा हंसं विज्ञमज्ञार्थयेत् ॥ ६३ ॥

इतिश्रीविट्ठलदीक्षितविरचितकुंडमंडपसिद्धिः सटीका समाप्ता ।

व्योमां कमेदिनिपराधिपगण्यशाकेब्दे सर्वधारिणि नमोधवले शिवस्य ।

तिष्ठ्यां रेवरहनि विट्ठलश्रोत्रियोसौ पुस्तं रराध किल मंडपकुंडसिद्धिः ॥ १ ॥

JJ. No. 599. *Vratmāja.*

व्रतराजः । आद्यं ।

ओंकारविघ्नेशगुह्यस्तरस्वतीं गौरीशसूर्यौ च हरिं च भैरवं ।

प्रणम्य देवान्कुरुते हि ग्रंथं दैवज्ञशर्मा जगतो हिताय ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

रामांकमुनिभूषणस्य १७९३ वस्त्रिष्वर्गैर्दुसंख्यके ।

वर्षे शाके शुक्लपक्षे पंचम्यां तपसः शुभे ॥ ६ ॥ ७ ॥

चित्तपावनजातीयशांडिल्यकुलमंडनः ।

गोपालारमजदैवज्ञसंगमेश्वरसंज्ञितः ॥ ८ ॥

दुर्गाघाटे वसन्काश्यां नत्वा पिष्टपितामहान् ।

कुर्वे वै विश्वनाथोहं व्रतराजं सुविस्तरं ॥ ९ ॥

अंते ।

इति ब्रह्मांडपुराणे लक्षपूजाव्रतोदापनं संपूर्णं ।

KK. No. 507. *Āśaucha-nirṇaya.*

आशीचनिर्णयः ।

कृत्स्नदमातलवार्तिपंडितजनालंकारचूडामणि-
गोदातीरजनिर्गुणोच्चयस्त्रिनिर्माणापदेवोग्रणीः ।
तत्सुनोरेह जीपदेवकृतिनः सद्धर्मशास्त्रे कृता-
वाशीचस्य विनिर्णयोयमभवच्छूकरुष्णसंतुष्टये ॥

इति श्रीमत्सकलभूमंडलमंडनायमानश्रीमद्विद्वद्व्यापदेवसुतजीवदेवकृतिमीस्तुभे आशीच-
दीधितिः समाप्तः ।

LL. No. 575. *Pratishthādarpaṇa.*

प्रतिष्ठादर्पणं ।

आदौ ।

श्रीमद्गोपालपितरं नारायणपितामहं ।
नत्वा च शितिकंठाख्यं गुरुं वेदविदां वरं ॥ १ ॥
सर्वग्रंथान्तमालोक्य पौर्वापर्यानुसारतः ।
प्रतिष्ठा सर्वदेवानां पद्मनाभेन रच्यते ॥ २ ॥

अंते ।

श्रीनारायणात्मजगोपालसुनुपद्मनाभविद्यते प्रयोगप्रतिष्ठादर्पणे सर्वदेवप्रतिष्ठाप्रयोगः ।
इत्यचलार्चा शके १७०६ क्रोधिनामाम्बे आश्विनकृष्ण एकादश्यां ।

No. 576. *Prayogadarpaṇa.*

प्रयोगदर्पणं ।

आद्यं ।

यो वंशस्त्रिदशैः सदैव यमिनां ध्येयः सदा योगिभि-
र्यो विप्रीयविनाशनेष्वतिदृढो भाग्यप्रदः सेविनां ।
यो विश्वातिहरस्तथैव सुखदः साहस्यविद्यानिधि-
स्तं वंदे गिरीजात्मजं गणपतिं वाक्पुंसिद्धये सर्वदा ॥ १ ॥
वंदे श्रीवैष्णवीं मूर्तिं मोहिनीं कुलदेवतां ।
प्रवरादास्तटे रम्ये निवासपुरवासिनीं ॥ २ ॥
श्रीमद्गोपालपितरं नारायणपितामहं ।
गुरुं श्रीशितिकंठाख्यं पार्वतीं चैव मातरं ॥ ३ ॥

नाम्ना वै पद्मनामस्तु दीक्षितः श्रीदयान्वितः ।
 नानाग्रन्थान्समालोक्य विदुषां प्रीतिहेतवे ॥ ४ ॥
 रम्यां नवीनां सुगमां नानावाक्यसुधामयीं ।
 प्रयोगदर्पणाख्यां वै चक्रे पद्धतिमुत्तमां ॥ ५ ॥
 अंते खंडितं ।

MM. No. 577. *Prayogapaddhati.*

प्रयोगपद्धतिः ।

आदां ।

महादेवमहं वंदे गुह्यतामहर्निशं ।
 सहायं महतां शश्वदहार्यदुहितुः पतिं ॥ १ ॥
 महागणपतिं वंदे गुह्यप्रजमज्ञार्चितं ।
 अहार्यतनयानंदं सहायमसक्तस्सती (?) ॥ २ ॥
 पैजलमंचनाचार्यसुनो क्षिगयकोविदः ।
 प्रयोगपद्धतिं चक्रे मंत्रपूर्वक्रियोत्तरां ॥ २ ॥
 अंते खंडिता ।

NN. No. 71. *Commentary on the Kirātārjunīya.*

किरातार्जुनीयटीका ।

आदी ।

श्रीनोनराजतनयः कुम्भचि(जि)च्चरित्रे पर्याय[मात्र]मभिधास्यति जोनराजः ।
 किं नाम नामलमणिप्रमुखांस्तडाको [व्या] कीशवत्सुदधिवत्तरलांस्तरङ्गान् ॥
 श्रीजिनोद्गाह(भ)देनस्य साम्रा[ज्ये] जोनको द्विजः ।
 सर्पविश्वमिते शाके यथामति यतिष्यते ॥

षोडशसर्गांते ।

इतिश्रीलौलराजमुतपण्डितनोनराजसूनुपण्डितवरजोनराजकृतायां किरातार्जुनीयटीकायां
 षोडशसर्गांते ।

अंते ।

काश्मीरकेन कविना क्रियते प्रकाशवर्षेण हर्षतनयेन किरातटीका ।
 मात्सर्यजिह्मगदवद्वचःप्रज्ञासिः संमस्यते स्फुटमिमां हृदयेन लोकः ॥
 (?) कार्यधैव वचनस्य वैदुषी ज्ञायते न न रतश्रमा नृणाम् ।
 (?) दर्शनमरुतावतारणेस्तमुत्पाद्युत्तलयप्रकाशनम् ॥

जनानां मात्सर्यं किमिदमथवाज्ञातमहिमा

गुणेषु प्रद्वेष [:] किमिति किमुतार्थत्व (?) विरहः ।

यदस्मिन्नः क्लेशे विजय इव नृत्तोत्सवविधौ

सदित्युच्चैरारादसदपि न केनाप्यभिहितम् ॥ ५० ॥

इति किरातार्जुनीयटीकायामष्टादशः सर्गः १८ समाप्तमिदं किरातार्जुनीयं नाम महा-
काव्यम् कृतिर्भारवस्येति भद्रम् ।

OO. No. 86. *Vishṇubhaktikalpalatā.*

विष्णुभक्तिकल्पलताया अष्टमस्तवकः ।

आद्यं ।

अथ विष्णुविज्ञप्तिवर्णनं नाम खट्ट (माष्टमः) स्तवकमारभ्यते ।

अन्ते ।

इति श्रीपुरुषोत्तमकविकृतविष्णुभक्तिकल्पलतायाटीकायां मा(म)हेश्वरविरचितायामामो-
दसप्राख्यायां चित्तप्रबोधनामाष्टमः स्तवकः । अथ विवरणनिर्माणकालः

श्रीमद्भूवलयातुरंजनलसर्कीर्तिनृपादिक्रमा-

ज्जातेश्वां(श्वां)बुधिरागभूमिगणितेन्द्रे मार्गशीर्षेर्जुने ।

पक्षे मुख्यजयातिथौ सुरगुरु (रौ?) वारे विरूपासभू-

निर्मातिस्म महेश्वरो गुरुपटीकाभिमां सुंदरां ॥

संवत् १६५७ श० १५३३ प्र । जे(ज्येष्ठ)शुद्धि ९ गुरौ लिखितं ॥

PP. No. 96. *Hanumannāṭaka with a Commentary.*

हनुमन्नाटकं सटीकं । तत्र टीकायां ।

शृंगारी क्षितिजागुल (खे?) सकरुणोऽहल्यासु वीरः खरे

वीभत्सु(त्त)श्च जये शरैश्च भयकृद्द्वद्भिदरल्यद्भुतः ।

रौक्षे रावणमर्दने कपिसही(हो) दासः सुशांतो गुरौ

भक्तः सर्वरसात्मको रघुपतिर्विवेति सर्वोपरि ॥ १ ॥

प्रस्तारा अपि पत्नीत्वं यांति वारि तरंति च ।

यत्कृपाचंद्रिकास्पृशाम्बुचंद्रं नतीस्मि तं ॥ २ ॥

स्वाराय राम रजनीचरदुर्वणात्रां कल्यांतपावक निजोत्तमनामधेयं ।

नाथ त्वदंघ्रिसरसीरुहपट्टपदानां यस्माद्वयं नु तमपाकुरु (?) नस्ततो ब्रह्म ॥ ३ ॥

रामाधनमयीं नावं संसारार्णवतारिणीं ।

यश्चकार मुनिः सम्पत्तस्मै वाग्मीकये नमः ॥ ४ ॥

आसीच्छ्रीकृष्णदत्तः सकलगुणनिधिर्वादिनामैत्रसिंहं (हस्)

तत्पुत्रः काशी(शि?)नाथः समजानि बलभद्राभिधस्तत्तनूजः ।

नत्वा श्रीरामभद्रं निखिलगुणनिधिं श्रीपतेः प्रीणनाय

व्याचष्टे नाटकं श्रीसकलनुवजना(नाः or नैः)क्षम्यतां धाष्टयमेतत् ॥ १ ॥

अति टीकायाः ।

योमी(गि?)जनप्रियस्यापि स्तवो येन विनिर्मितः ।

तत्कृता दीपिका चेयं चकास्तु महतां इदि ॥ १ ॥

कीर्तिव्रीह्यां डखंडे प्रचरतु सततं भक्तितत्पक्षयुक्ता

ज्ञानेजा(नेना?) लं स्फुरतु इदि परं सच्चिदानंदरूपं ।

स्वस्ति स्याद्रौद्रिजे[म्यो?]मधुकरनृपतेर्मंडलेऽखंडलश्री(क्ष्मी?)- ।

रायुः पुष्टिश्च देहे रिपुषु सविजयं राजराजत्वमस्तु ॥ २ ॥

श्रीकृष्णदत्तपदपंकजपट्टपदस्य

श्रीकाशिनाथतनयस्य सनादजातेः ।

श्रीकुंभवारिधिविधोर्वलभद्रकस्य

व्याख्या मुदेस्तु रघुनाथपरायणानां ॥ ३ ॥

एतद्विचारसंतुष्टसूरिसेमोदसंभवात् ।

सुकृताच्छ्रीपातिः प्रीतिं प्रयातु प्रणतप्रियः ॥ ४ ॥

श्रीकृष्ण[ः] क्षम्यतां — — भूदेवश्च सतां सुहृत् ।

कालातिपाताद्भ्यस्य यदद्य मे स्थिरात्मनः ॥ ५ ॥

वस्वगिरसचंद्रैश्च गणिते व्ययवत्सरे ।

सिद्धेमा(द्वेयं?) चैत्रशुक्लस्य श्रीरामनवमीदिने ॥

इति श्रीमत्सनादाककुलकुमुदिनीकांतदांतरुक्मिणीहृदयानंदनेन श्रीबलभद्रेण निरचितायां श्री
नुमन्नाटकदीपिकायां पंचदशः प्रकाशः ।

सिद्धचाकाशवपुद्विजैर्भगनेते(गणिते) भार्गोनिषे वत्सरे

हेमंतर्तुष्येतेऽलिगे (?)दिनकरे मासे व[ल]स[क्षे] दले ।

वारे वार्धिसुतात्मजे भवतिद्वौ(यौ) मे कृत्तिकायां शुभे

श्रीमन्नमचरित्रचित्रितमिदं चालेख्य साधोर्भुदे (?) ॥ ६ ॥

QQ. No. 85. Vidvadbhūṣhaṇāṭikā.

विद्वद्भूषणटीका ।

जंबूद्वीपावतंसप्रममतिरुचिरं सूरजातीरभुमा-

वतर्बवां प्रसिद्धं जगति विजयते सत्पुरं गोकुलाख्यं ।

यत्र श्रीकृष्णसेवाप्रमुदितमतयो वेदशास्त्रिकनिष्ठाः

श्रीतस्मार्तक्रियाभिर्विमलतमधियो भूमिदेवा वसन्ति ॥ ९ ॥

तत्रायं समभूद्ग्रन्थो बालकृष्णसुधीकृतः ।

तट्टीकापि कृतान्नैव मधुसूदनशर्मणा ॥ १० ॥

विद्वद्ब्रूषणसंज्ञस्य ग्रंथस्यास्यानुवर्तिनी ।

प्रियेव राजतां नित्यं व्याख्येयं मंजुभाषिणी ॥ ११ ॥

श्रीमत्पंचनदान्वयांबुधिविधुस्तैलिंगविप्रार्थितो ।

जातः [:] श्रीनरसिंह इत्यजनि यस्तस्माद्बुधो माधवः ।

तत्सूनुर्मधुसूदनो गुरुकृतौ व्याख्याभिर्मां पां व्यधात्

सेयं मूलविभूषिता विजयतामकैटुतारावधि ॥ १२ ॥

विद्वद्ब्रूषणसंज्ञेन ग्रंथे संख्या क्षणुप्रभां ।

अष्टापंचाशदाधिका शतयोर्द्वितीयं कृता ॥ १३ ॥

संख्या तु मंजुभाषिण्यां श्लोकानामिह निश्चिता ।

सहस्राद्विंशत्या(यी) चैव चतुःसप्ततिसंयुता ॥ १४ ॥

समूलटीकासंख्या तु द्वे सहस्रे अनुष्टुभां ।

शतत्रयं च द्वात्रिंशदिति ज्ञेयं विचक्षणैः ॥ १५ ॥

विदुद्वयार्धे(यार्धे)धरणी १७०० प्रमितत्रवर्षे मासे शुचितपलमनो (?) ।

वार(रे)रवेरिदम — — — — — ग्रन्थोद्भूतः कृतधियां परितोषहेतुः ॥

इति श्रीमदात्रेयबालकृष्णभट्टकृतविद्वद्ब्रूषणग्रंथस्य

संपूर्णा संवत् १७७४ चैत्रमासे दशम्यां पुष्यनक्षत्रे चंद्रो

R.R. No. 79. *Prastāvaratnākarakośa.*

प्रस्तावरत्नाकरे नीतिः ।

आद्यं ।

बंदे तं गणनाथमर्धमनघं दारिद्र्यदावानलं

शुद्धादं विधूय(तः)मानश(स)मलं संसारसिंधोस्तरि ।

यं नत्वा सुरकोटयः प्रभुवरं सिद्धिं लभन्ते परां

सिंदूरारुणविग्रहं परिपतद्द्वारा(दानां?)बुधारावृतं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अथ कविवंशवर्णनं ।

खारागढे महाराज्ये करणः पुरुषोत्तमः ।

आसीत्पाज्ञः सतां श्रेष्ठे विख्यातविषदः कृती ॥ ५ ॥

अभवंस्तनयास्तस्य चत्वारो भूरितेजसः ।

तेषां ज्येष्ठः कृष्णदासो गुणीः श्रेष्ठस्तु सत्तमः ॥ ६ ॥
 तस्यानुजौ महात्मानौ दामोदरना(न)रायणौ ।
 कनिष्ठो हरिदासोभूद्विघ्नराजस्य सेवकः ॥ ७ ॥
 ज्योतिःशास्त्रवृहत्कथास्मृतिकयाचाणक्यसमुद्रिकान्
 ग्रन्थाब्जकुम्भचतंत्रचरकान्काव्यादिकांश्चापरान् ।
 आलोच्य प्रयत्नं मुदे मतिमतां भीत्यैव दृष्टात्मनां
 विद्वः श्रीहरिदास एष तनुते प्रस्तावरत्नाकारं ॥ ८ ॥ हरिदासस्य ॥
 वर्षे वेदरसारसंदुकलिते मात्रासिते पंचमी
 हस्तार्के वरवीरसाहिनृपती श्रीमद्गुदापत्तने ।
 पुण्ये नार्मदकोटितीर्थविषये संपूर्णताभागम-
 द्विजश्रीपुरुषोत्तमात्मजकृतौ प्रस्तावरत्नाकारः ॥
 ततोऽनुक्रमेणैका । ततो राजनीतिः ।
 अंतै ।

इति श्रीकारणकुलालंकारपुरुषोत्तमसूनुहरिदासविरचिते प्रस्तावरत्नाकारे नीतिः समाप्ता ।

SS. No. 93. *Subhāshītaratnakośa* (ff. 16-17).

सुभाषितरत्नकोशः ।

ल्लेये केचन शब्दगुंफाविषये केचिद्भस्ते चापरे-
 लंकारे कतिचित्सदर्थविषये चान्ये क्षमा वर्णके ।
 आः सर्वत्र गभीरधीरकविताविश्वाटवीचातुति-
 संचारे कविकुम्भिकुम्भभिदुरो बाणस्तु पंचाननः ॥ १९ ॥
 माघेन विघ्नितोत्साहा नोत्सहते पदक्रमे ।
 स्मरंतो भारवैरेव कवयः कपयो यथा ॥ २० ॥
 तावत्काविविहंगानां ध्वनिर्लोकेषु शस्यते ।
 यावन्मो विशति श्रोत्रे मयूरमधुरध्वनिः ॥ २१ ॥
 निर्माणे यदि मामिकोत्ति नितरामत्यंतपाकद्रव-
 न्मृद्वीकामृदुमाधुरीमदपरीहुरोद्धुराणां गिरां ।
 काव्यं तर्हि सखे सुखेन कथय त्वं संमुखे मादृशां
 नो चेदुष्कृतमात्मना कृतमिव स्वांताद्वादिर्मा कृथाः ॥ २२ ॥
 विद्वांसो वस्तुधातले परवचःश्लाघासु बाधयमा
 भूपालाः कमलाविलासमदिरोन्मीलन्यदामूर्छिताः ।
 आस्ये धास्याति कस्य लास्यमधुना धन्यस्य कामालस-
 स्वर्वाभाधरमाधुरीमधरयन्वाचां विपाको मम ॥ २३ ॥

विद्वांसो मत्सरप्रस्ता राजानो मदविह्वलाः ।

अज्ञानोपहताश्चान्ये जीर्णमंगे सुभाषितं ॥ २४ ॥

साहित्यपाथोनिधिमधनोत्थं कर्णामृतं रक्त भोः कर्वांशः ।

यत्तस्य दैत्या इव लुंठनाय काव्यार्थचीराः प्रगुणीभवन्ति ॥ २५ ॥

गूढं तु सर्वं यदि वा यथेच्छं नास्ति क्षतिः कापि कवीश्वराणां ।

रत्नेषु लुप्तेषु बहुष्वमर्त्यैरद्यापि रत्नाकर एव सिंधुः ॥ २६ ॥

अनास्वाद्य गौडीमनाराध्य गौरीं विना शङ्खचौर्यं विना मंत्रतंत्रं ।

कवित्वं प्रकर्तुं प्रगल्भं समर्थो विर(रि)चिप्रपंचे मदन्यः कविः कः ॥ २७ ॥

हे गोदावरि देवि तावकतटोद्देशे कालिगः कवि-

र्वाग्देवीं बहुदेशदर्शनसखीं त्यक्त्वा विरक्तिं गतः ।

एनामर्णवमध्यसुप्तमुरजिन्नाभीसरोजालयं

बल्लाणं गमय क्षितौ कथमसावेकाकिनी स्थास्यति ॥ २८ ॥

किं कवेस्तस्य काव्येन किं कांडेन धनुष्मतः ।

परस्य हृदये लग्नो नाघूर्णयति यच्छिरः ॥ २९ ॥

कवयाते मयि(कवि?)सार्वभौमी(मे?) कवयंसन्येपि किं वयं कुर्मः ।

नृत्यति पिनाकपाणी नृत्यंत्येपि भूतवेतालाः ॥ ३० ॥

देवीं वाचमुपासते तु बहवः सारं तु सारस्वतं

जानीते नितरामसीं गुरुकुलङ्कितो मुरारिः कविः ।

अब्धिलंघित एव वानरभटैः किं त्वस्य गंभीरता-

मापातालनिमग्नपीडितनुर्जनाति मंथाचलः ॥ ३१ ॥

हरिहर परिहरं गर्वं कविराजगजांकुशो मदनः ।

मदन विमुद्रय वदनं रमर हरचरितं पुरातीतं ॥ ३२ ॥

पा(जा)ते जगति वाल्मीकीं कवेरित्यभवद्भूनिः ।

कवी इति ततो व्यसते कवयस्त्वपि दंडिनि ॥ ३३ ॥

TT. No. 103. *Prabodhachandrikā*.

प्रबोधचंद्रिका ।

आद्यं ।

हरिहरगुरुभक्तः सर्वलोकानुरक्त-

स्त्रिभुवनगतकीर्तिः कांतिकंदर्पभूर्तिः ।

रणरिपुगणकालो वैजलभोणिपालो

जगति जयति दाता सर्वकर्मावधाता ॥ १ ॥

चंद्रावतीवदनचंद्रचकोरविक-
 मादिसभूपतनयो नयतंत्रवेत्ता ।
 चीहानवंशातिलकः पटनाधिनाथो
 राजा परं जयति वैजलदेवनामा ॥ २ ॥
 रामो मे निहितं करोतु सततं रामं भजे सादरं
 रामेणापङ्क्तं समस्तदुरितं रामाय दत्तं धनुः ।
 रामान्मुक्तिरभीप्सिता सरभसं रामस्य दासीस्म्यहं
 रामे रंज(रज्य)तु मे मनः करुणया भो राम मां पालय ॥ . ॥
 श्रीमद्वैजलदेवेन रामभक्तिरत्नात्मना ।
 इति चितितमेकांते कदाचिद्वृत्तिष्टत(?) सता ॥ ४ ॥

UU. No. 102. *Prakriyākaumudīprasāda.*
 प्रक्रियाकौमुदप्रसादः ।
 आदी ।

श्रीमद्विठ्ठलमेकमव्ययमजं शब्दात्मकं ब्रह्म यः
 स्वेच्छातो जगदुद्भवस्थितिलये हेतुः स्वमापागुणैः ।
 यच्छ्रुत्वाः श्रुतिसंततिव्यववृत्तिस्तं पुंडरीकाश्रमे
 भक्तानुग्रहेहेतुतः स्थितमहं वंदे मुदे संनिदे ॥ १ ॥
 श्रीशंभु पाणिनिं श्रीविररुचिमथ वानसंस्कृतौ दीक्षितं श्री-
 शेषं तद्भाष्यहार्दप्रकटनपटुगीःपंडितान्भर्तृमुखशान् ।
 वृत्तिन्यासादिकर्तृन्स्वमतपरमतख्यापकान्भोजदुर्ग-
 क्षीरस्वामिप्रमुख्यान्प्रगुणनति भजे तन्मतज्ञसिंहितोः ॥ २ ॥
 किं शेषः पाणिनिर्वा वररुचिरथवा सर्वविद्याप्रणेता
 शंभुर्भूमावभूद्रसुरकुलतिलकौघप्रदेशेऽयवशे ।
 ऋग्वेदी सर्वशास्त्रप्रकटनपटुधीः कृष्णजो रामचंद्रो-
 ऽनंताचार्यप्रपीत्रो दिशतु कृतिमार्तं मे स कौण्डिन्यगोत्रः ॥ ३ ॥
 वंदे तं यतिवृंदवेदितपदं श्रीराघवेन्द्रादिय-
 न्नामाभाति सरस्वतीपरपदं वार्दीश्रविश्रवकं ।
 यो विद्याः समदाच्चतुर्दश मुदा श्रीशेषभाष्यादिकाः
 शिष्येभ्यो मयि यत्कृपास्ति सततं सच्छास्त्रसंवित्तवे ॥ ४ ॥
 लोकेस्मिन्यदुपक्रमं बरिवृत्तीर्यौदार्यलोकज्ञता-
 विद्वत्पठितिसमासुजनसविदोक्तधर्मदरं ।
 आचार्य कृतकालनिर्णयमहाग्रंथार्थसंदीपिका-

टीकं तं नरसिंहमात्मजनकं वंदे विदां संमतं ॥ ५ ॥
 गंभीरार्थं मितोत्तया कलितसकलसच्छब्दरत्नाकरां श्री-
 शेषोक्तन्यायगर्भां स्वपरमतयुतां प्रक्रियाकौमुदीं तां ।
 व्याकुर्वन्बुद्धिहीनो यदापि तदपि तत्पुत्रजो रामचन्द्रा-
 चार्षोक्तिः पाठरक्षाकरणगणतया सज्जनैर्नोपहास्यः ॥ ६ ॥
 तथा च पंडितमन्यैः प्रक्षेपैर्मलिनकृता ।
 प्रक्रियाकौमुदी तस्याः प्रसादः क्रियते मया ॥ ७ ॥
 स्पष्टत्वात्समुपेक्षितानि कतिचिद्व्याख्यातकल्पत्वतो
 रामाचार्यवरैरमुनि विशदं व्याख्यामि सूत्राण्यहं ।
 ग्रंथेस्मिन्स्वरसाधनं कतिपयानीणादिकांश्च ब्रूषे
 स्थाने तांश्च गणान्यथामाते तथा न्यायान्पदैः सूचितान् ॥ ८ ॥
 टीकेयं विपुलेति येन विदुषा संक्षिप्यते तस्य नो
 लाभः किंतु समी(भा ७. ८.)हिताः पुनरमी सर्वे विशेषा हताः ।
 येनास्माभिरनेकसूरिरचितग्रंथार्थमालोड्य(नय ७. ८.) त-
 त्सारं मूलगतं विशेष(समस्त ७. ८.)विदुषां प्रीत्यै प्रकाशकृतं ॥ ९ ॥

सुब्रंतांति श्लोकः ।

श्रीरामाचार्यसूनुर्हरिहरमग्नैकाग्रधीः श्रीनृसिंहा-
 चार्षो पं माणिकांगप्यजनपदतुलं विदुषाचार्यमार्थं ।
 तस्य श्रीपाणिनीयाद्यनुगुणसगुणे प्रक्रियाकौमुदीय-
 व्याख्यानैस्मिन्प्रसादे सुविशदमगमंस्तद्धितास्ते समाप्तिं ॥ १ ॥
 तिङन्तस्यादौ ।

श्रीविठ्ठलं सुरवरं प्रणमामि देवं
 कारुण्यसिंधुमखिलानतदत्तबुद्धिम् ।
 ईषत्तहासमुखर्पकजमात्मभास-
 मुष्फुल्लोचनविलोकननाशिताद्यं ॥ १ ॥
 तिङन्तकांडस्य हि कोपि पारं नात्रासिधुः शुद्धविधेोपि सन्तः ।
 तं प्रक्रियाकौमुदमंशमज्ञो व्याख्यानहं स्यामुपहास्य एव ॥ २ ॥
 प्रक्षेपकालुष्यनिरासहेतोः प्रसादमस्या विदधे यथावत् ।
 शति प्रतिज्ञातमतः करिष्ये व्याख्यां स्वतः सज्जनतोषदार्त्री ॥ ३ ॥
 अंते ।

श्रीमद्विठ्ठलपादकंजयुगलं वंदे सुरैर्बदितं
 भक्तेभ्यो ह्यभयाव्ययं(वहं?) सुखकरं विज्ञानदं सर्वदं ।

क्षीदीयः] किल यद्रजोजनितत्पट्टवीस्थिराताधरो (?)
 या विश्वस्य विधारणेजाने तथा पुष्टो समर्था तथा ॥ १ ॥
 वंदे पाणिनिमीश्वरं वररुचिं शेषं तथात्यामुधान् (तथान्यान्मुधान्)
 ग्रंथान्ये वदक(विदधुः) परोपकृतये सूत्रादिभाष्यादिकान् ।
 पोतैस्तैस्सुतरां तरन्ति गहनं तं शद्वरत्नाकरं
 चित्रं यत्परपारमाप न परो देवो मरुत्यानापि ॥ २ ॥
 याहिमनेदिक (?) धर्मराजमनिशं जागर्ति तद्वैष्णवा-
 या(चा)रातुष्टिनिवृद्धिं विवृल्लविभुः सर्वार्थदः सर्वदा ।
 ऋग्वेदादिसमस्तशास्त्रनिचयश्रीपंचरत्ना(रात्रा)गम-
 व्याख्यानक्षमपूरुषो विजयते वंशोद्देशोद्भवः ॥ ३ ॥
 तद्वंशे नररत्ननायकमणिर्जातो विभुक्तांगनो-
 नंताचार्य इति त्रिलोकावेदितः सर्वज्ञ एवापरः ।
 रामस्वामियतीन्द्रचा(व)र्यविहिताचार्याभिषेकस्तावता (स्ततो)
 लक्ष्मीवैदिकी(?) पंचरत्न(रात्र)मकरोद्यो बहुमानां त्रयं ॥ ४ ॥
 तत्सूनुनिंगमागमादिकुशलः स व्यास(न्याय?) वैशेषिक-
 व्याकृत्यद्रवजैमिनीयगैणिताष्टव्याहृतप्रातिपमियः (गणितेष्वव्याहृतप्रातिमः) ।
 सौदशन(?) भाष्यमाख्यदमलं विद्वत्सभासन्निभा(धा?)-
 रा(वा?)चार्या बृहस्पतिः(?) सदाचरणतः साक्षात्कृतः श्रीहरिः ॥ ५ ॥
 गोपालाचार्यमुख्याः प्रथितगुणगणास्तस्य पुत्रा अभूवन्
 कृष्णाचार्यः कनीयानापि जगति गुणैः श्रेष्ठ आसीद्वरिष्ठैः ।
 सद्देवाद्याः सुविद्याः स्वयमधिवसति चक्रुस्तर्पहेतोः
 तस्माच्छ्रीकृष्ण एवेत्यनुजगदुररं सूरयः शौरिभक्ताः ॥ ६ ॥
 तस्मादाचार्यवर्यो हरिहरभजनप्राप्तसंक्रिप्रकाशा-
 वास्तां ज्येष्ठो नृसिंहो निखिलगुणनिधी रामचंद्रः कानिष्ठः ।
 येनानेकप्रबंधाः क्षितिपतिसमितिरूपातविश्वस्तबोधो-
 द्बोधार्थं चक्रिरे यैर्भवति ङादि कृते(तैः) कोविदः प्राकृतोपि ॥ ७ ॥
 तत्सूनुं सकलेषु शास्त्रनिवहेष्व्याचार्यकृष्णान्सुरो (कृष्णादुरो-)
 लक्ष्म(लब्ध)ज्ञानाविशेषमात्मजनकं श्रीमच्चृसिंहं मनै ।
 तत्पूर्वश्च(वं च)कलिप्रलुप्तमखिलं विद्यासमूहं तथा
 धर्मं स्फारायितुं क्षितौ समभवद्योनावतारी हरेः ॥ ८ ॥
 श्रीमद्वावयवसंज्ञकं (श्रीमद्वाघवसंज्ञकं) यतिवरं वंदे गुरुं संततं
 यः सर्वज्ञसमं(मान्) व्यधाद्भुवि नरानात्मीयसेवापरान् ।
 वादीद्वान्यहुवादिदर्पशमनाञ्जित्वा तथास्यापय-

द्योद्वैतं श्रुतिमूर्धनिर्णयचणो भाषा(प्या)दिसंस्कारकः ॥९॥ :

यः शास्त्रलोकव्यवहारविद्याजगत्समग्रं स्ववशं व्यतानीत् ।

तमर्भकं कृष्णगुरोर्ममाभि (नमामि) रामेश्वराचार्यगुरुं गुणाब्धिः (विं) ॥ १० ॥

श्रीविठ्ठलाचार्यगुरोस्तनूजं सौजन्यभाजं जितवादिराजं ।

अनंतसंज्ञं पदवाक्यविज्ञं प्रमाणचित्तं तमहं नमामि ॥ ११ ॥

श्रीनागनाथं जितवाजिनाथं विद्याधिनाथं वशराजनाथं ।

श्रीकृष्णसूनुं विबुधं नमामि बहूत्रयोगाहितगीष्पतीति (?) ॥ १२ ॥

जगन्नाथाश्रमं वंदे यतिवेदांतकोविदं ।

पदवाक्यप्रमाणज्ञं स्वधर्मनिरतं सदा ॥ १३ ॥

श्रीरामाचार्यसूनुर्हरिहरभजनैकाग्रधीः श्रीनृसिंहा-

चार्यो यं माणिकावाप्पजनयदनुलं [विठ्ठलाचार्यमार्गं] ।

तस्य श्रीपाणिनीयाद्यनुगुणसगुणे प्रक्रियाकौमुदीप-

व्याख्यारूपं प्रसादं विशदमकरवं विलङ्घ्यतेन तुष्यात् ॥१४॥

इति प्रक्रियाप्रसादवृत्तिः समाप्ता ॥ संवत् १७१७ आसूसुदि १० (?)दिने बुधवासरे ।

No. 324 of Visrāmabāg Collection, Prakriyākaumudī.

प्रक्रियाकौमुदी,

श्री स्वस्ति श्री संवत् १९८३ वर्षे शाके १४४८ प्रवर्तमाने भाद्रपदमासे शुक्लपक्षे त्रयो-
दश्यां तिथौ भौमादिने नंदिगिरौ श्रीरामचंद्राचार्यसुतसुतसुतोलेख ॥ शुभं भवतु ॥ कल्या-
णमस्तु ॥

VV. No. 662. *Rasamañjarī with a commentary.*

रुमंजरी सटीका ।

टीकासं ।

प्रेमार्धाधिनिरीक्षणादनुदिनं यश्चुञ्जनालिंगना-

द्यो दंतक्षतसीत्कतान्त्रपदोल्लेखाद्वियोगाच्च यः ।

पूनोः के पि परस्परगतसखीसंभाषणाज्जायते

शृंगारः स विभूतये भवतु [विं?] लक्ष्मीनृसिंहाख्ययोः ॥१॥

रदोद्विन्नष्टवीचिनिर्वर्कणोद्विस्फुरद्गनकांती मणिस्तंभगुह्या ।

पितृभ्यां हि संस्मरमालोकिता मां कपोलौ विधर्षणाणेशः पुनातु ॥ २॥

इंद्रादिदेवपरीक्षितपादपद्मां

पद्मासनां विकचपद्मदलायतार्क्षी ।

पद्मप्रभां विमलपद्मनिभामनां तां

वागीश्वरीमनुदिनं शरणं प्रपद्ये ॥ ३॥

अज्ञानहिरणकशिपोदिलने साक्षान्नृसिंह एव परः

तमहं शेषमुपासे पितरं श्रीमन्नृसिंहाख्यं ॥४॥

अतिविषमरसमंजर्या व्याख्यामेतां परोपकाराय ।

तनुते नृसिंहतनयः श्रीमोक्षितामणिः शेषः ॥५॥

अंते ।

शेषावतंतः श्रीशेषनृसिंहतनयः सुधीः । यूनां मनोविनोदाय मंजरीव्याकृतिं व्यधात् ॥
इति श्रीपंडितघंटाग्रणीयश्रीमच्छेषवर्षशालंकारभूतिविद्वज्जनवृंदचूडामणिमरीचिपिनारित-
चरणयुगलकलिशेषावतारश्रीमच्छेषनृसिंहतनयेन श्रीनृसिंहचरणोपासना ब्रध्नुपुराभेदा
सिना श्रीशेषचितामणिना निमित्तो रसमंजरीपारिमलः समाप्तः ॥

WW. No. 154 and another Ms., *Yatindramatadipikā*.

यतींद्रमतदीपिका । आद्ये ।

श्रीव्यंकटेशं करिशीलनाथं श्रीदेवराजं घटिकाद्रिसिंहं ।

कृष्णेन साकं यतिराजमीडे स्वमेन दृष्टान्मम देशिकैश्चान् ॥ १ ॥

यतीश्वरं प्रणम्याहं वेदाचार्यं महागुरुं ।

करोमि बालबोधार्थं यतींद्रमतदीपिकां ॥ २ ॥

श्रीमन्नारायण एव चिदचिद्विशिष्टाद्वैततत्त्वं भक्तिप्रपाप्तिभ्यां प्रसन्नः स एवोपायः ।
अप्रकृतदेशविशिष्ट एव प्राप्यः । इति वेदांतवाक्यैः प्रतिपादयतां व्यासबोधायनगुहदेव-
भारुचित्रज्ञानंदिवि(मि)डाचार्यश्रीपरांकुशनाथयामुनमुनियतीश्वरप्रभृतीनां मतानुसारेण
बालबोधार्थं वेदांतानुसारिणी यतिपतिमतदीपिकारख्या शारीरकपरिभाषा महाचार्य-
रूपावर्लविना मया यथामति संग्रहेण प्रकाश्यते ॥

अंते ।

एवंद्रवि(मि)डभाष्यं न्यायतत्त्वं सिद्धिन्नयश्रीभाष्यदीपसारवेदार्थसंग्रहः(ह)भाष्यविवरणतं-
गतिमाल(ला)पडर्थसंक्षेपभूतप्रकीशकातत्त्वरत्नाकरप्रज्ञापरित्राणप्रमयेसंग्रहस्यापकुलिश-
न्यायसुदर्शनमान(दर्शन v.l.) याथात्म्यनिर्णयन्यायसारतत्त्वदीपन(दीप v.l.)तत्त्वनिर्णय-
सर्वार्थसिद्धिन्यायपरिशुद्धिन्यायसिद्धांजनपरमतमंगतत्त्वत्रयचुलुकतत्त्वनिरूपणतत्त्वत्रय-
[व्याख्यान v.l.] चंडभारुतवेदांतविजयपाराशर्यविजय [यादि v.l.] पूर्वाचार्यप्रबंधानुसारेण
ज्ञातव्यार्थान्संगृह्य बालबोधार्थं यतींद्रमतदीपिकारख्या शारीरकपरिभाषायामस्यां ते प्रतिपा-
दिताः । अध्यात्मशास्त्राणां तत्त्वहितपुरुषार्थप्रतिपादकत्वात्तत्सोरोस्मिन्नपि प्रकृतिर्जीवेश्वर-
परिच्छेदैस्तत्त्वस्य निरूपितत्वाद्दुद्धिपरिच्छेद उपायस्य निरूपणान्नित्यविभूतिपरिच्छेद
ईश्वरपरिच्छेदे च पुरुषार्थस्य निरूपणाच्च तत्त्वोपायपुरुषार्था निरूपिता इति निरवयं ।
एकं तत्त्वमिति प्रतिपादयंते सूरयः । आत्मानामिति विभज्य द्वेधा निरूपयंति प्रपयः ।
भुत्यनुसाराद्भोक्तृभोग्यनियंतृरूपतत्त्वत्रयमिति प्रतिपादयंत्याचार्याः । हेयं तस्य निवर्तक

मुपादेयं तस्योपाय इति चतुर्धा विभज्यानुसंधते कोचदाचार्याः । प्राप्य प्राप्तोपायः कलं विरोधीति पंचधा निरूपयन्ति कथयन्त्यपर देशिकाः [१७.] अर्थपंचकमेव संबंधे न साकं षोढा परिगणय्य वर्णयन्ति अन्ये गुरवः [१८.] । एतेषां तत्तद्विभाजकधर्मेमादायानुसंधानमुपपद्यते । वस्तुतस्तु वेदांतानां चिदचिद्विशिष्टाद्वैतमेकमेव ब्रह्मेति तात्पर्यं । अत एव चिदचिद्विशिष्टं ब्रह्मैकमेवेति मत्वा भगवान्बादरायणोयातो ब्रह्मजिज्ञासेत्युपक्रम्य तमेव प्रकारं निरूपितवान् । अतश्चिदचिद्विशिष्टो ब्रह्मशब्दवाच्यो विष्ण्वाख्यः परवासुदेवो नारायण एवैकं तत्त्वमिति विशिष्टाद्वैतवादिनां दर्शनमिति सिद्धं ।

इति विविधविचित्रं मानमेवप्रकाशं घनगुह्यवरदत्तेनोक्तमादाय शास्त्रात् ।

यतिपतिमतदीपं वेदवेदांतसारं स भवति मतिमान्यः सत्कटाक्षैकलक्ष्यः ॥ १० ॥

इति श्रीबाधूलकुलतिलकश्रीमन्महाचार्यस्य प्रथमदासेन श्रीमव्यंकटगिरिनाथपदकमलसेवापरायणस्वामिपुष्करेण गोविंदाचार्यसूनुना श्रीनिवासदासेन विरचितायां यतींद्रमतदीपिकायामब्रव्यपरिच्छेदो नाम दशमोवतारः ॥ १० ॥

स्वप्ने श्रोव्यंकटेशस्य खनिधी रूपया स्वयं श्रोगंधाभयहस्तांसः प्रादान्मम महामुरुः ॥ १ ॥

XX. A Commentary on the Tārīkīkarakṣhā.

तार्किकरक्षाटीका ।

परस्परोपासकभावभाजौ कौचेदयालू कलये पुमांसी ।

ययोरभूदेकतरः कलत्री भूकन्यया भूधरकन्ययान्यः ॥ १ ॥

वाणीं काणभुर्जमजीगणदवासं(स)सीञ्च वैयासकी-

मंतस्तंत्रमरस्त पन्नगगवीगुंफेषु चाजागरीत् ।

वाचामाकलयद्रहस्यमखिलं यश्चासपादस्फुरां

लोकैर्भूयदुपज्ञमेव विदुषो सौजन्यजन्येयशः ॥ ३ ॥

श्रीमल्लिनाथकविरेष करोति टांकां

वाणीगणेशचरणांबुहह[व]लंबी ।

निःशेषकंटकनिराकरणेन नाम्ना

निःकं(कं)टिकां वरदराजनिबंधनस्य ॥ ३ ॥

इह खलु तत्रभवान्कालानुकंपी वरदराजः सकलन्यायशास्त्ररहस्योपादिदित्तया संक्षिप्य स्वविरचिततार्किकरक्षाश्लोकव्याख्यानाय सारसंग्रहं नाम प्रकरणमारभमाणस्तदविघ्नपरिसमाप्तिप्रदायाविच्छेदलक्षणफलकाम्पया विशिष्टामिष्टां च देवतामभिवादयते नमामि परमात्मानमिति ॥

No. 184. *Tārīkikarakṣhā*.

तार्किकरक्षा ।

आदौ ।

अथ जातिः । तत्र सामान्यलक्षणसूत्रं । साधर्म्यवैधर्म्योभ्यां प्रत्यवस्थानं जातिरिति । तदि-
राहुत्तरप्रकरणसमाप्तीतकालोद्भावनाभ्यामतिव्याप्तेऽत्कर्षसमाद्यव्याप्तेश्चालक्षणमुपलक्षणपर-
मिति मन्वाना भाष्यवार्तिकटीकातात्पर्यपरिशुद्धिकाराः सर्व एव सर्वास्वपि जातिषु समशब्द-
प्रयुज्जनस्य सूत्रकारस्य तदर्थ एवानुपुत्तत्वाल्लक्षणत्वेन विवक्षित इति व्याचक्षते ।

अन्ते ।

अपसिद्धांतः सिद्धांतसिद्धावयवव्यूनमाधिकं च कथाविच्छेदनिमित्तमित्याचक्षत इति ॥ ७ ॥

न्यायविद्याविदग्धस्य मीमांसापारदृश्वनः ।

इयं वरदराजस्य कृतिर्विजयतेतरां ॥ ७ ॥

आलोड्य दुस्तरतरान्—प्रबंधान्वाचस्पतेरुदयनस्य तथापरेषां ।

सारो मयात्र समगृह्यत वावदूकैर्नित्यं कथासु विजिगीषुभिरेष धार्यः ॥ ७ ॥

इति श्रीवरदरानमूलसूत्रं संपूर्ण ॥

YY. No. 205. *Lāṭarāṭivivarāṇa*.

दुर्जनाबोधजननी सुजनानन्दकारिणी ।

चंद्रयुक्तेव रजनी भाग्यसी शिशुबोधिनी ॥ ९ ॥

• • • उदाहरणं । विक्रम । शाक १९९१ । अस्य संवत्सर इति प्रसिद्धिः । अस्मा-
त्पंचत्रिंशदधिकं शतं प्रपातितं जातं १४१६ ॥ जन्मवर्षे शकाब्दोद्द (पं) ॥

अंते ।

स्वराशिशकसमेते सकलं(शक)नृपकाले स्व(श्व)युव(ग्व)हृलपक्षे ।

प्रतिपद्युत शनिवारेऽनिहृद्विदुषा समापिता टीका ॥ १ ॥

खनयनतिथिवत्सरके महति कुले य(ज)न्म मेभवद्विदुषां ।

शशिगुणवर्षेण मया विमला शिशुबोधिनी रचिता ॥

इति श्रीभावशर्मात्मजानिहृदविरचितायां शिशुबोधिण्यां भास्वतीटीकायामष्टमोऽंशः ।

AAA. No. 188. *Khandakhādyaḍāharana.*

खंडखाद्योदाहरण आद्यं ।

ॐ नमो गुरवे ॐ नमो वाग्देव्यै नमः सूर्यादिभ्यो ग्रहेभ्यो नमः ॐ

ॐ प्रणिपत्य महादेवं जगदुत्पत्तिस्थितिप्रलयेतुं ।

वक्ष्यामि खंडखाद्यै(द्य)कमाचार्यार्यभट्टतुल्यफलं ॥ १ ॥

प्रायेणार्यभट्टे(टि)न व्यवहारः प्रतिदिनं यतेशक्यः ।

उद्वाहनातकादिषु तत्समफललघुततोक्तिरनः ॥ २ ॥

अनयोः गणितप्रयोजनाभावादर्यो न व्याख्यातः । एवमारभप्रयोजनप्रदर्शन(ने?)कर-
णमारभ्यते ।

ओं मुनिवेदतियीन्यस्य लौकिकाब्दान्विनिक्षिपत् ।

एष कालः शकैराणां सूरिभिः समुदाहृतः ॥

किञ्चित्कालमवधीकृत्य गणितमारब्धं । तत्राचार्यावतदेशे विक्रमादित्येन राज्ञा पश्चिन्काले

शका नाम म्लेच्छा व्यामा(पा)दितः(ताः) स शकानामिति व्युत्पत्त्या शाकाः(कः) कार्याः

(यैः) स्पर्धमाणः सर्वज्योतिःशास्त्रविद्विः संरक्ष्यते । तत्र गुरुवदनभिखारहाट्टपदेशो निर्गतो यथा

अत्र मुनिवेदा दृढा[ः] संरक्षणयाः शाकोत्पत्तरारभ्य वर्षशतेऽतिक्रांते एकमेकमधिकीकृत्य यथै-

कदा वर्षशते मुन्यब्धिबिम्बान्संस्थाप्याप्यान्वर्षशते मुन्यब्धिमनूत्संस्थाप्याद्यवर्षशते मुन्यब्धितिथी-

न्संस्थाप्याग्रिमवर्षशते मुन्यब्धिषोडश संस्थाप्यैवमेकैकमधिकीकार्यं । अद्य पंचदशशतं सप्तचत्वारिं-

श[दि]धिकं संस्थाप्य लौकिकवर्षान्गतानिहृदवाग्रिमवर्षे शकैराणां कालो बुधैरुदाहृतः । अयमेव

श्रीशाको लोकेषु पठ्यते तद्यथाष्टादशवर्षस्य शाकाः वामगत्या मुनिवेदतियीन्संस्थाप्य १९४७

सप्तदशाधिकीकृत्य जातः श्रीशाकः १९६४ । अयं शाकः अगवसुशरैरूनः पंचाभिः शतैः

सप्त(सा)शीत्यधिकीत्यर्थः ९८७ । अगवसुशरश्च स्थापनायां वामाः(मा) अवर्गंतव्याः ।

एवमन्यत्राप्येकस्थापना सर्वत्रैव वामा[व]र्गंतव्या । एवमगवसुशरानूनीकृत्य जातः(ताः)

करणगताब्दाः ९७७ ।

No. 184. *Tārīkīkarakshā*.

तार्किकरक्षा ।

आदी ।

अयं जातिः । तत्र सामान्यलक्षणमूत्रं । साधर्म्यवैधर्म्याभ्यां प्रत्यवस्थानं जातिरिति । तर्हि सद्गुणप्रकरणसमातीतकालोद्भावनान्यामतिव्याप्तेरुत्कर्षसमादाव्याप्तेश्चालक्षणमुपलक्षणमिति मन्वाना भाष्यवार्तिकटीकातात्पर्यपरिशुद्धिकाराः सर्वे एव सर्वास्वपि जातिपुसमश्व प्रयुजानस्य सूत्रकारस्य तदर्थं एवानुवृत्तबाल्लक्षणत्वेन विवक्षित इति व्याचक्षते ।

अन्ते ।

अपासिद्धान्तः सिद्धान्तसिद्धावयववन्धनमाधिकं च कथाविच्छेदनिमित्तमित्याचक्षत इति ॥ ७

न्यायविद्याविदग्धस्य मीमांसापारदृश्वनः ।

इयं वरदराजस्य कृतिर्विजयतैतरां ॥ ७ ॥

आलोड्य द्रुस्तरतरान्—प्रबंधान्वाचस्पतेरुदयनस्य तथापरेषां ।

सारो मयात्र समगृह्यत वावदूकैर्निबन्धं कथासु विजिगीषुभिरेव धार्यः ॥ ७ ॥

इति श्रीवरदराजमूलसूत्रं संपूर्णं ॥

YY. No. 205. *Līlāvatīvivaraṇa*.

लीलावतीविवरणं ।

वेदश्रुत्यंगमूर्त्यर्थे आश्विने पंचमीयुधे ।

महीदासोऽलिलल्लीलावत्या विवरणं शुभम् ॥

ZZ. No. 198. *Bhāsvatīkarapañikā*.

भास्वतीकरणस्य टीका । आद्यं ।

तन्ममामि क(कि?)मपि प्रतिपत्तेः कारणं महिमहो मिहिराख्यं ।

यत्कृतातिशयशान्तमनस्का योगिनो नु कलयन्ति की(कि)ल्यदं ॥ १ ॥

आसीद्विद्याधिराजः खलु यमनपुरे श्रीमहाशर्मनामा

तत्पुत्रो भावद्रासः सकलगुणनिधिः संवभूताग्रजन्मा ।

यः पूर्वाम्याससंगादापि सकल्पदं धर्ममग्र्यं चरित्वा

शान्तिप्राप्तिं प्रयातो हरिचरणमनाः पत्तने शंकरस्य ॥ २ ॥

अनिन्द्यस्तस्य सुतो गुह्यजनचरणारविंदकृतसेवः ।

युक्तं युथोपयुक्तां संक्षिप्तां भास्वतीटीकां ॥ ३ ॥

श्रीहीरस्य तन्ममस्य जन्मवाक्यगतानिह ।

प्रयकार्गणोद्भूतानुदाहराते स स्फुटं ॥ ४ ॥

इति श्रीगार्गी० सस्यजातकं त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
 इति श्रीवृ० मासप्रयुक्तकालवर्षनिर्णयो नाम च० ॥ १४ ॥
 इति श्रीगार्ग्य० मेघारसघो(?)वृष्टिलक्षणाध्यायः पं० ॥ १५ ॥
 इति श्रीगार्ग्य० बीजवर्षापने समाप्तं ।
 इति श्रीवृ० नक्षत्रातिथिलग्नप्रत्येकफलं पो० ॥ १६ ॥
 इति श्रीगा० नक्षत्रसप्तमेदाभेदाध्यायः स० ॥ १७ ॥
 इति श्रीगर्ग० प्रवरो(?)प्रकरणं नामाष्टादशो० ॥ १८ ॥
 इति श्रीगार्ग्य० अन्नप्राशनाध्यायः ।
 इति० चूलकर्मध्यायः ।
 इति० उपनयाध्यायः ।
 इति० समावर्तनाध्यायः ।
 इति० पृथका(?)ध्यायः ।
 इति मरणकूटं ।
 इति योनिकूटं ।
 इति ग्रहकूटं ।
 इति शंकुलक्षणं ।
 इति श्रीगार्ग्यसंहितायां विवाहपटलाध्यायः
 इति० यात्राकरणं ।
 इति० वास्तुप्रकरणं ।
 इति० श्राद्धपलाध्यायः संपूर्णः ।

DDD. No. 201. *Muhūrtachūdāmaṇi*.

मुहूर्तचूडामणिः । आद्यं ।

सर्वसिद्धिसदनेखिलवन्दे द्रुष्टतौघाविनिवारणदक्षे ।
 विघ्नराजपदपंकजयुग्मे चंचरीकसममस्तु मनो मे ॥ १ ॥
 नवीनपद्मैर्गणका[?] सशंकाः स्युः पूर्वपदैर्नितरां विशंकाः ।
 अतः शिवः सारवदाद्यपदैर्मुहूर्तचूडामणिमातनोति ॥ २ ॥
 अन्ते ।

गोलग्रामे वाक्पतनीनां जनानां गोलज्ञानां वा निवासेन सार्धं ।
 गोदावर्याः सौम्यतीराधिवासशालीनादथे सद्विद्वद्भोग्यदेशे ॥ १ ॥
 सांवत्सराकर्कशुधकेशवसूनुवर्यः श्रीमद्रणेशगुरुलब्धमतिप्रबोधः ।
 वेदांतवेदितिलको — — — बभूव श्रीमद्विवाकर इति प्राथितः शयिव्यां ॥ २ ॥
 पंचास्यपंचास्यसम्प्रभावाः सगर्वदेवज्ञगर्जेद्रुदं ।

BBB. No. 697. *Kiraṇāvali by Daddabhi.*

किरणावली । आद्यं ।

प्रणिपत्य परं ब्रह्म सूर्याशयमहोदधेः ।
सारचंद्रं समुद्धृत्य तनोमि किरणावलीं ॥ १ ॥
चित्तपावनजातीयमाधवांगभवः सुधीः ।
दादाभाई समालोच्य वराहादिकृतीः स्फुटाः ॥ २ ॥
मध्ये ।

प० १७४ सांवष्टे । यंद(दि) कश्चन वेदवाद्यमतानुयायी ज्ञूपादयनांशाग्रवत्सततमुपची-
यमानाः संहितोक्तक्रणायनांशो(शा) न चक्रमितास्तदा धनगता इत्युक्तेषु संहिताग्रंथः संगच्छत
इति चेद्वेदवाद्येनापि वर्षेयनांशगतिः चतुःपंचाशद्विकल्पमितांगीकृतास्ति तेन प्रमाणेनाष्टादशे-
दानीमीदृशे चंद्राब्धिभूपमिते शालिवाहनशककाले तेषामष्टादशमितानामयनांशानां वर्षाणि
खलर[वि]मितानि १२०० ।

प० १७८ निरंकष्टे । सप्तार्चिनस्तत्रसंबंधादिदानीं नक्षत्रसंबंध ईदृशे कालिगते ४८२० न
संबदतीति ।

प० १७९ निरंकष्टे । ईदृशे शालिवाहनशके १६४१ कालिगतं ४८२० अस्मिन्काले
अंते ।

इति श्रीचित्तपावनजातीयश्रीगांवकरमाधवात्मजश्रीदादाभाईकृते सौरसूरविवरणे मानाध्यायः
समाप्तं चोत्तरार्धं ॥

CCC. No. 210. *Vṛiddhagārgyaśāstrīyasaṃhitā.*

वृद्धगार्ग्यसंहितायां विषयाः ।

इति श्रीवृद्धगार्ग्यसंहितायां सूर्यचारः ॥ १ ॥
इति श्रीवृद्ध० चंद्रचारो द्वितीयः ॥ २ ॥
इति श्रीवृ० कुम्भचारस्तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
इति श्रीगार्ग्य० बुधचारश्चतुर्थः ॥ ४ ॥
इति श्रीवृ० गुरुचारः पंचमे (मः) ॥ ५ ॥
इति श्रीवृ० शुक्रचारोऽध्यायः षष्ठः ॥ ६ ॥
इति श्रीवृ० शनिचारोऽध्यायः सप्तमः ॥ ७ ॥
इति श्रीवृ० राहुकेतुचारोत्पातावष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
इति श्रीवृ० मंडलादिनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥
इति श्रीवृ० संवत्सराध्यायो दशमः ॥ १० ॥
इति श्रीवृ० षष्ठ्यफलमेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

- इति श्रीगार्गा० सस्यजातकं त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
 इति श्रीवृ० मासप्रयुक्तकालवर्षनिर्णयो नाम च० ॥ १४ ॥
 इति श्रीगार्ग्य० मेचारसधो(?)वृष्टिलक्षणाध्यायः पं० ॥ १५ ॥
 इति श्रीगार्ग्य० बीजवर्षापनं समाप्तं ।
 इति श्रीवृ० नक्षत्रातीथिलभप्रत्येकफलं पो० ॥ १६ ॥
 इति श्रीगा० नक्षत्रसप्तभेदाभेदाध्यायः स० ॥ १७ ॥
 इति श्रीगर्ग० प्रवरो(?)प्रकरणं नामाष्टादशो ॥ १८ ॥
 इति श्रीगार्ग्य० अश्वप्राशनाध्यायः ।
 इति० चूलकर्माध्यायः ।
 इति० उपनयाध्यायः ।
 इति० समावर्तनाध्यायः ।
 इति० पृथका(?)ध्यायः ।
 इति मरणकूटं ।
 इति गोभिकूटं ।
 इति ग्रहकूटं ।
 इति शंकुलक्षणं ।
 इति श्रीगार्ग्यसंहितायां विवाहपटलाध्यायः
 इति० यात्राकरणं ।
 इति० वास्तुप्रकरणं ।
 इति० श्राद्धपलाध्यायः संपूर्णः ।

DDD. No. 201. *Muhūrtachūdāmanī.*

मुहूर्तचूडामणिः । आद्यं ।

सर्वसिद्धिसदनेखिलवन्द्ये दुष्कृतौघाविनिवारणदक्षे ।
 विप्रराजपदपंकजयुग्मे चंचरीकसममस्तु मनो मे ॥ १ ॥
 नवीनपद्मैर्गणकाः(?) सशंकाः स्युः पूर्वपद्मैर्नितरां विशंकाः ।
 अतः शिबः सारवदाद्यपद्मैर्मुहूर्तचूडामणिमातनोति ॥ २ ॥
 अन्ते ।

गोलग्रामे वाक्पत्नीनां जनानां गोलज्ञानां वा निवासेन सार्थं ।
 गोदावर्याः सौम्यतीराधिवासशालीनादये सद्भिर्भोग्यदेशे ॥ १ ॥
 सांवत्सरार्कबुधकेशवसूनुवर्यः श्रीमद्गणेशगुरुलब्धमतिप्रबोधः ।
 वेदांतवेदितिलको — — — बभूव श्रीमद्विवाकर इति प्रथितः प्रथिव्यां ॥ २ ॥
 पंचास्यपंचास्यसम्प्रभावाः सगर्वदेवज्ञगजैर्नृदे ।

पुत्रा बभूवुः सुतरां पवित्राः श्रीमद्भरद्वाजमहार्थगोत्राः ॥ ३ ॥
 ज्येष्ठस्तेषां धरित्रीपतिविविधसमालम्बमूरिप्रतिष्ठः
 सर्वाधीशस्य चंचत्पद्युगशतता(धा?)सिविविद्धरिष्ठः ।
 भव्यान्वाचा प्रवधान्सपादि बहुविधान्यो विधत्ते च सार्था
 दैवज्ञाख्यामाभिव्यक्तिं वदति — — — कृष्ण एष द्विजैः ॥ ४ ॥
 सदा मुदा सेवितगर्भ(भर्ग?)सूनुः संख्यातमः प्रौढतयेव गर्गः ।
 वाचा विलासैर्वचसाभिवेशो जगद्गुरुविष्णुरिति द्वितीयः ॥ ५ ॥

अनन्यसामान्यगुणातिरेकान्नरैर्मौलिस्तुतिरांजितांगिः ।
 मल्लारिसेसेवनलब्धसंपन्मल्लारिनामा तनयस्तृतीयः ॥ ६ ॥
 तस्यानुजः केशवनामधेयः सुरूपधेयः शुभभागधेयः ।
 श्रीविश्वनाथस्तदनु प्रसिद्धः संख्या न संख्यानमती हि यस्य ॥ ७ ॥
 श्रीकृष्णतः श्रीनरसिंहसंज्ञः सिंधोः सुधारश्मिर्वोदियाय ।
 यद्वात्सनाकल्पलतामवेक्ष्य श्रीभास्करं चेतासि न स्मरामः ॥ ८ ॥
 तस्यानुजः श्रीशिवनामधेयो मुहूर्तचूडामणिनामधेयः ।
 विनिर्ममे सारवदाद्यपदैः सच्छिष्यतोपाय पुरे पुरोरेः ॥ १० ॥ * * ११
 इति श्रीकृष्णदेवज्ञात्मजश्रीमच्छिवदेवज्ञाविरचितो मुहूर्तचूडामणिः समाप्तमगम् ॥
 संवत् १८१२ वर्षे शाके १६७८ प्रवर्तमाने मधुमासे बहुलपक्षे त्रयोदश्यां भौमवासरे ।

EEE. No. 722. Vivāhavrindāvana.

विवाहवृंदावनं सटीकं । आद्यं ।

तीर्थानामधिपः कुभृच्छ्रुतपदोसंलक्ष्यवेलास्थिते-
 र्यत्पर्याप्तकलद्विजाधिपसमीक्षासोरुमु(?)त्पूर्वान् ।
 लक्ष्मीशोलिलदानवारिसंततप्रस्निग्धसंभक्ति-
 र्घोपबन्धस्तमलो जयत्युरुपासिर्धुर्गुरुः केशवः ॥ १ ॥
 वभातिस्म विवाहपूर्वकपदं वृंदावनं केशवा-
 दिभ्यो यत्कुटिलोक्तिसूक्तिबहुलं वचर्थगूढं पदैः ।
 हेलगम्यमनल्पदृष्टमुधिषां तन्नेतरेषां तथा
 तस्मात्तद्विवृतिं विशेषतः हितामारब्धुमस्युत्सुकः ॥ २ ॥
 नानाकलागमपदभूवि गीति(त)कीर्तः
 श्रीकेशवो(व)स्य तनयः कुरुते गणेशः ।
 टीकां श्रमांघतमसापहरां विवाह-
 वृंदावनस्य करपीडनदीपिकाख्यां ॥ ३ ॥

व्याख्यामत्रिण तुष्यं(?) ये केशवोच्चावचा इह ।
 भंति(?)स्तस्तु सुशुक्तिविशेषवचनैरपि ॥ ४ ॥
 कृत्वादौ प्रह्लाद्यवाख्यकरणं तिथ्यादिसिध(द्धि)द्वयं
 श्लोकैः श्राद्धविधिं सवासनतया लीलावतीव्यक्तित्वं(क्ततां) ।
 संक्षेपेण मुहूर्ततत्त्वविवृतिं पर्वोदिसंनिर्णयं
 तस्मान्मंगलनिर्णयाद्यकृता वे(वै)वाहसंदीपिका ॥ ५ ॥

अंते ।

अभूद्धरद्वानमहर्षिवंशे विश्वावतंसे श्रुतितत्त्ववेत्ता ।
 औदीच्यचारित्रयप्रवृत्तिर्जनार्दनो याज्ञिकचक्रवर्ती ॥ १ ॥
 आस्ति श्रियादित्य इति स्म तस्य सूनुः श्रियादित्य इव द्वितीयः ।
 त्रिस्कंधपारंगतरंगमल्लस्तदात्मजो राणक इत्युदीर्ये(यः?) ॥ ३ ॥
 श्रीकेशवः सुकाविरध्ययनाप्वनीनः व्यूहान्प्रतर्पयितुमर्थपयःप्रवाहिः ।
 देवज्ञराणगसुतः सुतपःश्रियेस्मिन्वृंदावने मुनिगवीनिबहं दुदोह ॥३॥१॥५॥

इति श्रीविवाहवृंदावने केशवदेवज्ञविरचिते विवाहदीपिका समाप्ता शके १६७९ ईश्वरन
 मसंवत्सरे अ(आ)श्विन अधिकाशुद्ध एकादशी ११ शनी विराटक्षेत्रे श्रीकृष्णातीरकृष्णासंनिधी...

FFF. No. 218. *Ashtāṅgahṛidayatīkā*.

अष्टांगहृदयटीका । आद्यं ।

पृष्ठे कूर्मतया चतुर्भुजतया दोर्मण्डले मंदरं
 रुद्धा क्षीरसमुद्रमौघधमृतं निर्मय्य निष्पादितैः ।
 आनीतैरमृतैर्भिषक्तमतया पोषित्तया पायितै-
 र्देवानामनरामरत्नमकरोत्तस्मै नमो विष्णवे ॥ १ ॥
 हेमाद्रिणा चतुर्वर्गचिन्तामणिविधायिना ।
 तदुक्तव्रतदानानि(नां) सिद्धचंगारोग्यासिद्धये ॥ २ ॥
 क्रियतेष्टांगहृदयस्यासुर्वेदस्य सुप्रज्ञा ।
 टीका चरकहारीतसुश्रुतादिप्रतानुगा ॥ ३ ॥
 चरके हरिचंद्राद्यैः सुश्रुते जैज्जटादिभिः ।
 टीकाकारैर्वैनिर्णीताभिह हेमाद्रिणोदितं ॥ ४ ॥
 देशभ्रंशभयाद्विचाल्य लयिनः खेहैः प्रतापैः परा-
 न्विद्राव्य प्रसृतान्प्रवेश्य परितो दुर्गोदरं शक्ततः ।
 ऊर्ध्वाधोगति निर्गमय्य मदनैर्दद्यादिभिर्विद्विषो
 दोषानद्रादि रामराज्यमगदंकारेण हेमाद्रिण ॥ ५ ॥

हेमाद्रिर्नाम रामस्य राजश्रीकरणेऽपि ।

ननु यो भगवन्निष्ठपाद्गुण्यकरणेऽपि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

अष्टांगहृदयं मुख्यमनुक्तेष्टांगसंग्रहः ।

तन्वांतराणि चोक्तानि वैषम्ये विवृतानि च ॥ ९ ॥

GGG. No. 222. Virasinhāvaloka by Virasinha.

वीरसिंहावलोक आद्यं ।

यच्चक्षुर्भुवनस्य दिव्यममलं धाम श्रुतीनां परं

यद्ग्लैकनिकेतनं च पयसां बीजं यदेकं सतां ।

सत्रेऽप्यभिहुतस्य वेदविदितं स्थानं च यत्सर्वदा

तद्वः पातु सनातनं हरिमहस्तत्त्वप्रबोधोदयं ॥ १ ॥

देवज्ञागमधर्मशास्त्रनिगमापुर्वददुग्धोदधी-

नामथ्य स्फुरदात्मबुद्धिगिरिणा विश्वोपकारोज्ज्वलं ।

आलोकयामृतमातनोति विबुधैरासेव्यमसङ्कुतं

श्रीमत्तोमरदेववर्मतनयः श्रीवीरसिंहो नृपः ॥

अन्ते ।

इति श्रीवीरसिंहाव(?)तोमरवंशावतंसरिपुभूतभैरववीरसिंहदेवरचिते ग्रंथे वीरसिंहावलोकं
उपोतिःशास्त्रकर्मविपाकापुर्वदोक्तप्रयोगो मिश्रकाध्यायः ॥

न श्रेष्ठस्तरणिमभावजनितो वंशः समालिरन्यते

रामाद्याः पृथिवीश्वराः समभवन्वयत्र प्रतापोन्नताः ।

नो वा यत्र युधिष्ठिरप्रभृतयो भूपा बभूवुस्ततः

सृष्टस्तोमरवंश एष विधिना सत्कर्मसंसेविता ॥ १ ॥

तत्राभवत्कमलसिंह इति प्रसिद्धः

सर्वांगमाचरणसेवितदेवसिद्धः ।

तस्माद्भुजंगगतिभूषतिदेववर्मा

विद्याविनोदमतिराट्टनपुण्यकर्मा ॥ २ ॥

श्रीदेववर्मात्मज एष धीरः स्वशस्त्रसंतापितशत्रुवीरः ।

श्रीवीरसिंहः क्षितिपालसिंहः शास्त्रान्वयाद्भ्रमभिदं(मं)न्यधत्त ॥ ३ ॥

इति श्रीवीरसिंहावलोकस्य ग्रंथः संपूर्णः । संवत् १८७३.शका १७३८ चैत्रकृष्णपक्षे
द्वादश्यां शुके शुभं भूषात् ॥

HHH. No. 236. *Vāmakeśvaratantra.*

वामकेश्वरतंत्रे ।

चतुःपाटिस्तु तन्त्राणि मातृणामुत्तमानि तु ॥
 महामायाशम्बरं च योगिनीजालशम्बरम् ।
 तत्त्वशम्बरकं देव भैरवाष्टकमेव च ॥
 बहुरूपाष्टकं ज्ञानं यमलाष्टकमेव च ।
 चन्द्रज्ञानं वासुकिं(?) च महासंमोहनं तथा ॥
 महोच्छुष्मं महादेवं वायुलं च नयोत्तरम् ।
 तद्भेदं मातृभेदं च गुह्यतन्त्रं च कामिकम् ॥
 कालपादं कालसारं तथान्यत्कुब्जिकामतम् ।
 नयोत्तरं च यौग्यं तोत्तलं तोत्तलोत्तरम् ॥
 पञ्चामृतं रूपं(?)भेदं भूतोद्भामरमेव च ।
 कुलसारं कुलोद्दीप्तं कुलचूडामणिं तथा (णिस्तथा) ॥
 सर्वज्ञानोत्तरं चैव महापिशमतं तथा ।
 महालक्ष्मीमतं देव सिद्धयोगीश्वरीमतम् ॥
 कुरूपिकामतं देव रूपिकामतमेव च ।
 सर्ववीरमतं देव विमलमतमुत्तमम् ॥
 आरुणेक्षं मोदनेक्षं विशुद्धेश्वरमेव च ।

JJJ. No. 225. *Kāmakalāvildsa by Puṇyānanda with a commentary by*
Naṭanānandanātha.

कामकलाविलासः सटीकः ।

आद्यं टीकायाः ।

भेदे तन्मिथुनं दिव्यमाशमानंदचिह्नं ।
 अनुत्तरं परं ज्योतिरिति तद्भाव्यते बुधैः ॥ १ ॥
 श्रीमते नटनानंदयोगिने परमात्मने ।
 रक्तशुक्लमभामिश्रतेजते गुरवे नमः ॥ २ ॥
 प्रणमत नाथानंदं परया भक्त्या चिद्वक्त्रोद्धानंदं ।
 उपनिषदर्थनिगूढं सकलजनानंदभद्रपीठानुसृतं ॥ ३ ॥
 नमः शिवाय नाथाय चिद्रूपानंदरूपिणे ।
 श्रीमते चंचलापांगपाटितांतकक्षके ॥ ४ ॥
 पुष्पानंदमुनीश्वरकामकला नाम विद्युता जाता ।
 आर्यां चाचिदेमुष्वा नटनानंदः कस्योते सव्याख्या ॥ ५ ॥

इति श्रीनटनानंदनाथविरचिता कामकलाविलासव्याख्या संपूर्णा ।

मूलं ।

सकलभुवनोदयस्थितिलयमयलीलाविलोकनोद्युक्तः ।
 अंतर्लीनविमर्शः पातु महेशः प्रकाशमात्रतनुः ॥ १ ॥
 सा जयति शक्तिराद्या निजसुखमपनित्यानिरुपमाकारा ।
 भाविचराचरबीजं शिवरूपविमर्शनिर्बलादर्शे ॥ २ ॥
 स्फुटशिवशक्तिसमागमबीजाकुरूपेणी परा शक्तिः ।
 अणुतरूपानुत्तरविमर्शलिपिलक्ष्यविग्रहा माति ॥ ३ ॥
 परशिवरविकरनिकरे प्रतिफलति विमर्शदर्पणे विशदे ।
 प्रतिरुचिरचिरे कुड्ये चित्तमये निविशते महाबिंदुः ॥ ४ ॥
 चित्तमपोहंकारः सुष्यक्ताहार्णसमरसाकारः ।
 शिवशक्तिमिथुनपिंडः कवलीकृतभुवनमंडलो जयति ॥ ५ ॥
 सितशोणाबिंदुयुगलं विविक्तशिवशक्तिसंकुचप्रसरं ।
 वागर्थसृष्टिहेतु परस्परानुप्रविष्टविस्पष्टं ॥ ६ ॥
 बिंदुरहंकारात्मा रविरेतमिथुनसमरसाकारः ।
 कामः कमनीयतया कला च दहनेदुविग्रही बिंदू ॥ ७ ॥
 इति कामकलाविद्या देवीचक्रकण्ठामिका सेपे ।
 विदिता येन स मुक्तो भवति महात्रिपुरसुंदरीरूपः ॥ ८ ॥
 स्फुटितादरूणाद्विदोर्नादब्रह्मांकुरो रवोव्यक्तः ।
 तस्माद्गगनसमीरणदहनोदकभूमिवर्णसेभूतिः ॥ ९ ॥
 अथ विशदादापि विदोर्गगनानिब्वह्निवारिभूमिजनिः ।
 एतत्पंचकाविकृतिर्जगादिदमप्याराजाडपर्यंतं ॥ १० ॥
 बिंदुद्वितयं यद्वद्वेदविहीनं परस्परं तद्वत् ।
 विरादैवतयोरपि न भेदलेखास्ति वेद्यवेदकयोः ॥ ११ ॥
 वागर्थो नित्ययुती परस्परं शक्तिशिवमयावेती ।
 सृष्टिस्थितिलयभेदी त्रिधा विभक्तौ त्रिवीजरूपेण ॥ १२ ॥
 माता मानं मेयं बिंदुत्रयभिन्नबीजरूपाणि ।
 धामत्रयपीठत्रयशक्तित्रयभेदभावितान्यपि च ॥ १३ ॥
 तेषु क्रमेण लिङ्गात्रितयं तद्वच्च मातृकात्रितयं ।
 इत्थं त्रितयतुरीयां तुरीयपौठादिभेदिनीं विद्या ॥ १४ ॥

शब्दस्पर्शा रूपं रसगंधौ चेति मूलसूक्ष्माणि ।

व्यापकमाद्यं व्याप्यं तूत्तरमेवं क्रमेण पंचदश ॥ १५ ॥

पंचदशाक्षररूपा नित्या स्त्रिया हि भीतिकाभिमता ।

नित्याः] शब्दादिगुणप्रभेदभिन्नास्तथानया व्याप्ताः ॥ १६ ॥

नित्यास्तित्थ्याकारास्तित्थयः शिवशक्तिसमरसाकाराः ।

दिवंसनिशामध्यंस्ताः श्रीवर्णास्तेपि तद्वृषीरूपाः ॥ १७ ॥

अव्यंजनविंदुत्रयसमष्टिभेदैर्विभाविताकारा ।

षट्त्रिंशत्तत्त्वात्मा तत्त्वातीता च केवला विद्या ॥ १८ ॥

विद्यापि तादृगात्मा सूक्ष्मा सा त्रिपुरसुंदरी देवी ।

विद्याविद्यात्मकयोरसंताभेदमामनं व्याप्याः ॥ १९ ॥

या सातिरोद्धरूपा परा महेशी त्रिभाविता सैव ।

स्पष्टा पश्यत्यादित्रिमातृकात्मा च चक्रतां याता ॥ २० ॥

चक्रस्यापि महेश्या न भेदलेशो विभाव्यते विबुधैः ।

अनयोः सूक्ष्माकारा परैव सा स्थूलसूक्ष्मयोश्च भिदा ॥ २१ ॥

मध्यं चकस्य स्वात्परामयं विंदुतत्त्वमेवेदं ।

उच्छृण्वं तच्च यदा त्रिकोणरूपेण परिणतं चक्रं ॥ २२ ॥

एतत्पश्यत्यादित्रितयनिदानं त्रिवीजरूपं च ।

नामा ज्येष्ठा रैश्वरी चांबिका अ(१)नुत्तरांशभूताः स्युः ॥ २३ ॥

इच्छाज्ञानाक्रियाः] शान्ताश्चेतास्तथोत्तरावयवाः ।

व्यस्ताव्यस्ततदर्णद्वयमिदमेकादशात्म पश्यंती ॥ २४ ॥

एवं कामकलात्मा त्रिविंदुतत्त्वस्वरूपवर्णमयी ।

सैव त्रिकोणरूपं याता त्रिगुणस्वरूपिणी माता ॥ २५ ॥

एका परा तदन्या वामादिव्यष्टिमातृमृष्टयात्मा ।

तेन नवात्मा जाता माता सा मध्यमाभिधानाम्या ॥ २६ ॥

द्वित्रिधा हि मध्यमा सा सूक्ष्मस्थूलारुति स्थिता सूक्ष्मा ।

नवनादमयी स्थूला नववर्गात्मा च भूतलिप्याख्या ॥ २७ ॥

आद्या कारणमन्या कार्यं त्वनयोर्यतस्तत्तौ हेतोः ।

सैवेयं नाहि भेदस्तादात्म्यं हेतुहेतुमदभीष्टं ॥ २८ ॥

शाश्वतपवर्गमयं तद्व्युत्क्रोणं मध्यकोणविस्तारं ।

नवकोणं मध्यं चेत्यस्मिन्भिदोपदोपिते दशके ॥ २९ ॥

तच्छायाद्वितयमिदं दशारचक्रद्वयात्मना विततं ।

कचटतवर्गचतुष्टयविलसन्नविस्फटकोणविस्तारं ॥ ३० ॥

एतच्चकचतुष्टयमभासमेतं दशारपरिणामः ।

हादिस्वरनवकचतुर्दशवर्णमयं चतुर्दशारमिदं ॥३१॥

परया पश्यंत्यापि च मध्यमया स्थूलवर्गस्त्रिपिण्या ।

एताभिरेकपंचाशदक्षरात्मा च वैखरी जाता ॥३२॥

कादिभिरेष्टभिरुपचितमष्टदलाब्जं च वैखरिवर्गैः ।

स्वरगणसमुदितमेतद्व्यष्टदलंभोरुहं च संचिह्नं ॥३३॥

विदुत्रयमपतेजस्त्रितयविकाराश्च तानि वृत्तानि ।

भूर्धिवत्रयमेतत्पश्यंत्यादित्रिमातृविश्रांतिः ॥३४॥

क्रमणं पदविक्षेपः क्रमोदयस्तेन कथ्यते द्वेधा ।

आवरणं गुरुपंक्तिद्वयमिदंभापदांबुजप्रसरं ॥३५॥

सेयं परा महेशी चक्राकारेण परिणमेत तदा ।

तद्देहावयवानां परिणतिरावर्णदेवताः सर्वाः ॥३६॥

आसीना विदुमये चक्रे सा त्रिपुरसुंदरी देवी ।

कामेश्वरांकनिलया कलया चंद्रस्य कल्पितोत्तसा ॥३७॥

पाशांकुशेषुचापप्रसूनशरपंचकांकितस्वकरा ।

चालारुणाङ्गणाङ्गी शशिभानुकशानुल्लेचनत्रितया ॥३८॥

तन्मिथुनं गुणभेदादास्ते विदुत्रयात्मके व्यस्ते ।

कामेशीमित्रेशप्रमुखद्वंद्वत्रयात्मना विततं ॥३९॥

यसुकोणनिवासिन्यो यास्ताः संध्यारुणा वशिण्याद्याः ।

पुर्व्यष्टकमेवेदं चक्रतनोः संपिदात्मनो देव्याः ॥४०॥

तद्विषयवृत्तयस्ताः सर्वज्ञादिस्वरूपमापन्नाः ।

अंतर्दशारनिलया लसंति शरदिंदुसुंदराकाराः ॥४१॥

तद्वाद्यपंक्तिकोणे योगिन्यः सर्वसिद्धिदाः पूर्वाः ।

देवीर्धाकर्मद्विषविषयमया विशदवेषभूपाद्याः ॥४२॥

भुवनारचक्रभवना देवीमनुकरणविवरणस्फुरणाः ।

संध्यासवर्णवसनाः संचिह्नाः संप्रदाययोगिन्यः ॥४३॥

अव्यक्तमहदहंरुतितन्मात्राः स्वीकृतांगनाकाराः ।

द्विरदृष्टदमसरोजे जयति गुप्ततरयोगिनीसंज्ञाः ॥४४॥

भूतानींश्रियदशकं मनश्च देव्या विकारपोडशकां ।

कामाकापिण्यादिस्वरूपतः षोडशारमण्यास्ते ॥ ४५ ॥

मुग्धास्त्रिखंडया सह संविन्मप्यः संमुच्छ्रिताः सर्वाः ।

आदिमहीगृहवासि भासा बालार्काकांतिभिः सदृशाः(शः?) ॥ ४६ ॥

आधारनवकमस्या नवचक्रत्वेन परिणतं येन ।

नवनादशकयोपि च मुग्धाकारेण परिणताश्चक्रे ॥ ४७ ॥

अस्यास्त्वगादिसप्तक्रमाकारश्चैवमष्टकं स्पष्टं ।
 ब्राह्म्यादिमातृरूपं मध्यमभूर्विद्यमेतदध्यास्ते ॥ ४८ ॥
 अणिमादिभूतयोस्याः स्वीकृतकमनीयकामिनीरूपाः ।
 विद्यांनरकलभूता गुणभावेनात्यभूनेकेतनगाः ॥ ४९ ॥
 परमानंदानुभवः परमगुरुनि(नि?)विशेषविद्वात्मा ।
 स पुनः क्रमेण भिन्नः कामेशत्वं ययी विमर्शाशान् ॥ ५० ॥
 आसीनः श्रीपीठे कृतयुगकाले गुरुः शिवो विद्यां ।
 तस्यै ददौ स्वशक्त्यै कामेश्वर्यै विमर्शरूपिण्यै ॥ ५१ ॥
 साध्येव मित्रसंज्ञानस्यानेशाज्ज्येष्ठमध्यवालाख्यान् ।
 चित्पाणविषयभूतांस्त्रितायुगादिकारणात्रिगुण्ण् ॥ ५२ ॥
 बीजत्रितयाधिपतीं परीक्ष्य विद्यां प्रकाशयामास ।
 एतैरोघत्रितयाननुग्रहीतुं गुरुक्रमो विहितः ॥ ५३ ॥
 उदितः पुण्यानंदादिति कामकलाविलासोयं ।
 परशिवभुजंगभावाकर्षणहर्षाय कल्पतां नित्यं ॥ ५४ ॥
 चित्रांतरगतरेलस्तृण्णासालिलः प्रपंचवाराशिः ।
 यदनुग्रहेण तीर्थस्तस्मै श्रीनाथदेशिकाय नमः ॥ ५५ ॥

KKK. No. 304. *Prarachanasāra by Kundakundāchārya.*

प्रवचनसारः ।

- गा. एस सुरासुरमनुसिदवंदिदं धोदघाडकम्ममलं ।
 पणमामि वट्ट(ड्ड)माणं तित्थं धम्मस्त कत्तारं ॥१॥
- सं. एष सुरासुरमनुष्यैर्वदितं धीतघातिकर्ममले ।
 प्रणमामि वर्द्धमानं तीर्थं धर्मस्य कर्त्तारं ॥१॥
- गा. सेसे पुण तित्थयरे ससब्बसिद्धे विमुद्धसन्मावे ।
 समणे य णाणदंसणचरित्तववीरियापरि॥ २ ॥
- सं. ज्ञेयान्पुनस्तीर्थकान्ससर्वसिद्धान्विशुद्धसद्भावान् ।
 श्रमणाश्च ज्ञानदर्शनचारित्रतपोवीर्याचारान् ॥ २ ॥
- गा. तेते सब्बे समगं समगं पत्तेगमेव पत्तेगं ।
 वंदामि य वट्ठे अरहंते माणसे खेत्ते ॥ ३ ॥
- सं. तांस्तान्सर्वान्समकं समकं प्रत्येकमेव प्रत्येकं ।
 वंदे च वर्त्तमानानर्हतो मानुषे क्षेत्रे ॥ ३ ॥
- गा. किञ्चा अरिहंताणं सिद्धाणं तथ णमो गणधराणं ।
 अज्झावयवग्गाणं साहूणं चेदि सब्बेसि॥ ४ ॥
- तेसि विमुद्धदंसण्णपयाणासमं समासिउज्ज ।
 उचसंपयामि सम्मं जत्तो निब्बाणसंपत्ती ॥ ५ ॥
- सं. रत्नाहं ह्यः सिद्धेभ्यस्तथा नमो गणधरेभ्यः ।
 अद्यापि कर्णेभ्यः साधुभ्योति सर्वेभ्यः ॥ ५ ॥

From a MS.
recently purchased.

- तेषां विशुद्धदर्शनज्ञानप्रधानाश्रयं समासाद्य ।
उपसंपद्ये साम्भं यतो निर्वाणसंप्राप्तिः ॥ ९ ॥
- गा. संपज्जदि निब्बाणं देवासुरेण्युरायविह्वेहि ।
जीवस्स चरित्तादो दंसणणाणप्पहाणाओ ॥ ९ ॥
- सं. संपद्यते निर्वाणं देवासुरमेनुजराजविभवैः ।
जीवस्य चरित्रादर्शनज्ञानप्रधानात् ॥ ९ ॥
- गा. चारित्तं खलु धम्मो धम्मो जो सो समो त्ति णिदिट्ठो ।
मोहस्सकोहविहूणो परिणामो अप्पणोथ समो ॥ ७ ॥
- सं. चारित्रं खलु धर्मो धर्मो यस्तत्साम्यमिति निर्दिष्टं ।
मोहक्षोभविहीनः परिणाम आत्मनोऽथ साम्यं ॥ ७ ॥
- गा. परिणमादे येन दब्बं तत्कालं तम्मयं त्ति पण्णत्तं ।
तम्हा धम्मपरिणदो आदा धम्मो मुणेयब्बो ॥ ८ ॥
- सं. परिणमति येन ब्रह्मं तत्कालं तन्मयमिति प्रज्ञप्तं ।
तस्माद्धर्मपरिणत आत्मा धर्मो ज्ञातव्यः ॥ ८ ॥
- गा. जीवो परिणमदि जदा सुहेण असुहेण वा सुहो असुहो ।
सुद्धेण तदा सुद्धो हवादि हु परिणामसम्भावो ॥ ९ ॥
- सं. जीवः परिणमति यदा शुभेनाशुभेन वा शुभोऽशुभः ।
शुद्धेन तदा शुद्धो भवति हु (खलु) परिणामसम्भावः (सद्भावः?) ॥
- गा. णत्थि विणा परिणामं अत्थो अत्थं विणेह परिणामो ।
दब्बगुणपज्जयत्थो अत्थो अत्थित्तणिब्बत्तो ॥ १० ॥
- सं. नास्ति विना परिणाममर्थोऽर्थं विनेह परिणामः ।
ब्रह्मगुणपर्ययस्योऽर्थोऽस्तित्वनिर्कृतः ॥ १० ॥
- गा. धम्मेण परिणदप्पा अप्पा नादि सुद्धसंपओगज्जदो ।
पावदि निब्बाणमुहं सुहोवज्जुत्तो व सम्गसुहं ॥ ११ ॥
- सं. धर्मेण परिणतात्मा आत्मा यदि शुद्धसंप्रयोगयुतः ।
प्राप्नोति निर्वाणसुखं शुभोपयुक्तो वा स्वर्गसुखं ॥ ११ ॥
- गा. असुहोदयेन आदा कुणरो तिरिओ भविम णेरदयो ।
दुस्सत्तहस्सोहि सदा अभिहुदो भमदि अब्बत्तं ॥ १२ ॥
- सं. अशुभोदयेनात्मा कुनरास्तिर्यग्भूत्वा नैरायिकः ।
दुःखसहस्रैः सदा अभिहुतो भ्रमत्यव्यक्तं ॥ १२ ॥
- गा. अदिसयमादसमुत्थं विसपातीदं अणोवममणत्तं ।
अव्युच्छिन्नं च सुहं सुद्धवओगप्पसिद्धानं ॥ १३ ॥

- सं. अतिशयमात्मसमुत्थं विषयातीतमनौपम्यमनंतं ।
अव्युच्छिन्नं च सुखं शुद्धोपयोगप्रसिद्धानां ॥ १३ ॥
- गा. सुविदितपदस्यसुतो संयमतवसेजुदो विगतरागो ।
समणो समसुहृदुक्को भणितो सुद्धोवभोगोत्ति ॥ १४ ॥
- सं. सुविदितपदार्थसूत्रः संयमतपःसंयुतो विगतरागः ।
श्रमणः समसुखदुःखो भणितः शुद्धोपयोग इति ॥ १४ ॥
- गा. उवओगविसुद्धो जो विगदावरणंतरायमोहरओ ।
भूदो सयमेवादा जादि पा(पः)रं जेयभूदार्ण ॥ १५ ॥
- सं. उपयोगविशुद्धो यो विगतावरणांतरायमोहरजाः ।
भूतः स्वयमेवात्मा याति पारं ज्ञेयभूतानां ॥ १५ ॥
- गा. तह सो लद्धसहावो सव्वण्णू सव्वलोगपादिमहिदो ।
भूदो सयमेवादा हवदि सपंभुत्ति णिदिदो ॥ १६ ॥
- सं. सथा स लब्धस्वभावः सर्वज्ञः सर्वलोकपतिमहितः ।
भूतः स्वयमेवात्मा भवति स्वयंभूरिति निर्दिष्टः ॥ १६ ॥
- गा. भंगविहूणो य भवो संभवपरिवज्जिदो विणासो हि ।
विज्जादि तस्सेव पुणो ठिदिसंभवणाससमवाओ ॥ १७ ॥
- सं. भंगविहीनश्च भवः संभवपरिवर्तितो विनाशो हि ।
विद्यते तस्यैव पुनः स्थितिसंभवनाशसमवायः ॥ १७ ॥
- गा. उप्पादो य विणासो विज्जादि सव्वस्स अत्थजादस्स ।
पज्जाएण दु क्केणवि अत्थो खलु होदि सम्भूदो ॥ १८ ॥
- सं. उत्पादश्च विनाशो विद्यते सर्वस्यार्थजातस्य ।
पर्यायेण तु केनाप्यर्थः खलु भवति सबूतः ॥ १८ ॥
- गा. पट्काणघादैकम्मो अनंतवरवीरिओ आधिकतेजो ।
जादो अदिदिओ सो णाणं सोक्कं य पारेणमदि ॥ १९ ॥
- सं. प्रसीणघातिकर्मा अनंतवरवीर्योधिकतेजाः ।
जातोतीन्द्रियः स ज्ञानं सौख्यं च परिणमते ॥ १९ ॥
- गा. सोक्कं वा पुण दुक्कं केवलणाणिस्स णत्थि देहगदं ।
जम्हा अदिदियत्तं जादं तम्हा दु तं जेयं ॥ २० ॥
- सं. सौख्यं वा पुनर्दुःखं केवलज्ञानिनो नास्ति देहगतं ।
यस्मादतीन्द्रियत्वं जातं तस्मात्तु तज्ज्ञेयं ॥ २० ॥
- गा. परिणमदे(दो) खलु णाणं पच्चट्का सव्वदव्वपज्जाया ।
सो जेद ते विजाणदि ओग्गदपुव्वादि फिरियाहि ॥ २१ ॥

सं. परिणममानस्य खलु ज्ञानं प्रत्यक्षाः सर्वद्रव्यपर्यायाः ।

स नैव तान्विजानाति अवग्रहपूर्वाभिः क्रियाभिः ॥ २१ ॥

गा. णत्थि परोखं किंचि वि समंतसव्वल्लकुणसमिद्धस ।

अल्लकादीदस्स सदा सयमेव हि णाणजादस्स ॥ २२ ॥

सं. नास्ति परोक्षं किंचिदापि समंतसर्वाक्षिगुणसमृद्धस्य ।

अक्षातीतस्य सदा स्वयमेव हि ज्ञानजातस्य ॥ २२ ॥

गा. आदा णाणप्पमाणं णाणं णेयप्पमाणमुदिट्ठं ।

जेयं लोमालोमं तम्हा णाणं तु सव्वगयं ॥ २३ ॥

सं. आत्मा ज्ञानप्रमाणं ज्ञानं ज्ञेयप्रमाणमुद्दिष्टं ।

ज्ञेयं लोकालोकं तस्माज्ज्ञानं तु सर्वगतं ॥ २३ ॥

गा. णाणप्पमाणमादा ण हवदि जस्सेह तस्स सो आदा ।

हीणो वा अधिगो वा णाणादो हवदि धु(धु?)वमेव ॥ २४ ॥

हीणो जदि सो आदा तण्णाणमचेदणं ण जाणादि ।

अधिगो वा णाणादो णाणेण विणा कहं णादि ॥ २५ ॥

सं. ज्ञानप्रमाणमात्मा न भवति यस्येह तस्य स आत्मा ।

हीनो वाधिको वा ज्ञानाद्भवति ध्रुवमेव ॥ २४ ॥

हीनो यदि स आत्मा तज्ज्ञानमचेतनं न जानाति ।

अधिको वा ज्ञानाज्ज्ञानेन विना कथं जानाति ॥ २५ ॥

गा. सव्वगदो जिणवसहो सव्वे वि य तग्गया जगति अट्ठा ।

णाणमयादो य जिणो विसयादो तस्स ते भणिदा ॥ २६ ॥

सं. सर्वगतो जिनवृषभः सर्वेपि च तद्गता जगत्पथीः ।

ज्ञानमयत्वाच्च जिनो विषयत्वात्तस्य ते भणिताः ॥ २६ ॥

गा. णाणं अप्पात्ति मदं वट्ठदि णाणं विणा ण अप्पाणं ।

तम्हा णाणं अप्पा अप्पा णाणं य अप्पो वा ॥ २७ ॥

सं. ज्ञानमात्मेति मतं वर्तते ज्ञानं विना नात्मानं ।

तस्माज्ज्ञानमात्मात्मा ज्ञानं चान्यद्वा ॥ २७ ॥

गा. परिणमदि जेयमट्ठं णादा जदि जेव खाइयं तस्स ।

णाणं त्ति तं जिणिदा खमयंतं कम्ममेवुत्ता ॥ ४२ ॥

सं. परिणमति ज्ञेयमर्थं ज्ञाता यदि नैव क्षायिकं तस्य ।

ज्ञानमिति तं जिर्नेशः क्षययंतं कर्मवोक्तवतः ॥ ४२ ॥

गा. उदयगदा कम्मंसा जिनवरवसहेण(हिं?) गियदणा(दिण?) भणि

तेसु हि गुहिदो रत्तो टुट्ठो वा बंधमणुहवदि ॥ ४३ ॥

सं. उदयगताः कर्मांशा जिनवरवृषभेनियत्या भणिताः ।

तेषु हि मूढो रक्तो दुष्टो वा बंधमनुभवति ॥ ४३ ॥

गा. ठाणणिसंज्जविहारा धम्मवदंसो य णियदयो तेसिं ।

अरहंताणं काले मायाचारुव्व इत्याणं ॥ ४४ ॥

सं. स्थाननिषदाविहारा धर्मोपदेशश्च नियतयस्तेषां ।

अर्हतां काले मायाचार इव स्त्रीणां ॥ ४४ ॥

अथ शुभपरिणामाधिकारः ।

गा. देवदजदिगुरुपूजासु वे(पे)व दाणम्मि वा सुसीलेसु ।

उववासादिसु रत्तो सुहोवओगप्पगो अप्पा ॥ ६९ ॥

सं. देवतायतिगुरुपूजासु चैव दाने वा सुशीलेषु ।

उपवासादिषु रक्तः शुभोपयोगात्मक आत्मा ॥ ६९ ॥

गा. जुत्तो सुहेण आदा तिरियो वा माणसो य(व) देवो वा ।

भूदो तावदकालं लहदि सुहामिदेयं विविहं ॥ ७० ॥

सं. युक्तः शुभेनात्मा तिर्थगवा मानुषो वा देवो वा ।

भूतस्तावत्कालं लभते सुखमैन्द्रियं विविधं ॥ ७० ॥

गा. जदि संति हि पुण्णाणि य परिणामसमुन्मवाणि भिविहाणि ।

जणयंति विसयतन्हां नीवाणं देवदंताणं ॥ ७४ ॥

सं. यदि संति हि पुण्यानि च परिणामसमुद्भवानि विविधानि ।

जनयति विषयवृष्णां जीवानां देवतांतानां ॥ ७४ ॥

गा. ते पुण उदिण्णतन्हा दुहिदा तन्हाहिं विसयसौख्काणि ।

इच्छंति अणुहवंति य आमरणं दुक्खसंतत्ता ॥ ७५ ॥

सं. ते पुनरुदीर्णवृष्णा दुःखिता वृष्णाभिविषयसौख्यानि ।

इच्छन्त्यनुभवन्ति चामरणं दुःखसंतप्ताः ॥ ७५ ॥

एता गाथाः प्रथमप्रकरणस्थाः ।

गा. आदा कम्ममलिमसो धारादे पाणे पुणो पुणो अण्णे ।

ण जहादि जाव ममसिं देहपधानेसु विसयेसु ॥ ९४ ॥

सं. आत्मा कर्ममलीमसो धारयति प्राणान् पुनःपुनरन्यान् ।

न जहाति यावन्ममतां देहप्रधानेषु विषयेषु ॥ ९४ ॥

गा. णरणासयतिरियसुरा संठाणादीहिं अण्णहा जादे ।

पज्जाया जीवाणं उदयाहु हि णामकम्मस्स ॥ ९७ ॥

सं. नरनारकतिर्यक्सुराः संस्थानादिभिरन्यथा जाताः ।

पर्याया जीवानामुदयाद्धि नामकर्मणः ॥ ९७ ॥

- गा. जाहं पुग्गलमइओ ण ते मया पोग्गला कया पिहं ।
तस्मा हि ण देहोहं कत्ता वा तस्स देहस्स ॥ ३६ ॥
- सं. नाहं पुद्गलमयो न ते मया पुद्गलाः कृताः पिहं ।
तस्माद्धि न देहोहं कर्ता वा तस्य देहस्य ॥ ३६ ॥
- गा. मुत्तो स्वादिगुणो बज्झादि पासेहिं अण्णमण्णेहिं ।
तव्विवरीदो अप्पा बन्धदि किध पुग्गलं दव्वं ॥ ३७ ॥
- सं. मूर्तो रूपादिगुणो बध्यते स्पर्शरन्ध्रान्यैः ।
तद्विपरीत आत्मा बध्नाति कथं पौद्गलं कर्म (द्रव्यं?) ॥ ३७ ॥
- गा. स्वादिएहिं रहिदो पेच्छदि जाणादि स्वमादीणि ।
दव्वाणि गुणे य जघा तध बंधो तेण जाणादि(हि) ॥ ३८ ॥
- सं. रूपादिकै रहितः पश्यति जानाति रूपादीनि ।
द्रव्याणि गुणाश्च यथा तथा बंधस्तेन जानीहि ॥ ३८ ॥
- गा. उवभोगमओ जीवो मुब्भ(ज्ज्ञ?)दि रज्जेदि वा पटुस्सेदि ।
पप्प विविधे विसए जो हि पुणो तेहिं सो बंधो(द्धो) ॥ ३९ ॥
- सं. उपयोगमयो जीवो मुह्यति रज्यति वा प्रदेष्टि ।
प्राप्य विविधान्विषयान्यो हि पुनस्तीः सो (स) बद्धः ॥ ३९ ॥
- गा. परिणामादो बंधो परिणामो रागदो(दे?)समोहजुदो ।
असुहो मोहपदेसो सुहो व असुहो हवदि रागो ॥ ४० ॥
- सं. परिणामाद्बंधः परिणामो रागद्वेषमोहयुतः ।
अशुभो मोहप्रद्वेषौ शुभोशुभो वा भवति रागः ॥ ४० ॥
- गा. कुव्वे सहावमादा हवदि ह कत्ता संगेस्स भावस्स ।
पोग्गलदव्वमयाणं ण तु कत्ता सव्वभावानां ॥ ४१ ॥
- सं. कुर्वन्स्वभावमात्मा भवति हि कर्ता स्वकस्य भावस्य ।
पुद्गलद्रव्यमयानां न तु कर्ता सर्वभावानां ॥ ४१ ॥
- गा. गिण्णादि जेव ण मुच्चदि करोदि णहि पुग्गलाणि कम्माणि ।
जीवो पुग्गलमज्झे पवट्टमाणो वि सव्वकालेषु ॥ ४२ ॥
- सं. गृह्णाति नैव न मुच्यति करोति नहि पु(पौ?)द्गलानि कर्माणि ।
जीवः पुद्गलमध्ये प्रवर्तमानोपि सर्वकालेषु ॥ ४२ ॥
- गा. स इदाणि कत्ता सं सगपरिणामरस दव्वजादस्स ।
आदीपदे कदाई विमुच्चदि कर्मधूलीहिं ॥ ४३ ॥
- सं. स इदानीं कर्ता सन्स्वकपरिणामस्य द्रव्यजातस्य ।
आदीयते कदाचिद्भिमुच्यते कर्मधूलीभिः ॥ ४३ ॥

- गा. परिणमादे जदा अप्पा सुहम्मि असुहम्मि रागदोसज्जदो ।
तं पविसदि कम्मरयं णाणावरणादिभावोहि ॥ ६१ ॥
- सं. परिणमति यदात्मा शुभेऽशुभे रागद्वेषयुतः ।
तत्प्रविशति कर्मरजो ज्ञानावरणादिभावैः ॥ ६१ ॥
- गा. एसो बंधसमासो जीवाणं णिच्छएण णिदिट्ठो ।
अरहंतेण जदीणं ववहारो अप्णहा भणिदो ॥ ६२ ॥
- सं. एष बंधसमासो जीवानां निश्चयेन निर्दिष्टः ।
अर्हद्विर्यतीनां व्यवहारोन्यथा भणितः ॥ ६२ ॥
- गा. ण जहादि जो दु ममासिं अहंममेदस्ति देहदविणेषु ।
सो सामण्यं चत्ता पडिवण्णो हेइ उम्मगं ॥ ६४ ॥
- सं. न जहाति यस्तु ममतामहं ममेदमिति देहदविणेषु ।
स श्रामण्यं स्वत्का प्रतिपन्नो भवत्युन्मार्ग ॥ ६४ ॥
- गा. णाहं होमि परेसि ण मे परे संति णाणमहमेको ।
इदि जो ग्हायदि ज्ञाने स अप्पाणं हवादि ज्ञादा ॥ ६५ ॥
- सं. नाहं भवामि परेषां न मे परे संति ज्ञानमहमेकः ।
इति यो ध्यायति ध्याने स आत्मानं भवति ध्याता ॥ ६५ ॥
- गा. एवं णाणप्पाणं दंसणभूदं अतिदिदयमहत्थं ।
धुवमचलमणालंबं मण्णेहिं अप्पगं सुद्धं ॥ ६६ ॥
- सं. एवं ज्ञानात्मानं दर्शनभूतमर्तुद्रियमहार्थं ।
ध्रुवमचलमनालंबं मन्येहमात्मकं शुद्धं ॥ ६६ ॥
- गा. देहा वा देविणा वा सुहेदुखका वाध सत्तुमित्तजणा ।
जीवस्स न संति धुवा धुवोवओगप्पमो(गो) अप्पा ॥ ६७ ॥
- सं. देहा वा श्रविणां वा सुखदुःखे वाध सत्तुमित्रजनाः ।
जीवस्य न संति ध्रुवाः ध्रुवउपयोगात्मक आत्मा ॥ ६७ ॥
- गा. जां एवं जाणिंत्ता ग्हादि परं अप्पगं विसुद्धप्पा ।
सागारो णागारो, खवेदि, सो मोहदुग्गांठि ॥ ६८ ॥
- सं. य एवं ज्ञात्वा ध्यायति परमात्मानं विशुद्धात्मा ।
साका(गा)रो नाका(गा)रः क्षपयति स मोहदुग्गांथि ॥ ६८ ॥
- गा. नो णिहदमोहगंठी रागपदोसो खविप सामण्ये ।
होज्जं समसुहदुखके सो सोख्कं अख्कयं लहादि ॥ ६९ ॥
- सं. यो निहतमोहग्रंथीः रागद्वेषौ क्षपयित्वा श्रामण्ये ।
भवेत्समसुखदुःखः स सौख्यमक्षयं लभते ॥ ६९ ॥

- गा. जो खविदमोहकलुप्तो विसर्पविरक्तो मनो निरुंक्षिता ।
समवद्विदो सहावे सो अप्पाणं हवदि ज्झादा ॥ ७० ॥
- सं. यः क्षयितमोहकलुप्तो विषयाविरक्तो मनो निरुंक्ष्य ।
समवस्थितः स्वभाव स आत्मानं भवति ध्याता ॥ ७० ॥

- गा. आपिच्छ(च्छ) बंधुवर्गं विमोक्षदो गुरुकलत्रपुत्रोहि ।
आसिज्ज णाणदंसणवरित्तववीरियायारे ॥ १ ॥
- सं. आपृच्छन्न बंधुवर्गं विमोक्षितो गुरुकलत्रपुत्रः ।
आसद्य ज्ञानदर्शनचारित्रतपोवीर्याचारं (रान्) ॥१॥
- गा. जध जादस्वजाद उप्पाडिदकेसमंसुगं सुद्धं ।
रहिदं हिंसाती(दी)दो अप्पडिकम्म हवदि लिगं ॥ ४ ॥
- मुच्छा(च्छा)रंभविजुत्तं जुत्तं उवओगजोगमुद्धीहि ।
लिगं ण परावेक्कं अपुणब्भवकारणं जोन्हं(जेनं) ॥१॥

- सं. यथा जातरूपजातमुत्पाटितकेशश्मश्रुक्तं शुद्धं ।
रहितं हिंसादितोऽप्रतिकर्म भवति लिगं ॥४॥
- मूर्छारंभवियुक्तं युक्तपुपयोगयोगशुद्धिर्न्या ।
लिगं न परापेक्षमपुनर्भवकारणं जैनं ॥१॥

- गा. आदाय तं पि लिगं गुरुणा परमेण तं णमंसिता ।
सोच्चा सबदं किरिया(यां) उवद्विदो होदि सो समणो ॥६॥
- सं. आदाय तदापि लिगं गुरुणा परमेण तं नमस्कृत्य ।
श्रुत्वा सवतां क्रियामुपस्थितो भवति स श्रमणः ॥ ६ ॥

- गा. वदसमदिदियरोधो लोचावश्यकमचेलमण्हाणं ।
खिदिसयणमदंतवणं वि(च्छि ०२ स्थि)दिमोयणमेयभत्तं च ॥ ७ ॥
- एदे खलु मूलगुणा समणाणं जिणवोहि पन्नत्ता ।
तेषु पमत्तो समणो छेदोवट्ठावगोहोदि ॥ ८ ॥

- सं. वतसमर्ताद्रियरोधो लोचावश्यकमचेलमस्नानं ।
क्षितिशयनमदंतधावण(न)स्थितिभोजनमेकमक्तं च ॥ ७ ॥
- एते खलु मूलगुणाः श्रमणानां जिनवरैः प्रज्ञप्ताः ।
तेषु प्रमत्तः श्रमणश्छेदोपस्थापको भवति ॥ ८ ॥

- गा. पयदम्हि समारद्धे छेदो समणस्स कायचेट्ठम्हि ।
जावादि जदि तस्स पुणो आलोयणपुब्बिया किरिया ॥ १० ॥
- छेदुवजुत्तो समणो समणं वयहारिणं जिणमदम्हि ।
आसेज्जालोचित्ता उवदिदं तेण कायब्बं ॥ ११ ॥

- सं. प्रयतायां समारब्धायां छेदः श्रमणस्य कायचेष्टायां ।
 नायते यदि तस्य पुनरालोचनपूर्विका क्रिया ॥ १० ॥
 छेदोपयुक्तः श्रमणः श्रमणं व्यवहारिणं जिनमते ।
 आस्ताशालोच्योपदिष्टं तेन कर्तव्यं ॥ ११ ॥
- गा. अधिवासे व विवासे छेदविहीनो भवोय सामण्ये ।
 समणो विहरतु णिच्चं परिहरमाणो णिवंधाणि ॥ १२ ॥
- सं. अधिवासे वा विवासे छेदविहीनो भूत्वा श्रामण्ये ।
 श्रमणो विहरतु नित्यं परिहरमाणो निबंधान् ॥ १२ ॥
- गा. चरदि णिवद्धो णिच्चं समणो णाणम्मि दंसणमुहम्मि ।
 पयदो मूलगुणेषु य जो सो पडिपुण्णसामण्यो ॥ १३ ॥
- सं. चरति निवद्धो नित्यं श्रमणो ज्ञाने दर्शनमुखे ।
 प्रयतो मूलगुणेषु च यः स परिपूर्णश्रामण्यः ॥ १३ ॥
- गा. हवदि व ण हवदि बंधो मदे हि जीवेध कायचेष्टायां ।
 बंधो धुवमुवधीदो इदि सबणा छड्डिया सव्वं ॥ १८ ॥
- सं. भवति वा न भवति बंधो मृतं हि जीवेय कायचेष्टायां ।
 बंधो ध्रुवमुपधित इति श्रमणास्त्यक्तवतः सर्वं ॥ १८ ॥
- गा. ण हि णिरवेक्खो चाऊ ण हवदि भिक्कुस्त आसयविसुद्धी ।
 अविसुद्धस्त य चित्ते कइं णु कम्मस्कयो विहिज्ज ॥ १९ ॥
- सं. न हि निरपेक्षस्यागो न भवति भिक्षोराशयविशुद्धिः ।
 अविशुद्धस्य च चित्ते कथं नु कर्मक्षयो विहितः ॥ १९ ॥
- गा. छेदो जेण ण विज्जदि ग्रहणविसर्गेषु सेवमाणस्त ।
 समणो तेणिह वट्टु कालं खेत्तं विपाणिता ॥ २१ ॥
- सं. छेदो येन न विद्यते ग्रहणविसर्गेषु सेवमानस्य ।
 श्रमणस्तेनेह वर्ततां कालं क्षेत्रं विज्ञाय ॥ २१ ॥
- गा. उवयरणं भिणमग्गे लिंगं जह जादस्समिदि भणिदं ।
 गुरुवयणं पियविणज सुत्तज्जयणं च पण्णत्तं ॥ २४ ॥
- सं. उपकरणं जिनमार्गे लिंगं यथा जातरूपमिति भणितं ।
 गुरुवचनमपि च विनयः सूत्राव्ययनं च प्रज्ञतं ॥ २४ ॥
- गा. इहलोगनिरवेक्खो अप्पडिबद्धो परम्मि लोह(ग)म्मि ।
 जुत्ताहारविहारो रहितकसाओ हवे समणो ॥ २५ ॥
- सं. इहलोकेनिरपेक्षोप्रतिबद्धः परस्मिन्लोके ।
 युक्ताहारविहारो रहितकषायो भवेच्छ्रमणः ॥ २५ ॥
- गा. जस्त अणेसणमप्पा तं पि तओ तप्पडिछुगा समणा ।

अण्णं भिक्खुमणेसणमध ते समणा अणाहारा ॥ २६ ॥

सं. यस्यानेषण आत्मा तदपि तपस्तत्प्रेष (मतीष) काः श्रमणाः ।

अन्यद्वैक्ष्यमनेषणमय ते श्रमणा अनाहाराः ॥ २६ ॥

गा. केवलदेहो समणो देहे ण ममेत्ति रहिदपरिकम्भो ।

आउत्तो सं तवसा अणिगूहं अप्पणो सत्ति ॥ २७ ॥

सं. केवलदेहः श्रमणो देहे न ममेति रहितपरिकर्मा ।

आयुक्तवांस्तं तपसाभिगूहन्नात्मनः शक्तिः ॥ २७ ॥

गा. एयग्गगदो समणो एयग्गं णिच्छिदस्स अत्थेसु ।

णिच्छित्ती आगमदो आगमचेट्ठा तदो जेट्ठा ॥ १ ॥

सं. ऐकाग्र्यगतः श्रमण ऐकाग्र्यं निश्चितस्यार्थेषु ।

निश्चितिरागमत आगमचेष्टा ततो ज्येष्ठा ॥ १ ॥

गा. आगमहीणो समणो णेवप्पाणं परं वियाणादि ।

अविजाणंतो अत्थे खवेदि कम्माणि किध भिक्खु ॥ २ ॥

सं. आगमहीनः श्रमणो नैवात्मानं परं विजानाति ।

अविजानन्नर्थान्क्षपयाति कर्माणि कथं भिक्षुः ॥ २ ॥

गा. सव्वे आगमसिद्धा अत्था गुणपज्जयेहिं चित्तेहिं ।

जाणंति आगमेण हि पच्चि(पिच्छि)त्ता से वि ते समणा ॥ ४ ॥

सं. सर्व आगमसिद्धा अर्था गुणपर्यायैश्चिन्तैः ।

जानन्त्यागमेन हि दृष्ट्वा तानपि ते श्रमणाः ॥ ४ ॥

गा. आगमपुब्बा दिट्ठी न हवदि जस्सेह संजगो तस्स ।

णत्थित्ति भणइ सुत्तं असंजदो हवदि किध समणो ॥ ५ ॥

सं. आगमपूर्वा दृष्टिर्न भवति यस्मेह संयमस्तस्य ।

नास्तीति भणति सूत्रमसंपतो भवति कथं श्रमणः ॥ ५ ॥

गा. णहि आगमेण सिज्झदि सदहणं जदि न अत्थि अत्थेसु ।

सदहमाणो अत्थे असंजदो वा ण णिव्वादि ॥ ६ ॥

सं. नद्यागमेन सिध्यति श्रद्धानं यदि नास्त्यर्थेषु ।

श्रद्धधानोऽप्यर्थानसंपतो वा न निर्वाति ॥ ६ ॥

गा. परमाणुपमाणं वा मुच्छा देहादियेसु जस्स पुणो ।

विज्झदि जदि सो सिद्धिं ण लहइ सव्वागमधरो वि ॥ ८ ॥

सं. परमाणुपमाणं वा मूर्छा देहादिकेषु यस्य पुनः ।

विद्यते यदि स सिद्धिं न लभते सर्वागमधरोऽपि ॥ ८ ॥

गा. पंचसमिदो त्तिगुत्तो पंचेदियसंबुदो जिदकसाओ ।

- दंसणणाणसमग्गो समणो ससंजदो भणिदो ॥ ९ ॥
 सं. पंचसमितिस्त्रिगुप्तः पंचैद्रियसंवृतो जितकषायः ।
 दर्शनज्ञानसमग्रः श्रमणः स संयतो भणितः ॥ ९ ॥
 गा. समसत्तुबंधुवग्गो समसुहृदुक्को पसंसणिदसमो ।
 समलोठकंचेणो पुण जीविदमरणे समो समणो ॥ १० ॥
 सं. समशत्रुबंधुवर्गः समसुखदुःखः प्रशंसानिदासमः ।
 समलोठकांचनः पुनर्जीवितमरणे समः श्रमणः ॥ १० ॥

अंतिमाः पंच गाथाः ।

- गा. जे अजघागाहदत्था एदे तच्चत्ति णिच्छिद्दा समये ।
 अञ्जतफलसमिद्धं भमंति तेतो परं कालं ॥ १ ॥
 सं. ये अययागृहीतार्था एते तत्त्वमिति निश्चिताः समये ।
 अञ्जतफलसमृद्धं भमंति तेतः परं कालं ॥ १ ॥
 गा. अजघाचारविजुत्तो जघन्यपदणिच्छिदो पसंतप्पा ।
 अफले चिरं न जीवदि इह सो संपुण्णसामण्यो ॥ २ ॥
 सं. अययाचारवियुक्तो यथार्थपदनिश्चितः प्रशांतात्मा ।
 अफले चिरं न जीवति इह स संपूर्णश्रामण्यः ॥ २ ॥
 गा. सम्मं विदितपदत्था चत्ता उवधि वहित्यमञ्जत्यं ।
 विसयेसु णावसत्ता जे ते सुद्धत्ति णिद्धिद्दा ॥ ३ ॥
 सं. सम्यग्विदितपदार्थास्त्यक्तवोपाधिं वहित्यमध्यस्थं ।
 विषयेषु नावसक्ता ये ते शुद्धा इति निदिष्टाः ॥ ३ ॥
 गा. सुद्धस्त य सामण्यं भणियं सुद्धस्त दंसणं णाणं ।
 सुद्धस्त य निव्वाणं सो चिय सिद्धो णमो तस्त ॥ ४ ॥
 सं. शुद्धस्य च श्रामण्यं भणितं शुद्धस्य दर्शने ज्ञानं ।
 शुद्धस्य च निर्वाणं स एव सिद्धो नमस्तस्मै ॥ ४ ॥
 गा. बुद्धादि सासणमेयं सागाराणायारचरियया जुत्तो ।
 जो सो पवणसारं लहुणा कालेण पप्पोदि ॥ ५ ॥
 सं. बुध्यते शासनमेतत्सागारानागारचर्यया युक्तः ।
 यः स प्रवचनसारं लघुना कालेन प्राप्नोति ॥ ५ ॥

From a Ms.
recently
purchased.

अंते ।

मूलग्रंथ करता भवी कुंदकुंद मतिमान् । अमृतचंद टीका कारी देवभाष परवान् ॥ १ ॥
 वैमो करता मूलकी तैसो टीकाकार । जाते आतेसुंदर मरम बरते प्रवचनसार ॥ २ ॥ सकल-
 तत्त्वप्रकाशिनी तत्त्वदीपिका नाम । टीकासरसुते देखी को यह टीका अभिराम ॥ ३ ॥ चौपई ॥

बालबोध यह कीनी जैसे । सो तुम सुणहु कहूं मै तैसे । नगरआगरेमें हितकारी । कौरपाल
ग्याता अविकारी ॥ ४ ॥ तिनि विचारि जियमै यह कीनी । जै भाषा यह होइ नवीनी ।
अलपबुद्धी भी अरय बखानै । अगम अगोचर पद यह चानै ॥ ५ ॥ यह विचारि मनमें तिनि
रापी । पांडे हेमराजसौं भाषी । आगैं राजमल्लनैं कीनी । समयसार भाषा रस लीनी ॥ ६ ॥
अब जौ प्रवचनकी नई भाषा । तो जिनधर्म बधैं सौ शापा । ततैं करहु विलंब न कीजै ।
परभावना अंग फल लीजै ॥ ७ ॥ सोरठा । निज सुबोध अनुसारि । जैसे हित उपदेसस्यौ ।
रची भाषि अविकार । जैवती प्रगटौ सदा ॥ ८ ॥ हेमराज हित आनि । भविका जीवके हित
भणी । जिनवरआण प्रवांनि । भाषा प्रवचनकी करी ॥ ९ ॥ दोहरा । अवनपाति बंदे
चरण । सुनैं कमल विहसंत । साहिजहां दिनकर उदै । अरिगण तिभिर नसंत ॥ १० ॥
सत्रहसैं नव ओतैरैं । माघमास सितपाप । पंचमि आदितवारको । पूरन कीन्ही भाष । इति
श्रीप्रवचनसारसिद्धांतस्य बालाबोधटीका पंडितश्रीहेमराजविरचिता संपूर्णा ॥ संवत् १८०९
वर्षे पौषकृष्णे सप्तम्यां तिथौ बुधवासरे पं । श्रीमयाक्षेत्रेण

L.L. No. 297. *Dharmāmṛita with a commentary.*

धर्मामृतशास्त्रं ।

मूलस्याति ।

अथ प्रशस्तिः ॥ श्रीमानस्ति सपादलक्षविपः शाकंभरीभूषण-
स्तत्र श्रीरतिधाममंडलकरं नामास्ति दुर्गं महत् ।
श्रीरत्न्यामुदपादि तत्र विमलव्याघ्रेरबालान्वया-
च्छीसलक्षणतो जिनेंद्रसमयश्रद्धालुराशाधरः ॥ १ ॥
सरस्वत्याभिवात्मानं सरस्वत्यामजीजनत् ।
यः पुत्रं छाहर्षं गुण्यं रंजितार्जुनभूपति ॥ २ ॥
व्याघ्रेरबालवरवंशसरोजहंसः
काव्यामृतौघरसपानसुतृप्तमात्रः ।
सलक्षणस्य तनयो नयविश्वचक्षु-
राशाधरो विजयतां कलिकालिदासः ॥ ३ ॥
इत्युदयसेनमुनिना कविमुहूर्ता योभिर्नंदितः प्रीत्या ।
प्रज्ञापुंनोसीति च योभिर्हितो मदनकीर्तयतिपतिना ॥ ४ ॥
म्लेच्छेशेन सपादलक्षविषये व्याप्तिं सुवृत्तशक्ति-
त्रासाद्विध्यनरेद्रतोःपरिमलस्फुर्जास्त्रिगर्गनासि ।

प्राप्नो मालवमंडले बहुपरिवारः पुरीमावस-
 न्यो धारामपठग्निनप्रभितिवाक्शास्त्रे महावीरतः ॥ ५ ॥
 आशाधर त्वं मयि विद्वि सिद्धं निसर्गसौंदर्यमजर्यमायं ।
 संस्वतीपुत्रतया यदेतदर्थेपरं वाच्यमयं प्रपंचः ॥ ६ ॥
 इत्युपश्लोकितो विद्वद्विल्हणेन कवीशिना ।
 श्रीविष्णुभूपातिमहातांघिविग्राहिकेण यः ॥ ७ ॥
 श्रीमदर्जुनभूपालराज्ये श्रावकसंकुले ।
 जिनधर्मोदयार्थं यो नलकच्छपुरेवसत् ॥ ८ ॥
 यो द्वाग्व्याकरणाविधपारमनुपच्छुद्रूपमाणान्न का-
 न्यदत्तर्कोपरमास्त्रमाप्य न यतः प्रत्यर्थिनः केक्षिपन् ।
 चेसुः केस्तलितं न येन जिनवाग्दीपं पथि ग्राहिताः
 पोत्वा काव्यसुधां यतश्च रसिकेष्वपापुः प्रतिष्ठां न के ॥ ९ ॥
 स्थाद्वादविद्याविशदप्रसादः प्रभेपरत्नाकरनामधेयः ।
 तर्कप्रबंधो निरवद्यपद्यपीयूषपुरो वहति स्म यस्मात् ॥ १० ॥
 सिद्धयं भरतेश्वराम्युदयसत्काव्यं निबंधोज्ज्वलं
 यस्त्रैविशकवीरमोदनसहं स्वश्रेयसेरीरचत् ।
 योर्हद्वावयरसं निबंधरुचिरं शास्त्रं च धर्मीमृतं
 निर्माय न्यदधान्मुमुक्षुविदुषाम्भानंदसांघे हृदि ॥ ११ ॥
 राजमिताविप्रलभं नाम नेमाश्वरानुगं ।
 व्यधत्त खंडकाव्यं यः स्वयंकृतनिबंधनं ॥ १२ ॥
 आदेशात्पितुरध्यात्मरहस्यं नाम यो व्यधात् ।
 शास्त्रं प्रसन्नगंभीरं प्रियमारव्ययोगिनां ॥ १३ ॥
 यो मूलासाधनेष्टोपदेशादिषु निबंधनं ।
 व्यधत्तामरकोशे च क्रियाकलापमुज्जगौ ॥ १४ ॥
 रौद्रटस्य व्यधात्काव्यालंकारस्य निबंधनं ।
 सहस्रनामस्तवनं सानिबंधं च योर्हतां ॥ १५ ॥
 सानिबंधं यश्च जिनपत्रकल्पमरीरचत् ।
 त्रिपाटिस्मृतिशास्त्रं यो निबंधालंकृतं व्यधात् ॥ १६ ॥
 योर्हन्महाभिषेकार्चाभिधिं मोहतमोरात्रिं ।
 चक्रे नित्यमहीदयोतं स्नानशास्त्रं जिनेशिनं ॥ १७ ॥
 रत्नत्रयविधानस्य पूजामाहात्म्यवर्णकं ।
 रत्नत्रयविधानारूपं शास्त्रं वितनुते स्म यः ॥ १८ ॥
 आपूर्वदविदामिटं व्यक्तुं वाग्भटसंहिता ।

अष्टांगद्वयोदयोतं निर्वधमसृजच्च यः ॥ १९ ॥
 सोदमाशाधरोकार्यं टीकामेतां मुनिप्रियां ।
 स्तोपज्ञधर्माभृतोक्तयतिधर्मप्रकाशिनी ॥ २० ॥
 शब्दे चार्थे च यत्किञ्चिदत्रास्ति स्खलितं मम ।
 छद्मस्थभावात्संशोध्य सूरपस्तत्पठंविमां ॥ २१ ॥
 नलकच्छपुरे पीरपीरस्त्यः परमार्हतः ।
 जिनयज्ञगुणीचिञ्चकपादानपरायणः ॥ २२ ॥
 खंखित्यान्वयकल्याणमाणिक्यं विनयादिमान् ।
 साधुः पापामिघः श्रीमान्छस्तिपापपराङ्मुखः ॥ २३ ॥
 तत्पुत्रो बहुदेवोभूदादाः पितृभरक्षमः ।
 द्वितीयः पद्मसिंहश्च पद्मार्लिगितावेग्रहः ॥ २४ ॥
 बहुदेवात्मजाश्चासन्हरदेवः स्फुरद्गुणः ।
 उदयी स्तंभदेवश्च त्रयस्त्रैवर्गिकादृताः ॥ २५ ॥
 गुग्मबुद्धिप्रबोधार्थं महीचन्द्रेण साधुना ।
 धर्माभृतस्य सागारधर्मटीकास्ति कारिता ॥ २६ ॥
 तस्यैव यतिधर्मस्य कुशाग्रीयधियामपि ।
 सुदुर्बोधस्य टीकायै प्रसादः क्रियतामिति ॥ २७ ॥
 हरदेवेन विज्ञप्तो धनचन्द्रेणरोधतः ।
 पंडिताशाधरश्चक्रे टीकां क्षोदक्षमामिमां ॥ २८ ॥
 विद्वाद्भिर्ब्यकुमुदचंद्रिकेयाख्ययोदिता ।
 द्विष्टाप्याकल्पमेघास्तां चिन्तमाना मुमुक्षुभिः ॥ २९ ॥
 प्रमारवंशवार्धौदुदेवपालनृपात्मजे ।
 श्रीमज्जैतुगिदेवेसिस्थान्नावतीनवलयं ॥ ३० ॥
 नलकच्छपुरे श्रीमन्नेमिचैव्यालयेसिधत् ।
 विक्रमाब्दशतेष्वेपा त्रयोदशसु कार्तिके* ॥ ३१ ॥
 अनुष्टुप्छंदसामस्याः प्रमाणं द्विशताधिकैः ।
 सहस्रैर्द्वादशमितैर्विज्ञेयमनुमानतः ॥ १ ॥ ३२ ॥
 अलमतिप्रसंगेन ॥
 शान्तिः शं तनुतां समस्तजगतः संगच्छतां धार्मिकैः
 श्रेयः श्रीः परिवर्धतां नयधुराधुर्यो धरित्रीपतिः ।
 सद्विद्यारसमुद्गिरंतु कवयो नामाप्यघस्यास्तु मा

प्रार्थ्यं वा किपदेक एव शिवरुद्धर्भो नयत्वर्हताम् ॥ ३३ ॥

इत्याशाधरविरचिता भव्यात्महरदेवानुमता धर्माभूतपतिधर्मटीका समाप्ता ॥

संवत् १५४९ वर्षे ज्येष्ठवादि १० श्रीमूलसंघे नन्द्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे
श्रीकुंदकुंदाचार्यान्वये भ० श्रीपद्मनंदिदेवास्तत्पष्टे भ० श्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पष्टे भ० श्रीजिनचं-
द्रदेवास्तच्छिष्यमुनिश्रीरत्नकीर्तिस्तदाम्नाये खंडेलवालान्वये टोंगपामोत्र साधुश्रीमांगाभार्या-
पदी द्वितीया लाडो । तत्पुत्रास्वयो धीरा दानपूजाविचक्षणाश्च ऊधरनामा तद्वार्याउत्तिवदेवीना-
म्नी । द्वितीयः साधुपता । तृतीयः साधुराल्हा । पताभार्या ह्मिवातिरिनाम्नी । तत्पुत्राः सप्त । साधुम-
हिराजा । सीहाधामा । लाला । बाला । कान्हा । टीला । नामानः । राह्याभार्या रइणा पुत्रधीना ।
एतेषां मध्ये साधुश्री ऊधरनाम्ना शास्त्रमिदं लेखयित्वा मुनिश्रीरत्नकीर्तये भक्त्या विधिना
मदत्तमिदं आचन्द्रार्क स्थेपादातुर्ज्ञानं प्रवर्धतां श्रीसंघे मंगलं भवतु ॥

MMM. No. 294. From the Tattvārthasāradīpaka.

तत्त्वार्थसारदीपकः ।

अर्थेजिनमुखोत्पत्ते गणैर्द्ररचितं गिरा ।

अंगपूर्वांगवाद्येषु यन्मतिज्ञानपूर्वकं ॥ ७३ ॥

तच्छ्रुतज्ञानपथं लोकालोकार्थदीपकं ।

बन्धे ज्ञानाय भव्यानां स्वपरात्मप्रकाशकं ॥ ७४ ॥

आचारांगं भवोद्दिश्यपस्याचारप्ररूपकं ।

आद्यं समस्तमष्टादशसहस्रपदप्रमं ॥ ७५ ॥

सज्ञानविनयच्छेदोपस्थापनक्रियादयः ।

यत्रोच्यते द्वितीयांगं तत्सूत्रैकतनामकं ॥ ७६ ॥

स्यात्पट्टत्रिंशत्सहस्राणां (णिः) पदसंख्या जिनोदितं ।

सर्वद्रव्यपदार्थानां निर्णयो यत्र कथ्यते ॥ ७७ ॥

स्यानींगं तद्विचत्वारिंशत्सहस्रपदप्रमम् ।

द्रव्यक्षेत्रद्विधाकालभावानां यत्र कोविदैः ॥ ७८ ॥

समानगणिताद्यैश्च समसंख्या निगद्यते ।

समवायचतुःषष्टिसहस्रलक्षमस्ति तत् ॥ ७९ ॥

अस्ति नीबोत्र किं नास्तीति कृतानां गणेशिना ।

पष्टिसहस्रप्रभानां प्रोत्तरं यत्र दीयते ॥ ८० ॥

जिनेन्द्रचरिना व्याख्याप्रज्ञेयंगं तदुच्यते ।

अष्टाविंशत्सहस्राष्ट्रलक्षपदसंख्यकं ॥ ८१ ॥
 श्रीतीर्थेशगणेशानां नानाधर्मकथापराः ।
 वर्ण्यते यत्र भव्यानां धर्मसेवगमातृकाः ॥ ८२ ॥
 ज्ञातृधर्मकथांगं तद्विश्वधर्मकथाकरं ।
 षट्पञ्चाशत्सहस्राष्ट्रपञ्चलक्षपदप्रमं ॥ ८३ ॥
 श्रावकाणां क्रियाधर्मव्रतशीलादयोत्थिलाः ।
 अत्रामुत्रार्थधर्मासिधौ यत्रोच्यते गणाधिपैः ॥ ८४ ॥
 शुभाचाराकरं तच्चोपासकैर्व्यपनाङ्ग्यं ।
 स्यात्सप्ततिसहस्रैकादशलक्षपदप्रमं ॥ ८५ ॥
 प्रत्येकं सर्वतीर्थेशां तीर्थे दशदशप्रमाः ।
 अंतकृत्केवलिनो यत्रोच्यते धैर्यशालिनः ॥ ८६ ॥
 घोरोपसर्गजेतारस्तदंतकृद्दशाभिधं ।
 त्रयोविंशतिलक्षाष्टाविंशत्सहस्रसत्पदं ॥ ८७ ॥
 सर्वेषु जिनतीर्थेषु प्रत्येकं दश योगिनः ।
 जित्वा घोरोपसर्गादीन् श्रीपञ्चानुत्तरं गताः ॥ ८८ ॥
 कथ्यते यत्र चांगं तदनुत्तरीपैपादिकं ।
 नवद्विचतुरविंशतिशून्यां कस्तंखपदप्रमं ॥ ८९ ॥
 लक्षास्त्रिजवत्त्रिंशत्सहस्राणि षोडश ।
 एतदंकप्रमाणांगं प्रश्रव्याकरणीख्यकं ॥ ९० ॥
 बहुधा नष्टमुष्टयादीन्परप्रश्नं समादिशत् ।
 कोट्येकचतुरशीतिलक्षसंख्यपदप्रमं ॥ ९१ ॥
 शुभाशुभादिकर्मोघानां कृतानां च देहिनां ।
 विपाकरैस्तत्रकांगं स्याद्विपाकसूत्रनामकं ॥ ९२ ॥
 चतस्रः कोटयो लक्षाः पञ्चदशप्रमाणकाः ।
 द्विसहस्राखिलांगानां पदसंख्येति कीर्तिता ॥ ९३ ॥
 परिकर्म च सूत्रं प्रथमानुयोगनामकं ।
 पूर्वगतान्गं चैलिकोति पञ्चविधं भवेत् ॥ ९४ ॥
 अंतिमं दृष्टिवैदांगं क्रियावादादिसूचकं ।
 चंद्रस्यासुर्विभूयादा यस्यां प्रोक्ता जिनाधिपैः ॥ ९५ ॥
 चंद्रप्रज्ञासिंहांसांसा चंद्रगत्यादिसूचिका ।

सत्यप्रवादपूर्व पङ्क्तिकोटीपदप्रमं ।

वाग्गुप्तिसूनृतासत्यादीनां सूचकमंजसा ॥ ११ ॥

आत्मप्रवादपूर्व पङ्क्तिशकोटीपदप्रमं ।

जीवानां कर्मकर्तृत्वभोक्तृत्वादिनिरूपकं ॥ १२ ॥

एका(क?)काव्यधिकाशांतिलक्षसत्पदसंमितं ।

कर्मप्रवादपूर्व स्यात्कर्मणां सूचकं नृणां ॥ १३ ॥

बंधोदयशमादीनां निर्जराभुवनात्मनां ।

चतुर्भिराधिकाशांतिलक्षसंख्यपदप्रमं ॥ १४ ॥

प्रत्याख्यानोक्तं पूर्वं प्रत्याख्यानस्य धीमतां ।

व्रतानां नियमादिस्वरूपाणां च प्ररूपकं ॥ १५ ॥

विद्यानुवादमेका(क?)कोटीदशलक्षसत्पदं ।

सर्वविद्यानिमित्ताद्यष्टांगनिमित्तसूचकं ॥ १६ ॥

कल्याणनामधेयं पङ्क्तिशकोटीपदप्रमं ।

सत्त्रिपाटिशलाकापुरुषकल्याणदेशकं ॥ १७ ॥

प्राणावायं भवेत्कोटीनां त्रयोदशसत्पदं ।

प्राणावानचिकित्सादिप्रतिपादकमंगिनां ॥ १८ ॥

क्रियाविशालपूर्व स्यान्नवकोटिपदप्रमं ।

छंदोलंकारसंकाव्यं कलागुणादिदेशकं ॥ १९ ॥

द्विपट्कोट्यष्टपञ्चाशद्विंशत्यसत्पदमानकं ।

स्याल्लोकविदुसाराख्यं मोक्षमार्गादिसूचकं ॥ २० ॥

पञ्चाग्रनवतिः कोट्यो लक्षाः पञ्चाशदेव हि ।

पंचैति सर्वपूर्वाणां पदसंख्यास्ति पिंडिता ॥ २१ ॥

द्वे कोट्यौ नव लक्षाणि नवाशीतिसहस्रकाः ।

द्वे शतेत्रेति चांकोक्तपदसंख्यासमन्विता ॥ २२ ॥

आद्या जलगताभिख्या चूलिकारित निरूपिका ।

जलेषु गमनस्तंभनादि सन्नादिकात्मनः ॥ २३ ॥

एतावत्पदसंख्या चूलिका स्थलगताभिधा ।

धरागमनसंभ्रतं त्रादिप्रतिपादिका ॥ २४ ॥

तावत्पदप्रमा मायागताख्या चूलिका स्मृता ।

इंद्रजालादिहेतूनां मंत्रवादादिसूचिका ॥ २५ ॥
 पूर्वेक्तपदसंख्या ^{२०९८१२००} चूलिका रूपगताब्ध्या ॥
 नानाव्याघ्रेमरूपादिकर्तृविद्यादिदेशिका ॥ २६ ॥
 तत्प्रामाण्यपदाब्ध्या ^{२०९८१२००} चूलिकाकाशगता मता ॥
 आकाशगमनादीनां मंत्रतंत्रादिसूचिका ॥ २७ ॥
 दश कोशश्च ^{१०४९४६०००} लक्षाण्येकोनपंचाशदेव हि ।
 सहस्राः पदचत्वारिंशत्पदसंख्येति चूलिका ॥ २८ ॥
 अष्टोत्तरशतकोट्योष्टपष्टिलक्षसंख्यकाः ।
 पदपंचाशत्सहस्राणि पंचेति पदसंभिता ॥ २९ ॥
 संख्या पिंडीकृता प्रोक्ता श्रीगणेशैजिनागमे ।
 दृष्टिवादाख्यपूर्वस्यांतिमस्य पंचधात्मनः ॥ ३० ॥
 द्विपट्कोट्यः शताश्रयशतिलक्षाः सहस्रकाः ।
 अष्टपंचाशदेवाथ पंचेति चांकसरव्यया ॥ ३१ ॥
 पिंडीकृतानि सर्वाणि पदानि स्युजिनागमे ।
 समस्तद्वादशांगानां रचितानां गणेशिना ॥ ३२ ॥
 शतषोडशकोट्योथ ^{११२८३५८०००५} चतुस्त्रिंशच्च कोटयः ।
 इवशीतिप्रमलक्षान्यष्टसप्ततिशतानि च ॥ ३३ ॥
 अष्टाशीत्यक्षराणीत्यक्षरसंख्या जिनोदिता ।
 पदैकस्य पृथग्भूता पदेषु सकलेषु च ॥ ३४ ॥
 उत्पादाख्यादिमे पूर्वे वस्तूनि दश संति च ।
 अत्रौषणीयपूर्वे स्युर्वस्तुन्येव चतुर्दश ॥ ३५ ॥
 वस्तुन्यष्ट तृतीये पूर्वोष्टदिश चतुर्थके ।
 द्वे षड्दशैर्न पूर्वे पंचमे षष्ठे च द्वौदश ॥ ३६ ॥
 सममे षोडशैव स्युरष्टमे तानि विंशतिः ।
 पूर्वे च नवमे त्रिंशदंशमे प्रोदितानि च ॥ ३७ ॥
 पूर्वे पंचदशैस्तैर्नैस्तूनि श्रीजिनागमे ।
 प्रत्येकं दश वस्तूनि ^३शेषपूर्वचतुष्टये ॥ ३८ ॥
 पंचमेवैतिसंयुक्तं शतं वस्तूनि संति च ।
 सर्वद्विसप्तपूर्वाणां पिंडीकृतानि पिं(पं)डितैः ॥ ३९ ॥
 प्रत्येकं कृत्स्नवस्तूनां प्राभूताः कथिता जिनैः ।
 तैनागमे समाना विंशतिविंशतिसंख्यकाः ॥ ४० ॥

राईभोयणाविरओ मेहुणसारंभसंगचत्तो य ।
 कज्जाणुमोयविरओ उद्धिट्ठाहारविरदो य ॥ ३०६ ॥
 चहुगदिभवो सण्णी सुविसुद्धो जग्गमाणपज्जत्तो ।
 संसारतडे णियडो णाणी पावेइ सम्मत्तं ॥ ३०७ ॥
 सत्तण्हं पयड्ढाणं उवत्तमदो होदि उवत्तमं सम्मं ।
 खयदो य होइ ख्खइयं केवल्लिमूले मणुस्तस्स ॥ ३०८ ॥
 अणउदपादो छण्हं सजाइख्वेण उदयमाणाणं ।
 सम्मत्तकम्मउदए खयओवसमियं हवे सम्मं ॥ ३०९ ॥
 गिण्हदि मुंचदि जीवो वे सम्मत्ते असेखवाराओ ।
 पढमकसायावेणासं देसवयं कुणादि उक्कस्सं ॥ ३१० ॥
 नो तच्चमणेयंतं णियमा सद्वहादि सत्तभंगेहिं ।
 लोपाण पण्हवसादो ववहारपवत्तणट्ठं च ॥ ३११ ॥
 जो आपरेण मण्णादि जीवाजीवादिणवविहं अत्थं ।
 सुदणाणेण णएहं य सो सदिट्ठी हवे सुद्धो ॥ ३१२ ॥
 जो ण य कुब्बदि गव्वं पुत्तकलत्ताइसव्वअत्थेसु ।
 उवत्तमभावे भावादि अप्पाणं मुणादि तिणमित्तं ॥ ३१३ ॥
 विसयासत्तो विसया सव्वारंभेसु बड्डमाणो वि ।
 मोहविलासो एसो इंद सव्वं मण्णदे हेयं ॥ ३१४ ॥
 उत्तमगुणगहणरओ उत्तमसाहूण निणयसंजुत्तो ।
 साह(हु!)म्मि य अणुराई सो सादिट्ठी हवे परमो ॥ ३१५ ॥
 देहमिलियं पि जीवं णियणाणगुणेण मुणादि जो भिण्णं ।
 जीवमिलियं पि देहं कंचुउ(अ?)सरिसं विषाणेइ ॥ ३१६ ॥
 निज्जिण्णदीसं देवं सव्वजीवाण दपावरं धम्मं ।
 वज्जियगंधं च गुरुं जो मण्णादि सो हु सादिट्ठी ॥ ३१७ ॥
 दोससत्तिवं पि देवं जीवहिंसाइसंजुदं धम्मं ।
 गंधासत्तं च गुरुं जो मण्णादि सो हु कुदिट्ठी ॥ ३१८ ॥
 ण य कोवि दोदि लच्छीं ण कोइ जीवस्स कुणइ उवयारं ।
 उवयारं अवयारं कम्मं पि सुहात्तुहं कुणादि ॥ ३१९ ॥
 भत्तीए पुज्जमाणो वितरदेवो पिंददि जदि लच्छीं ।
 तो किं धम्मं कीरादि एवं चित्तेइ सदिट्ठी ॥ ३२० ॥
 जं जस्स जम्मि देसे जेण विहाणेण जग्गि कालहिं ।
 णादं निणेण णियट्ठं जग्गं वा अहव मरणं वा ॥ ३२१ ॥

तेषां समस्तवस्तूनां प्राप्ताः कीर्तिता मुधैः ।
 मेलितास्त्रिसहस्राः संयुक्ता नवशतैः श्रुते ॥ ४१ ॥
 सामायिकं चतुर्विंशतिस्तत्रैवैवोर्वदना ततः ।
 प्रतिकर्मणोऽसंज्ञं वैतयिकं कृतिकर्म च ॥ ४२ ॥
 दशवैकालिकाभिर्ह्यमुत्तराध्ययनार्हम् ।
 कल्पादिन्यवहारोऽथ कल्पाकल्पाविधीनकं ॥ ४३ ॥
 महाकल्पाभिधीनं च पुंडरीकसमोऽहम् ।
 महादिपुंडरीकाख्यमशीतिकसमोऽहम् ॥ ४४ ॥
 इमान्यत्रांगवाह्यानि प्रकीर्णकानि चागमे ।
 चतुर्दशलपबुद्धीनां बोधाय रचितान्यपि ॥ ४५ ॥
 अष्ट कोट्याथ लक्षैकोटसहस्रास्तथा शतं ।
 पंचसप्तातिरेवेति पदसंख्या जिनोदिता ॥ ४६ ॥
 चतुर्दशप्रकीर्णानां सर्वेषां पिंडितागमे ।
 एतत्सर्वं श्रुतज्ञानं क्षेयं विश्वार्थदीपकं ॥ ४७ ॥
 एतज्ज्ञानमुधारसं निरूपमं जन्मादिदाहापह-
 मंतातीतगुणार्णवं सुविमलं मोहारिबज्जं परं
 श्रीसर्वज्ञमुखेन्दुनिर्गतमिहामुत्रातिशर्मावहं
 दक्षाः कर्णपुटैः पिबंतु सततं दुष्कर्मशांलैः चिदेति ॥ ४८ ॥
 श्रुतमपि मतिपूर्वं विश्वनेत्रं समस्तं रहितानिखिलदोषं स्वर्गमोक्षैकहेतुं ।
 त्रिजगति वरदीपं ध्वस्तकुञ्जानजालं मम भवतु मयेऽयं पंचसज्ज्ञानसिद्धये ॥ ४९ ॥
 इति श्रीतत्त्वार्थसारदीपक्रमहाप्रथे मतिश्रुतज्ञानमेदप्ररूपको नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

NNN. No. 290. *Kārtikeyānuprekshā—Adhikāra XII.*

कार्तिकेयानुप्रेक्षा । द्वादशोधिकारः ।

जो जानादि पञ्चल्लोकं तियालगुणपञ्जराहं संजुतं ।
 लोयालोयं सयलं सो सव्यण्हू हवे देवो ॥ ३०२ ॥
 जदि ण हवादे सव्यण्हू ता को जानादि आदिदिपं अत्थं ।
 इंदियणाणं ण मुणदि धूलं पि असेसपज्जायं ॥ ३०३ ॥
 तेणुवइट्ठो धम्मो संगसत्ताण तह असंगणं ।
 पटमो वारहमेओ दसमेओ भासिओ विदिओ ॥ ३०४ ॥
 सम्मदंसणसुदो रहिओ मज्जाइयूलदोसेहिं ।
 वयधारी सामाइओ पन्नवई पासुआहारी ॥ ३०५ ॥

राईभोयणविरओ मेहुणसारंभसंगचत्तो य ।
 कज्जाणुमोयविरओ उदिट्टाहारविरदो य ॥ ३०६ ॥
 चहुगादिभवो सण्णी सुविमुद्धो जग्गमाणपज्जत्तो ।
 संसारतडै णियडो णाणी पावेइ सम्मत्तं ॥ ३०७ ॥
 सत्तण्हं पयड्ढाणं उवसमदो होदि उवसमं सम्मं ।
 खयदो य होइ ख्वाइयं केयलिमूले मणुस्तस्स ॥ ३०८ ॥
 अणउदयादो छण्हं सजाइरूवेण उदयमाणाणं ।
 सम्मत्तकम्मउदए खयओवसमियं हवे सम्मं ॥ ३०९ ॥
 गिण्हदि मुंचदि जीवो वे सम्मत्ते असंखवाराओ ।
 पढमकसायाविणासं देतवयं कुणादि उक्कस्सं ॥ ३१० ॥
 नो तच्चमणेयंतं णियमा सद्वहादि सत्तभंगेहिं ।
 लोयाण पण्हवसादो ववहारपवत्तणट्ठं च ॥ ३११ ॥
 जो आधरेण मण्णादि जीवाजीवादिणवविहं अत्थं ।
 सुदणाणेण णएहिं य सो सदिट्ठी हवे सुद्धो ॥ ३१२ ॥
 जो ण य कुब्बदि गव्वं पुत्तकलत्ताइसव्वअत्थेसु ।
 उवसमभावे भावदि अप्पाणं मुणदि तिणमित्तं ॥ ३१३ ॥
 विसयासत्तो विसया सव्वारंभेसु बड्डमाणो वि ।
 मोहयिलासो एसो इदि सव्वं मण्णदे हेयं ॥ ३१४ ॥
 उत्तमगुणगहणरओ उत्तमसाहूण विणयसंजुत्तो ।
 साह(हुं)म्मि य अणुराई सो सादिट्ठी हवे परमो ॥ ३१५ ॥
 देहमिलियं पि जीवं णियणाणगुणेण मुणदि जो भिण्णं ।
 जीवमिलियं पि देहं कंचुउ(अं)सरिस्सं वियाणेइ ॥ ३१६ ॥
 निजिजयदोसं देवं सव्वजीवाण दयावरं धम्मं ।
 वाजिजयगंथं च गुरुं जो मण्णादि सो हु सादिट्ठी ॥ ३१७ ॥
 दोससदियं पि देवं जीवाहिसाइसंजुदं धम्मं ।
 गंधासत्तं च गुरुं जो मण्णादि सो हु सुदिट्ठी ॥ ३१८ ॥
 ण य कोवि दोदि लच्छीं ण कोइ जीवस्स कुणइ उवयारं ।
 उवयारं अवयारं कम्मं पि सुहासुदं कुणादि ॥ ३१९ ॥
 भत्तीए पुज्जमाणो वितरदेवो विदेदि जादि लच्छीं ।
 तो किं धम्मं कीरादि एवं चितेइ सादिट्ठी ॥ ३२० ॥
 जं जस्स जम्मि देसे जेण विहाणेण जम्मि काल्हिइ ।
 णादं तिणेण णियटं जम्मं वा अहन मरणं वा ॥ ३२१ ॥

तं तस्स तम्मि देसे तेण विहाणेण ताम्हे कालम्मि ।
 को सकइ चालेदुं इंदो वा अह जिणिंदो वा ॥ ३२२ ॥
 एवं नो णिच्छयदो जाणादि दन्वाणे सब्बपज्जीए ।
 सो सद्विद्वी मुदो जो संकादि सो हु कुद्विद्वी ॥ ३२३ ॥
 जो ण विजाणइ तच्चं सो जिणवपणे करेदि सदहणं ।
 जं जिणवेरहिं भणियं त सब्बमह समिच्छामि ॥ ३२४ ॥
 रयणाण महारयणं सब्बजोषाण उत्तमं जोयं ।
 रिद्वोण महारिद्वी सम्मत्तं सब्बसिद्धियरं ॥ ३२५ ॥
 सम्मत्तगुणपहाणो देविदणरिद्वंदिओ होदि ।
 चत्तवयो चिय पावादि सग्गसुहं उत्तमं विविहं ॥ ३२६ ॥
 सम्माइद्वी जीवो दुग्गादिहेदुं ण बंधदे कम्मं ।
 नं बहु भवेसु बद्धं दुष्क(सक)म्मं तं पि णासेदि ॥ ३२७ ॥
 बहुतससमण्णिणं जं मज्जं मसादि णिदिदं दव्वं ।
 जो ण य सेवदि णियमा सो देसणसावओ होदि ॥ ३२८ ॥
 दिद्वचित्तो जो फुव्वादि एवं पि वयणियाणपरिहीणो ।
 वेरगभावियमणो सो वि य देसणगुणो होदि ॥ ३२९ ॥
 पंचाणुवयधारी गुणवयसिष्कावएहिं संजुत्तो ।
 दिद्वचित्तो समजुत्तो णाणी वयसावओ होदि ॥ ३३० ॥
 जो वाव(वा?)रइ सदओ अप्पाणसमं परं पि मण्णंतो ।
 णिदणगरहणजुत्तो परिहरमाणो महारंभे ॥ ३३१ ॥
 तसपादं जो ण करदि मणवयकाएहिं नेव कारयदि ।
 कुव्वंतं पि ण इच्छदि पटमवयं जायदे तस्स ॥ ३३२ ॥
 हिंसावयणं ण वयदि कक्कसवयणं पि जो ण भासेदि ।
 णिहुतवयणं पि तहा ण भासेदि गुज्जवयणं पि ॥ ३३३ ॥
 हिदमिदवयणं भासादि संतोसकरं तु सब्बजीवाणं ।
 धम्मपयासणवयणं अणुव्वदी हवादि सो विदिओ ॥ ३३४ ॥
 जो बहुमुल्लं वत्थुं अप्प[य?]मुल्लेण पेय गिण्हेदि ।
 वीसरियं पि ण गिण्हदि लाहे धूवेहि तूसेदि ॥ ३३५ ॥
 जो परदव्वं ण हरदि मायालोहेण कोहमाणेण ।
 दिद्वचित्तो मुद्धमई अणुव्वई सो हवे तिदिओ ॥ ३३६ ॥
 अमुइमयं दुग्गंधं महिलोदेहं विरजमाणो जो ।
 एनं लावणं पि य मणमोहणकारणं मुणइ ॥ ३३७ ॥

जो मण्णदि परमहिलं जणणीवहिणीसुआइसारिच्छं ।

मणवयणे कायेण वि बंभवई सो हवे थूओ ॥ ३३८ ॥

जो लोहं णिहणित्ता संतोसरसायणेण संतुडो ।

णिहणदि तिण्हा दुट्ठा मण्णंतो विणस्सरं सव्वं ॥ ३३९ ॥

जो परिमाणं कुब्बदि धणधण्णसुवण्णखित्तमाईणं ।

उवओगं जाणित्ता अणुव्वयं पंचमं तस्स ॥ ३४० ॥

जह लोहणासणद्धं संगपमाणं हवेइ नीवस्स ।

सव्वं दिसिमु पमाणं तह लोहं णासए णियमा ॥ ३४१ ॥

जं परिमाणं कीरदि दिसाण सव्वाण सुप्पसिद्धाणं ।

उवओगं जाणित्ता गुणव्वदं जाण तं पढमं ॥ ३४२ ॥

कज्जं किं पि ण साहदि णिच्चं पावं करेदि जो अत्थो ।

सो खलु हवे अणत्थो पंचपयारो वि सो विविहो ॥ ३४३ ॥

परदोसाणं गहणं परलच्छीणं समीहणं नं च ।

परइत्थीआलोओ परकलहालोयणं पढमं ॥ ३४४ ॥

जो उवएसो दिज्जदि किसिपसुपालणवणिज्जपमुहेसु ।

पुर(रि)सित्थीसंजोए अणत्थदंडो हवे विदिओ ॥ ३४५ ॥

विहलो जो वाचारो पुढवीतोयाण अग्गिपवणाणं ।

तह वि वणप्फदिछेओ अणत्थदंडो हवे तिदिओ ॥ ३४६ ॥

मज्जारपहुदिधरणं आउधलोहादिविक्कणं नं च ।

लक्काखलादिगहणं अणत्थदंडो हवे तुरिओ ॥ ३४७ ॥

जं सवणं सत्थाणं भंडणवसियरणकामसत्थाणं ।

परदोसाणं च तहा अणत्थदंडो हवे चरिमो ॥ ३४८ ॥

एवं पंचपयारं अणत्थदंडं दुहावहं णिच्चं ।

जो परिहेइ णाणी गुणव्वदी सो हवे विदिओ ॥ ३४९ ॥

जाणित्ता संपत्तीभोयणतंबोलवत्थमाईणं ।

जं परिमाणं कीरदि भोउवभोयं वयं तस्स ॥ ३५० ॥

जो परिहेइ संतं तस्स वयं युव्वदे सुरिदिहिं ।

जो मणुल्लुव भस्कादि तस्स वयं अप्पसिद्धिकरं ॥ ३५१ ॥

सामाइयस्स करणे खेत्तं कालं च आसणं विलड ।

मयवयणकार्यसुट्ठी णायव्वा हुंति सत्तेव ॥ ३५२ ॥

नत्थ ण कलयलसदं बहुजणसंघट्ठणं ण जत्थात्थि ।

जत्थ ण देसादीया एस पसत्थो हवे देसो ॥ ३५३ ॥

पुण्वण्हे मज्झण्हे अवरण्हे तिहिंवि णालिमाळको ।
 सामाइयस्स कालो सविणयणिस्सेसणिदिट्ठो ॥ ३५४ ॥
 बोधित्ता पज्जकं अहवा उद्धेण ओमउ ठिच्चा ।
 कालपमाणं किच्चा इदि[अ]वावावज्जिदो होउं ॥ ३५५ ॥
 जिणवयणेयग्गमणो सपुंडकाओ य अंजलि किच्चा ।
 ससरूवे संलीणो वंदणअत्थं बिच्चितंतो ॥ ३५६ ॥
 किच्चा देसपमाणं सव्वं सावज्जवज्जिदो होउं ।
 जो कुव्वदि सामइयं सो मुणिसरिसो हवे सावउ ॥ ३५७ ॥
 ण्हाणविलेवणभूसणइत्थीसंसग्गागंधधूवदीवादि ।
 जो परिहरेदि णाणी वेरग्गाभरणभूसणं किच्चा ॥ ३५८ ॥
 दोसु वि पव्वेसु सया उववासं एयभत्तणिव्वियडी ।
 जो कुणदि एवमाई तस्स वयं पोसहं विदियं ॥ ३५९ ॥
 तिबिहे पत्ताहि सया सद्धाइगुणेहि संजुदो णाणी ।
 दाणं जो देदि सयं णवदाणावहीहिं संजुत्तो ॥ ३६० ॥
 सिक्कावर्यं च तइयं तस्स हवे सव्वसिद्धिसोक्कयरं ।
 दाणं चउव्विहं पि य सव्वे दाणाण सारयरं ॥ ३६१ ॥
 भोयणदाणेण सोख्कं ओसहदाणेण सत्थदाणं च ।
 जीवाण अभयदाणं सुट्ठहं सव्वदाणाणं ॥ ३६२ ॥
 भोयणदाणे दिण्णे तिण्णि वि दाणाणि होंति दिण्णाणि ।
 भुक्कतिसाए वाही दिणे दिणे होंति देहीणं ॥ ३६३ ॥
 भोयणवलेण साहू सत्थं सेवदि रत्तिदिवहं पि ।
 भोयणदाणे दिण्णे पाणा विय रक्किया होति ॥ ३६४ ॥
 इहपरलोयणिरीहो दाणं जो देदि परमभत्तीए ।
 रयणत्तये सुठविदो संघो सयलो हवे तेण ॥ ३६५ ॥
 उत्तमपत्तविसेसे उत्तमभत्तीए उत्तमं दाणं ।
 एयदिणे वि य दिण्णं इंदसुहं उत्तमं देदि ॥ ३६६ ॥
 पुण्वपमाणकदाणं सव्वदिसीणं पुणोवि संवरणं ।
 इंदियविसयाण तहा पुणोवि जो कुणदि संवरणं ॥ ३६७ ॥
 वासादिकयपमाणं दिणे दिणे लोहकामसमणत्थं ।
 सावज्जनज्जणट्ठे तस्स चउत्थं वयं होदि ॥ ३६८ ॥
 वासवएहिं जुत्तो जो सल्लेहणं करोदि उवसंतो ।
 सो सुरसोख्कं पाविय कमेण सोख्कं परं लहदि ॥ ३६९ ॥

एकं पि वयं विमलं सदिद्री नइ कुणइ दिढचित्तो ।
 तो विविहरिद्धिजुत्तं इंदत्तं पावइ णियमा ॥ ३७० ॥
 जो कुणइ काउसग्गं वारसआउत्तसंजदो धीरा(रो) ।
 णमणहुमं पि करंतो च्चटुप्पणामो पसण्णप्पा ॥ ३७१ ॥
 चित्तंतो ससख्वं जिणाविंअं अहव अएकरं परमं ।
 उआयदि कम्मविवायं तस्स वयं होदि सामादयं ॥ ३७२ ॥
 सत्तामितेरसिदिवसे अवरण्हे जाइऊण जिणभवणे ।
 किरियाकम्मं काऊ उववासं चउव्विहं गहिय ॥ ३७३ ॥
 गिहवावारं चत्ता रत्तिं गमिऊण धम्मचित्ताए ।
 पच्चूसे उट्टित्ता किरियाकम्मं च कादूण ॥ ३७४ ॥
 सत्थम्भासेण पुणो दिवसं गमिऊण वंदणं किच्चा ।
 रत्तिं णेदूण तहा पच्चूसे वंदणं किच्चा ॥ ३७५ ॥
 पु(पू)जणावेहिं च किच्चा पत्तं गहिऊण णवरि तिविहं पि ।
 भुंजाविऊण पत्तं भुंजंतो पोसहो होदि ॥ ३७६ ॥
 एकं पि णिरारंभं उववासं जो करेदि उवसंतो ।
 बहुभवसंचिपकम्मं सो णाणी खवदि लीलाए ॥ ३७७ ॥
 उववासं कुव्वंतो आरंभं जो करेदि मोढादो ।
 सो णियदेहं सोसदि ण ज्जाडइ कम्मलेसं पि ॥ ३७८ ॥
 सच्चि(च्चि)त्तं पत्तफलं छुल्लो मूलं च कित्तलयं वज्जं ।
 जो ण य भएकदि णाणो सच्चित्तविरओ हवे सो वि ॥ ३७९ ॥
 जो ण य भएकदि सयं तस्स ण अण्णस्स जुज्जदे दाउं ।
 भुत्तस्स भोज्जिदस्स हि णत्थि विसेसो तदो कोवि ॥ ३८० ॥
 जो वज्जेदि सच्चित्तं टुज्जयजीहा विणिज्जया तेण ।
 दयभावो होदि किओ जिणवयणं पालियं तेण ॥ ३८१ ॥
 जो चउविहं पि भोज्जं रयणीए णेव भुंजदे णाणी ।
 ण य भुंजावइ अण्णं णिसिविरओ सो हवे भोज्जो ॥ ३८२ ॥
 जो णिसिभुत्ति वज्जादि सो उववासं करेदि छम्मासं ।
 संवच्छरस्स मज्जे आरंभं मुयदि रयणीए ॥ ३८३ ॥
 सव्वेसिं इत्थीणं जो अहिलासं ण कुव्वदे णाणी ।
 मणयायाकाएण य वंभवई सो हवे सदउ ॥ ३८४ ॥
 जो आरंभं ण कुणादि अण्णं कारवदि णेव अणुमण्णो ।
 हिंसासंतत्थमणो चत्तारंभो हवे सो हि ॥ ३८५ ॥

लो परिवज्जइ गंथे अब्भंतखाहिरं व साणंदो ।
 पावंति मण्णमाणो णिगगंथो सो हवे णाणी ॥ ३८६ ॥
 बाहिरगंथविहीणा दल्लिमणुआ सहावदो होति ।
 अब्भंतरगंथं पुण ण सक्कदे कोवि छंडेदुं ॥ ३८७ ॥
 जो अणुमणणं ण कुणदि गिहन्थकज्जेसु पावमूडेसु ।
 भविपव्वं भावंतो अण(णु)मणाविरओ हवे सो दु ॥ ३८८ ॥
 जो पुण चित्तिदि कज्जं सुहासुहं रायदोससंजुत्तो ।
 उवओगेण विहोणं स कुणदि पावं विणा कज्जं ॥ ३८९ ॥
 जो णवकोडिविसुद्धं भिक्खकायरणेन भुंजदे भोज्जं ।
 जायणरहिं जोगं उदिट्ठाहारविरओ सो ॥ ३९० ॥
 जो सावपवयसुद्धो अंते आराहणं परं कुणदि ।
 सो अच्चुदग्धि सग्गे इंदो सुरसेविओ होदि ॥ ३९१ ॥

अंते प्रशस्तिः ।

अनुप्रेक्षा इति प्रोक्ता भावना द्वादश स्फुटं ।
 यश्चित्तयाति साचित्ते स भवेन्मुक्तिवल्लभः ॥ १ ॥
 श्रीमूलसंघे जिननंदिसंघः वरो बलात्कारगणः प्रसिद्धः ।
 श्रीकुंदकुंदो वरसूरिवर्षो विभाति भाभूषणभूषितांगः ॥ २ ॥
 तदन्वये श्रीमुनिपद्मनंदी ततोभवच्छ्रीसकलादिकीर्तिः ।
 तदन्वये श्रीभुवनादिकीर्तिः श्रीज्ञानमूर्धो वरावित्तिभूषः ॥ ३ ॥
 तदन्वये श्रीविजयादिकीर्तिस्तत्पट्टधारी शुभचंद्रदेवः ।
 तेनैयमाकारे विशुद्धटीका श्रीमत्सुमत्यादिसुकीर्तितश्च ॥ ४ ॥
 सूरिश्रीशुभचंद्रेण वादिपर्वतवज्जिणा ।
 त्रिविद्येनानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ५ ॥
 धर्मादिक्रमभूषतेः परिभूते वर्षे शते षोडशे
 माघे मासि दशाष्टमह्निमहिले ख्याते दशम्यां तिथौ ।
 श्रीमच्छ्रीमाहिसारसेनगरे चैत्यालये श्रीपुरः
 श्रीमच्छ्रीशुभचंद्रदेवविहिता टीका सदा नंदत ॥ ६ ॥
 वर्णिश्रीक्षी(क्षे)मचंद्रेण विनयेन कृतप्रार्थना(?) ।
 शुभचंद्रगुरो स्वामिन् कुह टीकां मनोहरां ॥ ७ ॥
 तेन श्रीशुभचंद्रेण त्रैविद्येन गणेशिना ।
 कार्तिकेयानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ८ ॥
 तथा साधुसुमत्यादिकीर्तिना कृतप्रार्थना ।
 सार्थकता समर्थेन शुभचंद्रेण सूरिणा ॥ ९ ॥

भट्टारकपदाधीक्षा मूलसंघे विदां वराः ।

रमावीरैर्दुचिद्रूपगुरवो हि गणेशिनः ॥ १० ॥

लक्ष्मीचंद्रगुरुस्वामी शिष्यस्तस्य सुधीयशाः ।

वृत्तिर्विस्तारिता तेन श्रीशुभेन्दुप्रसादतः ॥ ११ ॥

इति श्रीस्वामिकार्तिकेयानुपेक्षायां, त्रिविद्यविद्याधरपद्माशक्तविचक्रवर्त्तिश्रीशुभचंद्रविरचितटी-
कायां धर्मानुपेक्षायां द्वादशोधिकारः ॥ १२ ॥ अथ शुभसंवल्लरे संवत् १७८४ पोसशुद्धि ९ दिने
लिपीकृतम् ॥

OOO. *Juinasūtra by Umāsvatī.*

तत्त्वार्थाधिगमं नाम मोक्षशास्त्रं ।

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ।

मोक्षमार्गस्य नेतारं भेत्तारं कर्मभूभृतां ।

ज्ञातारं विश्वतत्त्वानां वंदे तद्गुणलब्धये ॥ १ ॥

सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्र्याणि मोक्षमार्गः ॥ २ ॥

तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनं ॥ ३ ॥

तन्निर्गताधिगमाद्वा ॥ ४ ॥

जीवाजीवास्त्रयबंधसवरनिर्जराप्रोक्षास्तत्त्वं ॥ ५ ॥

नामस्थापनाद्रूपभावस्तत्त्व्यासः ॥ ६ ॥

प्रमाणनयैरधिगमः ॥ ७ ॥

निर्देशस्वामित्वसाधनाधिकरणास्थितिविधानतः ॥ ८ ॥

सत्संख्याक्षेत्रस्पर्शनकालांतरभावालप्यहुत्वैश्च ॥ ९ ॥

मतिभ्रुतावधिमनःपर्ययकेवलानि ज्ञानं ॥ १० ॥

तत्प्रमाणे ॥ ११ ॥

आद्ये परीक्षं ॥ १२ ॥

प्रत्यक्षमन्यत् ॥ १३ ॥

मतिः स्मृतिः संज्ञा चिंताभिनिबोध इत्यनर्थांतरं ॥ १४ ॥

तद्विद्विद्यानिद्रियनिमित्तं ॥ १५ ॥

अथग्रहेहावायधारणाः ॥ १६ ॥

बहुबहुविधिक्षिप्रनिर्मुक्ताभुक्तध्रुवाणां सेतराणां ॥ १७ ॥

अर्थस्य ॥ १८ ॥

व्यंजनस्यावग्रहः ॥ १९ ॥

न चधुरनिद्रियाभ्यां ॥ २० ॥

श्रुतं मतिपूर्वं व्यनेकादशभेदं ॥ २१ ॥

भवप्रत्ययेवावेदवनारकाणां ॥ २२ ॥

क्षयोपशमनिमित्तः पङ्क्तिरूपः शेषाणां ॥ २३ ॥

ऋजुविपुलमती मनःपर्ययः ॥ २४ ॥

विशुद्धचप्रतिपाताभ्यां तद्विशेषः ॥ २५ ॥

विशुद्धिसेत्रस्वामिविषयेभ्योऽवधिमनःपर्यययोः ॥ २६ ॥

मतिश्रुतयोर्निबन्धो द्रव्येष्वसर्वपर्यायेषु ॥ २७ ॥

रूपिष्ववधेः ॥ २८ ॥

तदनन्तभागे मनःपर्ययस्य ॥ २९ ॥

सर्वद्रव्यपर्यायेषु केवलस्य ॥ ३० ॥

एकादीनि भाज्यानि युगपदेकस्मिन्नाचतुर्थ्यः ॥ ३१ ॥

मतिश्रुतावधयो विपर्ययश्च ॥ ३२ ॥

सदसतोर्विशेषाद्यदृच्छोपलब्धेरुन्मत्तवत् ॥ ३३ ॥

नैगमसंग्रहस्यवहारसूत्रशब्दसमभिख्यैर्बभूता नयाः ॥ ३४ ॥

तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

औपशामिकक्षायिकौ भावौ मिश्रश्च जीवस्य स्वतत्त्वमौदयिकपारिणामिकौ च ॥ १ ॥

द्विनवाष्टादशैकनिशतित्रिभेदा यथाक्रमं ॥ २ ॥

सम्पक्ववचारित्रे ॥ ३ ॥

ज्ञानदर्शनदानलाभभोगोपभोगवीर्याणि च ॥ ४ ॥

ज्ञानाज्ञानदर्शनालब्धयश्चतुस्त्रिपञ्चभेदाः सम्पक्वचारित्रसंयमासंयमाश्च ॥ ५ ॥

गतिकपायलिंगामिथ्यादर्शनाज्ञानासंयतासिद्धलेदयाश्चतुश्चतुष्टयेकैकपदभेदाः ॥ ६ ॥

जविभव्याभव्यत्वानि च ॥ ७ ॥

उपयोगो लक्षणं ॥ ८ ॥

स द्विविधोऽष्टचतुर्भेदः ॥ ९ ॥

संसारिणो मुक्ताश्च ॥ १० ॥

समनस्कामनस्काः ॥ ११ ॥

संसारिणस्त्रसस्यावराः ॥ १२ ॥

प्रथिव्यप्तेजोवायुवनस्पतयः स्यावराः ॥ १३ ॥

द्वांश्रिपादयस्त्रसः ॥ १४ ॥

पञ्चैन्द्रियाणि ॥ १५ ॥

द्विविधानि ॥ १६ ॥

निर्वृत्त्युपकरणे द्रव्येन्द्रियं ॥ १७ ॥

लब्ध्युपयोगो भावेन्द्रियं ॥ १८ ॥

स्पर्शनरसनघ्राणचक्षुःश्रोत्राणि ॥ १९ ॥

स्पर्शरसगंधवर्णशब्दास्तदर्थः ॥ २० ॥
 श्रुतमनिद्रियस्य ॥ २१ ॥
 वनस्पत्यंतानामेकं ॥ २२ ॥
 कृमिपिपीलिकाश्वमरमनुष्यादीनामेकैकवृद्धानि ॥ २३ ॥
 संक्षिप्तः समनस्काः ॥ २४ ॥
 विग्रहगती कर्मयोगः ॥ २५ ॥
 अणुश्रेणिगतिः ॥ २६ ॥
 आविग्रहा जीवस्य ॥ २७ ॥
 विग्रहवती च संसारिणः ॥ २८ ॥
 प्राक् चतुर्थ्यः ॥ २९ ॥
 एकसमना विग्रहाः ॥ ३० ॥
 एकं द्वौ त्रीन्वानाहारकः ॥ ३१ ॥
 सन्मूर्च्छनगर्भोपपादा जन्मः(न्म) ॥ ३२ ॥
 सन्निवृत्तशतसंवृताः सेतरा मिश्राश्चैकशस्तद्योनयः ॥ ३३ ॥
 जरायुजांडमपोतानां गर्भः ॥ ३४ ॥
 देवनारकाणामुपपादः ॥ ३५ ॥
 शेषाणां सन्मूर्च्छनं ॥ ३६ ॥
 औदरिक्कवैक्रियकाह्वारकतैजसकर्मणानि शरीराणि ॥ ३७ ॥
 परं परं सूक्ष्मं ॥ ३८ ॥
 प्रदेशतोसंख्येयगुणं प्राकृतैजसात् ॥ ३९ ॥
 अनंतगुणे परे ॥ ४० ॥
 अप्रतीयाते ॥ ४१ ॥
 अनादिसंबंधे च ॥ ४२ ॥
 सर्वस्य ॥ ४३ ॥
 तदादीनि भाग्यानि पुगपदेकस्मिन्नाचतुर्थ्यः ॥ ४४ ॥
 निरूपणोगमंशं ॥ ४५ ॥
 गर्भसन्मूर्च्छनजमाद्यं ॥ ४६ ॥
 औपपादिकं वैक्रियकं ॥ ४७ ॥
 लब्धिप्रत्ययं च ॥ ४८ ॥
 तैजसमपि ॥ ४९ ॥
 शुभं विशुद्धमव्यापाति चाहारकं प्रमत्तसंयतस्थैव ॥ ५० ॥
 नारकसन्मूर्च्छनो नपुंसकानि ॥ ५१ ॥

न देवाः ॥ ५२ ॥

शेषास्त्रिविदाः ॥ ५३ ॥

ओषपादिकचरमोत्तमदेहासंख्येयवर्षीयुषोनपवर्षीयुषः ॥ ५४ ॥

ते तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे द्वितीयोध्यायः ॥ २ ॥

रत्नशर्कराबालुकापंकधूमतमोमहातमःपद्मभूमयो घनांबुवाताकाशप्रतिष्ठाः सप्ताधोवः ॥ १ ॥

तासु त्रिशत्पंचविंशतिपंचदशदशत्रिपंचोर्नैकनरकशतसहस्राणि पंच चैव यथाक्रमं ॥ २ ॥

नारका नित्याशुभतरलेश्यापरिणामदेहवेदनाविक्रियाः ॥ ३ ॥

परस्परोदीरितदुःखाः ॥ ४ ॥

संछिष्टासुरोदीरितदुःखाश्च प्राक्चतुर्थ्याः ॥ ५ ॥

तेष्वेकत्रिसप्तदशसप्तदशद्वविंशतित्रयस्त्रिंशत्सामरोपमा सत्त्वानां परा स्थितिः ॥ ६ ॥

जंबूद्वीपलवणोदादयः शुभनामानो द्वीपसमुद्राः ॥ ७ ॥

द्विद्विविष्कंभाः पूर्वपूर्वपरिक्षेपिणो बल्यारुतयः ॥ ८ ॥

तन्मध्ये मेरुनाभिवृत्तो योजनशतसहस्रविष्कंभो जंबूद्वीपः ॥ ९ ॥

भरतहैमवतहरिबिदेहरम्यकहैरण्यवतैरावतवर्षाः क्षेत्राणि ॥ १० ॥

तद्विभाजिनः पूर्वापरायता हिमवन्महाहिमवन्निपधनीलस्रक्मिशितवरिणो वर्षधरपर्वताः ॥ ११ ॥

हेमार्जुनतपनीयवैर्ध्वरजतहेममयाः ॥ १२ ॥

मणिविचित्रपार्श्वी उपरि मूले च तुल्यविस्ताराः ॥ १३ ॥

पद्ममहापद्मतिमिच्छकेसरिमहापुंडरीकपुंडरीका नृदास्तेषामुपरि ॥ १४ ॥

प्रथमो योजनसहस्रपामस्तदूर्ध्वविष्कंभो नृदः ॥ १५ ॥

दशयोजनावगाहः ॥ १६ ॥

तन्मध्ये योजनपुष्करं ॥ १७ ॥

तद्विगुणद्विगुणा नृदाः पुष्कराणि च ॥ १८ ॥

विज्यातिन्वो देव्यः श्रीन्द्नीधृतिकीर्तिबुद्धिलक्ष्म्यः पत्न्योपवस्थितयः सप्तमानिकपरीपत्काः ॥ १९ ॥

गंगा सिंधु रोहिणीहितास्या हरिद्वरिकांता शीता शीतोदा नारी नरकांता सुवर्णरूपकूला रक्ता रक्तोदा सरितस्तन्मध्यगाः ॥ २० ॥

द्वयोर्द्वयोः पूर्वाः पूर्वगाः ॥ २१ ॥

शेषासवपरगाः ॥ २२ ॥

चतुर्दशनदीसहस्रपरिवृता गंगासिन्ध्यादयो नवः ॥ २३ ॥

भरतः पार्श्वशतिपंचयोजनशतविस्तारः पट्टकोनविंशतिभागा योजनस्य ॥ २४ ॥

तद्विगुणद्विगुणविस्तारा वर्षधरवर्षा विदेहांताः ॥ २५ ॥

उत्तरा दक्षिणतुल्याः ॥ २६ ॥

भरतैरावतयोर्वृद्धिहासौ षट्समयाम्नामुत्सार्पेण्यवसार्पेणीभ्यां ॥ २७ ॥

ताभ्यामपरा भूमयोवस्थिताः ॥ २८ ॥

एकद्वित्रिपल्योपमस्थितयो हैमवतकहरिवर्षकदैवकुरवकाः ॥ २९ ॥

तयोत्तराः ॥ ३० ॥

विदेहेषु संख्येयञ्जालाः ॥ ३१ ॥

भरतस्य विष्कम्भो जंबूद्वीपस्य नवतिशतभागाः ॥ ३२ ॥

द्विर्घातकीखडे ॥ ३३ ॥

पुष्करार्धे च ॥ ३४ ॥

प्राङ्मानुषोत्तरान्मनुष्याः ॥ ३५ ॥

आर्या श्लेच्छाश्च ॥ ३६ ॥

भरतैरावतविदेहाः कर्मभूमयोन्यत्र देवकुरुत्तरकुरुभ्यः ॥ ३७ ॥

नृस्थितौ परावरे त्रिपल्योपमांतर्मुहूर्ते ॥ ३८ ॥

तिर्यग्योनिजानां च ॥ ३९ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मीक्षशास्त्रे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

देवाश्चतुर्निकायाः ॥ १ ॥

आदितस्त्रिषु पीतांतर्लेश्याः ॥ २ ॥

दशाष्टपंचद्वादशविकल्पाः कल्पोपपन्नपर्यताः ॥ ३ ॥

ईदृशमानिकत्रायस्त्रिंशपारिपदात्मरक्षलोरूपालानीकप्रकीर्णकाभियोग्यकेल्विपिकाश्चैक
शः ॥ ४ ॥

त्रायस्त्रिंशलोकपालवर्ग्या व्यंतरज्योतिष्काः ॥ ५ ॥

पूर्वयोर्द्वांशः ॥ ६ ॥

कायप्रवीचारा आ ऐशानात् ॥ ७ ॥

शेषाः स्पर्शरूपशब्दमनःप्रवीचाराः ॥ ८ ॥

परे[अ]प्रवीचाराः ॥ ९ ॥

भवनवासिनो सुरनागविद्युत्सुपर्णाभिवातस्तनितोदधिद्वीपदिक्कुमाराः ॥ १० ॥

व्यंतराः किन्नरकिंपुरुषमहोरगमंघर्वयक्षराक्षसभूतपिशाचाः ॥ ११ ॥

ज्योतिष्ताः सूर्याचंद्रमसौ ग्रहनक्षत्रप्रकीर्णकतारकाश्च ॥ १२ ॥

मेरुप्रदक्षिणानिऋगतयो नृलोके ॥ १३ ॥

तत्कृतः कालविभागः ॥ १४ ॥

बहिरवस्थिताः ॥ १५ ॥

वैमानिकाः ॥ १६ ॥

कल्पोपपन्नाः कल्पातीताश्च ॥ १७ ॥

उपर्युपरि ॥ १८ ॥

न देवाः ॥ ५२ ॥

शेषास्त्रिविदाः ॥ ५३ ॥

ओषपात्रिकचरमोत्तमदेहासंख्येयवर्षायुषोनपवर्षायुषः ॥ ५४

ते तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे द्वितीयोच्यते ॥ २ ॥

रत्नशर्कराबालुकापंकधूमतमोमहातमःप्रभाभूमयो धनानुवाताय
तामु त्रिशत्पंचविंशतिपंचदशदशत्रिपंचो नैकनरकशतसहस्राणि
नारका नित्याशुभतरलेश्यापरिणामदेहवेदनविक्रियाः ॥ ३
परस्परोदीरितदुःखाः ॥ ४ ॥

संक्षिप्तामुरोदीरितदुःखाश्च प्राक्चतुर्ध्याः ॥ ५ ॥

तेष्वेकत्रिसप्तदशसप्तदशद्वाविंशतित्रयास्त्रिंशत्सामरोपमा सत्त्वान
जंबूद्वीपलवणोदादयः शुभनामानो द्वीपसमुद्राः ॥ ७ ॥

द्विद्विंशिकंभाः पूर्वपूर्वपरिक्षेपिणो बलयाकृतयः ॥ ८ ॥

तन्मध्ये मेघनाभिवृत्तो योजनशनसहस्रविष्कंभो जंबूद्वीपः ॥ ९

भरतहैमवतहरिविदेहरम्यकहैरम्यवतैरावतवर्षाः क्षेत्राणि ॥ १

तद्विभाजिनः पूर्वापरायता हिमवन्महाहिमवन्निपधनीलता
वतारः ॥ ११ ॥

हेमार्जुनतपनीयवैदूर्यरजतहेममयाः ॥ १२ ॥

मणिचित्रत्रयार्था उपरि मूले च तुल्यविस्ताराः ॥ १३ ॥

पद्ममहापद्मतिर्गच्छकेसरिमहापुंडरीकपुंडरीका नृदास्तेषामुषां
प्रथमो योजनसहस्रायामस्तदूर्ध्वविष्कंभो नृदः ॥ १५ ॥

दशयोजनावगाहः ॥ १६ ॥

तन्मध्ये योजनपुष्करं ॥ १७ ॥

तद्विगुणाद्विगुणा नृदाः पुष्कराणि च ॥ १८ ॥

अग्निवासिन्यो देव्यः श्रीः श्रीधृतिकीर्तिशुद्धिलक्ष्म्यः पद्मयोप
रिपत्ताः ॥ १९ ॥

गंगा सिंधु रोहिणीहितास्या हरिद्वरिकांता शीता शीतोदा नारा
रक्ता रक्तोदा सरितस्तन्मध्यगाः ॥ २० ॥

द्रयोर्द्वयोः पूर्वाः पूर्वगाः ॥ २१ ॥

शेषास्त्वपरगाः ॥ २२ ॥

पनुर्दशनदीसहस्रपरिमृता गंगासिन्ध्यादयो नद्यः ॥ २३ ॥

भरतः पद्मिशातिपंचयोजनशनविस्तारः पट्टधिकोनविंशतिमा

सद्विगुणाद्विगुणविस्तारा वर्षधरवर्षा विदेहांताः ॥ २५ ॥

उत्तरा दक्षिणतुल्याः ॥ २६ ॥

- निस्त्रावस्थितान्पक्षाणि ॥ ४ ॥
 रूपिणः पुद्गलाः ॥ ५ ॥
 आकाशादेकद्रव्याणि ॥ ६ ॥
 निष्क्रियाणि च ॥ ७ ॥
 असंख्येयाः प्रदेशा धर्माधर्मैकजीवानां ॥ ८ ॥
 आकाशस्यानन्ताः ॥ ९ ॥
 संख्येयासंख्येयाश्च पुद्गलानां ॥ १० ॥
 नाणोः ॥ ११ ॥
 लोकाकाशेवगाहः ॥ १२ ॥
 धर्माधर्मयोः कृत्स्ने ॥ १३ ॥
 एकप्रदेशादिषु भाज्यः पुद्गलानां ॥ १४ ॥
 असंख्येयभागादिषु जीवानां ॥ १५ ॥
 प्रदेशसंहारवित्तर्पिभ्यां प्रदीपवत् ॥ १६ ॥
 गतिस्थित्युपग्रहौ धर्माधर्मयोरुपकारः ॥ १७ ॥
 आकाशस्यावगाहः ॥ १८ ॥
 शरीराङ्गनः प्राणापानाः पुद्गलानां ॥ १९ ॥
 सुखदुःखजीवितमरणोपग्रहाश्च ॥ २० ॥
 परस्परौपग्रहौ जीवानां ॥ २१ ॥
 चर्तनापरिणामक्रियापरत्वापरत्वे च कालस्य ॥ २२ ॥
 स्पर्शरसगन्धवर्णवन्तः पुद्गलाः ॥ २३ ॥
 शब्दबन्धसौक्ष्म्यस्थीत्यसंस्थानभेदतमश्छायातपोद्योतवन्तश्च ॥ २४ ॥
 अणवः स्कन्धाश्च ॥ २५ ॥
 भेदसंघातेभ्य उत्पद्यन्ते ॥ २६ ॥
 भेदादणुः ॥ २७ ॥
 भेदसंघाताभ्यां चाक्षुषः ॥ २८ ॥
 सद्रूपव्यलक्षणं ॥ २९ ॥
 उत्पादव्ययधौव्यमुक्तं सत् ॥ ३० ॥
 तद्भावाव्ययं नित्यं ॥ ३१ ॥
 अपितानापितसिद्धेः ॥ ३२ ॥
 जिग्धस्त्वद्बन्धः ॥ ३३ ॥
 नृनघन्यगुणानां ॥ ३४ ॥
 गुणसाम्ये सदृशानां ॥ ३५ ॥
 व्याधिकादिगुणानां तु ॥ ३६ ॥

सौधर्मेशानसनत्कुमारमाहेंद्रब्रह्मलोत्तरलांतिवकापिष्टशुक्रमहाशुकशतारसहस्रारैश्वानत-
प्राणतयोरारणाच्युतयोर्नवसु ग्रैवेयकेषु विजयवैजयंतजयंतापराजितेषु सर्वार्थसिद्धौ
च ॥ १९ ॥

स्थितिप्रभावसुखदुतिलेश्याविशुद्धीन्द्रियावधिविषयतोधिकाः ॥ २० ॥

गतिशरीरपरिग्रहाभिमानतो हीनाः ॥ २१ ॥

पीतपद्मशुक्लेश्याद्वित्रिशेषेषु ॥ २२ ॥

प्राग्ग्रैवेयकेभ्यः कल्पाः ॥ २३ ॥

ब्रह्मलोकाख्या लौकांतिकाः ॥ २४ ॥

सारस्वतादित्यवल्ग्यरुणगर्दतोयतुषिताव्यावाधारिष्ठाश्च ॥ २५ ॥

विजयादिषु द्विचरमाः ॥ २६ ॥

औपपादिकमनुष्येभ्यः शेषास्तिर्यग्योनयः ॥ २७ ॥

स्थितिरसुरनागसुपर्णद्वीपशेषाणां सागरोपमत्रिपल्योपमार्धहीनामिताः ॥ २८ ॥

सौधर्मेशानयोः सागरोपमे अधिके ॥ २९ ॥

सनत्कुमारमाहेंद्रयोः सप्त ॥ ३० ॥

त्रिसप्तनवैकादशत्रयोदशपंचदशभिरधिकानि तु ॥ ३१ ॥

आरणाच्युतादूर्ध्वमेकीकेन नवसु ग्रैवेयकेषु विजयादिषु सर्वार्थसिद्धौ च ॥ ३२ ॥

अपरापल्योपममधिकं ॥ ३३ ॥

परतः परतः पूर्वापूर्वनंतराः ॥ ३४ ॥

नारकाणां च ॥ ३५ ॥

द्वितीयादिषु ॥ ३६ ॥

दशवर्षसहस्राणि प्रथमायां ॥ ३७ ॥

मुवनेषु च ॥ ३८ ॥

व्यंतराणां च ॥ ३९ ॥

परापल्योपममधिकं ॥ ४० ॥

ज्योतिष्काणां च ॥ ४१ ॥

तदष्टभागोपरा ॥ ४२ ॥

लौकांतिकानामष्टौ ॥ ४३ ॥

सागरोपमानि सर्वेषां ॥ ४४ ॥

न तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अजीवकायाधमधिर्माकाशपुद्गलाः ॥ १ ॥

द्रव्याणि ॥ २ ॥

जीवाश्च ॥ ३ ॥

नित्यावरितान्वरूपाणि ॥ ४ ॥

रूपिणः पुद्गलाः ॥ ५ ॥

आकाशादेकद्रव्याणि ॥ ६ ॥

निष्क्रियाणि च ॥ ७ ॥

असंख्येयाः प्रदेशा धर्माधर्मजीवानां ॥ ८ ॥

आकाशस्यानन्ताः ॥ ९ ॥

संख्येयासंख्येयाश्च पुद्गलानां ॥ १० ॥

नाणोः ॥ ११ ॥

लोकाक्ताशेषगाहः ॥ १२ ॥

धर्माधर्मयोः कस्ने ॥ १३ ॥

एकप्रदेशादिषु भाज्यः पुद्गलानां ॥ १४ ॥

असंख्येयभागादिषु जीवानां ॥ १५ ॥

प्रदेशसंहारविसर्पिभ्यां प्रद्वीपवत् ॥ १६ ॥

गतिस्थित्युपग्रही धर्माधर्मयोरूपकारः ॥ १७ ॥

आकाशस्यावगाहः ॥ १८ ॥

शरीरवाङ्मनःप्राणापानाः पुद्गलानां ॥ १९ ॥

सुखदुःखजीवितमरणोपग्रहाश्च ॥ २० ॥

परस्परौपग्रहो जीवानां ॥ २१ ॥

वर्तनापरिणामक्रियापरत्वापरत्वे च कालस्य ॥ २२ ॥

स्पर्शरसगंधवर्णवन्तः पुद्गलाः ॥ २३ ॥

शब्दबन्धसौक्ष्म्यस्यौल्यसंस्थानभेदतमश्छायातपोद्योतवन्तश्च ॥ २४ ॥

अणवः रक्धाश्च ॥ २५ ॥

भेदसंघातेभ्य उत्पद्यन्ते ॥ २६ ॥

भेदादणुः ॥ २७ ॥

भेदसंघाताभ्यां चाक्षुषः ॥ २८ ॥

सद्रूप्यलक्षणं ॥ २९ ॥

उत्पादव्ययध्रौव्ययुक्तं सत् ॥ ३० ॥

तद्भावाव्ययं नित्यं ॥ ३१ ॥

अर्पितानर्पितसिद्धेः ॥ ३२ ॥

स्निग्धरूक्षत्वाद्बन्धः ॥ ३३ ॥

तुल्यघन्यगुणानां ॥ ३४ ॥

गुणसाम्ये सदृशानां ॥ ३५ ॥

व्याधिकादिगुणानां तु ॥ ३६ ॥

पत्नी साधुसमाधिर्वैद्यावृत्त्यकरणमर्हदाचार्यबहुश्रुतप्रवचनभक्तिरावश्यकपरि-
हाणिर्मार्गप्रभावना प्रवचनवात्सल्यमिति तीर्थकरत्वस्य ॥२४॥

परात्मानंदाप्रशंसे सदसद्गुणोच्छादनोद्भावने च नीचैर्गोत्रस्य ॥२५॥

तद्विपर्ययो नीचैर्वृत्त्यनुत्सेकौ चोत्तरस्य ॥२६॥

विघ्नकरणमंतरायस्य ॥२७॥

ते तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे पष्ठोऽध्यायः ॥६॥

हिंसानृतस्तेयाम्रत्नपरिग्रहेभ्यो विरतिव्रतं ॥१॥

देशमर्वतोऽणुमहती ॥२॥

तत्स्यैर्यथै भावनाः पंचपंच ॥३॥

बाह्यनोऽगुसीर्वादाननिक्षेपणसमित्यालोकितापानभोजनानि पंच ॥ ४ ॥

कोषलोभभोरुत्वहास्यप्रत्याख्यानान्यनुवीचीभाषणं च पंच ॥ ५ ॥

शून्यागारविमोचितायासपरोपरोधाकरणभैक्ष्यशुद्धिसद्धर्मा विसंवादाः पंच ॥ ६ ॥

स्त्रीरागकथाश्रवणतन्यनोहरांगनिरीक्षणपूर्वरतानुस्मरणवृष्येष्टरसस्वशरीरसंस्कारख्यागाः

पंच ॥ ७ ॥

मनोज्ञाद्युनेक्षित्विविपररागद्वेषवर्जनानि पंच ॥ ८ ॥

हिंसादिष्विहामुत्रापायावद्यदर्शनं ॥ ९ ॥

दुःखमेव वा ॥ १० ॥

मैत्रीप्रमोदकारुण्यमाध्यस्थानि च सत्त्वगुणाधिककृद्दिश्यमानाविनयेषु ॥ ११ ॥

जगत्कायस्वभावौ वा संवगवैराग्यार्थं ॥ १२ ॥

प्रमत्तयोगात्प्राणव्यपरोपणं हिंसा ॥ १३ ॥

असदभिधानमनृतं ॥ १४ ॥

अदत्तादानं स्तेयं ॥ १५ ॥

मैथुनमग्नञ्च ॥ १६ ॥

मूर्छा परिग्रहः ॥ १७ ॥

निःशल्यो व्रती ॥ १८ ॥

अगार्यनगारश्च ॥ १९ ॥

अणुव्रतोगात्री ॥ २० ॥

दिग्देशानर्थदंडविरतिसामायिकप्रोषत्रोपवासोपभोगपरिमाणातिथिसंविभागव्रत -

संपन्नश्च ॥ २१ ॥

मारणांतिकीं संलेखनां योपिता ॥ २२ ॥

शंकाकाक्षाविचिकित्सापद्विप्रशंसासंस्तवाः सम्यग्दुष्टरतीचाराः ॥ २३ ॥

व्रतशालेषु पंच पंच यथाक्रमं ॥ २४ ॥

बंधधिकौ पारिणामिकौ च ॥३७॥

गुणपर्ययबद्धयं ॥३८॥

कालश्च ॥३९॥

सोनंतसमयः ॥४०॥

द्रव्याश्रया निर्गुणा गुणाः ॥४१॥

तद्भावः परिणामः ॥४२॥

तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

कायबाहुनःकर्म योगः ॥ १ ॥

स आश्रयः ॥ २ ॥

शुभः पुण्यस्याशुभः पापस्य ॥ ३ ॥

सकषायकषाययोः सांपरायिकेर्थापययोः ॥ ४ ॥

इन्द्रियकषाया व्रतक्रियाः पंचचतुःपंचपंचविंशतिसंख्याः पूर्वस्य भेदाः ॥ ५ ॥

तीव्रमंदज्ञाताज्ञातभावाधिकरणवीर्यविशेषेभ्यस्तद्विशेषः ॥ ६ ॥

अधिकरणं जीवाजीवाः ॥ ७ ॥

आद्यं संरंभसमारंभारंभयोगकृतकारितानुमतकषायविशेषैस्त्रिस्त्रिस्त्रिश्चतुश्चैकशः ॥ ८ ॥

निर्वर्तनानिक्षेपसंयोगनिसर्गा द्विचतुर्द्विभेदाः परं ॥ ९ ॥

तत्त्वदोषनिह्नवमात्सर्यांतरायासादनोपघाता ज्ञानदर्शनानरणयोः ॥१०॥

दुःखशोकापाक्रंदनवधपरिदेवनान्यात्मपरोभयस्थान्पसद्वेयस्य ॥११॥

भूतव्रत्यनुकंपादानसरागसंयमादियोगः क्षांतिः शीचमिति सद्द्वेयस्य ॥१२॥

केवलिश्रुतसंघर्गदेवावर्णवादो दर्शनमोहस्य ॥१३॥

कामयोदयात्तीव्रपरिणामस्थारित्रमोहस्य ॥१४॥

बह्वारंभपरिग्रहत्वं नारकस्यायुषः ॥१५॥

माया तैर्यग्योनस्य ॥१६॥

अन्पारंभपरिग्रहत्वं गानुपस्य ॥१७॥

स्वभावमार्दवं च ॥१८॥

निःशीलव्रतस्त्वं च सर्वेषां ॥१९॥

सरागसंयमासंयमाकामानिर्जरावाञ्छतपांसि देवस्य ॥२०॥

सम्पत्त्वं च ॥२१॥

योगयकता विसंवादनं चाशुभस्य नाम्नः ॥२२॥

तद्विपरतिं शुभस्य ॥२३॥

दर्शनविशुद्धिर्धनयमंपश्नता शीलव्रतेष्वनतीचारीभीक्ष्णज्ञानोपयोगसंवेगी शक्तितस्मात्गत-

पसी साधुसमार्थिवैर्वावृत्यकरणमर्हदाचार्यबहुश्रुतप्रवचनभक्तिरावश्यकपरि-
हाणिर्मार्गप्रभावना प्रवचनवात्सल्यमिति तीर्थकरत्वस्य ॥२४॥

परार्थानिदाप्रशंसे सदसद्रूपोच्छादनोद्भावने च नीचैर्गोत्रस्य ॥२५॥

तद्विपर्ययो नीचैर्वृत्यनुत्सेकौ चोत्तरस्य ॥२६॥

विघ्नकरणमंतरायस्य ॥२७॥

ते तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे पष्ठोप्याथ : ॥२८॥

हिंसानृतस्तेयाव्रतपरिग्रहेभ्यो विरतिव्रतं ॥१॥

देशमर्चतोणुमहती ॥२॥

तत्स्यैपर्य भावनाः पंचपंच ॥३॥

वाङ्मनोमुष्णीर्षादाननिक्षेपणसमित्यालोकितापानभोजनानि पंच ॥ ४ ॥

क्रोधलोभमोहत्वहास्यप्रत्याख्यानान्यनुवीचीभाषणं च पंच ॥ ५ ॥

शून्यागारविमोचितावातपरोपरोधाकरणभैद्यशुद्धिसद्धर्मा विसंवादाः पंच ॥ ६ ॥

स्त्रीरागकथाश्रवणतन्मनोहरांगनिरीक्षणपूर्वरतानुस्मरणवृष्येटरसस्वशरीरसंस्कारख्यागाः

पंच ॥ ७ ॥

मनोज्ञानेर्ज्ञेयविवेचयरागद्वेषवर्जनानि पंच ॥ ८ ॥

हिंसादिष्विहामुत्रापायवद्यदर्शनं ॥ ९ ॥

दुःखमेव वा ॥ १० ॥

भैत्रीप्रमोदकारूप्यमाध्यस्थानि च सत्त्वगुणाधिकल्लिङ्गमानाविनयेषु ॥ ११ ॥

जगत्कायस्वभावौ वा संवगवैराग्यार्थं ॥ १२ ॥

प्रमत्तयोगात्प्राणव्यपरोपणं हिंसा ॥ १३ ॥

असदभिधानमनृतं ॥ १४ ॥

अदत्तादानं स्तेयं ॥ १५ ॥

मैथुनमजस्र ॥ १६ ॥

मूर्छा परिग्रहः ॥ १७ ॥

निःशल्यो व्रती ॥ १८ ॥

अगार्थनगारश्च ॥ १९ ॥

अणुव्रतोगारी ॥ २० ॥

दिग्देशानर्थदेहविरतिसामायिकप्रोषधोपवातोपभोगरिभोगपरिमाणातिथिसंविभागव्रत-

संपन्नश्च ॥ २१ ॥

मारणांतिकी संलेखनां योपिता ॥ २२ ॥

शंकाकांक्षाविचिक्निस्तान्यदृष्टिप्रशंसासंस्तवाः सम्पददृष्टेरतीचासः ॥ २३ ॥

घतशीलेषु पंच पंच यथाक्रमं ॥ २४ ॥

बंधबंधच्छेदातिभारारोपणान्नपाननिरोधाः ॥ २५ ॥

मिथ्योपदेशरहोम्याख्यानकूटलेखक्रियान्यासापहारसाकारमंत्रभेदाः ॥ २६ ॥
स्तेनप्रयोगतदादत्तादानविरुद्धराज्यातिक्रमहानाधिकमानोन्मानप्रतिरूपकव्यव-
हाराः ॥ २७ ॥

परविवाहकरणेत्वरिकापरिगृहीतापरिगृहीतागमनानंगक्रीडाकामतीव्राभिनि-
वेशाः ॥ २८ ॥

क्षेत्रवास्तुहिरण्यसुवर्णधनधान्यदासीदासकुप्यप्रमाणातिक्रमाः ॥ २९ ॥
ऊर्ध्वाधस्तिर्यग्व्यातिक्रमक्षेत्रवृद्धिस्मृत्यंतराधानानि ॥ ३० ॥

आनयनप्रेष्यप्रयोगशब्दरूपानुपातपुद्गलक्षेपाः ॥ ३१ ॥

कंदर्पकौतुकच्यमीलव्यासमीक्षाधिकरणोपभोगपरिभोगानर्थक्यानि ॥ ३२ ॥

योगदुःप्रणिधानानादरस्मृत्यनुपस्थानानि ॥ ३३ ॥

अप्रत्यवेक्षिताप्रमार्जितोत्सर्गादानसंस्तरोपक्रमणानादरस्मृत्यनुपस्थानानि ॥ ३४ ॥

सच्चित्तसंबंधसन्निधिमिथ्यावदुःपकाहाराः ॥ ३५ ॥

सच्चित्तनित्यपापिधानपरव्यपदेशमात्सर्यकालातिक्रमाः ॥ ३६ ॥

जीवितमरणाशंसामित्रानुरागसुखानुबंधनिदानानि ॥ ३७ ॥

अनुग्रहार्थं स्वस्यातिसर्गो दानं ॥ ३८ ॥

विधिवद्रव्यदातृपात्रविशेषात्तद्विशेषः ॥ ३९ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

मिथ्यादर्शनाविरतिप्रमादकपाययोगा बधहेतवः ॥ १ ॥

सकपायत्वाज्जीवः कर्मणो योग्यान्पुद्गलानादत्ते संबंधः ॥ २ ॥

प्रकृतिस्थित्यनुभागप्रदेशास्तद्विधयः ॥ ३ ॥

आयो ज्ञानदर्शनावरणवेदनीयमोहनीयायुर्नामगोत्रांतरायाः ॥ ४ ॥

पंचनवद्व्यष्टाविंशतिचतुर्द्विचत्वारिंशद्विपंचभेदा यथाक्रमं ॥ ५ ॥

मतिश्रुतावधिमनःपर्ययकेवलानां ॥ ६ ॥

चक्षुरचक्षुरवधिकेवलानां निद्रानिद्रानिद्राप्रचलाप्रचलाप्रचलास्थानगृह्यश्च ॥ ७ ॥

सदसद्वेदे ॥ ८ ॥

दर्शनचारित्रमोहनीयाकपायकपायवेदनीयाख्यास्त्रिद्विनवषोडशभेदाः सम्यक्त्वमिथ्या-

त्वतदुभयान्यकपायकपायौ हास्यरस्यरतिशोकभयजुगुप्सास्त्रीपुंसपुंसकवेदा अन-

तानुबंधप्रत्याख्यानसंज्वलनविकल्पाश्चैकशः क्रोधमानमायालोभाः ॥ ९ ॥

नारकतैर्धर्म्योन्मानुपदेवानि ॥ १० ॥

गतिजातिशरीरांगोपांगनिर्माणबंधनसंघातसंस्थानसंहननस्पर्शरसगंधवर्णानुपूर्व्या गुरु-

लघूपघातपरघाततपोद्योतोच्छ्वासविहायोगतयः प्रत्येकशरीरत्रसमुभगसुस्वरशुभ-

सूक्ष्मपर्वोत्तिथिरादेयपशः कीर्तिसतराणि तीर्थकरत्वं च ॥११॥

उच्चैर्नीचैश्च ॥१२॥

दानलामभोगोपभोगवीर्याणां ॥१३॥

आदितस्तिस्रणामंतरायस्य च त्रिंशत्सागरोपमकोटीकोट्यः परा स्थितिः ॥१४॥

सप्ततिर्नोदनीपस्य ॥१५॥

विंशतिर्नामगोत्रयोः ॥ १६ ॥

त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमान्यायुषः ॥१७॥

अपरा द्वादश मुहूर्ता वेदनीयस्य ॥ १८ ॥

नामगोत्रयोरष्टौ ॥ १९ ॥

शेषाणामंतर्मुहूर्ता ॥ २० ॥

विपाकोनुभवः ॥ २१ ॥

स यथानाम ॥ २२ ॥

ततश्च निर्जरा ॥ २३ ॥

नामप्रत्ययाः सर्वतो योगविशेषात्सूक्ष्मैकक्षेत्रावगाहस्थिताः सर्वात्मप्रदेशेष्वनन्तान्त-
प्रदेशाः ॥ २४ ॥

सद्ब्रह्मशुभायुनिमिगोत्राणि पुण्यं ॥ २५ ॥

अतोऽन्यत्सर्वं ॥ २६ ॥

इति तत्त्वार्थधिगमे मोक्षशास्त्रे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

आत्मनिरोधः संवरः ॥ १ ॥

स गुप्तिसमिति धर्मानुपेक्षापरीपहजयचारित्र्यैः ॥ २ ॥

तपसा निर्जरा च ॥ ३ ॥

सम्यग्योगनिग्रहो गुप्तिः ॥ ४ ॥

ईर्याभविषणादाननिक्षेपोत्तर्गाः समितयः ॥ ५ ॥

उत्तमक्षमामार्दवार्जवसत्यशौचसंयमतपस्सायाकचन्यब्रह्मचर्याणि धर्मः ॥ ६ ॥

अनिवासरणसंसर्गैकत्वान्यत्वाशुच्यास्त्रिवसंवरनिर्जरालोकबोधितुल्यभर्मस्वाख्यात-
त्वानुचितनमनुपेक्षाः ॥ ७ ॥

मार्गाच्चवनानिर्जसार्थं परिपोढव्याः परीषहाः ॥ ८ ॥

क्षुत्पिपासाशोतोष्णदंशमशकनाग्न्यारतिस्त्रीचर्यानिपद्याशय्याक्रोशवधयाञ्जालाभ-

रोगतृणस्पृशमलसत्कारपुरस्कारमज्ञानादर्शनानि ॥ ९ ॥

सूक्ष्मसांपरायच्छदस्थवर्तिरागदोषश्चतुर्दश ॥ १० ॥

एकादश जिने ॥ ११ ॥

वादरसांपसये सर्वे ॥ १२ ॥

ज्ञानावरणे प्रज्ञाज्ञाने ॥ १३ ॥

दर्शनमोहांतराययोरदर्शनालाभी ॥ १४ ॥

चारित्रमोहे नाग्न्यारतिस्त्रीनिपशाक्रोशयाच्चासत्कारपुरस्काराः ॥ १५ ॥

वेदनीये शेषाः ॥ १६ ॥

एकादयो भाग्यानि युगपदेकस्मिन्नेकोनविंशतेः ॥ १७ ॥

सामायिकच्छेदापस्थापनापरिहारविशुद्धिसूक्ष्मसांपराययथाख्याताभिः चारित्रं ॥ १८ ॥

अनश्नात्तमोदर्यवृत्तिपरिसंख्यानरसपरित्यागविविक्तशय्यासनकायक्लेश बाह्यं तपः ॥ १९ ॥

प्रायश्चित्तविनयवैषाद्युल्लेखस्याप्युत्सर्गध्यानानुत्तरं ॥ २० ॥

नवचतुर्दशपंचद्विभेदा यथाक्रमं ॥ २१ ॥

प्रागध्यानात् ॥ २२ ॥

आलोचनप्रतिक्रमणतदुभयविवेकव्युत्सर्गतपञ्छेदपरिहारोपस्थापना ॥ २३ ॥

ज्ञानदर्शनचारित्र्योपचाराः ॥ २४ ॥

आचार्योपाध्यायतपस्विशैक्षणगणकुलसंघसाधुमनोज्ञानां ॥ २५ ॥

वाचनाप्रच्छेदानुपेक्षास्नायधर्मोपदेशाः ॥ २६ ॥

बाह्याभ्यंतरोपध्याः ॥ २७ ॥

उत्तमसंहननस्यैकाग्रचित्तानिरोधो ध्यानमंतमुहूर्तात् ॥ २८ ॥

आर्तरीक्षपर्वशुक्लानि ॥ २९ ॥

परे मोक्षहेतू ॥ ३० ॥

आर्तममनोज्ञस्य संप्रयोगे तद्विप्रयोगाय स्मृतिसमन्वाहारः ॥ ३१ ॥

विपरीतं मनोज्ञस्य ॥ ३२ ॥

वेदनायाश्च ॥ ३३ ॥

निदानं च ॥ ३४ ॥

तदविरतदेशविरतप्रमत्तसंयतानां ॥ ३५ ॥

हिंसानृतस्तेष्वपिपयसंरक्षणेभ्यो रीक्षमविरतदेशविरतयोः ॥ ३६ ॥

आज्ञापायविगाहसंस्थानविचयाय धर्म्यं ॥ ३७ ॥

शुद्धे चाद्ये पूर्वविदः ॥ ३८ ॥

परे केवलिनः ॥ ३९ ॥

पृथक्त्वैकत्ववितर्कसूक्ष्मविचारक्रियाप्रतिपातिव्युपरतक्रियानिवर्तानि ॥ ४० ॥

अपेकयोगकाययोगायोगानां ॥ ४१ ॥

एकाग्रये सवितर्कविचारे पूर्वे ॥ ४२ ॥

अवीचारे द्वितीयं ॥ ४३ ॥

वितर्कः श्रुतं ॥ ४४ ॥

वीचारोर्थव्यंजनयोगसंक्रांतिः ॥ ४५ ॥

सम्पद्यद्विष्ट्रायकविरतानंतविभोजकदर्शनमोहक्षपकोपशमकोपशान्तमोहक्षपक क्षीणमोह

जिनाः क्रमशोसंख्येयगुणनिर्जराः ॥ ४६ ॥

पुलाकवकुशकुशीलनिर्ग्रथनातका निर्ग्रथाः ॥ ४७ ॥

संयमश्रुतप्रतिसवनातीर्थिलिगलेश्योपपादस्थानविकल्पतः साध्याः ॥ ४८ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

मोहक्षयाज्ज्ञानदर्शनावरणांतरायक्षयाच्च केवलं ॥ १ ॥

बंधहेत्वभावनिर्जराभ्यां कृत्स्नकर्मविप्रमोक्षो मोक्षः ॥ २ ॥

औपशमिकादिभव्यत्वानां च ॥ ३ ॥

अन्यत्र केवलसम्यक्त्वज्ञानदर्शनासिद्धत्वेभ्यः ॥ ४ ॥

तदनंतरमूर्ध्वं गच्छत्यालोकांतात् ॥ ५ ॥

पूर्वप्रयोगादसंगत्वाद्बुद्धवच्छेदात्तथागतिपरिणामाच्च ॥ ६ ॥

आविद्वकुलालचक्रवन्द्यपगतलेपालानुवदेरंडबीजवदग्निशिखावच्च ॥ ७ ॥

धर्मास्तिकायाभावात् ॥ ८ ॥

क्षेत्रकालगतिलिगतीर्थ चारित्रप्रत्येकबुद्धबोधितज्ञानावगाहनांतरसंख्याल्पबहुत्वतः
साध्याः ॥ ९ ॥

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

मोक्षमार्गस्य नेतारं मेतारं कर्मभूभृतां ।

ज्ञातारं विश्वतत्त्वानां वंदे तद्गुणलब्धये ॥ १ ॥

अक्षरमात्रपदस्वरहितं व्यंजनसंधिविवर्जितरेकं ।

साधुभिरत्र मम क्षमितव्यं कीं न विमुष्मतिं शास्त्रसमुद्रे ॥ २ ॥

दशाध्याये (यैः) परिच्छिन्ने तत्त्वार्थे पठिते सति ।

फलं स्यादुपवासस्य भाषितं मुनिपुंगवैः ॥ ३ ॥

तत्त्वार्थसूत्रकर्तारं गृध्रपिच्छोपलक्षितं ।

वंदे गर्णीद्रसंज्ञातमुमास्वामिभूतेश्वरं ॥ ४ ॥

जं सकृद्देवं तीक्ष्णं जं च ण सकृद्देवं ते च सदहह ।

सदहहमाणो जीवो पावद् अजरामरं दृष्ट्वा ॥ ५ ॥

तववरणं वयधरणं संयमसरणं च जीवदयाकरणं ।

अंते समाहिमरणं चउगड्डुलं (लकं) णिवारेइ ॥ ६ ॥

इति तत्त्वार्थमहिमा समाप्तः ।

P P P. No. 301. Padmapuri

पद्मपुराणं । प्रथमं पर्व ।

वर्धमानजिनेन्द्रोक्तः सोयमर्थो गणेश्वरं ।

इन्द्रभूतिं पारिभासः सुधर्मं धारणीमवं ॥ ४१ ॥

प्रभवे क्रमतः कीर्तिं ततोऽनुत्तरवामिनं ।

लिखितं तस्य संप्राप्य स्वैर्यत्नोपमुद्रितः ॥ ४२ ॥

स्थितिर्विशसमुत्पत्तिः प्रस्थानं संयुगं ततः ।

लवणाकुशसंभूतिर्भवोक्तिः परिनिवृत्तिः ॥ ४३ ॥

अवांतरभवैर्भूरिपकारिश्वाहपर्वभिः ।

युक्ताः सप्त पुराणोस्मिन्नधिकारा इमे स्मृताः ॥ ४४ ॥

पञ्चचेष्टितसंबन्धकारणं तावदत्र च ।

त्रैशिल्यदिगतं वक्ष्ये सूत्रं संक्षेपे तद्यथा ॥ ४५ ॥

वीरस्य समवस्थानं कुशाग्रगिरिमूर्धनि ।

श्रेणिकस्य परिप्रभ्रमिद्रभूतेर्महात्मनः ॥ ४६ ॥

तत्र प्रभे युगे यज्ञा(त्न?)मुत्पत्तिं कुलकारिणां ।

भीतीश्च जगतो दुःखकारिणाकस्मिकेक्षणात् ॥ ४७ ॥

ऋषभस्य समुत्पत्तिमभिषेकं नगाधिपे ।

उपदेशं च विविधं लोकस्यातिविनाशनं ॥ ४८ ॥

श्रामण्यं केवलोत्पत्तिमैश्वर्यं विष्टपातिगं ।

सर्वामराधिपायानं निर्वाणसुखसंगमं ॥ ४९ ॥

प्रधनं बाहुबलिनो भरतेन समं महत् ।

समुद्भवं द्विजातीनां कुतूथिकगणस्य च ॥ ५० ॥

इक्ष्वाकुप्रभृतीनां च वंशानां परिकीर्तनं ।

विद्याधरसमुद्भूतिं विदुर्दृष्टस्य संभवं ॥ ५१ ॥

उपसर्गं जयंतस्य केवलज्ञानसंपदं ।

नागराजस्य संक्षोभं विद्याहरणतर्जने ॥ ५२ ॥

अजितस्यावतरणं पूर्णानुदसुतासुखं ।

विद्याधरकुमारस्य शरणं प्रतिसंश्रयं ॥ ५३ ॥

रक्षोनाथपरिप्राप्तं रक्षोद्वीपसमाश्रयं ।

सगरस्य समुद्भूतिं दुःखदोक्षणनिवृत्ती ॥ ५४ ॥

अतिक्वांतमहारक्षोबन्धनः परिकीर्तनं ।

शाखामृगवज्रानां च प्रज्ञप्तिमतिविस्तरात् ॥ ५५ ॥

वडित्केशस्य चरितमुदघेरमरस्य च ॥

किष्किंधाधखगोत्पादं श्रीमालाखेचरागमं ॥ ५६ ॥

वधाद्विजयसिंहस्य क्लृप्तं चाशनिवेगजं ।

अंधकांतमरिप्राप्तिं पुरस्य विनिवेशनं ॥ ५७ ॥

किष्किंधपुरविन्यासं मधुपर्वतमूर्धनि ।

सुकैशनन्दनादीनां लंकाप्राप्तिनिरूपणं ॥ ५८ ॥
 निघातिवधहेतुं च मालिनः संपदं परं ।
 दक्षिणे विजयार्धस्य भागे च रथनूपुरे ॥ ५९ ॥
 पुरे जननमिद्रस्य सर्वविद्याभृतां विभोः ।
 मालिनः पंचतावाप्तिं जन्म वैश्रवणस्य च ॥ ६० ॥
 पुष्पांतकसमावेशं तनयस्य सुमालिनः ।
 कैकयस्यासहं योगं चादस्वप्नावलोकनं ॥ ६१ ॥
 दशाननस्य प्रजनं विद्यानां समुपासनं ।
 अनावृतस्य संक्षोभमागमं च सुमालिनः ॥ ६२ ॥
 मंदोदर्याः परिप्राप्तिं कन्यकानां परीक्षणं ।
 चेष्टितं भानुकर्णस्य कोपं वैश्रवणोद्भवं ॥ ६३ ॥
 यक्षराक्षससंग्रामं धनदस्य तपस्यनं ।
 लंकागमं दशास्यस्य प्रश्नचिह्न्यावलोकनं ॥ ६४ ॥
 श्रीमतो हरिपेणस्य माहात्म्यं पापनाशनं ।
 त्रिजगद्भूषणाभिख्यद्विरद्वैद्रावलोकनं ॥ ६५ ॥
 यमस्थानच्युतिं चार्करजःकिष्किघसंगमं ।
 खोरणं कैकसेप्याश्च खरालंकारसंश्रयं ॥ ६६ ॥
 अनुराधामहादुःखं चंद्रोदरवियोगतः ।
 विराधितपुरभ्रंशं सुग्रीवश्रीसमागमं ॥ ६७ ॥
 बालेः प्रव्रजनं क्षोभमष्टापदमहीभृतः ।
 सुग्रीवस्य सुताराया लब्धे साहसगामिनः ॥ ६८ ॥
 संतापं विजयार्धाद्रिगमनं रावणस्य च ।
 अनरण्यसहस्रांशुवैराग्यं यज्ञनाशनं ॥ ६९ ॥
 मधुपूर्वभवाख्यानमुपसंभाभिलाषणं ।
 विद्यालाभं महेंद्रस्य राज्यलक्ष्मीपरिक्षयं ॥ ७० ॥
 दशास्यमेरुगमनं पुनश्च विनिवर्तनं ॥ ७१ ॥
 अनंतवीर्यसंप्रश्नं दशास्यनियमक्रियं ।
 हनुमतः समुत्पत्तिं कापकेतोर्महात्मनः ॥ ७२ ॥
 अष्टापदे महेंद्रेण प्रह्लादस्याभिलाषणं ।
 वायोः कोपं प्रसादं च तज्जायाप्रजनोत्पत्ते ॥ ७३ ॥
 दिगंवरेण कथनं हनुमत्पूर्वजन्मनः ।
 सूर्यं हनुसहप्राप्तिं प्रतिसूर्येण कारितं ॥ ७४ ॥
 भूताटवीं प्रविष्टस्य वायोरिभावलोकने ।

विद्याधरसमायोगमंजनादर्शनोत्सवं ॥ ७५ ॥
 बासुपुत्रसहायत्वं दारुणं परमं रणं ।
 रावणस्य महाराज्यं जैनमुत्तेधमंतरं ॥ ७६ ॥
 रामकेशवतच्छत्रुपदखंडपरिचोटितं ।
 दशस्यंदनसंभूतिं केकयावरसंपदं ॥ ७७ ॥
 पद्मलक्ष्मणशत्रुघ्नभरतानां समुद्भवं ।
 सीतोत्पत्तिं प्रभाचक्रद्वार्तिं तन्मातृशोचनं ॥ ७८ ॥
 नारदालिखितां सीतां दृष्ट्वा मातुर्विभूढतां ।
 स्वयंवराय वृत्तांतं चापरत्नस्य चोद्भवं ॥ ७९ ॥
 सर्वभूतशरण्यस्य दशस्यंदनदर्शितं ।
 भाचक्रान्यभवद्भानं विदेहायाश्च दर्शनं ॥ ८० ॥
 केकयावरतो राज्यप्रापणं भरतस्य च ।
 वैदेहीपद्मसौमित्रिगमनं दक्षिणाशया ॥ ८१ ॥
 चोटितं वज्रकर्णस्य लाभं कल्पाण्यौषितं ।
 रुद्रभूतिवशीकारं बालिलिखित्यविमोचनं ॥ ८२ ॥
 भिकारमरुणग्रामे रामपुर्वा निवेशनं ।
 संगमं वनमालाया अतिवीर्यसमुत्पत्तिं ॥ ८३ ॥
 प्राप्तं च जितपद्मायाः कौलदेशविभूषणं ।
 चरितं कारणं रामचैत्यानां वंशपर्वते ॥ ८४ ॥
 जटायुर्निषमप्राप्तिं पात्रदानफलोदयं ।
 महानागरधारीहं संवूकविनिपातनं ॥ ८५ ॥
 कैकसेय्याश्च वृत्तांतं खरदूषणविग्रहं ।
 सीताहरणशोकं च शोकं रामस्य दुर्धरं ॥ ८६ ॥
 विराधितस्यागमनं खरदूषणपंचतां ।
 विद्यानां रत्नजाटिनः छेदं सुग्रीवसंगमं ॥ ८७ ॥
 निधनं साहस्रगतेः सीतोदंतं विहायसा ।
 यानं विभीषणायानं विद्यामि हरिपद्मयोः ॥ ८८ ॥
 इंद्रजित्कुम्भकर्णाब्दस्वरपन्नगबंधनं ।
 सीमित्रिशक्तिनिर्भेदविशल्याशन्यताकृतिं ॥ ८९ ॥
 रावणस्य प्रवेशं च जिनशांतिगृहे स्तुतिं ।
 लंकाभिभवनं प्रातिहार्यं देवैः प्रकल्पितं ॥ ९० ॥
 चक्रोत्पत्तिं च सीमित्रेः कैकसेयस्य हिसनं ।
 निलापं तस्य नारीणां केवल्यागमनं ततः ॥ ९१ ॥

दीक्षामिन्द्रजिदादीनां सीतया सह संगमं ।
 नारदस्य च संप्राप्तिमयोध्यायां निवेशनं ॥ ९२ ॥
 पूर्वजन्मानुचरितं गजस्य भरतस्य च ।
 तत्प्रपन्न्यां महाराज्यं सीरचक्रप्रहारिणोः ॥ ९३ ॥
 लाभं मनोरमायाश्च लक्ष्म्यालिंगितवक्षसः ।
 संयुगे मरणप्राप्तिं सुमधोर्लवणस्य च ॥ ९४ ॥
 मथुरायां सदेशायामुपसर्गविनाशनं ।
 सप्तर्षिसंश्रयात्सीतानिर्वासपरिदेवने ॥ ९५ ॥
 वज्रजंघपरित्राणं लवणांकुशसंभवं ।
 अन्यराज्यपराभूतिं पित्रा सह महाहवं ॥ ९६ ॥
 सर्वभूषणकैवल्यसंप्राप्तावमरागमं ।
 प्रातिहार्यं च वैदेह्या विभीषणभर्तारं ॥ ९७ ॥
 तपः कृतांतवक्त्रस्य परिक्षोयं(भं?) स्वयंवरे ।
 श्रमणत्वं कुमारानां प्रभामंडलदुर्मतिं ॥ ९८ ॥
 दीक्षां पवनपुत्रस्य नारायणपरासुतां ।
 रामात्मजतपःप्राप्तिं पद्मशोकं सुदारुणं ॥ ९९ ॥
 पूर्वोत्तदेवजनिताद्वोधानिग्रंथताश्रयं ।
 केवलज्ञानसंप्राप्तिं निर्वाणपदसंगतिं ॥ १०० ॥
 एतत्सर्वं समाधाय मनः शृणुत सज्जनाः ।
 सिद्धास्पदपरिप्राप्तेस्तोषानमभितौख्यदं ॥ १०१ ॥
 पद्मादीन्मुनिसत्तमान्स्मृतिपथे तावन्नृणां कुर्वतां
 दूरं भावभरानतेन मनसा योदं परं विभ्रतां ।
 पापं याति भिदां सहस्रगणैः खंडैश्चिरं संचितं
 निःशेषं चरितं तु चंद्रधवलं किं कृण्वतामुच्यते ॥ १०३ ॥
 एतदौः कृतमुत्तमं परिवृतं तैश्वेदमेनस्करं
 कर्मात्यंतविवेकचित्तचतुरा[ः ?] संतः प्रशस्ता जनाः ।
 सेवध्वं चरितं पुराणपुद्गैरासेवितं शक्तितः
 सन्मार्गे प्रकटीकृते हि रविणा कश्चारुदृष्टिः स्वलेत् ॥
 स्यार्षे रविषेणाचार्यप्रीक्ते पद्मचारिते सूत्रविधानं नाम प्रथमं पर्व ॥
 अंते ।

एतत्तत्सुसमाहितं सुनिपुणं दिव्यं पवित्राक्षरं
 नानाजन्मसहस्रसंचितघनछेदशौघनिर्णयनं ।
 आख्यानेर्विविधैश्चितं सुपुरुषव्यापारसंकीर्तनं

भव्याभोजपर[प्र?]र्षजननं संकीर्तितं भक्तिः ॥ ६६ ॥
 निर्दिष्टं सकलैर्नतेन भुवनैः श्रीवर्धमानेन यत्
 भूयो वासवभूतेना निगदितं जंतोः(वोः)प्रदा(शि)ष्यस्य च ।
 शिष्येणोत्तरवाग्मिना प्रकटितं पद्मस्य वृत्तं मुनेः
 श्रेयःसाधुसमाधिवृद्धिकरणं सर्वोत्तमं मंगलं ॥ ६७ ॥
 ज्ञाताशेषकृतांतसन्मतिमनःसोपानपर्वावली
 पारंपर्यसमाधितं सुवचनं सारार्थमत्यद्भुतं ।
 आसीर्दिद्रगुरोर्दिवाकरयतिः शिष्योऽस्य चार्हन्मुनिः
 तस्माल्लक्ष्मणसेनसन्मुनिरदःशिष्यो रविस्तत्स्मृतं ॥ ६९ ॥

* * *

द्विशताभ्यधिकेन(dele न) समासहस्ते समतीतिर्ध्वचतुर्थवर्ष सं(delet) युक्ते ।

बिनभास्करवर्धमानसिद्धे चरितं पद्ममुनेरिदं निबद्धं ॥ १८३ ॥

QQQ. No. 288. *Adipurāṇa by Jināsena.*

आदिपुराणं । प्रथमोऽध्यायः ।

कवयः सिद्धसेनाद्याः वयं च कवयो मताः ।

मणयः पदारागाद्याः ननु काचेपि मेचकः ॥ ३९ ॥

यद्वचोदर्पणे कृत्स्नं वाङ्मयं प्रतिर्विवितं ।

तान्कवीन्बहु मन्येहं किमन्यैः कविमानिभिः ॥ ४० ॥

नमः पुराणकारेभ्यो यद्वक्त्राब्जे सरस्वती ।

येषामन्यकवित्वस्य सूत्रतापायितं वचः ॥ ४१ ॥

प्रवादिकरियूथानां केसरी नयकेसरः ।

सिद्धसेनकविर्जीयाद्विकल्पनखराकुरः ॥ ४२ ॥

नमः समंतभद्राय महते कविवेधसे ।

यद्वचोवज्रपातेन निभिन्नाः कुमताश्चयः ॥ ४३ ॥

कवीनां गमकानां च वादिनां वाग्मिनामापि ।

यशः सामंतभद्रयि मूर्ध्नि चूडामणीयते ॥ ४४ ॥

श्रीदत्ताय नमस्तस्मै तपःश्रीदीप्तमूर्तये ।

कंठीरवायितं येन प्रवादीभप्रभेदने ॥ ४५ ॥

विदुष्विणीषु संसत्सु यस्य नामापि कीर्तितं ।

निखर्वयति तद्गुरुं यशोभद्रः स पातु नः ॥ ४६ ॥

चंद्रांशुशुभ्रयशसं प्रभाचंद्रकाव्यं स्तुवे ।

कृत्वा चंद्रोदयं येन शश्वदाहुदितं जगत् ॥ ४७ ॥

चंद्रोदयरुतस्तस्य पशः केन न शस्यते ।
 यदाकल्पमनाम्लानि सतां शेखरतां गतं ॥ ४८ ॥
 शीतीभूतं जगदस्य वाचाराध्य चतुष्टयं ।
 मोक्षमार्गं स पायान्नः शिवकोटिर्मुनीश्वरः ॥ ४९ ॥
 काव्यानुचितने यस्य जटाः प्रबलवृत्तयः ।
 अथान् स्मानुबदंतीव जटाचार्यः स नीवतात् ॥ ५० ॥
 धर्मसूत्रानुगा हृदा यस्य बाङ्मणयोमलाः ।
 कयालंकारतां भेजुः काणभिलुर्जयत्यसौ ॥ ५१ ॥
 कवीनां तीर्थरुदेवः कितरां तत्र वर्ण्यते ।
 विदुषां बाङ्मूलध्वंसि तीर्थं यस्य वचोमयं ॥ ५२ ॥
 भट्टाकलंकश्रीपालपात्रकेसरिणां गुणाः ।
 विदुषां हृदयाकृता हारायंतेतिनिर्मलाः ॥ ५३ ॥
 कावित्वस्य परा सीमा वाग्मिवस्य परं पदं ।
 गमकत्वस्य पर्यतो वादित्तिहोच्यते न कैः ॥ ५४ ॥
 श्रीवीरसेन इत्याप्तभट्टारकपृथुपथः ।
 स नः पुनातु पूतात्मा वादिवृन्दारको मुनिः ॥ ५५ ॥
 लोकवित्त्वं कावित्वं च स्थितं भट्टारके द्वयं ।
 वाग्मिता वाग्मिनो यस्य वाचा वाचस्पतरोपि ॥ ५६ ॥
 सिद्धातोपनिबन्धानां विधातुर्मदुरोश्वरं ।
 मन्मनःसरसि स्थेयान्मृदुपादकुशेशपं ॥ ५७ ॥
 धवलां भारतीं तस्य कीर्तिं च शुचिनिर्मलां ।
 धवलकृतनिःशेषभुवनां ननमीम्यहं ॥ ५८ ॥
 जन्मभूमिस्तपोलक्ष्म्याः श्रुतप्रशमपोर्निधिः ।
 जयसेनगुहः पातु बुधवृंदाग्रणीः स नः ॥ ५९ ॥
 स पूज्यः कविभिलोके कवीनां परमेश्वरः ।
 वागर्थसंग्रहं कृत्स्नं पुराणे यः समग्रहीत् ॥ ६० ॥
 कवयोऽप्येपि संज्ञेव कस्तानुदेष्टुमप्यलं ।
 सत्कृता ये जगत्पूज्यास्ते मया मंगलार्थिना ॥ ६१ ॥
 * * * * *
 कवेर्भाविथवा कर्म काव्यं तज्ज्ञानैरुच्यते ।
 तत्प्रतीतार्थमग्राभ्यं सालंकारमनाकुलं ॥ ६४ ॥
 केचिदर्थस्य सौंदर्यमपरे पदसौष्ठवं ।
 वाचामलंकिषां प्राहुस्तद्व्यं नो मर्तं मतं ॥ ८५ ॥

सालंकारमुपाख्यतरसमुद्भूतसौष्ठवं ।

अनुच्छिष्टं सनां काव्यं सरस्वत्या मुखायते ॥ ९६ ॥

अस्पष्टबंधलालेखमपेतं रसवत्तया ।

न तत्काव्यमतिग्रास्यं केवलं कटु कर्णयोः ॥ ९७ ॥

सुस्थिष्टपदविन्यासं प्रबंधे रचयति ये ।

श्रव्यं बंधप्रसन्नार्थं ते महाकवयो मताः ॥ ९८ ॥

* * * * *

अद्भुतार्थमिमां दिव्यां परमार्थां बृहत्कथां ।

लंभेरनेकैः संदृष्ट्वां गुणादयैः पूर्वसूरिभिः ॥ ११५ ॥

चतुर्थाध्यायतः ।

लोकोत्पत्कृत्रिमो ज्ञेयो जीवाद्यर्थावगाहकः ।

नित्यः स्वभावनिर्वृत्तः सोऽन्ताकाशमध्यगः ॥ ११ ॥

स्तृष्टास्य जगतः कश्चिदस्तीत्येके जगुर्जडाः ।

तदुर्णयनिरासार्थं सृष्टिवादः परीक्ष्यते ॥ १६ ॥

स्तृष्टा सर्गबहिर्भूतः कस्यः सृजति तज्जगत् ।

निराधारश्च कूटस्थः सृष्टैतत्क निवेशयेत् ॥ १७ ॥

नैको विश्वात्मकास्यास्य जगतो घटने पटुः ।

वितनोश्च न तन्वादिमूर्तमुत्पत्तुमर्हति ॥ १८ ॥

कथं च स सृजेल्लोकं विनान्यैः कारणादिभिः ।

तानि सृष्ट्वा सृजेल्लोकमिति चेदनवस्थितिः ॥ १९ ॥

तेषां स्वभावसिद्धत्वे लोकेष्येतत्प्रसज्यते ।

किं च निर्मातृवादिभ्यं स्वतः सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ २० ॥

सृजेद्विनापि सामग्र्या स्वतंत्रः प्रभुरिच्छया ।

इतीच्छामात्रमेवैतत्कः श्रद्धयादयुक्तिकं ॥ २१ ॥

कृतार्थस्य विनिमित्ता कथमेवास्य युज्यते ।

अकृतार्थोपि न स्तुं विश्वमीष्टे कुलालवत् ॥ २२ ॥

अमूर्तो मिष्क्रयो व्यापी कथमेव जगत्सृजेत् ।

न सिसृक्षापि तस्यास्ति विक्रियारहितात्मनः ॥ २३ ॥

तथाप्यस्य जगत्सर्गे फलं किमपि भूयतां ।

निष्ठितार्थस्य धर्मादिपुरुषार्थेष्वनार्थिनः ॥ २४ ॥

स्वभावतो विनैवार्थात्सृजतोऽनर्थसंगतिः ।

क्रीडयेऽकापि चेदस्य दुरंता मोहसंततिः ॥ २५ ॥

कर्मापेक्षः शरीरादि देहिनां घटयेद्यदि ।

नन्वेवमीश्वरो न स्यात्पारतन्त्र्यात्कुर्वितवत् ॥ २६ ॥
 निमित्तमात्रमिष्टश्चेत्कार्यं कर्मादिहेतुके ।
 सिद्धोपस्थाप्यसौ हंत पोष्यते किमकारणं ॥ २७ ॥
 वत्सलः प्राणिनामेकः सृजन्ननुतिघृक्षया ।
 ननु सौख्यमयी सृष्टि विदध्यादनुपभुतां ॥ २८ ॥
 सृष्टिप्रयासवैयर्थ्यं सर्जने नगतः सतः ।
 नात्यंतमसतः सर्गो युक्तो व्योमाराविदवत् ॥ २९ ॥
 नोदासीनः सृजेन्मुक्तः संसारी सोप्यनीश्वरः ।
 सृष्टिवादावतारोयं ततश्च न कृतश्चन ॥ ३० ॥
 महानधर्मयोगोस्य सृष्ट्वा संहरतः प्रजाः ।
 दुष्टनिग्रहबुद्ध्या चेद्वरं दैत्याद्यसर्जनं ॥ ३१ ॥
 बुद्धिमद्धेतुसांनिष्ये तन्वाद्युत्पत्तुमर्हति ।
 विशिष्टसंनिवेशादिप्रतीतिर्नगरादिवत् ॥ ३२ ॥
 इत्यसाधनमेवैतदीश्वरास्तित्वसाधने ।
 विशिष्टसंनिवेशादेरन्यथाप्युपपात्तितः ॥ ३३ ॥
 चेतनाधिष्ठितं ह्येदं कर्मनिर्मातृचेष्टितं ।
 तन्वक्षमुत्प्लुःखादिवैश्वरूपाय कल्पते ॥ ३४ ॥
 निर्माणकर्मनिर्मातृकौशलापादितोदयं ।
 अंगोपांगादिवैचित्र्यमंगिनां संगिरामहे ॥ ३५ ॥
 तदेतत्कर्मवेचित्र्याद्भवन्नानात्मकं नगत् ।
 विश्वकर्माणमारमानं साधयेत्कर्म्मसारथि ॥ ३६ ॥
 विधिः स्रष्टा विधाता च दैव कर्म पुराकृतं ।
 ईश्वरस्येति पर्वाया विज्ञेयाः कर्मवेधसः ॥ ३७ ॥
 स्रष्टारमंतरेणापि व्योमादीनां च संगरात् ।
 सृष्टिवादी स निर्ग्राह्यः शिष्टैर्दुर्मतदुर्मदी ॥ ३८ ॥
 ततोसावकृतोनादिनिधनः कालतत्त्ववत् ।
 लोको जीवादितत्त्वानामाधारात्मा प्रकाशते ॥ ३९ ॥

अष्टाविंशत्यायतः ।

गर्भान्वयक्रियाश्चैव तथा दीक्षान्वयक्रियाः ।
 फर्त्रन्वयक्रियाश्चोते तत्रास्त्रिधैवं बुधैर्मताः ॥ ५१ ॥
 आधानाद्यास्त्रिधाशब्देना गर्भान्वयक्रियाः ।
 चत्वारिंशदष्टौ च स्मृता दीक्षान्वयक्रियाः ॥ ५२ ॥

कर्त्रन्वयक्रियाश्चैव सप्त तज्ज्ञैः समुच्चिताः ।
 तासां यथाक्रमं नामनिर्देशोपमनूयते ॥ ९३ ॥
 अंगानां सप्तमादंगादुत्तरादणवादापि ।
 श्लोकैरष्टाभिरुनेष्वे प्राप्तं ज्ञानबलं मया ॥ ९४ ॥
 आधानं प्रीतिसुप्रीती धृतिर्मोदः भियोद्भवः ।
 नामकर्मबहिर्धाननिपद्याः प्राशनं तथा ॥ ९५ ॥
 व्युष्टिश्च केशवापश्च लिपिसंख्यानसंग्रहः ।
 उपनीतिर्व्रतचर्या व्रतावतरणं तथा ॥ ९६ ॥
 निवाहो वर्णलाभश्च कुलचर्या गृहीक्षिता ।
 प्रशान्तिश्च गृहस्यागो दीक्षाद्यं जिनरूपता ॥ ९७ ॥
 मौनार्घ्ययनवृत्तत्वं तीर्थकृत्वस्य भावनाः ।
 गुरुस्थानाम्युपगमो गणापग्रहणं तथा ॥ ९८ ॥
 स्वगुरुस्थानरुं(?)क्रांतिर्निःसंगत्वात्मभावना ।
 योगनिर्वाणसंप्राप्तिर्योगनिर्वाणसाधनं ॥ ९९ ॥
 इन्द्रोपपादाभिषेकी विधिदानसुखोदयः ।
 इन्द्रस्यागावतारी च हिरण्योत्कृष्टजन्मता ॥ १०० ॥
 मंदरैर्द्राभिषेकश्च गुरुस(?)ज्योपलभनं ।
 यौवराज्यं सुराज्यं च चक्रलाभो दिशां जयः ॥ १०१ ॥
 चक्राभिषेकसाम्राज्ये निष्क्रांतिर्योगसंग्रहः ।
 आर्हस्यं तद्विहारैश्च योगस्यागोअनिर्वृतिः ॥ १०२ ॥
 त्रयःपंचाशदेता हि गता गर्भान्वयक्रियाः ।
 गर्भाधानादिनिर्वाणपर्यताः परमागमे ॥ १०३ ॥

RRR. No. 289. *Uttarapurāṇa by Guṇabhadra.*

उत्तरपुराणांतस्थं ।

चतुर्विंशतितीर्थेणां चतुर्गतिनिवृत्तये ।
 नृपमादिमहावीरपर्यन्तान्प्रणमाम्यहं ॥ १ ॥
 यस्यानताः पदनलैर्द्वनिमचुंभिच्छ्रुतामणिप्रकाटसन्मुकुटाः सुरैः ।
 न्यकुर्वन्ते स्म हरनर्धशशांकमीलितलीलोद्गतं स जयतागिजनवर्धमानः ॥ २ ॥
 श्रीमूलसंघवाराही मणीनाभिव साक्षिपां ।
 महापुरुषरत्नानां स्थानं सेनान्वयोजाने ॥ ३ ॥

तत्र वित्रासितशेषप्रवादमद्वारणः ।
 वीरसेनाग्रणीवीरसेनभट्टारको बभौ ॥ ४ ॥
 ज्ञानचारित्रसामग्रावाग्रहादिह विग्रहं ।
 विराजते विधातुं यो विनेयानामनुग्रहं ॥ ५ ॥
 यत्कमानमराजन्यमुखाब्जान्यादधुः श्रियं ।
 चित्रं विकाशमासाद्य नखचंद्रमतीचिभिः ॥ ६ ॥
 सिद्धिभूपदैतिर्यस्य टीकां सर्वाक्ष्य भिक्षुभिः ।
 टीक्यते हेलयान्येषां विपमापि पदे पदे ॥ ७ ॥
 यस्यास्याब्जजनवाक्श्रिया भवलयो कीर्त्येव संश्रवया
 संप्रीतिं सततं समस्तसुधियां संपादयंत्या सतां ।
 विश्वव्याप्तिपरिश्रमादेव चिरं लोके स्थितिः संश्रिता
 श्रोत्रालीनमलान्यनाद्युपचितान्यस्तानि निःशेषतः ॥ ८ ॥
 अमवदिव हिमाद्रेर्देवासिंधुप्रवाहो
 ध्वनिरिव सकलज्ञातसर्वशास्त्रैकमूर्तिः ।
 उदयगिरितटाद्वा भास्करो भासमानो
 गुनिरनु जिनसेनो वीरसेनादमुष्मात् ॥ ९ ॥
 यस्य प्रांगुनखांगुजालविसरद्वारंतराविर्भव-
 त्पादाभोजरजःपिशंगमुकुटप्रत्यग्रत्नद्युतिः ।
 संस्मर्ता स्वममोघवर्धनपतिः पूतोहमद्येत्यलं
 स श्रीमाञ्जिनसेनपूज्यभगवत्पादो जगन्मंगलं ॥ १० ॥
 प्राचीण्यं पदचाकप्रयोः परिणतिः पक्षांतराक्षेपणे
 सद्भावावगतिः कृतांतनिपया श्रेयः कयाकीशलं ।
 प्रंधप्रंधिभिदिः सदध्वकवितेत्यन्यो गुणानां गणो
 यं संप्राप्य चिरं कलंकविकलः काले कलौ मुस्थितः ॥ ११ ॥
 उपोत्स्र्य तारकाधांशे सहस्रांशादिव प्रभा ।
 स्फाटिके स्वच्छतेवासीसहजास्मिन् सरस्वती ॥ १२ ॥
 दशायगुरुरासीत्तस्य धीमान् सधर्मा शशिन इव दिनेशो विश्वलोदैकचक्षुः ।
 निखिलमिदमदापि व्यापितद्वाङ्मयैः प्रकाटितनिजभावं निर्मलैर्धर्मसारैः ॥ १३ ॥
 सद्भावः सर्वशास्त्राणां तद्भास्वद्वाक्यविस्तरे ।
 दर्पणार्पितविभाभो बालैरुपाशुं मुप्यते ॥ १४ ॥

प्रत्यक्षीकृतलक्ष्यलक्षणविधिविश्वोपाविशान्तरा-
 त्सिद्धांताध्वैवसानयानजानितप्रागल्भ्यवृद्धेद्धधीः ।
 नानानूननयप्रमाणनिपुणोगण्यैर्गुणैर्भूषितः
 शिष्यः श्रोतुणभद्रसूरिरनयोरासीज्जगद्विश्रुतः ॥ १५ ॥
 पुण्यश्रियोपमजघत्सुभगत्वदर्प-
 मित्याकलक्ष्य परिशुद्धमतिस्तपःश्रीः ।
 मुक्तिश्रिया पटुतमा प्रहितेव दूती
 प्रीत्या महागुणधनं समाशिश्रियद्यं ॥ १६ ॥
 तस्य वचनांशुविसरः सततवृत्तदृष्टरांतरंगतमाः ।
 कुवलयपद्माद्वादी जितशशिहरिदैश्वराश्मिसत्प्रसरः ॥ १७ ॥
 कविपरमेश्वरनिगादेतगद्यकथामौत्रकं पुरोश्चरितं ।
 सकलच्छन्दोलंकारितिलक्षं सूक्ष्मार्थगूढपदरचनं ॥ १८ ॥
 व्यावर्णनानुसारं साक्षात्कृतसर्वशास्त्रसद्भावं ।
 अपहस्तितान्यकाव्यं श्रव्यं व्युत्पन्नमतिभिरादेयं ॥ १९ ॥
 जिनसेनभगवतोक्तं मिथ्याकविदर्पदलनमतिललितं ।
 सिद्धांतोपानिवंधनकर्त्रा भर्त्रा विनेयानां ॥ २० ॥
 अतिविस्तरभीरुत्वादवशिष्टं संगृहीतममलधिया ।
 गुणभद्रसूरिणेदं प्रहीनकालानुरेवेन ॥ २१ ॥
 व्यावर्णनान्तरिहितं सुबोधमखिलं सुलेखमग्निलहितं ।
 महितं महापुराणं पठंतु शृण्वंतु भक्तिमद्भग्याः ॥ २२ ॥
 इदं भावयतां पुंसां तार्षो (?) भवविभित्तया ।
 भव्यानां भाविसिद्धीनां शुद्धदृग्वृत्तावेदतां ॥ २३ ॥
 शांतिवृद्धिर्जयः श्रेयः पायः प्रेयःसमागमः ।
 विगमो विह्वलव्याप्तेरासिख्यार्थिसंपदां ॥ २४ ॥
 बंधहेतुफलज्ञानं स्याच्छुभाशुभकर्मणां ।
 विज्ञेयो मुक्तिसद्भावो शुक्तिहेतुश्च निश्चितः ॥ २५ ॥
 निर्वेगत्रिनयोद्धृतिर्धर्मश्रद्धाप्रवर्धनं ।
 असंख्येयगुणश्रेण्या निर्जराशुभकर्मणां ॥ २६ ॥

१ व्यवहार for व्यवसान. v.l.

२ जितशिशिराशिशिररश्मि v. l.

३ मातृकं v. l.

४ नयो for ताया v. l.

आस्रवस्य च संशयः कृत्स्नकर्मविमोक्षणात् ।

सिद्धिरात्यंतिकी प्रोक्ता सैव संसिद्धिरात्मनः ॥ २७ ॥

तदेतदेवं व्याख्येयं श्रव्यं भव्यैर्निरंतरं ।

चिखं पूज्यं मुदा लेख्यं लेखनीयं च भाक्तिकैः ॥ २८ ॥

विदितसकलशास्त्रो लोकसेनो मुनीशः

कविरविकलवृत्तस्तस्य शिष्येषु मुख्यः ।

सततमिहपुराणे प्राप्य साहाय्यमुच्चै-

र्शुरुविनयमनैर्धान्गान्मतां स्वस्य सद्भिः ॥ २९ ॥

यस्योत्तुंगमतंगजा निजमदस्त्रोतस्विनीसंगमा-

द्ग्रांगं वारं कलोकतं कटुं मुहुः पीत्वाप्यगच्छतृपः ।

कौमारं वनचंदनं वनमपां पत्पुस्तरंगानिलै-

र्मदादोलितमस्तभास्करकच्छायं समाशिश्रियन् ॥ ३० ॥

दृग्धाढ्यौ गिरिणा हरी हतसुखा गोपीकुचोद्वहनैः

पद्मे भानुकरैर्भिदेलिमदले राज्ञौ च संक्वचिते ।

यस्योरःशरणे प्रधीयसि भुजस्तंभातरोत्तंभित-

स्थेये हारकलापतोरणगुणे श्रीः सौख्यमागाच्चिरं ॥ ३१ ॥

अकालवर्षभूपाले पालयत्यखिलामिलां ।

तस्मिन्निवध्वस्तनिःशेषद्विपि वीघ्रयशोनुपि ॥ ३२ ॥

पद्मालयमुकुलकुलप्रविकासकसत्पतापततमहासि ।

श्रीमति लोकादित्ये प्रध्वस्तविततशत्रुस्तमसे ॥ ३३ ॥

चेह्यपताके चेह्यध्वजानुने चेह्यकेतनतनूने ।

जैनेन्द्रधर्मनृद्धिविधागिनि खविधुवीघ्रपृथुपशसि ॥ ३४ ॥

वनवासदेशमखिलं भुंजति निष्कण्टकं सुखं सुचिरं ।

तत्पितृनिजनामकृते ख्याते बंकापुरे पुरेष्वाधिके ॥ ३५ ॥

शकनृपकालाभ्येतरविंशत्यधिकाष्टशतमिताब्दाते ।

मंगलमहार्धकारिणि पिंगलनामनि समस्तजनसुखदे ॥ ३६ ॥

श्रापंचम्यां बुधार्द्रायुजि दिवसवरे मंत्रिवारे बुधांशे

पूर्वायां सिंहलग्ने धनुषि धराणिजे वृश्चिकार्के तुलायां ।

सापैं शुके कुलीरे रविजसुरगुरौ निष्ठितं भव्यवर्षैः

प्राप्तेज्यं शास्त्रसारं जगति विजयते पुण्यमेतत्पुराणं ॥ ३७ ॥

पापद्वरा जलनिधिर्गमनं हिमांशुस्तिग्मद्युतिः सुरगिरिः ककुभां विभागाः ।

तावत्सतां वचसि चेतसि पूलमेतच्छ्रोतव्यतास्थितिर्मुख्यं महापुराणं ॥ ३८ ॥

धर्मोत्र मुक्तिपदमत्र कवित्वमत्र तीर्थेशिना चरितमत्र महापुराणे ।
यद्वा कवीन्द्रजिनसेनमुखारविन्दनिर्यद्व्यासि न मनाति हरंति केषां ॥ ३९ ॥
कविवरजिनसेनाचार्यवर्यायमासी मधुरिमणि न वाच्यो न भिसूनोः पुराणे ।
तदनु च गुणभद्रनार्थवाचो विचित्राः सकलकविकरीन्द्रजातसिद्धो जयंति ॥ ४० ॥
यादं सकलकवादभोक्तमूक्तमचारश्रवणसरसचेतास्तत्त्वमेवं सखे स्याः ।
कविवरजिनसेनाचार्यवर्यारविन्दमणिमादितपुगणाकर्णनाम्यर्णकणः ॥ ४१ ॥
धर्मः कश्चिदिहास्ति नैतदुचितं वक्तुं पुराणं महत्
श्रव्याः किंतु कथास्त्रिपाटिपुरुषाष्टगनं चरित्रार्णवः ।
कोप्यस्मिन्फलितागुणोस्ति कवयोप्येतद्वचोऽन्तालवः
कोसावत्र कविः कवीन्द्रगुणभद्राचार्यवर्यः स्वयं ॥ ४२ ॥

इत्यार्षे भगवद्गुणभद्राचार्यप्रणीते त्रिपाटिलक्षणमहापुराणसंग्रहे पुराणसमाप्ती प्रशस्ति-
र्णनं नाम सप्तसप्ततितमं पर्व ॥

स्व० श्रीः सवत् १९४६ शक १९७२ भाद्रमासि कृष्णे गुरुवारे ॥

The part of stanza 37 in the above which contains the positions of the heavenly bodies is corrupt. It has thus been corrected by Mr. Sankar B. Dikshit after an actual calculation :

श्रीपंचम्यां बुधार्द्राद्युजि दिवसवरे मंत्रिवारे सुभांशी
पूर्वायां सिंहलमे धनुषि धरणिजे वृश्चिकार्कौ तुलागौ ।
सूर्ये शुक्रे कुलीरे गवि च सुरगुरौ

The following are his notes on the passage:—

“Here मंत्रिवारे=गुरुवारे; वृश्चिकार्कौ=आर्कौ (शनी) वृश्चिके; तुलागौ=तुलायामगौ (राही); गवि=वृषभे. That is, the positions were: — सूर्यः—कुलीरे; चंद्रः—पूर्वा[भाद्रपदा]यां; धरणिजः—धनुषि; बुधः—आर्द्रायां; सुरगुरुः—वृषभे; शुक्रः—कुलीरे; शनिः—वृश्चिके; राहुः—तुलाया. The लग्न was सिंह (which was from about 4 to 9 ghatīs after sunrise). And this statement is correct, in Śaka years 819 and 820, for no other day but अमांत आपाद रु. ९ गुरुवार Śaka 819, 23rd June, 897 A. D.” For श्रीपंचम्यां बुधार्द्राद्युजि some Mss. have श्रीपंचम्याश्वयुजे which violates the metre as it is, but might be amended to श्रीपंचम्याश्वयुज्यायुजि, if this were astronomically correct.

SSS. No. 309. Śāntināthapurāṇa.

शांतिनाथपुराणे ।

येन प्ररूपितो धर्मो वर्ततेद्यापि दुःख(र्ग?)मे ।

काले मुनिवर्लोकं धृतश्च आवि(व)कैः सदा ॥ १२ ॥

तस्मै श्रीवर्धमानाय महावीराय प्रत्यहं ।

जगत्त्रयहितायैव नमः कर्मरिशांतये ॥ १३ ॥

शेषान् सर्वजिनाधीशान्धर्मसाम्राज्यनायकान् ।

लोकत्रयहितान्वंदे स्तुतान्कृत्स्नरामैरः ॥ १४ ॥

चतुर्विंशतितीर्थेशान्सादृश्यान् (सदृशान्) सद्गुणैर्भुवि ।

महातिशयसंपन्नान्प्रातिहार्यादिभूषितान् ॥ १५ ॥

अनंतगुणसंयुक्तान्भव्यजीवावबोधकान् ।

मुक्तिभर्तृन्प्रवदेहं प्रारब्धार्थप्राप्तद्वये ॥ १६ ॥

प्रवर्तयति यो धर्मं पूज्यः सर्वनरामैरः ।

संवमध्ये सभायुक्तो विदेहे पूर्वनामानि ॥ १७ ॥

तं श्रीसीमंधरं वंदे भव्यलोकैकबोधवं ।

धर्माकरं जिनाधीशं जगदानंददायि(य)कं ॥ १८ ॥

अन्ये ये बहवः संति तार्थनाथाः सुरारिताः ।

अर्धतृतीयसद्वीपे तान्सर्वान्निष्णयाम्यहं ॥ १९ ॥

प्रकटीकृतसद्धर्माजिनाधीशान्गुणाधिपान् ।

त्रिजगत्जनसंसेव्यान्कालत्रितयसंभवान् ॥ २० ॥

केवलज्ञानसद्वीपान् प्रानंतदर्शनानि (निर्वि?)तान् ।

प्रणमामि महासीलान्महावीर्यान्सुभाकेदान् ॥ २१ ॥

सिद्धान्कर्मरिनिर्मुक्तान्गुणाटकाविभूषितान् ।

लोकाप्रशिक्षराब्जताञ्जितननाथनमस्कृतान् ॥ २२ ॥

अनंतसुखसंपन्नान्सर्वकेशपरिच्युतान् ।

स्मरामि मानते नित्यं तद्गुणग्रामहेतवे ॥ २३ ॥

ये चरन्ति स्वयं साक्षात्पंचाचारगुणान्भुवि ।

चारयन्ति विनेयानां मुनीनां मुक्तिसिद्धये ॥ २४ ॥

तेषामाचार्यवर्गाणां पादपद्मानुरारितान् ।

प्रणमाम्युत्तमांगेन पंचाचारविशुद्धये ॥ २५ ॥

ये पठन्ति स्वयं सिद्धयै (द्वया) अंगपूर्वपक्षीर्णकान् ।

पाठयन्ति यतीनां च शिष्याणां मुक्तिहेतवे ॥ २६ ॥

तान्भाठकमुनीन्वंदे द्वादशांगविधिपारंगान् ।

सर्वतत्त्वहितोयुक्तानंगपूर्वादिप्राप्तये ॥ २७ ॥

ये साधयन्ति लोकेहिमन्मुक्तिमार्गं मुनिर्मलं ।

तपोभिर्दुष्करैर्वैरै रत्नत्रयसमायुतैः ॥ २८ ॥

त्रिकालयोगयुक्तास्तान्साधून्वंदे गुणाकरान् ।
 तपसा धैर्यसंपन्नास्तद्गुणाय महायतीन् ॥ २९ ॥
 ग्रंथादी संस्तुता येपि वंदिताश्च नमस्कृताः ।
 स्वशक्त्या भक्तिभारेण पंचैव परमेष्ठिनः ॥ ३० ॥
 ते कुर्वंतु गमाल्यंतं मणिं ग्रंथार्थपारगां ।
 प्रारब्धशास्त्रसिद्धयर्थं बोधिं च मुक्तिहेतवे ॥ ३१ ॥
 ये ग्रंथति स्वयं साक्षाद्वादश गश्रुतं परं ।
 पवित्रं भव्यलोकानां हितमुद्दिश्य मुक्तिदं ॥ ३२ ॥
 सर्वान्वृषभसेनादीन्गौतमांताङ्गणाधिपान् ।
 तान्ममामि त्रिशुद्ध्याहं कवित्वादिगुणाप्तये ॥ ३३ ॥
 सुधर्माचार्यमेवाहं केवलावगमेशिन ।
 सुधर्मामृतसंवृष्ट्या वंदे मेवोपमं भुवि ॥ ३४ ॥
 येन बालप्रेतिवैराग्यखड्गेनैव हतो रिपुः ।
 कामो मोहश्च वंदे तं श्रौतं सूत्रामिनं परं ॥ ३५ ॥
 त्रिष्णुश्च नंदिभिन्नाख्योपराजितसमाह्वयः ।
 गोवर्धनो भद्रबाहुर्गतः पारं श्रुतानुये ॥ ३६ ॥
 श्रुतकेवलिनश्चैव पंचिते मुनिनायकाः ।
 भवांत प्रणमाग्येतान्धर्मसन्मार्गवर्तकान् ॥ ३७ ॥
 विशाखाचार्यमुख्या ये बहवः संति सूरयः ।
 प्रत्येकं मंगलार्थं तान्प्रवंदे धर्मदोषकान् ॥ ३८ ॥
 श्रीकुंदकुंदनामानमाचार्यं भव्यबोधकं ।
 महाकार्ष्णं सूरैः पूज्यं तद्गुणाय नमाम्यहं ॥ ३९ ॥
 नमोस्तु कवये त्यक्तकलंकवचसे भुवि ।
 हितायाप्यकलंकाय खामिने वादिने सदा ॥ ४० ॥
 नमः समंतभद्राय कवीन्द्राय चिद्रामने ।
 नमः श्रीपूज्यपादाय प्रपूज्याय बुधोत्तमैः ॥ ४१ ॥
 सिद्धांतपारमार्थ्येय नेमिचंद्राय संनमः ।
 प्रभाचंद्राय लोकेस्मिन्मनश्चंद्रोपमाय वै ॥ ४२ ॥
 ये संति बहवोऽपि जिनसेनादिसूरयः ।
 सम्यक्त्वालंकृता दक्षाः ज्ञानविज्ञानपारगाः ॥ ४३ ॥
 धर्मप्रभावका निःस्पृहं मुक्तिसंगमलालसाः ।
 ग्रंथादी मंगलार्थं च तेषां पादौ नमाम्यहं ॥ ४४ ॥

ते सर्वे कवयोत्रैव वंदिता पुण्यतास्तुताः ।
दिशंतु मे मार्ते सारां सर्वशास्त्रार्थपारगां ॥ ४९ ॥

TTT. No. 303. *Pārśvanāthacharitra-*

पार्श्वनाथचरित्रं ।

आद्यं ।

नमः श्रीपार्श्वनाथाय विश्वविघ्नोघनाशिने ।
त्रिजगत्स्वामिने भूधर्ना ह्यनंतमहिमात्मने ॥ १ ॥

* * *
नैनशासनमाहात्म्यप्रकाशनपरान्वरान् ।
महाकवीन्महर्षींश्च द्वादशांगादिप्रपारगान् ॥ १८ ॥
गौतमादीन्गणाधीशान् विश्वनाथैर्नुतक्रमान् ।
वंदे सर्वहितान्भूधर्ना तद्गुणग्राभहेतवे ॥ २९ ॥
येन पूर्वविदेहे साक्षाज्जिनेन्द्रो नमस्कृतः ।
नमामि शिरसा कुंदकुंदाचार्यं कावे हितं ॥ ३० ॥
कलंकातिगवाक्याय कवित्वादिगुणाब्धये ।
वादिने धर्मधौर्षीपाकलंकस्वामिने नमः ॥ ३१ ॥
समंताद्भुवने भद्रा विश्वलोकोपकारिणी ।
यद्वाणी तं प्रवंदे समंतभद्रकवीश्वरं ॥ ३२ ॥
अन्येपि जिनसेनाचार्यादयः कवयोखिलाः ।
वंदितास्ते स्तुताः संतु मे कवित्वादिसिद्धये ॥ ३३ ॥
अंति ।

इति भट्टारकश्रीसकलकीर्तिविरचिते श्रीपार्श्वनाथचरित्रे श्रीपार्श्वनाथमोक्षगमनो नाम
शतितमः सर्गः संवत् १६६२ वर्षे भाद्रपदमासे शुद्धवद्ये पंचम्यां तिथौ १ भृगुवाकरे

UUU. No. 314. *Harivamśapurāṇa-*

हरिवंशपुराणं । आद्यं ।

सिद्धं संपूर्णभज्यार्थं सिद्धेः कारणमुत्तमं ।
प्रशस्तदर्शनज्ञानचारित्रप्रतिपादनं ॥ ४९ ॥

* * *
श्रीवीरजिननाथोक्तो गौतमं गणनायकं ।
छोर्थः प्राप्तः सुधर्मं च श्रीजंघूह्यामिनं ततः ॥ ४९ ॥
विष्णुच(ध)रं ततः कीर्तिमनुत्तरविदं क्रमात् ।
B 360-55

रविषेणाभिधाचार्यं जिनसेनं गुहं ततः ॥ ४७ ॥

तद्वाक्यरचनां प्राप्य मयात्र क्रियते स्फुटं ।

ग्रंथः सुखेन मनुजा यथा जानन्ति सत्कथां ॥ ४८ ॥

भद्रबाहुं प्रणम्याथ यतिसंघनमस्कृतं ।

श्रीकुंदकुंदाचार्यादीन्मुनीन्ब्रह्मवर्षाकितान् ॥ ४९ ॥

गुहं सकलकीर्तिं च श्रुतांभोधिं महामुनिं ।

भक्त्या भुवनकीर्तिं च चंचत्कीर्तिं तपोनिधिं ॥ ५० ॥

निर्ग्रंथांश्शुद्धचारित्रानित्पाद्यानपरानपि ।

अनुकमात्संगमुक्तान्रागद्वेषातिगान्सदा ॥ ५१ ॥

तन्मया जिनदासेन संक्षेपादुच्यतेधुना ।

हरिवंशस्य चरितं भव्यश्रुतिसुखाकरं ॥ ५२ ॥

अंते ।

श्रीवर्धमानेन जिनेश्वरेण त्रैलोक्यबंधेन यदुक्तमादौ ।

ततः परं गीतमसंज्ञकेन गणेश्वरेण प्रथितं जनानां ॥ ३३ ॥

ततः क्रमाच्छ्रीजिनसेननाम्नाचार्येण जैनागमकोविदेन ।

सत्काव्यकेलिसदनेन पृथ्व्यां नीतं प्रसिद्धिं चरितं हरेश्च ॥ ३४ ॥

श्रीकुंदकुंदाचार्यभूषणोथ बभूव विद्वान्किल पद्मनदी ।

मुनीश्वरो वादिगजैर्गतिहः प्रतापवान्भूवलये प्रसिद्धः ॥ ३५ ॥

तत्पट्टपंकेजविकासभास्वान्बभूव निर्ग्रंथवरः प्रतापी ।

महाकवित्वादिकलाप्रवीणस्तपोनिधिः श्रीसकलादीकीर्तिः ॥ ३६ ॥

पट्टे तदीये गुणवान्मनीषी क्षमानिधानो भुवनादिकीर्तिः ।

जीवाचिरं भव्यसमूहबंधो नानावतिव्रातनिषेवणीयः ॥ ३७ ॥

नगति भुवनकीर्तिर्भूतले ख्यातकीर्तिः

श्रुतजलनिधिर्वेत्तानंगमानप्रमेत्ता ।

विमलगुणनिवासश्छिन्नसंसारपाशः

स जयति जिनराजः साधुराजीसमानः(जे) ॥ ३८ ॥

सद्गुणप्रचारी गुहपूर्वकोस्य आता गुणज्ञोऽस्ति विशुद्धचित्तः ।

जिनस्य दासो जिनदासनामा कामारिजेता विदितो धरित्र्याम् ॥ ३९ ॥

श्रीनेमिनाथस्य चरित्रमेतदनेन नीत्वा रविषेणसूरेः ।

सद्गुहं स्वान्यसुखप्रबोधहेतोश्चिरं नदत्तु भूमिषीठे ॥ ४० ॥ ४१—४७ ।

इति श्रीहरिवंशे भट्टारकश्रीसकलकीर्तिशिष्यब्रह्मचारिजिनदासविरचिते नेमिनाथनिर्वाण-
नवर्णनो नामैकोनचत्वारिंशत्तमः सर्गः * * संवत् १६५६ वर्षे पौष शुदि १०गुप्तवासरे ।

VVV. No. 310. *Sripālācharita.*

श्रीपालचरितं । अंते ।

गच्छे (च्छे) श्रीमाते मूलसंघातिलके सारस्वतीये शुभे
 श्रीभट्टारकपद्मनंदिमुनिपो देवैर्ब्रह्मातिस्ततः ।
 विद्वानंदिगुरुस्ततो गुणानेधिः पठे तदीये सुधीः
 श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुः सद्बोधसिद्धिर्मान् ॥ ३१ ॥
 तच्छिष्यो गुणरत्नरंजितमतिः श्रीसिंहनंदी गुरुः
 सद्गन्धर्वप्रमोदितोतिनितरां भव्यौघनिस्तारकः ।
 तेषां पादपयोजयुग्ममधुपः श्रीनेमिदत्तो यती(तिः)
 चक्रे चास्वचरित्रमेतदुचितं श्रीपालजं संक्रियात्(?) ॥ ३२ ॥
 अप्रोतोत्तमवंशमंडनमणिः स ब्रह्मचारी शुभः
 श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरोः पादाग्नसेवारतः ।
 जीषादत्र महैद्रदत्तसुयती(तिः) संज्ञानवाभिर्मलः
 सूरिः श्रीश्रुतसागरादियतिनां सेवापरः सन्मतिः ॥ ३३ ॥
 रूपाते मालवदेशस्थे पूर्णाशानगरे वरे ।
 श्रीमदशदिग्जिनागरे सिद्धं शास्त्रमिदं शुभं ॥ ३४ ॥
 संवत्सार्द्धसहस्रे च पंचाशोतिसमुत्तरे ।

आपाठे शुक्लपंचम्यां संपूर्णं रविवासरे ॥ ३५ ॥

इति श्रीसिद्धचक्रपूजातिशयं प्राप्ते श्रीपालमहाराजचरिते भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्याचार्य-
 श्रीसिंहनंदिब्रह्मश्रीशांतिदासानुमोदिते ब्रह्मनेमिदत्तविरचिते श्रीपालमहामुनीश्वरिणीगमन-
 वर्णनो नाम नवबोधिकारः समाप्तः ॥ ९ ॥ संवत् १७१० वरपो (पौ) भाद्रपदतिथिपंचम्यां
 शुक्रवासरे * * *

WWW. No. 292. *Jivānīdharasvāmīcharitra.*

जीवंधरस्वामिचरित्रं । आद्यं ।

श्रीसन्मतिः सती कुर्यात्तपीहितं(त)कलं परं ।
 येनाप्येत महामुक्तराजस्य वरवैभवः ॥ १ ॥ १-१ ।
 गौतमं धर्मपारीणं पूज्यपादं प्रबोधकं ।
 समंतभद्रपानंदमकलंकगुणाकरं ॥ २ ॥
 जिनसेनं शुभासीनं ज्ञानभूयं परं गुरुं ।
 शुभचंद्रं प्रणम्योक्षीरक्ष्ये श्रीजीवकोद्ववं ॥ ३ ॥
 अथ जेजुमति द्वीपे शस्ये भरतनामाने ।
 देशोक्तिं यगधामिदयो नानाग्रामपुराश्रितः ॥ ८ ॥

व्यते ।

श्रीमूलसंघो यतिमुख्यसेव्यः

श्रीभारतीगच्छ(च्छ)विशेषशोभः ।

मिथ्यामतत्त्वांतविनाशद्रक्षो

जीयाच्चिरं श्रीशुभचंद्रमोक्षी ॥ ८२ ॥

श्रीमद्विक्रमभूपतेर्वसुदत्तद्वैते शते सप्तह (?)

वेदै (दैः) न्यूनतरे ममे शुभतरे मासे वरे च (?) शुचौ

बारे गीष्पतिके त्रयोदशतिथौ सन्तूतने पत्तने

श्रीचंद्रप्रभभास्त्रे वै विरचितं चेदं मया तोषतः ॥ ८३ ॥

इति श्रीमज्जीवंधरस्वामिचरिते जीवंधरस्वामिमोक्षगमनवर्णनं नाम त्रयोदशो लंभः ॥ १३ ॥

XXX. No. 313. *Subharmacharitra..*

सुभौमचरित्रान्तः ।

अथ प्रशस्तिः ॥ अथासीन्मूलसंधेस्मिन्गच्छे(च्छे) सारस्वताभिधे ।

मुनिः श्रीकुंदकुंदाख्यः श्रीसीमंधरतीर्थगः ॥ ७८ ॥

तस्यान्वये विदां मान्यः पद्मनदी यतीश्वरः ।

भव्यांगिपद्मनदी च समभूत्तपसां निधिः ॥ ७९ ॥

भट्टारकवरेण्योस्य पट्टे सकलकीर्तिवाक् ।

धर्मः प्रकाशितो येन स जीयाञ्जगदीश्वरः ॥ ८० ॥

गुरुर्भुवनकीर्त्याख्यस्तत्पट्टोदयभानुमान् ।

नातवाञ्जनितानंदो वनवासी महातपाः ॥ ८१ ॥

गुरुभाता तदीयोभूद्रत्नकीर्तिगुणाग्रणीः ।

स्थविरो मंडलाचार्यपदभार्यधर्मकार्मरू ॥ ८२ ॥

तत्पट्टे मंडलाचार्यो यशःकीर्तिर्यशोनिधिः ।

अजायतागमाध्यात्मपुराणार्थविचक्षणः ॥ ८३ ॥

पादित्वस्य परं(रत) सीमा गमकस्य परं पदं ।

कवित्वादेः परं धाम गुणचंद्रस्तदन्वये ॥ ८४ ॥

जिनचंद्रो जयत्वत्र बलात्कारगणाग्रणीः ।

तत्पट्टे सर्ववैकांतनिर्मिताशेषवाक्सू (?) रिः ॥ ८५ ॥

पट्टे सकलचंद्रोभूत्तदीये विपुलोदये ।

सैद्धांतिकः सतां वंद्यः गूरिवर्यो विदां वरः ॥ ८६ ॥

पश्त पट्टे बरीवति भट्टारकपदस्थितः ।

रत्नचंद्रो विदां मान्यः रपाद्वादसकलार्थविद् ॥ ८७ ॥

संवते(ति) षोडशाख्याने व्यशीतिवत्सरांकिते ।

मासि भाद्रपदे श्वेतपंचम्यां गुरुवारके ॥ ८८ ॥

पत्तने पाटलीपुत्रे मगधांतःप्रवर्तिनि ।

स्वर्धुनीतटगे पार्श्वसुदर्शनालयाश्रिते ॥ ८९ ॥

सलेमसाहसद्राज्ये सर्वभूच्छाधिपाधिपे ।

रक्षत्यत्र घराचकं निर्जिताखिलविद्विषि ॥ ९० ॥

श्रीमत्प्रभाचंद्रगणींद्रपट्टे भट्टारकश्रीमुनिचंद्रकीर्तिः ।

पट्टांशरोद्भासनभानुमाली भट्टारकोभूद्विविजैन्द्रकीर्तिः ॥ ९१ ॥

तच्छिष्यतदाम्नायकौ हि सुभगौ खंडेलवालान्वयौ

श्रीतेजपालहेमनामपरमी धनराट्टेष्वांगजी ।

संप्रीतौ गुरुभक्तिभाजनपरौ सदर्शनालंकृतौ

चक्राते सुभीमचरित्ररचने साहाय्यसापेक्षतां ॥ ९२ ॥

सौमध्यगोत्रे तेजाख्यौ बुधादिपदसंयुतः ।

पट्टणिगोत्रजौ हेम[ः] पट्टणे च तदन्वये ॥ ९३ ॥

समेदाचलपात्रायै रत्नचंद्रास्तमागताः ।

जगन्मह्मात्मजाचार्यजयकीर्तिभिरान्विताः ॥ ९४ ॥

श्रीमत्कमलकीर्त्याह्वैः सूरिभिश्च सुवर्णिभिः ।

करुपाणकचराख्यानकान्दजीभोगिद्रासकैः ॥ ९५ ॥

श्रीमद्बुवडजातीयमह्माख्यवणिक्पतिः ।

चंपाकुक्षिसमुत्पन्ना रत्नचंद्रा व्यरीरचन् ॥ ९६ ॥ त्रिभिः कुलकं ।

श्रीमत्खंडेलवालैषु श्रयग्रवालैषु दानिषु ।

जैसवालैषु सद्भक्तिं कुर्वन्तु श्रावकेषु च ॥ ९७ ॥

धनराट्टकीर्तिपुत्रस्य तेजपालवेषाश्रितः ।

साहाय्याखिलसामर्थी सा(श्रीम)पेक्ष्य स्वैप्सितप्रदां ॥ ९८ ॥

श्रीमत्खंडेलवालार्यौ होराख्यभ्रातृजान्वितः ।

हमोरदेपातिर्हेमराजः कारितवानिदं ॥ ९९ ॥ युग्मं ।

आश्रयान्वरदेशस्थसामपत्तनवासिनः ।

हेमाख्यप्रेष्ठिनः पुत्रो जयतान्मंगलाभिवः ॥ ९९ ॥

ब(च!)हुआणकृष्णदासस्य क्षत्रियान्वयसन्मणे [ः] ।

महोजसौ कुमारौ स्त[ः] राजसिंहामराभिधौ ॥ १० ॥

भीमादाह्वानना तत्राकार्यश्रीहेमकीर्तिर्यः(?) ।

यं पट्टे स्थापयामासु रत्नेष्टं संघसादरात् ॥ १५ ॥

सम्यक्पिण्डविशुद्धिशास्त्रविलसत्कर्मादिशास्त्रैकरुत् ॥ ३ ॥

एवं सूरिपरंपरागत इह श्रेष्ठे गणे दीप्यते

स श्रीमज्जिनचंद्रसूरिसुगुरुश्वारित्रपात्रिभूत ।

तेजःश्रीमदकव्वराभिधनृपः श्रीपातिसाहिर्मुदा-

बादीद्यं सुयुगप्रधान इति सन्नाम्ना यथार्थेन वै ॥ ४ ॥

श्रीमंत्रोश्वरकर्मचंद्रविहितोद्यत्कोटिदं कव्यय-

श्रीनंयुत्सवपूर्वकं युगवरो यस्यै ददौ स्वं पदम् ।

श्रीमल्लाभपुरे दयादृढमातिः श्रीपातिसाध्याग्रहा-

न्याच्छ्रीजिनसिंहसूरिसुगुरुः स स्कीततेजोयशः ॥ ५ ॥

सुरत्वरितराहुस्य गच्छस्येश्वरयोस्तयोः ।

धर्मसंबधिसाम्राज्ये विजयिन्यद्भुतौजाति ॥ ६ ॥

तथा योषपुरद्वंगे सूरसिंहनरोशितुः ।

राज्ये च वत्सरे सप्तषष्टिपट्चंद्रसंमिते ॥ ७ ॥

पूर्वं श्रीजिनराजसूरिसुगुरोः शिष्याग्रणीः शास्त्ररु-

षज्जते श्रीजयसागरो भुवि ततः श्रीरत्नचंद्रोभवत् ।

दीप्तोतोजनि भक्तिलाभसुगुरुश्वारित्रसारस्तत-

श्चत्वारः क्रमतो बभूवैरमहोपाध्यायमिश्रा अमी ॥ ८ ॥

श्रीमच्चारित्रसाराणां पाठकानां गुणौकसाम् ।

शिष्योभूदाचनाचार्यभानुमेरुः प्रतापवान् ॥ ९ ॥

देदीप्यतेधुना तस्य शिष्यमुख्या विचक्षणः ।

ज्ञानविमलनामानः पाठका गुरवो मम ॥ १० ॥

तच्छिष्यो वाचनाचार्यो वादिश्रीवल्लभोभवत् (दृभत् another Ms.) ।

श्रीहंभना[म]मालायां नाम्नां सारोद्धृति शुभां ॥ ११ ॥

हैमव्याकरणोणादिपाणिनीयादिकं भूशं ।

दद्वैषोत्रोदमश्वके नामकोशांश्च भूयसः ॥ १२ ॥

तथापि वितथं यत्स्यात्तदुत्सार्य विशारदैः ।

उपकारपराः संतो यतो दोषापकारकाः ॥ १३ ॥

संबन्ध १७१९ यथै मार्गशीर्षकृष्णचतुर्थ्यां

तेनैदं चरितं वर्णिनेसराजप्रसादतः ।

वादिचंशानुभावाच्चाचंकार्कं जयताचिरं ॥ २६ ॥

एकोपि सिंहसदृशः सकलावनीशो हत्वा पितुर्वधकृतौ नरकं प्रपद्य ।

दुःखं प्रभुम्य बहुधा भरतेत्र तस्मान्निर्गम्य तीर्थपदभाग्भावेतास्तु सिद्धौ ॥ २७ ॥

इति श्रीसुभौमचरित्रे सूरिसकलचंशानुचरभट्टारकश्रिरत्नचंद्रविरचिते विजयश्रीतेजपालसा-
हाय्यसपेक्षे श्रीखंडेलवालान्वयपट्टणिगोत्रांबरादित्यश्रेष्ठिश्रीहेमराजनामांकिते सुभौम-
रूपप्रतिवर्णनो नाम सप्तमस्तर्गः ॥

संवत् १८२९ का शाके १६९४ मवर्तमाने मासोत्तममासे मधुमासे श्वेतपक्षे त्रिषो
द्वितीयायां गुरुवासरे लिप्यकृतम् ॥

YYY. No. 252. *Abhidhānachintāmanindamamāla with Vādi-
Śrīvallabha's Commentary.*

आभिधानचिंतामणिनाममाला सटीका ।

टीकादौ ।

श्रीमदहंतमानम्य संवित्संपद्विधापिनं ।

श्रीहेमचंद्रसदृशनामकोषप्रबोधदं ॥ १ ॥

स्वकीयज्ञानसिद्धयर्थं श्रीश्रीवल्लभवाचकः ।

सारोद्धारमिमं नाम्नां तनुते नामनिर्णयात् ॥ २ ॥

निरणायि मया नाम्नां निर्णयो नामनिर्णये ।

तत एवायमुद्धारः शीघ्रज्ञानाय तन्यते ॥ ३ ॥

टीकांते ।

श्रीवीरशासनसमुद्रत आविरासी-

प्रोद्यत्कलाभिराभितः प्रथितः पृथिव्यां ॥

स्फूर्जन्महःप्रसरनाशिततामसौघः

श्रीचंद्रगच्छ इति चंद्र इवोदितश्रीः ॥ १ ॥

तत्रासीद्विबुधाप्रणीर्गणगुरुः श्रीवर्धमानांतिपत्

सूरींद्रः स जिनेश्वरो दशशताशीत्या मिते संवाति ।

जित्वा श्रीगणहिल्लपत्तनपुरे दुर्गादिनो दुर्लभ-

दमापास्पाद्विरुदं वरं खरत्तरेखाख्यं यकःप्राप्तवान् ॥ २ ॥

तत्पट्टेभपदेवसूरिभवद्रंगजवागीमहा-

वृत्तिस्तंभनपार्श्वनाथभगवन्मूर्तिप्रकाशिककृत् ।

तच्छिष्यो जिनवल्लभाभिधगुरुः कुराक्रियाकृद्भमी

सम्पत्तिपडविशुद्धिशास्त्रविलसत्कर्मादिशास्त्रैककृत् ॥ ३ ॥
 एवं सूरिपरंपरागत इह श्रेष्ठे गणे दीप्यते
 स श्रीमज्जिनचंद्रसूरिसुगुरुश्चारित्रपावित्र्यभृत् ।
 तेजःश्रीमदकञ्जराभिधनृपः श्रीपातिसाहिर्मुदा-
 वादीयं सुमुगप्रधान इति सन्नाम्ना यथार्थेन वै ॥ ४ ॥
 श्रीमन्त्रीश्वरकर्मचंद्रविहितोदात्कोटिदं कव्यय-
 श्रीनंद्युत्सवपूर्वकं युगवरो यस्मै ददौ स्वं पदम् ।
 श्रीमल्लभपुरे दयादृढमातिः श्रीपातिसाक्षाग्रहा-
 न्दयाच्छ्रीजिनसिंहसूरिसुगुरुः स स्कीततेजोयशः ॥ ५ ॥
 सुरत्तरत्नरत्नराहुस्य गच्छस्येश्वरयोस्तयोः ।
 धर्मसंबन्धिताम्राज्ये विजयिन्यद्भुतौ नसि ॥ ६ ॥
 तथा योषपुरदंगे सूरसिंहनरेशितुः ।
 राज्ये च वत्सरे सप्तषष्टिपट्वंद्रसंमते ॥ ७ ॥
 पूर्वं श्रीजिनराजसूरिसुगुरोः शिष्याग्रणीः शास्त्रक-
 षज्जे श्रीजयसामरो भुवि ततः श्रीरत्नचंद्रोभवत् ।
 दीप्तोतोजाने भक्तिलाभसुगुरुश्चारित्रसारस्तत-
 श्चत्वारः क्रमतो बभुर्वरमहोपाध्यापमिश्रा अमी ॥ ८ ॥
 श्रीमच्चारित्रसारार्णं पाठकानां गुणौकसाम् ।
 शिष्योभूद्राचनाचार्यभानुमेधः प्रतापवान् ॥ ९ ॥
 देदीप्यतेधुना तस्य शिष्यमुरव्या विचक्षणाः ।
 हानविमलनामानः पाठका गुरवो मम ॥ १० ॥
 सच्छिष्यो वाचनाचार्यो वादिश्रीवल्लभीभवत् (दृभत् another Ms.) ।
 श्रीहैमना[म]मालायां नाम्नां सारोद्धृति शुभा ॥ ११ ॥
 हिमव्याकरणोणादिपाणिनीयादिकं भृशं ।
 दष्टैषोत्रोदमश्चके नामकोशांश्च भूयसः ॥ १२ ॥
 तथापि वितथं यत्सप्तचतुस्तार्य विशारदैः ।
 चपकारपराः संतो यतो दोषापकारकाः ॥ १३ ॥

* * * * *

संवत् १७१९ वर्षे मार्गशीर्षकृष्णचतुर्थ्यां

उत्तराध्ययनसूत्रबृहद्भुक्तिः ।

अंते ।

अस्ति विस्तारवानुर्व्यां गुरुशास्त्रासमान्वितः ।

असेव्यो भव्यसार्थानां श्रीकौटिकगणद्वयः ॥ १ ॥

तदुत्थवैरशास्त्रायामभूदायतिशालिनी ।

विशाला प्रतिशास्त्रेव श्रीचंद्रकुलसंततिः ॥ २ ॥

तस्याश्चोत्पद्यमानच्छदनिचयसदृक्कायकर्णान्वयोत्थ-

श्रीयारापद्मगच्छप्रसवत(भ)रलसद्दर्शिकेजलकपानात् ।

श्रीशांत्याचार्यभृंगो यदिदमुदगिरत्सन्मधु श्रोत्रपेयं
तद्भो भव्यास्त्रिदोषप्रशमकरमतो गृह्यतां लिख्यतां च ॥ ३ ॥

श्रीभिल्लमालकुलशेखरशांत्यामात्य-

निर्मापिताणहिलपाटकचैत्यमेहे ।

भ्रातृव्यभूषकमहत्तमकारितोरु-

सौवर्भरम्यकलशान्वयमूर्तकीर्ति ॥ ५ ॥

श्रीशांतिसूरिरकरोद्गुणसेनसूरि-

वाचोत्तराध्ययनशासनवृत्तिमेतां ।

प्रख्यापिता तदनु तद्गुणसर्वदेव-

गुणगणैकमुशिख्य(ष्य)वर्गः (?) ॥ ६ ॥

सिद्धांतस्वाध्यायव्यसनतयान्यासु वृत्तिषु सतीषु ।

यद्विरचितेयमपरा तत्सद्भिर्मर्षणीयं मे ॥ ७ ॥

यस्यामूद्गुरागमे गुणनिधिः श्रीसर्वदेवाङ्ग्यः

सूरीशोभयदेवसूरिरचितख्यातप्रमाणेपि च ।

तस्येयं सुगुरुद्रयादधिगत(?)दल्पात्मविद्यागुण-

प्रत्याख्याय चिरे भुवि प्रचरतु श्रीशांतिसूरेः कृतिः ॥

संवत् १९६७ वर्षे माहवादे १४ दिने तपागच्छालंकारमहारकपुरंदरसर्व-
जगद्गुरुविरुद्धधारकश्रीविजयसेनसूरीश्वरतच्छिष्यमहोपाध्यायश्रीनयविजयगणित-
च्छिष्यपंडितश्रीकीर्तिविजयगणिभिः श्रीअकबरपुरे

AAAA. No. 260. Devendragan's Uttarādhyāyanasūtravṛtti.

उत्तराध्ययनसूत्रवृत्तिः ।

आदौ । "

प्रणम्य विघ्नसंघातघातिनस्तीर्थनायकान् ।

सिद्धांश्च सर्वसाधूँश्च स्तुत्वा च श्रुतदेवतां ॥ १ ॥

आत्मस्मृतये वह्नये जडमतिसेक्षेपरुचिहितार्थं च ।

एकैकार्थनिबद्धां वृत्तिं सूत्रस्य सुखबोधां ॥ २ ॥

बह्वर्थद्विद्वक्तृताद्वंभीराद्विवरणात्समुद्भूतस्य ।

अध्ययनानामुत्तरपूर्वाणामेकपाठगतं ॥ ३ ॥

अर्थांतराणि पाठांतराणि सूत्रे च वृद्धटीकातः ।

बोद्धव्यानि यतोऽयं प्रारंभो गमनिकामात्रं ॥ ४ ॥

अंतै ।

इत्युत्तराध्ययनटीकायां सुखबोधायां षट्त्रिंशमध्ययनं समाप्तं । इत्युत्तराध्ययनटी-

कायां षट्त्रिंशमध्ययनं समाप्तं ।

अस्ति विस्तारवानुव्यां गुरुशाखासमन्वितः ।

आसेव्यो भव्यसार्थानां श्रौकोटिकगणद्वयः ॥ १ ॥

तदुत्थयैर[शा]खायामभूदायतिशालिनी ।

विशाला प्रतिशाखेव श्रीचंद्रकुलसंततिः ॥ २ ॥

तस्याश्वोत्पद्यमानच्छदनिचयसदृक्काचकर्णव्योत्य-

श्रीधारापद्मगच्छप्रसवभरलसमर्द्धद्वर्भ(किजन्मरूपानात् ।

श्रीशान्याचार(र्ष)भृंग[ः] प्रथमधुतमासुत्तराध्य(ध्या)[य]वृत्तिः ।

विद्वत्संकस्य दत्तप्रमुदमुदगिरशां गभोराधेसारां ॥ ३ ॥

तस्या[ः] समुद्भूता वे(चै)या सूत्रमात्रस्य वृत्तिका ।

एकपाठगता भेदबुद्ध्या(द्धी)नां हितकाम्यया ॥ ४ ॥

आत्मसंस्मरणार्थाप तथा भेदाधिषा मया ।

अतोपराधमेने मे क्षमं(क्षाम्यं)नृश्रुतशालिनः ॥ ५ ॥

आसीच्चंद्रकुलोद्भूतो निह्ययातो जगतीतले ।

असमाराजितोऽप्युर्ध्वः क्षमागजितः सदा ॥ ६ ॥

धर्मो नु मूर्तिमानेव सीम्यमूर्तिः सशंकवत् ।

नमितथाशुभैर्भानं रागद्वेषमदादिभिः ॥ ७ ॥

सुनेनैर्भल(सुनिर्भल) गुणैर्निय (न्य another Mr.) प्रगांसिः श्रुतशास्त्र-

(लि)भिः ।

प्रमुत्तमानदेवादिभूरिभिः प्रावेराजितः ॥ ८ ॥

विश्रुतस्य महीपीठे बृहद्रच्छस्य मंडनं ।

श्रीमान्विहारकः पृष्ठः(रुक्मपृष्ठः another Ms.) सूरिरुद्घोव(त)ना
भिधः ॥ ९ ॥

तस्य शिष्योऽप्रदेवोभूदुपाध्यायः सतां मतः ।

यत्रैका[त]गुणापूर्वे दोषो(र्णे दोषै)र्लभे पदं ननु ॥१०॥

देवेद्रगागिज्ञू[णिश्वे]मामु another Ms.]द्रुतवान्वृत्तिकां ताद्विनेयः ।

गुरुसौ(सो)दर्यश्रोमन्मुनिश्च(चं)द्राचार्यवचनेन ॥११॥

शोधयतु बृहदनुग्रहबुद्धिं मायि [सं]विधाय विज्ञजनः ।

तत्र च मिथ्यादुःकृतः(त)मसुकृतमसंगतं यदिह ॥८॥

अणाहिलपाटकनगरे दोहद्विश्रेष्ठिसक्त्वसतौ च ।

संतिष्ठता कतेयं नवहरत्सरे (नवकरहरवत्सरे another Ms.) चैव ॥९॥

पट्टिकातोलिखेच्चमां सर्वदेवाभिधौ गणिः ।

आत्मकर्मक्षयायाथ परोपकृतिहेतवे ॥१०॥

दोहद्विश्रेष्ठिना चास्य लिखिता प्रथमा प्रतिः ।

जिनवाक्यानुक्तेन [भक्तेन] गुणवज्जने ॥११॥

BBBB. No. 262. *Jayaśekhara's Upadeśachintāmaṇi with commentary.*

उपदेशचिन्तामणिः सटीकः ।

ग्रंथस्यांति ।

अथ प्रशस्तिः ।

वंशे वीरविभोरभूदिति बहन्वीरत्वमत्यूर्जितं

मिथ्यात्वादेविपक्षवारणविधौ धर्मोद्यमे चोत्तमे ।

जातः पूर्णमिहार्यराक्षितगुरुश्वक्नेश्वरीदेवतां

साक्षात्कृत्य तपोभिरचलगणं विस्तारयन् भूतले ॥१॥

मौञ्चि धुनोति स्म विलोक्य यस्य निःसंगतां विस्मितचित्तवृत्तिः ।

श्रीसिद्धराजः स्वसमाजमध्ये सोभूततः श्रौतयसिद्धसूरिः ॥२॥

तत्पट्टपकेरुहराजहंसा(सः ?) सदा सदाचाररुतप्रशंसः ।

गुरुनिगस्तान्यमतप्रघोषः श्रोधर्मघोषः स्वगणं पुषोष ॥३॥

येनाज्ञानतमोऽप्रवाक्यकिरणैर्दूरागतश्रावक-

स्वांतांभोरुहतश्चतुर्भिर्गणिकाशीतिः सुबद्धा अपि ।

रोल्ला इव दूरिताः प्रथमका लोकेऽप्यहो संशयाः

श्रीमानेष महेंद्रसिंहसुगुहर्भजे ततो भानुवत् ॥४॥

सिंहप्रभोगु(र्गु)रुरथ प्रथितस्ततोपि रेजे जगत्सिंहगुर्गुणाब्धिः ।

पापद्विपक्षपणसिंहसमानशक्तिदेवैर्द्रसिंहगुह्यभ्युदयाय त[स्मात्] ॥५॥

भावारिनिष्कृतपःकरवालशाली धर्मप्रभः सुगुरुराज इतो रराज ।

पीयूषत्रिदुसदृशाक्षरवाग्बिलासाः (सः?) श्रीसूत्रसिंहतिलकश्च ततः प्रतीतः ॥ ६ ॥

तत्पट्टनन्दनवनकल्पदुमसमाश्रितः ।

जयंति सांप्रतं श्रीमन्महेश्वरप्रभसूरयः ॥७॥

यत्पाणिमाहुः कृतिनः श्रियश्च गिरि (र)श्च मैत्रीघटनैकतरि ।

सपर्कतस्तस्य जनः प्रणंता श्रीमांश्च धीमांश्च किमन्यथा स्यात् ॥८॥

येषां कीर्तिभरे भरेण धवलीकर्तुं जगत्पोद्यते

भो(नो)भूक्तोपि स यो ददते(ददाति) तप्तसस्त्रस्त[स्य] शश्वत्पदं ।

भग्नशस्य च तस्य निर्जितचैर्दूर्वादिबुद्धः स्फुरत्-

कारुण्यैरिव वासभूमिरचला स्तोये मुखे दीयते ॥२॥

तेषां शिष्याः श्रीमन्मुनिशेखरसूरयो नयोपेताः ।

श्रीजयशेखरसूरिः श्रीसूरिर्मेरुतुंगश्च ॥१०॥

एतेषु शिष्यः खलु मध्यमोहं मोहं कुबोधप्रभवं बिहाय ।

गुरूपदेशादुपदेशचिंतामणिश्रुतं सूत्रतया व्यगुंफं ॥ ११ ॥

व्य(वि)धाय तस्य स्वयमव्यलीकां टीकां कथासारविचारद्वया ।

दंडायुधांभोनिधिचंद्र १४३६ संख्ये वर्षे पुरे श्रौतसमुद्रनाम्नि ॥ १२ ॥

अनुजश्चाण्णतीर्थ्यश्चास्माकं टोकाभिमां मुदा ।

लिलेख प्रथमादर्शं मानतुंगगणिर्गुणी ॥ १३ ॥

प्रदक्षरं निरूप्यास्यां ग्रंथमानं विनिश्चितं ।

सहस्रा द्वादश श्लोकाश्चतुःषष्ट्याधिका इति ॥१४॥

इति श्रीजयशेखरसूरिविराचिता स्वोपज्ञ उ(ज्ञो)पदेशार्चितामणिटीका । संवत् १७३९ वर्षे वैशा-
ख(ख)शुद्धिचौथिशुक्लवारि श्रीमदंचलगच्छे सकलभट्टारकशिरोरत्नभट्टारकश्रीअमरसागरसूरिविज-
यराज्ये तदाज्ञाकारीयपालीताणीयशाखा(खा)यां पंश्री५श्रीमुनिशीलगणिताच्छिष्यपं०श्री५
श्रीगुणशीलगणितच्छिष्यवाचकशिरोरत्नबा०श्री५विनयशीलजीताच्छिष्यक्रमिकंकरमुनिजयशिलेन
लिपीकृतं स्वस्य पठनार्थं श्रीमत्पट्टनमध्ये ।

BBBB 1. No. 264. *Rishimaṇḍalaprakaraṇa with Padmamandiragaṇi's commentary.*

ऋषिमंडलप्रकरणं सवृत्तिकं । प० १२८ सांकपृष्ठे ।

क्रमादशचतुःपूर्ववेदी सूरिगुणाग्रणीः ।

भद्रबाहुर्धशाभैर्द्रन्यस्तः सूरिपदक्रमे ॥१॥

दशवैकालिकस्वाचारांगसूत्रकृतांगयोः ।

उत्तराध्ययनसूर्यप्रज्ञप्तयोः कल्पकस्य च ॥६॥

व्यवहारर्षिभाषामा(पिता, another Ms)वश्यकानाभिमाः क्रमा- ।

दशाश्रुताख्यस्कधस्य निर्युक्त(की)देश सेतनोत् ॥७॥ युग्मं ।

तथान्यां भगवांश्चक्रे संहितां भद्रबाहवीं ।

No. 257. *Āvaśyakaniryukti.*

आवश्यकानिर्युक्तिः । प० १० तांकपृष्ठे प० ११ निरंकपृष्ठे च ।

ते वंदिकुण सिरसा अत्यपुहत्तस्त तेहिं कहियस्त ।

मुअनाणस्त भगवओ निज्जुत्ति कित्तइस्साभि ॥४॥

आवस्तगस्त दस्कालियस्त तह उत्तरज्जमायारे ।

सूअगडे निज्जुत्ति बुच्छाभि तहा दसाणं च ॥५॥

कप्पस्त य निज्जुत्ति ववहारस्सेव परमानिउणस्त ।

सुरिअपन्नत्तिप् बुच्छं इतिभासियाणं च ॥६॥

एएसि निज्जुत्ति बुच्छाभि अहं जिणोवएसेणं ।

आहरणेइउकारणपयानिवहमिणं समसेणं ॥७॥

In No. 256 दसाणं is explained as दशाश्रुतस्कधे ख्यातानाम्.

CCCC. No. 261. *Rishimandalaprakaraṇa with Padmamandiragaṇi's commentary.*

ऋषिमंडलप्रकरणं सवृत्तिकं । वृत्तरेते ।

इति श्रीऋषिमंडलप्रकरणसूत्रं तत्समाप्ती [च समाप्ता] कथार्णवांशानाम्मी तवृ(दृ)त्तिः ।

एनां जेतलमेरुनाभि नगरे प्रारब्धवानभिनी-

कोटि बागुमपमंदिरगणिः पूर्णाचकारानु च ।

● वर्षे बहिःशराशुमोदुपमिते वैशाख(त)शुक्लत्रयो-

दश्यां शुक्रकरोद्वे शुभतमे योगित्पधाशेष(ख)रः ॥ १ ॥

अपिच । अर्हन्मतातिविपुलांवरमंडलेस्मिं-

आर्द्रं कुलं किल कर्त्ता कलयामभूव ।

सूर्यावन्ती प्रतिदिनं ननु यत्र चित्र-

शुद्धोत्तमास्तदनुत्तरधेवदया ॥ २ ॥

तत्र स्वच्छक्रियात्पुण्डो(शो) गच्छः खरतराद्वयः ।

धेमाप योतिर्विस्तारं शाखाभिर्वटशाखिबत् ॥ ३ ॥

The Ms. reads कर्त्त- — शराशुमोदुपमिते and No. 140 of 1873-74 कर्त्त-
शराशुमोदुपमिते.

तत्रासीदादिमो भ्राता(देवा the other Ms.)चार्य आचार्यवर्यधीः ।
 नैमिचन्द्रोद्द्योतनश्रीवर्द्धमानाश्च सूरयः ॥ ४ ॥
 खरतर[विरुदं the other Ms.] विशदं श्रीदुर्लभराजसदसि यो लेभे ।
 स श्रीनिनेश्वरगुरुर्जीयाग्जिनचंद्रगुरवश्च ॥ ५ ॥
 स्वप्ने शासनेदवतोक्तवचसाविष्कृत्य यं (य the other Ms.)स्तंभन-
 श्रीपार्श्वप्रतिमां तदंगपयसा दुष्टं स्वकुष्टं क्षणा- ।
 दूरीकृत्य नवांगवृत्तिममलामाविश्वकारोद्यकै-
 स्तत्पट्टेभ्यदेवसूरिसुगुरुर्जातायमुदाशशः ॥ ६ ॥
 प्राप्तोपसंपद्विभवस्तदंते दिधापि सूरिजिनवल्लभोभूत् ।
 जयंध(ग्रंथ) यो ग्रंथमनर्थसार्थप्रमाथिनं तीव्रक्रियाकठोरः ॥ ७ ॥
 पट्टे तदीयेभवदद्भुतश्रीर्युगप्रधानो जिनदत्तसूरिः [ः] ।
 यो योगिनीचक्रमुखादिदेवशार्पिं निजा(जिना the other Ms.)शां मुकुटी-
 चकार ॥ ८ ॥
 नृरत्नमीलजिनचंद्रसूरिस्ततोऽप्यभूच्छ्रीजिनपत्तिसूरिः ।
 पट्टे त(पद्मत्रैश the other Ms.)दुदाहरवादजेता चकार गच्छेत्र विधीन्
 बहून् यः ॥ ९ ॥
 जिनेश्वराख्यः प्रबभूव सूरिजिनप्रबोधाभिधसूरयश्च ।
 जज्ञे पुनः श्रीजिनचंद्रसूरिः श्रीवीरतीर्थप्रकटप्रभावः ॥ १० ॥
 जिनादिरूपः कुशले मुनीन्द्रो नृलक्षणोवा(र्वा?)ग्जिनपद्मसूरिः ।
 लब्धिप्रधानो जिनलाब्धिसूरिः पुराणमी(पुनर्गणे the other Ms.) शो
 जिनचंद्रसूरिः ॥ ११ ॥
 जिनोदयाख्योऽनु च सूरिरासीद्विद्वन्मणिः श्रीजिनराजसूरिः ।
 समप्रसिद्धांतविचारबाद्धिकुम्भोद्भवः श्रीजिनभद्रसूरिः ॥ १२ ॥
 तत्पट्टे(इ)*पूर्वाचलहेलिकेलीदीक्षागुरुर्मै जिनचंद्रसूरिः ।
 व्याख्यारसप्रीणितभूरिभूपश्चातुर्यवर्षामृतावैदुक्पः ॥ १३ ॥
 जिनादिरत्रारित समुद्रसूरिर्गुरुर्गणेस्मिन्नथ विद्यमानः ।
 यत्कीर्तिकांता ककुभां मुखानि चुंबन्तपि प्राप सतीप्रसिद्धिः ॥ १४ ॥
 श्रीकीर्तिरत्नाभिधसूरयोस्मिन् गणे बभूवुर्भुवनप्रसिद्धाः ।
 वाक्साक्षितल्लब्धिविशुद्धबुद्ध्यादयो गुणा कस्य मुदे न वैषां ॥ १५ ॥
 ज्ञातृत्वार्जवभावदुस्तपतपश्रारित्रतीव्रक्रिया-
 काठिन्यप्रमुखाश्चमल्लीकृतो लोकंष्टणा यद्वृणाः ।
 केषां नाद्भुतदायिनोऽत्र गुणरत्नाचार्यवर्या अमी

* The portion that follows is wanting in this Ms. as the last leaf has been lost. It has been taken from No. 140 of 1873-74.

जीयासुर्गुरुकीर्तिरत्नपदवीशृंगारहीरश्रियः ॥ १६ ॥

तेषां प्रसादादपुष्पीः प्रयत्नमकार्षमस्मिन् गहने कवीनां ।

जंघालतां किं न जगद्विलंघने धत्ते कुरंगोपि मृगांकसंगतः ॥ १७ ॥

संसूत्रितं यदुत्सूत्रमत्र मुग्धाधिया मया ।

तच्छुद्धबुद्धिभिः शुद्धं कार्यं मयि कृपापरैः ॥ १८ ॥

प्रत्यक्षरगणनया ज्ञेया नि(वि)ज्ञैरनुष्टुभां ।

द्वासप्ततिः[] शतान्यस्यामेकघटवधिकान्यापि ॥ १९ ॥

बागुरुधवलचंद्रज्ञानमंदिरसंज्ञकौ ।

शोधयामासतुर्धत्नादिषां लाक्षणिकोत्तमै(मी) ॥ २० ॥

यावद्भूवलयं समुद्रानिलयं यावत्सुवणाचिलो

यावच्चंद्ररवी नवीनमहसौ यावज्जिनाज्ञा शुभा ।

तावच्छास्त्रमिदं विदंत(?)इदयैः पापघ्नमानं बुधैः

भव्यानामनुवासरं हृदि चिदुत्पादाय संजायतां ॥ २१ ॥

इति श्रीकृष्णमंडलवृत्तिः पूर्णा जाता ।

सं १८४६ वर्षे शाके १७१० प्रवर्तमाने ज्येष्ठशुक्लतृतीयाश्विनौ मध्याह्नसमये पूर्णाकृता ।

हरिदुर्गमध्ये लिपिकृतं ।

DDDD. No. 266. *Kulpasūtra with the commentary of Samayasundaropādhyāya.*

कल्पसूत्रटीका । प० १५३ सांकष्टे ।

सिद्धसेनेन विक्रमादित्य[नामा, another Ms.] राजा प्रतिबोधितः.....

श्रीसू[रि]सांनिध्यादिक्रमादित्ये(त्यो) राजा संवत्सरं प्रवर्तयामास पूर्वं तु श्रीवीरसंवत्सरं
(वीरवत्सर another Ms.)मासीत् ।

EEEE. No. 266. *Kulpasūtra with the commentary of Samayasundaropādhyāya.*

कल्पसूत्रटीका । टीकांते ।

पञ्चोत्सवणाकल्पो सम्पत्तोति पर्युपणाकल्पः समाप्त इति पर्युपणा वर्षासु एकक्षेत्रनि-
वासस्तस्य संबंधी कल्पः सामाचारी साधून्प्रतीत्य विधिप्रतिषेधरु(त्)पा कर्तव्येति तदभिधे-
ययोगादध्ययनमपि पर्युपणाकल्पः रत्नपरीक्षागजशिक्षादिवत् स च श्रीदशाश्रुतरकथादि-
सिद्धांतस्य अध्ययनमष्टमं समाप्तः समर्थितमिति ।

व्याख्यानं कल्पसूत्रस्य नवमं सुगमं स्फ(स्फु)टं ।

शिष्यायै पाठकाश्रकुः समर्पादिमसुंदराः ॥ १ ॥

श्रीज्ञानमनाधोश्रवर्द्धमानः गुणैरनंतैरातिवर्द्धमानः ।

यदीयतीर्थे लखलावन्नेत्र २१००० वर्षाणि यावद्विजयि प्रसिद्धं ॥ १ ॥

तदीयसिक्षो(शिष्यो) गणभृच्च पंचमः सुधर्मनाम(मा)स्य परंपरायां ।
वभूव शाखा किल वज्रनाम्नी चांद्रं कुत्रं चांद्रं कलेव निर्मलं ॥ २ ॥

तद्वच्छे न्वभिधानतः स्वरतरे * * *

पुनरपि यस्मिन्गच्छे वभूव जिनकुशलनामसूरिवरो ।

यस्यसूप(ः)निवेशा सुयशःपुंजा इवाभांति ॥ ५ ॥

तत्पद्मानुकमतः श्रीमज्जिनचंद्रसूरिनामानः ।

जाता युगप्रधाना डिह्डीपातिपातशादिकृताः ॥ ६ ॥

अकच्च(व)रंजनपूर्वं द्वादशसुवेपु(ः) सर्वदेशेषु ।

स्फुटतरममारि(ः) पटहः प्रवादितो गैश्च सूरिवरैः ॥ ७ ॥

यद्वारे किल कर्मचंद्रसचिवः श्राद्धोभवद्दीप्तिमान्

येन श्रीगुरुराजन(ना?)दिमहसि द्रव्यव्ययो निर्ममे ।

कोटेः पादयुजः शराभिः(भि) ३५ समये दुर्भिक्षवेलाकुले

सत्राकारविधानतो बहुजना संजीविता येन च ॥८॥

यद्वारे पुनरत्र सौमजिसिन्धु(शिवोः) श्राद्धौ जगद्विश्रुतौ

याभ्यां राणपुरस्य १ रैवतगिरेः २ श्रीअर्बुदस्य स्फुटं ३ ।

गौडी ४ श्रीविमलाच[ल]स्य ५ च महान्संधोनघः[] कारिता(ती)

गच्छलंभ(च्छालंभ)निका कृता प्रतिपुरं स्वमार्द्धमेकं पुनः ॥९॥

तेषां श्रीजिनचंद्राणां शिष्याः[] प्रथमतोभवत् ।

गणिः[] सकलचंद्राख्यो रीहडान्वयभूषणं ॥१०॥

तत्सि(च्छि)ष्यसमयसुंदरसदुपाध्यायैर्विनिर्मिताध्यायैः ।

कल्पलतानामायां(यं) ग्रंथश्चके प्रयत्नेन ॥ ११ ॥

* * * * *

लूणकर्णसराग्रामे प्रारब्धा कर्तुमादरात् ।

वधैमध्ये कृता पूर्णा मया चैपारिणीपुरे ॥१७॥

राज्ये श्रीज(नि)नराजसूरिमुगुरोर्बुद्ध्या जितः स्वर्गुरो-

यद्वाग्यं भुवि लोकविस्मयकरं सीभाग्यमत्यद्वुतं ।

कीर्तिस्तु प्रसरीतरिति जगति प्रौढप्रतापोदया-

दातास्तुप्रतमा कृपा तनुभृतां दारिद्र्यदुःखापहा ॥१८॥

* * * * *

राजंते जिनराजसूरिगुरवस्ते सांप्रतं भूतले ॥१९॥

ज्ञ(यु)नराजे जिनसागरसूरिवरे विजयिनि प्रकृतिस्त्रीभ्ये ।

यत्सीभाग्ययशोभिर्धवलीकृतभूतलं भाति ॥२०॥

तदुदुष्णा प्रसादेन मया कल्पलता कृता ।

कल्पसूत्रमिदं यावत्तावन्नन्दतु सापे हि ॥२१॥

इति श्रीसम्यसुन्दरोपाध्यायविरचिता कल्पलतानाम्नी कल्पसूत्रटीका समाप्ता ।

FFFF. No. 271. *Vinayardma's Commentary on the Kirātārjunīya.*

किरातार्जुनीयटीका ।

अते ।

वर्षेभि गृध्वीरसभूमिसंदेश(ख्ये)श्रीविक्रमाङ्गमिविभो[ः]प्रयाते ।

मासे मनोहारिणि काल्पगुणाख्ये बारे गुरौ पञ्चभिकादिने च ॥१॥

क्षमादयादानतपोवि(नि)धानं प्राप्तप्रतिष्ठो गुणगौरवार्हः ।

तुर्यस्य काव्यस्य विधाय टीकां लिखेत् रामो विनयादिशब्दः ॥ २ ॥

श्रीरत्नाकरसूरीणां पादपद्मप्रभावतः ।

व्याख्या कृतास्ते संशोध्य विबुधैरल्पसूरिभिः ॥ ३ ॥

संवत् १७२७ वर्षे काल्पगुण(न)मासे कृष्णपक्षे अष्टम्यां तिथौ कुजवासे लिखितं । इति श्रीकिरातकाव्यं संपूर्ण । व्यासश्रीश्रीधरपुत्ररत्नव्यासश्रीजयरामजीकस्य पठनार्थं । चेदा-
गुणराजजोलिखितं श्रीकर्णपुरवरे ।

GGGG. No. 272 *Brahmaṇi's Jambūdvīpāprajñaptiṭkā.*

जम्बूद्वीपप्रज्ञातिटीका ।

अते ।

इति सकलमुविहितसैद्धांतिकशिरोरत्नालंकारश्रीपार्श्वचंद्रसूरितच्छिष्यश्रीविनयदेवसूरिसती-
र्थ्यचरणभोजनमधुकरश्रीरत्नमुनिविरचितायां श्रीजम्बूद्वीपप्रज्ञातिटीकायां ज्योतिश्चक्रादिविवा-
धिकारः समाप्तः ।

श्रीसाधुरत्नाभिधर्मपंडितेशाः

स्वकीर्तिविव्योतितसर्वदेशाः ।

यथास्थितं जैनमतं जनानां

प्रकाशयंतः सुखदा अभूवन् ॥१॥

तदीयपादांशुजपुग्मभृङ्गा-

स्यकाखिलारंभपरिग्रहीषाः ।

जयंति संवेगमुपैकपानाः

श्रीपार्श्वचंद्राभिधसूरयोमी ॥२॥

तपगणगगननभोमणिसूरिश्रीविजयसेनशिष्याणां ।
 वाचकनयविजयानां शिशुना बुधकीर्तिविजयेन ॥ १ ॥
 मुनिरसरसचंद्रमिते वर्षे चित्कोशवृद्धये स्वस्य ।
 मुक्ता श्रीमदकव्वरपुरे सदासी प्रतिर्जीयात् ॥ २ ॥

HHHH. No. 273. *Kshamākalyāṇa's Tarkaphakkikā*

तर्कफक्किकाः ।

अंते ।

श्रोजिनभक्तिसूरीद्रपट्टभासनभास्वराः ।
 श्रीजिनलभसूरीद्रा आसंश्वंद्रकुलेश्वराः ॥१॥
 प्रीतिसागरनामानः श्रीमंतस्तस्ततीर्थकाः ।
 वाचकामृतधर्माख्यास्तेषां शिष्या विचक्षणाः ॥२॥
 तद्विनेयेन क्षमादिकल्प्याणेनः मनोषिणा ।
 तर्कसंग्रहसूत्रस्य सवृत्तेः फक्किका इमाः ॥३॥
 यथा श्रुता गुरुमुखात्तथा संकलिताः स्वयं ।
 यत्तुनेत्रसिद्धिचंद्रप्रभिते हायने मुदा ॥४॥ चतुर्भिः कलापकम् ।
 सूरतविदरे इति शेष इति श्रीतर्कसंग्रहफक्किका संपूर्णा ।

JJJJ. No. 274. *Guṇavincaya's Damayantichampūṭikā*

दमयंतीचंपूटीका ।

अंते ।

इति वाचनाचार्यश्रीप्रमोदमाणिक्यगणिशिष्यश्रीन[य]सोमंगणितच्छिष्यश्रीगुणाविनयवि-
 चितायां श्रीविक्रमभट्टविरचितश्रीदमयंतीचंपूकथाविवृती सप्तम उल्लासः समाप्तः ।

श्रीमत्तरतरगच्छे स्वच्छेभूवन्वांगवृत्तिकराः ।
 श्रीमदभयदेवाख्याः पुरा यराचार्यगुणमुलाः(ख्याः) ॥१॥
 तेषां क्रमेण पट्टे विख्याता लक्षसंख्यगुणदक्षाः ।
 रेजुर्जलधिगभीराः श्रीजिनमाणिक्यसूरिवराः ॥२॥
 तत्पट्टे विशदप्रभाकरकारस्फूर्जत्प्रतापोद्गराः
 बादप्राप्तनया धरापातिसदःपीठे सदा मुंदराः[ः] ।
 तत्तत्कृत्यविधानतो भुवि चक्षुःकारं विशां चाकिरे
 चेतसु प्रथमागमाधिगततो लब्धप्रतिष्ठाश्च ये ॥३॥

युगप्रधानेषु महाप्रभावश्रियो निधानेषु विशुद्धबुद्धिषु ।
 विराजमानेषु जनेषु तेषु स्तुत्येषु सञ्ज्ञीजिनचन्द्रसूरिषु ॥४॥
 श्रीक्षेमशास्त्रासु सुधातिश(शा)पिरसप्रवेशासमवाग्विलासाः ।
 श्रीखेमराजा भुवि पारिजातफलोपमाः पाठकलक्षिमलक्षमाः ॥५॥
 नयन्तु तेषां च वरा विनेयाः सद्भागधेयाः स्वगुणैरमेयाः ।
 चत्वार आसन्विमलप्रबोधा विधेर्नु वेदा इव मूर्तिमंतः ॥६॥
 शिवसुंदरनामानो विलसत्संविगकनकतिलकाङ्गाः ।
 पाठकपदप्रधाना उभयेपि प्राप्तकीर्तिभराः ॥७॥
 सदयोदयारतृतीयाः सद्यस्तततं दयातिलकगणयः ।
 वाग्गुरवो वाग्गुरवस्तुर्याशि(दिश)ष्याश्च विजयन्ते ॥ ८ ॥
 श्रीम(श्रीमत्प्र)मोदमाणिक्यनामधेयोयःसु(धेयारस्तु another Ms.)साधु-
 वृत्त[ध]राः ।
 भाग्याभ्यधिकास्तेषां विद्यन्तेषां पुनरिज्ञेयाः ॥ ९ ॥
 चत्वारोप्यवुधिवद्भीरासोभ्यतादिगुणयुक्ताः ।
 न च जडसंगतिभाजो भवन्ति येस्मिन्महीपीठे ॥ १० ॥
 वाग्गुरुगुणरंगाख्या रंगदुरुभक्तिभोग्दयारंगाः ।
 श्रीनयसोमास्सोमाननास्तथा क्षेमसोमाङ्गाः ॥ ११ ॥
 तत्र श्रीनयसोमकल्पतरवोमेयप्रमा(का)शे मुखी(?)
 शास्त्रालीढवरागमांवरतलास्सत्पात्रशोभावहाः ।
 कीर्तिप्राप्तफलाः कलाचरकलास्तंतीह मत्पाठकाः
 श्रीमंतो गुरुवो खोदितरसैः तं प्रीणितप्राणेनः ॥ १२ ॥
 तेषां शिष्यो मुदयो गुणाविनयाढ्यो विमृश्य शास्त्राणि ।
 सत्प्राणिनीपहेमानेकार्योणादिमुख्यानि ॥ १३ ॥
 श्रीचण्डपालरचितं दुर्गापदप्रकटनैकसितकक्षं ।
 श्रीचण्डपूटिप्पनकं पुनस्तद्दार्ढ्यं समुपजीव्य ॥ १४ ॥
 श्रीविक्रमंशो(मवंशो)द्वयसद्विक्रमराजसिद्धनृपतिराख्ये ।
 सत्कर्मकर्मचंद्राभिधधीसत्तत्पुर्वसंधार्यः ॥ १५ ॥
 श्रीमाद्विक्रमभूषतेः स्वरसरस्वत्तर्कशक्रप्रमा-
 ख्यातायां राघदे प्रमोदविस्तरभ्रानिष्णुपौराकुले ।
 श्रीसैन्धवकनाम्नि भरनगरेर्हृद्यैश्वशोभाधरे
 चक्रे श्रीदमयंत्युदारचरिते टीकां महार्या मुधीः ॥ १६ ॥
 सरस्वत्या प्रणीतायां श्रीचण्डां कृतसंविदि ।
 यन्नया वितथं मोक्षं मतिमांसेन गान्यया ॥ १७ ॥

सव्याख्यां कुर्वता संतोनुग्रहं मायि धी[ध]नाः ।
 तत्त्वोत्सारथेत्वार्था मायजानंतु किंचन ॥ १८ ॥ शुम्भं । १९ । २० ।
 श्रीफलवद्विकपार्थ्वश्रीमज्जिनदत्तकुशलसूरीणां ।
 सौम्यदृशा पठतामिह शुभार्थदा वृत्तिरेषा स्तात् ॥ २१ ॥
 न येषु देशेषु विशिष्टधर्मवार्त्तापि कर्णातिथितां बभाज ।
 येन प्रजापालनतः परेण प्रवर्तितस्तेषु विशुद्धधर्मः ॥ १ ॥
 अनार्या अपि देशाः सद्धर्मभावनयानया ।
 येनार्या विहिता यद्वात्तिलाः पुष्पैः सुवासिताः ॥ २ ॥
 दोषापहारात्तमसो विनाशनाम्प्रकाशनाख्यायपथस्य भूतले ।
 श्रीसूर्यसेवाकरणानुषंगिणा श्रीसाहिना येन कृतं महाद्भुतं ॥ ३ ॥
 गवादिप्राणिसंघातघातस्य प्रतिषेधनाद् ।
 येन कांता दया कांता सौभाग्यैकमठीकता ॥ ४ ॥
 स्वप्नेपि सज्जनाः सर्वे यस्येमामाशिषं ददुः ।
 त्वं पालय चिराद्वाज्यं यत्क(यः कः)पावारिवारिधिः ॥ ५ ॥
 यस्य राज्ञः प्रसूत्यामी धर्मं कुर्वति साधवः ।
 तस्माद्यद्विजयो निखं यतो धर्मस्ततो जयः ॥ ६ ॥
 यस्य नाग्नि विराजते विष्णुब्रह्ममहेश्वराः ।
 तेनात्राकवरेखाख्या ख्याता सर्वत्र भूतले ॥ ७ ॥
 विबुधश्रेणिविराजितसविधे चरनंदनश्रियां मुदिते ।
 कतगोरक्षे दक्षे शुभनयन इव त्रिदिवनाथे ॥ ८ ॥
 अकबरनृपाधिनृपतौ विजयिनि शरभुवनसम्मते वर्षे ।
 श्रीमह्यभपुरीयं प्राकाशि परा पुरस्सुधियां ॥ ९ ॥
 श्रीचंपूनुक्तिः समाप्ता । सरस्वतीतिनाम्नी वृत्तिरियं ।

These verses do not
 occur in the present
 Ms. but in two others.

KKKK. No. 275. *Mānavijayagan's Dharmasaṅgraha with
 commentary.*

धर्मसंग्रहः सटीकः । अंते ।

अथ प्रशंसितः ।

श्रीमद्वीरजिनैरुपद्रुपदवीसीमंतिनीमंदनं
 प्रख्यावानजनिष्ट हरिविजयः सूरिः सतामग्रणीः ।
 येनाकव्वरराट् प्रबोध्य विहितो दुःकर्मकर्ताप्यहो ।
 धर्मोक्त्या त्रिदिवस्य कोशगणिनेवार्हः प्रदेशानृपः ॥ १ ॥

अमलमलमकार्पात्सद्गुरोस्तस्य पट्टं

विजयिविजयत्तेनः सूरिरुद्रप्रतापः ।

महति सदासि साहेर्वादिनो निःप्रतापान्

रविरिव निजगोभिस्तारकान् यश्चकार ॥ २ ॥

विजयतिलकसूरिर्भूरिसूरिप्रकटो

दिनमणिद्वयद्वौ तस्य पट्टे बभूव ।

कुमलितमिरमुग्धं प्रास्य शुद्धोपदेश-

प्रसमराकिरणैर्योद्बुधद्वयपद्मान् ॥ ३ ॥

तदीये पट्टभूद्विजयिविजयानन्दसुगुरु-

र्यशस्वी तेजस्वी मधुरवचनः सौम्यवदनः ।

कपायैर्निर्मुक्तः प्रशमगुणयुक्तः सुविहित-

स्तपागच्छाधीशः सकलवसुधाधीशमहितः ॥ ४ ॥

जयाति विजयराजः सूरिरेतस्य पट्टे

सकलगुणगरिष्ठः शिष्टलोकैः प्रशस्यः ।

प्रथितपुण्यजयश्रीरुद्रपुण्यप्रभावः

कलितसकलशास्त्रः प्रास्ताम्य्यात्वजालः ॥ ५ ॥

तदनु पट्टपतिर्विहितोऽधुना विजयराजतपागणभूभुजा ।

विजयमान इति प्रथिताद्वयो विजयतेऽतुलभाग्यनिधिः सुधीः ॥ ६ ॥

इतश्च विजयानन्दसूरीणां (Om. सूरीणां ६.) विनेया विनयान्विताः ।

श्रीशांतिविजयाह्वानाः शोभन्ते पंडितोत्तमाः ॥ ७ ॥

आजन्मादपि शीलसत्यमृदुताक्षांस्त्रयाज्जवाद्या गुणा

भूयांसो गुरुभक्तता च विपुला येषु प्रकटा भृशं ।

प्राप्तेसाहाय गुणाधिनां स्वगुरुभिर्व्यक्तीकृता भूतले

सर्वत्राखिलगच्छकार्यविनिशेगेन प्रसन्नात्मभिः ॥ ८ ॥

तेषां विनेय उदितादरतो विवरे ग्रंथे च मानविजयाभिधवाचकोमु ।

सुष्णं यदत्र मतिमंदतया भवेत्तन्मेधाविभिर्मयि रूपां प्रणिधाय शोध्यं ॥ ९ ॥

सत्तर्ककर्कशधियाखिलदर्शनेषु मूर्धन्यतामधिगतास्तपगच्छधुर्याः ।

काश्यां विजिस परयुधेकपदेशोऽस्या विस्तारितप्रवरजैनमतप्रभावाः ॥ १० ॥

तर्कप्रमाणनयमुख्यविधेचनेन प्रोद्धोषितादिममुनिश्रुतकेवलित्याः ।

चकुर्यशोविजयवाचकराजिमुख्या ग्रंथेन मय्युपकृतं पारिशोधनाद्यैः ॥ ११ ॥

बाल इव मंदगतिरपि सामाचारीविचारदुर्गम[ये ?] ।

अत्राभूत् गतिमस्तेषां हस्तावलंभेन ॥ १२ ॥

वर्षे दिग्गजगुणमुनिचक्र १७३८ प्रमिते च माघे मासे ।

शुद्धतृतीयादिवसे यत्नः सफलयोगजनितः ॥ १३ ॥

अहम्भदावात्पुरे समग्रदेशस्फुरद्गुर्जरदेशमण्डने (?) ।

श्रीवंशजनमा मनिआभिधानो वणिग्वरोभूद्भुमकर्मकर्ता ॥ १४ ॥

नित्यं गेहे दानशाला विशाला प्रौढोन्नत्या तीर्थराजादिपात्राः ।

सप्तलेश्यां यस्य वित्तव्ययश्च ख्यातुं प्रायो ह्यस्मदाद्यैरशक्यः ॥ १५ ॥

साधुश्रीश्रीतिदासः] प्रचुरगुणनिधिस्तत्सुतोभूद्दुदारी

धात्र्यां विख्यातनामा जगद्समाधिकानेकसत्कृत्या (?) ।

रंकानामन्वस्त्रीपथसुवितरणाद्येन दुःकालनाम

विध्वस्तं शस्तभूत्या बहुविधिमहिता ज्ञातिसाधर्मिकाश्च ॥ १६ ॥

पुत्र-यस्तसमस्तगेहकरणीयस्य स्फुटे वार्द्धके

सिद्धांतश्रवणादिधर्मकरणे बद्धस्यहस्यानिशं ।

सद्धर्मद्वयसंविधानरचनाशुश्रूषणोत्कठित-

स्तस्य प्रार्थनयास्य गुंफनविधौ जातः प्रयत्नो मम ॥ १७ ॥

ज्ञानाराधनमतिना विनयादिगुणान्वितेन वृत्तिरियं ॥

प्रथमादर्शं लिखिता गणिना कात्यादिविज्ञयेन ॥ १८ ॥ १९ । २० । २१ ।

इति प्रशस्तिः ।

KKKK. No. 278. *Dharmasāgara's Pravachanaparīkshā.*

प्रवचनपरीक्षा । २ पत्रस्य निरकष्टप्रमाण्य ३ पत्रस्य निरकष्टप्रमाण्य ।

दिगंबरस्तावत् । श्रीनिर्वाणान्नोत्तरपट्टशतवर्षातिक्रमे शिवभूत्यपरनाम्नः सहस्रमहत्तः
संजातः । यदागमः ।

छत्वा सपाई नवुत्तराई तईआ सिद्धि गयस्स वीरस्स ।

तो बोडिआण दिट्ठी रहवीरपुरे समुप्पणा ॥ १॥

इत्यत्र-दिगंबरस्तावदित्यं प्रष्टव्यः । भो दिगंबर त्वदुत्पत्तेः पूर्वं श्रीवीरजिनप्रवर्तितं
तीर्थमासीत् वा । आसीच्चैताहिं बोटिकानुत्पत्तावनन्यगत्या श्वेतांबर एव तीर्थं संपन्नं ।
अथ नासीत्ताहिं व्युच्छिन्नं तीर्थं शिवभूतिना प्रादुष्कृतमिति श्रोतुमप्यकल्प्यं । न हि
व्युच्छिन्नतीर्थं तीर्थकर्मतरेण केनापि प्रादुष्कृतं शक्यते । तीर्थकराधिक्यप्रसंगात् ।
इत्युभयथापि दिगंबरस्तीर्थवाद्यः संपन्नः । यत्तु दिगंबरात् श्वेतांबरोत्पत्तिरिति त्वदीय
वचः तच्च सुक्लं.....इत्यादि श्रीभद्रबाहुस्वामिप्रणीतनिर्मुक्तचार्गमबोधितत्वेन देवता-
प्रियप्रलपकल्पमेवेति दिगंबरसुमदायो नाच्छिन्नं तीर्थमिति बोध्यं १ । एवं पौर्ण-
मीयकोपि श्रीवीरात् १६२९ वर्षे विक्रमात् ११५९ वर्षे श्रीमुनिचंद्रसूरिगुरुभाटमा-
त्तर्पाचतुर्दशीपक्षनिगर्ताचंद्रप्रभाचार्यात्प्रवृत्तो न तीर्थं । युक्तिस्तु प्रागुक्तवात्राप्यव-
तारणीया चतुर्दशीपक्षाभिर्गतत्वं च तदीयैरप्युक्तं । यदुक्तं ।

दुर्वादित्तिरदांकुशः समयावित्श्रेणीशरोमंडनं
 श्रीचंद्रप्रभसूरिराट् स भगवान् प्राचीकशपूर्णिमां ।
 तस्माज्जैनवचोमृतं भृशमपुः श्रोधर्मघोषादयः
 श्रीभद्रेश्वरसूरितस्त्वचकलत् शाखा द्वितीया प्रथां ॥ १ ॥

इति पौर्णमीयककृतसंस्कृतक्षेत्रसमासवृत्तिप्रशस्ती । तथा श्रीअममतीर्थकृच्चरित्रप्रशस्त्या-
 दावपि तदीयैरेव चंद्रप्रभाचार्योदव पूर्णिमाप्रकटनं भणितमिति । तथा ।

चंद्रगच्छात् पुष्णिम पुष्णिमत् सट्ट(डू?)पुष्णिमचलया ।

दोहि वि आगमनामा कुञ्चयरा खरयरो जाड ॥१॥

तथा संघेन निवार्यमाणोपि चंद्रप्रभाचार्यः पूर्णिमापाक्षिकं प्रकाशितवान् । इत्यस्मद्ब्रह्मवचं
 (चः) । किं च यथा गुरुभाटश्रीमुनिचंद्रसूरिमात्सर्यात् ११५९ वर्षे चतुर्दशीयकाचंद्रप्रभाचार्यात्
 पूर्णिमापक्षः समुत्पन्न इति प्रसिद्धिर्न तथा अमुकहेतुनाऽमुकाचार्यतोऽमुक्तसेवत्सरे पूर्णिमापक्षश्च-
 तुर्दशीपक्ष इति प्रसिद्धिः कर्णकोटरपथमवतीर्णा । अत एवाच्छिन्ने तीर्थे विद्यमाने
 १ । तथा खरतरोत्पात्तरापि वि० सं० १२०४ वर्षे
 जाता । तत्रापि स एव तावदित्यं प्रष्टव्यो भोः खर-
 तरेत्यादिप्रश्नोत्तरवचोगर्भा युक्तिः प्राग्ब्रह्मवचं । ये स्वांचलिकसार्द्धपौर्णमीयकागमिकनामानः
 कुपाक्षिकास्ते पौर्णमीयकमूलका एवेति निजनिजनाम्ना विश्रामे वक्ष्यामस्तेन पौर्णमीयके तीर्थे
 वाद्ये सिद्धेते तु सुतरां तीर्थवाद्या एवेति । पट्टकुपाक्षिका नीर्णा इति जनप्रसिद्धिः । अथाधुनिकानां
 चतुर्णां मध्ये लुपाकमतं वि० १५०८ वर्षे लुपकलेखकात् प्ररूपणानामधिकृत्य प्रवृत्तं । तत्प्ररूप-
 णा च जिनप्रतिमानिषेधमूलिका । तन्मते वेपथराः पुनः वि० सं० १५३३ वर्षे सीरोहीप्रत्यासन्ना-
 रघटवाटकवास्तव्यप्राग्वत्तृतातीयभाणारूपदेव प्रवृत्ताः । एतदुत्पत्तिविस्तरस्तु एतन्नाम्ना सप्तम
 विश्रामे वक्ष्यते । अयं च प्रवचनवाद्य आबालगोपांगनानामपि प्रतीतः ७ । एवं कटुकबीजा(ज?)
 पाशचंद्राः स्वस्वनाम्ना मताकर्षका अपि गोप्याः । उपलक्षणादन्येषूपधानेऽपलापिन-
 स्तथाभूता एवावगंतव्याः १० । एते दशाप्पतीर्थिकमूलका न तीर्थे । किंतु मरुमरीचिकायां ज-
 लाभास इव तीर्थाभासास्तीर्थवाद्या इति । न तु तवागणोपि वि० १२८५ वर्षे श्रीजगच्चंद्रसूरितो
 जातः सोऽप्युक्तयुक्त्या कथं तीर्थमिति चेदुच्यते । न हि श्रीजगच्चंद्रसूरिर्वटगच्छात्कुताश्चिन्तमि
 चाद्विपरीतप्ररूपणया चंद्रप्रभाचार्यादिवत्प्रभूतः । किंतु प्रमादवशेन क्रियाशिथिलसाधुसमु-
 दायं परित्यज्य गुर्वाज्ञया श्रीआनंदविलमसूरिवत् श्रीसुधर्मस्वामिनोच्छिन्नपरिपाक्या समागत
 दशविधचक्रवालसमाचारीक्रियां कुर्वाणं यावज्जीवमाचामास्तपोभिग्रहेण रुशांगीभूतं श्रीजग-
 चंद्रसूरिं दृष्ट्वा रात्रौ तपा इत्याख्या वक्तव्येयुक्तं ततः प्रभृति वटगणस्यैव तपा इत्याख्या
 प्रससार न ह्येतावता प्रागुक्तयुक्तिरत्रावतरति । अन्यथा श्रीसुस्थितसुप्रतिबुद्धाम्यामेव कौटिक-
 नाम्ना गणः ततोपि श्रीचंद्रसूरेश्वरगच्छसंज्ञा जातापि [च?] चंद्रगच्छीयश्रीउदयोतनसूरिणा

श्रीसर्वदेवसुरैर्वटे सूरिपदकरणात् श्रीसर्वदेवसुरितो बटगच्छ इति रुद्धिरिखेवं कौटिकादिगणा
अप्यस्थितं तीर्थं न स्युः । तस्मान्नाशान्तरप्रादुर्भावेऽप्याचारप्ररूपणयोराच्छिन्नताभ्युपगंतव्या ।

LLLL. No. 278. *Dharmasāgara's Pravachanaparīkshā.*

प्रवचनपरीक्षा ।

२२ पत्रस्य निरंकष्टे ।

यतस्ते कीदृशा उन्मार्गप्ररूपणारसिकाः । उन्मार्गः स्त्रीमुक्तिनिषेध १ चतुर्दशीपाक्षिका-
निषेध २ पर्वतिरिक्तादिनपोषधानिषेध ३ सामायिकादौ श्राद्धमुखवस्त्रिकानिषेध ४ जिनविघा-
नां पुरः फलादिपूजानिषेध ५ श्रुतदेवतास्तुतिनिषेध ६ जिनप्रतिमानिषेध ७ संप्रति गुरुदृक्प-
थावतारनिषेध ८ परंपरागतप्रायोबहुविधनिषेध [ध] ९ जिनपूजादिषु साधूपदेशनिषेध १० प्रमुख
लक्षणः तस्य प्ररूपणा तद्व्यवस्थापनाय कुयुक्त्युद्भावना तत्र रसिका अहोरात्रं तदेकध्यानपरा-
यणाः ।

१४६ पत्रस्य निरंकष्टे ।

कुपाक्षिकमार्गस्तस्य यन्मूलं प्रथममुत्सूत्रं क्षपनकानां नाग्न्यव्रतं । १ ।

पौर्णमासिकानां पूर्णिमापाक्षिकं । २ ।

औष्टिकानां(णां) स्त्रीजिनपूजानिषेधः । ३ ।

स्तनिकानां मुखवस्त्रिकानिषेधः । ४ ।

सार्द्धराकानां फलादिपूजानिषेधः । ५ ।

आगमिकानां श्रुतदेवतास्तुतिनिषेधः । ६ ।

लुपाकानां प्रतिमानिषेधः । ७ ।

कटुकानां संप्रति साधुदर्शनाभावः । ८ ।

बंध्यानामागामि [क] वत् श्रुतदेवतानिषेधः । ९ ।

पाशस्य निशादिकरणे साधूनां जिनोपदेशनिषेधः । १० ।

MMMM. No. 278. *Dharmasāgara's Pravachanaparīkshā.*

प्रवचनपरीक्षा । ८६ पत्रे ।

यद्यस्मात् स दुर्लभराजा षट्पट्यधिकदशशतवर्षे १०६६ राज्ये उपविश्य सप्तसप्तत्यधि-

कदशशत १०७७ वर्षे कालगतः । परलोकं प्राप्तः । कश्चित् सं० १०७८ वर्षे इत्यपि दृश्यते । तत्रायं वर्ष ११ मास ६ रात्र्यं कृतवानिति लिखितमतस्तदपि युक्तमेव । यतः श्रीवत्तनराजपट्टावली त्वेवं । श्रीवीरात् ४७० वर्षे श्रीविक्रमः । संवत्सरः विक्रमादित्यतः । सं० ८०२ वर्षे वनराजेन पत्तनस्थापना कृता । तत्र तस्य राज्याभिषेकश्च ८०२ वर्षे । वनराजराज्यं वर्ष ६० । ततः ८६२ योगराजराज्यं वर्ष ३५ । ततः ८९७ क्षेमराजराज्यं वर्ष २५ । ततः ९२२ भूयडराज्यं वर्ष २९ । ततः ९५१ वैरसिंहराज्यं वर्ष २५ । ततः ९७६ वर्षे रत्नादेवराज्यं वर्ष १५ । ततः ९९१ सामंतसिंहराज्यं वर्ष ७ । एते चापोत्कटा राजानः १९६ वर्षमध्ये बोध्याः । ततः ९९८ मूलराजराज्यं वर्ष ५५ । स च सामंतसिंहभगिनीलीलादेवीपुतः । ततः १०५३ चामुंडराज्यं वर्ष १३ । ततः १०६६ वल्लभराज्यं मास ६ । ततः १०६६ वर्षे दुर्लभराज्यं वर्ष ११ मास ६ । ततः १०७८ वर्षे भीमराज्यं वर्ष ४२ (५२३) । ततः ११३० वर्षे कर्णराज्यं वर्ष २० । ततः ११५० वर्षे जयसिंहदेवराज्यं वर्ष ४९ । ततः ११९९ वर्षे कुमारपालदेवराज्यं वर्ष ३१ । ततः १२३० अजयपालराज्यं वर्ष ३ । ततः १२३३ बालमूलराज्यं वर्ष २ । ततः १२३५ लघुभीमदेवराज्यं वर्ष ६३ । ततः १२९८ वर्षे तिहुणपालराज्यं वर्ष ४ । एवं चौलुक्यवंशे एकादश ११ भूषाः ३०० वर्षेष्वप्ये । ततश्च १३०२ वर्षे वीरसलेवराज्यं वर्ष १८ । ततः १३२० वर्षे अर्जुनदेवराज्यं वर्ष १३ । ततः सारंगदेवराज्यं वर्ष २० । ततः १३५३ वर्षे लघुकर्णराज्यं वर्ष ७ । एवं बाघेलान्वये राज्यं वर्ष ५८ । ततः अलावदीनादिसुरत्राणराज्यं गुर्जरधरिण्यामित्यादिविस्तरमिच्छता कुमारपालपवंशो विलोकनीय इति ।

NNNN. No. 279. *Munisundara's Mitrachatushkakathā.*

मित्रचतुष्ककथा ।

आदौ ।

जयश्रीप्राप्तितो द्वेधरिगुणां स्युः सदासुखाः ।

पद्मविद्याया भव्यास्तं श्रीवीरजिनं स्तुवे ॥ १ ॥

मालाकारा इव प्राप्तिर्धियाः काव्यसुमेधुषाः ।

ग्रथंति ग्रंथमालां तां ब्राह्मीं कल्पलतां भजे ॥ २ ॥

भारती सेयमश्रीश्च चक्रे येष्वेव भारती ।

वंदे भाग्यनिर्धोस्तान् श्रीदेवमुंदरसद्गुण् ॥ ३ ॥

येभ्यो ज्ञानरसैरात्तेः(तिः) शिष्यान्दाः प्रीणते भुवं ।

श्रीज्ञानसागरान् सूर्यस्तानस्तापगुणान् स्तुवे ॥ ४ ॥

सोममुंदरसूरीन्द्रान् श्रीमतो नौमि तान् गुण् ।

तारायतेन्यतीर्थ्या यज्ज्ञानभानूदयेधुना ॥ ५ ॥

अंते ।

वेदाष्टमनुमिते १४८४ व्दे मुनिमुंदरसूरिभिः सुमुखवृत्तं ।

भग्यन्नुग्रहहेतोः श्रेयःप्राप्तये व्यधायीदं ॥ ११ ॥

शब्दानुशासने दक्षो लक्ष्मीभद्रमुनिर्मुदा ।

कथा एताश्चतस्रोपि गुरुभक्तेरशोधयत् ॥ १२ ॥

इति श्रीजिनमुनिमननमस्कारगुणनस्वदारसंतोषकले सुमुखनृपादेमित्रचतुष्ककया जग-
प्रसिद्धश्रीतपाबृहद्भ्रमंडनश्रीदेवसुंदरसूरिश्रीज्ञानसागरसूरिशिष्यैः श्रीसोमसुंदरसूरिपट्टमतिष्ठैः
श्रीमुनिसुंदरसूरिभिः कृता ॥

0000. No. 282. Jinadatta's Vivekavilāsa.

विवेकविलासः ।

१७ पत्रस्य सांकष्टप्रमारम्य १९ पत्रस्य निरंकपृष्ठं यावत् ।

अथ पद्धदर्शनविचारक्रमः ।

जैनं मैमांसकं बौद्धं सांख्यं शीवं च नास्तिकं ।

स्वस्वतर्कविभेदेन जानीयाद्दर्शनानि षट् ॥ ३८ ॥

अथ जैनं ।

बैलभोगोपभोगानामुभयोर्दानलाभयोः ।

नैतरायस्तथा निद्रा भीरुज्ञानं जुगुप्सनं ॥ ३९ ॥

हासो रत्यरती रागद्वेषावविरतिः स्मरः ।

शोको मिथ्यात्वमेतेष्टादश दोषा न यस्य सः ॥ ४० ॥

जिनो देवो गुहः सप्पक्व तत्त्वज्ञानोपदेशकः ।

ज्ञानदर्शनचारित्राण्यपवर्गस्य वर्तनी ॥ ४१ ॥

स्याद्वादश्च प्रमाणे द्वे प्रत्यक्षमनुमापि च ।

नित्यानित्यं जगत्सर्वं नव तत्त्वानि सप्त वा ॥ ४२ ॥

जीवाजीवो पुण्यपापे आश्रवः संवरोपि च ।

बंधो निर्जरणं मुक्तिरेषा व्याख्याधुनोच्यते ॥ ४३ ॥

चेतनालक्षणो जीवः स्यादजीवस्तदन्यकैः ।

सैत्कर्मपट्टलैः पुण्यं पापं तस्य विपर्ययः ॥ ४४ ॥

आश्रवः कर्मसंबंधः कर्मरोधस्तु संवरः ।

कर्माणां बंधनाद्वंधो निर्जरा तद्विपोजनं ॥ ४५ ॥

अष्टकर्मक्षयो मोक्षोर्जातभवश्च कैश्चन ।

पुण्यस्य संवरे पापमार्गश्च कियते पुनः ॥ ४६ ॥

१ बालाभो* v. l.; २ अंतराय* v. l.; ३ 'दन्यजः' v. l.; ४ सुकर्म* v. l.; ५ 'लात्तु' v. l.;
६ 'क्षयान्मो' v. l.; ७ 'क्षार्थांत', 'क्षोअंत', क्षो आयांतभाषकै, v. l.; ८ पापस्या* v. l.

लब्धानेतच्चतुष्कस्य लोकाग्रस्थैर्यं चात्मनः ।

सीणाट्कर्मणो मुक्तिर्नैव्यावृत्तिर्जनोदिता ॥ ४७ ॥

सरजोहरणा भिक्षुभुजो लुंचितमूर्धजाः ।

श्वेतांवराः क्षमाशीला निस्तंगा जैनसाधवः ॥ ४८ ॥

व्रैतशाला तपोयुक्ता गुप्तित्रितयशालिनः ।

सिद्धांताराधका नित्यं यतयो विजितेन्द्रियाः ॥ ४९ ॥ } Written in the margin.

लुंचितौः पिच्छैर्काहस्ताः पाणिपात्रा दिगंवराः ।

ऊर्ध्वाशिनो गृहे दातुर्द्वितीयाः स्युर्जिनर्षयः ॥ ४९ ॥

भुंक्ते न केवली न स्त्री मोक्षगोति दिगंवराः ।

माहुरेपामयं भेदो महाञ्ज श्वेतावरैः समं ॥ ५० ॥

इति जैनं ।

अथ मैमांसकं ।

मीमांसको^५ द्विधा कर्मब्रह्ममीमांसकः स्मृतः ।

वेदांतो मन्यते ब्रह्म कर्म भट्टप्रभाकरौ ॥ ५१ ॥

प्रत्यक्षमनुमानं च वेदैश्चोपमया सह ।

अर्यापत्तिरभावश्च भट्टानां षट्प्रमायिसौ ॥ ५२ ॥

प्रभाकरमते पंचैतान्यभावस्य वर्जनात् ।

अद्वैतवादी वेदांतो प्रमाणं तु यथातथा ॥ ५३ ॥

सर्वमेतदिदं ब्रह्म वेदैर्तेद्वैतवादिनां ।

आत्मन्येवै^६ लघो मुक्तिर्वेदांतिकमते मता ॥ ५४ ॥

अक्रुकर्मा सपट्कर्म्या शूद्राणादिविवर्जकः ।

ब्रह्मसूत्री द्विजो भट्टो गृहस्थाश्रमसंस्थितः ॥ ५५ ॥

भगवन्नामधेयैस्तु द्विजा वेदांतदर्शने^७ ।

विषमैहभुजस्यक्तोपवीता ब्रह्मवादिनः ॥ ५६ ॥

चत्वारो भगवद्भेदाः कुटीचरब्रह्मदकी ।

हसः परमहंसश्चाधिकामीषु परः परः ॥ ५७ ॥

इति मैमांसकमतं ।

अथ बौद्ध ।

बौद्धानां सुगतो देवो विश्वं च क्षणभंगुरं ।
 र्भैर्यसत्याख्ययो तत्त्वचतुष्टयमिदं क्रमात् ॥ ५८ ॥
 दुःखमावतनं चैव ततः समुदयो मतः ।
 मार्गश्चेत्यस्य च व्याख्या क्रमेण श्रूयतामिहैतः ॥ ५९ ॥
 दुःखं संसारिणः स्कंधास्ते^{३१} च पंच प्रकीर्तिताः ।
 विज्ञानं वेदनैः संज्ञा संस्कारो रूपमेव च ॥ ६० ॥

अथायतनानि ।

पंचैरियाणि शब्दाद्याः विषयैः पंच मानसं ।
 धर्मायतनैरेनाम्मानि द्वादशायतनानि^{३२} तु ॥ ६१ ॥

अथ समुदयः ।

रागादीनां गणो यस्मात्समुद्देति नृणां हृदि ।
 औत्मात्मीयस्वभावाख्यः स स्यात्समुद्दयः पुनः ॥ ६२ ॥

अथ मार्गः ।

क्षणिकाः सर्वसंस्कारा इति या वासना स्थिरा ।
 स मार्ग इति विज्ञेयः स च मोक्षोभिधीयते ॥ ६३ ॥
 प्रत्यक्षमनुमानं च प्रमाणद्वितयं तथा ।
 चतुःप्रस्थानिका बौद्धाः ख्याता वैभाषिकादयः ॥ ६४ ॥
 अर्थो ज्ञानान्वितो वैभाषिकेण बहु मन्यते ।
 सौत्रांतिकेन प्रत्यक्षप्रैह्योर्थो न बहिर्मतः ॥ ६५ ॥
 र्वाकारसाहिता बुद्धिर्योगाचारस्य संमता ।
 केवलां संविदं स्वस्थां मन्यन्ते मध्यमाः पुनः ॥ ६६ ॥
 रागादिज्ञानसंतानवासनोच्छेदसंभवा ।
 चतुर्णामपि बौद्धानां मुक्तिर्यैः प्रकीर्तिता ॥ ६७ ॥
 कृत्तिः कर्मफलमौढ्यं चिरं पूर्वोक्तभोजनं ।
 संघो रक्तावरत्वं च शिष्ये बौद्धमिक्षुभिः ॥ ६८ ॥
 इति बौद्धमतं ।

अथ सांख्यं ।

सांख्यैर्देवः शिवः कैश्चिन्मतो नारायणः परैः ।
 उभयोः सर्वमप्यन्यत्तत्त्वप्रभृतिर्कै^० मतं ॥ ६९ ॥
 सांख्यानं स्पृगुणाः सर्वैरजस्तम इति त्रयः ।
 साम्पावस्था भैवेत्येषां त्रयाणां प्रकृतिः पुनः ॥ ७० ॥
 प्रकृतेः स्यान्महास्तावदहंकारस्ततोपि च ।
 पञ्च बुद्धिद्रियाणि स्युश्चक्षुरादीनि पञ्च च ॥ ७१ ॥
 कर्माद्रियाणि वाक्यानि चरणोपस्थपायवः ।
 मनश्च पञ्च तन्मात्राः शब्दो रूपं रसस्तथा ॥ ७२ ॥
 स्पर्शो गंधोपि तेभ्यः स्पर्शक्याद्यं भूतपञ्चकं ।
 इयं प्रकृतिरेतस्याः परस्तु पुरुषो मतः ॥ } Omitted in the present Ms.
 पञ्चविंशतिर्तेस्ती[यं] नित्यं सांख्यमते जगत् ।
 प्रमाणान्नित्यं चात्र प्रत्यक्षमनुमागमः ॥ ७३ ॥
 यदैव जायते भेदः प्रकृतेः पुरुषस्य च ।
 मुक्तिरुक्ता तदा सांख्यैः दृष्यातिः सैव च भण्यते ॥ ७४ ॥
 सांख्यः शिखी जटी मुंडी कैंपायाद्यंबरोपि च ।
 वेपे नास्यैव सांख्यस्य पुनस्तच्च महाग्रहः ॥ ७५ ॥
 इति सांख्यमतं ।

अथ शैवं ।

शिवस्य दर्शने तर्काबुधौ न्यायविशेषकौ ।
 न्याये षोडशतत्त्वा स्यात् षट्त्वा^० विशेषकौ ॥ ७६ ॥
 द्वैतान्यतत्त्वातिर्भावाद्बुधोर्भेदोऽस्ति नास्ति वा ।
 द्वयोःपि शिवो देवो निःस्पृहादिकारकः ॥ ७७ ॥
 नैयायिकानां चत्वारि प्रमाणानि भवन्ति त्रै^० ।
 प्रत्यक्षभागमोन्यघानुमानमुपमापि च ॥ ७८ ॥

अथ तत्त्वानि ।

प्रमाणं च प्रमेयं च संशयश्च प्रयोजनं ।
 दृष्टांतोप्यथ सिद्धतावयवी तर्कनिर्णयो ॥ ७९ ॥

वादो जलपो वितंडा च हेत्वाभासाच्छलानि च ।
जातयो निग्रहस्थानानीति तत्त्वानि षोडश ॥ ८० ॥
अथ वैशेषिकं ।

वैशेषिकमते तादृशप्रमाणत्रितयं भवेत् ।
प्रत्यक्षमनुमानं च तैर्तीर्थैकमथागमः ॥ ८१ ॥
इदं गुणस्तथा कर्म सामान्यं साविशेषकं ।
समवायश्च पदतत्त्वी तद्व्याख्यानमर्थोच्यते ॥ ८२ ॥
इदं नवाविधं प्रोक्तं पृथिवीजलवह्नयः ।
पवनो गगनं कालो दिग्मात्मा मन इत्यपि ॥ ८३ ॥
नित्यानित्यानि चत्वारि कार्यकारणभेदेभ्यः ।
मनो दिक्काले आत्मा च व्योम नित्यानि पञ्च तु ॥ ८४ ॥

अथ गुणाः ।

स्पर्शो रूप रसो गंधः संख्यार्थ परिमाणकं ।
पृथक्त्वमथ सयोगविभागी च परं ध्रुवं ॥ ८५ ॥
अपरत्वं बुद्धिसौख्ये दुःखेच्छे द्वेषपत्नकी ।
धर्माधर्मौ च संस्कारो गुरुत्वं इव इत्यपि ॥ ८६ ॥
स्नेहः शब्दो गुणा एवं विंशतिश्चतुरन्विता ।
अथ कर्माणि वक्ष्यामि प्रत्येकमाभिधानतः ॥ ८७ ॥
उत्क्षेपणैर्विक्षेपणाकुंचनं च प्रसारणं ।
गैर्धनानीति कर्माणि पञ्चोक्तानि तदागमे ॥ ८८ ॥
सामान्यं भवति द्वेषा परं चैवापरं तथा ।
परमाणुषु वर्तते विशेषा नित्यवृत्तयः ॥ ८९ ॥
भवेदयुतसिद्धानामाधारापेयवर्तिनां ।
संबन्धः समर्थायाह्व इह प्रत्ययहेतुकः ॥ ९० ॥
विषयैर्द्रव्यशुद्धीनां वपुषः सुखदुःखयोः ।
अभावादात्मसंस्थानं मुक्तिर्न्यायिकैर्वता ॥ ९१ ॥
चतुर्विंशतिवैशेषिकगुणातिगुणा नैव ।

बुद्ध्यादयस्तदुच्छेदो मुक्तिर्देशपिकी तु सा ॥ ९१ ॥

आधारभस्मकौपीनजटायज्ञोपवीतिनः ।

मंत्राचौरादिभेदेन चतुर्धा स्युस्तपस्विनः ॥ ९३ ॥

शैवाः पाशुपताश्चैव महाव्रतधरास्तथा ।

तुर्याः कालमुखा मुख्याः भेदा एते तपस्विनां ॥ ९४ ॥

इति शैवं ।

अथ नास्तिकं ।

पंचभूतात्मकं वस्तु प्रत्यक्षं च प्रमाणकं ।

नास्तिकस्य मते नान्यदात्मापुत्र शुभाशुभं ॥ ९५ ॥

प्रत्यक्षमविसंवादि ज्ञानमिन्द्रियगोचरैः ।

लिंगतोनुभितिर्धूमादिव चैवैवस्थितिः ॥ ९६ ॥

अनुमानं त्रिधा पूर्वशेषसामान्यतो यथा ।

वृष्टेः सस्यं नदीर्धूरादृष्टिरस्तावर्गतिः ॥ ९७ ॥

रुर्ध्वीतं सामान्यतः साध्यसाधनं चोपमा यथा ।

स्याद्रोवद्वयः सास्नादिपस्वमुभयोरपि ॥ ९८ ॥

आगमैश्चाप्तवचनं स च कस्यापि कोपि च ।

वाच्यः प्रतीतो तत्सिद्धौ प्रोक्तार्यापत्तिरुत्तमैः ॥ ९९ ॥

वैदुः पीनोद्धि नाभाति रात्राविष्यर्थतो यथा ।

पंचप्रमाणसामर्थ्ये वस्तुसिद्धिरभावतः ॥ १०० ॥

स्थापितं वादिभिः स्वं स्वं मतं तैस्त्वप्रमाणतः ।

तैस्त्वं सत्परमार्थेन प्रमाणं तत्त्वसाधकं ॥ १ ॥

संतु शास्त्राणि सर्वाणि सरहस्यानि दूरतः ।

एकमप्यक्षरं सम्यक् शिक्षितं नैव निष्फलं ॥ २ ॥

[इति ब्रह्मदर्शनविचारः ।]

विवेकविलासः ।

अंते ।

अस्ति प्रीतिपदं गच्छो जगतः सहकारवत् ।
 मुनिपुंस्कोकिलाकीर्णो वायढस्थानकस्थितिः ॥ १ ॥
 अर्हन्मतपुरीवप्रस्तत्र श्रीरासिलप्रभुः ।
 अनुलुब्धः परैर्वादिचरिः स्तैर्यगुणैकभूः ॥ २ ॥
 गुणाः श्रीजीवदेवस्य प्रभोरद्भुतकेलयः ।

विद्वज्जनशिरोदोलां यन्नोज्झन्ति कदाचन ॥ ३ ॥
 अस्ति तच्चरणोपास्तिसंज्ञातः (त)स्वस्तिविस्तरः ।
 सूरिः श्रीजिनदत्ताख्यः ख्यातः सूरिषु भूरिषु ॥ ४ ॥
 चाह्वानाङ्गयपाथोधिसंवर्द्धनविधौ विधुः ।
 श्रीमानुदयसिंहोस्ति श्रीजात्रालिपुराधियः ॥ ५ ॥
 तस्य विश्वाससदनं कोशरक्षाविचक्षणः ।
 देवपालो महामात्यः प्रजानंदनचंदनः ॥ ६ ॥
 आधारः सर्वधर्माणामवधिर्दानशालिनां ।
 आस्थानं सर्वपुण्यानामाकरः सर्वसंपदां ॥ ७ ॥
 प्रतिपन्नात्मजस्तस्य वायटान्वयसंभवः ।
 धनपालः शुचिर्द्धीमान् विवेकील्लासिमानसः ॥ ८ ॥
 तन्मनस्तोषपोषाय श्रीजिनदत्तसूरिभिः ।
 श्रीविवेकविलासाख्यो ग्रंथोऽयं निर्ममेऽनघः ॥ ९ ॥

इति विवेकविलासप्रशस्तिः संपूर्णा । ग्रंथाग्रं १३०० । संवत् १६७४ वर्षे माहशुदि १४ गुरौ
 पृष्ठचंचग्रामे लिखितः ग० सौभाग्यसोमगणिभिः ग्रंथोपमानंदकरः ।

QQQQ. No. 285. Rātnaśekhara's Śrāvakaṇḍikāpratikramanapāṣaṭṭhikā.

श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रटीका ।

आदौ ।

जयति सततोदयश्रीः श्रीवीरजिनेश्वरोभिनवमानुः ।
 कुबलयबोधं विदधति गवां विलासा विभोर्यस्य ॥ १ ॥
 श्रुतजलजलधान् बहुविधलब्धान् प्रणिदधमहे गणधरेरान् ।
 श्रुतदेवतां च विश्रुतगुणीर्गिरिष्ठाभिजगुस्त्व ॥ २ ॥
 श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवराः प्रथितास्तपागणप्रभवः ।
 प्रतिगीतमतः संप्राप्ते जयंति निःप्रतिगमहिमभृतः ॥ ३ ॥

तेषां विभेयवृषभा भाग्यभुवो भुवनसुंदराचार्याः ।

व्याख्यानदीपिकादौर्ग्रन्थे निजयशोग्रन्थन् ॥ ४ ॥

तेषामेपौतिपदंतिमः किमप्यादधाति सुखबोधां ।

वृत्तिं स्वपरहितार्थं गृहिप्रतिक्रमणसूत्रस्य ॥५॥

अंते ।

अत्राह परः। इदं प्रतिक्रमणसूत्रं केन कृतं । उच्यते । यथापरप्रतिक्रमणसूत्राणि श्रुतस्थविरक्तानि तथैतदपि । यदुक्तमावश्यकवृहद्वृत्तौ अहंकरसन्नीतिगाथाव्याख्याने । अंगप्रविष्टं गणधरकृतमाचारांगादि । अनंगप्रविष्टं तु स्थविरकृतमावश्यकदातीति । अथ श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रस्य यदार्थत्वं तदा न किं तस्य निर्वृत्तिमाध्यादीति चेत् । तर्हि-
वश्यकदशवैकालिकादिदशशास्त्रीव्यतिरेकेण शेषाणां निर्वृत्त्यभावादौपपातिकाशंगानां च चूर्णैरप्यभावादनाप्यत्वप्रसंगस्तस्मान्न किंचिदेतत् । आहप्रतिक्रमणसूत्रस्य च विक्रम ११८३ वर्षे श्रीविजयसिंहसूरिश्रीजिनदेवसूरिकृते चूर्णिभाष्ये अपि स्तो वृत्तयश्च बह्वयः । अतः श्रुतस्थविरक्तत्वेन सर्वातीचाराविशोधकात्वेन च श्रावकैरेतदुपादेयमेव साधुभिः स्वप्रतिक्रमणसूत्रनिव । एवं च सति ये स्वकदाग्रहमात्राभिनिविष्टदृष्टयः पाश्चा-
त्येन केनचिच्छ्रुतं सर्वयानुपादेयमिदमिति बुवते न विज्ञस्तेषां का गतिः । सर्वज्ञप्रणी-
तप्राचीनस्थविराचितसम्प्रमार्गस्थोपमर्दनात् । तदूचे ।

रत्नो आणभंगे इक्ष्विअ निग्गहो हवइ लोए ।

सवुन्नाणभंगे अणंतसो निग्गहं लहइ ॥ १ ॥

ननु श्रावकस्य प्रतिक्रमणकरणमेवासंगतं दूरेस्तु प्रतिक्रमणसूत्रविचारः । तदपि-
प्रलापमात्रं सिद्धांते आह्वानामनेकत्र तस्योक्तत्वाद्यदनुरूपयोगद्वारसूत्रं । से किं तं लोउ-
त्तरिअं भावावरसयं जलं समणो वा समणी वा सावओ वा साविआ वा तच्चित्ते जाव
उभओ कालं आवरसयं वारे इत्ति ॥ तथा तत्रैव ।

समणेण सावएण य अवरसकायव्वयं हवइ जम्हा ।

अंतो अहोनिस्सत्ता तम्हा आवरसयं नाम ॥ १ ॥

नवांगवृत्तिरुदभयदेवसूरिकलिकालसर्वज्ञश्रीहेमसूरिप्रमुखपूर्वाचार्यरचितेषु पंचा-
शकवृत्तियोगशास्त्रगृत्तिग्रंथेषु च आह्वाना प्रतिक्रमणं साक्षादृक्तं सर्वप्रसिद्धमेव । तच्च
पंचभेदं । दैवासिकं १ रात्रिकं २ पाक्षिकं ३ चातुर्मासिकं ४ सांवत्सरिकं ५ चेति । एषां
कालविध्यादि मत्कृतविधिकीमुया अनवार्प ।

विख्याततपेयाख्या जगति जगच्चंद्रसूरयोभूवन् ।
 श्रीदेवसुंदरगुरुत्तमाश्च तदनुक्रमाद्विदिताः ॥ १ ॥
 पंच च तेषां शिष्यास्तेष्वाद्या ज्ञानसागरा मुरवः ।
 विविधावर्चणिलहरीप्रकटनतः सान्वयाह्वानाः ॥ २ ॥

श्रुतगतविविधालापकसमुद्भूतः समभवंश्च सूरिद्राः ।
 कुलमंडना द्वितीयाः श्रोतुगुणरत्नास्तृतीयाश्च ॥ ३ ॥
 पद्मदर्शनवृत्तिक्रियारत्नसमुच्चयविचारानिचयसृजः ।
 श्रीभुवनसुंदरादिषु भेत्तुर्विद्यागुरुत्वं ये ॥ ४ ॥

श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवरास्तुर्था अहार्यमहिमानः ।
 येभ्यः संततिरुच्चैर्भवति द्वेधा सुधर्मभ्यः ॥ ५ ॥
 यतिजीतकल्पविवृतश्च पंचमाः साधुरत्नसूरिवराः ।
 यैर्मातृशोष्यकृष्यत करप्रयोगेण भवकूपात् ॥ ६ ॥

श्रीदेवसुंदरगुरोः पट्टे श्रीसोमसुंदरगणेशः ।
 युगवरवद्विजयंते तेषां शिष्याश्च पंचैते ॥ ७ ॥
 भारीस्यवमनिराकृतिसहस्रनामस्मृतिप्रभृतिरुच्यैः ।
 श्रीमुनिसुंदरगुरुवशिर्तनाचार्यमहिमभूतः ॥ ८ ॥
 श्राजयचंद्रमुनींद्रा निस्तेद्राः संघगच्छकार्येषु ।

श्रीभुवनसुंदरवरा दूरविहारैर्गणोपकृतः ॥ ९ ॥
 एकांगा अप्येकादशाग्निश्च जिनसुंदराचार्याः ।
 निप्रंथा प्रंथकृतः श्रीमज्जिनकीर्तिगुरुश्च ॥ १० ॥
 एषां श्रीसुगुरुणां प्रसादतोद्भेदं पडंकाविश्वमिते ।
 श्रोरत्नशेखरगणिवृत्तिमिमामकृत कृतितुष्टयै ॥ ११ ॥
 चातुर्वेदोदधिभिर्दधिभिर्दधिक्षुद्धपरमपरभागं ।

साशोध्यत प्रयत्नाल्लक्ष्मीभद्राद्भुविबुधैर्द्वैः ॥ १२ ॥
 विज्ञावतंसविहितप्रशंसगणिरुत्यहंसविबुधाद्यैः ।
 गुरुभक्तवास्याः प्रथमादर्शे सान्निध्यमावापि ॥ १३ ॥
 एतस्यां टीकायामनुष्ठुभामर्थदीपिकानाम्नां ।
 पदपाटिशती चत्वारिंशच्चतुरुत्तरानुमिता ॥ १४ ॥
 वरचूणिविविधवृत्त्याद्याश्रित्य कृतेयमल्पमातिनापि ।
 उत्सूत्रमत्र विबुधैः शोष्यं जीयादियं च चिरं ॥ १५ ॥

इति श्रीतपागच्छाद्भुप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तौ शेषाधिकारः पंचमः । समाप्ता चैयमर्थदीपिकानाम्नी
 श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रटीका ।

SUPPLEMENT.

Alphabetical list of the names of authors and works occurring in Kāṇḍas II and III of Rāyamukūṭa's commentary on the Amaraśoṣa, compiled by Paṇḍit Durgaprasāda.

N.B.—The numbers of the leaves refer to the Paṇḍit's own manuscript of the Commentary.

रायमुकुटकृतायामपरकोषद्वितीयतृतीयकाण्डयोऽष्टीकायां समुपलब्धाने ग्रन्थकाराणां नामानि ।

रमयः । द्वि० का० । पत्रे १६१।१२ रघुपदव्याख्याने । पत्रे १६१।१९ शीतपदव्याख्याने । पत्रे १६२।१।११ शान्तरपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८२।१।११-सम्पदव्याख्याने । इत्यादि ।

रामिनन्दः । द्वि० का० । पत्रे २१२।२।२ अञ्जलिपदव्याख्याने । पत्रे २१९।१।४ रीहिपदव्याख्याने ।

रामरदत्तः । द्वि० का० । पत्रे १८७।२।६ स्तुहीपदव्याख्याने । पत्रे २१६।१।१० लूतापदव्याख्याने । पत्रे २९६।२।३ अङ्गुलिपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ४१९।१।३ निवातपदव्याख्याने ।

रुक्मादत्तः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।४ सृक्पदव्याख्याने । पत्रे ३७२।१।६ सूभीपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ४६४।२।७ लिङ्गसंग्रहे । इत्यादि ।

रघुपटः । द्वि० का० । पत्रे २३९।२।११ पुत्रिकापदव्याख्याने ।

रालिङ्गः । द्वि० का० । पत्रे १४९।२।९ निकर्षणपदव्याख्याने । पत्रे १९९।२।१० नालकपदव्याख्याने । पत्रे १६०।१।३ नौमिपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३७९।२।१ अधीनपदव्याख्याने । इत्यादि ।

कात्यः । द्वि० का० । पत्रे १४३।१।१ अन्तर्हीरपदव्याख्याने । पत्रे १४८।२।११ गङ्ग-रपदव्याख्याने ।

कात्यायनः । द्वि० का० । पत्रे २३३।१।१ उपाध्यायीपदव्याख्याने । पत्रे २६०।१।७ अलिकपदव्याख्याने । पत्रे २९४।१।१ क्षत्रपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ४६२।१।१ लिङ्गादीसंग्रहे ।

कामन्दकः । द्वि० का० । पत्रे ३००।२।४ राग्याङ्गव्याख्याने । पत्रे ३२०।१।११ व्यूहपदव्याख्याने ।

१ रामचरितकाव्यकर्तायमभिनन्दः । न तु कादम्बरीकथासारकर्ता ।

२ अपमेव कदाचिदष्टाङ्गद्वय (वाग्भट) टीकाकारः स्यात् ।

- कालिदासः । द्वि० का० । पत्रे १३९।२।१० चैत्यपदव्याख्याने । पत्रे १५४।१।१ एषपद-
व्याख्याने । पत्रे २२३।२।१ बर्हपदव्याख्याने ।
- कोकटः । द्वि० का० । पत्रे १४०।२।११ राजसदनपदव्याख्याने । पत्रे १४१।२।९ क्षीम-
पदव्याख्याने । पत्रे १४२।१।८ देह स्त्रीपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ४०४।१।४ प्रत्युक्रमपदव्याख्याने ।
- कौटिल्यः । द्वि० का० । पत्रे १३७।१।७ विशिखापदव्याख्याने । पत्रे १४१।२।७ क्षीम-
पदव्याख्याने ।
- गोवर्धनः । द्वि० का० । पत्रे १५६।१।४ गुच्छपदव्याख्याने । पत्रे १६६।२।३ तितित्ती-
पदव्याख्याने ।
- तृ० का० । पत्रे १८६।२।२ रेफपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- ग्रहकृष्णः । द्वि० का० । पत्रे २५४।१।२ उपस्थपदव्याख्याने ।
- चन्द्रः । द्वि० का० । पत्रे १६६।२।७ अम्लिकापदव्याख्याने । पत्रे २०५।२।१ तुम्बी-
पदव्याख्याने ।
- चन्द्रगोमी । द्वि० का० । पत्रे २९१।१।८ वृषीपदव्याख्याने । पत्रे ३३५।१।१ ईषा-
पदव्याख्याने । पत्रे ३६२।२।१ शशोर्णपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ४७१।१।३ लिङ्गानुशासने ।
- चरकः । द्वि० का० । पत्रे १४३।२।३ गोपानसीपदव्याख्याने ।
- जयादित्यः । द्वि० का० । पत्रे १५३।१।८ उच्छ्रायपदव्याख्याने । पत्रे १७१।१।९ स्मो-
नाकपदव्याख्याने । पत्रे २३५।२।२ यौवतपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ४०३।१।१ छन्दपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- जातरूपः । द्वि० का० । पत्रे १३६।१।७ नगरनामव्याख्याने । पत्रे १३८।१।५ एडूकपद-
व्याख्याने । पत्रे १४६।१।१ पक्ष्मपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३८९।१।६ अम्बाशपदव्याख्याने ।
- जिनेन्द्रबुद्धिः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।५ ललाटपदव्याख्याने ।
- तृ० का० । पत्रे ३९९।२।६ अपास्परपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- नारंपालः । द्वि० का० । पत्रे १६९।२ मण्डपदव्याख्याने । पत्रे २१०।१।९ गुवाक-
पदव्याख्याने । पत्रे २२२।२।५ वरटापदव्याख्याने । इत्यादि ।
- दण्डी । द्वि० का० । पत्रे १६७।१।५ सालपदव्याख्याने । पत्रे २७२।२।२ कालानुसार्य-
पदव्याख्याने । पत्रे ३२८।१।१ संयत्पदव्याख्याने ।

१ चाणक्यस्यैव । नामान्तरम्

२ अयमेव चान्द्रव्याकरणकर्ता । चन्द्रश्चन्द्रगोमी च एक एवेति भाति ।

दामोदरः । द्वि० का० । पत्रे २५१।२।८ बाहुपदव्याख्याने ।

दुर्गः । तृ० का० । पत्रे ४६८।२।१ लिङ्गादिसंग्रहे । पत्रे ४७०।१।७ तत्रैव । पत्रे ४७१।१।३ तत्रैव ।

धनंजयः । द्वि० का० । पत्रे २५१।२।११ दोःपदव्याख्याने ।

धन्वन्तरिः । द्वि० का० । पत्रे १९०।१।८ अंशुमत्तलासदव्याख्याने । पत्रे २०३।२।१ वा-
तकपदव्याख्याने । पत्रे २७३।२।८ यक्षकर्दमपदव्याख्याने । इत्यादि ।

धर्मदासः । द्वि० का० । पत्रे १७८।१।५ जवापदव्याख्याने ।

धर्मसेनः । द्वि० का० । पत्रे २७१।२।११ दर्पणपदव्याख्याने ।

पाणिनिः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।३ सूक्तपदव्याख्याने ।

पुरुषोत्तमः । द्वि० का० । पत्रे १४७।१।११ पारियात्रपदव्याख्याने । पत्रे १६८।२।१०
बालतनयपदव्याख्याने । पत्रे ११२।१।१० भल्लुकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८३।१।६ दापितपदव्याख्याने । इत्यादि ।

पूर्णचन्द्रः । तृ० का० । पत्रे ३९९।२।७ अपरस्परपदव्याख्याने ।

चाणः । द्वि० का० । पत्रे १७७।२।१ कुरवकपदव्याख्याने । पत्रे ३५२।१।५ श्रृङ्गीकन-
कपदव्याख्याने ।

वालपाण्डितज्ञानकम् । द्वि० का० । पत्रे २९८।१।४ ऋषिपदव्याख्याने ।

वोपालितः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।३ पिष्टपशब्दव्याख्याने । पत्रे १४२।२।४ शि-
लापदव्याख्याने । पत्रे १४३।१।४ बलीकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३७८।२।४ कुटुम्बव्यापृतपदव्याख्याने । इत्यादि ।

मठः । द्वि० का० । पत्रे १२९।१।९ क्षितिपदव्याख्याने । पत्रे १३०।१।११ उर्वरापदव्या-
ख्याने । पत्रे १३०।२।९ भारतवर्षपदव्याख्याने । पत्रे १३६।१।२ पुठभेदन-
पदव्याख्याने । इत्यादि ।

भरतः । द्वि० का० । पत्रे २३१।२।५ अभितारिकापदव्याख्याने । पत्रे ३०१।१।२ प्रभावप-
दव्याख्याने । पत्रे ३२४।१।११ भिन्दिपालपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३८३।१।११ नान्दीवादीपदव्याख्याने । इत्यादि ।

भवभूतिः । द्वि० का० । पत्रे २१५।१।४ रोहिपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३८८।२।३ परःशतपदव्याख्याने ।

१ 'दुर्गाकालिङ्गानुशासने' इति राममुकुटः । द्वितीपरधले दुर्गातिह इत्यस्ति ।

२ विदग्धमुखमण्डनकर्ता ।

- भागुरिः । द्वि० का० । पत्रे २२७।१।३ संधपदव्याख्याने । पत्रे २३१।१।१ युवतिपदव्याख्याने । पत्रे २६६।१।१ क्षुद्रघण्टिकापदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३९९।२।८ अपरस्परपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- भारविः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।९ भारतवर्षपदव्याख्याने (?) । पत्रे २५२।१।९ तनुपदव्याख्याने । पत्रे २६१।२।३ अलकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३९४।१।२ उप । हितपदव्याख्याने ।
- भाष्यकारः । द्वि० का० । पत्रे २०८।१।९ वल्वजपदव्याख्याने । पत्रे २२८।२।८ भीरुपदव्याख्याने । पत्रे २४०।२।९ नपुंसकपदव्याख्याने ।
- भीमसेनः । द्वि० का० । पत्रे १३९।१।६ कुटीपदव्याख्याने ।
- श्रीभीमः । द्वि० का० । पत्रे १४२।१।११ अङ्गनपदव्याख्याने । पत्रे १५६।१।९ गुच्छपदव्याख्याने । पत्रे ३२६।१।६ मागधपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- मनुः । द्वि० का० । पत्रे २७९।१।१ आचार्यपदव्याख्याने । पत्रे २८१।१।९ महापद्मपदव्याख्याने । पत्रे २८६।२।७ अन्वाहार्यपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३७९।१।२ कूकुदपदव्याख्याने ।
- माघः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।११ भारतवर्षपदव्याख्याने । पत्रे १३७।१।१ विपाणिपदव्याख्याने । पत्रे १४१।१।१ सौधपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३८६।२।३ रेफपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- माधवः । द्वि० का० । पत्रे १६०।२।३ मधूलकव्याख्याने । पत्रे १६२।१।१० लोभपदव्याख्याने । पत्रे १६३।१।९ पियालकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- मुरारिः । द्वि० का० । पत्रे ३०८।१।९ ईषिकापदव्याख्याने ।
- मैत्रेयः । द्वि० का० । पत्रे २१४।१।३ वातप्रमीपदव्याख्याने । पत्रे ३१६।१।१० दंक्षितपदव्याख्याने ।
- मीढ्रव्यायनः । द्वि० का० । पत्रे १६२।२।१० गुग्गुलुपदव्याख्याने ।
- पातवल्कपः । द्वि० का० । पत्रे ३३२।१।९ लञ्छपदव्याख्याने ।
- राक्षितः । द्वि० का० । पत्रे २५४।१।११ शैकःपदव्याख्याने । पत्रे २९१।१।११ जपपदव्याख्याने । पत्रे ३३७।१।३ कुल्माषपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- रन्तिदेवः । द्वि० का० । पत्रे १५६।१।६ गुच्छपदव्याख्याने । पत्रे १६५।२।१ क्षुभीपदव्याख्याने । पत्रे १६९।२।९ सत्तुफलापदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ४१४।२।९ केरणुपदव्याख्याने ।
- रातदेवः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।७ अलिकपदव्याख्याने । पत्रे २६८।१।४ निचोलपदव्याख्याने । पत्रे २८२।२।११ आहवनीयपदव्याख्याने ।
- राजशेखरः । द्वि० का० । पत्रे १५३।२।११ बुधपदव्याख्याने । पत्रे २५३।२।३ त्रैवेयकपदव्याख्याने ।

रुद्रः । द्वि० का० । पत्रे १३९।२।१० चैत्यपदव्याख्याने । पत्रे १४२।२।६ नात्तापदव्या-
ख्याने । पत्रे १५६।१।९ मुच्छपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८।१।१८ प्रतिभान्वितपदव्याख्याने । इत्यादि ।

वराहः । द्वि० का० । पत्रे २५९।१।११ हनुपदव्याख्याने । पत्रे २६३।१।१ मुकुटपदव्या-
ख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ४९८।१।११ लिङ्गादिसंग्रहवर्गे ।

वराहः । द्वि० का० । पत्रे १४१।१।८ विच्छन्दकपदव्याख्याने । पत्रे १४७।२।१ पारियात्र-
पदव्याख्याने ।

वाचस्पतिः । द्वि० का० । पत्रे १२९।१।१० पृथिवीपदव्याख्याने । पत्रे १२९।२।७ मही-
पदव्याख्याने । पत्रे १३२।१।९ गेहपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ४०५।१।८ इणोपापदव्याख्याने ।

वात्स्यायनः । द्वि० का० । पत्रे २३।१।१२ युवातिपदव्याख्याने । पत्रे ३६७।१।८ शिल्प-
पदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ४३७।२।२ कीलपदव्याख्याने ।

वामनः । द्वि० का० । पत्रे १३८।१।१ कुक्ष्यपदव्याख्याने । पत्रे १४४।२।६ अररपदव्या-
ख्याने । पत्रे १५७।१।८ जम्बुपदव्याख्याने । इत्यादि ।

विक्रमादित्यः । द्वि० का० । पत्रे ३३५।१।२ हलपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३८७।१।७ लवलेशादिपदव्याख्याने ।

वृद्धशक्तिः । तृ० का० । पत्रे ४५९।१।१ लिङ्गादिसंग्रहे ।

व्याहः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।८ भारतवर्षपदव्याख्याने । पत्रे १५५।१।४ पल्लवपद-
व्याख्याने । पत्रे १७६।२।७ सुप्तपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ४२५।१।११ मिथुनपदव्याख्याने । इत्यादि ।

व्यासः । तृ० का० । पत्रे ४२६।२।३ वृषाकापिपदव्याख्याने ।

वार्हः । द्वि० का० । पत्रे १४२।१।१० अङ्गनपदव्याख्याने । पत्रे २०५।२।३ इवार्थपद-
व्याख्याने ।

शाकटायनः । द्वि० का० । पत्रे १६९।२।८ शर्मरपदव्याख्याने । पत्रे २४३।१।५ विग्र-
पदव्याख्याने । पत्रे २५२।१।११ बष्कयिणीपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३०८।१।६ उत्सुकपदव्याख्याने ।

१. वात्स्यायनरुतकाममुत्रोदाहरणान्येष रायमुकुटेन इत्तानि ।

२. कस्यचित् कोरप काव्यस्य च कर्तेति रायमुकुटमृहीतप्रमाणरेव ज्ञायते ।

३. शरस्वामीति द्वितीयपुस्तके ।

- शातातपः । द्वि० का० । पत्रे २८६।२।९ कुतुपपदव्याख्याने ।
- शाब्दिकः । द्वि० का० । पत्रे २६७।२।९ वराशिपदव्याख्याने । पत्रे २७३।२।१ पत्राङ्गपद-
व्याख्याने । पत्रे ३०८।१।४ ईधिकापदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३८९।१।१० अपदान्तरपदव्याख्याने ।
- शालिहोत्रः । द्वि० का० । पत्रे १२९।२।४ मेदिनीपदव्याख्याने । पत्रे २१९।२।११ मूषकप-
दव्याख्याने ।
- शाश्वतः । द्वि० का० । पत्रे १२९।१।४ ज्यापदव्याख्याने । पत्रे १३६।२।११ आपणपदव्या-
ख्याने । पत्रे १४६।१।९ पल्लीपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ४००।१।२ पारायणपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- शुभाङ्कः । द्वि० का० । पत्रे १७४।२।९ कर्मपदव्याख्याने । पत्रे २२४।२।१० जीवजीव-
पदव्याख्याने । पत्रे २२९।२।९ दारापदव्याख्याने ।
- शूद्रकः । द्वि० का० । पत्रे १५६।१।१ सुमनःपदव्याख्याने ।
- श्रीकरः । द्वि० का० । पत्रे १५८।२।११ युगपत्रकपदव्याख्याने । पत्रे १६०।१।२ नेभिप-
दव्याख्याने । पत्रे १६०।२।८ निकोचकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- श्रीधरः । द्वि० का० । पत्रे १३९।२।४ चतुःशास्त्रपदव्याख्याने ।
- श्रीहर्षः । द्वि० का० । पत्रे २६०।१।१ सुक्कपदव्याख्याने ।
- सनातनः । द्वि० का० । पत्रे ३६१।१।७ रीतिपुष्पपदव्याख्याने ।
- सर्वधरः । द्वि० का० । पत्रे १२८।१।४ काण्डारम्भे "भृगादिभिः" इत्यस्यव्याख्याने । पत्रे
१२९।१।९ क्षितिपदव्याख्याने । पत्रे १३५।२।७ पुरीपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३८०।२।६ तृष्णकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- सर्वानन्दः । द्वि० का० । पत्रे १४३।१।२ पक्षकपदव्याख्याने ।
- साहसङ्कः । द्वि० का० । पत्रे २१३।१।१० फेरवपदव्याख्याने । पत्रे २१६।१।८ गृहगो-
धिकापदव्याख्याने । पत्रे २४३।१।११ संतुपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- सुभूतिः । द्वि० का० । पत्रे १३९।१।२ मन्दिरपदव्याख्याने । पत्रे १४१।२।७ क्षीमपदव्याख्याने ।
पत्रे १४२।१।९ अलिन्दपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३७७।१।७ वैज्ञानिकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- सोमनन्दिः । द्वि० का० । पत्रे १३६।१।७ नगरलक्षणकथनम् । पत्रे १३८।१।२ कुञ्ज-
पदव्याख्याने । पत्रे १३८।१।४ एहूकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३९५।१।२ उद्गतव्याख्याने ।

१ पूर्वद्वित्रिस्थलेषु शाब्दिकस्य नाम समागतं किं तु शाब्दिकः कश्चन वैयाकरण इति जान-
ता मया न लिखितम् । अधुना शाब्दिक इति कस्यचिद्बोधकतुर्विशिष्टं नामेति बुद्धम् ।

२ श्रीकर इत्येव भाति ।

स्वामी । द्वि० का० । पत्रे १२८।१।४ द्वितीयकाण्डास्मिन् 'मृगादिभिः' इत्यस्य व्याख्याने । पत्रे १२९।१।४ मेदिनीपदव्याख्याने । पत्रे १३०।१।९ स्थल्यपदव्याख्याने । पत्रे १३०।१।८ भारतवर्षपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ३७७।१।९ कुशपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 हृदचन्द्रः । द्वि० का० । पत्रे १८४।१।१ चविकापदव्याख्याने । पत्रे २२९।१।८ दाया-
 पदव्याख्याने । पत्रे २३०।१।६ कृतसापत्निकापदव्याख्याने । इत्यादि ।
 हलायुधः । द्वि० का० । पत्रे १५१।१।२ अङ्कुरपदव्याख्याने । पत्रे १५३।१।१ व्रततिपदव्या-
 ख्याने । पत्रे १७७।१।४ कुरण्टकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ४३८।१।६ प्रवालपदव्याख्याने ।

रायमुकुटकृतायावमरकोषाद्वितीयतृतीयाकाण्डयोर्द्वयोः कायां समुपलब्धानि ग्रन्थनामानि ।

अनुन्यासः । द्वि० का० । पत्रे २५४।१।१० शोकःपदव्याख्याने ।
 अनेकार्थमञ्जरी । द्वि० का० । पत्रे २३१।१।१ वृषस्वन्तीपदव्याख्याने ।
 अभिधानमाला । द्वि० का० । पत्रे २७८।१।७ सूरिपदव्याख्याने ।
 अमरमाला । द्वि० का० । पत्रे १४२।१।४ अलिन्दपदव्याख्याने । पत्रे १५८।१।८ कपि-
 त्वव्याख्याने । पत्रे १७०।१।३ मन्त्रदारुपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ४०५।१।९ संग्रामपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 अर्धशास्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे १३७।१।१ प्राकारपदव्याख्याने । पत्रे ३०५।१।९ दृष्ट-
 पदव्याख्याने ।
 अश्वतन्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे ३१२।१।९ निगालपदव्याख्याने ।
 अश्वशास्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे ३११।१।१ आजानेयपदव्याख्याने ।
 आपिकोपः । तृ० का० । पत्रे ४६९।१।१० लिङ्गादिसंग्रहे ।
 आश्चर्यमञ्जरी । द्वि० का० । पत्रे १६१।१।९ शोभाञ्जनपदव्याख्याने ।
 उणादिवृत्तिः । द्वि० का० । पत्रे २०८।१।४ उशरिपदव्याख्याने । पत्रे २१४।१।४ वान-
 प्रसीपदव्याख्याने । पत्रे २३५।१।७ गुर्विणीपदव्याख्याने । इत्यादि ।
 तृ० का० । पत्रे ४३५।१।९ गह्वरपदव्याख्याने ।

१. आश्चर्यमञ्जरी कुलशेखरेण निर्मितेति सूक्तिमुक्तावली राजशेखरनाम्ना समुद्धृतेन-
 केन श्लोकेन ज्ञापते । प्रथमकाण्डे वारिवर्ग मपपदव्याख्याने चाश्चर्यमञ्जरीस्यमुदाहरणं दत्तमास्ति
 रायमुकुटेन ।

२. 'उणादिवृत्ती पुरुषोत्तमः' इति पाठः । तेनेयं वृत्तेः पुरुषोत्तमकृता ।

ऊष्मविवेकः । द्वि० का० । पत्रे १३६।२।४ वेशपदव्याख्याने । पत्रे १३७।२।९ सालप-
दव्याख्याने । पत्रे १४५।१।३ सोपानपदव्याख्याने । इत्यादि ।
तृ० का० । पत्रे ३८९।१।६ अभ्याशपदव्याख्याने । इत्यादि ।

कण्ठभूषणकाव्यालंकारः । द्वि० का० । पत्रे २६१।१।३ शिरःशद्व्याख्याने ।
कैफिणाभ्युदयम् । द्वि० का० । पत्रे १४४।२।३ अररपदव्याख्याने । पत्रे २२८।२।३ म-
हिलापदव्याख्याने । पत्रे २६९।१।९ जवनिकापदव्याख्याने ।
तृ० का० । पत्रे ४५२।१।७ भद्रापदव्याख्याने ।

कल्पलता । द्वि० का० । पत्रे २५३।१।४ वङ्गपदव्याख्याने । पत्रे २५४।२।७ पिचण्ड-
पदव्याख्याने । पत्रे २५९।२।११ सूक्तपदव्याख्याने ।

कविकल्पलता । द्वि० का० । पत्रे १७५।१।१ तापिच्छपदव्याख्याने ।
कानन्त्रयञ्जिका । द्वि० का० । पत्रे ३४०।१।४ अधिश्रवणीपदव्याख्याने ।
कादम्बरी । द्वि० का० । पत्रे २२१।२।३ लक्ष्मणाङ्गदव्याख्याने ।
काव्यप्रकाशः । द्वि० का० । पत्रे १५४।२।९ मञ्जरीपदव्याख्याने ।
काव्यौदृशः । द्वि० का० । पत्रे २२८।२।९ भीरुपदव्याख्याने । पत्रे २५२।१।३ तनुपदव्या-
ख्याने ।

किरानः । द्वि० का० । पत्रे १५७।१।३ जम्बुपदव्याख्याने ।
तृ० का० । पत्रे ३९९।२।४ अपरस्तरापदव्याख्याने । इत्यादि ।
कौचकवधम् । द्वि० का० । पत्रे १५२।१।१ विकसितपदव्याख्याने ।
कुमारसंभवम् । द्वि० का० । पत्रे १५१।२।५ ओषधिपदव्याख्याने । पत्रे २३२।२।७
आलिपदव्याख्याने । पत्रे २६५।१।३ काञ्चीपदव्याख्याने । इत्यादि ।

केसरमाला । द्वि० का० । पत्रे १५८।१।६ अश्वत्थपदव्याख्याने ।
कौमुदी । द्वि० का० । पत्रे १२९।२।६ महीपदव्याख्याने । पत्रे १३८।२।५ पस्त्यपदव्याख्याने ।
गणिनशस्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे ३५७।१।६ द्रोणाढकादिव्याख्याने ।
चाणक्यटीका । द्वि० का० । पत्रे २७३।१।८ गोशीर्षपदव्याख्याने ।
चान्द्राभाकरणम् । द्वि० का० । पत्रे २३९।२।१० दंपतीपदव्याख्याने ।
टिप्पणी । द्वि० का० । पत्रे २०९।२।७ शृङ्गपदव्याख्याने ।

टीकासमुच्चयसारः । द्वि० का० । पत्रे १३९।२।२ संज्ञवनपदव्याख्याने । पत्रे ११३।१।११
स्कन्धपदव्याख्याने ।

त्रिकाण्डशेषः । द्वि० का० । पत्रे १४६।१।२ उपशल्पपदव्याख्याने । पत्रे १५४।१।१
मज्जपदव्याख्याने । पत्रे १५४।१।९ दारुपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३२३।२।९ आत्तगर्वपदव्याख्याने । इत्यादि ।

दैविलासः । (१) तृ० का० । पत्रे ४६५।१।३ लिङ्गादिसंग्रहे ।

हर्मटवृत्तिः । द्वि० का० । पत्रे २३५।१।८ गुर्विणीपदव्याख्याने ।

देशोक्तोपः । द्वि० का० । पत्रे १३९।१।३ छटनपदव्याख्याने । पत्रे २५५।२।९ बाहु-
पदव्याख्याने ।

द्विह्रस्वोपः । द्वि० का० । पत्रे १३८।१।६ एहूरुपदव्याख्याने । पत्रे १३८।२।९ सद-
नपदव्याख्याने । पत्रे १३८।२।११ अगारपदव्याख्याने । इत्यादि ।

पराणिः । द्वि० का० । पत्रे १३७।२।१ प्राकारपदव्याख्याने । पत्रे १६५।१।७ पिचुषपदव्या-
ख्याने । पत्रे १७२।२।९ मल्लूःपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८०।१।१ परपिण्डादपदव्याख्याने । इत्यादि ।

धातुपारायणम् । तृ० का० । पत्रे ४६५।१।११ लिङ्गादिसंग्रहे ।

धातुप्रदीपः । द्वि० का० । पत्रे ३३८।१।४ वृत्तपदव्याख्याने ।

धातुप्रदीपटीका । तृ० का० । पत्रे ३२८।२।८ गणोपपदव्याख्याने ।

नामप्रपञ्चः । द्वि० का० । पत्रे २३९।२।१ अंतीपदव्याख्याने ।

नाममाला । द्वि० का० । पत्रे १४२।२।८ नासापदव्याख्याने । पत्रे १५६।२।२ सुमनःप-
दव्याख्याने । पत्रे २३२।१।२ अवीरापदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३७८।२।१ मनोजवसपदव्याख्याने । इत्यादि ।

नामानुशासनम् । द्वि० का० । पत्रे ३६९।१।१० पाटञ्चरपदव्याख्याने ।

निगमः । द्वि० का० । पत्रे २२४।१।७ नभसंगमपदव्याख्याने । पत्रे २३४।१।९ वारस्त्री-
पदव्य ख्याने । पत्रे ३३२।१।६ शिञ्जपदव्याख्याने ।

नैकेस्तः । द्वि० का० । पत्रे १२९।२।३ मेदिनीपदव्याख्याने । पत्रे २०५।१।११ कूष्माण्ड-
पदव्याख्याने । पत्रे २०५।२।९ ईश्वरुपदव्याख्याने ।

नैपथः । द्वि० का० । पत्रे १३८।२।११ अगारपदव्याख्याने । पत्रे १४१।२।४ शुद्धान्तपदव्या-
ख्याने । पत्रे १४९।१।४ सनिपदव्याख्याने । इत्यादि ।

न्यासः । द्वि० का० । पत्रे १४५।२।१ निःसरणपदव्याख्याने । पत्रे १८८।१।१० द्राक्षापदव्या-
ख्याने । पत्रे १९८।१।४ शाकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३९६।२।७ अभिहितपदव्याख्याने ।

- पञ्चिका । द्वि० का० । पत्रे १३६।२।२ वेशपदव्याख्याने । पत्रे १३९।१।७ कुटीपदव्या-
ख्याने । १४१।२।९ क्षीमपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- पदचान्द्रिका । द्वि० का० । पत्रे ३९९।२।४ उद्गुम्भपदव्याख्याने ।
- पारायणम् । द्वि० का० । पत्रे १३८।२।७ सदनपदव्याख्याने । पत्रे १९६।१।४ गुच्छपद-
व्याख्याने । पत्रे १७६।२।९ मालतीपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- भट्टीः । द्वि० का० । पत्रे १४९।१।१० उपलकापदव्याख्याने । पत्रे १९०।२।९ प्रमदवनपद-
व्याख्याने । पत्रे १९१।२।७ कलेग्रहिपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३९३।२।११ व्यावृत्तपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- भारतम् । द्वि० का० । पत्रे १३८।२।९ सदनपदव्याख्याने । पत्रे १७१।२।१० कालिद्रुमपदव्या-
ख्याने । पत्रे २११।१।८ व्याघ्रपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- भारतटीका । द्वि० का० । पत्रे १९१।२।९ अवकेशिपदव्याख्याने । पत्रे २६८।२।१ उत्तरासङ्ग-
पदव्याख्याने ।
- मधुमाधवी । द्वि० का० । पत्रे १७७।२।३ कुरण्टकपदव्याख्याने । पत्रे १७७।२।११ सि-
ण्टीभेदानां व्याख्याने । पत्रे १७८।२।६ धनूरपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- माधवी । द्वि० का० । पत्रे १९६।१।७ स्तम्भकपदव्याख्याने । पत्रे १६२।१।७ मालवपदव्या-
ख्याने । पत्रे १६८।२।६ एरण्डपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३९९।२।३ वित्तशब्दव्याख्याने । इत्यादि ।
- मेघदूतम् । द्वि० का० । पत्रे १४३।२।१ वलभीपदव्याख्याने । पत्रे १४४।१।६ तोरणपद-
व्याख्याने । पत्रे २९३।१।१ श्रोणीपदव्याख्याने ।
- तृ० का० । पत्रे ४०३।२।९ सनाहनपदव्याख्याने ।
- मेदिनिः । द्वि० का० । पत्रे १९१।२।३ वनस्पतिपदव्याख्याने । पत्रे १९३।२।३ शाखापद-
व्याख्याने । पत्रे १९६।१।२ कोरकपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३७६।१।१२ महाशयपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- योगशतकव्याख्या । द्वि० का० । पत्रे ३६१।१।७ रीतिपुष्पपदव्याख्याने ।
- रघुः । द्वि० का० । पत्रे १३८।२।१० अगारपदव्याख्याने । पत्रे १३९।२।६ उटजपदव्या-
ख्याने । पत्रे १४१।२।९ अवरोधपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३७७।१।११ प्रतीक्षापदव्याख्याने । इत्यादि ।
- रत्नकोषः । द्वि० का० । पत्रे १४६।१।११ पक्षपदव्याख्याने । पत्रे १९६।१।११ सुवन-
पदव्याख्याने । पत्रे १९७।२।११ बोधिद्रुमपदव्याख्याने । इत्यादि ।
- तृ० का० । पत्रे ३८९।२।१ अन्तिकतमपदव्याख्याने । इत्यादि ।

१ रायमुकुटरुतामरकोपटीकैव पदचान्द्रिका ।

२ धातुपारायणमेव पारायणमिति भाति । पारायणकर्ता पूर्णचन्द्र इति जपंतीशद्वया-
ख्याने पत्रे २३९।२।११ ज्ञापते ।

३ योगशतकव्याख्या सनातनरुतेति तत एव ज्ञापते ।

रत्नमाला । द्वि० का० । पत्रे ३३५।२।८ आशुपदव्याख्यानानि । पत्रे ३४५।१।८ मार्जिता-
पदव्याख्यानानि ।

रभसः । द्वि० का० । पत्रे १३०।२।८ भारतवर्षपदव्याख्यानानि । पत्रे १३६।२।१ नैषपदव्या-
ख्यानानि । पत्रे १४०।१।१० वासगृहपदव्याख्यानानि । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३८३।१।१० अनेडमूकपदव्याख्यानानि । इत्यादि ।

रामायणम् । द्वि० का० । पत्रे १३८।२।८ सदनपदव्याख्यानानि ।

रूपभेदः । द्वि० का० । पत्रे १५७।२।६ पाटलापदव्याख्यानानि । पत्रे १७०।१।१० देवदास-
पदव्याख्यानानि ।

तृ० का० । पत्रे ४६१।१।३ लिङ्गादिसंग्रहे । इत्यादि ।

रूपमञ्जरी । तृ० का० । पत्रे ४९९।२। लिङ्गादिसंग्रहे ।

रूपरत्नाकरः । द्वि० का० । पत्रे १६३।२।१ धनुष्पटपदव्याख्यानानि ।

लिङ्गकारिका । द्वि० का० । पत्रे १८६।२।१ वासकापदव्याख्यानानि । पत्रे २९१।१।६ वृ-
त्तीपदव्याख्यानानि । पत्रे ३२३।१।९ तूणापदव्याख्यानानि ।

वर्णदेशना । द्वि० का० । पत्रे १५५।१।१ सत्त्वपदव्याख्यानानि । पत्रे २१६।१।७ मुसलीपद-
व्याख्यानानि । पत्रे २६२।२।९ इमश्रुपदव्याख्यानानि । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३९२।१।१ अपसव्यपदव्याख्यानानि ।

वायुपुराणम् । द्वि० का० । पत्रे ३९८।१।६ गाङ्गेयपदव्याख्यानानि ।

वै(षा)लकाध्यः । द्वि० का० । पत्रे २५०।१।९ प्लुहापदव्याख्यानानि ।

वासवदत्ता । द्वि० का० । पत्रे २१०।१।४ नारिकेलीपदव्याख्यानानि । पत्रे २५२।१।६ त-
नुपदव्याख्यानानि । पत्रे २६५।१।८ रक्षनापदव्याख्यानानि ।

विदधमुखमण्डनम् । द्वि० का० । पत्रे २५६।१।१ दोःपदव्याख्यानानि ।

विश्वः । द्वि० का० । पत्रे १४२।१।११ बङ्गनपदव्याख्यानानि । पत्रे १४९।१।२ गण्डशैलपद-
व्याख्यानानि । पत्रे १५३।२।२ लतापदव्याख्यानानि । इत्यादि ।

तृ० का० । पत्रे ३७७।२।५ दानशौण्डपदव्याख्यानानि । इत्यादि ।

वृद्धन्यासः । द्वि० का० । पत्रे २३९।२।६ मातरपितरौशक्तिपदव्याख्यानानि ।

वृन्दावनयमकम् । द्वि० का० । पत्रे १६७।१।९ असनपदव्याख्यानानि ।

व्याख्यामृतम् । द्वि० का० । पत्रे २७७।२।५ बाह्वपदव्याख्यानानि । पत्रे २९९।२।११ लिपि-
शब्दव्याख्यानानि । पत्रे ३०८।१।१ अवग्रहपदव्याख्यानानि । इत्यादि ।

१ माधवकृतैर् रत्नमालेशुपदव्याख्यानानि ज्ञायते ।

२ हस्तिचिकित्साग्रन्थः प्रसिद्ध एव ।

प्राज्ञाणिवः । द्वि० का० । पत्रे १६६।२।३ तित्तिडीपदव्याख्याने । पत्रे १७८।२।८ घत्तूरपद-
व्याख्याने । पत्रे ३६०।१।९ पागदपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ४६३।२।१ लिङ्गादिसंग्रहे ।

शेभेदः । द्वि० का० । पत्रे १६१।१।११ शिशुपदव्याख्याने । पत्रे १६१।२।८ शाण्डिन्य-
पदव्याख्याने । पत्रे १६२।२।९ कौशिकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

शृङ्गारप्रकाशः । (?) तृ० का० । पत्रे ३९५।२।१० वरिवस्यापदव्याख्याने ।

पमेदः । द्वि० का० । पत्रे ३४०।१।२ अम्बरीषपदव्याख्याने ।

संसारवर्तः । द्वि० का० । पत्रे १५७।१।९ जम्बुपदव्याख्याने ।

सप्तकुमारिका । तृ० का० । सात्रिपदव्याख्याने । “भित्तौ साची पारणतमूला” ।

सभेदः । द्वि० का० । पत्रे २१६।१।४ सरटपदव्याख्याने । पत्रे २१६।१।५ रुक्लासपद-
व्याख्याने । पत्रे २३८।१।९ श्यालपदव्याख्याने । इत्यादि ।

सर्वस्वम् । द्वि० का० । पत्रे ३०८।१।४ ईपिकापदव्याख्याने । पत्रे ३३७।१।१ कन्मापपद-
व्याख्याने । पत्रे ३५३।२।८ स्तुभपदव्याख्याने ।

तृ० का० । पत्रे ३८३।२।११ कादिशिकपदव्याख्याने । इत्यादि ।

सहस्रनामटीका । तृ० का० । पत्रे ४२६।२।३ वृषाकपिपदव्याख्याने ।

सुश्रुतम् । द्वि० का० । पत्रे १७६।२।७ सुमनःपदव्याख्याने । पत्रे २०५।२।११ तुम्भी-
पदव्याख्याने । पत्रे २०८।२।९ लघुलपदव्याख्याने । इत्यादि ।

सूत्रभाष्यम् । तृ० का० । पत्रे ३९२।२।६ परिवापितपदव्याख्याने ।

सूदशास्त्रम् । द्वि० का० । पत्रे ३४५।१।११ रसालापदव्याख्याने ।

हरिवंशम् । द्वि० का० । पत्रे १५८।२।८ कोविदारपदव्याख्याने ।

हारावली । द्वि० का० । पत्रे १६९।२।२-मण्डपदव्याख्याने । पत्रे २६८।२।५ कूर्पासक-
पदव्याख्याने । पत्रे ३७०।१।७ तन्तुपदव्याख्याने ।

रायमुकुटकृतायाममरकोपद्वितीयतृतीयकाण्डयोऽष्टोकायां समुपलब्धानि कानिचि-
दुपयुक्तानि वाक्यानि ।

द्वितीयकाण्डे ।

(पत्रे १३६।१।७ नगरपदव्याख्याने)

“सोमनन्दी, त्वं नगरलक्षणमाह— ‘देवतायतनैश्चित्रैः प्रासादापणवेद्यभिः । नगरं दर्शये-
त् द्विद्वान् राजमार्गैश्च शोभनैः ॥’ इत्यर्थशास्त्रम् ॥”

१ शभेदः पमेदः सभेदश्चेति ग्रन्थत्रयमुक्तं एव ग्रन्थ इति संदिग्धम् ।

२ पुस्तकद्वयेऽपि संदिग्धान्यक्षराणि सन्ति ।

(पत्रे १३७।१।७ विशिखापदव्याख्याने)

“तथा च कौटल्यः—‘विशिखायां सौवर्णिकप्रचारः’ इति ।”

(पत्रे १३७।१।१ प्राकारपदव्याख्याने)

“तथा चार्थशास्त्रम्—‘खातादुद्धतपांसुना वप्रे कारयेत् तस्योपरि प्राकारम्’ इति ।”

(पत्रे १४४।२।३ अररपदव्याख्याने)

“तथा च कश्मिणाभ्युदये—‘प्रेर्यन्तेऽमी परमरयो हर्म्यवातायनानाम्’ इति ।”

(पत्रे १६१।१।२ शोभाञ्जनपदव्याख्याने)

“‘तदृणीजन इवाविगतशोभाञ्जनो वसन्तसमयः प्रादुरासीत्’ इत्याश्चर्यमञ्जरी ।”

(पत्रे २५२।१।५ तनुपदव्याख्याने)

“‘वेतनु संप्रवदन्ति कुकुटाः’ इति भारविः ।”

(पत्रे २६०।१।३ सृक्पदव्याख्याने)

“स सृक्कणी प्रान्तप्रसूयादिर्ध्वं प्रलेलिहानो हरिणारिरुचैः’ इति पाणिनिः ।”

(पत्रे ३५४।१।९ वैदेहकपदव्याख्याने)

निभिर्नाम राजा वसिष्ठशापादेहसूच्यो विदेहारव्यो व मुव तस्मिणीति च वणिग्याशास्त्रम् ।
‘इति ।”

तृतीयकाण्डे ।

(पत्रे ३८७।१।७ लवपदव्याख्याने)

“कुशलवमेनेन प्राप्य लोकोत्तरत्वम्’ इति विक्रमार्कप्रयोगः ।”

भङ्गा सस्यभेदः । कश्मीरेषु भङ्गानाम्नेव परिद्धा ।” (३३७।२।३ भङ्गापदव्याख्याने)

कवख हसने’ कवर्गप्रथमादिरिति गौडाः । खखलोति कवर्गद्वितीयादिरिति काश्मीराः ।”

(पत्रे ३९०।२।४ कवखपदव्याख्याने)

तेन रायमुकुटः कश्मीरदेशोद्धव इति प्रतीयते । कश्मीरेषु चास्याष्टीकाया अतीवप्रचारः ।

१ ‘आपि विजहीहि’ इत्यादिश्लोकस्य चतुर्थः पादोऽयं महाभाष्ये ‘व्यक्तवाचां समुच्चारणे’
इति सूत्रव्याख्यान उदाहृतः । तत्पूर्वश्लोकस्तु श्लेमेन्नेणौचिसाविचारचर्चायां कुमारदास-
नाम्ना समुद्धतः ।

P. 70, l. 16 from bottom, for *Nyāyaviddhi* read *Nyāyatattva*.

—, l. 11 ——— for *Nyāyavidhijñāna* read *Nyāyavidhānjana*.

P. 71, l. 6, from bottom, for 270 read 317.

P. 73, ls. 21 and 23, for *Bhagavad* read *Bhagavat*.

P. 78, prefix: to the second verse in the footnote.

P. 93, ls. 1 and 4, second footnote, for *lā* read *lā*.

P. 106, l. 37, on *Avadhī*, limited or conditioned, insert the following footnote:—

Avadhīdāna is the ocular perception of visible objects existing over an extent of space the magnitude of which is determined by the nature or merits of the seer. Some gods see all things in the region below heaven up to the end of the first *Nāraka*, others up to the end of the second, and so on to the seventh or last *Nāraka*; but in the regions above heaven, they see only up to the end of the flag staff of their care. The denizens of the *Nārakas* also see things over distances varying from a *yajña* to a *vyāghra*. This power of seeing things over large distances is acquired by men who go through austere religious exercises. This sort of perception is called *Avadhī*, because it is the perception of things below, as in the case of the gods, or of things which have a certain definite characteristic, viz. visibility, or perhaps of things over a certain definite or limited extent of space.—Śrutasāgara's *Tattvārthaśikā* on *Sūtras* I, 10 and 22 (p. 405).

P. 119, l. 16, for third read fourth.

P. 120, l. 13 from bottom, for *Āstina* read *Āśāṣha*.

P. 121, l. 18, on the word correct insert the following footnote:—

At the end of the Digambara recension of the *Prasottararatnamālīkā*, Amoghavaraha is represented to have abdicated the throne through the growth of the religious sentiment, so that the inconsistency noticed in the text is to be accounted for by supposing that his son Akilavaraha was the actual sovereign in Śaka 797 and 799, but as Amoghavaraha was not dead though he had ceased to concern himself with State affairs, his name is mentioned in the Kānheri inscription as the reigning sovereign in the latter year. The stanza referred to in the *Prasottararatnamālīkā*, a copy of which I have recently procured, is as follows:—

विद्यमानस्य राज्ञेन यद्यपि रत्नमालिका ।

रत्नमोवर्षेण सुखी सदलं प्रति ॥

P. 123, l. 6, for *Gradually* read *Gradually*.

P. 126, l. 10 from bottom, for *Bhinnmeru* read *Bhinnmeru*.

P. 127, l. 14, for a copy of the read a copy of an.

—, l. 10 from bottom, insert a comma after *Karana*.

P. 128, l. 7, for *Devavāchaka* read (*Devavāchaka*)

P. 129, l. 2 from bottom, after author insert in *Saṁvat* 1129.

P. 131, l. 6 ——— after *Saṁhitā* insert (Appendix III BUBB. 1).

P. 131, l. 23, after *Āṅga* insert a semi-colon

P. 136, ll. 14 & 15, for *He left* *Sunandā* read *He left his wife Sunandā* during her pregnancy, went to the . . . life.

—, l. 16, for *She* read *Sunandā*.

P. 139, l. 28, for which read who.

P. 140, l. 30, after the end of the para add:—

Now Jacobi is of opinion "that the origin of the Bōḥya or Bōḥika sect is much later than that of the Digambaras, and that the separation of the latter from the Śvetāmbaras was not a sudden schism, but a gradual divergence commencing in the time of Bhadrakīṣa, and continued through the next generation" (*Ind. Ant.* XV, p. 313). Unfortunately the grounds for this conclusion of his are not given in Grierson's Summary from which these words are quoted. So

for the present at least the position seems to me untenable. As observed above, the *Āvas'yakaniryukti*, the *Chūṛṇi* on it and Haribhadra's *Āvas'yakaṭṭkā*, which last according to tradition belongs to the 6th century A. D. but according to Jacobi to the 9th, make mention of the rise of the *Boṭika* sect but not of that of the *Digambaras*. In the eleventh century A. D., however, Devendra, the commentator on the *Uttaridhyāyanaśāstra*, mentions the *Digambaras* (Jacobi's *Kalpasūtra*, p. 15, note 1) and assigns to their rise the same year as that assigned in those three works to the rise of the *Boṭikas*, though according to Jacobi "the legends narrated by Haribhadra and Devendra are derived from a common source." It seems, therefore, that *Boṭikas* and *Digambaras* are but two names of the same sect. And such a supposition well fits in with the fact that neither *Samayasundara* nor *Dharmasigra* makes any distinction between the two, and that the account of their rise given by the latter is the same as that of the *Boṭika* sect as given in the *Niryukti* and *Chūṛṇi* of the *Āvas'yakaśāstra* and Haribhadra's *Āvas'yakaṭṭkā*.

It may be remarked in passing that the mention of the 7 *Nishnavas* cannot be considered to be an interpolation in the *Āvas'yakaśāstra*, as Jacobi thinks (*Kalpasūtra*, p. 15). For the *Āvas'yakaśāstra* as distinct from its *Niryukti* is not extant. I have seen many a manuscript of what is believed to be the *Āvas'yakaśāstra* differ in no way from that of the *Niryukti*; and I am not sure that what Jacobi calls *Āvas'yakaśāstra* (*Kalpasūtra*, pp. 9 and 15) is not *Āvas'yakaniryukti*, for, as he tells us, the Chapter in which the account of the 7 *Nishnavas* occurs is called *Uvaghīya nījuttā*. So the passage may be an interpolation in the *Niryukti*, if the traditional date of its author, Bhārabhū, (p. 134), be the true one or if he lived prior to 609 V.

P. 142, l. 12 from bottom, for *Udiyana* read *Udayana*.

P. 144, l. 10 ———, after the end of the sentence add: The verse is quoted by Haribhadra also.

P. 145, l. 19, for *KKKK* read *KKKK*. 1.

P. 146, l. 2, for *Ā'srutvikevalin* read *Ā'srutvikevalin*

P. 149, l. 15, for *Karatarapattīvali* read *Kharatarapattīvali*.

P. 152, ll. 15 and 16, for by Prinsep in his read in Prinsep in the.

P. 154, ll. 25 and 26 from bottom, for *Dhanapāla* the adopted . . . who read *Dhanapāla* of the *Vāyata* family, the adopted son of *Davapāla* who.

——— l. 10 from bottom, for by Prinsep read in Prinsep.

——— l. 4 ———, after *Yuvārjya* add (Appendix III PPPP. 1).

P. 174, No. 8 of box 26, for *उप* read *ओप* here as in other places, where *उप* is printed.

P. 278, No. 276, *Prakāśavaraha's* commentary on the *Kirātārjunīya* ought to be put among *Brahman* works.

P. 312, l. 16, for *Bhav.* read *Bhāv.*

P. 320, l. 13, for *गुप्त* read *गुप्त*.

P. 323, l. 19, for *गोदी* read *गोदी*.

P. 323, l. 20, for *सुधिपा* read *सुधिपा*.

"I have not got Devendra at hand; but I believe that the year 605 A. V. given in Jacobi's note cited above is either a misprint or a mistake of the copyist of the Ms. referred to by Jacobi for 609 A. V.

P. 381, v. 15, for पारं the New Manuscript reads परं.

" " v. 21, for परिणमदे N. Ms. has परिणमदो.

" " " " for जेद read जेव.

P. 382, v. 24, for धुव° N. Ms. has धुव°

" " v. 43, for वसहेण N. Ms. has वसहेहि and जियदिणु for जियदणा.

P. 383, v. 44, for जितंज्ज N. Ms. has जितेज्ज.

" " v. 69, for वेइ N. Ms. has वेव.

" " v. 70, for य N. Ms. has य.

" " v. 75, for तन्हा and तन्हाहि N. Ms. has तण्हा and तण्हाहि.

" " v. 24, for धारादे N. Ms. has धरोदे.

" " v. 27, for जादे N. Ms. has जादा.

P. 384, v. 47, for द्दव N. Ms. has कम्म.

" " v. 48, l. 2, for जाणादे N. Ms. has जाणीहि.

" " v. 49, for मुब्भदि and सो वंघो N. Ms. has मुब्भदि and संबंघो

" " v. 53, for कुट्ठे, N. Ms. has कुट्ठव.

" " v. 59, for गिण्णादे, पुग्गलाणि and पुग्गलमज्जे N. Ms. has गेण्हादे, वेग्ग
- लाणि and वेग्गलमज्जे.

" " v. 60, for विमुत्तादे N. Ms. has विमच्चदे.

P. 385, v. 63, for अरहंणेण N. Ms. अरहंतेहि.

" " v. 65, for ०मेको N. Ms. has ०मेहो.

" " v. 66, for मणोहे read मण्हेहं.

" " v. 69, for ०पदोसो and ०दुक्खे N. Ms. has ०पदोसे and ०दुक्खो.

P. 386, v. 1, for वीरियायारे N. Ms. has वीरियायारं.

" " v. 1, Sanskr. for आसाय read आसाय.

" " v. 4, for जय जाद° read जयजाद°; for ०कम्म N. Ms. has ०कम्मे.

" " v. 4, Sansk. for यया जात° read ययाजात°.

" " v. 6, for किरिया N. Ms. has किरियं.

" " v. 7, for हिदि N. Ms. has ठिदि.

" " v. 8, for पुत्तना N. Ms. has पुत्तना.

" " v. 10, for आलोचण N. Ms. has आलोचण.

P. 387, v. 13, for य N. Ms. has च.

" " v. 18, for हि read हि.

" " v. 19, for चाओ N. Ms. has चाओ, and विहिओ for विदिउ.

" " v. 24, for जह जाद° and Sanskr. यया जात read जहजाद and यया
जात. for यिय read रि य and for यियउ N. Ms. has विचओ.

- P. 327, right hand col., l. 5, for चौलक्य read चौलुक्य.
 " " " " l. 6, for मन्वते read मन्वते.
 P. 329, l. 7, dele 'b. सय &.' from both columns.
 P. 330, right hand col., l. 4 from bottom, for वासन्ति° read वासति°
 P. 333, l. 5 from bottom, for यस्तत्कृताभिः read यस्तत्कृताभिः
 P. 336, l. 1, for प्रत्त read प्रत्त.
 " " l. 2 from bottom, for °कण्यते read °कण्यते.
 P. 338, l. 19, dele | (virāma) after प्रभो.
 P. 340, l. 3, for भक्तवा read भक्त्या.
 " " l. 6 from bottom, for, पस्तक° read पुस्तक.
 P. 341, l. 2 from bottom, for प्राणा read प्राज्ञ.
 P. 342, l. 16, for गुर्जर read गुर्जर.
 P. 349, l. 3, for भोगदि read भोगिद्र.
 " " l. 10, for ननाम read न नाम.
 " " l. 24, for यद्दोम read यद्दोम.
 P. 350, l. 11, for प्रसरतू read प्रसरतू.
 " " l. 5 from bottom, for °काना भवनी° read °कानामदनी°.
 P. 351, l. 3, for प्रात्पसेनो read प्रतापसेनो.
 P. 352, l. 16, for °भयय read °भयय.
 P. 353, l. 20, for °तो धुना पूर्षते read °तो धुना पूर्वते.
 P. 357, l. 7 from bottom, for वर्धति read वर्धति.
 P. 365, l. 13, for विलङ्घ read विङ्खल°
 P. 366, l. 5 from bottom, for सार read सारे.
 P. 367, l. 1, for कोच° read कोच°
 " " l. 2, for कययंत्यपदेशिकाः [v. 1] read [कययंत्यपरे देशिकाः v. 1.] and for
 संवधे न read संवधेन.
 " " l. 3, for °त्यन्ये गुरवः [v. 1] read [°त्यन्ये गुरवः v. 1.]
 " " l. 13, insert | after स्वयं.
 P. 371, l. 1 from bottom, for पंचास्यपंचास्य° read पंचास्य पंचास्य°
 P. 378, l. 5, for °मेतद्द्वय° read मेतद्द्वय°.
 Critical Notes and Corrections in K K K.
 P. 379, v. 3, for माणसे read माणसे.
 P. 380, v. 11, for जदो read जुदो.
 " " v. 13, for सुद्धवओग read सुद्धवओग.
 P. 381, v. 13, Sanskr. for शुद्धो° read शुद्धो°

- P. 387, v. 25, N. Ms. has निरवेहको *for* निरवेहो and लोयास्मि *for* लो
- P. 388, v. 26, Sansk. *for* (प्रतीष) *read* (प्रत्येष).
- " " v. 2, N. Ms. has भिहकु *for* भिहकु.
- " " v. 4, N. Ms. has पेच्छिता *for* पश्चिता, and ते *for* से.
- " " v. 5, N. Ms. has ण *for* न.
- " " v. 9, N. Ms. has संबुडो *for* संबुडो.
- P. 389, v. 9, N. Ms. has सो *for* स.
- " " v. 9, Sansk. N. Ms. has पंचसामित्सु *for* पंचसामितस्.
- " " v. 10, N. Ms. has समछोट *for* समछेठ.
- " " v. 1, *for* °गाहदत्था *read* गहिदत्था.
- " " l. 3 *from* bottom, *read* करी *for* कारी.
- " " l. 2, " " वरैँ *for* वरैँ.
- P. 390, l. 3, *read* चीनैँ *for* चानैँ.
- " " l. 7, *read* भाष *for* भाषि.
- P. 393, l. 10, *for* आचन्द्रार्कैँ *read* आचन्द्रार्कैँ.
- P. 394, l. 3, *for* सेवग *read* सवेग.
- P. 398, l. 2 *from* bottom, *for* मञ्जाइ *read* मज्जाइ.
- P. 399, l. 17, *for* विनया *read* वि सया.
- " " l. 4 *from* bottom, *for* विदेदि, *read* वि देदि.
- P. 400, l. 3, *for* पञ्जीए *read* पज्जाए.
- P. 401, l. 3 *from* bottom, *for* मय *read* मण.
- P. 403, l. 8, *for* केरिया *read* किरिया.
- " " l. 15, *for* उपवास *read* उपवासे.
- P. 404, l. 7 *from* bottom, *for* नंदत *read* नंदतु.
- P. 405, l. 10 *from* bottom, *for* ह्री *read* ह्री.
- P. 410, l. 3 *from* bottom, *for* कायधर्मी° *read* काया धर्मि°.
- P. 411, l. 21, *for* °तपोश्रोत *read* °तपोहोत.
- P. 412, l. 9, *for* आधवः *read* आधवः.
- P. 415, l. 4, *for* °रिततणा° *read* °स्तिसृणा°
- P. 416, l. last, *for* क्षपक क्षीग *read* क्षपकक्षीण.
- P. 421, l. last, *for* °विविधै° *read* °विविधै°
- P. 422, l. 18, *for* काचोपि *read* काचोपि.
- P. 424, l. 3, *for* °मपते *read* °मपते.
- P. 425, l. 3, *for* °स्याप्यसौ° *read* °स्याप्यसौ.